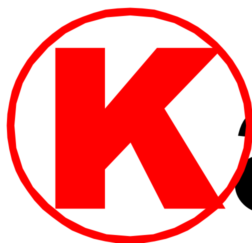

Kansan ääni

Nro 1/09
Helmikuu - Maaliskuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

Uusi talousliberalismi on kuollut ?

Päättäjämme pakoilevat vastuutaan vierittämällä syyn kriisistä USA:n niskoille. Tosiasiassa samaa ñuuden talousliberalismiò politiikkaa on harjoitettu kaikkialla, myös Suomessa. Eikä kriisi myöskään tullut yllätyksenä, kuten väitetään. Työttömyyden ja kansan kahtiajaon ohella se on tuonut kylkiäisinään Lex Nokiaa ja ñyliopistouudistustaò. Reaganilainen talousliberalismi on kuollut, mutta syntyykö sen tilalle parempaa politiikkaa, riippuu siitä saadaanko muutoksen taakse voimaa.

sivu 3 ja keskiaukeama

Israel saatava kansainväliseen sotaoikeuteen

Ei ole kolmea vuotta siitä, kun Israel USA:n tukemana syyllistyi sotarikokseen hyökkäämällä Libanoniin. Nyt Israelin Gazaan tekemän hyökkäyksen tuloksena 1300 palestiinalaista on saanut surmansa, joista valtaosa siviilejä. Raakalaismaisuutta kuvaa vielä se, että Israelin toimesta palestiinalaisilta on ryöstetty kaikki elämisen mahdollisuudet ja heidät on eristetty muusta maailmasta reservaattien kaltaisille alueille. Israelin politiikka täyttää kaikki kansanmurhan tunnusmerkit.

Sivut 8-9

Esitys uudeksi yliopistolaiksi on peruutettava

ñUusi talousliberalismiò on kohdistaa kaikkialla hyökkäyksen julkiseen toimintaan vaatien sen yksityistämistä. Kapitalistien suunnitelmiin ei näytä vaikuttavan vähääkään se, että harjoitettu politiikka on johtamassa historian laajimpaan yhteiskunnalliseen kriisiin. Hallituksen väsäämä yliopistolaki nojaa edelleen uskoon markkinoiden kaikkivoipaisuudesta. Se määrittää mm. tiedon yksityiseksi myytäväksi tavaraksi ja johtaa yliopistojen yksityistämiseen. Hallituksen esitys on kohdannut ankaraa kritiikkiä.

Sivut 2 ja 7

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki helmikuu 2009

Työväenliike kriisissä

Kaikki tietävät tällä hetkellä ja joka puolella maailmaa, että kapitalistinen markkinatalous ja sen uusliberalistinen muoto on kriisissä. Hälytyskellot soivat niin Yhdysvalloissa, Euroopassa, Kiinassa kuin Venäjälläkin. Kriisi on johtanut valtaviin irtisanomisiin, työläisiä on heitetty kilometritehtaalle yksistään USA:ssa miljoonittain. Myös Suomessa uutiset YT-neuvotteluista ja irtisanomisista ovat jokapäiväistä kauraa. Kriisiä yritetään saada kuriin kaikenlaisilla elvytyspaketeilla, mutta näyttää, että se on yhtä toivotonta, kuin suurpalon sammuttaminen vesiämpäreillä.

Voisi kuvitella tässä olevan tilaisuus työväenliikkeelle syöstä kapitalistit pois valtaistuimeltaan ja suunnata yhteiskuntakehitys aivan toisenlaisille terveemmille urille.

Mutta nykyinen työväenliike onkin aivan aseeton ja neuvoton. Se ei osaa tehdä mitään muuta kuin antaa yhä uusia myönnytyksiä kapitalisteille. Syynä on, että todellisen tieteellisen yhteiskunta-analyysin perusta, marxilaisuus, on heivattu sivuun jo aikoja sitten. Demarit tekivät sen jo 90-vuotta sitten, nykyinen Vasemmistoliitto viimeistään silloin, kun tuo ñliittoò perustettiin SKP:n ja SKDL:n raunioille, eli noin 20 vuotta sitten. Nyt ihmetellään sormi suussa ja verkkosukat jalassa, että kuka valokuvaaja saisi minusta esiin parhaimman kuvakulman.

Ei siis pidä ihmetellä vasemmiston alamäkeä. Sille ovat oikeistolaiset ñtyöväenjohtajatò, Wäinö Tanner, Väinö Leskinen, Mauno Koivisto, Martti Ahtisaari ja Paavo Lipponen, Aarne Saarinen, Arvo Aalto, Suvi-Anne Siimes luoneet liukastetun perustan. Heistä on tullut kapitalistien parhaita kavereita. Samalla kertaa ay-liike on vajonnut samaan suohon. Työnantajien Kela-maksun poistaminen, joka oli Ihalaisen käsialaa, oli uusi järjetön siirto. Siinä siirrettiin ainakin 800 miljoonaa euroa valtion varoja kapitalistien taskuun. Ja mitenkä muuten Kelan rahoitus turvattaisiin, kuin ottamalla ne takaisin köyhien kukkarosta.

Työväenliike on hajallaan kuin tuuleen heitetyt akanat. Jokainen liike, ryhmä tai puolue on vakuuttunut, että vain heillä on ainoa totuuden kynttilä hallussaan. Muut ovat mitä porukkaa ovat, mutta meillä itsellämme on puhtaat kaulat. Sama pätee nuorisoon. Heillä on paljon erilaisia yhden asian liikkeitä, mutta ei selvää käsitystä työväen tieteellisestä maailmankatsomuksesta ja yhteiskunnallisesta tehtävästä ï ja miten voisi ollakaan, onhan kaikki marxilainen kirjallisuus poistettu kirjakaupoista. Sitä ei löydä juuri mistään. Vasemmistoliittoa puuhailevien aikaansaamasta Kansankulttuuri-kirjakaupan alasajosta on siitäkin jo parikymmentä vuotta.

Kuvitelkaa, mitä työväenliike nyt saisi aikaan, jos sillä olisi vähänkään yhtenäisyyttä ja historiantajua. Olisi valmiit suunnitelmat uudeksi talousjärjestykseksi, jossa kotimarkkinateollisuuden osuus olisi keskeinen, jossa tuotantolaitokset ja työpaikat pidettäisiin kotimaassa. Eläisimme omasta työstämme kestävän kehityksen perustalla. Mitä emme voisi itse tehdä tai saada maaperästämme hankkisimme luonnollisesti muualta ulkomaankauppaa käyden. Emme aloittaisi banaanien kasvatusta vaan olisimme tiiviissä kansainvälisessä yhteistyössä mm. energiantuotannon alueella ja köyhien maiden auttamisessa. Pitäisimme huolta luonnosta, sosiaaliturvasta, kulttuurista, toisistamme.

Mitään tällaista vaihtoehtoa ei nykyinen työväenliike esitä ja siksi kovalla riistokapitalismilla - huolimatta kaikista kärsimistään kolhuista - on vielä jonkin aikaa mahdollisuus jatkaa brutaalia toimintaansa. Mutta näemme vielä, että tuo Kommunistisen Manifestin tunnus - ñKaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteenò - edelleenkin pitää paikkansa

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Yliopistouudistus on suuren rahan projekti

Hallitus hyväksyi uuden yliopistolain torstaina 19.2. Laki menee vielä Eduskunnan käsiteltäväksi. Yliopistolain ñuudistustaò eivät kuitenkaan opiskelijat ole purematta nielleet vaan ovat järjestäytyneet ja lähtivät torstaina 19. helmikuuta kaduille osoittamaan mieltään. Mieltä osoitettiin Helsingissä, Turussa, Tampereella, Jyväskylässä, Joensuussa, Oulussa ja Rovaniemellä.

Suomalaisessa yhteiskunnassa ei taatusti ole mitään sellaista, mitä ei kapitalisti voisi yksityistää ja rutistaa edes muutaman tipan voittoja taskuihinsa. Viimeiset pari vuotta kiivaana vellonut yliopistolain muutoskeskustelu ja pyrkimykset tehdä tiedeyhteisöistä pelkkiä rattaita tuotantokoneistoon on tästä yksityistämisboomista tämän päivän kirkkain esimerkki.

Suunniteltu yliopistolain muutos ravistelee lähes tulkoon kaikkia yliopistojen perusrakenteita ja koskettaa jokaista yliopiston opiskelijaa, tutkijaa, opettajaa ja muuta henkilökunnan jäsentä. Samalla sen keskeisenä peruselementtinä on yritysmaailman lähes täydellinen yliote vapaaseen tutkimukseen ja tutkimuksen rahoituksen tekeminen riippuvaiseksi yksityisestä rahoituksesta.

Lakimuutoksen merkittävin yksittäinen muutos koskee yliopistojen rahoitusta. Ehdotuksen mukaisesti valtion osuus niiden rahoituksessa supistettaisiin minimiin ja korvattaisiin yksityisen sektorin vastaavalla. Käytännössä tämä tarkoittaa elinkeinoelämää, jolla on mahdollisuus investoida suuria summia ja jolle yliopistojen tietopääoma on kullan arvoista. Yksityisen rahoituksen myötä rahoittajalle annetaan suuri valta määritellä se, millaista tutkimusta se sijoitukselleen vastineeksi haluaa. Yksityinen rahoitus riskeeraa eri tieteenalojen tulevaisuuden, sillä tulosvastuullisuus ja rahoituksen kohdistaminen tietyille aloille ei takaa tutkimuksen laajuutta kokonaisuudessaan. Tämä asettaa mestauspölkylle kaiken itsenäisen, vapaan tutkimuksen ja vaarantaa yliopistojen taloudellisen vakavaraisuuden.

Lain puolestapuhujat ylistävät muutoksen tuovan yliopistoille huomattavasti lisää autonomiaa. Sitä he eivät vaivaudu perustelemaan, suhteessa kenen/keihin se sitä tuo. Lakimuutos esittää yliopistojen hallinnoivan elimen, hallituksen, kokoonpanoa muutettavan niin, että se koostuu puoliksi yliopiston ulkopuolisista tahoista jotka valitsee itsenäinen kolleegio. Tämä muutos on suurin uhka yliopistojen autonomialle, sillä sen seurauksena ulkopuolisten tahojen (eli lähinnä rahoittajien) valta päätöksenteossa kasvaa huomattavasti ja kaventaa yliopistojen omaa mahdollisuutta päättää hallinnollisista ja tutkimuksellisista kysymyksistä.

Lakimuutos muuttaa huomattavasti tutkijoiden asemaa tiedeyhteisössä. Ehdotus virkasuhteiden muuttamisesta palkallisiksi työsuhteiksi tekee tutkijoista *de jure* pelkkiä palkkatyöläisiä, joiden työturva riippuisi tulevaisuudessa ainoastaan rahoittajien ja korkeimpien elinten armeliaisuudesta. Muutoksen seurauksena kavenee samoin itsenäisen tutkimuksen oikeus, sillä rahoittajalle ñepämiellyttäväò tutkimusta tekevät tutkija-työntekijät voidaan helposti irtisanoa tarpeen vaatiessa.

Mitään tarkkaa itsenäisen tutkimuksen suojaa ei lakiehdotus tutkijoille suo. Nämä muutosesitykset eivät koske pelkästään tutkijoita, vaan koskevat yhtälailla opiskelijoita.

Tutkimuksen tulevaisuus ja sen tekemisen mahdollisuus joutuvat vakavan uhan alle, sillä lakiehdotus ei millään muotoa takaa tiedon julkisuutta. Tiedon ja tutkimuksen julkistamisesta päättää ehdotuksen mukaan hallitus. Tämän seurauksena hallituksen etupiirien tavoitteisiin ristiriitaiset tutkimustulokset siis voidaan surutta jättää yleisöltä ja muulta tutkijayhteisöltä pimentoon.

Opiskelijoiden tasavertaisuut takaan ei luonnollisesti ole unohdettu. Valtion rahoituksen supistaminen ja yksityisen rahoituksen huomattava kasvu mahdollistaisi EU:n ja ETA:n ulkopuolelta tulevien opiskelijoiden korkeammat lukukausimaksut. Tämän seurauksena tietopääoman saamine Suomeen heikkenee oleellisesti ja luo paineita kasvattaa suomalaistenkin opiskelijoiden lukukausimaksuja.

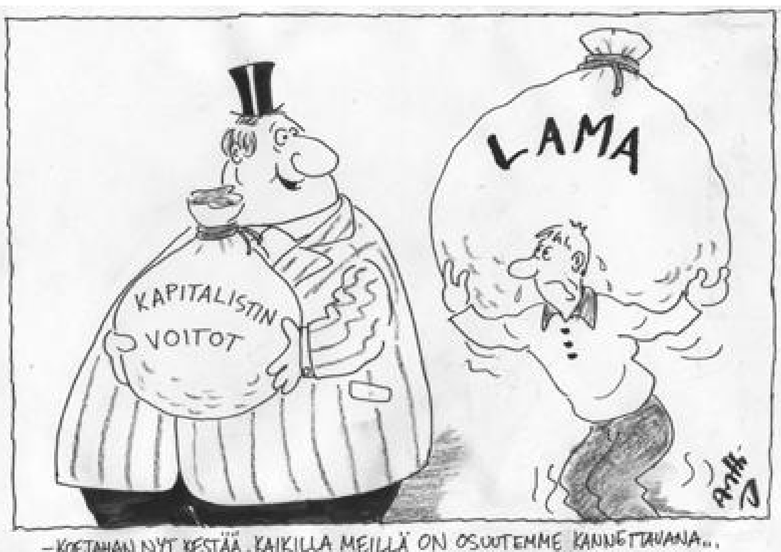
Yliopistolain muutos ja suuntautuminen kohti yksityisen rahoituksen kontrollia saattaa tulevaisuudessa kohdistua myös sosiaali- ja terveydenhuoltoon. On olemassa riski yliopistollisten sairaaloiden rahoituksen muuttamisesta vastaamaan samoja periaatteita. Näin tämä laki olisi eräänlainen takaportti myös sosiaali- ja terveydehuollon laajamittaiseen yksityistämiseen.

Kokonaisuudessaan lakiehdotus romuttaisi perinteisen yliopiston idean. Tutkimuksen suuntaviivojen ohjaileminen ulkoapäin tekee yliopistoista pelkkiä tiedontuottamistehtaita, joissa järjestelmällisesti kasvatetaan bisnesmaailman etuja palvelevia palkallisia tutkijoita ja tutkimusta tehdään vain silloin, kun se palvelee yksityistä rahaa.

Yliopistolaki on suuren rahan projekti. Opiskelijoita ja tiedemaailmaa se ei palvele ja tästä kertoo opiskelijoiden vahva liikehdintä lakia vastaan. Lisää tietoa opiskelijoiden ajatuksista ja järjestäytymistä saa mm. sivuilta www.opiskelijatoiminta.net.

Yliopistomaailman tämän päivän ongelmia ei ratkaista nykyisellä lainmuutoksella. Todellinen muutos vaatii yhteiskunnan yliopistoille tarjoaman tuen ylläpitämistä ja kasvattamista, tutkimuksen itsenäisyyden turvaamista, kaikille mahdollisuutta opiskella kansallisuudesta tai varakkuudesta riippumatta sekä elinikäiseen oppimiseen tähtäävän järjestelmän turvaamista ja kehittämistä.

Antti Siika-aho
Varapuheenjohtaja,
Suomen Työväenpuolue

–KOETAHAN NYT KESTÄÄ. KAIKILLA MEILLÄ ON OSUUTEMME KANNETTAVANA...

Hallitus taistelee tuulimyllyjä vastaan

Kuva Ylen kunnallisvaalitapahtumasta Helsingin Narinkkatorilla viime lokakuussa. Siinä puoluejohtajat valmistautuvat pyöräilyyn autuaan tietämättöminä, että heidän taakseen on kokoontunut mielenosoittajia valtion alueellistamispolitiikkaa vastustamaan.

Hallitusyhteistyö kokoomuksen kanssa on syönyt pääministeripuolue Keskustan kannatusta ja tappiollisten kunnallisvaalien jälkeen puolueen piirissä on alettu vaatia linjan terävöittämistä. Tammikuun puolivälissä Kepun puoluehallituksessa Vanhanen aloittikin puolueensa profiloitumiskampanjan. Tiedotusvälineiden läsnä ollessa hän lanseerasi tulevalle vuosikymmenelle kymmenien miljardien valtiovetoista tulevaisuus- ja työllisyysohjelmaa.

Vähän aikaisemmin hallituksen piiristä todettiin budjetin olevan tarpeeksi elvyttävä. Merkittävää oli pääministerin toteamus, että ñmarkkinaliberalismi yksiiò ja nyt tarvitaan ñkolmatta tietäò ja valtion vahvempaa roolia talouselämässä.

Elvytystä sittenkin

Tulevaisuusohjelmaansa Vanhanen ei mainosta varsinaiseksi elvytysohjelmaksi, vaan laman jälkeiseksi talouspolitiikaksi. Ei ole kuitenkaan montaakaan viikkoa siitä, kun hallituksen piirissä todettiin budjetin itsessään olevan tarpeeksi elvyttävän ja että mitään erillistä elvytystä ei tarvita. Kuitenkin hallitus aloitti toisenlaisen elvytyksen syytämällä tukea monin tavoin yritysrahoitukseen. Pankeille luvattiin taata heidän lainoitustaan yrityksille aina 50 mrd ú saakka sekä, pääomalainoja 4 mrd euroon saakka. Lisäksi luvataan erilaista yritystukea ostamalla valtion eläkerahoilla yritysten velkakirjoja tarjoamalla yrityksille rahoitustukea, mm. osallistumalla 20000 uuden asunnon rakentamisen rahoittamiseen

Homma ei toimi jos vienti ei vedä

Tämä ñjämäkältäò kuulostava paketti ei kuitenkaan taida purra. Kyseessä on finanssikriisi, joka aiheuttaa tavaroiden suhteellista liikatuotantoa, eli tavaraa on myynnissä enemmän kuin ostokykyistä kysyntää. Takauksilla ei ole merkitystä silloin, kun vienti ei vedä. Juuri vientiyritykset vähentävät väkeä solkenaan ja päivittäin. Kapitalistin ei kannata tuottaa mitään, jos ei ole kysyntää. 90-luvulla Suomen talouden rakennetta muutettiin tietoisesti. Viennin osuus kansantuotteesta on kasvanut yli puolella ja tuotanto kotimaan kulutukseen on romahtanut. Jo silloin totesimme useasti, että vaapakauppa tulee muodostamaan maamme kansantaloudelle suuren vaaran. Jos vienti kansainvälisen laskusuhdanteen aikana ei vedä, meillä ei ole mitään mahdollisuutta paikata syntynyttä aukkoa kotimaan tuotannolla. Näin on nyt käynyt. Tuskin lainoituksen takaamisella ja pankkien rahoituspaketilla tulee olemaan tuotannon ja työllisyyden kannalta merkitystä.

Häilyvä lisäbudjetti

ñElvytystäò on jatkettu lisätalousarviossa. Sieltä löytyy erilaisia tie- homekoulu- ja korjausrakentamishankkeita, joiden aloittamisella toivotaan ehkäistävän työttömyyden kasvua. Näillä hallitus toivoo saavansa liikkeelle 1,6 mrd. euron hankkeet. Tämä on kuitenkin ñpisara meressäò siihen nähden miten vientiyritykset tuottavat koko ajan lomautettuja ja irtisanottuja. Hallitus asettaa suuren painon verojen ja työnantajamaksujen alentamiselle, joiden tuotantoa elvyttävä vaikutus on ilmeisen merkityksetön.

Kela-maksun poistamisella yrityksille annetaan puhdasta rahaa 800 miljardia euroa. Sen sanotaan elvyttävän ja tukevan vientiä, jolla ei ole maailmalla kysyntää. Näin koko kelamaksun poisto on taas kerran häpeämätön lahjoitus kapitalisteille.

Se totuus

Palkansaajien tutkimuslaitos ennakoi työttömyyden nousevan tänä vuonne 7.5 %:iin ja ensi vuonna lähelle 9 %:iin. Talouskasvun arvioidaan kääntyvän n. 2 % miinukselle. Tämä yhtälö kasvattaa työttömyyslukujen monin verroin enemmän, kuin mitä hallitus arvelee saavansa elvytystoimilla luvatuilla 25000 työpaikalla. Hallituksen ajatus työpaikkojen lisääntymisestä on tietenkin toiveajattelua, koska ei ole minkäänlaisia takeita siitä, että viennin ja luotonannon tukeminen muuttuisi investoinneiksi tai kunnat ja asunto-osakeyhtiöt pääsisivät talousvaikeuksissaan ja kiinni korjausrakentamiseen. Monet valtiot (mm. USA ja Ranska) näyttävät suuntautuvan elvytyksessään oman tuotantonsa suosimiseen paitsi pääomatuella myös varovaisella protektionismilla. Suomen osalta tuonnin ja pääomaviennin rajoittaminen sekä oman tuotannon suosiminen, osittainenkin 90-luvulla romahtaneen työvoimavaltaisen omavaraisuuden palauttaminen, olisi paljon tehokkaampaa elvytystä, kuin suurpääoman pääomavaltaisen viennin suosiminen, tukeminen.

Kolmannesta tiestä

Hallituksen ñelvytyspolitiikallaò ei ainakaan tässä vaiheessa ole minkäänlaista yhteyttä edes siihen keynesiläiseen valtion sääntelyyn, jota harjoitettiin aina 80-luvun alkuvuosiin. Silloin yhteiskunnallista tulonjakoa säädeltiin työväenliikkeen voimalla ja tavalla, joka teki tietyssä määrin oikeutta myös palkansaajille.

Nyt työväenliikkeen vuosikymmenien ponnisteluilla saavutettuja ja koko kansan julkisia hyvinvointipalveluita tuhotaan pala palalta Viime vuosina suuryhtiöiden jakaminen osinkojen määrä on suuresti lisääntynyt 2007 osinkoja maksettiin jopa 20 mrd ú. Voi vaan kysyä missä ne rahat ovat nyt?

Pääministeri Vanhasen ehdottama ñkolmannen tienò politiikka on poliittista kosmetiikkaa Todellisuudessa se ei muuta mitään. Nykyiseen nähden kaivattaisiin tosi suurta muutosta, irtaantumista vapaakaupasta ja EU:sta. Muutos on mahdollinen jos sitä joukkovoimalla tahdotaan.

Nykyinen ja yleensä kapitalistien talouspolitiikka palvelee kaikkialla maailmassa suuren pääoman etuja. Niin on Suomessakin. Siksi Vanhasen visiot voi laskea samaan kastiin, kuin Kokoomuksen kansanedustajan Ben Zyskowiczin ñmarmatusò suurten mediayhtiöiden johdon optioista.

Heikki Männikkö

Taantuma, lama vai talouspula ï kas siinä kysymys

Kun Yhdysvalloissa tapahtuu jotain, niin tanner tömisee ja maailmalla tärisee. Syy on yksinkertainen. Koko jenkkilän väestöstä yksi vaivainen prosentti omistaa enemmän kuin kaksi kolmasosaa koko maan rikkaudesta. Se on sellaista rahaa, josta yksi merkittävin osa on kotimaassa, mutta loppuosa on sijoitettu ympäri maailmaa.

Yhdysvalloissa siis pienen tosi ökyrikkaiden valtavista rahamääristä osa pyörii kotimaan ja ulkomaiden teollisuudessa. Suurin osa on kuitenkin rahamarkkinoilla, pankki- ja vakuutuslaitoksissa, pörssissä jne. Kotimainen teollisuustuotanto on pientä, vain 22 prosenttia bkt:stä. Loput 78 prosenttia on mitään tuottamatonta kauppaa, palvelua, rahapeliä pörsseissä ja rahoituslaitoksissa.

Syynä teollisuustuotannon vähäisyyteen on sen heikko kilpailukyky ja kannattavuus, suurta asetuotantoa lukuun ottamatta. Siksi amerikkalaisperäistä tuotantoa on siirretty pois maasta, korkean tekniikan, halvan ja tehokkaan työvoiman maihin. Samaan aikaan jenkki-kapitalistit haalivat määräysvaltaansa kaikkialta maailmasta (mm. Suomesta!) pienillä rahoilla niiden teollisuutta ja ï jo ennen ï sitä suuria maaperän rikkauksia. Niillä harvat amerikkalaiskapitalistit ovat rikastuneet todella huimasti.

❑ ❑ ❑

Rikastuminen imemällä voittoja raaka-aineista ja teollisuudesta ei riittänyt. Siksi kapitalistit vaativat kasvavia voittoja raha- ja arvopaperimarkkinoilta. Niinpä kaikkialla maailmassa on vedätetty osakkeiden markkina-arvoja pitkälle, todella pitkälle yli niiden todellisen arvon ja samaan aikaan pankit joutuivat keksimällä keksimään uudenlaisia rahalla rahantekotuotteita. Tuotteita, joilla rikkaat rikastuivat rikastumistaan.

Pörssien vedättämisellä ja uusilla pankkituotteilla synnytettiin 500ï 600 000 miljardin arvopaperimarkkinat, jotka sisälsivät likaista ilmaa, ilmakuplan. Nyt se vuotaa eikä kukaan tiedä kuinka paljon ja kuinka kauan. Se on järkyttänyt koko maailman sekä reaalituotantoa että pankkeja ja rahamarkkinoita. Maailman talous on pulassa. Yrityksiä kaatuu vauhdilla ja työttömyys lisääntyy.

Kaikkialla maailmassa vuotoa yritetään tukkia valtion, veronmaksajien rahoilla. Erityisen vaikeassa asemassa on Yhdysvallat, joka on pitkään elänyt muun maailman kustannuksella. Sillä on vakava kaksoisvaje. Ensiksi tuonnista syntyy velkaa 500 ï 700 miljardia dollaria vuosittain, kun vienti ei riitä sen maksamiseen. Toiseksi valtion velka on kasvanut vauhdilla ja on jo 11 000 miljardin dollarin luokkaa.

Ns. pankkikriisi alkoi Yhdysvalloista. Se on joutunut pulaan, kun kuvitteellinen raha haihtuu maailman tuuliin, eikä reaalirahaa riitä talouden ylläpitämiseen. Tilanne pahenee koko ajan ja työttömyys lisääntyy vauhdilla. Korjausta on vaikea saada, kun uuden velan saaminen on kiven alla. Siksi jo kerrotaan, että asia hoidetaan paperilla ï painamalla uutta paperirahaa entisen lisäksi. Jos ja kun niin käy, siitä syntyy inflaatio. Yhdysvallat on kuralla, konkurssin partaalla.

❑ ❑ ❑

Yhdysvalloilla vaihtoehdot ovat vähissä. Sen on saatava teollisuutensa kasvuun, se on ainoa keino todellisen lisäarvon (voiton) tuottamiseen ja työllisyyden parantumiseen. Vapaakaupan oloissa se on jokseenkin mahdoton tehtävä. Silloin on turvauduttava pääomien viennin ja tavaratuonnin rajoittamiseen, protektionismiin. Jos se siihen ryhtyy, koko globaali vapaakauppa joutuu kauppasotaan ja parhaassa tapauksessa loppuu.

Vapaakaupan loppu olisi onneksi kaikille kansallisvaltioille ï myös Suomelle!

❑ ❑ ❑

Kapitalistiseen järjestelmään kuuluvat aika-ajoin toistuvat kriisit, jotka kautta aikojen ovat syntyneet ihmisten tahdosta riippumatta ja johtaneet eritasoiseen talouspulaan, lamaan. Jokainen kapitalismin kriisi syntyy sodan tai talouden vääristymisen tuloksena. Sillä, mikä kriisin synnyttää, ei ole merkitystä. Vain sillä on merkitystä, että jokaisen taantuman, laman tai talouspulan, jokaisen kriisin, aikana yhtäältä pääomat kasautuvat pienen kapitalismin ytimen käsiin ja toisaalta sillä, että aina palkkatyöläiset ovat häviäjiä.

1990-luvun alun ongelmat Suomessa eivät täytä kapitalismin laman tunnusmerkkejä. Sillä lama saatiin aikaan EU:n liittymisen ennakkoehtojen täyttämisellä, politiikkojen tietoisilla päätöksillä. Ennakkoehdot edellyttivät vapaakauppaa, jonka seurauksena talouden rakenne muuttui; kotimarkkinat romahtivat ja pääomavirta pois maasta ylitti kaikki inhimillisen käsityksen rajat. Kaiken tämän tuloksena tehtyjen työtuntien määrä väheni rajusti. Vieläkään ei ole saavutettu vuonna 1990 tehtyjen työtuntien määrä. Edelleen työvoiman käytettävissä olevista työtunneista jää käyttämättä lähes 1000 miljoonaa työtuntia, lähes 20 prosenttia, ja niitä vastaava palkka jää saamatta.

Suomalaista pääomaa on ulkomailla (378) ja ulkomaalaista pääomaa (426) Suomessa yli 804 miljardia euroa. Kaikki tämä pääoma on ulkomaisten päättäjien armoilla. Kuinka paljon suomalaisista pääomista on jo haihtunut ja paljonko vielä haihtuu taivaan tuuliin, sitä ei tiedä kukaan. Sitäkään ei kukaan tiedä, paljonko alkaneen laman seurauksena työttömyys lisääntyy, mutta varovaisesti arvioiden kahdessa vuodessa menetetään ainakin 350 miljoona työtuntia eli työttömyys kasvaa noin 200 000 henkilötyövuotta!

❑ ❑ ❑

Vapaakauppa on työläisille kohtalon kysymys. Siksi siitä ja EU:sta on päästävä eroon. Se on mahdollista vain palkkatyöläisten, sinun ja minun, yhtenäisellä taistelulla etujensa ja oikeuksiensa puolesta.

Kun Yhdysvalloissa tapahtuu jotain, niin tanner tömisee ja maailma tärisee Suomessa saakka. Presidentti Barack Obama suurine puheineen on paljon vartijana maailman kansojen edessä. Ellei amerikkalaisten työläisten jatkuva konkreettinen toimeliaisuus vaadi Obamaa lunastamaan lupauksensa, maailman Rockefellerit syövät hänet suihinsa eikä mikään muutu.

Kai Kontturi

Omavaraisuus ï historiaako?

Kuva on ruotsalaisesta suurtilasta. EU-politiikan seurauksena myös Suomessa tilakoot ovat suurentuneet samalla kun tilojen kokonaismäärä on parissakymmenessä vuodessa puolittunut.

Tärkeimpien maataloustuotteiden omavaraisuusaste oli 1980 luvulla yli sata, eli Suomessa tuotettiin enemmän maataloustuotteita kun täällä kulutettiin. Puhuttiin voi- ja munavuorista. EU:n myötä tilojen määrä on vähentynyt, mutta silti omavaraisuus on vielä keskeisimpien tuotteiden osalta lähellä 100 prosenttia. Se on kuitenkin laskusuunnassa. 1980-luvulla maataloustuotantoa leimasivat voi- ja munavuoret eli maataloustuotteiden ylituotanto. Sittemmin Suomen liityttyä EU:iin 1990-luvun puolivälissä maataloustuotteiden markkinajärjestelyt muuttuivat täysin ja tuotannosta tuli aikaisempaa enemmän tukivetoista. Suurempi osa tilan tulosta syntyi siis maataloustuista eikä tuotteista saatavasta hinnasta kuten aikaisemmin.

Maatilojen lukumäärä vähenee rajusti.

Maatilojen lukumäärä on puolittunut vajaassa parissakymmenessä vuodessa. Vuonna 1990 maatiloja oli noin 129 000 kun niitä vuonna 2007 oli enää alle 67 000. Tuotantosuunnittain tarkasteltaessa eläintuotantoa harjoittavat tilat ovat vähentyneet eniten. Lypsykarjatilojen määrä on vähentynyt vuoden 1990 44 000 tilasta vuoden 2007 alle 14 000 tilaan. Sikatilojen määrä vähentyi samassa suhteessa vuoden 1990 7000 tilasta vuoden 2007 2700 tilaan. Eläintilojen määrän vähentyminen ei kuitenkaan vielä ole vaikuttanut tuotantomäärien vähenemiseen, sillä tilakoon kasvu on ollut rajua. Omavaraisuusastetta tarkasteltaessa näyttää kuitenkin siltä, että esimerkiksi maitonesteen osalta omavaraisuusaste on koko ajan laskusuunnassa, ollen nyt noin 100 prosenttia.

Tilojen määrän laskuun vaikuttaa ennen kaikkea kannattavuus. Pienet tuotantoyksiköt häviävät, sillä maataloustuotteiden myynnistä saatavat tulot eivät riitä kattamaan tuotannosta saatavia menoja. Näin ollen viljelijän palkka syntyy pääosin tuotannosta maksettavista tuista. Tukien määrä on sidottu monesti tuotantohehtaareihin, jolloin pienellä tilalla tukienkin määrä jää alhaiseksi.

Viljatuotteiden omavaraisuus laskee

Viljatuotteiden osalta omavaraisuus vaihtelee enemmän riippuen kunakin vuonna vallitsevasta säästä. Erityisesti tämä näkyy syysviljoissa, kuten rukiissa. Huonona syksynä vilja jätetään kylvämättä ja panostetaan seuraavan kevään kevätviljoihin. Tilastoja tarkasteltaessa näyttää kuitenkin siltä, että rukiin omavaraisuus on pikkuhiljaa pienenemään päin.

Selkeästi laskusuunnassa on kuitenkin sokerin omavaraisuusaste. Se on puolittunut kahdessakymmenessä vuodessa ollen nyt noin 40 %. Syynä on sokeriteollisuuden keskittyminen ulkomaisiin käsiin sekä suomalaisen sokeriteollisuuden alasajo.

Tuonnilla painetaan alas tuottajahintoja

Omavaraisuuteen vaikuttaa merkittävästi myös elintarvikkeiden raaka-aineiden tuonti. Esimerkiksi maidon osalta ruotsalaisen maidon tuonti aloitettiin hiljattain. Tuonnin syy ei kuitenkaan ensisijaisesti ole todellinen maitopula Suomessa, vaan Valion määräävä markkina-asema, joka haittaa kilpailijoiden maidonsaantia, sekä tietenkin se, että maidon tuonnilla voidaan painaa alas kotimaista tuottajahintaa. Muutama päivä sitten Valio ilmoittikin maidon tuottajahintojen laskusta, vaikka maitoa tuotetaan kysyntää vähemmän. Samoin rukiin tuotannossa näkyy vuosittaisten olosuhteiden lisäksi se, että teollisuus yrittää pitää tuottajahinnan alhaisena tuonnin avulla.

Tällaisessa tilanteessa tuotavien raaka-aineiden hinta voi olla korkeampikin kuin millä hinnalla vastaavaa tuotetta voisi kotimaasta hankkia. On syytä muistaa, että tuottajahinnoilla ei ole suoraan yhteyttä siihen, mitä ruoka kaupassa maksaa. Tuottajan osuus esimerkiksi leivässä jäänee alle 5 %:n leipätyypistä riippuen. Maitolitrassa se on suhteessa merkittävämpi, tuottaja saa siitä reilun 40 senttiä.

Tuonnin rajoittaminen ei nykyolosuhteissa ole millään tavalla mahdollista. EU:n jäsenenä Suomi ei saa asettaa sisämarkkinakaupan rajoituksia eli ulkomaista tuotantoa ei saa kansallisesti asettaa suomalaista tuotantoa huonompaan asemaan

Omavaraisuus ja riippumattomuus

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. Mikäli omavaraisuutta ei ole, on itsenäisen politiikan harjoittaminen vaikeaa saati sitten taloudellisen riippumattomuuden saavuttaminen.

EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puutuotantoalueta ja maataloustuotanto on keskittymässä suotuisemmille alueille Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Kansallisesti omavaraisuuden säilymiseen on hyvin vaikeaa vaikuttaa. Maataloustukia säätelee EU ja viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suurpääoma. Maataloustuotannon hiipuminen ja omavaraisuuden häviäminen tarkoittaa sitä, että Suomen on yhä vaikeampaa kivuta takaisin itsenäisten kansakuntien joukkoon.

KÄ/Juha Kieksi

Taulukko 1. Keskeisten maataloustuotteiden omavaraisuus 1989-2007. Lähde Maatilatilastollinen vuosikirja 2008.

	1989	1994	2000	2007
Vehnä	120	86	101	121
Ruis	181	25	124	81
Sokeri	72	68	71	40
Sianliha	110	113	101	116
Naudanliha	106	111	93	90
Kananmunat	134	130	114	115
Maitonesteet	121	112	112	101
Maitorasvat	132	129	132	125

Työn ja toimeentulon puolesta

Kuten viime vuoden lopulla ounasteltiin, olemme saaneet lehdistämme lukea yhä uusista irtisanomisista ja lomautuksista. Niihin ovat syyllistyneet ennen kaikkea pörssiyhtiöt, mutta myös pienemmät yritykset. Väkeä heitetään pellolle tuhansittain ja lain vastaisesti joka viikko sillä perusteella että saattaa olla ettei tilauksia ja työtä ehkä ensi kuussa olekaan. Siis varmuuden vuoksi.

Mitä tekee ay-liikkeen johto tilanteessa jossa sen pitäisi puolustaa jäsenistöään tiikerin lailla? Se menee ja sopii elinkeinoelämän keskusliiton EK:n kanssa työnantajien KELA-maksun poistamisesta!

Ne rahat jotka työnantajat ovat KELA-maksuina maksaneet, eivät ole puissa kasvaneet, vaan ne ovat syntyneet duunareiden työn tuloksena kuten kaikki muutkin rikkaudet tähän maailmaan ja ovat osa palkkaa. Ay- pomoille tiedoksi: Te sovitte palkan alennuksesta, kysymättä jäsenistöltä mitään. ï Ei kai kukaan kuvittele tosissaan, että palkkaa alentamalla yritykset saavat merkintöjä tilauskirjoihinsa, eihän? Saako telakka nyt myytyä laivoja, tai rakennusfirma talon? ï Haloo! Työnantajien KELA- maksun poistolla toki on vaikutuksensa. Kansaeläkelaitos joutuu taloudellisiin vaikeuksiin jos se ei saa rahoitusta jostain muusta lähteestä. Ja mikäpä muu se lähde on kuin duunarin tilipussi? Sitä jo kerran 90- luvulla pienennettiin, siirtämällä osa työnantajien kelamaksuista duunarien tilipussista otettavaksi. Kyseessä on siis kaksinkertainen palkanalennus. Ensin vapautetaan työnantajat tilittämästä yhteiskunnalle työläisten työllään tekemää varallisuutta ja sen jälkeen mennään ja otetaan se tilittämättä jäänyt raha duunarin pussista!

Arkipäivän kuvaa nykyisestä "hyvinvointi-Suomesta", eli leipäjono Helsingissä Sturenkadulla. Tällasia jonoja eli kukaan olisi uskonut näkevänsä vielä 1980-luvulla, mutta 90-luvun alussa ne tulivat, eivätkä ole kadonneet mihinkään sen jälkeisestä kovasta talouskasvusta huolimatta.

Ay ï liikkeessä on menossa merkittävä projekti lopunkin jäsendemokratian lakkauttamisesta ja vallan siirtämisestä yhä pienemmän porukan haltuun. Viestintäalan liitto, Rautatieläisten liitto, Puu- ja Erityisalojen liitto, Sähköliitto, Kemian liitto ja Metalliliitto puuhaavat yhteistä 330 000 jäsenen suurliittoa. Hanke on herättänyt jäsenistön keskuudessa voimakasta vastarintaa. Kriittisimmin hankkeeseen on liitoista suhtautunut sähköliitto. Kemian liitossa ja metallissa on parhaillaan menossa jäsenäänestys siitä lähtevätkö ne mukaan tähän TEAMin nimellä kulkevaan vouhotukseen. Toivottavasti niiden jäsenet käyttävät osallistuvan demokratian suomaa oikeuttaan ja äänestävät nurin koko mielettömyyden. Kemian liiton sääntöjen mukaan jäsenäänestyksen tulos on sitova. Metallissa tulos sitoo vain ñmoraalisestiò. Toivottavasti ei-äänet voittavat niin selvästi, ettei mitään jossittelun varaa jää.

Talouskriisi irtisanomisineen ja lomautuksineen johtaa kriisiin myös kunnat. Niiden verotulot tippuvat kuin jääpuikot räystäältä. Ja kun markkinatalouden ihanuuteen uskovat porvarit kokoomuksesta vasemmistoliittoon johtavat kuntia, voidaan odottaa lisää niiden pakkoliitoksia, yhdistämisiä ja kunnallisten palveluiden yksityistämisiä. Eikä ole vaikea ennustaa mitä siitä kaikesta seuraa.

Työpaikoilla ovat ay- aktiivit alkaneet pohtia keinoja työtätekevien toimeentulon turvaamiseksi. On esitetty, että on järjestettävä koko maata käsittävä kokous, johon ovat tervetulleita kaikkien alojen sellaiset aktiivit, jotka eivät hyväksy ay ï liikkeen johdon työnantajia ja hallitusta myötäilevää toimintaa. Mukaan olisivat siis tervetulleita kaikki ne, puoluekantaan katsomatta, jotka vastustavat duunareiden kyykyttämistä ja puolustavat työtä ja toimeentuloa. Eri asia sitten on kuka tällaisen kokouksen kykenee järjestämään.

Jonkinlainen Työläisten puolustusrintama on kuitenkin rakennettava. Ay ï liikkeen johto ei sitä tee, eikä sitä tee ns. vasemmistopuolueiden, SDP:n ja VAS:n, johto. Duunareiden on aika ottaa itse aloite omiin käsiinsä ja ryhtyä vastarintaan puolustamaan sekä oikeuksiaan, että työtään ja toimeentuloaan. Mitä nopeammin,sen parempi. Eikä ole väliä (ei saa olla) sillä, kuka tai mikä sen vastarinnan aloittaa. Painostustoiminta ay ï liikkeen ja puolueiden johtoa, eduskuntaa, hallitusta ja työnantajia kohtaan on aloitettava joka tapauksessa!

Markku Nieminen

Terveydenhuolto säilytettävä julkisena palveluna

Kuva Tehyn mielenosoituksesta lokakuussa 207.

Maassamme on kehitetty hyvä julkinen terveydenhuoltojärjestelmä. Lääkärimme ja lääketieteellinen koulutuksemme ovat huippuluokkaa. Nyt kun hallituksen politiikkana on kaiken yksityistäminen, maamme terveydenhuoltojärjestelmälle olisi kyllä ottajia. Toisaalta kuntien mahdollisuutta hoitaa terveydenhuoltoon kuuluvat lakisääteiset velvoitteensa on kavennettu.

Ei voi välttyä ajatukselta, että huonontamalla tietoisesti kuntien terveyspalveluja perustellaan terveysalan yksityistämistä. Suuri kusetus on meneillään. Terveydenhuollon rahat yritetään ohjailla samaan suuntaan, minne jo edellisen laman valtionyhtiöiden myymisen ja pankkiromahduksen rahat hupenivat: kansainvälisten kasinomiesten pohjattomiin pusseihin.

Mehiläinen, Suomen Terveystalo, Medivire, MedOne: suurin osa on jo ulkomaisessa omistuksessa. Juuri näiltä yksityisiltä firmoilta aikovat kunnat tilata erisisältöisiä paketteja terveyskeskuksiin, sekä lääkäreitä että vastaanotto- ja hoitohenkilökuntaa. Jo nyt useilla terveysasemalla käytetään keikkalääkäreitä ruuhkia purkamaan. Joissakin tapauksissa on mainostettu, kuinka ñtehokkaitaò nämä keikkalääkärit ovat. Ruuhkat purkautuivat puolta nopeammin kuin kunnan omalla työllä. Kun asiaa lähemmin tarkasteltiin, ilmeni, että nämä yksityiset keikkalääkärit vain siirsivät ruuhkan eteenpäin, kirjoittamalla puolta enemmän lähetteitä erikoissairaanhoitoon. Nyt jono ei vetänyt keskussairaaloissa ja sieltä piti ostaa palveluita taas yksityispuolen firmoilta.

Kansan suuren enemmistön kanssa olemme samaa mieltä: Terveydenhuolto tulee kansan etujen mukaisesti säilyttää julkisena palveluna. Silloin sitä voidaan demokraattisesti valvoa. Valtion on turvattava kuntien mahdollisuus ylläpitää kunnollisia terveyskeskuksia. Jokaista 10000 asukasta kohti tulee varustaa hyvin toimiva terveyskeskus. Kasvaneita voittoja tulee ohjata terveydenhuollon kehittämiseen. Mieluimmin maksamme veroja yhteiskunnalle, kuin kymmenien tuhansien eurojen laskuja yksityiselle terveysbisnekselle esim. selkäoperaatiosta tai eturauhasen poistoleikkauksesta.

Suomen Työväenpuolueen linjauksen mukaan kuntien tulisi itse hoitaa ja tuottaa perus- ja erikoisterveydenhuolto verovaroilla valtion tuella.

SuPerin Palomäki: Terveyskeskustoiminnan kehittämiseen vahvempi ote (15.01.2009)

STTK:laisen Suomen lähi- ja perushoitajaliiton SuPerin puheenjohtaja Juhani Palomäki on huolissaan terveyskeskusten tulevaisuudesta ja vaatii niiden toiminnan kehittämiseen vahvempaa otetta. Terveyskeskuspalvelujen kuntoonsaattaminen vaatii nopeita ja kestäviä ratkaisuja. Toimintaa on tarkasteltava kokonaisuutena, eikä keskityttävä pelkästään vastaanottotoimintaan, kuten nyt on tehty.

Terveyskeskusten vetovoimaisuutta työpaikkana voidaan nostaa hyvällä työn ja toiminnan organisoinnilla, työolojen kehittämisellä ja kilpailukykyisellä palkkauksella. Palkkauksen osalta tämä tarkoittaa mm. tasa-arvoista verotusta. Nyt yksityinen sektori pystyy houkuttelemaan lääkäreitä osinkotulojen muodossa maksettujen palkkojen kevyemmällä verotuksella. Tähän kaikilla ei ole tasavertaista mahdollisuutta. Tällaisen veronkierron mahdollisuus on ehdottomasti poistettava.

Tällä hetkellä terveyskeskukset saavat vielä hoitohenkilökuntaa. Työoloihin, johtamiseen, työn jakoon ja palkkaukseen tulisi kuitenkin kiinnittää entistä vahvemmin huomiota. Valitettavasti yhä on niitä yksiköitä, joissa kaikki eivät saa käyttää osaamistaan. Myös harmaa ylityö on monin paikoin todellinen ongelma. Nämä asiat tulee korjata pikimmiten, jos halutaan säilyttää terveyskeskukset haluttuina työpaikkoina hoitajien keskuudessa ja huolehtia työntekijöiden jaksamisesta.

Suomen sosiaali- ja terveydenhuollon on edelleen rakennuttava julkisille palveluille. Kaikilla on oltava yhtäläiset mahdollisuudet hyvinvointipalveluihin. Myös palvelujen yksityistämistä tulisi tarkastella kriittisemmin. On jo osoitettu, että palvelujen yksityistäminen on tullut kunnille kalliimmaksi. Lisäksi kunnat tarvitsevat ehdottomasti voimakkaampaa apua palvelujen järjestämisessä.

SuPeriin kuuluu 70 000 lähi- ja perushoitajaa, jotka työskentelevät julkisella ja yksityisellä sektorilla.

Terveyspalvelubisnes kukoistaa

Kolme suurinta yksityistä lääkäri- ja hoivapalveluja tuottavaa yhtiötä ovat siirtymässä ulkomaiseen omistukseen:

Attendo MedOne ja Mehiläinen ovat jo ja Suomen Terveystalon omistusjärjestelyt ovat parhaillaan menossa.

Vuonna 2005 Lahden kaupunki teki ensimmäisenä kaupunkina Suomessa historiaa ostamalla perusterveydenhuollon vastaanottopalvelut MedOnelta.

Tällä hetkellä Attendo MedOne tuottaa perusterveydenhuollon vastaanottopalvelut 30 terveysasemalla. Väestön ikääntyessä toiminta on myös laajentunut ja nykyään MedOne huolehtii vanhusten palveluasumisesta usealla paikkakunnalla ympäri Suomea. Vuonna 2007 MedOne yhdistyi Pohjoismaiden johtavaan hoivapalveluita tuottavaan Attendo-konserniin.

Tampereen Hervannan 4000 asukasta siirtyi 2009 alusta MedOnen ylläpitämään terveyskeskukseen.

Kaksi suurta suomalaista terveysalan yritystä Mehiläinen ja Suomen Terveystalo päätyvät saman pääomasijoittajan salkkuun. Mehiläisen ostaa ruotsalainen Carema, jonka pääomistajaksi nousi vuosi sitten pääomasijoittaja 3i. Sama sijoittaja omistaa viidenneksen vahvasti viime vuosina yrityskaupoin kasvaneesta Suomen Terveystalosta.

Mehiläisen vaihtoehtona olisi ollut listautuminen pörssiin. Pääomistajat Capman ja Sitra päätyivät kuitenkin myymään yhtiön toiselle pääomasijoittajalle. Kaupassa Mehiläisen koko osakekannan arvoksi tuli 152 miljoonaa euroa. Capman, Sitra, Mehiläisen toimiva johto ja 800 yksityistä pienomistajaa saavat sijoitukselleen erittäin hyvän tuoton.

Carema on selvästi Mehiläistä suurempi. Sen liikevaihto oli viime vuonna 350 miljoonaa euroa, kun Mehiläinen pääsi 97 miljoonaan euroon. Henkilöstöä Caremalla on 4 900, kun Mehiläisen palkkalistoilla toimii 1050 henkilöä ja sen palveluksessa on 1 800 vastaanottavaa lääkäriä. Caremalla on Ruotsissa vahva asema kuntien ulkoistamissa palveluissa.

Suomen Terveystalo Oyj on Helsingin pörssissä noteerattu terveyspalveluita tarjoava yhtiö. Yhtiö aloitti toimintansa vuonna 2001, kun Suomen Terveystalo -konserniin yhdistyivät Vaajakosken Lääkäriasema Oy sekä Medipa Oy:n lääkäriasemat Alajärveltä, Kauhavasta ja Härmästä. Vuoden 2007 liikevaihto oli hieman yli 140 miljoonaa euroa.

Yhtiön historia ulottuu 1940-luvulle, jolloin konsernin vanhimmat tytäryhtiöt perustettiin. Yhtiö on kasvanut huomattavasti vuosina 2002-2007, jolloin toteutettiin yli 100 yritys- ja liiketoimintakauppaa. Suurin kauppa tapahtui kesäkuussa 2007, kun Suomen Terveystalo osti Medivire Oy:n. Vuonna 2007 tapahtui myös yhtiön listautuminen Helsingin pörssiin. Terveystalo on Suomen suurin terveyspalveluja tuottava yritys liikevaihdolla ja toimipaikkojen määrällä laskettuna

Maamme suurin terveysalan yritys Suomen Terveystalo siirtyy ulkomaalaisten pääomasijoittajien omistukseen. Sen ostaa Bridgepointin tytäryhtiö Star Healthcare, jonka ostotarjouksen on hyväksynyt jo yli puolet Terveystalon omistajista. Ostotarjouksen ehtona on, että Bridgepoint saa hankittua yli 90 prosenttia Terveystalon osakkeista. Enemmistö Terveystalon osakkeenomistajista, muun muassa eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen ja työeläkevakuutusyhtiö Varma, ovat jo suostuneet myymään osuutensa.

Terveystalo tarjoaa terveys-, työterveys-, tutkimus- ja sairaanhoitopalveluja yli 100 toimipaikassa yli 50 paikkakunnalla. Yhtiö omistaa 15 yksityissairaalaa sekä suuren määrän lääkärikeskuksia ja työterveysasemia.

Terveystalon katon alla työskentelee yli 2 300 työntekijää ja parituhatta itsenäistä ammatinharjoittajaa.

Star Healthcare maksaa Suomen Terveystalon osakkeista markkinahintaa korkeamman hinnan. Yhtiön osakkeen hinta nousi noin kaksinkertaiseksi.

Bridgepoint on Euroopan suurimpia pääomasijoitusyhtiöitä. Suomessa sen omistukseen ovat aikaisemmin siirtyneet A-Katsastus ja Huurre.

Kehitys on ollut nopeaa ja tavallisella veronmaksajalla on vaikeuksia pysytellä perässä, kuka omistaa kenetkin.

Antero Nummiranta

Terveyspalveluita verovelvolliselle

Menin vastaanotolle vantaalaiseen terveyskeskukseen parisen viikkoa sitten. Selkäni oli vaivannut minua jo kahden kuukauden ajan, ja apua olin yrittänyt hakea sekä julkisista että yksityisistä palveluista sitä kuitenkaan saamatta. Lopulta tilanne muuttui niin vaikeaksi että eräänä aamuna täytyi kääntyä päivystyspoliklinikan puoleen. Keski-ikäinen mieslääkäri teki tutkimuksen nopeasti ja ryhtyi sitten välittömästi kirjoittamaan kahdenlaista särkylääkettä. Tehdessäni poislähtöä kysyin lääkäriltä, eikö olisi asiallista tehdä lisätutkimus röntgenkuvauksen muodossa, koska särkylääkkeitä olin syönyt jo kahden kuukauden ajan, eivätkä ne, kuten tunnettua, millään lailla poista taudin syytä. Lääkäri vastasi, että tutkimus ei ollut aiheellinen koska ñse olisi kallis ja siinä menisi veronmaksajien rahojaò. Sanoin lievästi tyrmistyneenä, että sentään olin itsekin osallistunut julkisten palveluiden rahoittamiseen omilla verovaroillani usean vuosikymmenen ajan. Lääkärin vastaveto oli tyly huomautus että ñhänkin maksaa verojaò. Poistuin vastaanotolta ihmetellen. Tällaiseksiko on muuttunut niin sanotun hyvinvointivaltion terveydenhuolto?

Nimimerkki Kipeäksi itsensä maksanut

Maassamme korkea lääketieteen taso

Kolme vuotta sitten minulla todettiin kohonnut PSA- arvo, joka korreloi eturauhassyöpää Syöpä todettiin kaksi vuotta sitten. Sairauden eteneminen todettiin hitaaksi. Lääkärit ehdottivat aktiiviseurantaa, koska tiedetään, että sairaus ei aina vaadi radikaalia hoitoa.

Sairaus eteni ennustetusti, mutta marraskuussa otetun näytepalan tutkimus osoitti taudin ñärhäkkyydenò nousseen. Lääkärit ehdottivat rauhasen poistoleikkausta, jonka hoitomuodon valitsin. Aika toimenpiteelle saatiin tammikuun lopulle. Sisään ñMeikkuunò menin toimenpidettä edeltävänä päivänä. Aloitettiin leikkauksen valmistautuminen. Tapasin ennestään tuntemani leikkaavan lääkärin sekä anestesialääkärin.

Leikkauspäivän aamuna heräitys oli klo 06.00. Mentiin suihkuun, laitettiin toimenpiteeseen kuuluva asu, otettiin esilääkitys ja sitten 07.55 oltiin jo matkalla leikkaussaliin. Varustukseltaan se muistutti avaruusalusta monine mittareineen ja laitteineen. Työ aloitettiin aikataulun mukaan 08.00. Ristiselän alueelle ns. epiduraalitilaan laitettiin särkylääkkeen annostelua varten katedri, jonka jälkeen käteen asennetun neulan kautta alettiin laittaa nukutusainetta. Heräsin klo 14.10. Vierelläni telineessä riippui pusseja, joista annosteltiin nesteliuosta, antibioottia ja särkylääkettä. Virtsa ja solunesteet valuivat katedrin kautta pussiin. Iltapäivällä mentiin takaisin osastolle, jossa toipuminen alkoi. Käveleminen aloitettiin seuraavana päivänä.

Kotiin pääsin viisi päivää leikkauksen jälkeen. Katedri ja haavahakaset poistettiin kaksi viikkoa leikkauksen jälkeen. Tämän kolmen vuoden kuluessa totesin, että meillä lääkäreiden ja hoitohenkilökunnan asiantuntemus sekä hoidon taso ovat korkeaa luokkaa. Tunnen useita kaltaisiani potilaita, joilla kokemukset ovat samanlaisia. On todella pidettävä huolta siitä, että näitä saavutuksia ei anneta yksityisen bisneksen käsiin. Usein mm. terveyskeskuksissa hoitoa laiminlyödään. Siihen ei saa alistua. Ainoa vaihtoehto on kehittää julkista terveydenhuoltoa.

Eturauhaspotilas

SFT ja ihmisoikeudet Suomessa!

Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa aloitti artikkelisarjansa YK:n Ihmisoikeuksien yleismaailmallisesta julistuksesta lehtemme viime numerossa 6-08. Artikkelisarja tarkastelee, kuinka hyvin tai huonosti ihmisoikeudet toteutuvat nykypäivän Suomessa vertailtuna tuohon julistukseen. YK:n Ihmisoikeuksien julistuksessa on kaikkiaan 30 artiklaa, joista viime lehdessä ehdimme käsitellä vain aivan ensimmäiset artiklat. Nyt jatkamme siitä, mihin viimeksi päästiin. Artiklojen kommentit perustuvat SFT:n viime vuoden marraskussa pidetyn keskustelutilaisuuden yhteydessä esiin nousseisiin mielipiteisiin.

4. artikla
Ketään ei saa pitää orjana tai orjuutettuna, kaikki orjuuden ja orjakaupan muodot on kiellettävä.

5. artikla
Ketään ei saa kiduttaa eikä kohdella tai rangaista julmasti, epäinhimillisesti tai alentavasti.

6. artikla
Jokaisella ihmisellä on kaikkialla oikeus siihen, että hänet henkilönä tunnustetaan lain edessä.

7. artikla
Kaikki ovat tasavertaisia lain edessä ja oikeutetut erotuksetta yhtäläiseen lain suojaan. Kaikilla on oikeus tasavertaiseen suojaan tätä julistusta loukkaavaa syrjintää vastaan sekä kaikkea sellaiseen syrjintään tähtäävää vastaan.

8. artikla
Jokaisella on oikeus tehokkaaseen hyvitykseen asianomaisessa kansallisessa tuomioistuimessa häneen kohdistuneista teoista, jotka loukkaavat hänelle valtiosäännöllä tai lailla turvattuja perusoikeuksia.

9. artikla
Ketään ei saa mielivaltaisesti pidättää tai ajaa maanpakoon.

10. artikla
Jokaisella on täysin tasa-arvoisesti oikeus siihen, että häntä oikeudenmukaisesti ja julkisesti kuullaan riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa hänen oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan määrättäessä tai häntä vastaan nostettua rikossyytettä selvitettäessä.

Tilaisuudessa kommentointiin edellä mainitun artiklan kohtaa, että toteutuuko vakuutusoikeudessa artiklassa mainittu riippumattomuus ja puolueettomuus sekä kuullaanko asiakasta em. oikeudessa?

11. artikla
(1) Jokaisen rikollisesta teosta syytteessä olevan henkilön edellytetään olevan syytön siihen asti kunnes hänen syyllisyyteensä on laillisesti todistettu julkisessa oikeudenkäynnissä, jossa hänelle turvataan kaikki hänen puolustustaan varten tarpeelliset takeet.

(2) Ketään ei pidä tuomita rangaistavaksi teoista tai laiminlyönneistä, jotka eivät kansallisen tai kansainvälisen oikeuden mukaan olleet rikollisia niiden tekohetkellä. Myöskään ei pidä tuomita ankarampaan rangaistukseen, kuin mikä oli sovellettavissa rangaistavan teon suoritushetkellä.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina tämän artiklan (1) kohtaan: Maassamme ei mainittu kohta nykyisin enää toteudu kansalaisten osalta täysin. Maamme lainsäädännöllä on luotu mahdollisuus esimerkiksi viranomaisten suorittamaan puhelimen kuunteluun pelkkien oletusten perusteella.

12. artikla
Älköön mielivaltaisesti puututtako kenenkään yksityiselämään, perheeseen, kotiin tai kirjeenvaihtoon älköönkä loukatko kenenkään kunniaa ja mainetta. Jokaisella on oikeus lain suojaan sellaista puuttumista tai loukkausta vastaan.

13. artikla
(1) Jokaisella on oikeus liikkua vapaasti ja valita asuinpaikkansa kunkin valtion sisällä.
(2) Jokaisella on oikeus lähteä maasta, myös omasta maastaan, ja palata maahansa.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että miten ensimmäinen kohta mahtaa toteutua Suomessa? Esimerkiksi miten voi pitkäaikaistyötön muuttaa Kainuun perukoilta Helsinkiin asumaan, vaikka hänellä on oikeus siihen?

14. artikla
(1) Jokaisella vainon kohteeksi joutuneella on oikeus hakea ja nauttia turvapaikkaa muissa maissa.
(2) Tähän oikeuteen ei voida vedota, kun on kysymys tosi epäpoliittisista rikoksista johtuvista syytteistä tai teoista, jotka ovat vastoin Yhdistyneiden Kansakuntien periaatetta ja päämääriä.

15. artikla
(1) Jokaisella on oikeus kansalaisuuteen.
(2) Keltään ei saa mielivaltaisesti riistää kansalaisuutta eikä evätä oikeutta kansalaisuuden vaihtamiseen.

16. artikla
(1) Täysi-ikäisillä miehillä ja naisilla on oikeus solmia avioliitto ja perustaa perhe ilman minkäänlaista rodusta, kansalaisuudesta tai uskonnosta johtuvia rajoituksia. Heillä on yhtäläiset oikeudet avioliittoon, avioliiton aikana ja sen purkamisen jälkeen.
(2) Avioliiton solmiminen tapahtukoon vain tulevien aviopuolisoiden vapaasta ja täydestä suostumuksesta.
(3) Perhe on yhteiskunnan luonnollinen ja perustava ydinosa ja sillä on oikeus yhteiskunnan ja valtion suojaan.

Tilaisuudessa esitettiin kommentti, että turvaako maassamme valtiovallan toimesta harjoitettu politiikka kaikille kansalaisille yhtäläiset mahdollisuudet solmia avioliitto? Miten on esimerkiksi turvattu avioliiton säilyminen työttömyyden aikana, tai voivatko opiskelijat perustaa taloudellisesti turvallisen avioliiton?

17. artikla
(1) Jokaisella on oikeus omistaa omaisuutta yksin tai yhdessä toisten kanssa.
(2) Keltään älköön mielivaltaisesti riistettäkö hänen omaisuuttaan.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että em. artikla ei kaikin ajoin toteudu maassamme. Se ei toteudu, kun tavallinen kansalainen joutuu omaa syyttään taloudellisiin vaikeuksiin. Tällaisena vaikeutena on pidettävä työttömäksi joutumista, kun pääomapiirit ovat joko talouslaman kourissa tai parantelevat tulostaan summittaisilla irtisanomisilla tai pakkolomilla. Myöskään vaikean sairauden kohdatessa ei toteudu em. artikla.

Olemme jo päässeet julistuksessa jo yli puolivälin. Seuraavassa numerossa jatkamme.

Helvetin sosialismi

Jotakin kauheaa oli tapahtunut, en tiedä mitä, mutta olin kuollut. Sen tiesin varmasti. Olin joutunut jonkinlaiseen kuiluun, joka vietti alaspäin. Laskettelin persmäkeä kuin poikasena ikään ja nautin vauhdista, joka tuntui kiihtyvän. Hetken päästä näin edessäni kuilun haarautuvan. Siinä oli opaste, joka kertoi että oikea haara vei taivaaseen ja vasen helvettiin. Päätin oitis, että taivaan iloihin, lihapatojen ja viinitynnyreiden ääreen on päästävä. Olin mielestäni sen ansainnut raataessani koko ikäni paskaduuneissa pienellä palkalla ja joskus suoranaista nälkääkin nähden. Niinpä ryhdyin reippaasti kurvaamaan oikealle.

Jostain syystä en saanut itseäni käännettyä taivaan tielle, vaan jokin selittämätön voima veti minua suoraan helvettiin. Rimpuilin vastaan ja yritin pysäyttää, mutta mikään ei auttanut. Vauhti vain kiihtyi. Kirosin katkerasti.òNo niin saatana, tätä se mun uneni tiesi. Nyt mä joudun vielä kaiken lisäksi helvettiin hikoilemaanò. Tunsin kuinka ilmavirta kasvoillani pikku hiljaa lämpeni. Lopulta alamäki loiveni ja vauhti hiipui, kunnes loppui kokonaan.

Olin tullut jonkinlaiselle portille, jonka päällä oli tutun näköiset työkalut: Sirppi ja vasara!

Porttiin oli kirjoitettu eri kielillä muutama sana, jotka olin ymmärtävinäni, mutta en uskonut silmiäni ennen kuin löysin saman asian selvällä suomen kielellä.: Terve tuloa Helvettiin. Sen alla luki Helvetin Kommunistinen Puolue (HKP). Mitäs perkelettä tää tarkottaa, kysyin ääneen. Jostain kaukaa kuului yksittäisiä laukauksia. Rohkaisin mieleni ja kolkutin varovasti porttiin. Mitään ei tapahtunut. Kolkutin uudestaan nyt vähän kovemmin. Hämmästykseni oli suuri kun portti aukeni.

Sen avasi tuttu kaveri. Se oli Pekka, vuosikymmeniä sitten tapaturmaisesti kuollut sälli, joka elinaikanaan harrasti kaikenlaisia kamppailulajeja. Pekka oli ollut hyvä kaveri ja toveri, jonka kanssa yhdessä oli liitytty nuorisoliittoon ja vannottu Työväenvallankumouksen vielä voittavan, sikäli kun se meistä riippui. Hämmästynyt oli Pekkakin: Jussi jumalauta!- Pekka perkele!

Mitä sä täällä teet? Ei sun vielä pitäny tulla. Äläkä sano mun nimeeni yhdessä sen niljakkeen kanssa. - Sori Pekka, ei kai se niljake vaan kuullu? Mä kai delasin, tiedä häntä. Taivaaseen yritin mut tänne sitä vaan tultiin.-Älä oo huolissas tää on ihan hyvä mesta. Täällä ei tarvi porvareitten kanssa tapella, eikä niiden perseen nuolijoita demareitakaan täällä ole.-No helvetti Pekka, täähän on paratiisi.- Eikä oo kun Helvetti, isolla hoolla. Mua ihmetyttää, että miten sä tänne nyt jo tulit. Helvetin tiedustelupalvelun(htp) listalla sun nimeäs ei ollu. No, virheitä aina joskus sattuu. Mä oon seurannu htp:n tietoja sun elämästäs. Sä et oo päässy helpolla:- No en. Mut mitä sä täällä oot tehny? Miten täällä on näin mukavan lämmintä, ei ollenkaan tukalan kuuma niinku papin perkeleet aina väitti.

Pekka kertoi, että oli kuoltuaan aikansa ihmetellyt ja katsellut ympärilleen Helvetissä ja hakenut sitten portinvartijan virkaa, jonka myös sai. Hän kertoi että elämän aikana nyrkkeilykehissä, painimolskilla ja karatetatamilla vietetty aika ei ollut mennyt hukkaan.

-Portilla joutuu joskus ottamaan yhteen sisälle pyrkivien porvareitten kanssa ja niillä ei tänne ole mitään asiaa, ainakaan niin kauan ku mä oon vake.

-Ja mitä tohon lämpötilaan tulee, niin se on ankaran taistelun tulos.(Laukausten äänet ja rätinä ja pauke vomistuivat. En pelännyt koska Pekkakin vain hymyili) Joskus sillon ku maan päällä elettiin 1900 luvun alkua, niin täällä jengi rupes vaatimaan oikeuksiaan. Ensin perustettiin tietysti Helvetin Hiililapiotyöväen Liitto(hhtl), joka sitten ryhtyi pirulta vaatimaan parannuksia helvetillisiin työoloihin. Lämpötilaa alemmas ja lapioihin pitempiä varsia mm. - No, mitäs piru niihin vaatimuksiin vastas kysyin. Sanoko, ettei tässä markkinatilanteessa nyt voi näihin ylimitoitettuihin vaatimuksiin suostua? - Eihän se vanha vihtahousu suostunu mihinkään. Niinpä HHTL julisti lakon alkaneeksi. Siitä tulikin pitkä, mutta ei todellakaan mikään kuuma lakko. -Miten niin? -No kun piru ei antanu periksi, eikä suostunu edes neuvottelemaan. Mutta eipä antanu hiililapioduunaritkaan periksi. Vasta kun koko Helvetti meinas jäätyä, suostu Piru ottamaan Duunareiden neuvottelukunnan vastaan. Mukana olleet kerto, että piru vaan piruili eikä ottanu vieläkään tosissaan. -No voi perkele, mitäs sitte? - No sit yks Irlantilainen IRA:n vanha militantti poltti päreensä ja huitas pirua hiililapiolla suoraan sarveen. Kertovat et Piru meni siitä pitkäksi aikaa niin sekaisin et se ei tienny onko kuuma vai kylmä vai mikä ja suostu kaikkiin vaatimuksiin. ï No se oli kunnon meininkiä. Ottaispa SAK:n edustajatkin lapion mukaan neuvotteluihin ja huitois järkeä työnteettäjien päähän!

- Missä se Piru muuten nyt on? Pekka kertoi, etteivät Helvetin työläiset tyytyneetkään enää pelkkään lämpötilan alentamiseen ja pidempiin lapion varsiin. Helvetissä olevat työväenliikkeen veteraanit, Marx ja Engels etunenässä, olivat pitäneet palopuheitaan ja kun vielä Lenin tuli ja pisti vauhtia asioihin niin työväen vallankumous oli tosiasia. Pirun valta kumottiin ja piru pantiin itse hiililapion varteen ja siitä asti se on uunia täyttänyt. ï Yksinkö, kysyin hämmästyneenä. ï Joo, mutta on sillä vartija, joka vahtii että se tekee työnsä. ï Ai, kuka? ï Stalin. Kukaan ei oikein luottanu siihen ja niin se sitten laitettiin työhön joka vastaa sen kykyjä. Piru on isä aurinkoisen valvovan silmän alla tehnyt työnsä säntillisesti. (Ammunta ja räjähtely ei tuntunut laantuvan, päinvastoin)

Täällä taitaa olla kuuluisuuksia enemmänkin? ï Joo, tänään on Helvetin kulttuuritalolla konsertti. John Lennon ja Viktor Jara on perustanu yhteisen bändin. Niillä on eka esiintyminen. - No niitähän on mentävä kuuntelemaan. ï Mennään vaan.

Ammunta oli jo sitä luokkaa, etten voinut olla kysymättä Pekalta että mistä se oikein kuului. Pekka tuntui haluttomalta vastaamaan. Kai mä voin sen sulle kertoa. Sähän varmaan arvaat, että täällä on kuuluisia vallankumouksellisia, niinku esimerkiksi suomalaiset Rahjan veljekset ja Toiska Antikainen. Ja se kuuluisin kaikista: Che.- No missäs ne on? ï Ne lähti taivaaseen ja perusti Paratiisin vapautusrintaman, PVR:n, joka aloitti sissisodan, joka nyt on metelistä päätellen loppumassa. Taivaasta tihkuneiden tietojen mukaan se päättyy PVR:n voittoon. ï Jumalauta Pekka,mä haluan mukaan. Sais kerrankin antaa porvareille kyytiä. Miten sinne pääsee? Ennen kuin Pekka vastasi, joku ravisti minua olkapäästä: Herää, hei herää! Mihin sä oot menossa. Taisit nähdä painajaisunta.

Se oli vaimo. Sitä mukaan kuin uni karisi silmistäni aloin käsittää. Olin nukahtanut. Oli uuden vuoden aatto ja nuoriso paukutteli papattejaan, ampui raketteja. Siitä se vallankumous taistelun melske tuli uniini. Teki mieli painaa pää uudestaan tyynyn. Laahustin kuitenkin keittiöön. Nyt on sellanen olo että se vaatii ryypyn, sanoin. Tai pari. Kaivoin votkapullon jääkaapista ja täytin lasit. Otetaanko uudelle vuodelle, vaimo kysyi. ï Ei. Otetaan Helvetin sosialismille. - Jaha, ja mille vielä? - Taivaan vallankumoukselle. Vaimo katsoi pitkään ja sanoi: Oliskohan Jussi parempi että menet takaisin pehkuihin.

Terveisin
PuskaJussi

Tuhatta ja sataa

Sata-komitea pyrkii "uudistamaan" sosiaaliturvaa heikentämällä työttömien työttömyysturvaa ja nostamalla eläkeelle pääsyn ikärajoja. Sosiaaliturva ei tästä paljoa kohene, mutta säästöä se on kapitalistille pienikin nipistys työssäkäyvien kustannuksella.

Valtioneuvoston asettaman SATA-komitean tehtävänä on laatia ehdotus perusturvan uudistamisesta siten, että perusturvan taso on riittävä erilaisissa elämäntilanteissa aiheuttamatta tarvetta turvautua viimesijaiseen toimeentulotukeen. Esityksen pitäisi valmistua v. 2009. Perusturvan muutokset astuvat voimaan hissukseen v. 2017 mennessä. Komitea ei ota kantaa perusturvan tasoon, koska se on jo nyt riittävän alhainen.

EK:n Fagernäs ja SAK:n Ihalainen ehtivät kuitenkin vetää välistä ja ajaa Sata-komitean ylitse sopimalla tammikuun lopulla Ihalaisen mukaan ñsosiaalitupon". Tämä keskusjärjestöjen tekemä sopimus käsitteli pitkälti samoja asioita kuin Sata-komitea. SAK sai sovittua, ettei Sata-komitean uhkaamaa ansiosidonnaisen päivärahan 500-päivän rajaa lähdetä alentamaan. EK puolestaan pääsi tavoitteeseensa työnantajien Kela-maksujen poiston muodossa. Tämä merkitsee n. 800 miljoonan lovea Kelan kassassa, joka taas täytettäneen valtion verovaroista ja viimekädessä pienija keskituloisten rahoilla. Joka tapauksessa tämä keskusjärjestöjen sopimus oli taas liike väärään suuntaa funktionaalisessa tulonjaossa. Raha liikkui taas pois työntekijöiltä kapitalistien pussiin, kun pitäisi käydä täysin päinvastoin.

Keskusjärjestöjen sivustavedon jälkeen Sata-komitea jää miettimään, että mitäs nyt tehdään.

Sata-komitean työn punaisena lankana on ollut pienen perusturvan takaaminen siten, että työssä käyvät joutuvat entisestään suuremman riiston kohteeksi. Esillä on ollut työttömyysturvan heikentäminen lyhentämällä ansiosidonnaisen työttömyysturvan jakso nykyisestä 500 päivästä ainakin puolta lyhyemmäksi. Eläkeikää myös aiotaan nostaa. Erään uutisen mukaan ihmisiä ei pitäisi päästää ollenkaan eläkkeelle ennen 65 ikävuotta. Rahaa siis siirrettäisiin Sata-komitean esityksissä taskusta toiseen niin, että köyhien perusturva nousee korkeintaan vähän, mutta työläisiä hiostetaan ja painostetaan entistäkin enemmän. Kapitalistien pussilla ei kuitenkaan aiota käydä. Päinvastoin, ñuudistusò vain lisäisi kapitalistien voittoja. Tässä siis tämän Sata-komitean tavoitteet lyhyesti.

Törkeää!

Suomen heikosta sosiaaliturvasta huolimatta SATA-komitean mielestä köyhyys poistuu Suomesta heikentämällä sosiaaliturvaa eli puolittamalla ansiosidonnaisen päivärahan kesto, pidentämällä työttömän työssäoloehtoa ja kohottamalla kansalaisen eläkeikää. Tällaiset suositukset ajavat vain kapitalistien etuja. Tällainen on törkeää! SATA-komitean pyrkimykset on torjuttava demokratian ja ihmisoikeuksien vastaisina aikeina.

Kapitalistit

Nykykapitalismissa on tapahtunut ja tapahtuu muutoksia, jotka merkitsevät työntekijöiden enemmistölle näkkärin ohentumista. Tuotantoteknologia muuttuu jatkuvasti, työläisten ammattitaito ja osaaminen vanhenevat nopeasti ja heiltä edellytetään elinikäistä oppimista, jotta he voisivat uusintaa työvoimansa. Automaation ja tietotekniikan käyttöönoton myötä työvoimavaltaiset työtehtävät ovat kadonneet tai siirtyneet halvan työvoiman maihin. Lisäksi yhä kiristyvä työtahti ja joukkoirtisanomiset uhkaavat palkkatyöläisten ja heidän perheidensä mielenterveyttä sekä aiheuttavat syrjäytymistä yhteiskunnasta.

Kapitalistit edellyttävät voittojensa turvaamiseksi työvoimalta yhä kasvavaa joustavuutta työehdoissa. Pitkää työpäivää tehdään pääoman tarpeiden tyydyttämiseksi silloin, kun työtä on. Suhdanteiden heiketessä työntekijät puurtavat lyhyempää työpäivää tai heidät joko lomautetaan tai irtisanotaan. Yhteiskunnan polarisoituminen hyvin toimeentuleviin ja vähävaraisiin syvenee entisestään, koska riisto on ominaista kapitalismille.

Köyhyys

Suomessa elää nykyisin yli 600.000 köyhää ihmistä. Suhteellisen köyhyyden raja on asetettu EU:ssa 60 % keskituloista eli 1551,6 euroa/kk. Mediaanipalkka oli v. 2007 yksityisellä sektorilla 2586 euroa/kk. Suomen valtio käyttää sosiaalimenoihin 43 miljardia euroa vuodessa. Käytetty summa on riittämätön. Se on alle EU-maiden keskitason. Köyhyys järsii Suomessa työttömiä, ylivelkaantuneita, eläkeläisiä, vammaisia, vajaakuntoisia, yksinhuoltajia, lapsiperheitä ja opiskelijoita. Liian monet joutuvat tyytymään mitättömään toimeentulotukeen, työmarkkinatukeen, pieneen eläkkeeseen ja työttömyysturvan hikiseen peruspäivärahaan. Suomessa arvioidaan olevan 160 000ï 170 000 vaikeasti työllistettävää ihmistä.

Sosiaaliturvaa on karsittu tiuhaan 1990-luvulta alkaen useiden porvarihallitusten säästötoimilla. Osa-aikaisuudesta, määräaikaisuudesta ja pätkätyöstä on tullut viheliäinen käytäntö työelämässä. Maamme työvoimasta 900 000 henkilöä käy työssä osa-aikaisesti, määräaikaisesti tai vain tarvittaessa. Osa-aikatyö yleistyy naisvaltaisilla aloilla, kaupassa ja palveluissa. Kaiken tämän seurauksena kotitalouksien käytettävissä oleva rahamäärä supistuu ja niiden elintaso heikentyy.

Miksi kajuutan valo himmenee?

Mielenterveyden häiriö on edelleen yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy. Vuonna 2006 Suomessa piti majaansa 256 300 työkyvyttömyyseläkkeensaajaa. Heistä 44 % oli eläkkeellä mielenterveydellisistä syistä. Ilmiö ei ole kuitenkaan uusi. Masennusdiagnoosilla myönnettyjen työkyvyttömyyseläkkeiden määrä kaksinkertaistui jo 1990-luvulla samaan aikaan, kun työkyvyttömyyseläkkeiden kokonaismäärä vähentyi. Eläketurvakeskuksen laatimien tuoreiden tilastojen mukaan v. 2007 runsaat 4 000 suomalaista joutuivat masennuksen vuoksi työkyvyttömyyseläkkeelle. Lukumäärä on 10 vuodessa puolitoistakertaistunut. Masentunut ihminen passivoituu ja eristäytyy. Hän ei kykene puolustamaan itseään ja hoitamaan arjen asioitaan.

Voidaankin pohtia, miten suomalaisen koron maamme kansalaiset ovat saaneet maksaa 90-luvun pankkikriisistä ja toinen toistaan seuranneista sosiaali- ja terveydenhuollon säästöohjelmista. Yhteiskunnan turvattomuus, vastuuttomuus ja kyynisyys poikivat työttömyyttä, syrjäytymistä, väkivaltaa ja kasvavia mielenterveysongelmia.

Surkea vähimmäisturva

Vähimmäisturva tarkoittaa sosiaaliturvaa, joka perustuu johonkin syyhyn, kuten vanhuuteen, vajaakuntoisuuteen, työkyvyttömyyteen tai työttömyyteen. Sen lisäksi kansalainen voi saada, jos sosiaalitantan harkinta suo asumistukea ja toimeentulotukea. Yli 200 000 kotitaloutta kitui v. 2008 aikana toimeentuloturvan varassa. Sen perusosa on yksin asuvalla ja yksinhuoltajalla ruhtinaalliset 399,10 ú/kk. Perusosan lisäksi muita katettavia menoja ovat asumistukilain mukaiset asumismenot kuten vuokra/vastike, vesimaksu ja lämmityssähkö, vähäistä suuremmat terveydenhuollon menot, taloussähkölasku ja kotivakuutusmaksu. Yksin asuvalle henkilölle vähimmäisturvaa kertyy 600ï 700 ú/kk. Kannustaisiko tällainen euroläjä myös Liisa Hyssälää?

Periytyvä työttömyys

Työttömyys on yhteiskunnallinen ongelma, jonka seuraukset kostautuvat isältä pojalle. Työttömän työttömyyspäivärahan 500 päivän enimmäisajan täytyttyä hän putoaa työmarkkinatuelle. Sitä maksetaan viideltä päivältä viikossa 24,51 ú/päivä. Lisäsiivuna voi saada lapsikorotusta 4,64ï 8,79 euroa päivässä, jos on varaa siittää/synnyttää lapsia. Puolison tulot vaikuttavat sen suuruuteen. Niistä huomioidaan tulot, jotka ylittävät 536 ú/kk. Työttömyysturvan peruspäiväraha on samansuuruinen työmarkkinatuen kanssa, jottei peruspäivärahalta putoaminen pännisi niin paljon. Suomessa työttömyysturvan taso on muita Pohjoismaita 200ï 300 ú/kk heikompi. Merkilliseksi asian tekee se, että työttömyysturvan perustasoon ei ole tehty tasokorotusta kahdeksan vuoteen, vaikka elinkustannukset ovat nousseet vinhasti samana aikana.

Ikääntyvä Suomi

Työvoimaviranomaisten mukaan työikäinen väestö Suomessa alkaa vähentyä v. 2010 alkaen 17 000 henkilöllä/vuosi ikääntymisen vuoksi. Ennusteen mukaan v. 2015 Euroopan aikuisväestöstä on puolet yli 60-vuotiaita. Suomessa väestön ikärakenteen muutoksesta selvitään näppärästi sillä, kun suomalaiset kilpailevat sosiaalietuuksien huonontamisessa itsensä hengiltä. Kapitalismissa työvoima on vain tavaraa. Kannustavuuden periaatteena on yhdistää sosiaaliturva ja verotus niin, että työstä saa aina enemmän rahaa kuin sosiaalietuuksista. Työttömyyden pahetessa sosiaaliturva heikkenee entisestään, koska yhteiskunnan tuki ei saa hallituspuolueiden mielestä ylittää surkeintakaan orjapalkkaa. Kun tähän päämäärään lisätään vielä sosiaaliturvan vastikkeellisuus, on kansalaisten tukia tai palveluja saadakseen alistuttava entistä halvemmaksi työvoimatavaraksi. Siitäkin huolimatta vaikka he eivät tulisi edes tienaamallaan liksalla toimeen. Yhden luukun periaate tässä kilpailukykyä edistävässä aikeessa tarkoittaa vain tyhjyyttään ammottavaa leipäluukkua.

Jotta sosiaaliturva olisi tasoltaan siedettävä, kannustava ja oikeudenmukainen ylihinnoitetussa ja vauraassa Suomessa, jokaiselle täysi-ikäiselle kansalaiselle tulisi taata ï ilman velvoitteita ja nikottelua ï valtion toimesta vähintään 1 000 euron suuruinen perusturva.

Siihen suuntaan eivät enempää keskeiset työmarkkinajärjestöt kuin Sata-komiteakaan ole pyrkimässä.

Matti Laitinen

Yliopistolaki uudistuu

Dinosauruspuistosta leikkikentäksi, mutta kenen ehdoilla?

Yliopistoissa on jotain vialla. Ne voisivat olla dynaamisen innovaatioyhteiskunnan eteenpäinmenoa vauhdittava moottori, mutta nyt ne vain istuvat paikallaan ja pimittävät nurkissa tietojensa rippeitä.

Ehdotuksessa uudistetuksi yliopistolaiksi todetaan, että yliopistot ñvastaavat merkittävin osin yhteiskunnan ja työelämän uudistumiskyvystäò ja lakiuudistuksen tavoitteena on vastata ympäröivän yhteiskunnan muutoksiin ñsiten, että kansakuntamme kilpailukyky kasvaa, hyvinvointi lisääntyy ja kulttuuri, luovuus ja sivistys vahvistuvatò. (http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Koulutus/koulutuspolitiikka/Hankkeet/Yliopistolaitoksen_uudistaminen/liitteet/lausuntoluonnos_140808.pdf).

Sinänsä hauskaa törmätä pitkästä aikaa kansakunta-sanaan, joka on viime vuosikymmeninä kokenut kohtuuttoman inflaation. Suorastaan uudistavalta sen käyttö ei kuitenkaan kuulosta.

Lain laatijat ovat mielenkiintoisen yhtälön äärellä. Täytyy rakentaa laki, joka samanaikaisesti sekä alleviivaa yliopistojen roolia kansallisen kertomuksen rakentamisen apuvälineinä että korostaa sitä, kuinka yliopistot ovat nyt omillaan toimivia yrityksenomaisia rakenteita, jotka saavat itse lähteä jänniin seikkailuihin ihan kansainvälisille koulutusmarkkinoille asti.

Autonomiaa on kun saa päättää mihin rahansa käyttää

Yliopistolaista puhuttaessa mainitaan usein, että uusi laki kasvattaa yliopistojen autonomiaa. Tämä kuulostaa tietysti hienolta - yliopisto saa määrätä omasta toiminnastaan, esimerkiksi tutkimuksesta, opetuksesta ja näiden erilaisista painotuksista. Tässä on kuitenkin ymmärrettävä, että kyse on tällaisen autonomian sijaan ensisijaisesti taloudellisesta autonomiasta. Yliopistoista tulee ikään kuin aikuisia! Ei enää tarvitse käydä valtiovanhemman lompakolla, vaan yliopistot saavat itse kantaa taloudellista vastuuta.

Taloudellisen vastuun vastapainoksi tarvitaan valvontaa, jota edustavat mm. ulkopuoliset jäsenet yliopiston hallituksessa. Yliopistoja pyritään virtaviivaistamaan yrityselämän mallien mukaan, mutta luottamusta niiden itsenäiseen päätöksentekoon ei ole. Taloudellisen vastuun kantaminen hierarkkisoi puolestaan valtarakenteita, jolloin myös yliopiston sisällä vastuu siirtyy monijäsenisiltä päätöksentekoelimiltä entistä vahvemmin yksiköiden johtajille. Ehkä tämä kertoo jotain yrityselämän ihmiskäsityksestä ï tai ehkä tieteellinen autonomia ja kollegiaalinen päätöksenteko ovat vain jääneet pois muodista. Toisaalta taloudellinen autonomiakin on jossain määrin kyseenalaista kun pääosa rahasta tulee edelleen valtiolta, jolla on myös jatkossa selkeät intressit valvoa yliopistolaitoksen toimintaa.

No onko kaikki nyt sitten hyvin?

Yliopistot kaipaavat jatkuvaa sisäistä uudistumista. Niiden piirissä on paljon arroganssia, oman pesän suojaamista ja pysähtyneisyyttä. Nämä kysymykset eivät kuitenkaan ratkea yhden hallituskauden aikana läpi runnotun uudistuksen avulla, joka ei ole kunnolla perusteltu eikä tarkkaan harkittu. Valtavalla ryminällä etenevä uudistus hautaa alleen tärkeitä kysymyksiä esimerkiksi sivistyksen luonteesta, yliopisto-opetuksen laadusta ja vapaan tutkimuksen edellytyksistä kooltaan jatkuvasti kasvavassa yliopistolaitoksessa. Nyt ratkaisuja tehdään pohtimatta ensin niitä edeltäviä kysymyksiä. Tällä tahdilla jää pakostakin huomaamatta paljon asioita, joita sitten hiljakseen paikkaillaan uuteen yliopistoon siirtymisen jälkeen.

Rita Jailo

Palestiinan kärsimysten tie

Jälleen kerran on Israel hyökännyt Palestiinaan, nyt Gazan alueelle. Syyksi sanotaan Gazan alueelta tulleet rakettihyökkäykset Israelin alueelle. Palestiinalaisten sotimisella on kuitenkin taustansa. Israel, on ollut ajamassa palestiinalaisia pois heidän omalta maaltaan siitä asti kun juutalaisia on paikalle asettunut. Palestiinalaisilta on viety maat ja vesivarat, tuhottu öljypuulehdot, tungettu heidät aivan apartheidin tai intiaanireservaattien mallisesti omille leireilleen, estetty kaikin tavoin heidän elinkeinojensa harjoittamista. Kaikki tämä siksi, että Israelin mukaan "Herran valittu maa kuuluu Herran valitulle kansalle". Antero Nummiranta on koonnut historiikin alueen vaiheista.

Kuva tammikuisesta Palestiina-mielenosoituksesta Helsingissä. Näitä mielenosoituksia oli useita.

Historian kronologiaa:

1517 Palestiinasta tulee osa osmani-imperiumia.

1897 Ensimmäinen sionistikongressi asettaa tavoitteeksi juutalaiselle kansalle tarkoitetun ñkodinò perustamisen Palestiinaan.

Tällöin maan väkiluku oli vain runsaat puoli miljoonaa, heistä noin 2500 juutalaista, jotka omistivat alle 1% maaperästä ja elivät sovussa alkuperäisten asukkaiden kanssa.

1914-1918 Ensimmäinen maailmansota. Lähi-itää vuosisatoja hallinnut osmani-imperiumi hajoaa lopullisesti.

1916 Iso-Britannia ja Ranska jakavat suuren osan Lähi-itää etupiireikseen.

1917 Iso-Britannia antaa Balfour-julistuksen, jossa se tukee juutalaisten ñkansallisen kodinò perustamista Palestiinaan ja valloittaa suurimman osan aluetta.

Palestiinalaiset eivät aluksi vastustaneet kasvavaa juutalaisten maahanmuuttoa. Juutalaisten voimakas lisääntyminen ja sionististen liikkeen päämäärän - puhtaasti juutalaisen valtion perustaminen Palestiinaan - toteaminen synnyttivät voimakasta vastustusta brittiläisten siirtomaapolitiikkaa ja juutalaisten etuoikeuksia kohtaan. Kamppailu huipentui 1936 alkaneeseen yleislakkoon ja sitä seuranneeseen aseelliseen kapinaan. Brittien sotavoimat mursivat kansannousun, palestiinalainen väestö riisuttiin aseista, satoja johtajia vangittiin samalla, kun sionistit pääsivät vahvistamaan voimiaan ja toimintaansa.

1947 YK ehdotti suurvaltojen aloitteesta Palestiina jakamista kahdeksi erilliseksi arabi- ja juutalaisvaltioksi.

1948 Israelin itsenäisyysjulistus. Valtion ensimmäisiin ja tärkeimpiin kuuluva laki antaa sionismin lähtökohtien mukaisesti jokaiselle juutalaiselle oikeuden Israelin kansalaisuuteen. Samalla, jotta puhtaasti juutalainen valtio olisi mahdollinen, oli sen jäljelle jääneeltä ei-juutalaiselta väestöltä riistettävä nämä oikeudet. Palestiinalaiset, elävät he Israelissa tai maanpakoon karkotettuna, muodostavat pelkällä olemassaolollaan uhan sionistiselle valtiolle.

Sotilaallisten poikkeuslakien avulla rajoitetaan palestiinalaisten liikkumavapautta, heidän oikeuttaan järjestäytyä poliittisesti, lehdistövapauttaan sekä takavarikoidaan heidän omaisuuttaan ja suoritetaan mielivaltaisia karkotuksia. Kokonaisia kyliä tuhotaan ja fyysistä terroria käytetään.

1959 Fatah perustetaan Kuwaitissa. Fatahin kannattajien huivin väri on musta-valkoinen.

1964 PLO perustetaan.

1970-luvulla PLO:hon kuului kahdeksan Damaskoksessa ja Beirutissa päämajaansa pitävää järjestöä, tärkeimpinä Fatah ja vasemmistolaiset vapautusjärjestöt. Kaksi marxismi-leninistiläistä ryhmää erosi PLO:sta 1974 syytettyään sitä Israelin tuhoamisen päämäärän pettämisestä ja siirtymisestä kohti kahden valtion tavoitetta.

Neuvostoliitto oli aikoinaan hyväksymässä YK:n ehdottamaa Palestiina jakoa. Syynä tähän ilmeiseen virheeseen lienee ollut se, että NL katsoi toimenpiteen tuolloin kohdistuvan Englannin imperialismia vastaan Lähi-idän alueella. Kitkaa aiheutti vuoden 1967 sodan jälkeen se, että Neuvostoliitto kannatti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa N:o 242 eikä myöhemminkään siitä sanoutunut irti.

PLO on katsonut, että päätöslauselmassa ei viitata Palestiina kansallisiin oikeuksiin ja Palestiinan kysymystä kuvataan vain ñpakolaiskysymyksenäò.

Neuvostoliitosta tuli myös vuodesta 1973 jälkeen eniten siirtolaisia Israeliin kuin mistään muusta yksittäisestä maasta. (Nyky-Venäjähän käy Israelin kanssa myös asekauppaa)

Israel edustaa erikoista sekoitusta länsimaista poliittista traditiota ja juutalaista uskonnollista perinnettä. Vaikka länsimainen liberaali demokratia on hallitsevassa asemassa, Israelin valtiossa on myös selviä teokraattisia piirteitä. Eräissä suhteissa Israel on siis rakenteellisesti lähempänä monia islamilaisia valtioita kuin länsimaisia demokratioita. Ennen ja jälkeen holokaustia Euroopasta, Puolasta ja Venäjältä tulleet ovat askenaaseja. Käsitys ñoikeastaò israelilaisesta otti ihanteekseen Euroopasta tulleet pioneerit, jonka piti olla sekulaari, länsimaisesti sivistynyt ja fyysinen, vastakohtana sekä diasporan ajan uskonnollisille ñkirjatoukkajuutalaisilleò että itämaiden sefardiñarabijuutalaisilleò.

1967 Kuuden päivän sota, jossa Israel valtaa Gazan, Golanin, Länsirannan ja Siinain.

1967 PFLP:n perustetaan, johdossa kristittyjä palestiinalaisia, edusti marxilais-leniniläistä suuntaa. Käyttävät puna-valkoista huivia.

1973 Jom kippur eli lokakuun sota.

1981 Israel pommittaa Irakin ydinreaktoria Bagdadin lähellä.

1982 Israel hyökkää Libanoniin (operaatio ñrauha Galileaanò) ja palestiinalaisten joukkomurha Sabran ja Shatilan pakolaisleireissä.

YK:ssa Israelin tuomitsevat päätöslauselmat ja pakotteet ovat aina vesittyneet USA:n veto-oikeuden vuoksi. Paitsi amerikan rikkaiden juutalaisten apu, erityisesti USA:n valtion kaikinpuolinen tuki ja ennen kaikkea Yhdysvaltain asetoimitukset ovat pitäneet ja pitävät Israelin pystyssä Israelin armeija on ehdottomasti suurin sotilasmahti Lähi-idän alueella. Israelilla on aina uusin sotilasteknologia käytössään USA:n avulla ja myös sen oma asetuotanto on suurta.

USA:n tuen taustalla on tietenkin Lähi-idän mahtavat öljy- ja kaasukentät.

Aikaisemmin palestiinalaisten ja Kiinan suhteet olivat varsin lämpimät ja ongelmattomat. Kiina kuului niihin harvoihin maihin, jotka eivät milloinkaan tunnustaneet Israelin valtiota, ei diplomaattisesti eikä defacto. Ensimmäinen palestiinalainen valtuuskunta (Al Fatah´n) vieraili Beijingissä jo vuonna 1964. PLO:n edustajat kertoivat tuosta vierailusta: ñHe tukivat meitä, vaikka ympärillämme olevat arabivaltiot olivat meitä vastaan.ò

Kiina tuki PLO:ta eikä puuttunut sen jäsenjärjestöjen sisäisiin kiistoihin. Mao Zedong sanoi -65 mm. : ñTe olette suuren maanosan portti ja me sen takaosa. Imperialismin tavoitteena täällä on Aasian riistäminené .teidän osanne on taistelussa länttä vastaan on taistelu Israelia vastaaò.

Viime vuosina Israelin kauppakumppanien määrä on kasvanut huomattavasti ja taloudellinen yhteistyö on lisääntynyt erityisesti Kiinan, Japanin ja Intian kanssa.

2000 Toinen intifada alkaa

2003 Yhdysvaltain johtama liittoutuma hyökkää Irakiin..

2004 Jasser Arafat kuolee.

Hamas on lyhenne nimestä ñIslamilainen vastarintaliikeò (arab. Harakat al-muqawama al-islamiyya) ja merkitsee samalla ñkiihkoaò tai ñinnostustaò Egyptin vahvan Muslimiveljeskunnan vaikutus ulottuu erityisesti Gazan alueelle. Ironista kyllä Israel oli 1980- luvulla pyrkinyt aktiivisesti vahvistamaan islamilaista liikettä, heikentääkseen PLO:n kannatusta Länsirannalla ja Gazassa.

Tammikuussa 2006 Hamas osallistui parlamenttivaaleihin ensimmäistä kertaa. Hamasin vaalilista, Muutos ja reformi, sai 44,45 % äänistä, Fatahin saadessa 41,43 %. Hamas sai kaikkiaan 74 paikkaa parlamentin 132:sta paikasta. Vaalit hävinneen edellisen valtapuolueen Fatahin edustaja ilmoitti, ettei puolue ole valmis hallitusyhteistyöhön Hamasin kanssa.

Venäjä tunnustaa Hamasin kutsumalla sen edustajat neuvotteluihin Moskovaan. Sen sijaan Israel, Euroopan unioni ja Yhdysvallat eivät halua neuvotella Hamasin kanssa ennen kuin Hamas tunnustaa Israelin ja luopuu vaatimuksesta tuhota Israel. Israel on jäädyttänyt palestiinalaishallinnolle meneviä tullituloja, Euroopan unioni ja Yhdysvallat palestiinalaishallinnon palkkamenoiksi tarkoitetut avustukset.

27.12. 2008 Israel aloitti ilmapommitukset Gazaan, vajaata viikkoa myöhemmin myös maajoukot lähtivät liikkeelle.

Raketti-iskujen lisäksi hyökkäyksen taustalla vaikutti myös Israelin sisäpolitiikka. Pääministeri Ehud Olmert oli siirtymässä syrjään, ja hänen paikkaansa tavoittelevat ulkoministeri Tzipi Livni ja puolustusministeri Ehud Barak olivat erittäin motivoituneita esittelemään Israelin sotilaallista voimaa. Hyökkäystä kuvattiin verisimmäksi vuosikymmeniin.

Taistelut saivat monet elintärkeät järjestelmät romahtamaan kokonaan. Energiaa tai puhdasta vettä puuttui monilta, terveydenhuolto lamaantui. YK ei kyennyt enää toimittamaan riittävästi ruoka-avustuksia perille, koska se oli huolissaan työntekijöidensä turvallisuuden puolesta.

Kuolleiden palestiinalaisten määrä kipusi muutamassa viikossa yli 1300:aan, kun taas israelilaisten uhrien määrä lasketaan muutamissa. Tiheään asutulla ja kaupunkimaisella alueella siviiliuhrien määrä ylitti surmansa saaneiden taistelijoiden määrän nopeasti, ja satojen kuolleiden kerrottiin olleen lapsia. Lisäksi palestiinalaisia vammautui pysyvästi tuhansia.

Israel syyllistyi Gazassa kansanmurhaan ja valtioterrorismiin. Sen hyökkäys ei kohdistunut pääasiassa Hamas- järjestöä vastaan, kuten virallisesti on ilmoitettu. Hyökkäys kohdistui tietoisesti Gazan siviiliväestöön, jonka asemaa heikensi myös se, että Israel esti jo parin kk ajan ennen hyökkäystä lääketoimitukset Gazaan. Israel jarrutti muutenkin kaiken avustustoiminnan perillemenoa hyökkäyksen aikana.

Kansan ääni- lehtemme kantana on tukea palestiinalaisten oikeutettuja vaatimuksia yleensä, eikä niinkään jotain erityistä järjestöä Kuitenkin sanomme nyt, että Palestiinan vaalien tulosta on kunnioitettava ja Euroopan Unionin ja Yhdysvaltojen olisi lakattava pitämästä Hamasia terroristijärjestönä ja tunnustettava se laillliseksi osapuoleksi Israelin ja palestiinalaisten neuvotteluissa.

USA:n on lakattava tukemasta ja aseistamasta uskontoon perustuvaa Israelin juutalaista valtiota ja lakattava sortamasta yhtä merkittävintä alkuperäiskansaa, palestiinalaisia. Kahden valtion rinnakkain olo voi olla välivaihe, mutta vain uskonnosta, rasismista ja vihasta vapaa yksi valtio voi turvata pysyvää rauhaa. Nämä kansat pystyivät elämään rauhanomaisesti rinnakkain vajaat parituhatta vuotta roomalaisten jälkeen!

Palestiinalaisten kamppailu ihmisoikeuksistaan jatkuu.

KÄ/AN

Lähteet: Joe Sacco: Palestiina WSOY 2004, Israelin historia: Hannu Juusola, Gaudeamus 2005, Palestiinan kysymys- sosialidemokraattisten puolueiden ja sosialististen maiden asenne: Ari Kukkonen, Uudistuva ihmiskuntamarxilainen keskustelulehti 2/1981, Palestiinalaisia runoja: Suomi-Palestiina Seura 1983, Wikipedia ja muita nettisivuja tammikuussa 2009.

Katso myös Palestiina-aktivisti Juhani Valon haastattelu STP:n Vapaa Sana verkkojulkaisussa: http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com

Kirje vankilasta

Äiti
Minuun koskee, äiti,
Että sinä puhkeat kyyneliin
Kun vieraat koputtavat oveesi
Ja kysyvät minua.

Mutta minä uskon, äiti,
Uskon,
Että elämän suuruus
Syntyi vankilassani.
Ja minä uskon, äiti,
Että viimeinen vieraani
Ei ole sokea lepakko.
Se on päivä.
Uusi päivä.

Samih Al-Kassem

ISRAELIN JOHTAJAT VASTUUSEEN RIKOKSISTAAN

Israelin brutaalissa hyökkäyksessä Gazaan sai surmansa yli 1 300 palestiinalaista, joista suuri osa oli siviilejä, lapsia ja naisia. Israelin puolella uhreja oli 13, joista kolme oli siviilejä.

Israel syyllistyi Gazassa kansanmurhaan ja valtioterrorismiin. Sen hyökkäys ei kohdistunut pääasiassa Hamas-järjestöä vastaan, kuten virallisesti on ilmoitettu. Hyökkäys kohdistui tietoisesti Gazan siviiliväestöön, jonka asemaa heikensi myös se, että Israel esti jo parin kuukauden ajan ennen hyökkäystä lääketoimitukset Gazaan. Israel jarrutti muutenkin kaikkinaisten avustustoimitusten perillemenoa Gazaan konfliktin aikana.

On siten täysin absurdia ja suhteetonta, että päähuomio on tulitauon voimaantulon jälkeen kohdistunut siihen, miten asetoimitukset Hamas-järjestölle saataisiin estettyä. Huomio tulisi kiinnittää sen sijaan siihen, miten Yhdysvaltain asetoimitukset Israelille voitaisiin estää. Kansanmurha Gazassa toteutettiin pitkälti Yhdysvaltalaisilla aseilla, kuten F-16-hävittäjillä ja Apache-helikoptereilla.

Kansainvälistä oikeutta on toteutettu viime vuosina erittäin yksipuolisesti. Sotarikosoikeuden eteen on saatettu lähinnä Yhdysvalloille ja läntiselle Euroopalle epämieluisia henkilöitä ja niiden vihollisia. Tsetsenian sodan seurauksena on oikeuden eteen joutunut niin ikään venäläisen osapuolen edustajia.

Ei voi olla niin, että länsi ja sen liittolaiset, kuten Israel, ovat kansainvälisen lain yläpuolella. Vaadimme, että Israelin johtajat saatetaan sotarikosoikeuden eteen vastaamaan syytöksiin kansanmurhasta. Lisäksi kaikkia Israelin kanssa sotilaallista yhteistyötä tekeviä tahoja tulisi pitää sen kanssarikollisina.

Yhdysvaltojen uusi presidentti Barack Obama totesi virkaanastujaispuheessaan, että ñYhdysvallat on jokaisen sellaisen kansan, miehen, naisen ja lapsen ystävä, joka tavoittelee rauhaa ja kunniallisuuttaò. Obama ilmoitti Yhdysvaltojen olevan ñjälleen valmis johtamaan (maailmaa)ò. Toistaiseksi johtajuutta ja moraalista selkärankaa ovat osoittaneet Venezuela ja Bolivia katkaisemalla diplomaattisuhteensa Israelin kanssa Gazan tapahtumien johdosta.

Tuoreella Yhdysvaltojen presidentillä on heti virkakautensa alussa erinomainen tilaisuus osoittaa johtajuutta ja välittämistä maailman kansoista tuomitsemalla jyrkästi Israelin Gazassa harjoittaman epäinhimillisen valtioterrorismin ja kansanmurhan. Obaman pitää lopettaa maansa perinteinen Israelin myötäily, aseistaminen ja rahoittaminen.

Euroopan Unionin ja Yhdysvaltojen on irtisanouduttava tähänastisesta yksipuolisesta politiikastaan suhteessa Israeliin ja Palestiinaan. Niiden on lakattava pitämästä demokraattiset vaalit vuonna 2006 voittanutta Hamasia terroristijärjestönä ja tunnustettava se lailliseksi osapuoleksi Israelin ja palestiinalaisten neuvotteluissa.

Gazan saarto on purettava. Israelilla tulee olla päävastuu Gazan jälleenrakennuksen arviolta 1,5 miljardin euron suuruisista kuluista.

Helsingissä 23.1.2009
Hands Off Venezuela - Finland

Tässä kuvakollaasissa vasemmalla pikkupoika pelkää henkensä puolesta Natsi-Saksassa. Oikealla taas on kuva nykyisestä Palestiinasta. Sama asia sielläkin.

Israelin sotatoimet Gazassa saivat yksimiekisen tuomion: Ne ovat sotarikoksia.

Palestiinan umpisolmu vain tiukkeni Israelin vaalien jälkeen, äärioikeisto voitti

Helmikuun 10. pidetyt Israelin kansanedustuslaitoksen Knessetin vaalit eivät tuoneet minkäänlaista valoa Palestiinan tilanteeseen. Päinvastoin, umpisolmu tiukkeni entisestään. Valtaan pääsivät äärioikeistolaiset sekä arabivastaiset voimat. Vaalit tosin voitti keskustalainen ja hiukan maltillisempi Tzipi Livnin johtama Kadima-puolue 28 paikallaan. Tältä puolueelta voitaisi odottaa jotakin positiivista vaikka Livni olikin kannattamassa Gazan sotaa. Livni on kuitenkin ilmaissut halunsa neuvotella palestiinalaisten kanssa.

Kadimalle hävisi äärimmäisen niukasti 27 paikallaan Benjamin Netanjahun Likud-puolue. Netanjahu on sotapoliitikko ja kannattaa jyrkkää linjaa arabeja ja palestiinalaisia kohtaan. Hän ei myöskään hyväksy itsenäisen Palestiinavaltion perustamista. Likudia säestää vieläkin jyrkempi puolue Avigdor Liebermannin Israel Beiteinu-puolue. Tämä puolue sai 15 paikkaa ja on julkisesti arabivastainen ja rasistinen ja haluaa karkottaa palestiinalaiset pois omalta maaltaan. Neljänneksi jäi 13 paikallaan Israelin työväenpuolue, joka sekään ei ole järin palestiinalaisystävällinen. Vaaleihin osallistui myös kolme arabipuoluetta, jotka saivat 12 paikkaa 120 paikkaiseen Knessetiin.

Todennäköisesti Tzipi Livni ei pysty kokoamaan enemmistöhallitusta vaan pääministeriksi tulee nousemaan Benjamin Netanjahu Israel Beiteinu puolueen tuella ja palestiinalaisten vainoaminen tulee jatkumaan entistä kauheampana.

Palestiina tilannetta ei siis saada paikallisin voimin selvitettyä koskaan - varsinkaan kun palestiinalaisväestö on myös itse jakautunut kahtia Hamasiin ja Fatahiin. Ainoa apu voisi tulla ulkopuolelta USA:sta. Mutta USA:n pääintressi tulee olemaan kuten ennenkin, Lähi-idän öljyvarojen hallinta. Siksi ei voida odottaa muuta, kuin että USA jatkaa Israelin massiivista tukemista, johon vuosittain menee kymmeniä miljardeja dollareita. Ongelmaan vielä liittyy Iran, jonka senkin kiinnostuksen kohteena ovat öljyvarat, ja USA:n karkottaminen alueelta. USA:n ja Iranin edut ovat ristikkäin ja Israel ja Iran toistensa pahimmat viholliset.

Tähän sotkuun yksi Obama tuskin pystyy vaikuttamaan mitenkään, jos edes haluaa mennä asioiden ytimeen, eli palestiinalaisten kohta vuosisataiseen häikäilemättömään sortoon. Voidaan todeta raamatullisesti, että pimeys vaeltaa ñHerran valitun kansanò yllä.

Toimitus

Viro, Sofi Oksasen kirja, Suomalaisen kirjallisuuden pohjanoteeraus

Puuttumatta Sofi Oksasen menestyskirjan Puhdistus kaunokirjallisiin ansioihin, kiinnostavampaa on se, kenestä se kertoo. Aivan kirjan lopusta löytyy dokumentti, KGB:n asiakirja, jossa päähenkilön kerrotaan kuulunen Omakaitsejärjestöön ja osallistuneen terroritekoihin neuvostokansalaisia vastaan. Niinpä niin. Tämä kirjan naisten himoitsema mies, Hans, ei ollut kukaan muu kuin ihan ehta virolainen natsirikollinen.

Omakaitse-järjestö piti huolta siitä, että Viro oli ñjudenfreiò jo ennen Natsi-Saksan Wannseekongressia tammikuussa 1942. Sohvi on kirjoittanut 300 sivua kehnohkoa rakkaushömppää ja aivan lopussa kertoo päähenkilömiehen tehneen murhan tai murhia ja olleen natsi. Nyt on pakko kysyä, oliko Finlandiakirjojen taso todella niin heikko, että oli ryhdyttävä fasismia rehabilitoimaan?

Suuressa maailmassa tämä olisi kulttuuriskandaali. Valtakunnan ykköslehden Helsingin Sanomien kulttuuritoimituksen esimies Saska Saarikoski eroaisi. Hänen alaisensa, kirjallisuus- ja teatterikriitikot ovat kilvan kehuneet teosta paljastaen, ettei heillä ole mitään käsitystä Viron historiasta eikä kirjallisuuskriitikolla ilmeisesti edes kirjallisuudesta. Suomen Kirjailijaliiton uusi puheenjohtaja Tuula-Liina Varis eroaisi. Hän on julkisuudessa suitsuttanut teosta kyseenalaistaen siten koko suomalaisten kirjailijakunnan moraalin.

Molemmat henkilöt niin Saska Saarikoski kuin Tuula-Liina Varis tuntevat varsin hyvin kunnianarvoisan suomalaisen kommunistirunoilijan Pentti Saarikosken. Eikö heitä edes hävetä? Pentti-raukan on täytynyt pyöriä haudassaan tätä farssia katsellessaan. Pahimman takinkäännöksen teki kuitenkin kirjallisuuskriitikko Pekka Tarkka. Kommunistirunoilijamme vankkumattoman palvoja Pekka Tarkka siirtyi sujuvasti lumoutumaan nyt fasismin ylipapittaren luomuksista. Pekka Tarkan täytyy hourailla. Ellei sitten kyse ole koko suomalaisen kulttuurieliitin puhdistautumisritualista? Edistyksellisyys haudataan. Suomi ja Viro siirtävät moraalista kompassiaan niin, että Neuvostoliittoa tarkastellaan nyt virolaisen fasistin silmin.

Uskon, että WSOY on vastuullinen kustantaja ja tilaa Sofi Oksaselta seuraavaksi Gertrudin tarinan. Gertrud oli Tsekkoslovakian juutalainen, joka tuotiin virolaiselle kuolemanleirille tapettavaksi. Hän joutui virolaisten miesten, sellaisten kuin kirjan Hans, raiskaamiksi ennen kuin hänet ammuttiin.

On vaikea uskoa, että nuori lahjakas kirjailija lähtisi tosissaan puolustamaan fasismia. Sofi Oksanen tekee sen, koska ei tiedä, mistä hän kirjoittaa. Miten Finlandia voidaan antaa henkilölle, joka ei ota moraalista kantaa päähenkilöidensä fasismiin?

Leena Hietanen/ KOMINFORM

Brax yrittää purkaa sotasyyllisyystuomiot

Oikeusministeri Tuija Brax on pyytänyt oikeustieteen tohtori **Jukka Lindstedtiä** ja oikeustieteen lisensiaatti **Stiina Löytömäkeä** laatimaan selvityksen sotaan syyllisiksi tuomittujen oikeudellisen kohtelun mahdollistaneesta lainsäädännöstä.

Maamme oikeistopiirit ja Karjalan palauttamista vaativat yrittävät palauttaa sotasyyllisten maineen ja kumota tuomiot jälkikäteen. He ovat ilmeisesti pystyneet vaikuttamaan myös Braxiin.

Korkein oikeus päätti viime vuoden lopulla, ettei sillä ole toimivaltaa purkaa tuomiota, niin kuin ei olekaan. Sotasyyllisyysoikeudenkäynnit Saksaa ja sen liittolaisia vastaan olivat toisen maailmansodan voittaneiden liittoutuneiden yhteinen päätös. Suomessa niitä valvoi Neuvostoliitto, Saksassa sama tehtiin Nürnbergin oikeudenkäynnissä kaikkien liittoutuneiden voimin. Suomessa selvittiin pelkillä vankeustuomioilla kun taas Saksassa syytetyistä suurin osa tuomittiin kuolemaan.

Tuomioiden oikaisua on vaatinut Väinö Tannerin sukulainen, joka on vienyt asian Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen.

Tuomiot annettiin 21.2.1946 ja näitä sotasyyllisiksi tuomittuja on kahdeksan: Presidentti **Risto Ryti**, 10 vuotta kuritushuonetta, armahdettiin terveydellisistä syistä v. 1949; pääministerit **J.W. Rangel** 6 vuotta vankeutta, Edwin Linkomies 5 ½ vuotta. Lisäksi vankeutta saivat ministeri **Väinö Tanner** 5 ½ vuotta, Suurlähettiläs **T.M. Kivimäki** 5 vuotta, ministerit **Antti Kukkonen**, **Henrik Ramsay** ja **Tyko Reinikka** 2 vuotta 3 kuukautta. Muut kuin Ryti vapautettiin sen jälkeen, kun olivat kärsineet puolet vankeudestaan.

Näiden sotasyyllisten syyllisyydessä ei pitäisi olla selvittämistä. Suomi vietiin Talvisotaan täysin järjettömällä ja joustamattomalla politiikalla, jossa Suomi torjui Neuvostoliiton tarpeet parantaa Leningradin turvallisuutta vaikka Suomelle tarjottiin kaksi kertaa suurempaa aluetta Laatokan pohjoispuolelta kuin mitä sen olisi täytynyt luovutta Karjalan kannakselta Leningradin turvaksi. Jatkosotaan Suomi taas valmistautui Saksan liittolaisena ja jopa eduskunnan siitä mitään tietämättä. Eli nämä herrat Mannerheim mukaan lukien veistelivät tuota kuuluisaa ajopuuta huolella ja suunnitelmallisesti. Lopputuloksena sodista oli yli 90 000 kaatunutta suomalaista sotilasta ja siviiliä.

Ainoa paikka, missä sotasyyllisyystuomioita voitaisiin käsitellä uudelleen, on Haagin kansainvälinen rikostuomioistuin. Siellä tulisi käsitellä myös Israelin nykyjohdon sotarikokset palestiinalaisia kohtaan. Sinne kuuluisi myös USA:n entinen presidentti **George W. Bush** sotarikoksistaan Irakissa ja Guantanamossa. Kuvaavaa on, ettei Bush suostunut liittämään USA:ta jäseneksi koko tuomioistuimeen, koska ilmeisesti suunnitteli omia tulevia rikoksistaan.

Jos Braxin hanke etenee ja Suomen sotasyylliset puhdistetaan, se jälleen vahvistaa maamme oikeistoa ja sotaintoilijoita. Pian he saattavat saada päähänsä vaatia myös kommunistien puolueiden kieltämistä.

Ulospääsy rikkaiden ja pankkien ah

uusi talousliberalis

Pekka Tiainen

Finanssikriisi ei tullut yllätyksenä. Finanssikriisin mahdollisuus on voitu ennakoida usean vuoden ajan. Esimerkiksi sopii oheinen lainaus kirjoituksestani Kansan Äänessä pian kolme vuotta sitten (Tiainen Pekka, 2.6.2006):

ñViime vuosien mittaan johdannaistoiminta on kasvanut maailmanmitassa räjähdysmäisesti. Se on alun perin kehittynyt antamaan suojaa, koska se voi tasata vaihteluita. Suojausten suojausten suojausten ketjut ovat kuitenkin alkaneet muistuttaa korttitaloa, joka voi hajota käsiin koska hyvänsä. Pelätäänkin, että tästä on tullut uusi rahamarkkinoiden kriisin lähde, joka voi pahimmoillaan johtaa pahoihin talouden häiriöihin ja talouden taantumaan tai lamaan.ò

Nyt tilanne on monella tapaa niin huono, että juurikaan huonommin ei olisi voinut käydä. Pakkolomailmoitukset ovat päivittäisiä. Työttömäksi jääneiden ja nuorten työnhakumahdollisuudet ovat heikentyneet jyrkästi. Työttömyys on kääntynyt nousuun, mutta tilanteen huononeminen alkaa näkyä työttömyysluvuissa tästä eteenpäin enemmän.

Eläkerahastojen kymmenien miljardien menetykset ja maksaminen

Asia, josta ei ole kerrottu koko totuutta, ovat työeläkevarojen menetykset. Eläkeyhtiöt ovat ilmoittaneet, että tuotot vuonna 2008 ovat olleet 15-17,5 %. Nämä prosenttiluvut kätkevät taakseen sen karmean tosiasian, että eläkerahastojen arvo on romahtanut yhteen laskien arviolta 25 miljardia euroa. Siitä Ilmarisen ja Varman kaltaisten työeläkerahastojen menetys on suuruusluokkaa 18 miljardia. Loppu on valtion ja kuntien eläkerahastojen menetystä. Mm. Ilmarisella osakekurssitappiot ovat 40 % osakkeiden arvosta.

Menetyksiä on vaikea saada takaisin. Siksi työmarkkinajärjestöjen johto henkilöityen Elinkeinoelämän Keskusliiton johtajaan **Leif Fagernäsiin** ja SAK:n puheenjohtajaan **Lauri Ihalaiseen** sopi, että työeläkemaksuja korotetaan parin vuoden päästä yli sen, mikä maksua oltaisiin nostamassa suurten ikäluokkien eläköitymisen perusteella. Hallitus on ilmoittanut poistavansa työnantajan kansaneläkevakuusmaksun elvytystoimena, mutta taustalla on myös pyrkimys pysyvään poistamiseen. Fagernäsin-Ihalaisen sopimus lähtee siitä, että työnantajan kansaneläkevakuusmaksun poiston tilalle nostetaan työeläkemaksua ajankohtana kun taloustaantuman oletetaan väistyvän.

Laskua maksatetaan heikentämällä sosiaaliturvaa ja palveluita

Työeläkemaksun korotus jaettaisiin puoliksi työnantajien ja puoliksi palkansaajien maksettavaksi. Työantajan osuus hyvitetään kansaneläkemaksualennuksella. Palkansaajien maksu luvataan hyvittää veron kevennyksillä. Siten työmenetys maksetaan Kansaneläkelaitoksen varoista ja palkansaajille tämä katettaisiin valtion varoista. Kattaminen Kansaneläkelaitoksen varoista merkitsee, että raha otetaan pois kansaneläkkeistä, opintotuista, työttömyysturvasta ja KELA:n osuudesta toimeentulotukea. Valtion kassasta maksettava menetys otetaan valtion muista menoista, kuten sosiaaliturvasta ja henkilöstöltä.

Ongelmaksi tuli myös se, että tässä ylikäveltiin sosiaaliturvan uudistamista valmistellut Sata-komitea. Siellä oli kaksi vastakkaista rintamalinjaa, ansioetuuksia puoltavat ja perusturvaa puoltavat. Kiistan ydin on siinä, että jos menot eivät saa kasvaa, perusturvan parantaminen tulee maksettavaksi ansioetuuksia leikkaamalla ja päinvastoin. Siksi Sata-komiteassa oli esitys työttömyysturvan ansiopäivärahakauden lyhennyksestä 500 päivästä. Fagernäsin-Ihalaisen sopimus tarkoitti, että tämä torjuttiin ja tässä asiassa Sata-komitea ohitettiin. Samalla kuitenkin asia hoidettiin niin, että tämän torjuntavoiton kuten myöskin työeläketappioiden maksajiksi tulevat perusturvan saajat. Lisäksi Fagernäsin-Ihalaisen sopimus sisältää sen, että osa-aikaeläkkeen ikärajaa ollaan nostamassa. Myöskin lakkautettavan työttömyyseläkejärjestelmän tilalle tullut työttömyysturvan ansiopäivärahan maksamista 500 päivän jälkeen olleen huonontamassa. Tällä hetkellä 57-vuotiaana työttömäksi ansiopäivärahalle jäävä, jos 500 päivää ei tule täyteen ennen 60 ikävuotta, voi jatkaa ansiopäivärahalla 65-vuotiaaksi tai vaihtaa työttömyysturvan eläkkeeksi 63-vuotiaana. Ansiopäivärahan pidennys oltaisiin poistamassa. Heikentämisuhan alla on myös vuorotteluvapaajärjestelmä.

Finanssikriisin ja virheiden seuraukset siten ujutetaan tällä tavoin kansalaisten maksettavaksi. Sellaisella palkansaajalla, joka ei menetä työpaikkaansa, palkkojen ostovoima kasvaa tänä vuonna. Korot myös alenevat. Suurituloisten verokevennyksiin ei kajota eikä varallisuusveron poistamisvirhettä olla perumassa. Vastapainoksi huononnuksille toteutetaan merkitykseltään pienempiä parannuksia, jotka peittävät huononnukset. Tällä tavoin haetaan tuki hyvätuloisilta ja osalta palkansaajia ja eläkeläisiä, ja osan väestöä edut uhrataan. Kärsijöinä ja maksajina ovat pienituloinen kansan osa, työttömäksi jäävät ja hajoita ja hallitse-politiikka toimii. Enemmistön tuki riittää, mutta se on kohtalokasta Suomelle kansakuntana, koska kansaa jaetaan ja hyötyjilläkin ovat omaisensa, jotka taas ovat häviäjiä. Mielikuvaa yhteisvastuullisuudesta luodaan puhumalla tinkimisestä osingoista ja optiopalkkauksen rajoittamisesta. Köyhempää kansanosaa kuitenkin uhkaa laskun maksu.

Alueellistaminen leikkaamalla työpaikkoja ei järkevää

Alueiden tukea haetaan valtion työpaikkojen alueellistamisella. Sitä tehdään kuitenkin käytännössä siten, että ihmiset menettävät työpaikkansa. Siirroilla huonosti toteutettuna samoin vaarannetaan monien julkisen hallinnon yksiköiden toimivuus ja vaarannetaan kansalaisten oikeusturvaa. Ihmiset ovat joutuneet vuosikymmenten mittaa hylkäämään kotiseutunsa ja muuttamaan keskuksiin. Nyt näissä keskuksissa viedään muuttaneiden ihmisten lapsilta työpaikkoja ja julkisen sektorin työpaikoilla paikataan teollisuustyöpaikkojen menetyksiä ja maatalouspolitiikan syvän kriisin vaikutuksia. Valtion tuottavuusohjelmaa toteutetaan siten, että määräaikaisia irtisanotaan, toimintoja liikelaitostetaan. Jopa yliopistoille määrätään liikelaitosmalli ja velvoite kattaa kasvava osa menoistaan kun valtion budjetista ei heru. Se johtaa ajanoloon yliopistokiinteistöjen osakkeiden myyntiin ja lukukausimaksujen laajenevaan käyttöönottoon. Pienituloisemman kansanosan lapsilta suljetaan tietä korkeakoulutukseen.

Maatalouspolitiikan kriisi on kärjistynyt, koska on toteutettu tilakoon suurentamista tuottavuuden nostamisen nimissä. On tehty velkaisia tiloja, joiden investointien maksu on riippuvaista tuesta. Tukihanaa taas kiristetään EU:n päässä. Etelä-Suomi ja Porin-Imatran rajan pohjoispuolinen Suomi asetetaan vastakkain siten, että eteläisen Suomen tukea ollaan leikkaamassa. Halki Suomen on tehty kipeä haava, joka jakaa ja uhkaa hajottaa myös MTK:n. Tämä, valtion toimintojen alueellistamisen ongelmat sekä työpaikkojen vähennykset pääkaupunkiseudun ulkopuolisessa Suomessa nakertavat nykyistä hallituspohjaa. Keskusta menettää keskuksissa ja myös perinteisillä tukialueilla. Fagernäsin-Ihalaisen sopimus taas tarkoittaa, että köyhempi kansanosa maksaa. Se heijastaa sisäisiä jännitteitä SAK:n sisällä. Jännitteet tulevat esille suunnitelmassa nostaa Paperiliiton **Petri Vanhalan** nostamisessa SAK:n puheenjohtajaksi. Paperi- ja massateollisuuden työpaikat vähentyivät vuodesta 1975 vuoteen 2006 60 000:sta runsaaseen puoleen 32 000:een. Viimeisten kahden vuoden aikana on hävinnyt lisää 8 000 työpaikkaa ja määrä on pudonnut 23 000:een. 2000-luvulla huono kehitys on johtunut merkittävältä osin vahvasta eurosta, jonka haitallisia vaikutuksia ei haluta ääneen sanoa. Teollisuustyöntekijöiden reagointi on oikeutettua. Samalla törmätään vaikeuteen, että kun yhteiskunnan kokonaistulonjaon vääristymiä ei kunnolla oikaista, kunta-alan palveluiden ja valtion työpaikat ovat uhattuina ja lasku lankeaa köyhemmälle kansanosalle ja lisäksi saadaan kasvualustaa maaseudun vastaisuudelle.

Pankeille ei saa lahjoittaa rahaa 1990-luvun laman tapaan

Vuosille 2010-2011 valmisteltavassa palkkaratkaisussa pääministeri Vanhasen tähtäimessä on koordinoitu ratkaisu, jossa valtio on mukana. Kriisi siten palautti pöydälle tupot, joista Eteläranta ehti ilmoittaa luopuvansa. Tämä liittyi Vanhasen esittämään talouden kasvua tukevaan ohjelmaan, joka perustuu keskeisesti valtion investointeihin. Kyse on vain siitä, miten rahat todellisuudessa käytetään. **Antti Tanskasen** malli tarkoittaa sitä, että valtio ottaa ulkomaista lainaa ja lainaa pankeille ja yrityksille yhteensä 15 miljardia ja eläkeyhtiöt lisäksi takaisinlainaavat yrityksille yhdeksän miljardia eli yhteensä käytettäisiin 30 miljardia. Tanskasen ehdottamaa yritysten

Kuva Narinkkatorilta Helsingissä. Tässä eduskuntapuolueiden puheenjohtajat yhdess ja muut hallitus- ja EU-puolueet ovat jo parikymmentä vuotta vannoneet uusliberalism umpikujaan globaalin finanssikriisin myötä.

talletustodistusten ostoa ei tultane toteuttamaan, mutta se pienentäisi 15 miljardin osuutta 10 miljardiin. Lainauksen ehdoista käydään vääntöä, sillä Suomi teki 1990-luvun laman pankkituissa historiallisen virheen. Norja otti pankkitukien vastineeksi pankkien osakkeita ja maksoi valtion kasvaneen velan myymällä osakkeet pankkien toivuttua. Suomessa raha leikattiin kuntien palveluista ja sosiaaliturvasta. Englannin **Brownin** mallissakaan ei lähdetä lahjoituksiin eikä Suomenkaan pidä siihen mennä, vaan rahan on oltava vastikkeellista eli korollista ja takaisin maksettavaa, jolloin vain konkurssitapauksissa jotain menetetään.

1990-luvun laman jälkeen sanottiin, että liikepankit ja osuuspankit maksoivat pankkituet takaisin. Tosiasiassa SKOP-ryhmän pilkkomisella säästöpankkien pankkituki jaettiin muille eikä valtiolle.

Useissa maissa pankkeja kansallistetaan. Suomessa kansallistaminen on vaikeaa, koska pankit ovat suurelta osin ulkomaisissa käsissä. Kansallistaa voidaan mm. Nordea Pankki Suomi Oyj, Sampo Pankki Oyj ja Sampo Oyj ja niistä voidaan muodostaa yksi kansallinen pankki, jossa talletukset ovat turvassa ja joka myöntää lainaa edullisin ehdoin. Pankit olisi saatavissa haltuun edullisin ehdoin vaikka maksamalla, koska pankkiosakkeet ovat romahtaneet. Kuntarahoitus voi myös muuttaa itsensä kuntaomisteiseksi pankiksi, jolloin se saa talletuksia ja lainoittaa. Kansallinen yhteiskunnan omistama pankkisektori tarvitaan suojaksi globaalia rahamarkkinamyllerrystä vastaan ja tallettajien ja lainanottajien turvaksi.

Haarukka 100 miljoonasta 30 miljardiin ja tilanne hallinnassa?!

Kun **Jyrki Katainen** ilmoitti lisäelvytykseksi aiemman lisäksi 100 milj. euroa, summa oli lähinnä lapsellinen. 23.1.2009 hän ilmoittikin, että lähivuosina otettava lisävelkaa ainakin 30 miljardia Helsingin Sanomien otsikon mukaan. Tässä on mukana Tanskasen mallista 10 miljardia sekä muuta lainanottoa. Kyse ei kuitenkaan ole valtion nettovelan kasvusta siltä osin kuin valtion toimii vain rahan välittäjänä, pankkina, eli lainaa rahaa muita edullisemmin ehdoin maailmalta ja jakaa sitä lainoina muualle yhteiskuntaan. Todellisen kysynnän elvytyksen lisäsummat jäävät vuoden 2009 ensimmäisessä lisätalousarviossa kuitenkin edelleen pieniksi, muutamaan sataan miljoonaan euroon, mikä on toki enemmän kuin Kataisen aiempi 100 milj. euroa. Järkevää olisi nyt käynnistää mm. energiainvestointeja vaihtoehtoiseen energiaan ilmastostrategian tukemiseksi. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että ilmastostrategiasta ollaankin tekemässä perustelua uusille ydinvoimaloilla ja uraanikaivoksille ja allashankkeille, kuten Vuotokselle.

Järkevää on myös järjestää parempia ehtoja asuntojen peruskorjaamiselle, rakentaa vuokra-asuntoja, lisätä rahoitusta järkevään koulutukseen vaihtoehdoksi työttömyydelle, lisätä tuettua työllistämistä pitkäaikaistyöttömyyden nousun ehkäisemiseksi jne. Finanssikriisin aiheuttivat keskeisesti pankit ja rahoituslaitokset, jotka ahneudessaan kadottivat tehtävänsä palvella talouden toimivuutta ja alkoivat aiheuttaa tuhoa muulle taloudelle. Tulonjakoa oli myös jatkuvasti muutettu pääomatulojen ja rikkaiden eduksi maailman mitassa ja myös Suomessa. On kehuttu, että Suomessa pankkijärjestelmä on toiminut hyvin, mutta se on tehokkaammin kuin monessa muussa maassa rahastanut

n ahneuden aiheuttamasta kriisistä,
eralismi on kuollut

heenjohtajat yhdessä rivissä kaupunkipyörillään. Valtapuolueet Keskusta, Kokoomus, SDP noneet uusliberalismin nimiin. Mitenkäs nyt suu pannaan, kun tuo talouspolitiikka ajautui

muuta kansantaloutta ja yhteiskuntaa. Silti se on todellisuudessa ajautunut ongelmiin: ei kai muuten esitettäisi 24 miljardin luotonannon lisäämistä yhteiskunnan toimesta. Tosin osittain on kyse amerikkalaisen ja muun ulkomaisen rahan lähdön korvaamisesta, koska ulkomainen raha lähtee kattamaan tappioita ulkomailla.

Siten lähikuukausina kaikki talouspolitiikan keskeiset kysymykset tulevat olemaan pöydällä ja tullaan tekemään kauas ulottuvia ratkaisuja, joilla paalutetaan tulevan vuosikymmenen asioita ja seuraavien 20 vuoden asioita.

NATO-ujutusta kaiken muun varjolla

Hyödyn kaikista näistä ristiriidoista korjaa tällä hetkellä Kokoomus ja sen sisäinen NATO-suuntaus ja kansalaisten oppositio kanavoitui vaaliuurnilla perussuomalaisille ja muutoin kansalaisliikkeinä johtuen työväen ja demokraattisen liikkeen nykyinen alennustila, jota on pahentanut eri ryhmien johdon kyvyttömyys yhteistyöhön yhteisten tavoitteiden ajamisessa. Yhteistyön tärkein este on eri ryhmittymien johdon vaatimus, että toisten on mukauduttava periaatteellisissa ja järjestöllisissä asioissa heidän tahtoonsa ehtona yhteistyölle, mutta se estää tasavertaisuuteen perustuvan yhteistyön.

Samalla ylitse tämän kaiken NATO-suuntausta ollaan vahvistamassa. Asia tuli esille siinä, että Martti Ahtisaari Nobel-päätösen saatuaan ensitöikseen ilmoitti kannattavansa NATO:on menoa. Hän haluaa korostaa rooliaan apartheidin lopettamisessa, mutta kuitenkin vaatii liittymistä NATO:oon, joka on kylmän sodan jäämistöä ja jonka lähtökohtana on etuvastakkaisuus lännen ja idän välillä. Hän voisi saada paremmin tuen suomalaisilta, jos ilmaisisi riittävä uskottavasti, ettei pidä NATO-jäsenyyttä Suomen kannalta viisaana. Ulkoministeri **Stubb** totesi puolustusselonteosta, että ñSuomi harkitsee nyt ñvahvastiò NATO:a. Se on hänen päämääränsä. Stubbin NATO-suuntautuneisuus aiheutti osaltaan ETYJ:n epäonnistumisen Georgia-kriisin ehkäisemisessä. Stubb joutui pahoittelemaan Israelin johdon iskua Gazaan, mutta hänen NATO-myönteisyytensä on estänyt toimimasta siten, kuin Suomen ulkopolitiikan linjaan sopii eli sovitteluratkaisujen hakemiseksi tässä tapauksessa Israelin ja palestiinalaisten kesken. Ei pidä unohtaa, että Ukrainan kaasukiista on liittynyt siihen, että Ukrainasta on haluttu tehdä lännen liittolainen Venäjän aseman murtamiseksi. Ukrainan sai kaasunsa halvalla. Sen olisi järkevää toimia yhteistyön rakentajan Venäjän ja muun Euroopan välillä. Uhkat, jotka kohdistetaan Venäjään, tulee poistaa. Tällaisista uhkista on kyse, kun länsi pyrkii tekemään itselleen sillanpääaseman Balkanista, Turkista, Ukrainasta, Georgiasta ja muista Kaukasian maista. Belgradin pommitukset on nähtävä osana tätä laajentumispolitiikkaa. Samoin pyrkimykset kuljettaa Baikalin kaasu ja öljy putkia pitkin kiertäen Venäjä etelän kautta ja ohjaamalla putket Välimerelle. Ukrainan Siperiasta tulevien putkien hallinta lännelle lojaalin hallituksen avulla ovat osa taistelua energiasta. Välimeri-putkihanke on osaltaan taustalla siinä, että kurdeille ei haluta antaa itsenäisyyttä.

Obaman presidentiksi tulon suhteen on herätetty suuria toiveita ja mahdollista onkin, että Yhdysvaltain ulkopolitiikka esimerkiksi arabimaiden suuntaan muuttuu rakentavakammaksi ja myös Kuuban suhteen tilanne muuttuu: Guantanamon sulkeminen liittyy näihin molempiin ja ihmisoikeuspainotukseen. Merkille pantavaa kuitenkin on, että Obama kohdisti lähes alkajaisiksi arvostelun Kiinaan ja sen valuutan heikkouteen. Kiinan hallituksen kannalta ongelma on tarve saada suunnattomasti lisää työpaikkoja ja tehtävä vain vaikeutui maailmantalouden taantuman takia. Työttömyyden kasvu Kiinassa kiihtyy, jos vienti heikkenee lisää valuutan vahvistumisen myötä. Siitä voi muodostua Kiinan hallituksen ja järjestelmän asemaa uhkaava tekijä.

Obaman linjaan kuuluvat ihmisoikeudet tullevat olemaan lisäperuste Kiinan arvostelulle. Sitä oirehti jo se, että hän avauspuheessaan korvasi Bushin puheet pahan akselista leimaamalla kommunismin pahaksi jo sinällään. Tämän voi ymmärtää kannatuksen hakemisena ja kuuluvan amerikkalaiseen nykyretoriikkaan. Silti syntyy käsitys, että Yhdysvallat tarvitsee uhkakuvia ja jos jokin uhkakuva väistyy, tilalle tarvitaan uusi. Obamaa ei pidä missään tapauksessa tuomita, vaan tukea sitä mikä hänen linjassaan on positiivista, mutta samalla myös esittää kritiikkiä silloin kun siihen on aihetta, jotta linja korjaantuisi. Yksi suurenkaan maan presidentti ei maailmaa yksinään muuta. Siihen tarvitaan kaikkia ja yhteistyötä ja sodan ja väkivallan hylkäämistä politiikan jatkeena. Näköpiirissä on myös se, että öljyn hinnan romahdus tuo vaikeuksia Venezuelaan ja pyrkimyksiin hakea riippumattomuutta Yhdysvalloista. Obamasta osaltaan riippuu, ettei Kuubaan tule samanlaista verilöylyä kuin Israelin poliittisen johdon käynnistämässä hyökkäyksessä Gazaan

200 vuotta sitten autonomia avasi tien Suomen ja Venäjän vastakkaisuuden lopettamiselle ja itsenäisyydelle

Meillä tullaan keväällä juhlimaan Suomen vuonna 1809 saadun autonomian 200- vuotisjuhlaa. Tässä yhteydessä on tarpeen nostaa esiin pannassa pidetyn **Yrjö Maunu Sprengtportenin** rooli siinä, että hän visioi Suomen itsenäisyyden ja kirjoittaa itsenäisen Suomen perustuslain jo vuonna 1784 ja hänen käsialaansa oli Suomen autonomia, joka sopi Aleksanteri I:lle. Keskeistä oli, että Sprengtporten mursi Suomen ja Venäjän vuosisataista vastakkainasettelua, joka oli seurausta suurvalta-Ruotsin laajentumispolitiikasta ja yhteentörmäyksestä Venäjän kanssa, joka myöskin pyrki vahvistamaan suurvalta-asemaansa. Suomen kansa joutui kärsimään suurvaltojen eturistiriidan takia. Tärkein opetus oli, että Suomen ei tulla olla osapuolena suurvaltojen välisissä eturistiriidoissa ja tämä on ollut Suomen sodan jälkeisen ulkopolitiikan ja 75 vuoden rauhan jakson keskeinen kulmakivi. NATO-suuntaus pyrkii viemään Suomen uudelleen vastakkainasettelun tielle. Suomen tulee päinvastoin olla sillan rakentajana tavoitteena, että Euroopan sisäinen vastakkaisuus pysyvästi poistetaan ja Venäjä ja muu Eurooppa aloittavat rakentavan yhteistyön vuosisadan.

Suurvalta Ruotsin johto leimasi Sprengtportenin maanpetturiksi, kun hän siirtyi Venäjälle vuonan 1786. Vaihtoehtona oli kuitenkin vangitsemisen uhka, koska hän esitti Ruotsille Suomen autonomiaa ja tunnettiin itsenäisyyden puuhaajana. Oikeammin hän oli maanpakolainen eikä maanpetturi, mutta toimi myös Venäjällä Suomen autonomian ja itsenäisyyden hyväksi erittäin ratkaisevalla tavalla. Hän ajatteli, että suomalaiset ymmärtäisivät hänen linjansa, mutta aika ei ollut kypsä ja suomalaiset joutuivat puolustamaan kotejaan Venäjän armeijan hyökkäystä vastaan Suomen sodassa. Venäjäkin teki suurvaltapolitiikkaa, eikä kansan näkökulmasta siihen ollut luottamista. Kansa oli myöskin joutunut ottamaan asioita omiin käsiinsä koska Ruotsin valtaa edustanut eliitti lähinnä juoksi itseään ja omaisuuttaan suojellakseen karkuun Ruotsiin, kun vaara uhkasi, ja kansa jätettiin valloittavan sotajoukon armoille. Tässä tilanteessa Sprengtporten arvioi tilanteen väärin, mutta häntä ei käy syyttäminen siitä, että vaikeassa tilanteessa asiat eivät kulkeneet hänen haluamallaan tavalla. Hän kuitenkin jatkoi työtään autonomian aikaansaamiseksi lähtökohdaksi itsenäisyydelle tulevaisuudessa ja se on hänen historiallisen ansionsa kuten se, että hän pohjusti Suomen ja Venäjän yhteistyön vastakkaisuuden sijaan.

NATO-menojen ujuttaminen budjettiin

Kun nyt sitten jälleen halutaan historiasta opittu unohtaa NATO-puuhailulle, kehä kiertyy umpeen. NATO:n pohjustamiseksi puolustusmäärärahoja halutaan puolustusselonteossa kasvattaa reaalisesti 2 % vuodessa hintojen nousun lisäksi. Näin sotilaallisen liittoutumisen hinta maksetaan etukäteen ennen sotilaallista liittoutumista, jolloin NATO-jäsenyyshetkellä voidaan sanoa, ettei se maksa enempää kuin NATO-jäsenyyteen kuulumattomuuskaan. Se kuitenkin maksaa ja hinta on Suomen luopuminen rauhaa edistävästä ulkopolitiikasta, jonka kulmakivi on, että Suomi ei ole suurvaltojen eturistiriidoissa osapuolena, vaan sillanrakentajana. Samalla menetetään niitä taloudellisia hyötyjä, joita on Suomen ja Venäjän taloudellisesta yhteistyöstä. Vastaväitteeksi tähän esitetään esimerkiksi puutullit, vaikka vahvasta eurosta on ollut moninkertainen haitta metsäteollisuudelle. Myöskin unohdetaan, että Suomi antoi osana EU-jäsenyyttä ulkomaankauppapoliittisen vastuun EU:lle. Siksi Suomea ei kohdella erillisenä vaan osana EU:ia. Suomessa tapahtunut selänkääntö Venäjän suuntaan ja NATO-suuntaus ovat muutenkin aiheuttaneet, että Suomi toimii Venäjän näkökulmasta tavalla joka ei välttämättä ole molemmin puolisen edun mukaista. Suomen on NATO-jäsenyyden sijaan palattava yhteistyön ja sillan rakentamisen ulkopolitiikkaan. Stubbin valinta on, luopuuko hän NATO-suuntautuneisuudestaan ja jos ei, ulkoministerin vaihtaminen on tarpeen.

Sotilasmäärärahojen 2 %:n reaalinen lisäys vuosittain sopii mahdollisimman huonosti nykyiseen laskusuhdanteeseen ja siitä aiheutuviin sosiaaliturvan ja hyvinvointipalveluiden leikkauksiin tulevaisuudessa. Ei voida ajatella, että tällaisessa tilanteessa suojataan suurituloisten verokevennykset, rikkaiden varallisuutta ei veroteta ja asemäärärahoja kasvatetaan osana NATO-suuntausta niin kuin mitään ei olisi tapahtunut. Tällaisella tavalla kriisiä ratkaistaan siirtämällä ongelmia tulevaisuuteen. Se, että varuskunnat turvataan, on perusteltua, ettei työpaikkoja mene. Elvyttää pitää, mutta kysyntää ja kansalaisten ostovoimaa pitää nostaa ja estää samalla konkursseja, asuntojen menetyksiä ja ehkäisemällä irtisanomisia. Varakkaimman väestön etuuksista kiinnipitäminen on tällaisessa tilanteessa yhteiskuntavastuuttomuudessa samassa sarjassa kuin se, kun Suomen sodassa sen ajan rahaeliitti huolehti omat rikkautensa pakenemalla Ruotsiin kansan kärsiessä. Yhteiskuntavastuuttomuus nakertaa pohjaa Suomelta kansakuntana. Seuraavissa presidentinvaaleissa on tärkein asia turvata, ettei presidentiksi nouse ketään sellaista henkilöä, joka vie Suomen NATO:n vaan henkilöllä tulee olla selkeä lähtökohta, että Suomesta ei tehdä NATO-jäsentä. Suomen on järkevää rakentaa paitsi hyviä naapurisuhteita Venäjän kanssa myöskin hyviä suhteita mm. Pohjoismaihin ja Viroon, Latviaan ja Liettuaan sen tukemiseksi, että nämä maat alkavat rakentaa niiden itsenäisyyden kunnioittamiseen perustuvaa yhteistyötä Venäjän kanssa ja että ne pyrkivät vähentämään kytkentäänsä NATO:oon ja ajan oloon eroamaan NATO:sta. Tätä helpottaa, kun pohjoiseen saadaan rakennettua yhteistyöhön ja luottamukseen perustuva turvallisuusrakenteet.

EU:n parlamenttivaalin käyttö perustuslain kritiikkiin

Tämän hetkinen keskustelu ja valmistelu pohjustaa myös asetelmia tulevia vuoden 2011 eduskuntavaaleja, niiden jälkeistä hallitusta ja vuoden 2012 presidentin vaaleja silmällä pitäen. Silloin käydään jo keskustelua siitä, millainen olisi tilanne Suomessa vuonna 2015, kun on eduskuntavaalit ja itsenäisen Suomen täyttäessä 100 vuotta vuonna 2017, samana vuotena, kun presidentti Obaman toinen presidenttikausi päättyy, sekä näkymästä 2010-luvulla ja myös siitä eteenpäin. Ei ole poissuljettua, että euroalueesta tulevat eroamaan Italia, Espanja ja Kreikka, jolloin euroalueesta tulee jonkinlainen pohjoisen liitto, mutta on mahdollista, että euro haudataan, ja myös Suomelle palaa markka, koska taloudet ovat liian erilaisia ollakseen yhteisvaluutassa.

Kesäkuussa 2009 ovat EU:n parlamenttivaalit. Niihin on välttämätöntä osallistua, ettei ruokita sellaista ajattelua, että vaaleja boikotoidaan, koska oikeus äänestää on taistelulla saavutettu.

Myöskin eurovaaliin on välttämätöntä osallistua, että on mahdollisuus saada esille kanta, ettei hyväksytä EU:n perustuslakia olipa sen nimi Lissabonin sopimus tai mikä vain, sillä se siirtää entisestään valtaa itsenäisiltä mailta Brysseliin.

Jatkuu seuraavalle sivulle...

Turvallisuuspoliittinen selonteko ja sen Nato-kannanotot

Vuoden 2009 turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon sisältö valmistui perjantaina 23. tammikuuta tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan kokouksessa. Selonteossa arvioidaan Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa kokonaisvaltaisesti ja esitetään valtioneuvoston 2010-luvun loppupuolelle ulottuvat linjaukset. Selonteko annetaan virallisesti käännöksineen eduskunnalle valtioneuvoston yleisistunnossa helmikuussa.

Kuva Helsingissä muutama vuosi sitten pidetystä kaupunkisotaharjoituksesta. Taustalla näkyy Meri-Hakaa.

Mielenkiintoisin osio laajassa yli 100-sivuisessa selonteossa on sen kannanotot Natoon ja Suomen mahdolliseen Nato-jäsenyyteen. Siinä tulee esille Suomen hallituksen ja poliittisen eliitin varaukseton Nato-myönteisyys. Ainoa mikä heitä harmittaa on, ettei Suomen kansa vieläkään hyväksy Nato-jäsenyyttä.

Presidentti Tarja Halonen otti kantaa selontekoon sanoen, ettei siinä sanota yhtään mitään uutta. Kyllä selonteossa sanotaan paljonkin ja myös uusia asioita. Niillä on merkitystä sanoi ñaladoobi-presidenttiò mitä tahansa.Tässä muutamia lainauksia selonteosta:

Natoko muka vakauttaa?

"Natolla on turvallisuutta ja vakautta ylläpitävä ja edistävä vaikutus. Samalla kun kriisinhallintatehtävät ovat korostuneet, kollektiivinen puolustus on säilynyt liitto-kunnan ydintehtävänä. Naton perussopimuksen 5. artiklan mukaisesti hyökkäys yhtä jäsentä kohtaan on hyökkäys kaikkia kohtaan. Tällöin jokainen jäsen on velvoitettu auttamaan hyökkäyksen kohteeksi joutunutta tarpeelliseksi katsomallaan tavalla YK:n peruskirjan 51 artiklan mukaisesti. Natolla on erityisasema transatlanttisena puolustus- ja turvallisuusjärjestönä. Naton 26 jäsenmaasta 21 on EU-jäsenmaata. Yhdysvaltojen asema Naton tärkeimpänä yksittäisenä taloudellisena, teknologisena ja sotilaallisena toimijana korostaa Natossa tehtävän yhteistyön merkitystä myös tilanteessa, jossa Euroopan unionin turvallisuus- ja puolustuspoliittinen merkitys vahvistuu. Lisääntyvissä kriisinhallintatehtävissä tarvitaan jäsenmaiden lisäksi nykyisten kumppanimaiden ja muiden mahdollisten yhteistyömaiden voimavaroja. Naton yhteistyöohjelmia on avattu myös Euroatlanttisen kumppanuusneuvoston ulkopuolisille maille. Samalla on kehitetty operaatioita koskevaa tiedonsaantia sekä mahdollisuuksia osallistua operaatioita koskevan päätöksenteon valmisteluun." "Naton, kuten myös Euroopan unionin, laajentumisella on ollut keskeinen merkitys vakauden lisäämisessä ja jakolinjojen poistamisessa kylmän sodan jälkeisessä Euroopassa. Nato on ilmoittanut, että sen ovet ovat avoinna uusille, kriteerit täyttävillejäsenmaille."

Selonteko puolustaa USA:n ohjushankkeita Euroopassa

"Uusilta teknologioilta suojautumiseen kuuluvat muun muassa hanke Naton ohjuspuolustuskyvyn luomiseksi ja sen mahdollinen kytkeminen Yhdysvaltojen kansalliseen ohjuspuolustukseen. Suomen strateginen ajattelu tähtää laajaan eurooppalaiseen yhteistyöhön ja yhdentymiseen, jonka avulla poistetaan vastakohtaisuuksia ja torjutaan ennalta turvallisuusuhkia."

Ettäkö vain kriisinhallintaorganisaatio?

"Nato on poliittis-sotilaallinen liittokunta, jonka olemassaolon perustana on Pohjois-Atlantin sopimus ja sen 5. artikla. Käytännön toiminnassaan **Nato on ensisijaisesti kriisinhallintaorganisaatio**. Se on jäsenilleen ja kumppaneilleen keskeinen yhteistyöjärjestö. Suomi osallistuu aktiivisesti kumppanimaille avoinna olevaan yhteistyöhön sekä kumppanuus-ja yhteistyöohjelmien kehittämiseen. Suomi käy säännöllistä poliittista vuoropuhelua Naton kanssa ja osallistuu Nato-johtoisiin kriisinhallintaoperaatioihin. Suomi pyrkii osallistumaan Naton nopean toiminnan joukkoja täydentävään toimintaan kehittääkseen kansainvälisessä kriisinhallinnassa tarvittavia kykyjä sekä vahvistaakseen Suomen kansallisia puolustusvalmiuksia. **Se tukee myös Suomen osallistumista Euroopan unionin taisteluosastojen toimintaan** sekä Euroopan unionin voimavaratyöhön."

Suomi avittamaan muiden sotia

"Ulkoministeriön Suomen mahdollista Nato-jäsenyyttä koskevan selvityksen mukaan **jäsenyydellä olisi ennaltaehkäisevä, Suomen turvallisuutta vahvistava vaikutus. Nato-jäsenyys antaisi Suomelle liittokunnan 5. artiklan mukaiset turvatakuut.** Samalla mahdollinen jäsenyys velvoittaisi Suomea auttamaan muita jäsenmaita, mikäli nämä joutuisivat hyökkäyksen kohteeksi. Mahdollista jäsenyyttä on syytä tarkastella sekä Suomen ulkopoliittisen aseman ja puolustuksen että kehittyvän kriisinhallintayhteistyön näkökulmasta. Euroopan unioni on luonut jäsenilleen tasavertaiset mahdollisuudet osallistua kriisinhallintayhteistyöhön. **Naton jäsenenä Suomi olisi täysivaltaisesta mukana liittokunnan päätöksenteossa.** Naton jäsenenä Suomi osallistuisi myös Nato-Venäjä -neuvostoon. **Suomi katsoo, että Naton tavoitteet kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden edistämiseksi ovat yhteensopivat Suomen ja Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisten tavoitteiden kanssa."**

Jäsenenä Suomi olisi mukana liittoutuman puolustussuunnittelussa ja puolustusmateriaaliyhteistyössä, mikä parantaisi Suomen puolustuskykyä ja yhteensopivuutta kansallisen puolustuksen, viranomaisyhteistyön ja kansainvälisen kriisinhallinnan tehtävissä. Jäsenenä Suomi osallistuisi liittokunnan sotilaallisiin huoltovarmuusjärjestelyihin. **Nato-jäsenyys edistäisi lisäksi Suomen kansainvälistä pelastuspalveluyhteistyötä, vahvistaisi kansainvälisen avun vastaanottokykyä sekä hyödyttäisi Suomen puolustusteollisuutta.**

Häkämies suosittelee Suomelle puolustusmenojen 2% vuosittaista lisäysautomaattia

"Nato suosittaa jäsenilleen, että ne käyttäisivät kaksi prosenttia bruttokansantuotteestaan puolustukseen. Vuonna 2007 tämän tavoitteen täytti viisi Naton 26 jäsenmaasta. Jäsenyyttä mahdollisesti harkittaessa on arvioitava myös, mitä vaikutusta Suomen puolustusjärjestelmälle on Natomaiden suuntautumisella asevelvollisuudesta ammattiarmeijoihin." Samaa tekstiä puhuu myös Häkämies ennenkuin Natoon on virallisesti liityttykään.

Tässä selonteon kiteytys

"On olemassa jatkossakin vahvoja perusteita harkita Suomen Nato-jäsenyyttä. Laaja poliittinen yhteisymmärrys on välttämätöntä ja kansalaismielipiteen huomioiminen tärkeää mahdollisesta jäsenyydestä päätettäessä.."

Näin siis puolustuspoliittisessa selonteossa puhutaan Natosta. Lähivuosina tullaan pitämään sekä eduskuntavaalit ja presidentinvaalit. Jos silloinkin vielä Kokoomuksen vaalimenestys jatkuu, saamme kokoomukselaisen värisuoran: sekä presidentti, pääministeri ja ulkoministeri ovat Kokoomuksesta. Silloin tuo edellisen kappaleen ilmaus ñ kansalaismielipiteen huomioiminen on tärkeää mahdollisesta jäsenyydestä päätettäessäò, menettää merkityksensä, koska Kokoomus tulee liittämään ð demarien suosiollisella tuella ð Suomen Natoon mistään kansalaismielipiteistä riippumatta, koska katsoo vaalituloksen itsessään oikeuttavan siihen. Sitten osallistutaan imperialistisiin sotiin kaikkialla maailmassa ja suomalaisia sankarivainajia tullaan juhlimaan jälleen kerran.

Reijo Katajaranta

....Jatkoa edelliseltä sivulta

Ulospääsy rikkaiden ja pankkien...

Vaali tarjoaa myös mahdollisuuden tuoda esiin muita EU:n ongelmia ja antaa ihmisille mahdollisuuden äänestää vaihtoehtoa kaikkialla maassa, koska koko maa on yksi vaalipiiri toisin kuin eduskuntavaaleissa ja kunnallisvaaleissa, joissa tämä verottaa äänimääriä.

Uuden talousliberalismin raunioilta jälleenrakennukseen

Muutos tarvitaan myös asenteissa ahneudesta ja piittaamattomuudesta yhteisvastuuseen, yhteiskuntavastuuseen, huolenpitoon ja keskinäiseen solidaarisuuteen ja erilaisen rakenteellisen ja suoran syrjinnän lopettamiseen. Tällaiset muutokset tarvitaan, että Suomi kansakuntana osaltaan selvittää kriisinsä ja voi tukea myös myönteistä kansainvälistä kehitystä. Julistamme uudeksi talousliberalismiksi kutsutun 30 vuotisen ahneuden aikakauden päättyneeksi.

Maailma nousi toisen maailman sodan raunioista. Menestyksen ohella kehittyi uusia ongelmia. Korjaamme ne virheet, joita tehtiin sitä edeltäneenä runsaan 30 vuoden kasvukautena sotien jälkeen ja jotka ajoivat silloisen kasvumallin kriisiin ja antoivat tilaa vahingolliselle uudelle talousliberalismille. Käynnistämme yhteiskunnallisen keskustelun tulevaisuuden vaihtoehdoista ja toimimme yhdessä paremman tulevaisuuden puolesta kaikista huolta pitäen. globaalin vastuumme kantaen, luonnon tuhoamisen estäen ja sodat ja väkivallan lopettaen. Muutos tapahtuu kansalaislähtöisesti keskeisesti kansalaistoimintaan nojautuen poliittiset raja-aidat murtaen ketään syrjimättä.

Helsingissä 24.1.2009

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori, kansantalous

Pääsihteeri Kim Jong Ilin syntymäpäivää juhlittiin sekä Tukholmassa että Helsingissä

Kuva Tukholman suurlähetystön tilaisuudesta. Vasemmalta KDKT:n Pohjoismaiden suurlähettiläs Ri Hui Chol. Keskellä Suomi-Korea seuran kunniapuheenjohtaja Pekka Leppänen ja oikealla Suomi-Korea-seuran hallituksen jäsen Tapani Salonen. Oikealla olevassa kuvassa Antti Siika-aho esitelmöi KDKT:n kehityksestä Helsingin tilaisuudessa.

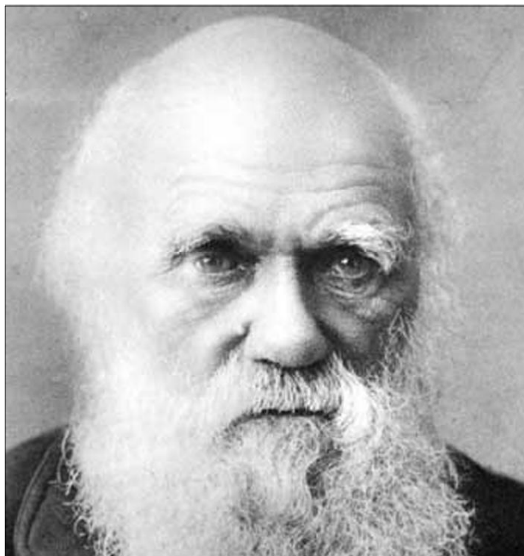
Helmikuun 7. Suomi-Korea-seuran ja Juche-aatteen opintoyhdistyksen jäsenet tekivät matkan Korean demokraattisen kansantasavallan suurlähetystöön Tukholmaan pääsihteeri Kim Jong Ilin 67. syntymäpäivän kunniaksi järjestetylle vastaanotolle.

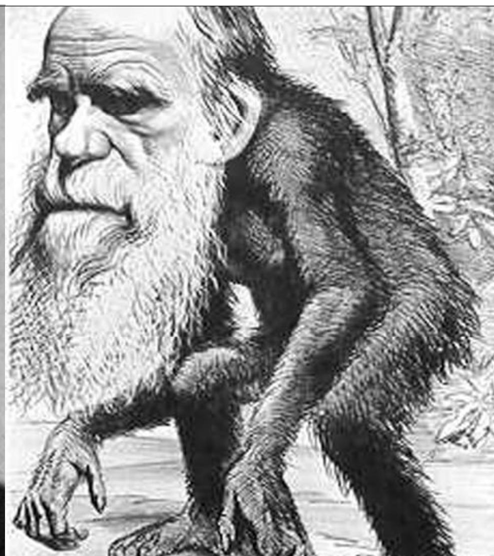
Tilaisuudessa käytiin keskusteluita sekä Korean tilanteesta että tavattiin Ruotsi-Korea-seuran ja Ruotsin kommunististen puolueiden edustajia.

Lauantaina 14.2. järjestettiin Helsingissä seminaari Korean tilanteesta. Seminaarissa alustivat Antti Siika-aho Korean kehityksestä 2000-luvulla ja Juha Kieksi korealaisesta joukkovoimistelusta. Korealaisessa yhteiskunnassa tapahtuu koko ajan merkittävää edistystä, mutta Etelä-Korean äärikonservatiivinen hallinto USA:n tukemana jarruttaa rauhanomaisen ratkaisun löytymistä Korean niemimaalla.

Evoluution idea ja evoluutioteoria: Charles Darwinin syntymästä 200 vuotta

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 200 vuotta Charles Darwinin (1809-1882) syntymästä ja syksyllä 150 vuotta hänen merkittävimmän teoksensa *The Origin of Species* (suom. Lajien synty) julkaisemisesta. Charles Darwin on yksi suurimmista milloinkaan eläneistä luonnontieteilijöistä. Hän löysi kehitysopin keskeiset lainalaisuudet tehtyään tarkkoja havaintoja viisi vuotta kestäneellä maailmanympärimatkallaan Beagle-laivalla.

Charles Darwinin evoluutioteoria on aikanaan aiheuttanut suurta kiistelyä ja saanut myös pilapiirtäjien mielikuvuvituksen lentämään. Nykyään evoluutioteoriaa ei kiistä juuri kukaan muu kuin fundamentalisti-uskovaiset.

Darwinista on kirjoitettu niin paljon, ettei hänen elämäänsä ja uraansa tarvitse laajemmin esitellä. Juhlavuosi on kuitenkin nostanut joitakin kiinnostavia kysymyksiä pintaan. Ollaan jokseenkin yksimielisiä, että Darwin löysi ainoastaan perustan evoluutioteorialleen. Darwinin jälkeen evoluutioteoria on kehittynyt suurin harppauksin. Ainoastaan fundamentaali-uskovaiset saattavat vielä yrittää kiistää sen.

Darwinin opista ei enää kiistellä, sen tulkinnoista kyllä

Darwinin jälkeen on mm. löydetty periytyvyyden biokemillinen mekanismi: geenit. Se on ensinnäkin todistanut erityisen *darwinistisen periytyvyysmallin*, jossa **hankitut ominaisuudet eivät periydy geneettisesti**, mutta samalla se on saattanut etenkin sosiobiologit pyrkimään väittämään, että kaikki riippuu vain geeneistä. Ihmiset ovat heidän mukaansa jo geneettisesti niin eriarvoisia, että se antaa luvan yhteiskunnalliselle eriarvoisuudelle ï ajattelulle, että jokainen selvitköön maailmassa omillaan: ñVahvemmat syökööt heikompiaan. Sillä ñideallaò ei ole kuitenkaan mitään tekemistä luonnontieteen eikä siten myöskään Darwinin kanssa, emmekä me sitä paitsi tiedä, mitä ominaisuuksia missäkin määrin tulevaisuudessa tarvitaan!

Ympäristön vaikutus ohittaa geenit

Tällä tavalla tulkittu Darwin kuitenkin sivuuttaa ympäristön vaikutukset ihmisen ja kaikkien korkeampien eläinten kehitykseen. Neuvostoliittolainen **Ivan Pavlov** (1849-1936) tutki ja mm. osoitti, että mitä korkeammasta eläinlajista on kysymys sitä enemmän se oppii vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa ja on tuon vuorovaikutuksen tuote käyttäytymiseltään. Myös ihmisen kehittymisen ratkaisee yhteiskunnasta omaksuttu kulttuuri, vaikka geenit luovatkin persoonallisuudelle perustaa. Kulttuurievoluutio on siis paljon nopeampana käytännössä syrjäyttänyt geneettisen evoluution.

Mitä marxismin klassikot ajattelivat Darwinista

Toinen mielenkiintoinen asia on marxismin klassikoiden suhtautuminen Darwinin evoluutioteoriaan. Marx ja Engels olivat Darwinin aikalaisia ja he arvostivat korkealle Darwinin evoluutioteorian. Tässä muutamia Engelsin esittämiä arvioita Darwinista: ñ..luonto ei kierrä ikuisesti samankaltaisena, vaan käy läpi todellisen historian. Tässä yhteydessä on mainittava ennen kaikkea Darwin é osoittamalla, että koko nykyinen orgaaninen luonto, kasvit ja eläimet, näiden mukana myös ihminen, on miljoonia vuosia kestäneen kehitysprosessin tulos.ò (Marx ï Engels valitut teokset, osa 3 ja artikkeli Sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi sivu 117)

Samassa kirjassa sivulla 316 kirjoituksessaan Ludwig Feuerbach ja klassisen saksalaisen filosofian loppu, Engels arvostaa Darwinia näin: ñTosin Feuerbach eli vielä silloin, kun tehtiin kolme ratkaisevaa löytöä: keksittiin solu, oppi energian muuttumisesta ja kehitysoppi, joka on saanut nimensä Darwinistaé ò

Ja sivulla 328: ñJa vihdoin é Darwin ensimmäisenä todisti yhtenäisesti, että kaikki meitä nykyään ympäröivät elimistöt, ihmiset mukaan luettuina, ovat pitkän, muutamista alunperin yksisoluisista alkioista alkaneen kehitysprosessin tuote.ò

Engels korosti Darwinin asemaa myös puheessaan Marxin haudalla v.1883: ñNiin kuin Darwin keksi orgaanisen luonnon kehityslain, niin myös Marx keksi ihmiskunnan historian kehityslainé .ò

Engelsin kritiikki Darwinia kohtaan

Kuitenkin Engels myös esitti arvostelua Darwinin evoluutioteoriasta ja piti sitä vielä keskeneräisenä teoriana. Näin hän arvioi Darwinia mm. Luonnon Dialektiikan johdannossa, (sama kirja sivulla 46): ñDarwin ei tiennyt millaista karvasta satiiria hän kirjoitti ihmisistä ja erittäinkin omista maanmiehistään todistaessaan, että vapaa kilpailu, olemassaolontaistelu, jota talousteteilijät juhlivat korkeimpana historiallisena saavutuksena, on eläinmaailman normaali tila. Vasta yhteiskunnallisen tuotannon tietoinen organisaatio, jossa tuotetaan ja kulutetaan suunnitelmallisesti voi kohottaa ihmiset muun eläinkunnan yläpuolelle yhteiskunnallisessa suhteessaé ..Historiallinen kehitys tekee sellaisen organisaation päivästä päivään yhä välttämättömämmäksi, mutta myös päivästä päivään mahdollisemmaksi.ò Kirjeessään Pjotr Lavrovits Lavroville marraskuussa 1875 Engels painottaa kriittistä suhtautumista Darwinin teoriaan: ñDarwinin opista hyväksyn kehitysteorian, mutta Darwinin todistustapaa (olemassaolon taistelu, luonnon valinta) pidän vain äsken löydetyn tosiseikan ensimmäisenä, väliaikaisena, epätäydellisenä ilmauksena.ò

Darwinismi tieteen historian valossa

Kehittyvän yhteiskunnan, luonnon ja maailmankaikkeuden ideat ovat tieteessä yhtä vanhoja kuin itse tiedekin ja peräisin antiikin Kreikasta, ja sitä on lähestytty sekä maailmankuvallisfilosofisesta näkökulmasta, kuten Herakleitos, joka tunnetaan mm. lentävistä lauseistaan ñKaikki virtaaò ja ñSamaan virtaan ei voi astua kahta kertaaò, että geometriasta tutun aksiomaattis-deduktiivisen menetelmän (kritiikin) näkökulmasta, kuten Zenon Elealainen, joka ns. aporioissaan osoittaa, että óliikettäô ei voi kuvata johdonmukaisesti oikein klassisella kaksipäisellä logiikalla, jonka ontologinen taustasitoumus sen kuvamaasta materiaalisesta kohteesta on, että kukin tuon kohteen ominaisuus joko TÄYSIN ON siinä, tai SITÄ EI OLE LAINKAAN.

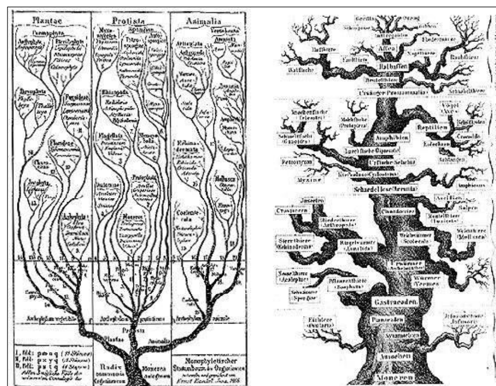
Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei muutosta ollenkaan voisi kuvata oikein klassisella logiikalla, jolla TEORIOIDEN SISÄLLÄ päätellään tosista lauseista uusia, vaan se tarkoittaa sitä, että on todellisuuden alueita, JOIDEN VÄLILLÄ ei voida päätellä deduktiivisesti, joiden tieto ns. EI REDUSOIDU (palaudu) toisen alueen tietoon, esimerkiksi matemaattinen fysikaaliseen tai loogiseen ja päin vastoin, biologinen fysikaaliseen, tai yhteiskunnallinen biologiseen. Tuollainen sisäinen looginen koherenssi juuri luonnehtii yhtä erillistä TIETEELLISTÄ TEORIAA ns. ajattelumuotona, joka on joko tosi tai epätosi sen mukaan kuvaako se KOHDETAAN oikein vai väärin, erotukseksi muusta ñvähemmän tieteellisestäò tiedosta.

Evoluution ideat ennen Darwinia

Evoluution IDEAN toi biologiatieteen sisälle ranskalainen akateemikko **Jean Baptiste Lamarck** (1744ï 1829), jonka työ muodostaa siirtymävaiheen ruotsalaisen kasvitieteilijän **Carl von Linnén** (1707 ï 1778) kuvailevasta esiluonnontieteestä Darwinin johdonmukaisesti tieteelliseen kehitysbiologiaan. Lamarck julkaisi 1778 yleisesityksen Ranskan kasveista, jossa hän otti käyttöön Linnén ns. teennäisjärjestelmän rinnalle ns. dikotomisen lajintunnistusjärjestelmän, jonka hän katsoi kuvaavan lajien TODELLISIA SUKULAISSUSUHTEITA ja näin väitti eri lajien olevan evoluution tulosta. Vallankumouksen alettua Kuninkaallisesta puistosta muodostettiin v. 1793 Lamarckin esityksestä Luonnontieteellinen puutarha, ja hänet itsensä nimettiin sinne ñhyönteisten ja selkärangattomien professoriksiò, joita hän ryhtyi systematisoimaan kuten kasvejakin. Hän tutki fossiilisia selkärangattomia evoluutioideansa todistamiseksi. Näin evoluutioilmiötä sovellettiinkin jo ennen Darwinia mm. sekä fossiilien ajoittamiseen kallioperän perusteella että päin vastoin. Lamarck kuitenkin arveli jonkin elimen KÄYTÖSSÄ MUODOSTUNEIDEN OMINAISUKSIEN PERIYTYVÄN (mutta ei esimerkiksi loukkaantumisten aiheuttamien vaurioiden), jonka virheen Darwin nykyaikaisessa evoluutioteoriassa korjasi.

Myös Darwinin isoisä, luonnontutkija Erasmus Darwin oli esittänyt evoluutioteorian, mutta isoisä ja pojanpoika olivat riitautuneet ikihyviksi, kun edellinen oli pitänyt jälkimmäistä ñtäysin tyhmänäò ja kieltäytynyt ottamasta tätä kasvatettavakseen vanhempien pyynnöstä, johtuen pojanpojan ñsilmiinpistävän hitaasta älyllisestä kehityksestäò teini-ikäisenä...

Risto Koivula
Reijo Katajaranta

Evoluutioteoriaa on useimmiten kuvailtu haarautivana puuna, jossa uudet eliölajit syntyvät vanhemmista eliölajeista aivankuin uudet oksat vanhasta oksasta. Tässä kaksi esitystä evoluutiopuusta.

Tuokiokuvia Bolivian matkalta

Olemme saapuneet lentäen La Pazin kaupunkiin Bolivian ylätasangolle. Katselemme kaupunkia sen yläpuolelta vuoren rinteeltä. Keskustassa on pilvenpiirtäjiä ja siirtomaavallan aikaisia koristeellisia rakennuksia. Laajalle laaksoon ja pitkin vuorten rinteitä levittäytyvät asuntoalueet. La Paz on Bolivian toinen pääkaupunki - se kaupallinen. Sucre on maan hallinnollinen pääkaupunki ja se sijaitsee ylätasangon laidalla. Sucresta itään ja koilliseen levittäytyvät hedelmälliset viljelysalueet ja edelleen koilliseen laajat sademetsäalueet.

Maa jakautuu voimakkaasti kahtia hedelmälliseen ja luonnonvaroiltaan rikkaaseen itään ja ylätasangon ja vuoriston köyhään länteen. Matkamme reitti kulkee ylätasangolla, Altiplanolla, intiaanien asuinalueilla. La Pazin ja Sucren puolivälissä sijaitsevan **Oruron** kaupungin väestöstä 90 % on intiaaneja. Intiaanit pakenivat espanjalaisia valloittajia tänne vuoristoon, eivätkä eurooppalaisten mukanaan tuomat kulkutauditkaan harventaneet alkuperäisväestöä näillä seuduin. Mahtoiko se johtua kylmästä ilmanalasta täällä 3000 - 4200 metrin korkeudessa?

Naisten värikäs perinteinen pukeutuminen näkyy kaupunkien katukuvassa; on hassuja huopahattuja ja värikkäitä huiveja. Niillä on kääritty selässä kannettavaksi joko lapsi tai myytäviä tuotteita. On katukauppiaita ja kaduille levittäytyviä kauppoja sekä muuten vain elämää kaduilla, kuten lounastuntiruokailua ryhminä kyykyssä istuen katukeittiön äärellä. ***(5 kuvaa, joista valita)***

Potosin kaupunki syntyi vuoren kupeelle, kun espanjalaiset valloittajat perustivat hopeakaivokset. Kaupunki eli noin 300 vuotta kolonialismin loiston kautta, mikä näkyy katukuvassa upeina palatseina ja pitkin rinteitä levittäytyvinä laajoina työläiskortteleina. Alueen alkuperäisväestö työskenteli kaivoksissa hirvittävissä olosuhteissa; kerrotaan, että työläisistä osa kuoli ensimmäisen työviikkonsa aikana. Hopea vietiin Espanjaan tai sillä maksettiin sotavarusteluja Euroopassa.

(kuva: Potosi ja Cerro Rico vuori)

Korkea ilmanala ei todellakaan sovi meille pohjoiseurooppalaisille; hoipertelemme ja osa oksentelee. Meille tarjotaan teetä cocapensaan lehdistä; useimmille se auttaa eikä aiheuta mitään sivuvaikutuksia. Paikalliset pureskelevat coca-lehtiä. Se auttaa paitsi vuoristotautiin niin antaa voimia ja poistaa näläntunnetta. Tämä on maalaisväestölle tärkeätä, kun ollaan pitkät päivät kaukaisilla vainioilla töissä ja vasta illalla aterioidaan. Boliviassa ei pidetä siitä, että USA on ulottanut huumeiden vastaisen sotansa Etelä Amerikassa myös cocapensaan viljelyyn.

Altiplanon eli ylätasangon ja miksei maailmanmittakaavan erikoisin nähtävyys on **Ujunin suola-aavikko**. Se on muinoin ollut järvi, mutta nyt se on kuivunut suola-aavikoksi. Sen mittasuhteet ovat valtaisat, 10 500 neliökilometriä, ja se on 3600 metrin korkeudella. Suolakenttä levittäytyi silmänkantamattomiin häikäisevänä lakeutena. Keskellä viimaista kylmää suolakenttää on pieni tuliperäinen saari ñInkatalojen saariò. Vaikutelma rannalla on kuin kevättalvisilla hangilla hiihtokeskuksessa, vaan missä ovat sukset? Saarella on lämpimämpää ja komeat pylväskaktukset ovat kukassa. Kaktusta käytetään kuten meillä puuta; siitä tehdään kalusteita ja ovia, sitä käytetään talojen kattorakenteissa.

Matkallamme La Pazista etelään nousimme Oruron kaupungissa Ujuniin menevään junaan. Junan ikkunasta katselimme tuntikausia karua Altiplanoa, joka alkoi jo muistuttaa aavikkoa. Matkan varrella näimme alueen suurimman järven 90 km pitkän **Poopon,** jolla on jokiyhteys **Titicaca-järveen**. Poopo on hyvin matala, joten kuivina kausina se menettää haihduttamalla niin paljon vettä, että sen pinta-ala supistuu murto-osaan. Näimme siellä valtaisan flamingoparven, joka peitti meren lahden täysin. Erilaiset vesilinnut ovat käytettyä riistaa ja niiden munat ovat ainakin paikallisten herkkua. Ilmastonmuutosko vai mikä, mutta juuri viime vuosina Poopo-järvi on talvisin kuivunut täysin.

Puita näimme ylätasangolla hyvin harvoin. Se on muuttumassa aina vain karummaksi sateiden ja sulamisvesien vähentyessä. **Quinoa** on ainoa viljalaji, joka menestyy karulla ja kylmällä ylätasangolla. Tosin se on hyvä ravintoarvoiltaan, esim. proteiinia on jopa 16%. Näin se on keskeinen osa ylätasangon alkuperäisväestön ravintoa.

Laama on merkittävin ylätasangolla menestyvistä kotieläimistä. Laama kuuluu kamelieläinten heimoon, kuten myös alpakka. Näistä saadaan villaa ja laamasta käytetään myös lihaa yleisesti. Laama on hyvin ilmeikäs eläin, tosin kyllästyessään turistien tunkeiluun, se saattaa sylkäistä. Kamelieläimistä vikunja ja guanaco, joita näimme myös matkan varrella, ovat pienikokoisempia ja sirompia, kaurismaisia ja hyvin arkoja. Niiden hoito vastaa ehkä meidän poronhoitoamme; otetaan kiinni ajoittain ja merkitään jne. Tulin katsoneeksi paikalliselta TV-kanavalta tällaista ohjelmaa sopivana täydennyksenä matkalla itse koettuun.

Tässä ollaan La Pazin kauppakujalla.

La Paz, etualalla keskustaa, rinteellä hökkeliasumuksia, taustalla Illimani vuori.

Intiaaninaisia perinteisissä asuissaan.

Tiedemiehet seuraavat **Andien jäätiköiden** muutoksia. Bolivian Andeilla on Chacaltayan huipun (5 400 m) tuntumassa suosittu hiihtokeskus noin 5000 m:n korkeudessa; ei siis ihan kenelle vain, jos ei ole tottunut vuoristoilmaan. Sen huipulla olevan ikijään oletetaan katoavan kahden vuoden kuluessa. Kun jää sulaa korkealla, vuoristomaiden energiatalous ja vedensaanti järkkyvät, vuosittaiset keväiset sulamisvedet ovat aina vain niukempia. Jäätiköiden sulamisen lisäksi lämpötilan nousu on aiheuttanut etenkin Perussa ja Boliviassa luonnon-katastrofeja. Myrskyt ja mutavyöryt ovat kohtalokkaita vuoristoalueilla, joilla elävät maanosan köyhimmät ihmiset. Ilmastonmuutos vaikuttaa pahimmin luonnosta elantonsa saaviin kansanosiin.

(lähde Helsingin Sanomat 19.10.-08)

La Pazin kaupungista itään ja koilliseen olevien vuorten takana laskeutuvat paikoin jyrkin rintein **Jungan ñPilviset sademetsätö** (ñVuoristoiset sademetsätò). Niitä pidetään kansainvälisesti erityisen arvokkaina elämän monimuotoisuuden säilyttäjinä. Jungasta saa mielikuvan kun tietää, että Perun Inka-kaupunki Machu Picchu sijaitsee näiden vuoristoisten sademetsien alueella; korkeuserot ovat suuret, laaksoissa kiemurtavat joet, kosteutta on paljon ja kasvillisuus on tiheä. Siellä tavataan harvinaisia villieläimiä ja siellä esiintyy noin 40 puulajia, joita on vain siellä. Jungaa uhkaavat laittomat hakkuut. Metsiä kaadetaan, jotta sieltä saataisi arvopuita kuten seetriä ja tammea. Jungan alavilla mailla uhkana on maiden muuttaminen maanviljelyksen käyttöön ï erityisesti geeninmuunnellun soijan viljelyyn. Greenpeace on ottanut Jungan (Yungas) suojelukohteekseen. *(lähde Greenpeacen metsiensuojelun ohjelma)*

HMK

Kansanäänestys vahvisti Bolivian uuden perustuslain voimaantulon

Evo Morales oli v. 2002 lähellä voittoa presidentin vaaleissa. MAS-puolue oli tuolloin toiseksi suurin puolue Bolivian kaksikamarisessa parlamentissa. Lisäksi puolue oli liittoutunut poliittisesti aymara-intiaaniväestöä edustavan MIP-puolueen kanssa. Ensimmäistä kertaa Bolivian historiassa intiaaniväestö ja uusliberalismin vastainen liike esittivät merkittävää osaa maan parlamentissa. Liittoutuma muodosti enemmistön maan parlamentissa.

MAS (Liike kohti sosialismia) koostuu erilaisista vasemmistosuuntauksista, ay-liikkeestä ja kansanliikkeistä. Moralesin ydinkannattajat ovat kokanviljelijöitä etenkin Aymara-intiaaneja. Sen poliittinen siipi edustaa entisiä guevaralaisia sissejä, trotskilaisia ja maolaisia militantteja ja heidän tukijoitaan taajamissa sekä maan keskiluokkaa.

Presidentti **Sánchez de Lozada (MNR)** joutui eromaan virastaan 18.10.2003 kaasusodan vuoksi ja luikkimaan USA:han. Bolivia aikoi toimittaa maakaasuaan putkitse Chilen satamien kautta USA:han ja Meksikoon. Maan hallitus pyrki edelleen yksityistämään valtion teollisuutta. Sen harjoittama uusliberalistinen talouspolitiikka, kansainvälisen valuuttarahaston työnkiristysohjelma ja USA:n imperialistinen huumesota ei miellyttänyt maan valtaenemmistönä olevia intiaaneja. Kaikista hallituksen toimista koitui hyötyä vain Bolivian omistavalle luokalle. Aymara-intiaanit olivat esittäneet maakaasun toimittamista ennen sen maastavientiä ilmaiseksi köyhiin bolivialaiskoteihin. Bolivialla on mantereen toiseksi suurimmat maakaasuvarat. Kriisin seurauksena kongressi nimitti uudeksi presidentiksi varapresidentti **Carlos Mesan.** Hänkin joutui eroamaan ajallaan, koska hänet koettiin uusliberalistisen yhteiskuntajärjestelmän edustajaksi.

Ensimmäinen intiaanipresidentti

Evo Morales voitti 18.12.2005 presidentinvaalit. Hän julisti sosialistisen MAS-puolueensa päämajassa Cochabambassa, että hänen vaalivoittonsa merkitsee Bolivian uuden historian alkua, historian, joka perää tasa-arvoa, oikeutta ja rauhanomaista yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta. ñKuten kansa, joka taistelee maansa puolesta ja rakastaa sitä, meillä on valtava vastuu meidän historiamme muuttamiseksi.ò

Morales oli luvannut jo aikaisemmin kansallistaa Bolivian teollisuuden, lopettaa ulkomaan velan maksun ja keskeyttää USA:n ponnistukset kookapensaan kasvattamisen juurimiseksi maasta. MAS-puolueen tavoitteena oli palauttaa valta ja maa-alueet takaisin aymara-, guarani- ja ketsua-intiaaneille yhdessä työläisten kanssa. Hän astui tammikuussa 2006 presidentin virkaan maanosansa ensimmäisenä intiaaniväestön edustaja.

Vasemmalta Hugo Chaves, Fidel Castro ja Evo Morales. Kuva vuodelta 2006. He muotoilevat paitsi uutta Etelä-Amerikan hiastoriaa, myös koko maailman historiaa. Fidel on tosin siirtynyt toimijasta neuvonantajaksi.

Presidentit **Hugo Chávez Frías**, Evo Morales Ayma ja **Fidel Castro Ruz** tapasivat 28.ï 29.4.2006 Havannassa ja allekirjoittivat maidensa nimissä **ALBA-sopimuksen** (Bolivaarinen vaihtoehto meidän Amerikkamme kansoille) sekä Bolivian, Kuuban ja Venezuelan kansojen keskinäisen kauppasopimuksen TCP:n (Kansojen kauppasopimus).

Kansallistaminen alkaa

Toukokuussa kansallistettiin Bolivian kaasuvarat. Saman vuoden elokuussa avattiin perustuslakia säätävä kokous, jonka tavoitteena on uusia maan v. 1967/1994 oleva perustuslaki. Moralesin johtama MAS-puolue sai kokoukseen enemmistön 135/255. Morales asetti tavoitteekseen myös maareformin, jolla jaettaisiin 200 000 km² maata enimmäkseen alkuperäisväestöä edustaville talonpojille.

Varapresidentti **Alvaro Garcia Linera** linjasi Moralesin hallituksen päämääräksi valtion roolin voimistamisen kapitalismissa ja asettaa sille aktiivinen rooli yhteiskunnassa. Uuden hallituksen astuessa valtaan valtio ei omistanut yksittäisiä yrityksiä. Vuoden aikana hallitus saattoi valtion hallintaan jo kaasu- ja öljytuotannon, kaivosteollisuuden ja televiestinnän. Valtiosta kehkeytyi tärkein taloudellinen toimija Boliviassa. Pyrkimyksenä on hankkia 30ï 40 % maan taloudesta valtion käsiin. Päämääränä on yhteiskunnan moniarvoinen nykyaikaistaminen, jossa yhdistyisi moderni teollisuustalous, kaupunkilaisperheiden mikroyritykset ja talonpoikien yhteisölliset taloudet.

Uusi perustuslaki

Bolivian alkuperäiskansojen, talonpoikien ja kansanliikkeiden Sucressa pitämä huippukokous kutsui 10.9.2007 kaikkia bolivialaisia puolustamaan perustuslakia säätävää kokousta, joka oli joutunut keskeyttämään toimintansa oikeisto-opposition lietsomien levottomuuksien vuoksi. Huippukokous hyväksyi 18-kohtaisen ohjelman uuden perustuslain pohjaksi. Perustuslain keskiössä ovat maan yhtenäisyyden säilyttäminen, sosiaalisten oikeuksien laajentaminen ja luonnonvarojen kansallistaminen.

Uuden perustuslakiluonnoksen 2 § mukaan. ñIntiaaniväestölle ja alkuperäiskansoille palautetaan ennen siirtomaavallan alkua vallinnut, heidän esi-isiensä aikainen, oikeus heidän omiin alueisiinsa. Tämä perustuslaki takaa heille vapaan itsemääräämisoikeuden, joka painottuu heidän tahtoonsa muodostaa ja olla osa yhdistynyttä, monikansallista ja yhteisöllistä valtiota sekä takaa heidän itsehallinto-oikeutensa, kulttuurinsa ja alueensa jälleenrakentamisen perustuslain puitteissa.ò

Kommunitarismi

Uuden perustuslain tärkeimmät periaatteet ovat:

1) Monikansallisen kommunitaarisen (yhteisöihin perustuvan) yhtenäisen valtion perustaminen.

2) Intiaaniväestön osallistumisen takaaminen maan taloudelliseen ja poliittiseen järjestelmään. Maan oikeuslaitoksen tuomareista vähintään 50 % pitää edustaa intiaaniväestöä.

3) Alkuperäiskansojen, alueellinen, maakunnallinen ja kunnallinen itsehallinto sekä vallan hajauttaminen.

4) Presidentin uudelleen valitsemisen mahdollisuus ja eri etnisten ryhmien edustus kongressissa. Maan kaksikamarinen kongressi muutetaan yksikamariseksi kansalliskokoukseksi.

5) Hallitus ja parlamentti siirtyvät La Pazista ja Sucreen ja Sucrelle myönnetään pääkaupungin asema.

6) Armeijan ja kansallisen poliisiin keskinäisten suhteiden uudelleen järjestäminen. Armeijan kontolle tulisi ulkoinen turvallisuus ja poliisi huolehtisi maan sisäisistä asioista kuten rikollisuus, liikenne, turismi ja yleinen järjestys.

7) Katolinen kirkko menettää erityisasemansa maan uskontokuntien joukossa.

Pitkään kestäneiden kahinoiden ja neuvottelujen jälkeen Boliviassa päädyttiin siihen, että perustuslain lopullisesta hyväksymisestä päätetään kansanäänestyksessä 25.1.2009. Neljää rikkainta osavaltiota (Santa Cruz, Tarija, Beni ja Pando) edustava oikeisto-oppositio uhkasi hallitusta jopa sisällissodan mahdollisuudella. Evo Morales on pysynyt vaikeuksista huolimatta vallassa, koska hän nauttii kansansa enemmistön ja maan armeijan tukea. Seuraavat presidentin vaalit järjestetään 6.12.2009.

Morales jatkaa yhteisösosialismia ajavalla linjallaan

Presidentti Evo Morales ilmoitti 6.1.2009, että lopuktin uusiliberalistisen politiikan aikana yksityistetyt luonnonvarat, muu kansallinen omaisuus ja yhtiöt palautetaan Bolivian kansalliseen hallintaan. Seuraavina kansallistamisen kohteina ovat rautatieliikenne sekä sähkön tuotanto ja sen jakelu. Hallitus ohjaa tänä vuonna 1,8 miljardia dollaria polttoaineiden ja ruoan hintojen tukemiseen ja näiden perushyödykkeiden saatavuuden takaamiseen kaikille kansalaisilleen. Varoja suunnataan myös vanhustenhoitoon ja peruskoulutukseen.

OGP:n 23.12.2008 suorittamien mielipidemittausten mukaan bolivialaisista 65 % oli uuden perustuslain hyväksymisen kannalla ja 19 % ei ollut vielä päättänyt kantaansa asiaan. Kansalaisista vain 16 % vastusti tuolloin sen hyväksymistä. Kansanäänestys vahvisti 25.1.2009 reilulla äänten enemmistöllä (yli 60 %) Bolivian uuden edistyksellisen perustuslain voimaantulon.

Matti Laitinen

Lähteet: **Prensa** Latina / KOMINFORM, Matti Laitisen omat lehtiartikkelit, Bolivia´s New Constitution: Avoiding violent confrontation crisis group Latin America Report 23, 31.8.2007, YLE ja Observatorio de Gestión Publica

Venezuelan perustuslakikansanäänestys antoi Chavezille jatkoajan

Caracas, 15.2. (Xinhua) ð Venezuelassa sunnuntaina 15.2. pidetyssä perustuslakikansaäänestyksessä hyväksyttiin presidentin virkakauden jatkaminen.

Venezuelan kansallinen vaalineuvosto on ilmoittanut, että kyllä-äänet voittivat 54,36 prosentilla hyväksytyistä äänistä. Ei-äänten osuus oli 45.63 prosenttia. Kaikkiaan 16 767 511 venezuelalaista antoi äänensä näissä vaaleissa, joissa ratkaistiin maan presidentin virkakauden jatkaminen. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että Venezuelan istuva presidentti Hugo Chavez voidaan valita uudelleen vuoden 2012 vaaleissa ja sen jälkeenkin.

Chavez valittiin ensimmäisen kerran presidentiksi vuonna 1998 ja toisen kerran vuonna 2006. Chavez itse ilmoitti olevansa tyytyväinen vaalien tulokseen. ñVenezuela tulee pysymään Latinalaisen Amerikan muutoksen johtavana voimana eikä paluuta vanhaan enää oleò, hän sanoi. Chavez on ilmoittanut poliittiseksi linjakseen ñ21. vuosisadan sosialisminò rakentamisen.

Koko valtakautensa ajan Hugo Chavez on ajanut Venezuelan riippumattomuutta Yhdysvalloista sekä monikansallisista yhtiöistä ja rahoitusjärjestelmistä. Samalla hänen myötävaikutuksellaan on toteutettu Latinalaisen Amerikan sisäistä integraatiota ja luotu mm. ALBA-valtioyhteisö, johon kuuluvat Venezuelan lisäksi Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Honduras ja Dominica. Chavezia vastaan tehtiin vuonna 2002 epäonnistunut vallankaappausyritys.

Xinhua News Agency / KOMINFORM

Kun Suomen Yleisradio uutisoi jotain Venezuelasta, Chavez melkein aina mainitaan ñkiisteltynä presidenttinäò. Miksi hyvä Yleisradio? Ei Chavezin saavutuksissa ole mitään kiistelemistä. Ne ovat vakuuttavat. Chavesin vallassaolon aikana maassa elävien köyhien ihmisten määrä on puolittunut (54 % arvoon 26 %). Äärimmäinen köyhyys on vähentynyt jopa yli 72 %. Köyhyys on määritelty vain käteistulojen perusteella, eikä siinä ole huomioitu pääsyä maksuttomaan koulutukseen ja terveydenhuoltoon. Kymmenvuotiskauden aikana köyhien venezuelalaisten kotitalouksien määrä on alentunut 39 %.

Lisäksi Venezuelan kansalaista kohden käytettävät sosiaaliturvamenot ovat kolminkertaistuneet seurantakaudella v. 1998ï 2006. Samaan aikaan lapsikuolleisuus on vähentynyt kolmasosaan. Julkisen sektorin terveyskeskuslääkärien määrä on 12-kertaistunut v. 1999ï 2007 taaten näin miljoonien ihmisten pääsyn terveydenhuollon piiriin.

Myös Venezuelan ulkomaan velka suhteutettuna maan bruttokansantuotteeseen on laihtunut 25,6 % arvoon 9,8 %. Valtion julkinen velka on nykyään vain 14,3 % BKT:sta.

Siinäpä Ylelle tiedoksi joitakin Chavezin ñkiistanalaisistaò saavutuksista. Se, että Chavez haluaa jatkoaikaa itselleen on luonnollista. Venezuela ja koko Etelä-Amerikka elää nyt suurta muutosta, joka vie vuosia. Se tarvitsee pitkäjänteistä johtoa, jossa eivät mitkään länsimaisen demokratia 2 vaalikauden säännöt toimi, vaan tällaiset demokratian pelisäännöt vaarantaisivat bolivaarisen vallankumouksen.

Toimitus

Marxilainen maailmankuva ja kosmos (4)

Tässä artikkelisarjan 4:nnessä osassa lähestymme edelleen marxilaisen materiakäsityksen kautta kysymyksiä, jotka johtavat kommunistisen yhteiskuntamuodon laajempaan analyysiin. Seuraavalla kerralla tarkastelemme yksinomaan kommunistista yhteiskuntamuotoa.

Engelsin kaksi keksintöä

Luonnon dialektiikkaa kehitellessään Engels teki useita keksintöjä, joiden merkitystä emme voi yliarvioida. Yksi oli toteamus: ñKappaleita ei voi irrottaa liikkeestä Niiden muodot ja lajit ovat olemassa vain siinäò. Toinen toteamus oli, että ñkutakin materian liikemuotoa vastaa aina sille tyypillinen materialajiò. Aikansa luonnontieteellisiin saavutuksiin perustuen Engels teki filosofisen yleistyksen, jonka mukaisesti maailmankaikkeuden kehitys on materian liikemuotojen dialektista kehitystä Materian liikettä koskevista kysymyksistä hän saattoi tehdä pitkälle meneviä johtopäätöksiä, vaikka monet nykyajan keksinnöt vielä odottivat keksijäänsä. Tätä harmoniaa ei kyennyt rikkomaan myöskään se, että nykytieteen valossa kaikki Engelsin käyttämät argumentit eivät vastanneet totuutta.

Engelsin aikana tiedettiin entropiasta

Jo Engelsin aikana tunnettiin ajatus entropian lisääntymisestä. Tämä tarkoittaa energian tai materian jakaantumista yhä tasaisemmin sille varatussa tilassa. Engelsin aikana nähtiin, että auringot säteilytyään energiavarastonsa avaruuteen ne eivät enää kykene tuottamaan lämpöä ja maapalloa (aurinkokuntaa, maailmansaartamme) uhkaa tuho. Nykykosmologiankin mukaan maailmankaikkeus laajenee kiihtyvällä tahdilla. Sen seurauksena galaksit (linnunradan kaltaiset tähtijärjestelmät), tähdet, atomit, alkeishiukkaset ja lämpöenergia hajaantuvat tasaisesti avaruuteen. Samalla auringot polttavat energiavarastonsa loppuun ja sammuvat. Näin maailmankaikkeus kulkisi kohti kasvavaa entropiaa ja sen kohtalona olisi ns. ñlämpökuolemaò.

Fyysikot ennustavat ñmaailman lämpökuolemanò

Engels näki, että tässä on yksi filosofian haastavimmista kysymyksistä. Luonnon dialektiikan alkulauseessa hän käsittelee usean sivun verran tätä kysymystä Filosofiassa joudummekin ottamaan kantaa kysymykseen onko universumin kehityksellä alku ja loppuò? Maailman tulevaisuudesta Engels totesi Luonnon dialektiikassaan: ñTulemme siis johtopäätökseen, että maailman avaruuteen säteillyllä lämmöllä täytyy olla mahdollisuus muuttua jotakin tietä- sen toteaminen tulee joskus olemaan luonnontutkimuksen tehtävä- toiseksi liikkeen muodoksi, jossa se voi päästä jälleen kokoontumaan ja toimimaan aktiivisesti. Ja siten poistuu päävaikeus, joka esti tunnustamasta aikansa eläneiden aurinkojen muuttumista takaisin hehkuvaksi sumuksiò. Näin Engels asetti kysymyksen maailmankaikkeuden tulevaisuudesta ja totesi, että siihen tullaan löytämään vastaus. Engelsin jälkeen kosmologit, fyysikot, tähtitieteilijät yms. ovat tehneet paljon työtä ratkaistakseen kysymyksen maailmankaikkeuden lopullisesta tulevaisuudesta. Yhä vankemmin kuitenkin näyttää varmistuvan käsitys, että maailmankaikkeuden kohtalona olisi kokea ñlämpökuolemanò kaltainen loppu.

Filosofisilla johtopäätöksillä on välitöntä merkitystä

Kustannusliike Edistyksen ñvirallisissaò filosofian oppikirjoissa kysymys maailman ñlämpökuolemastaò jätetään käsittelemättä tai torjutaan idealistisena ja epätieteellisenä ilman tieteellisiä perusteita. Hyvin kielteistä on se, että näissä teoksissa helposti piiloudutaan Engelsin selän taakse siteeraamalla hänen käsityksiään, eikä yritetäkään saavuttaa asiassa filosofian kannalta tärkeitä edistysaskeleita. Sillä miten vastaamme tähän kysymykseen ei ole maailmankaikkeuden t. sivilisaation kannalta välitöntä merkitystä, koska aurinkomme kykenee jatkamaan toimintaansa vielä useita vuosimiljardeja. Ja kuluu vielä moninkertaisesti tämä aika, ennenkuin viimeinenkin aurinko maailmankaikkeudesta sammuu. Merkitystä onkin sillä, että filosofinen vastaus tähän kysymykseen antaa maailmankatsomuksellisen lähtökohdan monille yhteiskunnallisille johtopäätöksille, joita joudumme tänään tekemään.

Tuloksena sivilisaation ja kosmoksen synteesi

Oikeastaan jo Engels itse välillisesti materian liikemuotoja eritellessään antoi selkeän vastauksen tähän kysymykseen. Hänen ajatus oli että ñòmaterian kunkin liikemuodon korkein kehityskohta on samalla kehitysportaikon seuraavan monimutkaisemman liikemuodon lähtökohta. Tämä merkitsee, että kunkin liikemuodon puitteissa kehitysprosessi saavuttaa jossain vaiheessa korkeimman kohtansa, jossa kyseisen liikemuodon kannalta ñvalmis kappaleò muuttuu samalla seuraavan liikemuodon ñsoluksiò. Juuri tuossa korkeimmassa kohdassa kehitysprosessi ylittääkin kyseisen liikemuodon rajatòò (Kedrov, Engelsin Luonnon Dialektiikasta, s. 88). Ne, jotka ennustavat ñlämpökuolemaaò, ovat tieteellisesti oikeassa. Mutta näin tapahtuu vain jos tarkastelemme kosmoksen kehitystä pelkästään materian fysiikallisten lakien perusteella ilman mitään muita sen kehitykseen vaikuttavia lakeja. Tämä on verrattavissa materian kehityksen vaiheeseen, jolloin esim: materian kemiallinen liike oli edennyt aminohappojen ja nukleonihappojen asteelle. Ellei tässä vaiheessa kehityksen näyttämölle ilmesty uutta tekijää - biologista evoluutiota - kehitys pysähtyy. Mutta olosuhteiden salliessa näyttämölle ilmestyy materian biologinen liike, joka jatkaa laadullisesti uudella tasolla materian kehitystä. Aivan samalla tavalla materian kehitys ei päättynyt biologisen liikkeen vaiheeseen, kun yhteiskunnallisen liikunnan ilmestyminen turvasi materian kehityksen maapallollamme ja muuallakin maailmankaikkeudessa. Samalla tavoin tulee meidän suhtautua kysymykseen kosmoksen ñlämpökuolemastaò. On katsottava löytyykö maailmankaikkeudesta tekijää, joka kykenee nostamaan kehityksen korkeammalle tasolle. Tällainen tekijä on tajunta, yhteiskunta ja sivilisaatio, joka kykenee vaikuttamaan takaisin materian rakenteeseen niin, että maailmankaikkeuden kehitys saa uusia muotoja ja rakenteita. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että sivilisaatiot siirtyvät kotiplaneetoiltaan lähiavaruuteen muuttaen sitä itselleen asumiskelpoiseksi. Vain sivilisaation kautta saa ratkaisunsa kysymys, jonka Engels luonnon dialektiikassaan asetti seuraavasti: ñkysymys on vasta sitten lopullisesti ratkaistu, kun on todistettu miten maailmanavaruuteen säteillyt lämpö saadaan uudelleen käyttökelpoiseksiò.

Yhteiskunnallisen liikemuodon funktio

Yhteiskunnalla on omat kehityslakinsa, joita tutkimme mm. kansantaloustieteessä ja historiallisessa materialismissa. Yhteiskuntakehitys etenee alkuyhteisöstä (ñalkukommunismistaò) luokkayhteiskuntien kautta yhteiskunnan kommunistiseen vaiheeseen. Sen jälkeen luokkaristiriidat eivät enää ohjaa yhteiskuntakehitystä, vaan yhteiskunnan osalta siirrytään uuteen vaiheeseen, jossa dialektisesti kehittyvät tiedot, vuorovaikutus ympäristön kanssa ja tätä vastaavat yhteiskunnalliset rakenteet. Tämä yhteiskunnan kehitysvaihe tulee olemaan hyvin pitkä. Nykyisen tietämyksen valossa voimme hyvin ennakoida ja esittää hypoteesejä tämän vaiheen alusta, koska osaltaan jo elämme tämän vaiheen alkua. Mikä sitten on älyllisen elämän merkitys maailmankaikkeudessa? Tämä asian kiteytti Igor Adabasev kirjassaan ñMaailman arvoitukset tänäänò (s. 258-260) seuraavasti: ñòSiis mitä varten ihmiskunta on olemassa? ñihmiskunta on luonnon elinò tekee johtopäätöksen Zabelin, ñjonka luonto on itse synnyttänyt ohjaamaan luonnonvoimiaòò ñYhteiskunta syntyy materian tietyssä kehitysvaiheessa noudattaen materian objektiivisia kehityslakeja ja toisaalta yhteiskuntakehityksen sosiaalisia lakeja ja kykenee näin vaikuttamaan yhteiskunnasta riippumattoman luonnon kehityssuuntaanò. Tämän kehityslinjan näemme johtavan tilanteeseen, jossa sivilisaatio vuorovaikutuksessa muuhun luontoon muuttaa ja kehittää maailmankaikkeutta rakenteellisesti ja muuttuu siinä itsekin. Millaisia laadullisia materian muotoja tämä kehitys tulee synnyttämään, siihen meidän on mahdoton antaa vastausta. Se muodostaa tietämyksemme rajan tulevaisuuteen tänään, aivan kuten emme voi tässä vaiheessa tietää alkuräjähdystä edeltävistä materian kehityksen muodoista.

Joitain yhteiskunnallisia johtopäätöksiä

Antamalla materian yhteiskunnalliselle liikemuodolle sille kuuluva kosmologinen merkitys, voidaan sen pohjalta tehdä suuri joukko yhteiskunnallisia johtopäätöksiä: (**1**) Sivilisaatio voi syntyä ainoastaan, että ensin muodostuu biosfääri (ekosysteemi), joka synnyttää ensimmäisen menetelmän - vihreän kasvin t. fotosynteesin - joka voi palauttaa auringon avaruuteen säteilemää lämpöä uudelleen käyttökelpoiseksi. Sivilisaatio voi toteuttaa tehtävänsä vain säilyttämällä ekosysteemi täydellisenä tulevaisuudelle ja viemällä se kaikkialle mukanaan. Tämä antaa meille eettisen vastuun ohella nykyistä laajemman kosmologisen vastuun ympäristön säilyttämisestä. (**2**) Näkemys sivilisaation kosmologisesta tehtävästä sisältää päätelmän, että äärettömässä kosmoksessa löytyy lukuisia sivilisaatioita. Tunnemme kuitenkin vain maapallolla syntyneen ihmiskunnan. On perusteita sille päätelmälle, että materian yhteiskunnallinen liikemuoto maailmankaikkeudessa on hyvin harvinainen. Meidän tuleekin suhtautua itseemme varauksella, että olemme ainoa maailmankaikkeudessa. Siksi on varmistettava, ettemme tuhoa itseämme esim: sodan kautta. Tämä antaa nykyistäkin suuremman vastuun sodanvastaiselle liikkeelle. (**3**) Uskonnollinen maailmankatsomus määrittelee ihmiselle jumalallisen tarkoituksen Se on perustana luokkayhteiskunnan arvomaailmalle. Se näkee luonnon ikään kuin ihmistä varten, jota voidaan häikäilemättömästi hyödyntää. Myös ñvirallinenò marxilainen neuvostofilosofia, vaikka esittikin että ñtajunta on materian kehityksen korkein vaiheò, ei osannut sijoittaa yhteiskuntakehitystä oikealle paikalleen. Käytännössä ihmisyhteiskunta nähtiin kuin irrallisena ñrönsynäò muun universumin kyljessä. Ihmisen ja työn merkitystä korostettiin, mutta päätarkoitukseksi nähtiin ihminen itse. Esitettiin, että luonto kokonaisuudessaan on asetettava palvelemaan ihmisen hyvinvointia. Tässäkään näkemyksessä ei ollut kaikki paikallaan. Kuvitelkaamme, että toteutuu linkolalainen vaihtoehto luonto ilman sivilisaatiota. Silloin tuhoutuu luonto joskus. Jos taasen hyödynnämme luontoa ilman säätelyä, vaarannamme sekä ekosysteemin, että yhteiskunnan olemassaolon. Ainoa vaihtoehto on yhteiskunnan ja luonnon keskinäisen harmonian puitteissa tapahtuva dialektinen kehitys. Siinä yhteiskunnan kaikkien jäsenten hyvinvointi ja aineellinen kulutus toteutuu sopusoinnussa yhteiskunnalle asettuvan kosmologisen tehtävän kanssa. (**4**) Kommunistisen yhteiskunnan sisällöksi on tähän saakka määritelty yksinomaan yhteiskunnan jäsenten hyvinvoinnin ja tarpeiden toteuttaminen. Tämä johtuu pitkälti siitä, että aineellisen hyvinvoinnin ohella kommunistisen yhteiskunnan muut tehtävät eivät olleet vielä asettuneet ajankohtaiseksi. Sivilisaation merkityksen laajentaminen täydentää monilta osin kommunistisen yhteiskunnan analyysia ja antaa yhteiskunnan hyvinvoinnin tavoitteelle laajemman sisällön.

Heikki Männikkö

Edellisen johdosta: Emme aivan kaikilta osin yhdy Heikin ajatuksiin ja julkaisemme oman vastineemme seuraavassa lehdessämme. Reijo Katajaranta, Matti Laitinen.

Haavoittunut sydämeni Paavo A. Junttila:

Omakustanne 2008 Oulu

Paavo Junttila on syntynyt vuonna 1929 Temmeksen pitäjässä, Oulun ala-puolella. Kirja on muistelmateos pienviljelijän pojan kasvusta ja vaiheista, Oulun lähialueiden kotiseutuhistoriasta ja työväenliikkeen taistelusta n. sadan vuoden ajalta.

Kirjassa on 195 sivua ja paljon lainauksia tekijän edellisista teoksista (Sivuja eletystä 1998 sekä Jasse ja Kultakaivos 2002) sekä myös monista paikallishistoria- ja poliittisista asiakirjoista. Myös nyky-maailman menoon jaksaa Paavo Junttila terävästi ottaa kantaa:"Tänään eduskunta meillä ei päätä enää mitään! -Kaikki tulee valmiina EU:sta. -Äänioikeutta poljetaan monin tavoin. -Suomen kansa ei hyväksy Nato- jäsenyyttä. - EU:n nykyinen kova talouspolitiikka siirtää ñvarakkaille köyhiltä miljardi euroaò.- On palautettava valta takaisin kansalle! - Nyt on myös meistä kiinni, mihin suuntaan kehitys lähitulevaisuudessa kääntyy..- Miten STP:tä tulisi kehittää"

Jo nuorena miehenä Paavo on saanut monipuolista esiintymisen ja suullisen ilmaisun harjoitusta SDNL:n näytehnäkerhotoiminnassa. Monissa iltamissa ja näytelmissä Paavo on saanut esiintyä. Kokemusta on myöhemmin tarvittu järjestö-, lehti- ja puoluetyössä: SKDL/SKP, Tiedonantaja- ja ay-liike, KTP ja Suomen Työväenpuolue STP ja monta muuta yhdistystä. Paavo kertoo värikkäästi matkoistaan Norjaan, Neuvostoliittoon, Romaniaan, Kanarian saarille, Pohjois-Koreaan ja DDR:n. Esimerkkinä lainaus matkasta Putinin Venäjälle:

ñ.....kansan omistamat tehtaat ja maita jaettiin yksityisille, joista tuli suurrikkaita. Tästä muistui mieleeni Moskovassa käynti kuusi vuotta sitten. Kävimme kuuluisassa Kirovin tehtaassa. Siellä esitteli meille entinen tehtaanjohtaja omaa tehdastaan, joka kertoi olleensa NKP:n jäsen aikaisemmin johtajana tässä tehtaassa. Sanoi ostaneensa tästä tehtaasta neljännen osan. Meillä oli mukana yksi toveri, jolla oli elokuvakamera. Eikä häneltä kielletty sitä käyttämästä. Siellä sai tehdä kysymyksiä. Kysyin, kuinka paljon maksoi ja mistä sait rahat? Hän hämmästyi ja hermostui, luulin joutuvani heti ulos. Näin tavallinen ihminen ajettiin köyhyysloukkuun.....ò

On erittäin arvokasta, että muistelija siirtää katoavaa kansanperinnettä nuoremmille sukupolville ja kaukaisenpiin maakuntiin. Näitä mehukkaita tarinoita ja muisteluksia kirjassa riittää. Hankkikaa se itsellenne ja nauttikaa. Kirjaa voi kysellä Paavolta itseltään p. 040-5185779.

Suosittelen!

Kirjan lukija esittelyn laati Pasilan Mämmiveikko 2009

Kaasukonflikti Ukrainan kanssa -2

Tämä Vuosaaren voimalaitos toimii myös venäläisellä kaasulla. Meillä ei kuitenkaan ole mitään pelkäämistä, että kaasuhanat pistettäisiin Venäjän puolella kiinni, koska sopimukset maidemme välillä ovat kaasun osalta asialliset.

Lukijat ilmeisesti ymmärsivät heti, miksi tämän artikkelin otsikko muistuttaa niin kovasti jonkinlaisen hollywoodilaisen sarjaelokuvan nimeä ï ensin filmataan ensimmäinen osa, sitten toinen, kolmas jne. Tänä talvena me olimme todistajia Venäjän ja Ukrainan hallitsijoiden ohjaaman taitamattoman kaupallispoliittisen näytelmän jo toisesta osasta eli farssin aineksia sisältävästä draamasta.

Monet osiot olivat hyvinkin tuttuja ï kaasuventtiilin sulkeminen uudenvuoden ensimmäisenä päivänä, Ukrainan suorittama kaasun laiton haltuunottaminen, Moskovan tarjoama maakaasun epärealistinen hinta.

Tästä huolimatta oli kuitenkin huomattavia eroja. Mutta ennen sitä kerron ensin itse tapahtumien kulusta.

Viime syksynä Ukrainan pääministeri Julia Timoshenko allekirjoitti Moskovassa kaasusopimuksen, jossa määriteltiin Venäjän ja Ukrainan yhteistoiminnan pääperiaatteet lähivuosien ajaksi. Sen jälkeen alkoivat varsinaiset venäläis-ukrainalaiset neuvottelut kaasun konkreettisesta hinnasta vuodelle 2009. Osapuolten esittämät tarjoukset olivat hyvinkin lähellä, mutta jostain syystä neuvottelut jatkuivat vaikeasti ja keskeytyivät kokonaan uudenvuoden edellä (ukrainalaisen osapuolen aloitteesta). Tämän lisäksi ukrainalaiset viranomaiset eivät voineet mitenkään suorittaa maksua jo saamastaan kaasusta. Sen tuloksena, kuten Venäjän hallituksen lähellä olevat piirit todistavat, Putin päätti ñpitää kiinni periaatteestaanò ja käski sulkea venttiilin (tilanne oli nimenomaisesti Putinin komennossa, koska Medvedev yritti pysytellä koko ajan konfliktista syrjässä ja siirtyi etusijalle vasta ensimmäisessä kansainvälisessä konferenssissa, joka ei kuitenkaan pystynyt päättämään mitään. Tammikuun ensimmäisestä päivästä lähtien maakaasun toimitukset Ukrainaan päättyivät. Silloin Ukrainan viranomaiset aloittivat Euroopan maihin toimitettavan kaasun ñlaittoman haltuunotonò (eli itse asiassa eurooppalaisille tarkoitetun kaasun varastamisen) ja vieläpä sellaisissa mittasuhteissa, että maakaasun toimitukset ulkomaalaisille kuluttajille päättyvät kokonaan. Tilanteen seurauksista TV:n välityksellä lukijat ovat saaneet yhtä hyviä tietoja kuin minä itse. Muutaman päivän kuluttua loukkaantunut Venäjän johtajisto lopetti kokonaan Ukrainan kautta tapahtuvat kaasutoimitukset.

Sen tuloksena tilanteesta joutuivat kärsimään kymmenet miljoonat ihmiset (esimerkiksi Bulgariassa jouduttiin jopa sulkemaan kouluja, joita ei voitu muuten lämmittää), ja eräiden Euroopan maiden ja koko EU:n johtajat alkoivat painostaa Venäjää ja Ukrainaa vaatimalla kaasutoimitusten aloittamista uudelleen. Pidettiin jopa kansainvälinen konferenssi, mutta ongelma ratkesi vasta sen jälkeen, kun Venäjän ja Ukrainan pääministerit allekirjoittivat uuden sopimuksen, jota Ukrainan presidentti Jushtshenko ei enää rohjennut evätä. Kokonaisuudessaan ñtoinen kaasusotaò kesti vajaan kuukauden päivät.

Ja nyt siitä, mitä eroja oli tässä toisessa ñsodassaò ensimmäiseen verrattuna. Ennen kaikkea Ukraina oli tällä kertaa hyvin valmistautunut konfliktiin muodostamalla strategisen varaston maanalaisiin kaasusäiliöihin, jonka volyymi oli puolet venäläisen kaasun vuotuisesta viennistä. Periaatteessa Ukrainan viranomaiset olisivat voineet kinastella kaupasta Venäjän kanssa vaikka ensi vuoteen asti, erityisesti kun talouslaman vuoksi kaasun teollinen kulutus Ukrainassa supistui voimakkaasti ï useat tuotantolaitokset pysähtyivät tosiasiallisesti jo ennen tammikuuta. Myös vaikeita tilanteita pääsi syntymään ï eräillä, ennen kaikkea maan itäisillä alueilla kaasutoimituksia rajoitettiin, mikä liittyy Ukrainan kaasutoimitusjärjestelmän erikoisuuksiin.

Nimittäin neuvostovallan aikana maanalaisia kaasuvarastoja rakennettiin Ukrainassa, ei sitä varten, että niistä olisi toimitettu kaasua ukrainalaisille kuluttajille, vaan tarkoituksella taata joidenkin mahdollisten katkoksien varalle vientitoimitukset Eurooppaan eli Lännen suuntaan. Vastaavasti varastojen varsinaiset kapasiteetit eivät riitä tyydyttämään Ukrainan kaikkia juoksevia tarpeita ja näitä varastoja rakennettiin tasavallan länsialueelle, Neuvostoliiton silloisen valtiorajan tuntumaan. Toisaalta tasavallan itäisen alueen kaasutoimitukset hoidettiin kaasujohdoista, jotka nyt Putin sulki. Juuri tähän liittyy ukrainalaisten kaasutyöläisten arvoituksellinen haluttomuus päästää kaasua pohjoisen asemansa kautta ï he tahtoivat suunnata tämän kaasun itäisille alueilleen ja toimittaa eurooppalaisille kaasua maanalaisista varastoistaan.

Toiseksi erikoisuudeksi muodostui konfliktin kansainvälistyminen. Vaikka edelliselläkin kerralla ukrainalaiset viranomaiset harrastivat samoin kaasun ñlaitonta haltuunottoaò, se ei kuitenkaan johtanut kaasutoimitusten täydelliseen katkaisemiseen, erityisesti silloisen epätavallisen kylmän talven oloissa. Koska tällä kertaa Venäjän kaasu ei ollut elintärkeä välttämättömyys Ukrainalle, oli selvää, että ukrainalainen presidentti teki puhtaasti poliittisen päätöksen pyrkimyksessään asettaa Venäjä ja EU vastakkain, missä hän myös osittain onnistuikin.

Ja viimein vielä yhdestä erikoisuudesta. Jos ensimmäisen ñkaasusodanò syyllisenä oli silloin puhtaasti kaupallisia päämääriä tavoitellut herra Putin, niin tällä kertaa perusvastuun konfliktin aiheuttamisesta kantaa jo herra Jushenko. Toisaalta on hyvin vaikeata sanoa, mitä etuja nimenomaan hän on ajanut takaa ï kaupallisia vaiko suppeasti poliittisia. On mahdollista, että molempia samalla kerralla.

Ensimmäisen ñkaasusodanò tuloksena kolme vuotta sitten muodostui hyvin erikoinen kaavio kaasutoimituksista Ukrainaan. Tätä asiaa hoiti jostain kummallisesta syystä venäläis-ukrainalainen yhteisyritys ñRosUkrEnergoò. Sen nimi kirjoitetaan myös latinalaisin kirjaimin, koska yritys on rekisteröity peräti Sveitsissä. Kyseinen yritys osti kaasua Venäjältä ja Keski-Aasiasta ja jälleenmyi sen Ukrainan valtiolliselle ñNaftogazò-kaasukonsernille. Toimituskaava on selvästi korruptoitunut ja Ukrainan puolelta yrityksen omistajina ovat herra Jushenkon vihollisten väitteiden mukaan tämän ñystävätò (kaupallisessa mielessä). Kun viime syksynä Julia Timoshenko kävi neuvotteluja Putinin kanssa, hän sopi tämän kaavan mitätöimisestä, mitä ñJushtshenkon ystävätò eivät voineet tietenkään hyväksyä. Tästä huolimatta ei kannata aliarvioida Jushtshenkon mahdollista halua kariuttaa sopimus Venäjän kanssa yksinkertaisesti siitä syystä, että sen on saavuttanut nimenomaan Timoshenko, sekä mahdollisesti Jushtshenkon pyrkimystä ñavata silmät kirottujen moskovalaisten juonitteluihinò sekä omille kansalaisilleen että myös koko Euroopalle.

Mutta miten käytännössä herra Jushtshenko provosoi vuoronmukaisen kaasukonfliktin? Toistaiseksi asian kaikkia haaroja ei ole vielä julkistettu, mutta hyvin totuudenmukaisilta näyttävät väitteet siitä, että nimenomaan Jushenko antoi määräyksen Ukrainan Kansallispankille olla suorittamatta maksua jo toimitetusta kaasusta sekä että nimenomaan hän antoi määräyksen ñNaftogazilleò poistua neuvotteluista.

Ja vaikka, kuten olen jo ennemmin kirjoittanut, perusvastuun ñkaasusodastaò kantaa herra Jushenko, mutta myöskään venäläisiä viranomaisia ei voida pitää täysin syyttöminä ja osattomina.

Mistä syystä Ukrainalle annettiin kesällä ja syksyllä mahdollisuus muodostaa strateginen kaasuvarasto? Oliko tarkoituksena lujittaa sen asemia toimitusten keskeyttämisessä? Muutakaan vastausta ei ole näkyvissä. Edelleen kannattiko ñpitää kiinni periaatteestaò kaasuhanan sulkemisesta Jushenkon rankaisemiseksi, joka muutenkin saattaa pysyä vallassa ehkä muutaman kuukauden? Kuten Vladimir Iljitsh Lenin on aikoinaan sanonut, ñvihastuminen politiikassa on yleensä vihon viimeinen asiaò. Ja päätteeksi, miksi venäläinen osapuoli piti niin tiukasti kiinni vaatimuksistaan joulukuun neuvotteluissa, vaatimalla vääjäämättömästi 250 dollarin hintaa tuhannesta kuutiometristä kaasua, kun taas Ukraina ehdotti 235 dollaria? Toisaalta ottamalla huomioon Gazpromin jo kärsimät menetykset, Putinin ja Timoshenkon niin juhlallisesti solmitun uuden sopimuksen mukaisesti venäläinen kaasumonopoli tulee hyötymään Ukrainasta vielä vähemmän kuin se olisi hyötynyt hyväksymällä ñNaftogazinò joulukuun tarjouksen. Kyse on nimittäin siitä, että joulukuussa oli tarkoitus solmia sopimus kiinteällä hinnalla, kun taas nyt kaasun hinta Ukrainaa varten on sidottu öljyn hintaan (yhdeksän kuukauden viiveellä) miinus 20 prosentin alennus. Koska öljyn hinta on voimakkaasti laskenut, vuoden loppuun mennessä Ukraina tulee maksamaan kaasusta noin 150 dollaria tuhannesta kuutiosta. Ehkä myös Venäjälläkin joku toivoi avointa konfliktia?

Joka tapauksessa, paitsi Timoshenkoa, josta tuli uudemman kerran ñisänmaansa pelastajaò, ja Putinia, joka hetkellisesti pystyi tukemaan voimakkaasti laskevaa kannatustaan (Jushtshenko ei pysty enää auttamaan millään tavalla), kaasukonfliktista kärsivät kaikki osapuolet. Hävisivät vilustuneet eurooppalaiset kuluttajat, huononivat veljeskansojen, Venäjän ja Ukrainan väliset suhteet ja viimein joutuivat kärsimään Venäjän ja Ukrainan valtiolliset edut. Ja jos Eurooppa jo muutenkin viittasi kintaalla Ukrainan suhteen, niin Venäjällä ñtoinen kaasusotaò tulee vielä muistuttamaan itsestään. Venäjän viranomaisten kaikista prtoimenpiteistä huolimatta EU:n mielestä Venäjä kantaa ainakin yhtä suuren vastuun toimitusten keskeytymisestä Eurooppaan. ñGazpromò menettää luotettavan toimittajan maineensa sekä tulevat ylimääräiset vientisopimukset (kaasutuotannon supistumisen johdosta näiden sopimusten täyttäminen kävisi kyllä muutenkin vaikeaksi). Eurooppalaisten johtajien lukuisten lausuntojen ja kommenttien perusteella Eurooppa pyrkii vähentämään riippuvaisuuttaan Venäjän kaasusta ja tulee tarkistamaan toimitusten volyymeja. Asialla on toinenkin puolensa ï jopa Venäjälle ystävällismielisissä Serbian kaltaisissa maissa ovat aktivoituneet ne, jotka eivät vain yksinkertaisesti eivät pidä Venäjästä, vaan suorastaan vihaavat Venäjän kansaa.

Kokonaisuudessaan tämänkertainen kaasukonflikti osoitti uudemman kerran, että Neuvostoliiton jälkeen muodostuneella alueella sopimukset ja kauppakirjat ovat usein vain sen paperin arvoisia, jolla ne on kirjoitettu. Mitä tulee meidän (Venäjän ï kääntäjän huom.) johtajiimme, niin useat heistä eivät yleensä pysty toteuttamaan minkäänlaista johdonmukaista politiikkaa ja logiikan asemesta käyttävät ohjeenaan henkilökohtaisia mieltymyksiään tai pelkkiä tunteitaan. Tästä huolimatta kyseinen tilanne ei voi jatkua ikuisesti ï lama asettaa kaikki asiat niille kuuluville paikoilleen.

Sergei Skvortsov
NKP:n Keskuskomiean ensimmäinen (pää-) sihteeri.

Suomen Kuntaliiton kultainen ansiomerkki Wahrmannille

Suomen Kuntaliitto myönsi Kalevi Wahrmannille Kultaisen ansiomerkkinsä tunnustukseksi ansiokkaasta työstä kunnallishallinnon hyväksi. Wahrman on ensimmäistä kertaa osallistunut kunnalliseen luottamustehtävään vuonna 1972.

Porvoon kihlakunnanoikeus on aiemmin myöntänyt Wahrmannille Herastuomarin arvonimen.

Wahrman toimii mm. Kommunistisen Liiton puheenjohtajana ja on Suomen Työväenpuolueen hallituksen jäsen.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Maa ilman lamaa

Yhdysvalloista jälleen kerran alkanut lamarutto ei sentään koske kaikkia maailman valtioita. Jumalan silmäterä ja Valittu Kansa Israel ei kärsi lamasta. Parhaillaankin se jakaa naapureilleen ilmasta apua pommien ja ohjusten muodossa. Ilmeisesti Israel halusi käyttää Bushin hallinnon viimeiset hetket hyödykseen. Ilmeisesti sionistit pelkäävät Obaman hallinnon olevan hieman järkevämpi kuin Bushin sotahullut apulaiset. Onhan jokaiselle selviö ettei Israel ilman Yhdysvaltain aseita ja rahoja pystyisi Gazan kansanmurhan tapaisiin sotarikoksiin. Kyllähän Yhdysvaltain hallinto ymmärtää, ettei Israelin tukeminen ole Yhdysvaltain etujen mukaista, mutta juutalaispankkiirien rahat painavat vaaĉassa enemmän.

Ulkoministeri Stubbilta sentään tuli ensimmäinen järkevä lausunto virkaurallaan. Stubb tuomitsi Israelin suhteettoman voimankäytön. Kunhan ei Stubbin kohtalona olisi Erkki Tuomiojan ulkoministerinä kokemat Israelin suurlähettilään ja jatkuvasti paikallisten raamattutalebanien hyökkäykset. Ihmettelin aikoinaan miksi jonkun maan lähetystön annetaan jatkuvasti sekaantua Suomen sisäisiin asioihin. Ehkä syynä on lännen maailmalla toteuttamat ihmisoikeuksien ja demokratian kaksoisstandardit, jos teet lännelle palveluja saat demokratian nimissä tappaa kuinka monta ihmistä katsot tarpeelliseksi.

Reino Welling
Jämsänkoski

Talousuutiset ovat romahdusten ja irtisanomisten uutisia.

5. helmikuuta Deutsche Bank raportoi historiallisesta tappiosta. Kun pankkien sijoitukset haaksirikkoutuvat, niiden seuraamukset näkyvät suurina tappioina. DB:n kultapoju Boaz Weinstein uhkapelasi pankin rahoja Wall Streetissä. 1,8 miljardin euron sijoitukset jättivät pankille viiden miljardin euron tappiot. Tämä on Deutsche Bankin ensimmäinen tappio 50 vuoteen. Weinstein erosi pankista ja perusti oman hedge-rahaston. 35-vuotias Weinstein oli nuorena shakkimestari ja nousi 20-vuotiaana blackjackin mestariksi ja luottojohdannaispelaajaksi 24- vuotiaana.

Maailmanlaajuisella kapitalismilla työttömyys nousee vauhdilla 1000 työläistä per tunti.

- Yhdysvalloissa työttömyys nousi 7.6 prosenttiin. Tammikuussa potkut sai 598 000 amerikkalaista työläistä. Luku on suurin sitten vuoden 1974 joulukuun, jolloin potkuja sai 602 000 ihmistä. Viime joulukuussa hävisi 577 000 ja marraskuussa 597 000 työpaikkaa. Tänä vuonna ennustetaan häviävän kolme miljoonaa työpaikkaa.

- Espanjassakin työttömyys lyö ennätyksiä. Työttömiä on tällä hetkellä 3,3 miljoonaa ihmistä (14% työvoimasta) ja luku kasvaa nopeammin kuin koskaan ennen. Kasvu oli tammikuussa 6,35% ja vuoden sisällä 47,12%. Monessa kaupungissa marssitaan kaduilla ja ammattiliitot valmistelevat yleislakkoa. Poliittinen eliitti tekee sen, mihin pystyykin. Rukoilee pankkeja ja pääomapiirejä osoittamaan yhteiskunnallista vastuuta.

- Kiinassa työttömyys koettelee ennen muuta siirtotyöläisiä. Heistä n. 20 miljoonaa on menettänyt työpaikkansa. Työttömyyden pelätään lisäävän levottomuuksia. Muualle paikkakunnaltaan pois töihin muuttaneita kiinalaisia on yhteensä 130 miljoonaa. Taantuma pakottaa yrityksiä Kiinassa irtisanomaan työläisiä ennätysvauhdilla. Kiina käyttää yli 580 miljardia dollaria lisää talouden elvytykseen. Kiinan talouden kasvu lokajoulukuussa oli vielä 6,8 prosentissa. Koko viime vuoden kasvu oli 9 prosenttia, mikä on matalin seitsemään vuoteen. Monet ekonomistit ennustavat, että tällä vuodella Kiina tulee olemaan laman keskellä. Citigroupin analyytikot ennustavat, että taantuma Kiinassa tulee esiintymään kiivaammassa vauhdissa kuin mitä maan nousu oli ollut (Deeper Downturn).

- Muutkin Aasian maat potevat äkkipysähdystä. IMF:n mukaan maailman kolmanneksi suurin, Japanin talous supistuu tänä vuonna 2,6 prosenttia. Maan vienti supistui joulukuussa peräti 35 prosenttia vuoden takaisesta. Danske Bankin mukaan Japania uhkaa hintojen laskukierre, deflaatio, joka lamautti maan talouden 1900-luvun alussa.

- Myös Etelä-Korean kokonaistuotanto supistui joulukuussa 5,6 prosenttia edelliseen vuosineljännekseen verrattuna.

- Eurostatin mukaan, EU:n alueella työttöminä on 12,47 miljoonaa ihmistä. Irlantikin kääntyi IMF:n puoleen ja kerjäsi 10 miljardia euroa. Inflaatio euroalueella oli 1,1 prosenttia. Venäjän hallitus tuki ruplaa 200 miljardilla dollarilla. Ilman työtä Britanniassa on 6,3 ja Saksassa 8,3 prosenttia. Britannian tehtaissa tuotettiin 4,5 prosenttia vähemmän tavaraa kuin viime vuonna. Yhtä paljon tuotanto oli laskenut vuonna 1974, jolloin oli siirrytty kolmipäiväiseen viikkoon. Saksassa vastaava lasku oli peräti 12 prosenttia. Teollisuuden tilaukset supistuivat joulukuussa neljännekseltään viime vuoteen verrattuna.

- Irlannissa 4,3 miljoonasta asukkaasta puoli miljoonaa on pian ilman työtä. Pääministeri ennustaa elintason laskevan jopa 12 prosenttia. Irlanti oli ensimmäinen EU:n maa, joka vaipui taantumaan viime syyskuussa.

- Lentoyhtiö SAS vähentää 3 000 työntekijää lisää. Lisäksi lentoyhtiöstä lähtee 5 600 työntekijää joko ulkoistusten kautta tai myytävien osien mukana. Sen lisäksi SAS myy tytäryhtiönsä Spanairin, jossa työskentelee 3000 työntekijää.

- Virossa alkaen valtion virkamiehistä palkkoja on alettu laskea. Todelliseksi uhkaksi Virossa on noussut deflaation mörkö.

Dimitris Mizaras
KOMINFORM

Häkämiehen horinat

Nykyinen puolustusministerimme on tullut kuuluisaksi toinen toisensa jälkeen suustaan loikkivista sammakoista, rupisammakoista peräti. Viimeisin Häkämiehen vitsi oli seuraavanlainen: Kun maailman demokraattisin ja vapain valtio, joka ihme ja kumma Häkämiehen mielestä on USA, saa uuden ja värillisen presidentin, alkaakin suomalaisten kannatus ja mieltymys kääntyä Natolle suosiolliseksi.

Käytän mielipidekirjoituksissani paljon suomalaisia sananlaskuja, niissä on valtava määrä kansanviisautta. Yksi tähän asiaan sopiva on - sen lauluja laulat kenen leipää syöt.

Huomasin eräässä lehtijutussa maininnan, jonka mukaan Obama sai jenkkien aseteollisuudelta 600 miljoonaa dollaria vaalirahaa, sionististen pankkiirien vaalirahat eivät myöskään olleet senteissä luettavia. Kuten tunnettua Yhdysvaltain vaaleissa ei köyhillä ole menestymisen mahdollisuuksia. Tunnettua on myös, ettei Yhdysvaltain presidentillä ole varaa jättää rahoittajiensa toiveita huomioimatta. Edellyttäen että haluaa pysyä presidenttinä ja yleensä hengissä.

Sodissa on aina omat hyötyjänsä, amerikkalainen aseteollisuus ei halua rauhaa Lähi-itään, ei Irakiin eikä Afganistaniin, päinvastoin, uusia kriisipesäkkeitä luodaan kautta maailman. Hyötyjiä ovat myös turvayhtiöt, jälleenrakennusrahoja kavaltavat tahot jne.

Yhdysvallat on luvannut vetäytyä Irakista vuoden 2011 loppuun mennessä, toivoen jonkin ihmeen pelastavan jenkkien kasvot siihen mennessä. Tosin ennen määräaikaa saattavat sotadollarit loppua, ennusmerkit viittaavat siihen. Kiinalaiset alkavat kyllästyä jenkkien sotien rahoittamiseen.

Afganistanin miehitysjoukkoja lisätään 20.000 miehellä. Ei presidentin vaihto muuta jenkkien sotapolitiikkaa,siihen on totuttu vuosikymmenten aikana. Luulisi turhissa sodissa poikansa tai miehensä menettäneillä olevan halua rauhantyön tukemiseen. Viitteitä kotirintaman sortumiseen on jo ilmassa, lukuisa määrä jenkkipoikia siirtyy oikosääristen pataljoonaan kuitenkin ennen Washingtonin päättäjien viisastumista tunnustamaan sodat hävityiksi.

Reino Welling,
Jämsänkoski

EU-vaaleista

EU-vaaleihin suhtaudutaan eri maissa ja puolueissa eri tavoin. Siinä ei päde samat kriteerit kuin muissa vaaleissa. Parlamenttipuolueet yleensä laittavat ehdolle ñsammuneita tähtiäò. Ruotsissa sosiaalidemokraatit putsasivat listat kriittisistä edokkaista jo viime vaaleissa, joka johti siihen, että Juni-lista sai 14% äänistä ja kolme edustajaa. Ruotsin Kommunistinen Puolue ja KPLM(r) eivät osallistuneet vaaleihin ollenkaan. Nyt tulemme siihen, että kaikissa puolueissa on kriittisiä ja siksi he hakevat sopivia ehdokkaita, joita he voisivat äänestää.

Olen tavannut johtavia EU-kriittisiä. Olen voinut keskustella heidän kanssaan ñmolempia osapuolia kiinnostavista asioistaò. Näen EU-vaalit osana yhteisrintaman luomisessa suurpääomaa vastaan. Kukaan ei voi vakavissaan kiistää, että EU on suurpääoman luomus ja sen tärkeä instrumentti.

Professori Sören Wibe veti johtopäätökset hyökkäyksestä Ruotsin ammattiyhdistysliikettä vastaan. Hän on nyt Junilistan puheenjohtaja. He asettavat täyden listan vaaleissa.

DKP Saksassa asettaa täyden listan. Puolueessa vähemmistö ei halunnut osallistua vaaleihin. Enemmistö katsoi, että EU on olemassa ja ei ole näköpiirissä sen hajoamista ja siksi tulee puolueen profiili näkyä. Saksan Vasemmistoliitto ei ottanut kommunisteja listoilleen.

Taskassa, Norjassa ja Ruotsissa ei kommunistiset tahot ole ainakaan vielä merkittävästi huomioineet EU vaaleja. Ruotsin Kommunistinen Puolue välttää EU vaaleja kuin ruttoa.

Henkilökohtaisesti olen aina ollut sitä mieltä, että kommunisteille on tärkeintä näkyvyys eri vaaleissa ja luulisin, että näkyvyys on osallistumisessa EU vaaleihin.

Wäinö Pietikäinen

Siionin virsi

**Sinä tuholainen Israel,
sinä tappamisen tautia
kantava kapinen koira,**

**tuhosit heidät,
tuhosit Gazan ihmiset,
siionismin nimissä,
mutta heidän
henkeään, Palestiinan
henkeä, et saanut, etkä
koskaan saakaan, edes
siionismin nimissä,**

**sinä tuhosit maat,
tuhosit talot, sinä
tuhosit sielut lasten
leikkivien,
siionismin nimissä,
hytisevät himojensa
horkassa, hullut,
hornamaiset huutajasi,
niinkutsutut tukijasi,
kanssatappajasi,**

**rauhasi raivattu
raketeilla, paukkuvilla
paketeilla,
ammustesi akkuina
aivoton kuolema,
aivosi ammuttuina alas,
tuntosi tungettuna
tuiskutuuleen
tappavaan,
teräsmyrskyyn
tuhoavaan,
urhosi uhoavat
uhmalla,
rakastaen ruumiita,
raatoja.**

**Sinä julistat oikeutta
ja jaat vääryyttä,
sinun hirveitä tekojasi,
siionismin nimissä,
ei saisi arvostella,
siitä sinä suutut,
pyydät isoveljesi
apuun,
USA, EU, NATO,**

**sinä saalistat seteleitä
Saksan, uliset uhreja
uusia, iniset isoveljesi
ihmisiltä,
taaloja tappamiseen,
aseita ampumiseen,**

**sinä teit Gazasta
laboratoriosi,
kun isoveljesi käski,
kun NATO nuuhkautti
nenääsi,
ajokaasuja aseiden
ainutlaatuisten.**

**Sinä mediaa muotoilet,
sinä massoja makeilet,
sinä sodan
saastuttama,
sinä alimmasta
tulisesta helvetistä,
zombiena,
psykopaattina, Israelina
ilmestyit, tuhoamaan
lapset, vanhukset, äidit
ja isät,**

**sinä Israel, raiskaaja
rauhan,kuristaja
rauhankyyhkyn,
sinä häpäisit Varsovan
urheat taistelijat,
jotka kävivät natsismia
vastaan, sinä häpäisit
nuo gheton sankarit,
vapauden vaalijat,
sinä häpäisit ihmiset,
ihmismielet,
kaikki siionismisi
nimissä,**

Inhoan sinua, Israel!

Juhani Valo

Syntymäpäiväsankarit

Antero Nummirantatäyttää 60 vuotta maaliskuussa. Antsu on syntynyt Tammelassa Hämeessä. Hän on ollut aikaisemmin töissä TV-tehtaassa, telakalla, Posti- ja lennätinlaitoksella, on ñlennättimen miehiäò ja työskennellyt mm. teleasentajana.

Sitten tuli ammatinvaihto sosiaalialalle. Siinä ohessa tuli suoritettua sosiaali- ja terveysalan perustutkinto ja siirtyminen lähihoitajaksi moniin erilaisiin tehtäviin niin kunta- kuin yksityispuolellakin. Tähän on kuulunut vanhus- ja sairaanhoito sekä työskentely mielenterveys-, vammais-, päihde- ja ryhmänohjaustyössä.

Antsu on ollut rivimiehenä monissa poliittisissa -, kansalaisjärjestö-, ystävyysseura- ja aytoiminnoissa. Hän ei edusta mitään ñ-ismejäò mutta kannattaa Suomen Työväenpuolueen kansanrintamaperiaatetta.

Yhtenä päällimmäisistä huolista on ilmastonmuutos. Myös maapallon hupenevat luonnonvarat aiheuttavat vielä meidän suurten ikäluokkien elinaikana alati pahenevia ongelmia. Antsun mielestä voisimme ostaa vielä lisäaikaa jakamalla globaalisti tasaisesti ja oikeudenmukaisesti jäljellä olevia voimavaroja, mutta onko tällainen ajattelu mahdollista.

Antsu yrittää elää jättäen mahdollisimman pienen ekologisen jalanjäljen. Hän saa ilonsa perheestä, lastenlapsista, viljelypalstasta ja kirjoista, mutta inhoaa Citykaneja.

Matti Järvinen syntyi 16.4.1944 Karunan kunnassa nykyisessä Sauvossa. Matin vanhemmat olivat työläisiä. Äiti oli työssä kartanossa ja isä - kotiuduttuaan sodasta - kävi töissä Naantalin kalliotyömaalla, jolloin alettiin rakentaa Nesteen Naantalin jalostamoa. Vuonna -51 Matin perhe luopui sodan jälkeen hankitusta pientilasta ja muutti Raisioon, jossa Matti asuu edelleen viettäen siellä myös 65-vuotis päiviään.

Matti siirtyi v. -59 työelämään. Töitä tuli tehtyä konepajalla, Wärtsilän vanhalla telakalla ja v. -70 myös YK-pataljoonassa Kyproksella. Tämän jälkeen hän toimi rakennushommissa ja Rakennustyöväen liiton jäsenenä. Työväenliike tuli läheiseksi. Raision Demokraattiset Nuoret perustettiin v. 1961. Matti oli mukana näytelmätoiminnassa ja erilaisissa tilaisuuksissa esiinnyttiin säännöllisesti.

Nuorisoliiton ajoilta muistissa ovat mieleenpainuvimpina tapahtumina Helsingin festivaali sekä Persian shaahin vastaiset mielenosoitukset Helsingissä. Puolueen jäseneksi Keski-Raision osastoon Matti liittyi v. 1972. Puolueosastossa Matti hoiti mm. taloudenhoitajan ja sihteerin tehtäviä. Myöhemmin toiminta jatkui ensin KTP:n ja Työkansan Sanomien piirissä ja tänään STP:n ja Kansan äänen hyväksi. Kotikunnassaan Matti on esiintynyt useasti STP:n listoilla kunnallisvaalien ehdokkaana ja muissa vastaavissa luottamustehtävissä.

Antsua ja Mattia onnittelevat: Kalevi Wahrman, Juhani Tanski, Reijo Katajaranta, Juhani Valo,Esko Luukkonen, Anne Luukkonen, Esko Auervuolle, Paavo Heikkinen, Heikki Männikkö, Tarja Männikkö

Vapputervehdys
Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 21.05.2009 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os. vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki) tai K*ansan* äänelle os. PL 780, 00101 Helsinki.
Henkilötervehdys 2 e ja järjestötervehdys 10 e.

Paikkakunta / kylä / kaupunginosa

Nimi	**Maksu**

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 40,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Reijo Katajaranta 76,50 e, Esko Auervuolle 20,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Seppo Sipilä 15,00 e, Juhani Tanski 18,00 e.

OKO 554114-227966

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuus

sunnuntaina 8.3.2009 klo 13.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avaus: Timo Kangasmaa

Ohjelmassa mm.myös konnakööri ja Jussin teatteriesitys
Kahvitarjoilu **Tervetuloa joukolla tilaisuuteen**

Järjestää: Hermannin Naiset, Sodan ja Fasismin Vastainen Työ sekä Kansan äänen järjestöt

Tapahtumia

EU:n Vastastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään torstaina 19.3.09 Männiköllä klo 18.00. Käsitellään kevään toimintaa, yhdistyksen tehtäviä EU-parlamenttivaalien osalta ja vuosikokousvalmisteluja.

SFT:n jäsentilaisuus lauantaina 28.2.2009 klo 13.00 Hermannin kerholla, osoite Hämeentie 67 Helsinki.
Kahvitarjoilu. Tervetuloa

Hermannin Naiset ry:n vuosikokous pidetään maanantaina 20.4.2009 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Kahvitarj. Tervetuloa.
Johtokunta

Suomen asema EU:ssa - seminaari

- ulospääsy rikkaiden ja pankkien ahneuden aiheuttamasta kriisistä

lauantaina 21.3.2009 klo 11.00 -15.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67

Alustavat puheenvuorot:
Heikki Männikkö: miksi osallistua EU:n parlamenttivaaliin
Pekka Tiainen: EU, Suomi ja globaali maailmantalous
Juhani Tanski: STP:n poliittiset tavoitteet EU:n parlamentin vaalissa
Alustusten jälkeen keskustelu, hyväksytään lehdistötiedote ja luonnos STP:n tavoiteohjelmaksi.

Tarjolla kahvia ja pientä syötävää. Kulujen peittämiseksi kerätään 5 ú osallistumismaksu.
Tervetuloa
Järj. Suomen Työväenpuolue STP rp. sekä DSL:n opintokeskus

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://www.ponavihrea.info/

...ja blogeja

http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Keskiviikkona
- 4.3.2009
- 1.4.2009
klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Historiallisen vakava talous- ja työttömyyskriisi

*** Stora Enso lomauttaa 5000 työntekijää ja Metso Oyj lomauttaa koko henkilöstön ja irtisanoo lisäksi noin 1200 henkilöä.**

*** Sanoma News vähentää 200 työpaikkaa.**

*** Työttömyysaste kipuamassa kaksinumeroiselle tasolle**

*** Työttömyys nousee pahimmilleen vuonna 2010**

*** Euroopan teollisuuden kupla tyhjeni**

*** EU:n alueella on 12,47 miljoonaa työtöntä**

*** Irlannissa 4,3 miljoonasta asukkaasta puoli miljoonaa on pian ilman työtä**

*** Pääministeri ennustaa elintason laskevan jopa 12 %**

***USA:n pankkikriisi kehittymässä epidemiaksi**

*** Itävallan pankkisektori uhkaa kaatua**

Tässä on otos viime aikojen lehtiotsikoista. Lomautus- ja irtisanomisuutiset jatkuvat katkeamattomana virtana.

Suhtautuminen työttömyyteen ja elvytykseen muuttunut

Kekkosen presidenttikaudella maamme työttömyys kohosi 60 000:een, mikä sai UKK:n runnomaan hätätilahallituksen. Tänään työttömyys on 6é 7-kertainen, mutta poliittisen eliitin edustajat laulavat Sorsan III-hallituksen kaudella 1985 aloitettua laulua ñtyövoimapulastaò.

Vuonna 1991 valtiovarainministeriön silloinen ylijohtaja **Sixten Korkman** vastusti elvytystä: ñTyöttömyyden uhkaé pakottaa palkkasopeutumiseen, jos kustannusremonttia ei tulopolitiikalla saada aikaan.ò Korkman piti työttömyyden kasvua toivottavana asiana. Nyt hän EVA:n toimitusjohtajana vaatii hallitukselta lisää paukkuja elvytykseen.

Joulukuussa 1993 valtiovarainministeri **Iiro Viinanen** totesi tv:ssä, että Ruotsi on Euroopan sairas mies, ellei se tajua, että työttömyyden on annettava kasvaa, jotta maa selviää ulkomaanveloistaan. Hänen mielestään 7 % on ehdottomasti alhaisin hyväksyttävissä oleva työttömyysaste. Uusliberalismin oppeja julistavat ekonomistit sanovat vajaan 10 %:n työttömyyttä ôtäystyöllisyydeksiô.

Julkisessa keskustelussa väitetään usein, että työttömyys on tullut jäädäkseen ja työttömyys on kääntäen verrannollinen taloudelliseen kasvuun. Näin ei ole. Esimerkiksi Lipposen hallituskausilla oli monen vuoden yhtäjaksoinen taloudellisen kasvun aika, muta laaja työttömyys pysyi lähes vakiona koko ajanjakson: kokonaistyöttömyys vaihteli 400 000 molemmin puolin koko ajan.

Suurtyöttömyys on valinta

Muutama vuosi sitten tv-uutisissa kerrottiin USA:n työttömyyslukujen julkistamisesta: ñTalouden tarkkailijat iloitsivat siitä, että työttömyys ei ole vähentynyt; pelättiin, että työllisyyden kohentuminen olisi aiheuttanut ylikuumenemisen ja inflaation vaaranò. Suomen tilanteesta näin ei sanota. Tosin työministeri **Tarja Cronberg** kuvaili vielä 3-4 kuukautta sitten Suomen työllisyystilannetta ñerinomaiseksiò.

ñHallituksen ja pankin tiet eivät koskaan yhtyneetò, muistelee Ahon hallituksen (1991 - 1995) oikeusministeri **Hannele Pokka**. ñPoliitikkojen tehtävänä oli vahtia työttömiä ja konkursseja, Suomen Pankin markan vakaata arvoa ulkomailla.ò

Tilastotemput eivät poista työttömyyttä

Lipponen kielsi kokonaistyöttömien määrän julkaisemisen työllisyyskatsauksessa 90-luvun lopulla eikä lukua ole vieläkään pyynnöistä huolimatta palautettu TEM:n katsaukseen. Laaja työttömyys on notkahduksen jälkeen kipuamassa kohti 400 000:n rajaa. Tosin tästäkin luvusta puuttuu ns. piilotyöttömyys jonka luvuksi arvioidaan 100 000. Piilotyötön on henkilö, jota puoliso elättää ja joka ei edes mene työvoimatoimistoon, kun tietää, ettei siellä työtä tule. 90-luvun lamavuosien suurtyöttömyyden lukemista ei tilanne ole paljoa parantunut. Tilastokeskuksen ôhaastattelututkimuksenô luvut ovat eräänlainen otos työttömistä eivätkä ne mitenkään kuvaa ongelman luonnetta. Tilastotempuilla keinottelu ja ôtyövoimapulaô -propaganda on tolkutonta.

Väki vähenee ja pidot paranee

Näin toteavat työnantajat, kun yt-neuvottelujen päätyttyä väkeä ohjataan kilometritehtaalle. Kun sodan jälkeen sataman portilla oli pitkä työttömien jono, palkkaa sai tarjota sen verran kuin lystäsi. Rapakon takana on tutkittu työttömyyden palkkajoustoa eli työttömyyden vaikutusta palkkoihin. Tulokseksi on saatu -0,1 eli 100 % työttömyyden lisäys alentaa palkkoja 10 % Kysyin pari vuotta sitten Elinkeinoelämän keskusliiton kansanedustajaehdokkaille järjestämässä tilaisuudessa Kuopiossa toimitusjohtaja Fagernäsiltä ja palkkajohtaja Riskiltä onko tämä luku EK:n mielestä maissaan. Vastausta en uteluuni saanut.

Työttömyys maksaa valtiolle pari miljardia vuodessa

Vaikka työnantajat hyötyvät työttömyydestä ja pyrkivät säilyttämään sen korkealla tasolla, työttömyys on kallista ja järjetöntä yhteiskunnalle. Pari-kolme vuotta sitten työttömyyden hoitokustannukset ovat valtiolle parisen miljardia. Tämä summa saadaan, kun lasketaan yhteen kaikki työhallinnon menot. Puolet menoista nielee työmarkkinatuki.

Työttömyys on vallankäyttöä

Vaikutusvaltaiset henkilöt taivastelevat korkeaa työttömyyttä ja joukkoirtisanomisia. Poliittinen eliitti ja ekonomistit uskottelevat talouskasvun voivan poistaa työttömyyden. Pääongelma on kyvyttömyys jakaa työtä ja toimeentulon edellytyksiä. Joukkoirtisanomisissa on kurittamisen, alistamisen ja pakottamisen maku. Valitettavasti vielä tänään on esimiehiä, jotka kuvaavat johtamistyyliään: ñParas kannustin on lopputilin pelko ja paras kiitos se, ettei joka päivä haukutaò.

Kriisi on kokonaisvaltaista

Villiä rahoitusalaa on vaikea panna kuriin valtion toimesta uusliberalismin oloissa. Valtio yrittää jakaa keskuspankin kautta konkurssin riskiä yksityisen sektorin kanssa, jolloin kriisistä tulee myös poliittinen. Keskuspankkien interventio onkin ainoa lääke, jota Kansainvälinen Valuuttarahasto IMF osaa ehdottaa hallituksille. Kriisi on levinnyt niin laajasti, että se uhkaa koko maailman talouskasvua. Edessä voi olla 1970-luvun ilmiö, jossa inflaatio laukkaa ja tuotanto laskee. Luottokriisi, taantuma ja kiihtyvä inflaatio kurkottelevat nyt Baltiaan, mikä leviää merenrantaa pitkiin valon nopeudella. Reaganismi, thatcherismi, uusliberalismi tulevat saamaan rajun iskun siipeensä. USA:ssa talouden ilmakupla on pahin ja jotkut tarkkailijat pitävät jopa maan talouden romahdusta lähivuosina mahdollisena.

Juhani Tanski

Työttömyys- ja köyhyyskeskustelun pohjanoteeraus:

Kansanedustaja Hanna-Leena Hemming blogissaan 3.11.08: ñKuka tahansa voi tienata kuin (Jorma) Ollila, kun tekee urakalla töitä, on valmis näkemään vaivaa ja kantamaan vastuuta.ò

Onko toisenlainen maailma mahdollinen?

Viimeisin maailman sosiaalifoorumi järjestettiin tänä vuonna 27.1.-1.2.09 Brasiliassa Belemissä. Sosiaalifoorumeihin osallistuu varsin monenkirjava joukko kansalaisjärjestöaktiiveista poliitikkoihin, taiteilijoista tutkijoihin, aikuisia, nuoria, lapsia, vanhuksiaé Samoin osallistumisen muodot vaihtelevat seminaareista, performansseihin, julistusten kirjoittamisesta, rap-esityksiin, graffiteihin, valokuviiné Tänä vuonna sosiaalifoorumissa arviolta 92 000 maailmankansalaista pohti globalisaation epäkohtia erityisesti alkuperäiskansojen näkökulmasta sadoissa eri tapahtumissa.

Sosiaalifoorumin tärkeimmiksi teemoiksi nousivat maailman nykyinen finanssikriisi sekä ympäristökysymykset: ilmastonmuutos ja Amazonin sademetsien tilanne.

Tilaisuuden järjestelyihin kaikki eivät olleet tyytyväisiä. Aivan liian moni tilaisuus peruuntui ja kulkuyhteydet eri tapahtumapaikkojen välillä toimivat puutteellisesti.

Myös suomalaisia osallistujia oli paikalla. Sofia Laine otti paljon valokuvia, joista alla kolme.

Lisää tietoja sosiaalifoorumista löytää mm. internetsivustoilta: Jukka Pääkkönen sivut Saskista https://sask-fi.directo.fi/?x101252=212334,_Mika Rönkön Voima-lehden virtuaalisessa Fifi:ssä: http://fifi.voima.fi/blogit/Hameentie+48/1, sekä Mikko Saulin Kepan verkkosivuilla: http://www.kepa.fi/uutiset/6892/

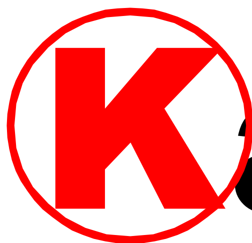
Paikalliset kaupustelivat foorumikansalle syötävää, juotavaa ja t-paitoja foorumialueen sisäänmenoporteilla. Sosiaalifoorumilla oli huomattava, tosin vain lyhytkestoinen, työllistämisvaikutus isäntäkaupungissa.

Noin 1500 alkuperäiskansojen edustajaa osallistui Maailman sosiaalifoorumiin, ja he edustivat noin 50 eri etnistä ryhmää. Useimmat heistä saapuivat foorumiin Amazonasin alueelta.

Vain tunnin venematkan päässä foorumialueelta oli mahdollisuus kokea Amazonin joenvarsiasukkaiden todellisuus.

Kansan ääni

Nro 2/09
Huhtikuu - Toukokuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

Pahensiko G20 kansainvälistä lamaa?

Pääomapiirit yrittävät löytää epätoivoisesti keinoja globaalin talouslaman voittamiseen, johon ajauduttiin toteutettamalla politiikkaa, joka johti myös 30-luvun kriisiin. Silloin laman voittamiseen tarvittiin kysynnän vahvistamista, mutta tänään elvytystoimet suuntautuvat kapitalistien tappioiden peittämiseen. Tarvittava elvytys voi toimia vain poistamalla työttömyyttä, nostamalla eläkkeitä, sosiaaliturvaa sekä palkkatasoa. Tähän pääomapiirit eivät ole valmiita. Kuva G20-kokouksen kokouspaikan edustalta.

Sivut 2 ja 4

Antifasistit nostivat kissan pöyd älle

Fasismin vastustajat ovat nostaneet esille Virossa vallitsevan venäläisten syrjinnän. On puututtu fasistisiin ilmiöihin. Suomessa on vastustettu Pro Karelian ajamaa Karjalan palauttamista, sotasyyllisten tuomioiden purkamista sekä Lenin-museon toimintaan kohdistuvia hyökkäyksiä. Tiedotusvälineet näyttävät ollevan sitä mieltä, että antifasistit ovat väärässä.

Sivut: 11, 14 ja 15

STP lähtee EU:n parlamentin vaaleihin

Katsomme, että EU-vaaleihin osallistuminen tarjoaa nykyisessä tilanteessa parhaat mahdollisuudet ilmaista kantamme EU:n tarpeellisuudesta, toiminnasta ja esittää vaihtoehto paremman talous- ja yhteiskuntapolitiikan puolesta. Emme halua jättää EU-vaaleja pelkästään EU:n kannattajien "härkätaisteluareenaksi". Lehtemme painoon mennessä STP on asettanut 18 ehdokasta.

Sivut: 2, 8 ja 9

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki huhtikuu 2009

Maailmankirjat sekaisin?

Maailmalla viime syksynä alkanut finanssikriisi, taantuma tai lama, on heitellyt politiikan pelimerkkejä sekaisin ympäri maailmaa. Kriisi alkoi USA:sta ja levisi sieltä muualle, Venäjälle, Kiinaan, Eurooppaan ï myös Suomeen.

Kapitalismiin tukeutuvan poliittisen eliitin huolena on, kuinka pitkälle talouden kriisi voi edetä. Talouden kriisi vielä siedetään, koska köyhien kukkarolla voi aina käydä, mutta vältetäänkö poliittiset kriisit, jopa yhteiskunnalliset levottomuudet, vallankumoukset. Tällaisia asioita eliittiin kuuluvien päissä nyt liikkuu.

Nyt olisikin tavattoman hyvä tilanne reivata politiikan suuntaa vasemmalle, mutta pystyykö rämettynyt vasemmisto siihen missään päin maapalloa? USA:ssa on ollut kriisin seurauksena vasemmiston selvää radikalisoitumista ja Wall Streetin pankkiirit ovat saaneet kyytiä. Obaman tulo presidentiksi toisaalta näyttää vasemmistolaistumiselta ï vai onko senkin takana yritys tukahduttaa ñsammutuskankaallaò poliittinen tulipalo. Joka tapauksessa Obama on suuri helpotus sekopäisen Bushin jälkeen. Vasemmistolaisuuden vaaraa vastaan äärioikeisto kokoaa USA:ssa voimiaan ja kutsuu sotaveteraaneja riveihinsä. Levottomuuksia siis pelätään ja Obama saa pelätä hengestään.

Kiinassa talouden taantuma on synnyttänyt työttömyyttä. Vaikka Kiinan talous edelleenkin kasvaa pelätään poliittisia levottomuuksia köyhyyden lisääntyessä. Uutisten mukaan myös marxilainen kirjallisuus ja kommunismin aatteet ovat saaneet uutta nostoa Kiinassa. Venäjällä lama puree öljytulojen vähentymisen muodossa. Siellä kin lomautetaan ja irtisanotaan. Presidentti Medvedevillä ja pääministeri Putinilla on täysi työ hallita maata puolueidensa Yhtenäinen Venäjä ja Oikeudenmukainen Venäjä avulla. Uutisten mukaan on ainakin Kaukoidässä ollut näkyvissä levottomuuksia ja poliittista radikalisoitumista vasemmalle.

Eurooppaa on myös talouskriisi koetellut. Äskettäin Lontoossa kokoontunut G20-maiden kokous sai liikkeelle valtavat mielenosoitukset. Niissä kapitalismi tuomittiin maanrakoon. EU:ssa kriisi koettelee EU:n yhtenäisyyttä, protektionismin nousua pelätään ja jopa EU:n hajoamista pelätään.

Meillä Suomessa oikeistohallitus jatkaa, kuin mitään ei olisi tapahtunut. Hallitus pitää kynsin hampain kiinni oikeistolaisen politiikan ñsaavutuksistaò, rikkaiden ja kapitalistien eduista. Tässä tuoksinassa kuntatalous on joutumassa jälleen kriisiin ï rahaa ei ole, mutta säästää pitäisi. Nyt puhutaan jo lasten päiväkoteja uhkaavasta suuresta kriisistä. Valtiovarainministeri Katainen huutaa, että ei ole rahaa, mutta rahaahan on. Perutaan vain suurituloisille annetut monien miljardien verohelpotukset. Niitä syntyi mm. omaisuus ja pääomatulojen verojen poiston yhteydessä ja viimeksi työnantajien Kela-maksun poiston yhteydessä. Sieltä löytyy ainakin 3,5 miljardia euroa riihikuivaa rahaa.

Mitä tekee vasemmisto Suomessa tässä tilanteessa? Ei mitään. SAK:kin vain toppuuttelee työläisten palkkavaatimuksia. Kriisi ei näy mitenkään myöskään SDP:n ja Vasemmistoliiton poliittisen kannatuksen nousuna. Ne ovat menettäneet kansan luottamuksen ï vanhoihin kaakkeihin ei enää uskota.

Tässä olisi vasemmistolla etsikkoaikansa. Mutta osaako se käyttää sen? Ensiksi sen pitäisi uudistua. Tarjoamme Suomen Työväenpuoluetta aidon vasemmistolaisen politiikan jatkajaksi.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Matti kävi hiihtelemässä ï kapitalismin kriisi tuli jäädäkseen

Kaikki ovat varmasti kuulleet, että talouselämä menestyy vain rationaalisuuden, korkean teknologian, korkean työn tuottavuuden ja ï työn ansiosta. Työllä hoidetaan laman seurauksena kasvavat valtion ja kuntien velat. Kovaa ääntä on pidetty siitäkin, että työntekijöiden määrä vähenee ja väestön ikääntyy. Näitä on antaumuksella toistettu.

Näihin hirvittäviin ongelmiin pääministeri Matti Vanhanen (kesk) löysi huikean hienon ratkaisun vapaa-ajallaan Rukalla hiihdellessään. Ihmisten työuraa on pidennettävä ja eläkkeelle pääsyä on lykättävä myöhemmäksi, että työvoima riittäisi. Heti aamulla pääministeri soitti oivalluksensa valtionvarainministeri Jyrki Kataiselle (kok), joka tarttui siihen molemmin käsin, kynsin ja hampain. Yhdessä he sopivat, että lykkäys hoidetaan asteittain, niin että vuoden 2019 jälkeen kukaan ei pääse eläkkeelle ennen 65 ikävuoden loppua.

Miltä työtilanne silloin, vuonna 2020näyttää? Työministeriön eri aloilta kokoama työryhmä on tehnyt asiasta tutkimuksen ñTyövoima 2025ò. Sen mukaan tuotanto kasvaisi vuosittain kaksi prosenttia. Työllisiä olisi 2 561 tuhatta ja työttömiä 92 tuhatta (3,5 %). Töitä tehtäisiin 4 213 miljoona tuntia. 50 miljoonaa vähemmän kuin kymmenen vuotta aikaisemmin, mutta työllisiä olisi 160 tuhatta enemmän. Siinä on poliitikoille ja muullekin kansalle syötti, joka näyttää suhteellisen myönteiseltä

Mutta syöttiin on piilotettu kaksi koukkua! Ensimmäinen koukku on siinä, että tutkimuksen mukaan 2010ï20 työn tuottavuus kasvaisi keskimäärin vaivaiset 0,9 prosenttia vuodessa. Jokainen luultavasti tietää, että työn tuottavuus on se tulos, joka saadaan, kun tuotanto jaetaan tehdyillä työtunneilla. 1980ï2007 tuottavuus kasvoi keskimäärin 3,9 prosenttia vuodessa. Kun talouselämä edellyttää korkeaa työn tuottavuutta, ei sen romahdukseen voi uskoa. Jos tuotanto siirtyy nykyistä enemmän palveluihin, voi kuitenkin epäillä tuottavuuden laskevan. Mikäli siitä katoaisi kolmannes tuottavuus kasvaisi vaivaiset 2,7 prosenttia, silloin 2020 työtunteja tehtäisiin 3 562 miljoonaa tuntia joten työttömyys olisi 1 121 miljoonaa tuntia (29,3 %). Täysinä työvuosina työttömyys olisi 635 tuhatta henkilötyövuotta

Toinen koukku on se, että tilastokeskus otti 1998 työllisten ja työtuntien tilastoinnissa käyttöön uuden menetelmän, jonka tuloksena tilastoihin ilmestyi haamutunteja. Vuoden 1997 työtunteihin lisättiin 246 miljoonaa (6,9 %) tuntia. Tutkimus perustuu tilastoihin, joissa ovat haamutunnit mukana. Haamutuntien määrä ei ole vakio, mutta jos vuonna 2020 niitä on 200 tuhatta, niin työttömyystunteja tilastossa on saman verran enemmän, yhteensä 1 321 tuhatta tuntia (28,2 %). Täysinä työvuosina työttömyys olisi 748 tuhatta henkilötyövuotta.

Jos ñTyövoima 2025ò-tutkimuksen mukaan yhdentoista vuoden kuluttua työttömiä on 92 000, niin pahimmassa tapauksessa täyden työvuoden (2 127 miljoonaa tuntia) tekee 1 125 000 henkeä, pätkätöiksi jää (1 244,2 miljoonaa tuntia) 1 436 000 hengelle, joka on täysinä työkuukausina keskimäärin 5,3 kuukautta. Loput 6,7 kuukautta kuluu palkatta työttömyydessä Parhaassa tapauksessa pätkätyöaika voi olla (1 435.0 miljoonaa tuntia) pidempi 6,1 kuukautta.

Seuraavan kymmenen vuoden kuluttua tilanne on entistä hankalampi. 2030 työvoimaa on em. tutkimuksen mukaan 2 671 000 henkeä. Kymmenessä vuodessa tuotanto kasvaa noin 19 prosenttia. Mutta kun tuottavuus 28 prosenttia työtunteja tehdään 7 prosenttia vähemmän ja työttömyystunnit kasvavat 26 prosenttia.

Työvoimasta ei ole pulaa nyt eikä tulevaisuudessa. Mistä sitten on eläkeiän ja eläkkeelle pääsyn estämisessä kysymys? Ensiksi siitä, että työttömyyden ja vajaatyöllisyyden vuoksi eläkevakuutusyhtiöiden eläkemaksutulot pyrkivät vähenemään, kun palkkasumma kasvaa liian hitaasti tai ei kasva lainkaan. Siksi eläkemenoista on säästettävä. Toiseksi siitä, että mitä myöhemmin ihmiset pääsevät eläkkeelle, sitä enemmän rahaa säästyy. Kaikki tämä siksi, että eläkevakuutusyhtiöt ovat osake- ja muissa pääomasijoituksissa hävittäneet miljardin poikineen eläkerahastojen, eläkeläisten rahoja. Nyt häviöt halutaan repiä työläisten selkänahasta.

Eläkevakuutusyhtiöiden lobbarit ovat ilmeisen vaivattomasti onnistuneet takomaan tämän viestin pääministerin kalloon. Kun eläkemaksujen korotus on liian kuuma peruna, siksi pääministeri hiihdellessään kuvitteli löytäneensä helpomman ratkaisun, joka on helposti selitettävissä työvoiman loppumisella.

Jos pääministeri Matti Vanhanen olisi hiihdellessä miettinyt vakavia, hän olisi pohtinut kuinka ulkomaille viedyt sadat miljardit eurot saataisiin takaisin kotimaan hyödyksi, miten suitsittaisiin rahamarkkinat, kuinka tuotannon omavaraisuus nostettaisiin entiselle tasolle, nelinkertaistettaisiin, ja pelastettaisiin tulevatkin sukupolvet työttömyyden peikolta. Sanalla sanoen Matti olisi voinut miettiä kuinka työvoimalle, ahkeralle kansalle, järjestettäisiin riittävästi töitä, etteivät valtio ja kunnat velkaantuisi ja että ihmiset tulisivat toimeen omalla työllään.

Alkanut lama ei pääty uuteen nousukauteen. Vain tuotannon lasku pysähtyy. Seuraavan neljänkymmenen vuoden aikana em. tutkimuksen mukaan tuotanto kasvaa mitättömät 2-1 prosenttia vuodessa Kasvu on määrällisesti niin vähäinen, että jos ja kun tuottavuus kasvaa noin 2,7 prosenttia työtunnit vähenevät nykytasosta 0,7ï 1,7 prosenttia joka vuosi, työttömyys ja kurjuus lisääntyvät. Palkkatyöläisten ja kapitalistien etujen ristiriita syvenee. Vain kansan pienenevä vähemmistö voi hyvin. Ennen muuta suurkapitalistien voitot kasvavat vähintään työn tuottavuuden kasvun tahdissa. Se riittää Keskustalle ja Kokoomukselle. Muulla ei ole väliä. Ei edes sillä, että suomalainen yhteiskunta on joutunut pysyvän laman kouriin, kapitalismin kriisiin, joka on tullut jäädäkseen!

Näitä pääministeri hiihdellessään olisi voinut pohtia. Mutta suurkapitalistien sylikoirana se ei kiinnostanut. Siksi häntä ei kiinnosta sekään, mistä kummasta työvoimapulaa ja täystyöllisyyttä kaupittelevat politiikan kikkamiehet ovat väitteensä vetäneet ï ehkä siinä olisi selvinnyt, että puheet on vetäisty turkinhihasta

Kai Kontturi

STP lähtee EU-vaaleihin

STP:n hallitus teki alkukeväällä yksimielisen päätöksen puolueen lähtemisestä EU:n parlamentin vaaleihin. Keskustelua asiasta toki käytiin, mutta todettiin, ettei vaaliboikotille ole nykyisessä tilanteessa mitään perustetta. Vaaleissa kansalle tulee antaa myös EU:n vastainen vaihtoehto. Lehtemme keskiaukeamalla on STP:n EU-seminaarin aineistoa.

Lehden ilmestymispäivään mennessä meillä on asetettu 18 ehdokasta, jotka ovat:
Johan Bäckman Espoo,
Minna Ekman Inkoo,
Leena Hietanen Tallinna,
Hannu Kautto Espoo,
Esko Koivisto Tuusula,
Rosa-Maria Kyrönlahti-Keskivaara Helsinki,
Juhani Lavikainen, Hämeenlinna
Anna Nevalainen Vantaa,
Sami Ouarab Helsinki,
Liisa Paakkolanvaara Helsinki,
Raimo Ruttonen, Joensuu
Wäinö Pietikäinen Vaasa,
Janne Rahikainen Helsinki,
Juhani Tanski Kuopio,
Pekka Tiainen Helsinki,
Heikki Typpö Salo,
Kalevi Wahrman Porvoo,
Britt-Marie Valo Helsinki.

Conventum upposi kuin Titanic ï keitä hukutettiin?

Valt. tri Pekka Tiainen, STP:n ehdokas Eu:n parlamenttivaaleissa

Ongelmia finanssimaailmassa on ollut jo koko 2000-luvun. Jatkuvasti on paljastunut monenlaista petoksellista toimintaa ja huijaamista. Mahtavan Lehman Brothersin konkurssi 15.9.2008 pahensi nykyistä finanssikriisiä entisestään. Meillä on väitetty, että ongelmia ei olisi ollut Suomessa. Tämä kupla on tarpeen puhkaista. Aloitetaan Conventumista.

Taustaa

Sitä ei ole kerrottu, että Suomessakin on 2000-luvulla joutunut lopettamaan monta pankkiiriliikettä: Nordea Securities, Conventum, Opstock, Mandatum.

Ennen olivat KOP, SYP, osuuspankit ja säästöpankit. Nyt jatkavat SYP mutta sulautettuna ruotsalaiseen Nordeaan, ja osuuspankkien Pohjola Pankki. Ne ovat kaksi päälinnaketta. Sitten on monta muuta rahalaitosta useat ulkomaisissa käsissä.

SYP:iä lähellä ollut vakuutusyhtiö Sampo jatkaa Wahlroosin hallinnassa tämän myytyä entisen valtion Postipankin Sampo Pankkinimellä Tanskan Danske Bankille. Myyntirahoilla Wahlroos on tehnyt tappiota ostamalla Nordeaa. KOP:ia lähellä ollut vakuutusyhtiö Pohjola on vallattu osuuspankkiryhmälle. Sitten on liuta muita vakuutusyhtiöitä. Suomen valtiolla ei ole enää pankkia, mutta on Solidium Oy, joka hallinnoi valtion osakeomistuksia yrityksissä.

Nordea perustettiin Ruotsissa kansallistamalla konkurssitilasta Nordbanken ja Götabanken. Siihen liitettiin Suomesta SYP:n jälkeen aloittanut Merita ja muita pohjoismaisia pankkeja. Velkomiset asiakkailta Nordea hoitaa turkulaistaustaisella Lindorfilla. Danske Bank käyttää Intrum Justitiaa.

Conventum oli Peter Fagernäsin aikaansaannos KOP:n raunioille ja Mandatumin käynnisti vaikeuksiin ajautuneen Interbankin jäänteistä SYP-taustainen Björn Wahlroos. Edellisen osti kesäkuussa 2001 Pohjola. Jälkimmäisen osti entinen Postipankki silloiselta nimeltään Leonia, joka on nykyisin Sampo Pankki tanskalaisomistuksessa. Mandatum-oston päätti Suomen silloinen hallitus ja maksoi osakkeista kaksinkertaisen hinnan. Conventumin myyjät saivat hekin kaksinkertaisen hinnan. Maksuna olivat Pohjolan osakkeet. Conventum kuitenkin upposi.

1990-luvun pankkikriisin raunioille perustettiin 10 vuotta sitten 28.2.1999 uusi konserni Conventum Oyj, johon oli liitetty osakevälitystä harjoittanut Arctos. Hallituksen puheenjohtajana toimi Peter Fagernäs, Elinkeinoelämän Keskusliiton nykyisen toimitusjohtajan Leif Fagernäsin veli. Hallitukseen kuuluivat mm. Timo Jouhki, joka sijoitti hankkeeseen isot summat, ja Pertti Laine. Toimitusjohtajaksi nimettiin Hannu Linnoinen. Konserniin kuuluivat erillisiksi yhtiöiksi järjestetyt pankkiiriliike, sijoitusrahastotoiminta, investointipankkitoiminta, omaisuuden hoito ja sijoitustoiminta. Suurimmat omista ja olivat muun muassa Jouhkien yhtiöt, Peter Fagernäs, Juha Mikkonen ja Veikko Laine Oy. Voitto oli vuosina 1999 ja 2000 kumpanakin liki 20 milj. euroa. Sijoitukset olivat teknologiayrityksissä ja osakevälityksen palkkiot tuottivat voittoa. Henkilöstöä oli 100. Tästä piti tulla menestystarina.

Menestysodotuksista upoksiin

Näin ei tapahtunutkaan. Kuusi vuotta myöhemmin 14.3.2005 Kaivokadun PL-hallinto Oy-niminen yritys jätti rahoitustarkastukselle hakemuksen toimiluvan peruuttamisesta. Sen ovat allekirjoittaneet yhtiön toimitusjohtaja Anu Hämäläinen sekä hallituksen jäsen Eeva-Liisa Brandt (os. Rikkonen) kertoivat hakemuksessa, että ñyhtiöllä ei ole hallussaan asiakasvaroja, selvittämättömiä kauppoja, eikä muita vastuita tai toimeksiantoja asiakkaisiin nähdenò jättäen kertomatta, että yhtiöllä oli ratkaisematon asiakasvaroja koskeva oikeusriita. Kyseinen yhtiö oli entinen Conventum Pankkiiriliike, jonka aiempi nimi oli ollut Arctos Securities. Conventumia ei enää ollut paitsi investointipankki, joka sekin sitten katosi. Conventum oli uponnut kuin Titanic.

Samoihin aikoihin keväällä 2005 osuuspankkien keskuspankki OKO päätti ostaa vakuutusyhtiö Pohjolan, joka oli ollut Conventumin omistaja. Ostopäätös kerrottiin syksyllä. OKO-pankki muutti sitten nimensä Pohjola Pankiksi. Mitä oli tapahtunut?

Suomessa puhutaan häveliäästi roskalainoista, mutta Yhdysvalloissa ja Englannissa suoraan myrkkysijoituksista. Fagernäsin Conventum kaatui yhtiön myrkyttyneisiin teknologiasijoituksiin. Alamäki käynnistyi jo vuoden 2000 lopulla ja vuosina 2001 ja 2002 syntyi suurtappiot. Fagernäs tarjosi Conventumia OKO:n ostettavaksi mutta pääjohtaja Antti Tanskanen torjui tämän. Pohjola kuitenkin osti Convetumin kesäkuussa 2001 270 miljoonan euron hintaan. Pohjolan hallituksessa ollut OKO:n edustaja, nykyinen Pohjola Pankin toimitusjohtaja Mikael Silvennoinen, jätti tähän eriävän mielipiteen ja erosi Pohjolan hallituksesta.

Pohjola joutui avustamaan Conventumia yksistään vuonna 2002 49 milj. eurolla. Sillä Pohjola pelasti Conventumin konkurssitilasta, johon se oli ajautumassa. Myös pankkiiriliike ajautui tappiolle ja konserni jouitui sen pelastamaan avustuksilla vuosina 2002 ja 2003. Se ajoi toimintansa alas vuonna 2004 ja lopetti 30.9.2004.

Pankkiiriliikkeen alasajon johti Hannu Linnoinen, joka palasi hallitukseen ylimääräisessä yhtiökokouksessa 14.8.2003 oltuaan pari vuotta pois. Toimitusjohtajana 2001 aloittaneen Kristian Warraksen kausi päättyi katastrofiin. Hän joutui lähtemään vuotta myöhemmin kun toiminta oli loppunut. Hän on pankkiiriliike Öhmanissa, jonka nimi tuli esille vaalirahoitusjupakassa asuntoministeri Jan Vapaavuoren vaalirahoittajana. Conventum-taustainen Pohjolassa toimitusjohtajana ollut Eero Heliövaara jatkaa nyt Helsingin musiikkitalourakan saaneen rakennusliike SRV:n toimitusjohtajana ja Linnoinen sijoitusjohtajana. Kolmantena pyöränä entisestä Conventumista on mukana ollut Anu Hämäläinen. Conventum oli upotessaan rahapulassa. Rahoitustarkastus Rata ei ollut rajoittanut sen toimilupaa ja se onnistui saamaan sen vielä maaliskuun 2004 alussa ison asiakkaan, jonka rahat katosivat pimeään syvyyteen. Eero Heliövaara käytti Pohjolan äänivaltaa entisen Conventum Pankkiiriliikkeen yhtiökokouksessa, jossa käsiteltiin lopettamisvuosi 2004. Fagernäs on sitten ollut Fortumin hallituksen puheenjohtajana Liliuksen saadessa optiopalkkioinaan suuria summia. Fagernäs on nyt Taaleritehdas-niminen yhtiö. Jouhki sai tuomion perusteena Conventum-osakkeiden ostot vähän ennen kuin Pohjola osti ne ylihinnalla.

jatkuu sivulle 5....

Niskalenkki

Rakennuspalikat on pantu uusiksi. Ennen vanhaa maata rakennettiin kansalaisille. Ei enää. Nyt, kun kapitalistit ovat saaneet politiikasta niskalenkin, sitä rakennetaan kaiken maailman (!) kapitalisteille ja heidän kaltaisilleen olliloille ja liliuksille.

Vielä parikymmentä vuotta sitten valtion osuudet kunnille oli tiukasti korvamerkittyjä sosiaali,terveys-, opetus- jne. Nyt kunnat saavat valtion osuuden könttäsummana. Sen kunnat voivat käyttää mielensä mukaan. Niinpä porvarienemmistöiset kunnat pyrkivät suuntaamaan tuloja entistä enemmän ñyrittäjiäò ja kapitalisteja hyödyttäviin puuhiin. Siksi kuntalaisia hyödyttävistä sosiaali-, terveys-,opetus- jne. menoista säästetään.

Näillä uudistuksella pikimustat porvarihallitukset pesevät kätensä hyvinvointimenojen leikkauksista ja pahoinvoinnin lisäämisestä. Se on siirretty kunnille. Porvarihallitusten kurjuutta lisäävien tekojen käsienpesu ei ole vielä loppunut. Valtion aloittama kuntien yhdistämispuuha jatkuu kovenevin ottein. Siihen kuuluu mm. terveysasemien vähentäminen. Jokaisella asemalla pitää olla vähintään kahdenkymmenen tuhannen ihmisen väestöpohja. Samaa ideaa ajetaan läpi muissakin kunnallisissa palveluissa.

Yhdistetyt suuret kunnat voivat keskittää toimintojaan suuriin yksiköihin. Se parantaa tuottavuutta ja vähentää kustannuksia. Sehän on selvä. Mutta kuntalaisten, sinun ja minun, kannalta tilanne rajusti huononee. Lähipalvelut muutetaan etäpalveluiksi, jotka ovat vaikeasti saatavissa ja yhä useamman jopa kokonaan saavuttamattomissa.

Samoihin aikoihin, kun valtionosuusjärjestelmä pantiin uusiksi, pantiin uusiksi myös kuntien kirjanpito. Uudistusta perusteltiin sillä, että kuntien ja yritysten kirjanpitojen pitää olla yhdensuuntaiset, sisällöllisesti vertailukelpoiset. Niin ei käynyt. Kunnat voivat pitää taseissaan kuluina maksettuja omaisuuksia (esim. kiinteistöjä) ja tehdä niistä poistoja loputtomiin. Yrityksissä se ei tule kysymykseenkään. Jos niin tekee, edessä on linnareissu. Kuntien kirjanpidossa on muutakin omituista. Jos se myy omaisuuttaan, siitä saatua myyntivoittoa ei kirjata tuloksi. Tämäkään ei tule yrityksissä kysymykseen. Jos niin tekee, vähintään verottaja hyppii silmille.

Esimerkiksi Helsingin tilinpäätöksen 2008 mukaan virallinen (voitto) ylijäämä oli 292,3 miljoonaa, mutta kaikkien tulojen ja kulujen ylijäämää oli 650,4 miljoonaa euroa. Ylijäämän meni kokonaan kuluina investointeihin ja lisäksi muulla rahalla maksettiin 50,4 miljoonaa euroa. Helsinki investoi ihan hullun lailla. Niiden osuus kaikista tuloista on kasvanut vuosi vuodelta. Viimeisen neljän vuoden aikana investoinnit kasvoivat lähes 67 prosenttia, kun sosiaaliturva ja erilaiset palvelut, ns. toimintakulut, kasvoivat alle 20 prosenttia!

Rikas Helsinki investoi paljon muuta maata nopeammin. Viime vuonna kaikista tuloista investoitiin 15,6 prosenttia, kun kaikki kunnat yhteensä investoivat tuloistaan tasan 10 prosenttia.

Nykyisessä kunnallispolitiikassa ovat vastakkain kuntalaisten palvelut ja investoinnit. Porvarillisen linjan mukaan palveluista säästetään investointien hyväksi. Tämä on tämän päivän arkista vastakkain asettelua, jossa kuntalaiset häviävät. Moinen kurjuuden perussyy ei kuitenkaan ole kokonaan kotoisin kunnista.

Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana hallitukset toisensa perään ovat ajaneet kunnat siihen ahdinkoon, jossa ne ovat tänään. Hallitukset ovat suurella antaumuksella leikanneet tulojaan. Yritysten, rikkaiden ja suurituloisten verohelpotukset alkoivat 1993, kun yritys-, pääoma- ja osinkotulojen verotuksen progressiiviset muutettiin tasaveroksi ja taso alennettiin puoleen. Tällä rikkaiden veronalennusten linjalla hallitukset ovat jatkaneet ja jatkavat.

Pienentyneet tulot sovitettiin Lipposen hallituksen aikana menoihin tekemällä kaiken maailma juustohöylä- ja muita leikkauksia. Rinnan niiden kanssa valtion vastuita on siirretty kunnille. Yksin leikkaukset tekivät vähintään 10 miljardia euroa. Se on 1 887 euroa asukasta kohden. Koko määrä on otettu kunnilta ja kuntalaisilta.

Viimevuonna kuntien menot olivat 6 678 euroa asukasta kohden. Niistä toiminnan kuluihin ja palveluihin käytettiin 6 020 ja investointeihin 658 euroa asukasta kohden. Kuntien tuloista kuntalaisten maksoivat asukasta kohden veroina ja maksuina 5 079 ja muita tuloja oli 282 euroa. Valtion osuus oli enää vaivaiset 1 204 euroa joten tulot eivät riittäneet joten alijäämää jäi 109 euroa asukasta kohden.

1990-laman jälkeen on hehkuteltu kuinka talous kasvaa kohisten. Osa on pötyä osa totta. Palkkatyöläisillä menee edelleen huonosti, huonommin kuin ennen. Töitä tehdään noin 203 miljoona tuntia, 4,6 prosenttia, vähemmän kuin vuonna 1990. Niistä jäi palkka samatta. Samaan aikaan työvoima on kasvanut yli sadallatuhannella. Työministeriön ñTyövoima 2025ò mukaan 2010 kokonaistuotanto on, uuden laman huomioon ottaen, kasvanut noin 61, työn tuottavuus 69 prosenttia. Näin jaettava kakku, kansantulo on 53 prosenttia, 60,4 miljardia euroa suurempi. Siinä on mistä ottaa!

Kapitalisteja paapovalla hallituksella ja hallituspuolueille on edelleen kaikki voima ja valta. Siksi ne jatkuvasti kuristavat kuntia ja kuntalaisia, vaikka ne voisivat, taantumasta huolimatta, kasvaneesta kansantulosta helposti palauttaa kunnille ja kuntalaisille niiltä leikatut 10 miljardia euroa. Sen jälkeen ei olisi tarvetta puhua kuntien lopettamisesta eikä lähipalveluiden supistamisesta.

Kun pieni kapitalistien joukko on saanut politiikassa vahvan niskalenkin, maata rakennetaan vain heille ja heidän ehdoilla. Eikö se jo riitä? Työläisillä on joukkovoimaa, jolla suunta voidaan muuttaa. Nyt on voiman kokoamisen aika ï tule mukaan!

Kai Kontturi

G20-kokous jäi hampaattomaksi

Kansalaisten pankkivalvonta keinoksi

Pekka Tiainen

Lontoon G20-huippukokous 2.4.2009 oli monella tapaa historiallinen ja merkittävä, mutta jättää samalla myös olennaisia avoimia kysymyksiä ja epäilyä riittämättömyydestä.

Lontoon G20 kokouksen yhteydessä vastustettiin voimakkaasti pienituloisten rahojen ohjaamista kapitalistien tappioiden maksamiseen.

Financial Times vertasi sitä 30.3.2009 olleessa Obaman haastatteluun pohjautuneessa artikkelissa Lontoon huippukokoukseen 76 vuotta aiemmin vuonna 1933 1930-luvun laman ollessa pahimmillaan. Tuona vuotena Hitler nousi valtaan, Espanjassa oli sisällissotaa edeltänyt tasavalta ja Yhdysvalloissa Franklin D. Roosevelt tuli presidentiksi ja käynnisti uuden jaon (New Deal) politiikkansa, jossa tunnustettiin, että työttömyys johtui riittämättömästä kysynnästä, jota piti vahvistaa. Englannissa lähellä tätä oleva suuntaus tuli tunnetuksi esittäjänsä Keynesin mukaan keynesiläisyytenä ja Pohjoismaissa suuntauksena olivat työväenpuolueiden ja talonpoikaispuolueiden hallitukset. Suomessa presidentti oli Svinhufvud ja vasemmiston toiminta sosialidemokraateista vasemmalle oli kiellettyä.

1930-luvun lama oli silloisen kapitalismin kriisi ja tarvittiin talouspolitiikkaa sitä korjaamaan. Maailmansotaan johtanutta vastakkainasettelua ei kuitenkaan kyetty purkamaan. Runsaat 40 vuotta myöhemmin valittu markkinatalouden toiminnan säätelyyn perustuva talouspolitiikan suuntaus ajautui kriisiin 1970-luvun laman myötä. Syntyi uusi talousliberalismi, joka merkitsi 1930-luvun lamaan edeltäneen talousajattelun uudelleen nousua uudessa kuosissa. Suuntaus yhdistyy sellaisiin nimiin kuin Thatcher, Reagan ja isä ja poika Bush. Välillä yritettiin korjaavampaa linjaa Clintonin ja Englannin Blairin kausilla.

New Yorkin kaksoistornien romahdus 11.9.2001 antoi sytykkeen käynnistää politiikka, jonka sen pääedustaja George Bush nimesi terrorismin vastaiseksi sodaksi. Tämä merkitsi käännettä huonompaan suuntaan, koska globalisaatio annettiin markkinavoimien käsiin ja globaalien taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaiseminen jäi toisarvoiselle sijalle. Wall Street saattoi keskittyä finanssimaailman korttitalon rakentamiseen ja varojen hankkimiseen ja saalistamiseen muiden kustannuksella uusien arvojen luomisen sijasta. Rahoitusjärjestelmä unohti päätehtävänsä ja sen sisälle alkoi kehittyä syöpäkasvain, joka imi muun talouden elinvoimaa.

Taustana oli se, että maailman mittakaavassa pääomatulojen osuus kansantulosta kasvoi ja työtulojen osuus väheni. Pääoma etsi uusia tuottomahdollisuuksia ja kasvaimeksi muodostui johdannaistoiminta, joka perustui sopimuksiin tulevista kaupoista ja niiden hinnoitteluun ja kauppaan. Johdannaistoiminta irtautui alkuperäisestä suojaustehtävästään yritykseksi tehdä rahaa muiden kustannuksella. Syntyi rakennelma, joka romahti ja romahdutti maailmankaupan ja maailman tuotannon negatiiviseksi ensimmäisen kerran sitten toisen maailman sodan. Seurauksena on kasvava massatyöttömyys, asunnottomuus, köyhyys, kehitysmaiden nälkäongelmat, eläkevarojen menetykset ja konfliktien kasvanut vaara.

Ovatko Obaman ja G20-kokouksen lääkkeet riittäviä ja oikeita tässä tilanteessa? Oikeaa ja riittävää on, että

- lisätään 750 miljardia euroa (1100 miljardia dollaria) lähinnä lainaa talouden elvytykseen (1,7 % maailman kansantuotteesta)

- veroparatiiseja halutaan laittaa kuriin

- kehitysmaille osoitetaan tukipaketti

- pankkeja luvataan säädellä

- maita on koolla läntisten teollisuusmaiden G7-ryhmän sijaan G20-ryhmä, jossa mukana ovat sellaiset maat kuin Kiina, Intia, Venäjä ja Brasilia

- poliittiset johtajat ilmaisevat yhteistä tahtoa

- yhteinen tahto merkitsee mahdollisuutta edetä rauhanomaisesti ilman ajautumista suursotaan kuten 1930-luvulla toiseen maailmansotaa.

Toimin riittävyydestä keskustelu on aiheellista. Kyetäänkö estämään myös muut sodat kuin suursodat ja etenkin rauhoittamaan Afganistanin, Lähi-idän ja Afrikan sodat? Kyetäänkö veroparatiisitoiminta kitkemään ja halutaanko sitä edes kaikilta osin tehdä, kun on tullut esiin, että esimerkiksi Jersey-saaren toimintaan ei puututa? Entä ovatko toimet riittäviä lamakehityksen kääntämiseen nousuun ja työttömyyden kasvun pysäyttämiseen? Luvatussa 750 miljardin elvytyspaketissa vain 100 miljoonaa dollaria menee kehitysmaille ja pääosa menee kansainvälisellä valuuttarahastolle lainaksi ja lainattavaksi edelleen IMF:n ehdoilla. Lopun rahan käyttö on epäselvempää. Onko tässä lainkaan todellista kysynnän lisäelvytystä vai vain aiempien rahasummien listaamista uudelleen tai lista asioita, joita ei toteuteta tai lista asioita, joiden merkitys elvytyksen kannalta ei ole riittävä? Esimerkiksi Suomessa elvytys sisältää veronhelpotuksia suuriin tuloihin, mikä on elvyttämisen kannalta tehotonta eikä tue oikeudenmukaisuutta ja tulojen uusjakoa. Ovatko kehitysmaille ohjattavat varat riittäviä? YK ja sen pääsihteeri eivät olleet kuvissa eivätkä näkyvässä roolissa muutenkaan. YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin esitys 1000 miljardin dollarin (750 miljardin euron) tukipaketista kehitysmaille uhkaavassa talouskriisissä ei tullut hyväksytyksi, ei sinne päinkään vaan olennaisesti pienempi summa.

Entä otetaanko pienet maat huomioon kun kyse on suurten kokouksesta? Merkille pantava oli uutinen, että Suomea edustaa EU:n komission puheenjohtaja. Niinhän se ei ole, koska nimenomaan komission jäsenet ovat antaneet sitoumuksen, että edustavat EU:ia eikä yksittäisiä maita. Esimerkiksi Suomen asiat eivät tule riittävästi ja oikealla tavalla otetuiksi huomioon, jolleivät Suomen omat poliittiset päättäjät siitä huolehdi. Erityisen suuri huoli kohdistuu siihen, hoidetaanko se, ettei nuorisotyöttömyys ja pitkäaikaistyöttömyys nouse. Rooseveltin uusi jako perusteli toimia, joissa otetaan huomioon työttömät ja asunnottomat ja Obamallakin on näitä asioita ohjelmassa, mutta onko riittävästi ja onko Suomessa ja muissa yksittäisissä maissa riittävästi?

Erittäin suuri huoli liittyy pankkitukeen. Käykö tässä niin, että lopulta suoritetaan jättimäinen tulonsiirto kriisin aiheuttaneelle pankkisektorille, joka jatkaa sitten entiseen tapaan juuri mitään oppimatta. Luodaan byrokraattinen valvontakoneisto, joka vahtii lähinnä sitä, että pankit osaavat kerätä rahaa tarpeeksi etteivät ajaudu kriisiin. Pankkien elämä muiden kustannuksella jatkuisi. Pankkeja suojellaan perusteluna, että ne hoitavat talouden verenkiertoa, rahaliikennettä, jonka pysähtyminen pysäyttäisi talouden. Tällä perusteella niille annetaan eri vapauksia ja rahoitusta. Esimerkiksi Yhdysvalloissa Obama kovistelee autoteollisuutta mutta pankkeja vain liian suurista palkkioista, mutta ollaanko finanssijärjestelmää todellisuudessa laittamassa suorittamaan sitä tehtävää, joka sille kuuluu, vai sallitaanko sen lonkeroineen ja lobbausjärjestelmineen sekä toisten rahan hallussapidon ja lainaamisen antaman vallan avulla säilyvän valtakeskuksena, joka syrjäyttää demokratiaa ja ihmisten oikeuksia. Nythän kävi niin, että pankit ja vakuutuslaitokset laajentaakseen toimintaansa ja taistellakseen markkinaosuuksista takasivat toisiaan ja syntyi kehätakausjärjestelmä ja kuplatalous. Kun se romahti, takaaminen petti ja takaajapankit ja vakuutusyhtiöt ajautuivat konkurssitilaan ja sen myötä pankit, jotka olivat maksaneet takauksista. Tilalla maksajiksi tulivat valtio eli veronmaksajat ja tavalliset kansalaiset ja yritykset. Osa pankeista jatkaa toimintaa ja maksaa ainakin lainoina myönnettyjä tukia pois. Kaikki eivät maksa ja maksajakso jää muu yhteiskunta. Toimintaa jatkavien arvonnousu ei tule yhteiskunnalle mutta pysyvät tappiot tulevat. Ainoa ratkaisu tähän on ottaa tuen vastineeksi pankkien osakkeita, jolloin arvon nousu kattaa yhteiskunnalle menetyksiä. Kansallistaminen voi kohdistua koko pankkiin tai sitten yhteiskunta on edes osaomistaja. Finanssikriisin aiheuttaneet finanssipiirit eivät tätä halua ja poliitikot ovat liian heikkoja tätä tekemään. Rahoitusvalvonta on tehotonta.

Tarvitaan kansalaisten pankkivalvontaa. Se on tarpeen käynnistää Suomessa ja muualla. Attac voi olla organisaattori käynnistämällä nettisivut, jonne voi ilmoittaa epäkohdista. Pankeille, vakuutusyhtiöille, vippifirmoille ja perintötoimistoille voidaan sitten antaa huomautus tai jos se ei tehoa niin varoitus ja jos sekään ei tehoa, joku niistä voidaan asettaa saartoon. Kuluttajasuoja ei ole kyennyt näihin asioihin riittävästi puuttumaan. Oikeusjärjestelmä toimii liikaa pankkien ja ihmisten ja yritysten ahdinkoa hyväksikäyttävien perintäyhtiöiden käsikassarana.

Helsingin Sanomissa Olli Kivinen ehätti 7.4.2009 kirjoittamaan myös, että EU ja NATO ovat samassa veneessä. Se kertoo pyrkimyksestä vahvistaa NATO:n asemaa ja samaistaa EU:n turvallisuuspolitiikka NATO:oon. Presidentti Mauno Koivisto sanoi, että NATO-jäsenyys ei ole Suomelle tarpeen. Se on hyvää vastapainoa Ahtisaaren NATO-kannoille. Obaman ulkopolitiikka eroaa Bushin ulkopolitiikasta ja se vaikuttaa myös NATO:oon muttei muuta sitä tosiasiaa, että NATO-jäsenyys ei ole Suomen edun mukaista vaan vahingoittaisi maamme kansainvälistä mainetta.

Obaman kohdalla G20-kokous kuten siihen liitetty muukin Euroopan kiertue oli hyvä tilaisuus esitellä linjaa kuten G20-kokous Englannin pääministeri Gordon Brownille ja muille johtajille. Historiallisiin valokuviin oli talousahdingossa tunkua. Obaman eräät lausunnot ovat ehtineet herättää arvostelua. On kuitenkin tarpeen nähdä, että ne ovat osa amerikkalaista retoriikkaa. Olennaisinta ovat teot. Obamalla on ilman muuta monia hyviä pyrkimyksiä, joille on tarpeen antaa täysi tuki. Parempaa presidenttiä Yhdysvalloille ei nykyoloissa ole voinut saada. Tukemalla Obaman hyviä tavoitteita vaikutetaan hänen linjaansa ja irroittaa häntä sellaisten voimien talutusnuorasta, jotka vesittävät pyrkimyksiä tai saavat aikaan huonoa politiikkaa. Vaihtoehdon rakentaminen nykymaailmassa ei ole helppoa. Siihen tarvitaan kansalaistoimintaa ja yhteistyötä aina niiden kanssa, joiden kanssa voidaan edistää edes jotain tärkeää tavoitetta. Samalla on tarpeen säilyttää terve kriittinen ote asioihin, jotta karikot voidaan välttää. Vasta kun uskomme, että voimme rakentaa parempaa tulevaisuutta, voimme sen tehdä.

Poliisi ja mielenosoittajat vastakkain

Kansan ääni kuului Kumpulassa

Katukapina päättyi voittoon!

Sadat kumpulalaiset vastustivat puiston pirstomista.

Helsingin kaupunginhallitus äänesti 14.4 Pietari Kalmin kadun jatkeesta. Kaupunginhallitus asettui kaupunkisuunnittelulautakunnan hylkäävän päätöksen taakse äänin 9ð 6. Päätös merkitsee siis sitä, että Kumpulanlaakson suojelua ajava kansanliike saavutti voiton. Pietari Kalmin kadun jatketta ei rakenneta.

Päätös merkitsee voittoa kansalaisliikkeelle, joka pontevasti puolusti suosittua ulkoilu- ja kevyenliikenteenaluetta, kaupunkimetsiä, ilmanlaatua ja asukkaiden mielipiteiden huomioonottamista.

Tämän jälkeen on aika selvittää muita vaihtoehtoja Kumpulanmäen liikenteen ja poikittaisliikenteen parantamiseksi alueella. Näitä ovat:

*Raitiovaunuyhteys Munkkiniemestä Arabianrantaan ja/tai Kalasatamaan, myöhemmin ehkä Otaniemestä Viikkiin.

* Joukkoliikennettä palveleva yhteys (raitiovaunu ja/tai bussi), joka käyttäisi Vallilanlaakson käytöstä poistettua ratapohjaa.

* Erillinen Pasilað Kumpula -bussiyhteys, joka käyttäisi olemassa olevaa katuverkostoa.

* Koneellista tasovaihtoa Kustaa Vaasan tieltä Kumpulanmäelle erillisenä hankkeena tai alueella toteutettavaan rakentamiseen liittyen.

Kiitos kaikille laaksoa puolustaneille! Valtaosan työstä tekivät kumpulalaiset aktivistit ja tavallinen kansa. STP-Helsinki osallistui ja antoi täyden tukensa oikealle asialle mm 10.3 ñLaakson valtausò- mielenosoituksessa ja netti-kirjoituksissaan sekä esitteli Lähiradiossa Katukapina- liikkeen vaatimuksia.Tavoitteena on tämän jälkeen se, että poikittaisliikenne Pasilan aseman ja Kalasataman välillä hoidettaisiin hyvin maisemoidulla ja ruohotetulla raitiolinjalla, joka kulkisi vanhaa käytöstä poistettua ratapohjaa pitkin Vallilanlaakson poikki. Ilman katua.

Asukkaiden puolelle asettui myöskin huomattava osa Kumpulan campuksen opiskelijoista ja opettajista. Vain tulevan ñhuippuyliopistonò johto halusi itselleen oman tien.òSivistys- ja huippuòyliopiston erot nähtiin siis heti alkumetreillä:Omassa strategiassaan Helsingin yliopisto painottaa tukevansa ñsivistystä, yhteiskunnallista kehitystä ja hyvinvointiaò ja toimivansa aktiivisesti ñoikeudenmukaisen yhteiskunnan puolestaò. Sopiiko kulttuurihistoriallisesti arvokkaan viheralueen tärveleminen yliopiston tavoitteisiin?

Seuraavana tavoitteena on estää kadun rakentaminen Vallilanlaakson poikki vanhan junaradan pohjaa. Käytännössä se voidaan estää vain sillä, että siihen hyväksytään raitiolinja, koska paineet rakentaa jokin poikittaisyhteys Kalasatamasta ja Verkkosaaresta Pasilan suuntaan on kova. Raitiovaunun etuna on se, että se on paikallisesti saasteeton. Se ei levitä katupölyä (varsinkaan jos se kulkee ruohotettua raitiolinjaa) eikä pöllytä pakokaasuja Vallilan siirtolapuutarhaan tai Kumpulanlaakson palstaviljelmille.

Raitiolinjan toteuttaminen olisi Vallilanlaaksossa todennäköisesti halvempaa kuin kadun. Katu nimittäin vaatisi tunnelin rakentamista lähellä Mäkelänrinnettä. Tällainen tunneli oli myös siinä joukkoliikennekatusuunnitelmassa, joka oli käsittelyssä kaupunkisuunnittelulautakunnassa viime vuoden lopulla. Juuri vaadittavan tunnelin vuoksi Vallilanlaakson joukkoliikennekadusta olisi tullut huomattavan kallis, noin 10 miljoonaa euroa maksava hanke. Raitiolinja sen sijaan voisi käyttää jo olemassa olevaa junatunnelia Vallilanlaakson ja Pasilan välillä. Liikennöidessään muutenkin pitkin vanhan junaradan linjausta raitiovaunu jatkaisi raideliikenteen perinteitä alueella ja olisi itse asiassa aika elegantti ratkaisu liikenteen järjestämiseksi.

Olisi ollut kovin lyhytnäköistä rakentaa katua Kumpulanlaakson poikki vain sen vuoksi, että Otaniemen ja Arabian välisiä liikenneyhteyksiä voitaisiin parantaa. Metro Otaniemeen valmistuu nimittäin jo vuonna 2013, ja sen käyttö kampusten välisessä liikenteessä tulee olemaan paljon poikittaista bussiyhteyttä nopeampaa. Sitä ennen bussilinjaa 506 (tiedelinja) käyttävien kokonaismatka-aikaa on helppo lyhentää esimerkiksi tihentämällä linjan vuorovälejä.

STP-Helsinki/AN

lähteet:mm.òlaakson henkiò ja Katukapina-aktivistien nettikirjoitukset

...jatkoa sivulta 3

Conventum upposi kuin Titanic...

11.12.2002 Rahoitustarkastuksen Ratan silloinen apulaisjohtaja Anneli Tuominen antoi Conventum Pankkiiriliikkeen toimiluvasta puoltavan lausunnon kuukausi sen jälkeen, kun Fagernäs oli joutunut eroamaan Pohjolasta Conventum Oyj:n tappioiden ajettua konsernia konkurssitilaan. Sittemmin Rata ja sitä seuranneet Finanssivalvonnan FiVa:n pääjohtaja Tuominen antoi Conventum Pankkiiriliikettä puoltavan lausunnon 30.5.2008. Pohjola oli ostanut Conventumin 270 milj. eurolla ja menetti 250 miljoonaa euroa, mistä sai verotuksessa takaisin tappiovähennyksenä viitisen kymmentä miljoonaa.

Riskienhallintajohtajana pankkiiriliikkeessä oli myöhemmin hallituksessa ollut Eeva-Liisa Brandt, joka on kertonut, ettei tiedä mitä tarkoittaa kurssinousuriski ja kurssilaskuriski. Lapsikin tietää, että nousuriski tulee siitä, jos joutuu ostamaan osakkeita niiden hintojen kallistuessa, ja laskuriski siitä, jos joutuu myymään osakkeet hintojen laskiessa. Hän siirtyi OKO:n Opstockiin, jossa asiakkaat ovat kärsineet menetyksiä, ja joka lopetettiin vuonna 2006. Opstoc ja Conventum ovat käyttäneet likaisessa työssä asiakkaita vastaan lakiasiaintoimisto Huttunen Tenhovirta Ojalaa, ja se asianajajaa Matti Huttusta, joka asettumalla pankkien puolelle on saanut ruhtinaalliset palkkiot. Likaisen työn velkomisessa hoitavat perintäyhtiöt ja sitä teetetään valtion ulosottovirastoilla. Käräjätuomioin Conventumin Pankkiiriliikkeen hyväksi on antanut Kimmo Mikkola, joka on vuodesta 2007 markkinatuomioistuimen ylituomari.

Pekka Tiainen

Tasan eivät käy onnen lahjat

OPTIOMILJOONIAé

Työ on ihmiselle tärkeä asia. Ammattinsa ja työpaikkansa kannattaa valita tarkkaan. Kannattaa tarkistaa myös sen suvun ja perheen kultalusikoiden määrä johon aikoo syntyä. Mitä enemmän kultalusikoita, sitä vähemmän omalla työllä on merkitystä oman toimeentulon kannalta. Kultalusikka suussa syntyneillä on suuren omaisuuden lisäksi vähällä ja helpolla työllä saadut suuret tulot. Valtionyhtiön Fortumin juuri eronneella(vai erotetulla?) toimitusjohtajalla Mikael Liliuksella oli suurten palkkatulojen lisäksi viimeisen seitsemän vuoden aikana 33 miljoonan euron ylimääräiset optiotulot. Liliuksen seuraajan palkka on lehtitietojen mukaan vaivaiset 70 000 euroa kuukaudessa. Eläkkeellekin hän pääsee vasta 62-vuotiaana. Liliushan eläköityy jo kuusi kymppisenä. Uusi toimitusjohtaja aloittaa siinä suhteessa huonommilla työehdoilla. Voi raukkaa!

Voidaan tietysti kysyä onko heidän tekemänsä työ niin arvokasta, että siitä voidaan maksaa kuukaudessa saman verran mitä keskivertoduunari tienaa kahdessa vuodessa. Liliuksen optio- ja osakemiljoonia on perusteltu sillä, että hänen kaudellaan Fortumin pörssiarvo on noussut. Lilius siis palkittiin sellaisesta arvon noususta, jota ei oikeasti ole olemassakaan. Miljoonat jotka hänelle maksettiin sen sijaan ovat olemassa ja ne revittiin Fortumin Työläisten selkänahasta.

Valitettavasti näitä liliuksia on Suomi väärällään mm. Nokiassa ja muissa suuryrityksissä. Perustellusti voidaan väittää, että he saavat miljoonansa vähällä ja helpolla ñtyölläò. Fortumin ympärillä vellovan kohun seurauksena on alettu keskustelemaan huippupalkkojen ja palkkioiden kohtuullistamisesta. Kummallista on, että keskustelu on käyty vain ja ainoastaan Fortumin ja sivulauseissa muiden valtion yhtiöiden optioista. On korkea aika ryhtyä vaatimaan palkkojen kohtuullistamista kaikkien ylisuurta palkkaa saavien osalta ja liian pienellä palkalla kituuttavien osalta erityisesti ja ylipäätään vaatimaan palkkaa ja työtä kaikille!

é Ja ansiopäivärahoja

Erityisesti Ihmisiä on raivostuttanut optiomiljoonat ja niiden perusteeton jako, kun niitä verrataan työttömyys ï ja ansiopäivärahan saamisen edellytyksiin. Siinä missä optioita jaetaan kymmeniä miljoonia sen perusteella, että on jonkin yrityksen johtajana muutaman vuoden tekemättä käytännössä yhtään mitään, joutuvat työttömäksi jääneet nöyryyttävästi anomaan työttömyyskassoilta päivärahoja, joita ovat osin itse maksaneet vuosikausia. Siinä missä optioita jaetaan niiden saajille ilman, että heidän täytyy täyttää yhtään anomusta, tai että heiltä kyseltäisiin mahdollisia muita etuuksia, joutuu työttömäksi jäänyt tarkoin selvittämään esim. sen, saako hän tai puolisonsa kodinhoidon tukea. Jokainen kodinhoidon tukena saatu sentti vähentää ansiopäivärahan määrää, sentti sentistä! Työttömiä ei todellakaan päästetä helpolla.

Työttömyysturvaa on heikennetty 80 luvun jälkeen rankalla kädellä. Nykyinen työttömyysturvalaki on peräisin vuodelta 2002, Paavo Lipposen sateenkaarihallituskaudelta. Lakia tutkaillessa ei voi välttyä toteamukselta, että sen hyväksyneiden ministereiden ja kansanedustajien käsityskyky on valovuoden päässä todellisuudesta ï jossain sateenkaaren tuolla puolen. Siinä on esim. ammattitaitosuoja rajattu kolmeen kuukauteen. Sen jälkeen voidaan vaikkapa timpurille osoittaa siivoustyötä. Jos sitä ei ota vastaan, se katsotaan työstä kieltäytymiseksi. Omavastuuaika on nykyään seitsemän työpäivää entisen viiden sijaan. Ja turha luulla, että karenssi kertyisi nelipäiväiseksi lyhennetyllä työviikolla. Ei kerry! Työaika saa olla enintään 75% normaalista, muuten ei karenssiaikaa lasketa, eikä päivärahoja tipu. Monissa lomautuksiin ajautuneissa yrityksissä olisi selvitty nelipäiväisellä työviikolla, jos vanhan lain säännökset olisivat vielä voimassa. Luottamusmiehet ja myös yritysten edustajat ovat YT- neuvotteluissa joutuneet kummallisiin tilanteisiin, kun tuon typerän pykälän vuoksi on jouduttu toteuttamaan kestoltaan pidempiä kertalomautuksia kuin mitä työnantaja alun perin suunnitteli. Sen sijaan, että väki pantaisiin pakkolomalle yhtenä päivänä viikossa, se laitetaankin ñhuilaamaanò viikoksi putkeen kerran kuukaudessa! Ja kun kahden viikon tilistä puuttuu viikon palkka, niin se ei paljon naurata. Varsinkaan kun työttömyyskassoilta saa hakemusruuhkan vuoksi odottaa päivärahojaan kaksi ja puoli kuukautta! Vielä vähemmän naurattaa niitä onnettomia, jotka on irtisanottu tai lomautettu toistaiseksi. Kaksi ja puoli kuukautta ilman rahaa on pitkä aika. Monet ovat joutuneet vaikeuksiin kun rahaa ei ole ollut vuokran tai asuntolainan maksuun. Sosiaalitoimistojen luukuilla alkaa olla ruuhkaa. Siellä voi monelta ñasiakkaaltaò palaa käämit niiden lippujen ja lappujen kanssa, joilla joutuvat todistamaan varattomuutensa ja rahattomuutensa saadakseen apua vuokran maksuun ja ruokaan.

Tasan eivät todellakaan käy onnen lahjat. Näin ei kuitenkaan asiain laidan tarvitse olla. Maailma voidaan muuttaa ja jakaa onnea tasaisemmin. Se voidaan muuttaa sellaiseksi, sivistyneeksi, että kenelläkään ei ole mahdollisuutta muiden työtä riistämällä kerätä mammonaa enempää kuin tarvitsee ja toisaalta kaikille annetaan mahdollisuus ansaita kohtuullinen toimeentulo!

Puskajussi

Aalto-yliopiston aattona

"Militaristisissa ja myös yksityisille yrityksille tehtävissä tutkimuksissa ongelmana on, että tutkimusselostus on salainen. Niistä tutkimuksista eivät hyödy TKKn eikä muiden yliopistojen tutkimus ja opetus eikä yhteiskunta. Tilaustutkimusten yhteiskunnallinen hyöty on olematon."

Teknillinen korkeakoulu TKK ei ole aikaisemmin elämöinyt Maanpuolustuksen tieteellisen neuvottelukunnan (perustettu 1961) MATINE ja puolustusvoimien rahoittamilla tutkimuksilla. Kun luottamusmiehenä otin 1970-luvulla neuvottelussa esiin MATINEn nollatutkimukset, niin silloinen hallintojohtaja suuttui ja tiuskaisi allekirjoittaneelle, mikä se MATINE on, sillä hän ei keksinyt muuta. Panu Nykäsen TKKn historia ei mainitse MATINEa.

Militaristisissa ja myös yksityisille yrityksille tehtävissä tutkimuksissa ongelmana on, että tutkimusselostus on salainen. Niistä tutkimuksista eivät hyödy TKKn eikä muiden yliopistojen tutkimus ja opetus eikä yhteiskunta. Tilaustutkimusten yhteiskunnallinen hyöty on olematon.

Polysteekki-lehden 1/2009 teemana on maanpuolustus, kriisinhallinta ja tekniikan tutkimus. Lehti esittelee ylpeänä pääkirjoituksen Operaatiotutkimus maanpuolustuksen tukena sekä rehvakkaasti jutut Maanpuolustus ja kriisinhallinta ovat high-techiä ja Kokonaisturvallisuutta etsimässä. Uhoa täydentää juttu Otaniemen tunnelit on tehty kriisien varalta.

Professori Olli Lokki (1916-94) oli operaatiotutkimuksen uranuurtaja opetuksessa 1960-luvun alussa ja yhteistyössä puolustusvoimien kanssa. MATINEn systeemianalyysijaosto perustettiin 1971. TKKn systeemianalyysin laboratorion (sitten laitos) tärkein rahoittaja on ilmavoimat. Systeemianalyysin laitoksella on tutkittu kauan lentoratojen optimointia, lentäjän päätöksenteon tukemista, huoltotoiminnan suunnittelua, asejärjestelmien vaikuttavuutta ja muuta. Operaatiotutkimusta käytetään muissa TKKn yksiköissä puolustusvoimien tutkimuksissa.

MATINEssa on yli 300 asiantuntijaa, jotka edustavat yliopistoja, tutkimuslaitoksia, elinkeinoelämää ja julkishallintoa. MATINE rahoittaa puolustusvoimille sopivia tutkimuksia. Kuluvana vuonna niihin käytetään TKKn yksiköissä miljoona euroa. Tutkimusaiheita ovat paikka- ja tilannetietous, miehittämättömät ajoneuvot, lentokoneiden kunnossapito ja viestien tai tietoliikenteen salaustekniikka.

MATINEn rahoitus jakautuu seuraavasti: elektroniikan ja tietotekniikan tutkimus 15-30 prosenttia, muiden teknisten tieteiden tutkimus 20-40, matematiikka ja tietojenkäsittely 20-40 prosenttia sekä loput muuta. Tutkimusmäärärahan keskimääräinen suuruus vuodeksi on 30 000 euroa ja suurin yksittäinen vuotuinen määräraha 70.000 euroa.

Tutkijat osallistuvat sotilaallisiin harjoituksiin tarkkailijoina tai käskettyinä osallistujina. Siviilikriisinhallinnan harjoitukseen MNE5 osallistui puolustusvoimien tilaamana TKKn geoinformatiikan tutkijoita yritysten (Insta DefSec, IBM Finland), tutkimuslaitosten ja organisaatioiden (CMI on Ahtisaaren pulju) kanssa. Harjoituksen eräitä osia johtivat yhdysvaltalaiset ja NATO.

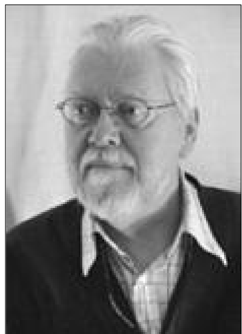
Kirjoituksissa sanotaan, että puolustusvoimien ja MATINEn rahoittaman operaatiotutkimuksen tulokset ovat julkisia, ja toisaalla, että tulokset ovat enimmäkseen julkista tietoa ja tutkimustulokset yleisesti saatavilla (verkosta löytyy tietoa Suomen NATO-yhteensopivuudesta), eli vain pieni osa maanpuolustuksen alaan kuuluvasta tutkimuksesta joudutaan täysin salaamaan.

Ennen toimittiin puolustusvoimien ja yksityisten yritysten tutkimusten suhteen kahdella tavalla. Ne olivat joko salaisia tai niiden tuloksia julkaistiin kahdella tavalla. Jos tuloksissa ei ollut mitään erikoista tai arvokasta, tulokset saatettiin julkaista kokonaan. Kaikki tutkimustulokset ja seikkaperäiset selostukset luovutettiin tilaajalle. Koska tutkija tarvitsee julkaisuja ja opinnäytetöitä, sovittiin tilaajan kanssa, mitä osia ja kuinka yksityiskohtaista tietoa saa julkaista. Näin voidaan väittää, että tulokset yleensä ovat julkista tietoa.

Mihin TKK suuntaa 1.1.2010 aloittavaa Aalto-yliopistoa? Tuleeko Aalto-yliopistosta puolustusvoimien, kukaties NATOnkin, ja niin sanotun elinkeinoelämän palvelija? Onko TKKn ja Aalto-yliopiston tieto yksityistä myytävää tavaraa eli maksamalla saa tutkimuksen? Haluaako TKK lisättävän Aalto-yliopiston ulkoista ohjausta ja hallintaa? Onko TKKn johdon mielestä keskitettävä valtaa ja sisäistä kontrollia Aalto-yliopiston ylimmälle johdolle?

Hannu Kautto
EU-parlamenttivaalien ehdokas

T-tyypin ihmiset

Hannu Kautto

Aalto-yliopisto, joka aloittaa 1.1.2010 (!), isännöi 26-27.3.2009 palvelutieteiden kokousta Service Science Summit Espoon Otaniemessä. Kansainvälisen kokouksen kulut maksoi IBM. Pohdittiin palvelutieteiden opetuksen kehittämistä.

IBM Europen Larry Hirst kehui Aalto-yliopistoa, jota ei vielä ole: ñTarvitaan monitieteellistä koulutustaò. Hirstin mukaan uudet palvelut (mitähän ne ovat?) tarvitsevat T-ihmisiä, joilla on syvällinen tieto ja laaja näkemys. Tyyppi muistuttaa T-kirjainta. Sen pystysuoralle osalle sijoittuu erityis- tai erikoisosaaminen ja vaakasuoralle osalle monialaosaaminen.

Hirst pohtii Ahtisaaren yrityksen CMI kanssa, kuinka teknologia voisi auttaa avustusjärjestöjen työtä kriisialueilla. Tässä on taas ñhumanitaarista palveluaanò tarjoava NATO lähellä. On hyvä muistaa, että NATO perustettiin lähinnä jäsenmaiden sisäisten kriisien varalle, vaikka peloteltiin Neuvostoliitolla.

Elinkeinoelämän keskusliiton kahdeksan jäsentä perusti 20.11.2008 jäsenliiton Palvelualat ry. Aalto-yliopiston professori Kristian Möller johtaa Service Factorya eli palvelupajaa, joka luo palveluyhteiskuntaa (?). IBM ajattelee tulevia voittojaan ja liiketoimiaan solmiessaan yhteyksiä yliopistojen ja yritysten välille.

Vaikuttaa selvältä, miksi eliitti halusi perustaa Aalto-yliopiston. Sitä tarvitaan niin kotimaisten kuin ulkomaisten suuryhtiöiden palvelijana. ñPalveluyhteiskunnassaò niin yksityinen kuin yrityskin saa palveluja, jos on rahaa, millä maksaa ne.

Hannu Kautto
EU-parlamenttivaalien ehdokas

Ay-liikkeen puolustettava maahanmuuttajia

Maanhanmuuttoa on niin monenlaista. Asia allekirjoittaneelle sikäli omakohtainen, että n.3-4 v sitten en lähihoitajana kelvannut HUS:iin lomittajaksi vaikka siellä oli todella karmea pula hoitajista. Perushoitajien vakansseja on jo vuosia muutettu sairaanhoitajien vakansseiksi HYKS:ssä ja niitä ei saada millään täytettyä suomalaisella työvoimalla.

Terveisin
Antero Nummiranta
lähihoitaja evp

HUS palkkaa sairaanhoitajia Filippiineiltä - SuPerin kannanotto asiaan (Julkaistu: 26.03.2009 10:30)

Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiiri (HUS) palkkaa parikymmentä sairaanhoitajaa Filippiineiltä. Samalla se hankkii kokemusta ulkomailta rekrytoinnista. Palkkaamisen syynä on HUS:in mukaan jatkuva vaje hoitohenkilökunnasta, sairaanhoitajia puuttuu noin 350.

Filippiiniläishoitajat aloittavat työnsä loppusyksystä leikkaus- ja vuodeosastoilla. Samalla he opiskelevat suomalaisen sairaanhoitajatutkinnon. Näin varmistetaan heidän ammattitaitonsa.

SuPerin mielestä on erotettava toisistaan maahanmuuttokysymys sekä nyt HUS:ssa ja muualla erikoissairaanhoidossa tapahtuva lähi- ja perushoitajien resurssien hukkaan heittäminen. Potilaiden lähellä tapahtuvaan hoitoon osallistuu liian vähän lähi- ja perushoitajia. HUS:ssa jo nyt töissä olevat superilaiset eivät saa käyttää koulutuksensa ja kokemuksensa mukaista osaamista. Henkilöstörakenne on vinoutunut. Tämä ei ole maahanmuuttajien vika.

SuPer pitää tärkeänä seuraavia asioita:

1. Eettiset periaatteet

Rekrytoinnissa on noudatettava eettisiä periaatteita. Maahanmuuttajia koskevat luonnollisesti samat työsuhteen ehdot kuin muitakin. Rekrytointiyrityksiä, erityisesti sosiaali- ja terveysalalla, tulee valvoa etukäteen sekä taata valvontaan riittävät resurssit.

2. Kielikoulutus

Työnantaja vastaa kielikoulutuksesta ja siihen tulee olla mahdollisuus työajalla. Riittävä kielitaidon taso tulee määritellä selkeästi säädellyissä terveydenhuollon ammateissa, esim. lähihoitaja, perushoitaja, sairaanhoitaja ja lääkäri. Kielitaito opitaan työssä siten, että työssäoppimista ja vapaa-ajalla oppimista tuetaan myös teoriaopetuksella. Vasta tietyn tason jälkeen ammatissa kehittyminen on mahdollista. Kaksisuuntaisen kotoutumisen kannalta kielitaito on ehdoton edellytys. Kielitaidosta ja kielenopetuksesta on olemassa tutkimustietoa, jota tulee hyödyntää kielenopetusta suunniteltaessa. Työnantajat ovat yhteiskunnassa portinvartijan asemassa ja heidän tulee ymmärtää vastuunsa kotoutumisessa.

3. Rekrytointihankkeissa mukana maahanmuuttajien edustaja ja ammattiliitto

Rekrytointihankkeissa tulee mukaan ottaa heti alusta lähtien ammattiliitto sekä maahanmuuttajien edustaja. SuPerilla on laaja kansainvälinen verkosto ja kokemusta hoitajien maahanmuutosta. Tätä tietoa voidaan käyttää hyväksi.

4.Kaksisuuntainen kotoutuminen

Kaksisuuntainen kotouttaminen tarkoittaa sitä, että tulijat sopeutuvat meidän yhteiskuntaamme ja me sopeudumme heidän tapoihinsa, sitä että he sietävät meidän tapojamme ja että me siedämme heidän tapojaan. Erilaisuuden mukanaan tuomat hyödyt saavutetaan vasta, kun meillä on mahdollisuus aitoon vuorovaikutukseen keskenämme ja havaitsemme erilaisuuden. Tämä vaatii nykyistä enemmän yhteistä aikaa keskustelulle ja pohdinnalle työpaikalla.

Tähän vuoden 2007 syksyn hoitohenkilöiden työtaisteluum osallistui laajasti niin Superin kuin Tehynkin työntekijöitä. Jos he eivät pidä huolta myös maahanmuuttajien eduista, näitä tuodaan tänne nimenomaan kotimaisen työvoiman palkkoja ja etuja polkemaan.

SFT ja ihmisoikeudet Suomessa!

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ r.y:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa aloitti artikkelisarjansa YK:n Ihmisoikeuksien yleismaailmallisesta julistuksesta lehtemme numerossa 6-08. Artikkelisarja tarkastelee, kuinka hyvin tai huonosti ihmisoikeudet toteutuvat nykypäivän Suomessa vertailtuna tuohon julistukseen. YK:n Ihmisoikeuksien julistuksessa on kaikkiaan 30 artiklaa, joista olemme ehtineet käsitellä 17 ensimmäistä. Nyt jatkamme siitä, mihin viimeksi päästiin. Artiklojen kommentit perustuvat SFT:n viime vuoden marraskuussa pidetyn tilaisuuden yhteydessä esiin nousseisiin mielipiteisiin.

18. artikla
Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omatunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon ja vakaumuksen vaihtamiseen sekä uskonnon tai vakaumuksen julistamiseen yksin tai yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti että yksityisesti, opettamalla sekä harjoittamalla hartautta ja uskonnollisia menoja.

19. artikla
Jokaisella on oikeus mielipiteenja sananvapauteen; tähän sisältyy oikeus häiritsemättä pitää mielipiteensä sekä oikeus rahoista riippumatta hankkia, vastaanottaa ja levittää tietoja kaikkien tiedotusvälineiden kautta.

20. artikla
(1) Kaikilla on oikeus rauhanomaiseen kokoontumis- ja yhdistymisvapauteen.
(2) Ketään ei saa pakottaa liittymään mihinkään yhdistykseen.

21. artikla
(1) Jokaisella on oikeus osallistua maansa hallitsemiseen joko välittömästi tai vapaasti valittujen edustajien välityksellä.
(2) Jokaisella on yhtäläinen oikeus päästä maansa julkisiin toimiin.
(3) Kansan tahto on hallitusvallan perusta; tämä tahto on ilmaistava määräaikaisilla ja aidoilla vaaleilla, joissa kaikilla on yleinen ja yhtäläinen äänioikeus ja joissa äänestys on salainen tai muuta vaalivapauden turvaavaa menettelyä noudattava.

Kokouksessa esitettiin tähän artiklaan seuraavia kommentteja:
- artikla ei toteudu maassamme, koska kansalaisten hallitsemista on rajoitettu muun muassa puoluerekisteriin kerättävillä nimillä joka estää omalta osaltaan mahdollisten puolueiden syntymistä ja mukana oloa;
- kaikilla hallitsemiseen osallistuvilla puolueilla ei ole taloudellisesti mahdollista käydä vaalikamppailuja
- vallassa olijat ovat päinvastoin luoneet itseään varten erilaisia lakeja ja asetuksia, jotta he saavat vaalityön rahoituksensa järjestymään valtion ja kuntien kassoista;
- tätä on pidettävä epäoikeudenmukaisena, koska yhteisiä verorahoja käytetään vallassa olevien puolueiden vallassa pysymiseksi, oli sitten heillä todellista kannatusta kansan keskuudessa tai ei.
- eduskunnan kautta, puolueen paikkaluvun mukaan maksettu tuki on niin ikään omiaan irrottamaan vallassa olevat puolueet kansan tahdosta.
- kaikilla puolueilla ei ole enää mahdollista esiintyä yleisissä, valtion omistamissa tiedotusvälineissä tasavertaisesti.

23. artikla
(1) Jokaisella on oikeus työhön, työpaikan vapaaseen valintaan, oikeudenmukaisiin ja tyydyttäviin työehtoinen ja suojaan työttömyyttä vastaan.
(2) Jokaisella on oikeus ilman minkäänlaista syrjintää samaan palkkaan samasta työstä.
(3) Jokaisella työtä tekevänä on oikeus kohtuulliseen ja riittävään palkkaan, joka turvaa hänelle ja perheelleen ihmisarvon mukaisen toimeentulon ja jota tarpeen vaatiessa täydentävät muut sosiaalisen suojelun keinot.
(4) Jokaisella on oikeus perustaa ammattiyhdistyksiä ja liittyä niihin etujensa puolustamiseksi.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että maassamme ei toteudu tämän artiklan (1), (2) eikä (3) kohta.

24. artikla
Jokaisella on oikeus lepoon ja vapaa-aikaan, työajan järkevään rajoittamiseen sekä määräaikaisiin palkallisiin lomiin.

25. artikla
(1) Jokaisella on oikeus elintasoon, joka on riittävä turvaamaan hänen ja perheensä terveyden ja hyvinvoinnin, ravinnon, vaatetuksen, asunnon, lääkintähuollon ja välttämättömän yhteiskunnallisen huollon osalta.

Jokaisella on myös oikeus turvaan työttömyyden, sairauden, tapaturman, leskeyden tai vanhuuden sekä muun hänen tahdostaan riippumatta tapahtuneen toimeentulon menetyksen varalta.
(2) Äideillä ja lapsilla on oikeus erityiseen hoitoon ja apuun. Kaikkien lasten, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai sen ulkopuolella, tulee nauttia samaa yhteiskunnan suojaa.

Tilaisuudessa esitettiin kommenttina, että ei ainakaan (1) kohta ole maassamme toteutunut.

26. artikla
(1) Jokaisella on oikeus saada opetusta. Opetuksen on oltava ainakin alkeis- ja perusopetuksen osalta maksutonta. Alkeisopetuksen on oltava pakollinen. Teknistä ja ammattiopetusta on oltava yleisesti saatavilla, ja korkeamman opetuksen on oltava avoinna yhtäläisesti kaikille heidän kykyjensä mukaan.
(2) Opetuksen on pyrittävä ihmisen persoonallisuuden täyteen kehittämiseen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen vahvistamiseen. Sen tulee edistää ymmärtämystä, suvaitsevaisuutta ja ystävyyttä kaikkien kansakuntien sekä kaikkien rotu- ja uskontoryhmien kesken sekä pyrkiä edistämään Yhdistyneiden Kansakuntien toimintaa rauhan ylläpitämiseksi.
(3) Vanhemmilla on ensisijainen oikeus valita heidän lapsilleen annettavan opetuksen laatu.

27. artikla
(1) Jokaisella on oikeus vapaasti osallistua yhteiskunnan sivistyselämään, nauttia taiteesta sekä päästä osalliseksi tieteen edistyksen tuomista eduista.
(2) Jokaisella on oikeus niiden henkisten ja aineellisten etujen suojaamiseen, jotka johtuvat hänen luomastaan tieteellisestä, kirjallisesta tai taiteellisesta tuotannosta.

28. artikla
Jokaisella on oikeus sellaiseen yhteiskunnalliseen ja kansainväliseen järjestykseen, jonka puitteissa tässä esitetyt oikeudet ja velvollisuudet voivat täysin toteutua.

29. artikla
(1) Jokaisella ihmisellä on velvollisuuksia yhteiskuntaa kohtaan, koska vain sen puitteissa hänen yksilöllisen olemuksensa vapaa ja täysi kehitys on mahdollinen.
(2) Käyttäessään oikeuksiaan ja nauttiessaan vapauksiaan kukaan ei ole muiden kuin sellaisten lailla säädettyjen rajoitusten alainen, joiden yksinomaisena tarkoituksena on turvata toisen oikeuksien ja vapauksien tunnustaminen ja kunnioittaminen sekä moraalin, julkisen järjestyksen ja yleisen hyvinvoinnin oikeutetut vaatimukset kansanvaltaisessa yhteiskunnassa.
(3) Näitä oikeuksia ja vapauksia ei missään tapauksessa saa käyttää vastoin Yhdistyneiden Kansakuntien päämääriä ja periaatteita.

30. artikla
Mitään tässä julistuksessa ei saa tulkita niin, että valtio tai ryhmä tai yksityinen henkilö voi sen perusteella katsoa oikeudekseen tehdä sellaista, mikä voisi hävittää tässä määriteltyjä oikeuksia ja vapauksia.

Tilaisuuden loppu kommenttina todettiin, että mitä varten nuo Vanhasen Matti ja muut juoksentelevat neuvomassa muualla maailmassa ihmisoikeuksia? Paljon on tehtävää kansalaisilla jotta Ihmisoikeusjulistus rikkomukset saadaan maassamme siirrettyä historiaan.

Tukekaa vaalityötämme

STP tulee vaaleissa toimimaan minimaalisella budjetilla, mutta emme kuitenkaan aivan ilman jäseniemme ja kannattajiemme tukea. Siksi pyydämme kin teitä kaikkia tukemaan vaalityötämme parhaaksi katsomallanne summalla. Osoittakaa tuki STP:n tilille **Sampo 800017-70626472.** Tukea maksaessanne merkitkää maksulomakkeen tiedonantoja kohtaan "vaalitukea".

Helpot etuliitteet: anti- ja pro-

Heikki Typpö, STP:n ehdokkaana EU-parlamenttivaaleissa

Tämän päivän maailma on vaikeasti hahmotettavissa. Yli kaksisataa vuotta toiminut kapitalismi on kuolinkouristuksissaan. Sosialismiksi luultu järjestelmä on Euroopasta sortunut. Venäjä on lähtenyt kapitalistisen kehityksen tielle. USA:n poliittinen ja taloudellinen ylivalta on sortumassa. Bush on vaihtunut Obamaksi. Vanhaa arabifeodalismia edustava Al Qaida - tyyppinen terrorismi uhkaa kapitalismin maailman valloitusta, ja sen muutakin vakiintunutta toimintaa. Afrikka taistelee heimoyhteiskunnan jäänteitä vastaan. Latinalaisessa Amerikassa kuohuu esikapitalistisen köyhälistön vallankumous. Kiinalainen sosialismi muistuttaa enemmän kuvitelmaa kapitalismista kuin sosialismista. Nationalismi nostaa päätään lähes kaikissa maissa. Työväenliike on pirstoutunut, hämmentynyt, eikä voi asettaa selkeitä tavoitteita itselleen. Fundamentalismi on tunkeutunut myös työväenliikkeeseen, kuten myös uskonnollisiin liikkeisiin eri puolilla maailmaa. Euroopan Unioni on menettänyt roolinsa globalisaation ilmentäjänä, kun globalisaatio kokonaisuudessaan on sortumassa omaan mahdottomuuteensa.

Mikä tässä ajassa on olennaista? Missä on työväenluokan taistelun pääkohde? Mitä Suomen Työväenpuolueen (STP:n) tulisi tehdä nyt?

Tosiasia on, että taloudelliset pääomat keskittyvät ja kasaantuvat entistä pienemmälle ryhmälle ihmisiä.

Kulttuuriperintö on koulujärjestelmä kaupallistumisen ja kilpailuttamisen myötä supistumassa pienen sivistyneistöeliitin yksityisomistukseksi. Yhteiskuntatieteet ja sitä mukaa yhteiskunnallinen tietoisuus hajautuu, ja hajautetaan, erilaisiksi mytologioiksi, tabuiksi ja demonioiksi. Erityisesti tämä näkyy historiatieteissä. Yhteiskuntatieteiltä puuttuvat tieteellisyyden kriteerit. Perusopetus kriisiytyy ja jättää suurimman osan kansasta kulttuuriperinnön ulkopuolelle.

Poliittinen valta supistuu pienenevän poliittisen eliitin vallankäytöksi. Taloudellinen varallisuus eli taloudellisen pääoman tuki määrää yhä enemmän poliittisen eliitin kokonpanon. Tavallinen kansa on yhä kauempana poliittisesta päätöksenteosta. Demokratian puutteista ja heikkouksista ei edes puhuta. Teoreettinen yhteiskuntaa koskeva keskustelu on kadonnut.

Fasismin vastustaminen on tietenkin tärkeää ja se on paljastettava aina kun sitä ilmenee. Mutta fasismi on epädemokratian äärimmäinen ilmentymä, ja sitä on helppo vastustaa. Ei riitä, että vastustetaan vain sitä. Ihmisten jakaminen antifasisteihin ja pro-fasisteihin on poliittista fundamentalismia. On nähtävä mistä fasismi syntyy, mitkä ovat sitä edeltäviä, siihen johtavia tekijöitä. Tämä avaa eteemme koko poliittisen toiminnan kirjon. Nyt on puhuttava globalisoituneen kapitalismin kriisistä ja sen ratkaisuista. Mitä Suomessa tulisi tehdä, kuin porvaristo nyt tekee, suurtyöttömyyden ja taloudellisen laman alla. Nyt on puhuttava sosialismista eli vaihtoehdosta kapitalismille. Nyt on keskusteltava myös menneen sosialismin virheistä, jotta niitä ei toistettaisi. Nyt on puhuttava yhteiskunnan luokkajaosta: porvaristosta, sivistyneistöstä ja työväenluokasta.

Onko niin, että SKDL:n kaltaiseksi pyrkivä STP:kin on poliittisten mytologioiden, tabujen ja demonioiden vallassa, kun keskustelu noista asioista on niin vaikeaa. Antifasisti, joka ei halua poista fasismin yhteiskunnallisia syitä, muuttuu pro-fasistiksi.

Kansan äänen Vappujuhla

Heti marssin ja Hakaniemenrannan juhlan jälkeen
Vapunpäivänä alkaen noin klo 13.30
Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avaus: Timo Kangasmaa (SFT)
Vappupuhe: Britt-Marie "Pipsa" Valo
Ohjelmassa Konnakööri, Heikki Typpö ja kitara, Bertta Laine, ym.
Buffetista löytyy nakkeja ja perunasalaattia, kahvia ja voileipiä, ***Järj. Kansan äänen julkaisijajärjestöt, STP, Hermannin Naiset***

Tällä aukeamalla julkaisemme STP:n 21.3.09 EU-seminaarissa esiin

Miten suhtautua EU:n parlamentin vaaliin?

Heikki Männikkö

Kesäkuussa pidettävät EU:n parlamentin vaalit jakavat työkansaa selvästi kahteen leiriin. Osa haluaa välttää EU-vaaleja viimeiseen asti ajatellen, että koska vastustimme EU:ta 15 vuotta sitten, osallistuminen EU-vaaleihin merkitsee EU:n tukemista. Osa näkee sen sittenkin vaikutuskanavana. Asettuu kysymys: kannattaako meidän jättää vaalit EU:n kannattajille, vai onko parempi tuoda EU-kritiikkimme esiin myös EU-vaaleissa.

EU:n (silloin EY:n) Vastaisen Kansanrintaman perustimme v. 1991 toukokuussa. Silloin taistelimme Suomen EU:iin liittymistä vastaan. KTP:n keskusneuvostossa, jossa keskustelimme järjestön organisoimisesta, nousi esiin kysymys, että mikäli pääomapiirit saavat lävitse tavoitteensa liittää Suomi EU:n jäsenyyteen ja EU vakiinnuttaa asemansa, voimmeko silloin jatkossa pitää ainoana tunnuksena: ñSuomi irti EU:staò. Nousi esiin myös näkemys että, joukkotyössä on parempi ottaa kantaa myös EU:n politiikkaan, rakenteisiin ja päätöksentekoon.

Marxilainen EU analyysi ei edellytä EU-vaalien boikottia

Lenin käsitteli paljon kysymystä vaaliboikotista mm. kirjassaan "Boikottia vastaan". Vuosisata sitten Venäjällä vallankumousliikkeen yhteydessä syntyi tilanne, josta muodostui työväenliikkeen porvaristonvastaisessa luokkataistelussa ennakkotapaus. Klassinen esimerkki boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehottivat ensimmäisen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen alla kansaa boikotoimaan ensimmäisen duuman vaaleja tilanteessa, jossa tsaari yritti saada aikaan tsaristista komentoa noudattavan duuman. **Tämä boikottikehotus tapahtui vallankumouksellisen nousun oloissa**. Kansa kannatti tsaarin kukistamista ja porvarillis-demokraattista vallankumousta. Siksi bolshevikit näkivät, että boikottikehotus tuottaa tulosta. Näin myös kävi. Kun vallankumous myöhemmin koki tappion ja tuli uudet duuman vaalit, yrittivät jotkut bolshevikit toistaa samaa taktiikkaa. Silloin Lenin totesi, että ehdottomasti ei boikottia, koska kansa ei tässä vaiheessa seuraa tätä boikottikehotusta. **Tilanteessa, jossa ei ole vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti Leninin mukaan merkityksetön ja silloin tulee valita historian ñmutkitteleva tieò.** Käytännössä boikotti onkin hyvin erikoisen tilanteen taistelukeino, jossa kansanliike konkreettisesti osoittaa tottelemattomuutta kapitalistien politiikkaa vastaan. Nykyisessä tilanteessa on tunnustettava, että boikottikehotukseen riittävää yhteiskunnallista joukkoliikettä ei ollut v. 1996, 2000 tai 2004. Eikä ole myöskään tänään.

Torjuaksemme EU:n tulee demokratisoida nykyinen talouspolitiikka ja vaihtaa ylikansallisen pääoman valta kansanvallaksi. Boikotti on aina verrattavissa rintamahyökkäykseen t. historian suoraan tiehen. Tällainen taktiikka vaatii voimia ja joukkoja. Kun niitä ei ole, tulee valita historian mutkitteleva tie, joka on verrattavissa kompromisseihin. Tästä jo Engels kirjoitti artikkelissaan ñ**kommuunin pakolaisille**ò seuraavasti: ñ**Kysymys on siitä, että käsitetään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta**ò. Tänään tuskin millään suunnalla EU-Eurooppaa on tilanne, joka EU:n parlamenttivaaleissa puoltaisi vaaliboikottia.

Taktiikassa on hyväksyttävä kompromissit

Tilanteessa, jossa suuri raha hallitsee suvereenisti koko Euroopassa, STP:n lähimpänä tavoitteena voi olla vain suurpääoman hallitseman yhteiskunnan demokratisoiminen, sen politiikan muuttaminen kansan etujen mukaiseen suuntaan. Lähin tehtävämme on hakea liittolaisia, jotka olisivat valmiita ajamaan näitä tavoitteita ensinnä taloudellisen ja sitten poliittisen taistelun avulla. Siksi toimimme oikein, kun osallistumme liittolaistemme kanssa EU:n parlamentin vaaliin ja esitämme uusoikeistolaisen EU- politiikan vastaiset vaatimuksemme sitä kautta. Vaalit eivät ole strategian vaan taktiikan kysymys. Siksi tällainen kompromissi tulee tehdä, kunhan pidämme mielessämme pidempiaikaiset strategiset päämäärämme ja asetamme nykyiset toimet palvelemaan pidemmän tähtäimen tavoitteitamme. Tavoitteemme EU-vaaleissa ilmaisemme EU-vaaliohjelmassamme, ja siitä on turha hakea edes rivien välistä viitteitä, että tukisimme EU:ta.

On herätettävä yhteiskunnallinen aktiivisuus

On puhuttu, että aiempien EU:n parlamenttivaalien alhainen äänestysprosentti olisi osoitus ihmisten aktiivisuudesta ja tietoisuudesta. Mitään merkkejä tällaisesta ei ole, sillä se näkyisi jollain tavalla yhteiskunnallisessa käytännössä ympärillämme. Alhainen äänestysprosentti vaaleissa **on lähinnä osoitus passiivisuudesta, välinpitämättömyydestä ja vieraantumisesta politiikasta**. Kun meillä on tarjota poliittinen vaihtoehto nykyiselle politiikalle, voimme luoda joukkoliikettä EU- suuntauksen muuttamiseksi ja kiinnostuminen EU:n parlamenttivaaleihin voisi olla silta, jota kautta voidaan muutoinkin aktivoitua yhteiskunnallisessa elämässä.

Kysymys EU:n legitimisoimisesta

Monet esittävät osallistumisen EU-vaaliin merkitsevän EU:n ñlegitimisointiaò ja perustelevat näin vaaliboikottia. Onko EU ñlegitimisoinutò asemansa tänään?. Mitä muuta on se, kun ihmiset hyväksyvät autoihinsa EU- rekisterikilvet, ottavat vastaan EU-passin tai maksavat ostoksensa EU-rahalla. Tässä ei pienen marginaalisen ryhmän vaaliboikotti vaikuta millään tavalla. Todellinen boikotti merkitsee- ei fiktiivistävaan todellista onnistumista tässä ns. ñlegitimisoinninò vastustamisessa. Tämä siitäkin huolimatta, että Suomen hallitus ja Eduskunta hyväksyivät EU-jäsenyyden ja EU-rahan perustuslakia kiertäen.

On toimittava siinä ympäristössä jossa eletään- Vastaus on vain joukkoliike

EU:n parlamentin vaalit lähestyvät. Vaaleihin osallistumisen vastustajat painottavat mm. seuraavia asioita: ñEU on eurooppalaisen suurpääoman liitto ja EU- parlamentti on tämän järjestelmän kulissi, jolla kansalaisille hyväksytetään ylikansallinen päätäntävalta ja EU- valtioiden itsenäisyyden menetysò tai ñEU:ia kehitetään imperialistiseksi liittovaltioksi valmistamalla sille perustuslaki, joka on valtion perustuslain yläpuolellaò. Kaikki tämä on totta. **Kapitalismi luo sen ympäristön, jossa elämme ja siinä meidän on toimittava.** Ei kapitalismin kehittyminen imperialistiseen suuntaan ole este vaaleihin osallistumiselle. Kapitalistien hyökkäys työväenluokkaa vastaan seuraa siitä, että se ei kohtaa minkäänlaista vastavoimaa. Ainoa, mikä sen kykenee katkaisemaan, on joukkoliike. Boikotti ei ole keino luoda joukkoliikettä. EU- vaalien osalta parempi keino on etsiä liittolaisia ja esittää selkeät EU- politiikan vastaiset tunnukset myös EU-vaalien kautta.

Myös kansalliset parlamentit tukevat EU- suuntausta

On ristiriitaista, että kehotetaan äänestämään eduskuntavaaleissa ja kunnallisvaaleissa, vaikka kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtansa EU:lle ja hyväksyvät imperialistisen EU- politiikan. Se ei ole yhtään hyväksyttävämpää, kuin osallistuminen EU- vaaliin, eikä kelpaa boikotin perusteeksi. EU:n kaatamisessa ei ole kysymys pelkästään EU- organisaation kaatamisesta vaan EU:n yhteiskunta- ja talouspolitiikan muuttamisesta ja demokratisoimisesta. Olennaisin vaikuttamisen keino on hakea muutoksen puolesta mahdollisimman laajaa liittoa. Marginaalisten ryhmien boikottikehotuksella ei ole mitään vaikutusta eikä sitä kukaan kuuntele.

EU on kapitalismin ympäristö

EU on kyennyt kuluneen 15 vuoden aikana vakiinnuttamaan asemaansa kapitalistien valtakoneistona ja kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtaansa EU:n elimille. Boikotin kannattajien perustelut ovat tänään aivan samoja kuin olivat silloin 100 vuotta sitten. Nykytilanteessa ei kuitenkaan ole ñvallankumouksellisen kansan hyökkäystä taantumusta vastaanò eikä niillä voida perustella vakuuttavasti boikottia. EU on kapitalismin ympäristö ja siellä meidän on toimittava kapitalismia vastaan.

STP:n EU-vaaliohjelma (lyhennelmä)

EU:ta vastaan ja toisenlaisen Euroopan puolesta

Kokousväki keskittyi alustusten kuunteluun

STP vastustaa EU:n ajamaa pääoman ja keinottelun vapautta, jonka tuhoisat seuraukset näkyvät nykyisessä talouskriisissä ja sen laskujen maksattamisessa työntekijöillä ja vähävaraisilla. EU:n luonne näkyy eri alueiden ja jäsenmaiden eriarvoisuutena. Valtaa on keskitetty suurimmille jäsenmaille, etenkin Saksalle ja Ranskalle pienempien maiden kustannuksella. EU ei ole tuonut myöskään luvattua vakautta ja hyvinvointia, vaan lisännyt köyhyyttä, työttömyyttä, työehtosopimusturvan murentamista ja eriarvoisuutta.

Vaadimme Suomen valtiollisen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamista, aitoa demokratiaa ja näiden pohjalta rakentuvaa kansainvälistä yhteistyötä. Nykyinen maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouslama todistavat, että maassamme tarvitaan kansallinen pankkisektori, joka turvaa kotimaisen tuotannon ja rahoituksen tarpeet.

EU on aikanaan synnytetty puolustamaan Euroopan entisten siirtomaavaltojen imperialistisia etuja. Se ei ole luopunut tavoitteistaan, vaan tähyilee edelleenkin mm. Venäjän ja Lähi-idän energia- ja raaka-ainevaroja. EU:n on perustettava politiikkansa muihin maihin ï ja etenkin kehitysmaihin ï kaikkia hyödyttävään rakentavaan yhteistyöhön eikä näiden maiden riistoon. Unioni on tarpeeton yhteenliittymä ja sen kaikki todelliset tehtävät on toteutettavissa Euroopan neuvoston kautta.

STP osallistuu EU:n parlamentin vaaliin, jotta äänestäjillä on mahdollisuus vastustaa EU:ta ja vaatia toisenlaista Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi on tärkeämpää kuin liikevoitot ja pörssikurssit. Vaaleista on syytä tehdä vastalause pääoman etuja ajavaa euroeliittiä ja rasismia vastaan. STP tuo vaaleihin vaihtoehdon valtapuolueiden edustamalle EU-komentoon alistamiselle.

Euroopan militarisointia vastaan

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan on perustuttava puolueettomuuteen, mikä tarkoittaa Nato-jäsenyyden torjumista. Natolla ei ole mitään muuta merkitystä ja tavoitetta kuin ylivallan tavoittelu maailmassa. Sellaisessa emme halua olla mukana. Suomen liittyminen Natoon merkitsisi vain suomalaisten sotilaiden lähettämistä milloin mihinkin sotiin taistelemaan suurten valtioiden imperialististen etujen puolesta.

STP vaatii kansanäänestystä ja Lissabonin sopimuksen hylkäämistä

EU:ssa demokratia on sotkettu pääomapiirien voitontavoittelun jalkoihin. Esimerkiksi Lissabonin sopimuksesta on järjestetty kansanäänestys vain viidessä maassa ï niissä maissa joissa sopimuksen läpimenon piti olla varmaa. Nyt EU-johtajat ovat mitätöineet kaikkien perustuslain häviöön päätyneiden äänestysten tulokset. Oli ilmeistä, että myös **Irlannin**, **Puolan**, **Tanskan**, **Portugalin**, **Tšekin** tasavallan ja **Britannian** kansanäänestyksissä Ei-äänet voittaisivat ï jos äänestys sallitaan. Myös **Suomessa** perustuslaki hylättäisiin.

Ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta ovat EU:lla

Eduskunta on luopunut keskeisimmästä tehtävästä, mikä sille kuuluu, lainsäädännöstä. Nyt keskeisin osa lainsäädännöstä tulee EU:n sanelemana direktiivinä, asetuksena tai määräyksenä. Valtion ylimmän vallan, valtiovallan, joka Suomen perustuslain mukaan ñkuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskuntaò on luovutettu EU:lle. Vallan keskittyminen EU:lle on merkinnyt demokratian jyrkkää supistumista.

Ylin tuomiovalta on siirretty EY-tuomioistuimelle, joka on niin kaukana suomalaisista ja Suomen olosuhteista kuin mikään voi olla. Sen tuomio- ja päätösvalta, josta ei voi valittaa, ylittää Suomen kansallisen korkeimman tuomiovallan.

EU:n määräysvallassa on myös ylin budjettivalta. Jokaisen itsenäisen valtion tunnusmerkkinä on oma raha, oma keskuspankki ja sillä

tulleita puheenvuoroja sekä lyhennelmän STP:n EU-vaaliohjelmasta

Pekka Tiainen alustaa maailmantaloudesta

valuuttavaranto. Ylin budjettivalta ja rahapolitiikka on palautettava Suomeen. EU ei saa puuttua asioihin, jotka sille eivät kuulu.

Vapaakauppaa on rajoitettava ja sen sijaan paikallistaloutta tuettava!

Vapaakaupan, joka oli EU:hun liittymisen ennakkoehto, tilalle on kehitettävä maita ja kansoja tasavertaisesti hyödyttäviä kaupan muotoja. On saatava tiukka kontrolli globaalille taloudelle ja ristikkäiskaupalle ï raaka-aineiden ja tuotteiden kuljetus edestakaisin pitkiä matkoja rasittaa ympäristöä ï maata, vesistöjä ja ilmastoa. Maamme ja maapallon resurssit eivät kestä mieletöntä tavaroiden edestakaisin kuljettamista. Keskisuurten ja pieneten yritysten rajasuojaa on parannettava ulkomaisten jättiyritysten ylijäämätuotannon tuonnin rajoittamiseksi maan tuotannon omavaraisuuden, monipuolisen tuotannon ja osaamisen laajentamiseksi sekä työllisyyden parantamiseksi.

Myös elintarviketuotannon kansallinen omavaraisuus on turvattava. Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan yksi keskeinen ominaispiirre. Tärkeimmät elintarvikkeet on tuotettava ja jalostettava siellä missä ne kulutetaan. Maataloustukia säätelee EU ja viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suurpääoma.

Kun tuotannon omavaraisuus on olematon ja kansa elää lähes yksinomaan viennin ja tuonnin varassa se on taloudellisesti täysin riippuvainen ulkopuolisista ja itsenäisen talouspolitiikan hoitaminen on lähes mahdotonta. Siksi päätökset omavaraisuudesta on tehtävä nyt.

EU:n kilpailutusdirektiivi purettava

Kuntatalouden, ympäristön yms. kannalta olisi välttämätöntä kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnoissa suosia paikallisia toimijoita. Tähän EU:n kilpailutusvaatimus kuitenkaan anna mahdollisuuksia, vaan johtaa monissa tapauksissa järjettömiin seurauksiin liikenteen, erilaisten kuljetusten ym. palvelujen tuottamisen osalta. Tällainen kilpailutus on väestön kannalta kielteistä ja johtaa työntekijöiden aseman ja palkkojen heikentymiseen. Kilpailutus, jossa kustannuskriteerit ovat erilaiset, on järjetön ja lähipalvelut etääntyvät tulevat vaikeammin saataviksi ja entistä kalliimmiksi.

Julkisen sektorin purkaminen ja yksityistäminen pysäytettävä

Terveydenhuoltoa on kehitettävä pelkästään yhteiskunnallisena toimintana. Pyrkimys julkisten palveluiden yksityistämiseksi on osa EU-politiikkaa ja johtaa palveluilla rahastamiseen ja ihmisten eriarvostamiseen ja heikoimmassa asemassa olevien ihmisten laiminlyömiseen. Terveydenhoitopalveluja on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnan varoista. Kansantuloa on jaettava nykyistä oikeudenmukaisemmin. Yritys- ja pääomatulojen verotus on palautettava EU-kautta edeltäneelle vuoden 1990 tasolle. Se turvaisi laajenevien julkisten palvelujen rahoituksen.

STP esittää, että maassamme tulisi rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus, joka olisi kohtuullisen matkan päässä ja jokaisen asukkaan ulottuvilla.

Suvaitsevaisuus ja tasa-arvo

Vaikka STP vastustaakin EU:ta sen nykyisessä muodossaan, ei se merkitse aidon kansainvälisyyden vastustamista. Haluamme edistää kehitysyhteistyötä.Sanomme myös ei maahanmuuttajavastaisuudelle ja toivotamme Suomeen tervetulleiksi kaikki maahanmuuttajat, joiden on pakko muuttaa pois kotiseudultaan tai maastaan. Maahanmuuttajien kotouttamista on parannettava. Heille on turvattava työpaikat ja kohtuullinen tasa-arvoinen asuminen kantaväestön kanssa.

Nykyinen tilanne maailmassa vaatii uusia ratkaisuja

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin vannonut harvainvalta on saanut aikaan ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän talouskriisin. Se lisää inhimillistä hätää entisestään. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Ainoastaan sillä voidaan luoda perusta edessä todella suurten edessä olevien (mm. työttömyys-) ongelmien ratkaisemiseksi.

Suuria edessä olevia ongelmia ovat jatkuvasti kasvava työn puute, työttömyys, lisääntyvät osa- ja määräaikaistyöt, pienet (palkat ja eläkkeet) ansiotulot, väestön ikääntyminen ja ilmastonmuutos. STP on Europarlamentissa ennen kaikkea pienituloisten puolustaja ja vastavoima teollisuuden lobbareille.

EU vaalit

Suomi ei ole EU:n laillinen (de jure) jäsen, vaikka se todellisuudessa (de facto) se sitä onkin. Suomi liitettiin EU:n rikkomalla sen aikaista perustuslakia, joka vasta 1999 muutettiin vastaamaan sitä menettelyä, jolla liittymis-sopimus hyväksyttiin. Tästä johtuen STP europarlamentissa vaatii EU:n hajottamista, Suomen irrottamista EU:n valejäsenyydestä, ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivallan palauttamista takaisin Suomen eduskunnalle.

STP vaatii, että Suomen tasavallan on oltava itsenäinen, suvereeni tasavalta, jossa valta kuuluu kansalle!

EU ja maailmantalous

Pekka Tiainen

Ongelma on EMU-maiden talouskehityksen eriaikaisuus

Eilen 23.3.09 Helsingin Sanomat kirjoitti ñStora Enson siirtävän tuotantoaan Ruotsiin halvan kruunun ja edullisen puun takia. Teesit Suomen markan puolesta julkaisimme 4.4.2001. Siellä totesimme: ñNousu- ja laskusuhdanteet toteutuvat eri maissa eri aikaisesti. Ongelmallista onkin miten EU:n talous- ja rahaliitossa Emussa mukana olevat maat pystyvät tasoittamaan talouksiensa suhdanteita. Muista EU-maista merkittävästi poikkeavan tuotantorakenteensa vuoksi tämä on erityisen vaikea ongelma Suomessaò. Ilman omaa rahaa valuuttakursseja ei voida muuttaa. Siksi kustannuskriiseistä yritetäänkin selvitä kovalla talouspolitiikalla, irtisanomisilla, palkanalennuksilla ja heikentämällä Ay-liikettä.

Pysyykö EMU kasassa...

Tänään elämme kriisiä, josta varoitimme. EU on käyttänyt rahaa elvyttämiseen 200 miljardia ú. Yhdysvallat on luvannut käyttää 600 mrd ú ja Kiina 500 miljardia. Herää kysymys, miksi EU ei halua enempää elvyttää. Kun Itä-Saksa liitettiin Länsi Saksaan, Itä-Saksan teollisuus romahti Länsi-Saksan teollisuusden vallatessa entisen DDR:n markkinat. Sitä paikattiin valtion budjettirahalla. Sen jälkeen Saksa on rahoittanut Unkaria hankkimalla omistukseensa Unkarin yritystoiminnan lähes kokonaisuudessaan. Nyt Unkarin talous on romahtanut, kuten tytäryhtiötalous Irlanninkin. Saksalaisten rahaa meni sinne. Nyt perustellaan että Saksan siellä olevia rahakassoja ei pidä käyttää elvyttämiseen, vaan ne tulee säästää Baltian pelastamiseksi. Kriisistä tulisi pelastaa myös Puola ja Kreikka. Itävallan pankkien valtavasta luotonannosta 70 % on mennyt Itä- Eurooppaan. Siellä tapahtuneen taloudellinen romahduksen johdosta on syntynyt jättimäisiä luottotappioita ja Itävallan talous on vaikeuksissa. Italia on vaikeuksissa kuten monet Euroopan maat. jotka sitten ovat velkaantuneet. On noussut kysymys pysyykö EMU kasassa.

... ja kyetäänkö kapitalismi pelastamaan ?

Aiempi perustelu, että Euroopan valtioiden talouskehityksen eriaikaisuus tekee vaikeaksi yhden valuutan, osoittautuu näin todeksi. EU natisee liitoksissaan. Asettuu kysymys, pystytäänkö EU ja EMU pitämään kasassa ja kyetäänkö kapitalismi pelastamaan. Yhdysvaltain entinen valtiovarainministeri Paulson, eräs neoliberalismin ykköshenkilöitä vaatii, että kapitalismi on pelastettava sitä säätelemällä. Ykkösteemaksi G20 maiden Lontoon kokouksen alla on nousemassa finanssimaailman säätely Kysymys onkin siitä, että EU ei halua enempää elvyttää, jotta kriisistä voidaan pelastaa itse EU sekä sen talous- ja rahaliitto. Muistissa oli miten kävi Lehman Brothersille 15.9.2008 kun se meni konkkaan. Pankki päätettiin pelastaa yhteiskunnan rahalla. Eli rahaa tarvitaan finanssikriisistä selviämiseen. Pankit, EMU, EU ja kapitalismi pitää pelastaa sen kautta, että rahajärjestelmä pelastetaan mutta veronmaksajien rahoilla.

Iso kysymys on ensi vuosi

Syksyllä Venäjän kansantuotteen arveltiin nousevan 5%. Tänä vuonna arvellaan sen laskevan 5-8%. Ruotsin kansantuote laskee 4%, Länsi-Euroopan 3-4 % kuten myös Pohjois-Amerikan. Kiinan talouskasvu on hidastunut. Suomen kansantuotteen arvellaan laskevan 4 %. Tämä tarkoittaa työttömyyden kasvua. Ensin on lomautuksia, joista osa kääntyy irtisanomisiksi. Iso kysymys on ensi vuosi. Jos nyt aletaan reagoida leikkaamalla ostovoimaa heikomman työllisyyden takia, julkinen sektori alkaa leikkaamaan tai yritykset supistavat investointeja, niin meillä on tulossa toinen samanlainen vuosi ja silloin on työttömyys korkeissa lukemissa. Samanlaiset seuraukset olisivat jos Euroopassa tapahtuisi Yhdysvaltojen kaltainen pankkikriisi. Toinen kriisin aiheuttaja voisi olla se, että Kiinan poliittinen järjestelmä kaatuisi jättimäisen työttömyyden ja hidastuvan kasvun seurauksena. Kiinan kasvu on vielä 6,5 %, mutta jos se hiipuu lisää, niin siellä on odotettavissa rauhattomuutta. Ehkä Kiinan järjestelmä ei kaadu, mutta tilanne voi johtaa kriisiin, joka leviää maailmanmitassa. Myös maailmankauppa on supistunut, mikä näkyy viennissä ja se näkyy hyvin nopeasti kaikenlaisissa alihankinnoissa.

Eläkerahastojen tappiot lisättävä valtionvelan kasvun päälle

Meillä valtion velka kasvaa neljän vuoden aikana ehkä 25-30 miljardia. Suomen velka kansantuotteeseen nähden on n. 30 % ja se nousisi nyt 50 %:ttiin ja huonossa vaihtoehdossa 60%:ttiin. Yhdysvaltojen velka on 100 % kansantuotteesta ja Japanissa se on 200 % eli kahden vuoden kansantuote. Valtionvelan kasvu on kuitenkin näköpiirissä. Mutta 90-luvun lamaan verrattuna meillä ovat nyt eläkerahastojen n. 28 miljardin tappiot. Se tulee laskea 30 miljardin valtionvelan kasvun päälle. Kun Katainen kertoo isoja velan kasvulukuja, niin hän jättää kertomatta, että vastapainona valtiolla on siinä myös saatavaa. Tämä tarjoaa mahdollisuuden kaikenlaisille hämäyksille. Kuitenkin, jos me laskemme mukaan eläkerahastojen tappio, syntyy iso summa.

Menoleikkauksien pohjustusta

Eläkerahastojen tappioiden seurauksena työnantajan työeläkevakuutusmaksut ovat prosentin korkeammat seuraavan 10 vuoden aikana, kuin mitä ne muutoin olisivat. Työnantajalle se korvataan yritysten kansaneläkevakuutusmaksun alennuksella. Muille se luvattiin kompensoida veronkevennyksillä. Jos näin tapahtuisi, niin loppukädessä eläkelasku siirtyy valtion kassaan. Millä tämä kassa sitten täytetään? Koska EU ei halua elvyttää, kertoo se halusta leikkauksiin. Katainen onkin alkanut pohjustamaan menoleikkauksia. Missä sitten olisi odotettavissa leikkauksia? Kuntatalous on yksi, mikä laitetaan kärsimään. Kun aiemmin valtion toimintoja liikelaitostettiin, niin nyt voidaan supistaa valtion muuta henkilöstöä. Listalla tulevat olemaan myös ennen kaikkea verojen: ympäristöveron, valmisteverojen, ALV:n, sähköveron, sekä muiden valmisteverojen korotukset. Sitten tulee yliopistojen kaupallistaminen, eli uusi yliopistolaki. Yliopistojen valtion rahoitusta alennetaan, jolloin ne joutuvat kerjäämään markkinoilta enemmän rahaa. Tämä on yksi säästötoimenpide. Säästöjä tullaan hakemaan kaikkialla. Jatkossa varmaan painostetaan edelleen eläkeikärajan nostamiseen.

Vastavoima syntyy

Talouspoliittinen käänne näyttää johtavan laajenevaan vastustukseen, mikä muodostaa pohjan tulevalle toiminnalle. On muodostunut erilaisia kansanliikkeitä: työpaikkojen supistamista vastustavat liikkeet, yliopisto-ihmisten liike vastustamaan hallintolain muuttamista, valtion hallinnon henkilöstön liikehdintä säästötoimenpiteitä ja siirtoja vastaan, sekä liikkeitä kuntapalvelujen supistamista vastaan. Nämä eivät kysy, onko EU olemassa vai ei, onko EMU olemassa vai ei. Ne kysyvät onko rahaa vai ei. Kampanjat lähtevät asioista, mitkä kulloinkin nousevat esille. Ne johtavat myös arvosteluun näitä EU-kytkentöjä talouspoliittista linjaa kohtaan. Näin linkki tulee sieltä EU:niin, Mutta se ei ole suoraviivainen ñirti EU:staò, vaan kytkeytyy liikkeisiin, joita nyt on muodostumassa. Asiat, jotka nyt nostetaan esille, tulevat jatkumaan ainakin vuoden 2011 eduskuntavaaleihin.

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Vapputervehdykset 2009

Kommunistien Liitto ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
SKP:n Linnunlahden osasto
Pirkanmaan Kansandemokraatit

Helsingin Betoniraudoittajat, RL:n os. 280
Oskari Lahtinen
Reino Lahtinen
Esko Auervuolle
Jouko Pääkkö
Osmo Kuusisto
Kimmo Tiikkainen
Reijo Tamminen
Markku Rissanen

Helsinki
Inari Heinonen
Pekka Tiainen
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Ville Rahikainen
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Pipsa Valo
Juhani Valo
Juho Haavisto
Anna Haavisto
Reijo Katajaranta
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Juhani Jussinpoika
Antero Nummiranta
T. Pirttilä
Mämmiveikko
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Jesse Kukkonen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Hannele Salava
Eino Lindroos
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Harri Jalo
Simo Heikkinen
Marja ja Liina
Finski ja Helmi
Viljo Kubin
Mark Rumbin
Riitta Auervuolle
Larmo Lehtola
Juha Molari
Petri Krohn
Emmi Peltonen

Espoo
Hannu Kautto
Teuvo Vikman
Johan Bäckman
Markku Nieminen
Iida Koivisto
Lari Koivisto
Esa Koivisto
I. Koivisto
S. ja T. Pyykkönen
H. Koivisto
Esko Koivisto

Porvoo
Yrjö Nieminen
Pertti Pitkänen
Pirkko Nokkala
Matti Wahrman
Teresia Ollas
Kaija Siippainen
Tommi Wahrman

Tommi Lievemaa

Espoo, Otaniemi
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Elina Kämppi
Haagan Flikka
Mishka
Heikki Männikkö
Jaana Nurmi
Katariina Nurminen
Paavo
Jouko Leinikka
Elvis
Jaakko Laurikainen
Pertti Leino
Pentti Kytö
Laura Jussilainen
Punapaita

Vantaa
Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Ulla Hämäläinen
Juha Kärki
Leo M. Nieminen

Tuusula
Ari Kivivirta
Merja Kivivirta
Salla Kivivirta
Saana Kivivirta
Lola Kivivirta
Valtter Kivivirta

Kalevi Wahrman
Pekka Kokkinen
Aune Manelius
Heikki Leinonen
Keijo Aaltonen
Tuukka Wahrman
Hannu Henttonen

Hausjärvi
Janne Nummela

Kerava
Abdullah Tammi

Uusikaupunki
Esko Rintala

Turku
Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Mauri Rintala
Galina Rintala
Ines Mäkilä
Silja Mölkänen
Veera Eloranta
Marja-Terttu Artiola
Teuvo Turunen
Risto Lajunen
Timo Turunen

Raisio
Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti

Olga Grigorieva
Jukka Kaunas
Nadja Järvinen
Heikki Laaksonen
Reijo Linnalo

Loimaa
Juha Kieksi
Soile Turkulainen

Hämeenlinna
Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki
Juhani Lavikainen

Janakkala
Jorma Talikka

Pertteli
Heikki Typpö

Tampere
Martti Satri
Antti Siika-aho
Jukka Sappinen
Matti Linna
Ville Mäkinen
Aimo Minkkinen
Risto Koivula
Vejas Koivula
Zhemyda Koivula

Nokia
Erno O. A. Laitinen

Jämsänkoski
Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman

Mäntsälä
Kirsti Manninen
Seppo Peltola

Lahti
Anja Saarikko
Timo Saarikko
Juha Forss

Urjala
Vuokko Kangas

Joensuu
Ari Sulopuisto
Arvo ja Irma Kettunen
Hilja ja Veijo Saarelainen
Seija ja Pentti Päivinen
Eevi Martikainen
Teuvo ja Pirkko

Kuopio
Juhani Tanski
Taito Taskinen

Haapajärvi
Heikki ja Elvi Siika-aho
Pentti ja Helli Siika-aho

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Tallinna
Leena Hietanen

Asbestkamp 85

Wäinö Pietikäinen
Pentti Katainen
Heikki Rajamäki
Edit Pöntynen
Riitta Vainionpää
Anita Salvén
Aune Jakola
Rainer Andersson
Kjell Bygdén
Paulina Collao
Ritva Toimi
Johan Wiman
Mary Andersson
Hannu Kukkonen
Jorma Talikka
Toivo Hakkarainen
Anna-Liisa Räsänen
Reino Halttu
Seppo Keränen
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Espanjalainen toveri
Taina Tarvonen

Göteborg

Eija Tolonen
Eero Saarinen
Merja Andersson
Elma Joensuu

Antifasisteille voitto!

Tampereella antifasistien mielenosoituksessa vastustettiin yrityksiä muuttaa 2. maailmansodan lopputulosta. Etualalla Ville Rahikaisella on kädessään kopio lipusta, joka nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle merkiksi Saksan tappiosta.

ñHistorian väärentäminen Venäjän vastaisen informaatiosodan aseenaò (antifasistien seminaari) pidettiin suunnitellusti toimintakeskus Vuoltsussa maanantaina 20. huhtikuuta 2009. Tämä tilaisuus saatiin pidettyä siitäkin huolimatta, että Tampereen yliopisto oli aiemmin perunut yhden tilaisuuden järjestäjän, Pirkanmaan Kansandemokraattien tekemän tilavarauksen valtavan herjakampanjan ja painostuksen jälkeen.

Tilaisuuteen oli saapunut n. 40 osanottajaa. Tämä oli erittäin mieluinen osanottajamäärä, sillä tilaisuuden pitopaikka oli häirinnän yms. takia jouduttu pitämään salassa viime hetkiin saakka. Tilaisuuteen saapui väkeä eri puolilta Suomea ja paikalla oli myös runsaslukuinen vironvenäläisten edustus. Vaikka tilaisuuden virallisina järjestäjinä toimivatkin Pirkanmaan Kansandemokraatit ja Suomen Antifasistinen Komitea, oli paikalle saapunut edustajia lukuisista eri järjestöistä sekä tietysti yksittäisiä ihmisiä sekä toimittajia. Paikalla oli myös jonkin verran opiskelijoita mm. historian laitokselta.

Tilaisuus oli alunperin kutsuttu koolle ProKarelian ja Tykistökilta ry:n vihanlietsontatapahtuman vuoksi. He järjestivät samana päivänä Hervannan Technopoliksessa tilaisuuden, jossa latvialaisten uusnatsien tuottaman Soviet Story ï propagandaelokuvan varjolla vaadittiin suomalaisten sotasyyllisten rehabilitointia ja Tampereen Lenin-museon alasajamista.

Antifasistien tilaisuudessa kuultiin kymmenkunta napakkaa puheenvuoroa, jossa tuotiin esille mm. ProKarelian lahkomainen luonne, fasistisen historian uudelleenkirjoittamisen syistä ja seurauksista, Soviet Storyn sisältämistä valheista, Vironvenäläisten tilanteesta, Leninmuseon tärkeydestä Tampereelle ja historian myyttien purkamisen tärkeydestä.

Mielenkiintoisen puheenvuoron piti toimittaja Leena Hietanen, joka käsitteli vironvenäläisiin kohdistuvaa apartheid-politiikkaa ja sen syitä. Hän kertoi kuinka ProKarelian suunnitelmat venäläisväestöä kohtaan mahdollisen Karjalan palauttamisen jälkeen perustuu juuri tälle samalle apartheidpolitiikalle. He eivät saisi kansalaisuutta, ja heitä kohtaisi mm. Maksim Revan samassa tilaisuudessa esille tuoma kulttuurillinen kansanmurha.

Poliittisena vankinakin tunnettu Dmitri Linter kertoi omassa puheenvuorossaan fasistisen propagandan voimakkaasta vaikutuksesta ja totesi, että esimerkiksi Virossa tällaisen tilaisuuden järjestäminen ei olisi ollut mahdollista.

Tilaisuudessa esitettyjen puheenvuorojen yhteinen sanoma oli, ettei historiaa pidä uudelleenkirjoittaa fasististen myyttien varaan, Suomen sotasyyllisiä ei pidä rehabilitoida ja Tampereelle ja Suomen historian tuntemuksen kannalta tärkeätä Lenin-museota ei tule alasajaa tai muuttaa irvikuvakseen. Tilaisuuden järjestäjät ja puhujat toivoivat, että tämä tilaisuus kokonaisuudessaankin edistäisi keskustelua omasta lähihistoriastamme ja myyttien murtamisesta Suomessa.

Antifasistien seminaari jatkui Hervannassa mielenosoituksella, jonne saapui n. 30 ihmistä. Mielenosoitus ProKarelian ja Tykistökillan tapahtumaa vastaan keräsi paikalle runsaasti mm. lehdistön ja tv:n edustajia sekä tietysti uteliaita katsojia. Fasistien puoleta oli myös väkeä, jotka lähinnä tyytyivät taivastelemaan mielenosoitusta, heiluttelemaan Stalinin ja Hitlerin kuvia sekä huutelemaan rivouksia. Muutoin mielenilmaus sujui rauhallisissa, mutta innostuneissa tunnelmissa.

Mielenosoituksessa kuultiin ja nähtiin mm. seuraavia iskulauseita: ñOikeutta sotasyyllisille- Ryti hirteen!ò, ñFasismi murskaksi!ò, ñNäpit irti Karjalasta!ò, ñAlas fasismi!ò, ñKunnia neuvostopartisaaneille!ò. Näillä osittain provokatiivisillakin iskulauseilla haluttiin korostaa vastapuolen propagandan naiivia luonnetta.

Koko tilaisuuteen osallistui ainakin seuraavien järjestöjen edustajia: Suomen Antifasistinen Komitea, Pirkanmaan Kansandemokraatit, Sodan ja fasismin vastainen työ ry., Suomen Islamilainen Puolue ja Ihmisten Suojelu Yhdistys ry.

Talven suuri eläketaisto

Eläkkeistä ja eläkeläisistä käytävän keskustelun teemat vaihtelevat eri aikakausina. Vajaa 15 vuotta sitten eduskunnan apulaisoikeusasiamies **Pirkko K. Koskinen** alkoi eläkkeelle jäätyään käyttää äänioikeuttaan enemmän lehdistön palstoilla ja ehdotti äänioikeuden viemistä eläkeläisiltä eli - kuten hän asian ilmaisi - òhoriskoiltaò. Ehdotus ei saanut vastakaikua.

Nelisen vuotta sitten Etlan ja Evan silloinen toimitusjohtaja Pentti Vartia esitteli nobelisti **Friedrich Hayekin** yltiöuusliberalismin kyllästämää ajatusta poistaa äänioikeus julkisen tuen varassa eläviltä ja julkisen vallan palveluksessa olevilta virkamiehiltä. Tieteessä tapahtuu -lehden artikkelissaan Vartia arveli eläkeläisten äänestävän kaikissa vaaleissa itselleen mieluisia eli seniori-ikäisten etuja ajavia poliitikkoja. Kaiken lisäksi eläkeikäiset ovat kovin ahkeria äänestäjiä nuorisoon verrattuna. Evalaisporukkaa kait kauhistutti ajatus, että yritysten voittojen maksimointi ei olisi tulevaisuudessa tärkein yhteiskunnallinen tavoite. Tämäkin ajatus häipyi nopeasti keskustelusta.

Kolmisen vuotta sitten pähkäiltiin ostovoimaltaan pahasti jälkeenjääneiden eläkkeiden ongelmaa. Hallituksen ja eduskunnan eläkeleikkaukset olivat ajaneet pienituloiset eläkeläiset ahtaalle. Kun 1960-luvulla palkansaajille luvattu eläke oli 60 % sen perusteena olevasta ansiotasosta, eläke olikin vain 36-40 % palkoista. Päättäjät kylmästi suosittelivat itse maksettua eläkevakuutusta tai työnteon jatkamista yli eläkeiän.

Vuoden 2005 eläkeuudistuksen jälkeen todellisen eläköitymisiän nostamistavoitetta on selvästi kiristetty. Vuoden 2009 alussa julkaistiin valtion ja tärkeimpien etujärjestöjen yhteisen talousneuvoston sihteeristön ikääntymisraportti, jossa tavoitteeksi asetettiin se, että ihmiset jaksaisivat töissä pitempään ï lähemmäksi eläkeikää.

Viime helmikuussa pääministeri Matti Vanhanen kävi Rukalla hiihtelemässä. Miehellä oli murheita: kunnallisvaaleissa Keskusta oli menestynyt heikosti, puolueen ja pääministerin gallupsuosio oli historiallisen matalalla: kyselyjen mukaan puoluetta kannatti alle 20 % kansalaisista. Lehdissä oli otsikoita ñVanhasen lähtölaskenta alkoi kunnallisvaaleistaò, ja ñVaatimukset puoluejohtajan vaihdosta voimistuvatò jne. Keskustalla on vaikeuksia sekä puolueen sisällä että myös kannatuslukujen kanssa. Yksi syy siihen oli pahamaineinen Kunta- ja palvelurakenneuudistus-hanke (Kupru). Kepun puoluevaltuuskunta oli myös korostanut, että puolueen profiilia pitää selkeästi nostaa.

Sodanjulistus Rukalta

Miten keisarit, kuninkaat tai muut vallanpitäjät toimivat, kun kannatus romahtaa ja on sisäisiä ristiriitoja? He etsivät ulkoisen vihollisen. Nähdessään ladun varressa jäniksen papanoita kevätauringon sokaisema Vanhanen oivalsi, että konflikti saadaan aikaan ehdottamalla suoraan puskasta eläkeiän korotusta. Kähinä syntyy pomminvarmasti, kun selitetään, että ihmiset pysyvät työkykyisinä pitempään säätämällä asiasta laki.

Niin saatiin keskusta ja ay-liike vastakkain. Ehdotuksella oli ilmiselvä taka-ajatus ï jopa Tarja Halonen pyysi Vanhasta kertomaan ehdotuksen todellisista tarkoitusperistä. Perinteisesti eläkeuudistukset on valmisteltu kolmikannassa. Vanhanen perusteli erikoista menettelyä sanoen, että hän tiesi jo etukäteen työmarkkinajärjestöjen kielteisen kannan. Se olikin päivänselvää, koska esitys polki jalkoihin työmarkkinajärjestöjen juuri tehdyn sosiaalitupon, jossa oli sovittu myös eläkeasioita. Vanhanen muistaa varmasti hyvin kuinka kävi työreformin kanssa 90-luvulla, kun porvarihallitus yritti toteuttaa sitä ja ay-liike silloinkin mobilisoi taistelun työttömyyskorvauksesta.

Asia käsiteltiin yksikantaperiaatteen mukaisesti hallituksen politiikkariihessä ja eläkeiän alarajaa päätettiin nostaa asteittain nykyisestä 63 vuodesta 65 vuoteen. Eläkeikää oli tarkoitus nostaa vuosittain kahdella kuukaudella vuodesta 2011 alkaen, jolloin korotus saavutettaisiin noin 12 vuodessa. Myös varhaiseläkejärjestelmien alaikärajaa haluttiin hilata ylöspäin vuodesta 2013 alkaen, mitä perusteltiin sillä, että muuten ihmiset siirtyvät työelämän ulkopuolelle varhaiseläkkeiden kautta. Vanhanen myönsikin, että eläkejärjestelmää rukataan taantuman varjolla, sillä nyt se on helpompi tehdä.

Tapahtui juuri niin kuin Vanhanen ounasteli: työmarkkinajärjestöt tuomitsivat erikoisen menettelyn ja eläkeiän korotuksen, koska se olisi merkinnyt suurtyöttömyyden oloissa vanhemmille työntekijöille vuosien kortistossa roikkumista pienellä korvauksella ja eläkkeen tason rajua alenemista. Siksi kokoomus oli hissukseen. Esitys oli keskustan johdon salajuoni.

Rähinä alkaa

Eduskunnan ns. oppositio, joka yleensä aina tukee hallituksen uusliberalistisia esityksiä, syrjäytettiin täysin uudistuksen valmistelusta ï kuten sosiaaliturvan kehittämistä pohtivasta Sala (Sata) -komiteastakin. Mutta tapahtui muutakin, mitä Vanhanen ei ehkä odottanutkaan. Kansa kaikkivaltias lähti taisteluun. Äärimmäisen yksipuolinen ja työmarkkinajärjestöjä ja eläkeasiantuntijoita kuulematta kehnosti valmisteltu eläkeiän nostopäätös kärjisti ilmapiiriä. Palkansaajajärjestöt aloittivat vastatoimien valmistelun. Jos jompi kumpi osapuolista ei peräänny, maa ajautuu kohti yhteenottoa. Hallitus hylkäsi kolmikantaisen valmistelun ja teki yksin päätökset.

Porvarihallitus yritti ottaa kolmikannalta valtaa itselleen. Vanhanen toimi eläkeratkaisussa varsin tökerösti. Hän. ei osoittanut psykologista pelisilmää. Hänen olisi ollut järkevää kutsua työmarkkinajärjestöt neuvotteluihin ja kertoa hallituksen toiveet asiassa? Hallitus joutuu vielä hiomaan eläkeratkaisun yksityiskohtia kolmikantaisesti. Toinen marssijärjestys olisi luonut otollisemman maaperän jatkovalmistelulle, koska kukaan ei ole kyseenalaistanut sitä, että Suomessa työuria on pidennettävä. Ylemmät toimihenkilöt ilmaisivat valmiutensa yleislakkoon ja samanlaista henkeä oli kaikissa palkansaajajärjestöissä. Ammatilliset keskusjärjestöt organisoivat suurta yhteistä valtakunnallista luottamusmieskokousta. Internetissä SAK:n, STTK:n ja Akavan aloittamaan nettiadressiin kertyi nimiä hurjaa vauhtia. Eläkeasiantuntijat kertoivat, että hallituksen päätös nostaa eläkeikää toimii kaiken lisäksi itseään vastaan - saattaa jopa käydä niin, että vuoden 2005 eläkeuudistuksesta alkanut eläköitymisiän nousu pysähtyy. Nyt Vanhasen hallitus on ennätyksellisen epäsuosittu. Kaksi kolmasosaa kansalaista piti hallituksen eläkepäätöstä vääränä. Vanhanen oli pahassa pinteessä. Muutkin keskustaministerit yrittivät selitellä eläkepäätöstä parhain päin. Kokoomus ja vihreät olivat hiirenhiljaa kuin pisi sukassa.

Järjen voitto

Lopulta Vanhanen tajusi tilanteen tai joku häntä viisaampi osasi häntä neuvoa ja mahtavien manausten ja uhkausten saattamana Vanhanen ilmoitti, että lakiesitystä ei anneta eduskunnalle. Sosiaali- ja terveysministeri **Liisa Hyssälä** totesi radion 1-aamussa, että tästä asiasta ei pidä tehdä arvovaltakysymystä - turhaan pelätään kasvojen menettämistä.

Taistelu jatkuu

Nyt hallitus vahingosta viisastuneena palasi kolmikantaan. Hallitus ja työmarkkinajärjestöt sopivat, että ne alkavat ns. Rantalan neuvotteluryhmässä pohtia ñuskottaviaò keinoja todellisen eläkkeellejäämisiän korottamiseksi kolmella vuodella.. Näin ay-liike on sidottu todelliseen eläkeiän nostoon. Jos Rantalan ryhmä ei saa hallituksen toivomia tuloksia, hallitus voi uusia eläkeiän nostovaatimuksensa 2010 alussa.

Juhani Tanski

Sosialismin kehitys puhutti ñPoliittiset puolueet ja uusi yhteiskuntaò-seminaarissa Meksikossa

Antti Siika-aho

Sää oli lämmin ja keväinen, kun edustajat yli 70 maasta ja lähes 200 järjestöstä kokoontuivat maaliskuun lopulla Meksikon pääkaupunkiin Meksiko Cityyn osallistuakseen ñPoliittiset puolueet ja uusi yhteiskuntaò-seminaariin. Kommunistien Liitosta seminaariin osallistui Antti Siika-aho. Tapahtuma oli järjestyksessään kolmastoista ja sen isännyydestä vastasi Meksikon Työväenpuolue (Partido del Trabajo).

Seminaarin tarkoituksena on saattaa yhteen maailman edistyksellisiä puolueita ja järjestöjä keskustelemaan yhteisistä ajankohtaisista ongelmista ja luomaan kontakteja toistensa välille. Seminaarin merkittävyydestä kertoo sekin, että paikalla olivat kaikkien Latinalaisen Amerikan ja Pohjois-Amerikan maiden lisäksi edustajat mm. Koreasta, Kiinasta, Vietnamista, Kuubasta ja Libyasta.

Avauspuheessaan työväenpuolueen puheenjohtaja ja Meksikon Liittovaltion senaatin jäsen Alberto Anaya kehoitti kokouksen osanottajia käyttämään tilaisuutta hyväkseen ja pohtimaan maailmanlaajuisen yhteistyön rakentamista aikana, jolloin kapitalismi elää maailmanlaajuista kriisikautta. Maailman talousmahdit valittelevat taloustaantuman mukanaan tuomia voitonmenetyksiä, mutta todellisia kärsijöitä ovat niiden kaikkien maiden tavalliset kansat, jotka ovat mukana nykyisen talousjärjestelmän oravanpyörässä, Anaya totesi. Ainoaksi vaihtoehdoksi tälle hän näki siirtymisen kohti sosialistista talousjärjestelmää, joka asettaa ihmisen ja ympäristön etusijalle. Tämä samainen viesti toistui lukuisissa muissakin seminaaripuheenvuoroissa ja tuntui olevan erityisen tärkeä aihe juuri Latinalaisessa Amerikassa, joka nyt pyrkii irtautumaan Yhdysvaltojen ja kansainvälisen kapitalismin talutusnuorasta.

Obradorin yllätysvierailu

Soittokunnankin tahdittama mahtipontinen seminaariavaus jäi varjoon, kun Meksikon presidentinvaalit pari vuotta sitten niukasti hävinnyt **Andres Manuel Lopez Obrador** saapui yllättäen paikalle. Seminaariyleisö oli lähestulkoon hurmoksessa huutaen häntä yhteen ääneen nimellä *presidente*. Vuonna 2006 pidetyissä vaaleissa Obrador hävisi äärimmäisen pienellä erolla maata viimeiset 90 vuotta johtaneen PRI-puolueen ehdokasta vastaan: tämä sai kansan liikkeelle ja siitä lähtien laaja kansanrintama on kamppaillut vaalien uudelleenlaskennan puolesta. Meksikossa ajatellaan yleisesti, että tulos saatiin vilpillisesti aikaan ja maan hallitseva talouseliitti ja USA olivat tämän takana. Työväenpuolue on mukana tässä laajassa liittoumassa ja he suuntaavat nyt katseensa vuoden 2011 vaaleihin, mikäli maan poliittisesti räjähdysarka tilanne ei sitä ennen laukea.

Kommunistien Liitto lähetti tärkeälle puoluematkalle Meksikoon Antti Siika-ahon......

Meksiko yksityistää ja marssii USA:n pillin tahtiin

Seminaariväelle pitämässään puheessa Obrador selosti Meksikon liittovaltion suunnitelmia yksityistää mm. öljyntuotanto. Tätä hän piti täydellisenä typeryytenä ja alistumisena USA:n talousintresseille. Kun muualla Latinalaisessa Amerikassa öljyntuotannon kansallistaminen pelastaa kansalaiset talouskriisin kurimukselta, Meksiko marssii täysin toiseen suuntaan, Obrador huomautti. Rauhalliseen tapaansa hän paneutui niihin seikkoihin, joiden vuoksi Meksikon talous on täysin kuralla ja mitkä ovat ratkaisuja näihin ongelmiin. Ainoaksi oikeaksi tieksi hän niinikään näki amerikkalaisesta ja kansainvälisestä otteesta irrottautumisen ja suuntautumisen kohti laajempaa latinalaisamerikkaista yhteistyötä.

Latinalainen Amerikka tahtoo muuttaa kurssia

Kolmen päivän aikana pidetyissä seminaaripuheenvuoroissa päällimmäiseksi aiheeksi nousivat maailman talouskriisin ohella Latinalaisen Amerikan ongelmat ja sosialismin haasteet 2000-luvulla. Latinalainen Amerikka on nyt vahvasti suuntautumassa kohti toisenlaista kehityssuraa ja lukuisia yhteiskunnallisia uudistuksia on toteutettu monessa maassa. Esimerkiksi Venezuelassa, Boliviassa, Nicaraguassa, Dominikaanisessa Tasavallassa ja Brasiliassa kansanjoukot ovat vihdoin päässeet ratkaisemaan omasta kohtalostaan ja työtä köyhyyden monien kasvojen muuttamiseksi tehdään päivä päivältä enemmän. Paljon kiitosta, hurraahuutoja ja aplodeja saivat El Salvadorin kokousedustajat. Vallankumouksellinen FMNL-liike nimittäin voitti maan presidentinvaalit juuri seminaarin alla ja odotukset muutosten puolesta ovat nyt kovat. Aiemmin niin oikeistolaisdiktatuurivetoisessa Latinalaisessa Amerikassa kurssi on nyt selvästi kääntynyt vasemmalle, eikä Kuuba enää ole ainoa vallankumouksen puolesta taisteleva valtio alueella.

Latinalaisen Amerikan edistykselliset maat ovat myös lähteneet kehittämään yhteistyötään monella tapaa niin taloudessa, politiikassa, puolustuksessa kuin kulttuurinkin alalla. Alati kehittyvä ALBA-yhteistyö rakentaa uusia taloudellisia rakenteita ja seminaaripuheenvuoroissa vaadittiin voimakkaasti Latinalaiselle Amerikalle esim. omaa valuuttaa, joka nousisi vastaamaan dollarin ja euron ylivaltaan. Tämä uusi valuutta ei perustuisi kapitalistipiirien talouseduille vaan kansalaisten hyvinvoinnille ilman, että sitä pystyisivät maailmanpankki, IMF tai mikään muukaan taho horjuttamaan. Nykyistä talousjärjestelmää voidaankin verrata eurooppalaisten siirtomaaherruuteen alueella: se on eräänlaista uuskolonialismia, joka on tuhoisasti kietonut valtansa alle monien alueen maiden kansantaloudet.

Seminaarissa käsiteltiin samoin huume,- ja ihmiskauppaa. Puheenvuoroissa muistutettiin USA:n käyttävän näitä tekosyinä sekaantuakseen sotilaallisesti Latinalaisen Amerikan maiden sisäisiin asioihin. Vain kehittämällä kansalaisten elinoloja, koulutusta, terveydenhoitoa jne. voidaan huumekauppa kitkeä, ei aseellisella väliintulolla, puheissa painotettiin.

Kamppailu muutoksen puolesta vaatii tieteellistä analyysia ja oikeaa taktiikkaa

Useissa seminaaripuheenvuoroissa sosialismi nähtiin ainoana mahdollisena voimana vastustamaan nykyistä maailmanjärjestystä. Tämä kuitenkin vaatii ensin marxilaisen teorian edelleenkehittämistä ja tarkan yhteiskunnallisen analyysin tekoa marxilaisen yhteiskuntatieteen pohjalta. Kommunistien Liiton puheenvuorossa tämä aihe nousi vahvana esille samoin kuin oikea taktiikka, jolla tavoitteisiin pyritään. Kommunistien Liiton puheenvuorossa todettiin monopolien vastaisen taistelun taktiikan olevan kunkin maan, alueen tai kansan oma tehtävä eikä siihen ole mitään yleispätevää mallia. Taktiikan luomisen tulee perustua kunkin maan omaan tilanteeseen, taustaan ja traditioon, puheessa painotettiin. Kommunistien Liiton puheenvuoro poikkesikin muista, sillä se keskittyi pohtimaan uuden yhteiskunnan rakentamisen haasteita filosofiselta ja taktiselta näkökannalta. Puhe saikin aikaan melkoisen hässäkän, sillä välittömästi sen päätyttyä useat kymmenet kokousedustajat niin Meksikosta kuin muistakin maista tulivat onnittelemaan ja tahtoivat vaihtaa pari sanaa. Monet näkivät puheen virkistävänä päänavauksena kansainvälisen kommunistisen- ja työväenliikkeen tilanteessa. Tämä osaltaan viestii siitä, ettei monessakaan maassa nimenomaan kommunistinen liike ole kyennyt tekemään analyysia tämän hetken ja tulevaisuuden haasteista puhtaasti marxilaisen tieteen kautta, vaan ne ovat erityisesti Euroopassa jämähtäneet tuijottamaan menneisiin auktoriteetteihin sekä aikaa sitten vanhentuneihin arvioihin. Samoin monessa maassa monopolien vastainen taistelu on näivettynyt kommunistien suuntauduttua joko madaltamaan omaa ideologista tasoaan tai jähmettymällä vanhaan ja eristäytymällä kokonaan yhteistyön rakentamisesta.

Kommunistiset puolueet koolla

Toisena seminaaripäivänä eri maiden kommunistiset puolueet pitivät pienimuotoisen neuvonpidon. Paikalle oli Työväenpuolueen Anayan kutsusta saapuneet edustajat 13 puolueesta Amerikasta, Euroopasta ja Aasiasta. Neuvonpidon tarkoituksena oli, että puolueet voisivat kertoa omasta toiminnastaan ja esittää myös tavoitteitaan itse seminaarin osalta. Näissä puheenvuoroissa korostettiinkin eniten, että kommunistisen liikkeen on kyettävä menemään eteenpäin ilman marxilaisuuden sumentamista ja menneisyyteen tuijottamista. Samalla pohdittiin myös mantereet ylittävän yhteistyön rakentamista eri kommunististen,- ja työväenpuolueiden välille. Tilanne onkin kääntynyt nyt niin, että aiemman sijaan Latinalainen Amerikka auttaa Euroopan veljespuolueita pääsemään jälleen jaloilleen.

Seminaari päättyi jatkuvuuden ilmapiirissä

Seminaari päättyi moniin yhteisiin kannanottoihin, joissa mm. vaadittiin nykyisen talousjärjestelmän muuttamista, USA:n imperialismin lopettamista ja suuntaa kohti sosialismia. Samoin niissä käsiteltiin huume,- ja ihmiskauppaa sekä niitä haasteita, joita esimerkiksi Latinalaisen Amerikan mailla on edessään niiden pyrkiessä rakentamaan sosialismia ja parantaessa kansan elinolosuhteita.

Seminaaripäivät eivät suinkaan kuluneet pelkän asiakeskustelun äärellä. Iltaisin eri maiden edustajat istuivat lasillisellle tai parille (tequila ja paikalliset tuliset ruoat tulivat varmasti kaikille tutuiksi) ja keskustelivat maidensa ja puoleidensa tilanteista, pitivät hauskaa ja muuttivat maailmaa vähemmän virallisessa ilmapiirissä. Meksikolaiset toverimme sulattivat jäyheimmätkin edustajat pirteällä ja rennolla elämänasenteellaan, ilonpidollaan ja ystävällisellä kanssakäymisellään. Joutuipa Kommunistien Liiton edustaja rakentamaan toveruudensuhteita mm. puertoricolaisten, brasilialaisten ja guatemalalaisten kanssa aina tanssilattialla asti.

Meksiko Cityn ilmapiiri ei ollut vain keväisen kuuma, vaan ilmassa saattoi havaita muutoksen tuuliakin. Viesti kurssin muutoksesta tulevaisuudessa kaikui vahvana ja yhteinen toteamus kaikilta oli: ensi vuonna tavataan taas!

Antti Siika-aho
Kommunistien Liitto ry.

...ja hän suoriutui tehtävästään hienosti. Tässä hän pitää Kommunistien Liiton puheenvuoroa.

EU ñpäättiò Euroopan neuvostoaò seuraten muka ñ94 milj.:sta kommunismin uhristaò ja ñrinnasti kommunismin fasismiinò

Tällä järjettömällä päätöksellään 2.4.2009, jonka perusteluissa se vetoaa Euroopan neuvoston päätökseen tammikuulta 2006, joka ei lainkaan koske POLIITTISTA kysymystä, EU sekoili itsensä ideologialtaan fasistiseksi ja samalla epätieteelliseksi ja sellaisena suoranaiseksi terroristijärjestöksi.

Legenda ñ94 miljoonasta kommunismin uhristaò perustuu ñKommunismin musta kirjaò -nimiselle taustaltaan Ranskasta olevalle teokselle, jonka perimmäinen tarkoitus on peitellä ja vähätellä ranskankielisen maailman hirmutöitä siirtomaissaan, jossa erityisesti Belgian kuningas Leopoldin mustista alkuasukkaista tapporahaa maksaneelle hirmuvallalle Kongossa 1890 ï 1909 ei juuri ole historiassa vertaa: Kongon väkiluku väheni 10 miljoonalla, kolmannekseen tai neljännekseen aikaisemmasta, ja noin 10 miljoonaa myös fyysisesti tapettiin. Väkeä tietysti myös pakeni.

ñMustan kirjanò ñkommunismin uhreistaò 65 miljoonaa asettuu Maon Kiinan ja erityisesti sinänsä perusteellisesti epäonnistuneen ñSuuren harppauksenò piikkiin, tavalla, jonka Suomen Tilastokeskus on sepittänyt, ja johon palataan. Sepityksessä ei ole mitään järkeä:

Alakulman kuvassa on nähtävissä interpoloidusta linjasta, että vuosien 1959-1962 15 milj/v.:n ñsyntyvyydestäò (itse asiassa tämä on nyt, että kuinka paljon heitä oli v. 2000 hengissä) puuttuu kolmannes kultakin noilta kolmelta vuodelta, eli kaikkiaan 15 milj. Mutta nuo mainitut ñvirheetò kompensoivat toisiaan, joten 15milj. vähennys Kiinan edellisten vuosien uskomattoman korkeasta 3%:n vuosisyntyvyydestä (Suomessa nyt 1.2%) vuosina 1959 ï 1962 oli tosiasia. Syntyvyys oli silti korkea, kuten kuvastakin näkyy: aallonpohjassakin yhtä suuri absoluuttisesti kuin v. 2000!

http://www.stat.fi/tup/verkkokoulu/data/vt/10/05/index.html

Linkistä näkee, miten Tilastokeskuksen ajatus kulkee: Tuo 15 milj:n lovi ilmoitetaan ñtappamalla tapetuiksiò, ja samaan hengenvetoon lisätään, että muita oli saman verran. Ja sitten suoritetaan varsinainen järjennyrjäytys: TOINEN MOKOMA (siis 30 miljoonaa!) OLI KOKONAAN SYNTYMÄTTÄ JÄÄNEITÄ!

Jos nyt kuitenkin olikin niin, että nuo ñ15 miljoonaa puuttuvaa lastaò olivat juuri niitä syntymättä jääneitä (kuten kaiken järjen mukaan ehdottomasti pitää olettaa, jos sellaisista ylipäätään puhutaan!) niin tuo ikäjakautuma ei todistaisi yhtään ainokaista TAPPAMALLA TAPETTUA ñKOMMUNISMIN UHRIAò! ñMustassa kirjassaò ei kuitenkaan puhuta ainakaan kokoomatiedoissa ñsyntymättä jääneistäò, vaan ñkuolleistaò (joka ei lopultakaan sano mitään, koska kaikki kuolevat (paitsi tietysti syntymättä jääneet)!

Puuttumatta tarkemmin lillukanvarsiin, ainakin tilastojen valossa ñ65 miljoonasta Maon uhristaò ainakin 60 miljoonaa on perusteettomia niillä perusteilla, joilla niitä perustellaan. On selvää, ettei Kiina tule tällaista sekopäisyyttä sietämään, vaan se katkaisee tavalla tai toisella suhteensa EU:un tätä menoa. Eikä puhettakaan, että vaihtaisi esimerkiksi ulkomaankaupan laskutusvaluuttansa dollarista euroon, vaikka sen jotkut kauppakumppanit kuten Iran ovat tällaista esittäneetkin.

ñ12.5 mlj. Leninin uhria...ò

Toinen Mustan kirjan ñsuurkulunkiò on ñ20 miljoonaa NL:n kommunismin uhriaò.

Nämä jakaantuvat seuraavasti: ñvallankumouksen ja sisällissodan uhrejaò on muka 10 milj., eli kaksi kertaa enemmän kuin kaikilla osapuolilla, joita oli toistakymmentä, oli yhteensä sodassa ja tauteihin kuolleita, ja näistä muut paitsi Puna-armeijan omat tappiot 2.2 mlj (marsalkka Zhukovin tieto) pannaan ñPuna-armeijan piikkiinò. Eli siitä, sepitetyt, ñ7.5 miljoonaa Leninin uhriaò. Toinen ñsuuri eräò on vuosien 1921 -22 muka ñ5 mlj. Volgan järjestetyn nälänhädän uhriaò Tambovin ja osin Vorovezhin kuvernementeissa, alueilla, joilla nykyisin on ehkä 1.5 mlj asukasta, eikä tuolloin sen enempää. Mutta yhteensä siis muka 12.8 milj. Leninin uhria!

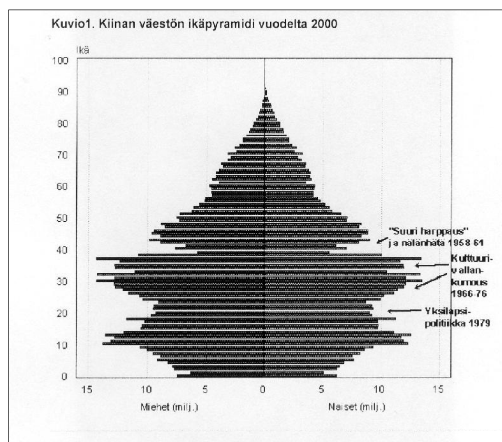
Loput 7.2 milj. jää sitten ñStalinin uhreiksiò, mutta ñ6 milj. Ukrainan järjestetyn nälänhädän uhriaò osoittautuivat ñpääasiassa karkotetuiksiò tekstissä, vaikka heidät yhteenvedossa on merkitty ñtapetuiksiò. 2 milj. kulakkia osoittautuvat myös karkotetuiksi. Stalinin tapettujen uhrien määrä kutistuukin Mustassa kirjassa vähän niin kuin pyy maailmanlopun edellä: erikseen mainitaan 700.000 suuren puhdistuksen uhria, joka on NL:n omien tutkimusten tulos. (Vaikkakin Stalin aikana ne todellisen poliittisen väkivallan uhrit muodostuivat, ja heidät rehabilitoitiin sittemmin. Noiden toimenpiirteiden oikeellisuutta on Suomesta käsin mahdotonta arvioida. Mutta noilla todellisilla tiedoilla **ei ole mitään merkitystä fasisti-eu:n sepitetyistä ñkommunismin uhreistaò!**

EU:n päätös ñperusteluineenò löytyy tästä linkistä:

http://www.tiede.fi/keskustelut/historia-kulttuurit-ja-yhteiskunta-f13/kommunismin-kritisointi-t38346-66.html

Perustelut ovat keskenään ristiriitaiset, eikä YK ole todennut Kiinaa eikä NL:a koskien ñkansanmurhiaò. Etninen sotapropaganda on itsessään verinen loukkaus ihmisoikeuksia ja tiedettä, antirasismia ja kaikkea järkeä vastaan. EU on viitoittanut tiensä EN:n ja EIT:n tavoin historian roskatunkiolle.

Risto Koivula

Suomen maatalous supistuu

Suomalainen maatalous on vähentynyt Suomen EU-jäsenyyden ajan. Harvemmat viljelijät viljelevät suurempia tiloja. Samaan aikaan elintarvikkeiden tuonti kasvaa. Yhä useampi suomalaisten käyttämä elintarvike tuodaan ulkomailta. Sekä suomalaisen työn että ympäristön kannalta pitäisi suosia lähellä tuotettuja mieluiten luonnonmukaisia elintarvikkeita.

Maatiloja oli vuonna 2008 65282 kappaletta kun niitä vuonna 1994 oli 103 000. Neljässätoista vuodessa tilojen määrä on vähentynyt 37 %, kolmen prosentin vuosivauhtia. Samaan aikaan tilojen keskikoko on kaksinkertaistunut 19 hehtaarista 35 hehtaariin. Maidonlähettäjissä (maitotiloissa) lukumäärän pienentyminen on ollut vieläkin suurempaa. Vuonna 1993 maidonlähettäjiä oli 35 000 ja vuonna 2008 enää 12 000.

Maatalouden tilakoon kasvu ja tilojen väheneminen vähentää maatalouden työvoiman tarvetta. Samaan aikaan jäljelle jäävien tilojen viljelijöiden jaksamisongelmat kasvavat kovaa vauhtia lisääntyvän työmäärän vuoksi. Hyvin harvoin on taloudellisesti mahdollista palkata tilan ulkopuolista työvoimaan työtilannetta tasaamaan. Suurtilat ovat tietenkin asia erikseen.

Maataloustulo

Maataloustulo, eli maatalouden markkinahintainen tuotto + maataloustuet vähennettynä maatalouden menoilla, on laskusuunnassa. Ennen EU-aikaa (1994) maataloustulo oli 1769 miljoonaa euroa kun se vuonna 2008 oli 869 miljoonaa euroa, eli laskua on ollut noin 50 %. Tukien osuus maatalouden kokonaistuloista on EU-aikana ollut vajaat puolet, kun se ennen EU:ta oli vain 10 %.

Elintarvikkeiden tuonti

Elintarvikkeiden tuonti on koko ajan kasvanut, samoin kuin vientikin, mutta nopeammin. Elintarvikkeiden tuonnin arvo oli vuonna 2001 noin 2 miljardia euroa (vienti 0,9 mrd ú) kun se vuonna 2008 oli jo 3,6 miljardia euroa (vienti 1,4 mrd ú). Vuoteen 2007 verrattuna tuonti lisääntyi 15 %. Tänään tuonnin osuus suomalaisten elintarvikkeiden kulutuksesta on jo 30 %.

Maa- ja elintarviketalouden työllistävyys

Ennen Euroopan Unioniin liittymistä (1993) maatalous työllisti suoraan 154 000 henkilöä, eli 7,4 % työllisistä. Viime vuonna maatalous työllisti enää 90 000 henkilöä, eli 3,6 % työllisistä. EU aikana on siis maataloudesta menetetty noin 64 000 työpaikkaa. Elintarviketeollisuus työllistää noin 36 000 henkilöä ja kaikkinensa maatalous ja elintarviketeollisuus työllistävät noin 200 000 henkilöä (mukaan lukien esimerkiksi maatalouden osastopanosten kuten lannoitteiden kauppa). Maatalouden ja siihen liittyvien palveluiden osuus bruttokansantuotteesta on supistunut vuoden 1999 2,3 %:sta vuoden 2008 1,9 %:iin.

Tarvitaan suunnan muutosta

Suomalainen elintarviketeollisuus ja kauppa on hyvin keskittynyttä. Elintarviketeollisuus on keskittynyt tuottamaan suuria volyymeja eikä erikoistuotteiden tuottaminen sovellu tähän konseptiin. Tämä on ollut merkittävä pullonkaula esim. luomutuotteiden jalostamiselle. On edellytetty suuria tuotantomääriä ennen kuin jalostusta kannattaa aloittaa, mutta vastaavasti viljelijät eivät uskalla tuottaa tuotteita jos jalostusta ja menekkiä tuotteille ei ole.

Kaupan keskittyminen muutaman ketjun tiukasti ohjattuihin liikkeisiin on tarkoittanut sitä, että pienen tuottajan on liki mahdotonta saada omia tuotteitaan kaupan hyllylle. Tuottajan olisi pystyttävä tuottamaan sellaisia määriä tuotteita, ettei se pienelle tuottajalle ole mitenkään mahdollista. Lisäksi kauppa on karsinut toimittajiensa määrää niin, että liki kaikki tuotteet kulkevat muutaman keskusvaraston kautta, eikä yksittäisten tuottajien tuotteita mielellään oteta ohi tämän keskusjakelun. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi puheet lähiruuan suosimisesta eivät konkretisoidu, sillä lähiruokaa on vaikea saada kaupan hyllyltä.

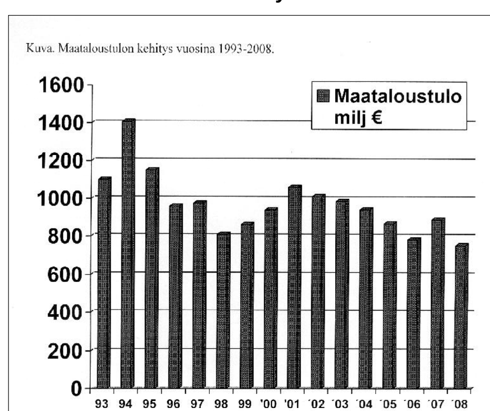
Lähiruuan suosiminen on tärkeää, sillä lähellä tuotetusta ruuasta jää pois tarpeeton kuljetus, joka kuluttaa melkoisesti luonnonvaroja. Käytännössä polttoaine on kuitenkin niin edullista, että tarpeeton kuljettaminen kannattaa taloudellisesti, sillä syntyvät jäte- ja saasteongelmat jäävät yhteiskunnan maksettaviksi. Toinen merkittävä etu lähiruuassa on ruuan tuoreus. Sato voidaan korjata kypsempänä, kun turha kuljetus jää vois ja ruoka on nopeammin kuluttajan lautasella. Nopea toimitusketju vähentää myös säilöntäaineiden tarvetta. Kolmas etu lähiruuassa on se, että silloin suurempi osa rahavirroista jää käytettäväksi alueilla kuin tarpeettoman välikädet jäävät pois.

Tarvitaan siis merkittävää uudelleenajattelua elintarviketuotannossa. Päänavaajana tässä asiassa voivat toimia kunnat, jotka päättävät oman koulu- ja vanhusruokailun järjestämisessä. Suosimalla lähi- ja luomuruokaa voitaisiin suurten elintarviketeollisuusyritysten ja kauppaketjujen vaikutusvaltaa vähentää.

Lisätietoja:
Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2009. MTT taloustutkimus.

KÄ/Juha Kieksi

Kuva. Maataloustulon kehitys vuosina 1993-2008.

Humanoideja baltiassa

Kun Sofi Oksanen ja Inbi Paju esittelivät venäläisvastaista kirjaansa Helsingin Sanomien Sanomatalolla, järjestivät Eestin venäläiset yhdessä suomalaisten Jonhan Bäckmanin ja Leena Hietasen kanssa vastamielenosoituksen ensin Sanomatalolla että sitten elokuvateatteri Orionilla. Kuva Orionilta.

Ei, en tarkoita tällä kertaa vihreitä pikkuihmisiä, joita on saapunut meidän planeetallemme jostain toisesta galaksista. Alien-sanan, jolla tieteisfiktioelokuvissa nimitetään muiden galaksien asukkaita, Latvian ja Eestin viranomaiset kääntävät englanninkielelle termillä ñei-kansalainenò. Ja sellaisia humanoideja on nykyään Baltiassa useita satoja tuhansia.

Ei-kansalaisiksi nimitetään sitä osaa venäjänkielisestä väestöstä, jolla ei ole sen maan kansalaisuutta, jossa kyseinen väestö asuu. Tuolloin kyse ei ole jostain kausityövoimasta, joka saapuu tänään ja huomenna poistuu maasta. Eräät ei-kansalaisista ovat asuneet Baltiassa jo 50 ja useampiakin vuosia, saavuttuaan sinne heti kohta Toisen maailmansodan päätyttyä. Baltian kansalliskiihkoilijat, samoin kuin useat ihmiset itse Venäjällä ovat sitä mieltä, että muka neuvostoviranomaiset ovat lähettäneet Baltiaan venäjänkielistä väestöä (eikä vain venäläisiä, vaan myös ukrainalaisia, valkovenäläisiä, juutalaisia ym.) tarkoituksella nimenomaan muuttaa Baltian tasavaltojen kansallista kokoonpanoa. Tosiasiassa tämä ei ole ollenkaan tällä tavalla ï muussa tapauksessa miksi Liettuassa venäjänkieliset (ei vain venäläiset, vaan myös etniset puolalaiset, jotka asuivat siellä jo ennen sotaa) muodostavat siellä korkeintaan 20 % väestöstä (verrattuna 30 %:iin Eestissä ja runsaaseen 40 %:iin Latviassa)? Jos väestön enemmistö tahtoo erota emämaasta, niin kyseiset 20 % eivät pystyisi mitenkään vaikuttamaan tähän, kuten se myös itse asiassa tapahtui 1980-luvun lopulla.

Ei, venäjänkielisen väestön siirtäminen Baltiaan tapahtui yksinomaisesti taloudellisista syistä. Vuonna 1945 Eesti, Latvia ja Liettua olivat agraarisia takapajuloita ja niiden kehittäiseen tarvittiin asiantuntijoita ï sekä insinöörejä että myös teollisuustyöläisiä. Liettuassa teollistaminen tapahtui pienemmissä mittasuhteissa, siellä painotettiin enemmän maatalouden merkitystä ja tästä syystä myös muista neuvostotasavalloista saapuneen siirtolaisväestön osuus oli pienempi. Totean samalla myös sen, että Lännessä vallitsevista virheellisistä käsityksistä huolimatta siitä, että muka uusien tuotantolaitosten rakentajia ja työntekijöitä tuotiin Baltiaan melkeinpä aseellisessa saattueessa, tosiasiassa nämä henkilöt oli saatava kiinnostumaan siirrosta aineellisesti, mikä oli vielä eräs keskushallituksen menoerä Baltian kehittämiseksi.

Mielenkiintoiseksi muodostui niiden tuotantolaitosten kohtalo, joita rakennettiin keskushallituksen toimesta. Kuten myös eräät huomioitsijat tänään tunnustavat, Baltianmaissa 1990-luvulla valtaan asettuneet kansalliskiihkoilijat johtivat tilanteen näiden laitosten saamiseksi konkurssiin, olettamalla naiivisti, että teollisuuden hävittämisen myötä näiden laitosten työntekijät samoin poistuvat välittömästi Baltiasta.

Mutta tämä väestö ei poistunut. Ja mihin tämä väestö olisi voinut lähteä, jos Venäjällä, Valko-Venäjällä ja muuallakin samoin vallitsi taloudellinen kriisi. Ja silloin kansalliskiihkoiset viranomaiset päättivät saada aikaan venäjänkieliselle väestölle kestämättömät olosuhteet. Poikkeuksena esimerkki Liettuasta, missä Neuvostoliiton hajoamisvaiheessa kansalaisuuden saivat kaikki, jotka sillä hetkellä asuivat tasavallan alueella, Latvian ja Eestin kansalaisiksi voitiin hyväksyä vain ne, joiden sukulaisilla oli kyseisten maiden kansalaisuus v. 1940! Sillä tavoin syntyi maailman käytännössä ennemmin tuntematon ei-kansalaisten kategoria. Toisaalta ei se ollut ihan kokonaan tuntematon ï samanlaisessa asemassa oli värillinen väestö Etelä-Afrikassa, kun siellä oli vallassa apartheidin järjestelmä.

Latvian tai Eestin kansalaisuuden saamiseksi oli suoritettava vastaavasti latvian tai eestin kielitutkinto. Mutta sen suorittaminen muodostui erittäin vaikeaksi. Eikä kysymys ollut vain siitä, että kyseiset kielet poikkeavat niin suuresti venäjänkielestä, vaan siitä, että asetetut vaatimukset olivat erittäin korkeita. Muun muassa valtionkielellä oli kirjoitettava kokonainen essee ï aiheena esimerkiksi ulkomaiset investoinnit. On selvää, että esimerkiksi sekatyöläinen ei pysty suorittamaan sellaista koetta, tenttikomission objektiivisuudesta riippumatta (ja kyseiset komissiot olivat harvoin objektiivisia). Mutta siinäkin tapauksessa, että kyseinen todistus oli hankittu (ja kielitentin tulokset voitiin tarkistaa koska tahansa), venäjänkielinen väestö (joka toteamukseni mukaan muodosti kolmasosan tai enemmänkin maiden väestöstä) ei kuitenkaan saanut mitään mahdollisuuksia asettua korkeisiin virkatehtäviin. Jopa nekin ihmiset, jotka olivat saaneet latvialaiset tai eestiläiset passit, joutuvat jatkuvan syrjinnän kohteeksi. Myös venäjänkieli on syrjinnän kohteena, vaikka se onkin väestön huomattavan osan äidinkieli. Esimerkiksi jokaisessa yhtiössä asioiden hoito ei saa tapahtua venäjäksi ï rikkomuksesta joutuu maksamaan suurta sakkoa. Suomessa, missä on kaksi valtionkieltä ja suomenkieliset nimitykset esitetään myös ruotsiksi, sitä on vaikeata käsittää, mutta siitä huolimatta tilanne on tämä. Tuolloin kansalliskiihkoisessa kirjallisuudessa kirjoitetaan rangaistusta pelkäämättä venäläisistä epäsikiöistä.

Venäjänkieliset ovat useita vuosia sietäneet tämänlaatuista syrjintää, uhraamalla poliittiset oikeutensa taloudelliselle hyvinvoinnilleen, koska Baltian elintaso oli huomattavasti korkeampi, kuin Venäjän elintaso. Myös sivistynyt Eurooppa pysyi vaiti ï osittain johtuen synnynnäisestä rusofobiasta ja osittain vakavien protestien puuttuessa.

Tästä huolimatta tilanne on viime vuosina alkanut muuttua. Kaksi vuotta sitten Tallinnaa koettelivat protestimielenosoitukset ja joukkomittaiset rettelöinnit, kun useat tuhannet ihmiset lausuivat tyytymättömyytensä kaupungin keskustassa seisoneen neuvostoliittolaisen Vapauttajasotilaan muistomerkin ï Pronssisotilaan siirtämisestä. Ja vaikka kansalliskiihkoiset viranomaiset kovakouraisesti tukahduttivat kyseiset esiintymiset, se oli kuitenkin viranomaisille ensimmäinen hätämerkki.

Kun nykyään baltianmaiden taloudellisen näennäishyvinvoinnin kupla on viimein ratkennut ja kansalliskiihoiset järjestelmät joutuneet haaksirikon partaalle, mielialat Baltiassa ovat alkaneet asteittain muuttua. Kun tänä vuonna Riiassa pidettiin mahtava hallituksenvastainen mielenosoitus, siihen osallistui kaikkien kansallisuuksien edustajia ja väkijoukon yläpuolella liehuivat erilaiset liput, mm. Neuvosto-Latvian lippu. Yhteinen taistelu edesauttaa kovasti vapautumista harhaluuloista.

On myös syntynyt toivoa siitä, että Eurooppa muuttaa viimeinkin suhdettaan venäläisten ongelmaan Baltiassa. Tässä suhteessa suuri merkitys kuului Helsingissä hiljattain pidetylle mielenosoitukselle, johon osallistui professori Johan Bäckman. Tämä tapahtuma sai suurta julkisuutta ja useat länsieuroooppalaiset saivat ensimmäisen kerran tietää hyvin erikoisesta balttidemokratiasta. Tietenkin tämä on vain alkua ja ennemmin tai myöhemmin balttilainen apartheid kärsii väistämättömästi tappion.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Korean niemimaan tilanne taas vaikeutunut

Viime aikojen dramaattisilta näyttävät tapahtumat Korean niemimaalla ovat jälleen saaneet tuon Koillis-Aasian alueen laajan sensaatiohakuisen julkisuuden kohteeksi.

Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan väliset aiemmin tällä vuosikymmenellä hyvin kehittyneet suhteet muuttuivat nopeasti jääkylmiksi Korean tasavallan erittäin epäsuositun presidentin Lee Myung Bakin astuttua virkaansa tammikuussa 2008. Hänen kautenaan on Korean niemimaalla järjestetty kaikkien aikojen massiivisimmat Yhdysvaltain ja Korean tasavallan yhteiset sotaharjoitukset, joiden tarkoituksena on epäilemättä näyttää sekä Korean demokrattiselle kansantasavallalle että muille alueen maille tämän sotilaallisen liittouman geopoliittista mahtia erityisesti ilma- ja merivoimien osalta. Etelä-Korean alueella sijaitsevissa siiloissa on lisäksi mahdollisesti ydinaseita. Jokseenkin varmasti niitä on ainakin niemimaata ympäröivillä vesialueilla liikkuvissa yhdysvaltalaisissa pinta-aluksissa ja/tai sukellusveneissä.

On selvää, että tällainen tarkoituksellinen sapelinkalistelu on hermostuttanut KDKT:n, jonka on ollut pakko kiinnittää entistä enemmän huomiota maan puolustusvalmiuteen.

5.4.2009 tapahtunut KDKT:n kantoraketin laukaiseminen ei kuitenkaan liity pohjois-etelä - suhteiden ongelmallisuuteen. Satelliittiohjelma on ollut käynnissä vuodesta 1998 lähtien eikä tässä laukaisussa ole mitään dramaattista, vaikka siitä onkin Lännessä tehty varsinainen sensaatiouutinen. Mm. Korean tasavallan tiedustelupalvelu on kuitenkin osaltaan todennut kantoraketikokeen tarkoituksena olleen satelliitin lähettäminen.

Yhdysvallat liittolaisineen on nyt ajanut Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvostossa läpi Korean demokraattisen kansantasavallan vastaisen poliittisen ñpuheenjohtajan lausunnonò, joka ei kuitenkaan ole lainvoimainen.

Lännen nurinkurinen ja tahallisen vihamielinen suhtautuminen Korean demokraattiseen kansantasavaltaan ja sen täysin lailliseen kantorakettikokeeseen on puolestaan poikinut yhä lisää ongelmia.

Korean demokraattinen kansantasavalta on ilmoittanut, että se aikoo käynnistää uudelleen taannoin puretun ydinteknologiaohjelmansa. Ydinvoimalan polttoaineesta voidaan pitkällä aikavälillä rikastaa myös asekelpoista uraania ja/tai plutoniumia.

Korean demokraattinen kansantasavalta on myös vetäytynyt ainakin toistaiseksi Pekingissä järjestettävistä Korean niemimaan ydinaseettomuuteen tähtäävistä kuusikantaneuvotteluista ja pyytänyt Kansainvälisen atomienergiakomission (IAEA) tarkkailijoita poistumaan maasta. Jyrkkiä otteita, mutta toisaalta - onko Pjongjangille annettu valinnan varaa? Pjongjangissa ymmärretään hyvin, että sanelupolitiikkaan alistuminen saattaisi merkitä synkkää tietä kohti Jugoslavian, Afganistanin ja Irakin kohtaloa.

Yhdysvallat liittolaisinen ei ole jättänyt ainoatakaan tilaisuutta käyttämättä ajaakseen omia geopoliittisia etujaan Koillis-Aasiassa. Korean demokraattiseen kansantasavaltaan näissä olosuhteissa kohdistuva uhka koetaan Pjongjangissa perustellusti varsin konkreettiseksi vaaratekijäksi.

Lännen reaktio Pjongjangin viime päivien toiminnallisiin päätöksiin on ollut odotetusti raivoisa - sillä taholla ei tunnuta lainkaan huomioitavan, että Lännellä itsellään on maailman suurin ja heti käyttövalmis ydinasearsenaali, joka muodostaa koko maailmaa koskevan akuutin ja todellisen vaaran mahdollisessa konfliktitilanteessa.

Muistettakoon, että Korean demokraattisella kansantasavallalla on kaikki suvereenin valtion luovuttamattomat oikeudet järjestää niin ulko- puolustus- kuin sisäpolitiikkansakin itse haluamallaan tavalla. Maa ei missään tapauksessa halua sotaa. Sota on periaatteessakin sosialistiselle valtiolle valtava kehitystä taannuttava rasite, ei bisnes, niinkuin se kapitalisisessa talousjärjestelmässä aina osin on

Kysymys on loppujen lopuksi melko selkeistä kysymyksistä ja ongelmista, joita ei jostain syystä haluta Lännessä ymmärtää sellaisina kuin ne todellisuudessa ovat. Ei Korean demokraattinen kansantasavalta ketään uhkaa, mutta se kokee itsensä uhatuksi. Tällainen tilanne voi ajan mittaan muodostua vaaralliseksi, vaikka Kiina ja Venäjä suhtautuvatkin asiaan varsin rauhallisesti.

KÄ/Kominform

Eestistä ja sorrosta

Presidentti Konstantin Päts johti maataan Eestiä ennen toista maailmansotaa ja hänen aikaansa leimasi avoin ja köyhää kansaa sortava oikeiston luokkadiktatuuri, johon innostuttiin yhtä lailla Eestin pohjoisessa naapurimaassa, lapualaisessa Suomessa. Yhteinen taival oli näkynyt jo vuosien 1918ï 1920 välisenä aikana, kun suomalaiset sotilasvapaaehtoiset olivat vaikuttamassa ratkaisevasti Eestin kansan orjuutukseen lahtarisaappaiden rautakorkojen alle.

Tammikuussa 1919 Eestin armeijasta oli **kolmasosa** suomalaisia, samoin mittava taloudellinen - ja aseapu Suomen taholta oli takeena samalle yhteiskunnalliselle kehitykselle, kuin Suomessa vallitsi, varakkaan omistavan luokan kansaa sortavalle diktatuurille. Eräänä päätekijänä Eestissä tapahtuneessa kansanmurhassa toimi sama mies, joka aiemmin oli Suomessa luokkasodan aikana toiminut vastaavissa tehtävissä. Hän oli eestiläinen eversti Hans Kalm.

Suomen ja Eestin välillä vuosien 1918ï 1940 aikana vallitsi salainen sotilaallinen tiivis yhteistyö, jonka konkreettisena osoituksena olkoon näiden kahden valtion suorittama sukellusveneyhteistyö, joka kohdistui vain yhtä valtiota, Neuvostoliittoa vastaan. Suomenlahden valvomiseen tähtäsi myös Suomen ja Eestin laatima, yhteinen tykistötulen tulenjohtojärjestelmä.

Sukellusvene-esteet, jotka Suomi ja Saksa yhdessä rakensivat Suomenlahden poikki ennen hyökkäystä Neuvostoliittoon, olivat tarkoitetut estämään Neuvostoliiton mahdollisuuden päästä meritse Itämerelle. Tämä oli kuitenkin vasta alkua sille tuhoamiselle ja tappamiselle, mikä oli Suomen ja Saksan yhteisenä päämääränä Neuvostoliittoa ja sen siviiliasukkaita vastaan. Nämä kaksi valtiota miinoittivat Suomenlahden kauttaaltaan. Saksalaiset ja suomalaiset miinalaivat laskivat yhteistyössä Suomenlahteen lähes 1800 miinaa ja 800 raivausestettä Jumindan niemen ja Kalbådagrundin matalikon välillä alueella.

Varsinaisen Jumindan miinakentän lisäksi laskettiin toistakymmentä pientä, 5-40 miinaa, sisältävää miinakenttää Jumindan ja Kronstadtin välisille vesialueille. Neuvostoliittolaisten suorittamassa evakuointioperaatiossa 28.8.1941 evakuoitiin Tallinnasta Eestin neuvostohallintoa perheineen, kun saksalaiset olivat katkaisseet maayhteydet itään. Evakuointiin käytetyt lähes 200 laivaa juuttuivat tähän suomalaisten ja saksalaisten Suomenlahden poikki laskemaan ñJumindaò miinakenttään, missä ne joutuivat alttiiksi miinoille, pommija hävittäjäkoneille, rannikkotykeille ja suomalaisten ja saksalaisten kevyille sota-aluksille. Kaikkiaan 65 neuvostoliittolaisalusta upposi ja sodasta johtuvien puutteellisten tietojen vuoksi 6 000ï 16 000 ihmistä kuoli hukkumalla ja saksalaisten lentokoneiden ampumina.

Eestin historiaa on tulkittu ja tulkitaan edelleen vain yhden, oikeiston laatiman ja yhä vaaliman tulkinnan mukaan siten, että Eesti olisi Neuvostoliiton toimesta väkisin ja yksipuolisesti miehitetty kesäkuussa 1940, mutta **Martti Turtolan** tutkimus väittää itse presidentti Pätsin vehkeilleen. Turtolan tutkimuksen mukaan Viron presidentti **Konstantin Päts** sai Viron itsenäisyyden alkuvuosina Neuvostoliitolta rahaa enemmän kuin palkkaa parlamentaarikkona. Tosiasia kuitenkin on, että Eestin **parlamentin anomuksen,** jonka Neuvostoliiton korkein neuvosto hyväksyi 6. elokuuta 1940. Siten Eestistä tuli yksi Neuvostoliiton kuudestatoista neuvostotasavallasta.

On syytä todeta, että Neuvostoliiton osaksi, sen jäseneksi, pääsi vain ja ainoastaan jäseneksi pyrkivän maan parlamentin hakemuksesta. Esimerkiksi Liettua oikeusministeri **Pakarklis** teki parlamentille ehdotuksen, että Liettua pyytäisi Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitolta lupaa liittyä sen jäseneksi. Parlamentti hyväksyi ehdotuksen **yksimielisesti**. Liettuasta tuli Neuvostoliiton jäsen 21. heinäkuuta 1940.

Nämä Suomi ja Baltian maat haluavat nykyisen kapitalistien ja yksinapaisen maailman oloissa paitsi unohtaa myös jyrkästi kieltää. Maailmassa on viimeisen parinkymmenen vuoden aikana kansojen riisto voimistunut ja politiikkaa oikeistolaistunut. Samalla oikeistolaisuuden julma historia kiistetään, jopa yritetään nostaa uuteen ñkunniaanò.

Historian dokumenteista on kiistatta osoitettu, että kun Suomen valkoiset (lahtarit) olivat halunneet liittyä tavalla tai toisella Saksan vasalleiksi aina saksalaista hallitsijaa myöten ja jatkoivat tätä linjaansa vuoden 1944 syyskuuhun asti. Eestissäkään ei oltu toisen maailmansodan aikana yhtään vaatimattomampia. **Eestiläisiä Waffen-SS**-sotilaita oli noin 20 000 miestä ja kun suhteutetaan se eestiläisten lukumäärään, 845000 vuonna 1945, saadaan heinän osuudeksi 2,37 %. Suomen vastaava luku oli 1408 miestä, joka 3,8 miljoonaisesta väestöstä oli 0,037 %.

Esimerkki menneisyytensä piilottamisesta on myös se, että natsirikollisia jäljittävä Simon Wiesenthal -keskus vastustaa Eestin viranomaisten harjoittamaa historian vääristelyä, kuolemanleirien verokoston olemassaolon unohtamisen ja juutalaisten joukkomurhan vähättelyä ja kiistämistä. Myös ja muun muassa Wiesenthal -keskuksen lukuisat selvitykset osittavat, että virolaiset osallistuivat aktiiviseesti juutalaisten murhaamiseen sekä ilmiantajina että teloittajina. Niistä ansioista Viro sain Saksan ñJudenfreiò kunniamaininnan.

Juutalaisten murhaajien etumiehenä oli **Martin Sandberger,** saksalainen SS-eversti. Jo 20-vuotiaana Sandberger liittyi NSDAP:hen ja sitten SA:han. 1932ï 1933 Sandberger oli natsiaktivisti ja oppilasjohtaja Tübingenissa. Natsien oppilasliigan jäsenenä hänestä tuli yliopistotarkastaja. Hänestä tuli Sicherheitspolizein ja turvallisuuspalvelu SD:n komentaja Eestissä ja hänellä oli merkittävä osuus Baltian juutalaisten massamurhissa. Hän sai tehtävässään erittäin avuliasta tukea eestiläisiltä. Suomesta Valpon päälliköllä Arno Anthonilla oli hyvät suhteet sekä Sandbergeriiin että **F. W. Stahleckeriin.**

Operaatio Barbarossan alettua Sandberger työskenteli Sonderkommando 1a:n johtajana Einsatzgruppessa yhdessä **Franz Walter Stahleckerin** kanssa. Yhdessä he panivat toimeen massamurhia Baltian maissa. Sandberger osoitti erityistä innostusta. Tavallisessa raportissaan 1. heinäkuuta 1942 hän ilmoitti murhatuksi 941 juutalaista. Hänen ponnisteluaan arvostettiin, ja 3. joulukuuta 1941 hänet nimitettiin SD:n komentajaksi Eestiin, jossa tehtävässä toimiessaan hän kävi usein Suomessa, samoin kuin hänen luonaan kävivät Valposta **Arno Anthoni** ja **Ari Kauhanen.** Sandberger pidätettiin sodan jälkeen, tuomittiin kuolemaan 1948 Einsatzgruppen - oikeudenkäynnissä, mutta rangaistus muutettiin myöhemmin elinkautiseksi vankeusrangaistukseksi. Sandberger vapautui 1958. Syksyllä 2004 Eestin lehdet kertoivat Sandbergin asuvan Stuttgartin lähistöllä olevassa huvilassa.

Valpon päällikön, Arno Anthonin ja Gestapon päällikön Heinrich Müllerin käymissä neuvotteluissa käsiteltiin **juutalaisten, kommunismin, antifasismin ja Neuvostoliiton vastaisten** tehtävien vahvistamista Suomessa. Suomen, Eestin ja Saksan tavoitteet olivat siten tuolloin varsin yhtenevät.

Mitä juutalaisten Israel (!) tekee Palestiinan kansalle sen omassa maassa, sitä Eesti tekee edelleen omille kansalaisilleen, eestin- eli vironvenäläisilleen. Mikään eestiläisen äärioikeiston asenteissa ei ole muuttunut siitä, mitkä heidän asenteensa olivat toisen maailmansodan aikana.

Näiden kahden valtion, Israelin ja Eestin, käyttämästä menettelytavasta omille kansalaisilleen voi käyttää oikeutetusti apartheidnimitystä. Eestissä apartheidpolitiikka korostuu maan harrastettua täydellisen uusliberalistista talouspolitiikkaa. Eestissä on käytössä tasaverojärjestelmä, jonka mukaan jokainen maksaa tuloistaan saman verran veroa, eli nykyisin 23 %. Tämä merkitsee **pienituloisille** suuria vaikeuksia kun sosiaali- ja terveydenhuoltojärjestelmä rahoituksen puutteessa rapautuu, amerikkalaistuu.

Useimmiten Eestin pienituloisin kansanosa koostuu iäkkäistä, eläkeikäisistä venäjänkielisistä. Aiemmassa Eestin SNT:ssa supistuivat kaupunkiï ja maaseutuväestön sekä työväenluokan ja talonpojiston väliset sosiaaliset erot ratkaisevassa määrin, Eestin SNT eteni kohti tasaarvoista yhteiskuntaa vauhdilla maassa tapahtuneiden sosialististen yhteiskunnallisten prosessien ansiosta.

Eestiin perustettiin vuonna 1988 siellä asuvien venäläisten turvaksi ja Eestin Kansanrintaman vastapainoksi Interliike. Kansanrintama koostui pelkästään eestinkielisestä väestöstä, eikä sen tarkoituksena ollut yhdistää koko kansakuntaa, vaan toimia vain eestiläisten varakkaan luokan etujärjestönä. Ennen Interliikkeen perustamista oli Eestissä hyväksytty kielilaki, joka teki eestin kielestä maan ainoan virallisen kielen. Interliike määritteli itsensä demokraattiseksi liikkeeksi, johon saivat kuulua kaikki kansalaiset kansallisuudesta huolimatta ja se näki tehtäväkseen sosialistisen yhteiskuntarakenteen suojelemisen, samoin se edellytti kaikkien maan kansalaisten olevan oikeutettuja osallistumaan poliittiseen päätöksentekoon. Liike vaati venäjän kielelle tasavertaista asemaa eestin kielen rinnalla.

Tällä hetkellä ñitsenäinenò Eesti kuuluu sotilasliitto NATOon sekä Euroopan Unioniin, mikä tekee sen sisäpolitiikastakin entistä USA-johtoisempaa, kansalaisten eriarvoisuus kasvaa koko ajan.

Kansalaisillemme nykykirjallisuudessa tarjottu informaatio ei useinkaan eroa siitä ñinformaatiostaò, jota heimoaatteen innoittamana tarjottiin medioissamme rajantakaista Itä-Karjalan asukkaista viime vuosisadan alkukymmeninä, eli käytännössä on yhä edelleen puhuttava kapitalististen Eestin ja Suomen luokkien harrastamasta dis-informaatiosta.

Heimoinnostuksen vallassa, pääomapiirien pettäminä, Suomi ja suomalaiset seikkailijasotilaat osallistuivat vuosien 1918ï 1922 välisenä aikana eri tavoin Neuvostoliiton alueiden valtaamiseksi rahavaltamme käyttöön. Sosialistisen naapurimaamme metsä- ja luonnonvaroja tavoiteltiin kuitenkin turhaan..

Kuten rajantakaisista karjalaisista tunnelmoitiin maassamme1900-luvun alussa, niin tänä päivänä käsitellään eestiläisiä ikään kuin surusilmäisenä, kärsineenä ja vainottuna kansakuntana. Tämä on selkeä oikeiston propagandakeino, jota tekniikkaa **Imbi Paju** ja **Sofi Oksanen** teoksissaan käyttävät. Eestin väestön kehitys virallisen tilaston mukaan on kulkenut erivertaisuuteen. Väestöosuuksiin nähden on edellytettävä täydellistä samanarvoisuutta eestiläisten ja venäläisten oikeuksissa. Eestin koko väestöstä ei-kantaväestön, pääasiassa venäläisten osuus selviää seuraavasta taulukosta:

1945	845 000	97,3 %
1959	1 196 79	74,6 %
1979	1 464 476	64,7 %
1989	1 565 662	61,5 %
1994	1 506 927	63,9 %

Taulukon mukaan luulisi, että Virossa samat oikeudet tasa-arvoiseen elämään kaikkine kansalaisoikeuksineen kuuluisivat venäläisvähemmistölle samoin kuin ne kuuluvat Suomessa huomattavasti pienemmälle ruotsalaisvähemmistölle. Mutta ei! Virossa harjoitetaan täysin sietämättömän syrjintää, apartheid-politiikkaa, jonka vuoksi- toisin kuin suomenruotsalaiset ï vironvenäläisiä pidetään ali-ihmisinä.

Juhani Valo

Kaiken takana oli pelko

Median lempiaiheena on ollut Viro. Se Viro oli Eestinä osa Neuvostoliittoa, jota Helsingin Sanomien toimittaja Saska Saarikoski (HS 9.4) nimitti nyt roistovaltioksi. Saska Saarikoski ei tunne pienintäkään sympatiaa Neuvostoliittoa kohtaan, vaikka se suurella, todella suurella uhrauksella pelasti koko maailman fasismin murhaavasta ikeestä. Siten Saska Saarikoski asettuu fasismin puolelle, ellei kannattajaksi. Saarikoski asettuu tietoisesti tukemaan Imbi Pajun ja Sofi Oksasen linjaa ñkaiken takana oli pelkoò.

Pelko on varmaa totisinta totta. Mutta ï miksi ja kuka pelkäsi?

Pelon valassa elivät fasistisen kapitalismin kannattajat. Toisen maailmansodan aikana Virossa oli valloittaja Saksan lisäksi valtavat määrät virolaisia, jotka palvelivat Hitleriä suurella antaumuksella ja liittyivät Wehrmahtin ja SS-legioonien riveihin. Yhdessä he järjestivät Viroon kymmenien keskitysleirien verkoston ja tappoivat kymmeniä tuhansia juutalaisia ja kommunisteja. Virossa Kloogan verilöyly oli, ennen Auschwitzin paljastumista, ensimmäinen tunnettu juutalaisten joukkomurha. Virolaiset osallistuivat suurella joukolla ja innolla tuhansien juutalaisten murhaamiseen sekä ilmiantajina että teloittajina. Sen ansioista Hitler antoi Virolle ñJudenfreiò kunniamaininnan.

Kun fasistinen natsi-Viro hävisi sodan fasistisen natsi-Saksan kanssa, osa virolaisista fasisteista häipyi muille maille, mutta osa jäi avuttomina Viroon. Sanomattakin on selvää, että heidät valtasi pelko, ellei suoranainen ja syvä kauhu, jonka syyt olivat kymmenien tuhansien juutalaisten ja kommunistien haudoissa. Pelko kalvoi heitä neljäkymmentäviisi vuotta.

Nyt kapitalistisessa Virossa vielä elossa olevat Saksan Wehrmahtin ja SS-legioonien virolaiset veteraanit eivät enää pelkää. Nyt virolaiset fasistit juhlivat, tekevät kunniaa aseveljilleen ja kaikin tavoin pilkkaavat ja häpäisevät fasismin nujertanutta Neuvostoliittoa. Roistomaista.

Kaikista puheista huolimatta Neuvostoliitto oli varsin pitkämielinen. Muuten ei ole selitettävissä se, että Virossa ja muissa Baltian maissa on vieläkin elossa monenkirjava joukko maan alla toimineita metsäveljiä ja natsi-Saksan apuna toimineita fasisteja. Kaikista panetteluista huolimatta näin se menee!

Kai Kontturi

Hukattu Engels

Friedrich Engels (1820-1895) vaikutti olennaisesti dialektisen materialismin kehittämiseen. Hän myös mahdollisti Marxilta kesken jääneiden Pääoman 2. ja 3. osan julkaisemisen.

Heikki Männikkö otti edellisessä lehdessämme kantaa ihmiskunnan ja maailmankaikkeuden tulevaisuuteen artikkelissaan ñMarxilainen maailmankuva ja kosmos (4)ò. Kirjoitus sisälsi muutamia kohtia, jotka ovat ehdottomasti ristiriidassa Engelsin materia-käsityksen kanssa.

Tällainen ilmenee mm. hänen visiossaan maailmankaikkeuden tulevaisuudesta, jossa Männikön mukaan ihmisellä materian kehityksen korkeimpana askelmana olisi mahdollisuus vaikuttaa maailmankaikkeuden ns. lämpökuolemaan. Mielestämme Heikki Männikkö asettaa tässä kyllä kärryt hevosen eteen. Ei dialektiikka määrää materiaa, vaan materia ï perimmäisen substanssin kulloinenkin tila ï määrittelee kaikelle kehitykselle rajat.

Todellisuudessa vallitsevat luonnonlait ja dialektiikan lait. Dialektiikan lait toimivat luonnonlakien puitteissa. Olisi liian suuri suupala esittää, että ihminen toiminnallaan voisi vaikuttaa luonnonlakeihin, jotka ovat kaikkialla maailmankaikkeudessa samat. Tällaisella kiistallahan ei ole minkäänlaista käytännön merkitystä, filosofinen merkitys sillä sen sijaan on.

Itse dialektiikka lakeineen ja kategorioineen on lähtöisin Hegeliltä. Hegelin aikoihin 1800-luvun alussa nähtiin, että maailma ei ollut minkään jumaluuden kerralla luomaa, vaan se oli alinomaisessa liikkeessä ja kehityksen tilassa. Hegel loi filosofiallaan lait tälle kehitykselle. Hän kuitenkin näki kehityksen jonkinlaisen maailmanhengen ï jumaluuden kehityksenä ï jonka loppupisteenä oli Preussin valtio. Kehitys Hegelillä päättyi siis Preussin valtioon, Hegelin dialektiikka oli joutunut umpikujaan.

Engels pelasti dialektiikan muuntamalla sen yhdessä Marxin kanssa dialektiseksi materialismiksi. Hänen keskeisimmät kirjoituksensa tässä suhteessa ovat ñAnti-Dühriġò ja ñLuonnon Dialektiikkaò. Engelsin dialektiikassa ei kehity mikään ñmaailmanhenkiò, vaan nähtiin, että itse materia ï luonto ja yhteiskunta ï olivat jatkuvassa kehityksen tilassa. ñDialektiikka ei ole muuta kuin tiede luonnon, ihmisyhteiskunnan ja ajattelun liikunta- ja kehityslaeista.ò

Engelsin muovaamassa dialektisessa materialismissa on selkeästi kolme osa-aluetta Ensinnäkin on kysymys materia-käsitteestä sinänsä, toisena alueena ovat dialektiikan lait ja kolmantena dialektiikan kategoriat. Dialektiikan lait ja kategoriat eivät ole aiheuttaneet marxilaisten keskuudessa minkäänlaisia ongelmia. Engelsin tulkinnat näistä ovat yhä kestäviä, vaikka luonnontieteet ovat Engelsin ajoista kehittyneetkin valtavasti.

Materia-käsite sen sijaan on potkinut vastaan ja kovastikin. Materia-käsite sisältää kaiken, mikä on objektiivisesti olemassa ihmisen tietoisuudesta riippumatta. Objektiivinen todellisuus käsittää siis sen, mitä ihminen jo tietää ja sen, mitä ihminen ei vielä tiedä, vaikka tiedostuksen kohde olisikin todellisuudessa olemassa. Engelsin Luonnon dialektiikan johdannon viimeisillä sivuilla hän selvittää käsityksiään materialismista. Hänen mukaansa mikään materian yksittäisistä organisaatioista ja ilmentymistä ei ole ikuinen, vaan ainoastaan materia itsessään liikelajeineen on ikuinen. Engelsin ajatuksena on, että vain materia substanssina on ikuinen, mutta sen kaikki yksittäiset ilmenemismuodot ï eläinlajit, kasvit, ihminen ja ihmisen työn tulokset, maapallo, aurinkokunnat ï vaikkakin ne ovat osa materiaa, eivät sitä ole. ñSillä samalla välttämättömyydellä, millä se (materia) joskus synnytti maan ja myös tuhoaa sen, se samalla rautaisella välttämättömyydellä synnyttää kaikki ilmenemismuotonsa kuten elämän jossain muualla uudelleen.ò

Engelsin nämä huomiot on marxismi-leninismissä lähes kokonaan unohdettu, ja tämä alkaa jo Leninistä. Leninin filosofinen pääteos ñMaterialismi ja empiriokritisismiò käsittelee Engelsin dialektiikkaa hyvin ansiokkaasti, mutta ei ota kantaa Engelsin Luonnon dialektiikan johdannossaan esiin ottamiin ajatuksiin. Leninin on täytynyt törmätä niihin, koska hän tunsi marxilaiset teoriat läpikotaisin. Yhteiskunta oli juuri tuolloin kovassa kehitysvaiheessa ja Lenin katsoi vain eteenpäin. Tuossa tilanteessa Lenin ei halunnut ottaa kantaa noihin Engelsin ajatuksiin puolesta eikä vastaan, vaan jätti ne yksinkertaisesti pois huomionsa keskipisteestä.

Luonnontieteet ovat edenneet valtavin harppauksin eteenpäin Engelsin ja Leninin ajoista. Lenin kuvitteli, että avaruus on loputon kaikkiin suuntiin. Näin hän käsittää maailmankaikkeuden, jossa lähtökohtana on materian loputtomuus ja äärettömyys. ñAvaruuden rajattomuus merkitsee seuraavaa. Liikuttakoon mihin suuntaan hyvänsä ja siirryttäköön miten pitkän välimatkan päähän tahansa lähtökohdasta, ei missään eikä milloinkaan saavuteta rajaa, jota pitemmälle ei voitaisi liikkua. Rajattomuus ja äärettömyys ovat avaruuden erilaisia tunnusmerkkejä. Maailmanavaruus ei ole ainoastaan rajaton vaan myös ääretön.òé òNiin kaukaisia kuin jotkin tähtikunnat lienevätkin, niiden takana on yhä uusia jättiläismäisiä taivaankappaleiden koostumuksia, kosmisten järjestelmien mittaamattomia ulottuvuuksia.ò (M-L-F-P / II painos s. 85).

Nykyinen tähtitiede on kumonnut Leninin tämän käsityksen. Sen mukaan avaruus on yhtä aikaa ääretön ja äärellinen. Avaruus on äärellinen, eikä sen takana ole yhtään mitään, ei edes avaruutta. Avaruus on toisaalta ääretön. Voit mennä mihin suuntaan tahansa loputtomasti, mutta avaruuden kaareutuvuus ï painovoima ï pitää huolen siitä, että vaikka menet kuinka suoraan eteenpäin, palaat lopulta muutamien kymmenien miljardien vuosien kuluttua takaisin lähtöruutuun ï tosin sitä lähtöpaikkaa ei enää ole ollut miljardeihin vuosiin olemassa.

Neuvostoliiton teoreettiset oppikirjat ovat olleet Leninin linjoilla. Oppikirja ñMarxilais-Leniniläisen filosofian perusteetò, joka ilmestyi Neuvostoliitossa v. 1958 ja sen toinen painos 60-luvulla ja Suomessa 1970-luvun alussa on täysin Leninin linjoilla ï myös siinä, että se unohtaa Engelsin käsitykset materiasta substanssina.

Vuonna 1980 suomennettu uusittu ñMarxilais-Leniniläisen filosofian perusteetò -kirja toistaa saman virheen. Sen sijaan Leninin avaruuskäsitettä se muotoilee uudelleen poistamalla siitä tulkinnan avaruuden loputtomasta äärettömyydestä.

Useimmat neuvostoliittolaiset filosofit toistavat samaa materia-käsitteessä esitettyä virhettä. Niin tekevät mm. **Viktor Afanasjevin** ñFilosofian alkeetò (suomennos 1976) ja **Teodor Oizermanin** ñFilosofian pääsuuntauksetò (suomennos 1977) pysyessään neuvostofilosofian vakiintuneilla linjoilla.

Hienon poikkeuksen yleisestä linjasta tekee **Aleksandr Septulinin** kirja ñDialektiikan kategoriat ja laitò (suomennos 1977). Septulin osoittaa teoksessaan, että myös hän on lukenut Engelsinsä. Tässä opuksessa on mielestämme kaikki paikallaan ï myös materiakäsite kaikkien materian yksittäisten ilmiöiden substanssina. ñJokainen materiaalinen muodostuma on tosiaan osa materiaa, mutta ei kaikki kokonaisuudelle ominainen ole ominaista sen jokaiselle osalle. Siksi kokonaisuutta koskeva käsite ja tuon kokonaisuuden jotakin osaa koskeva käsite eivät voi olla identtisiä.ò Kirja myös osoittaa, ettei neuvostofilosofia ollut mikään yhtenäinen monoliitti, vaan että sielläkin keskustelua käytiin ja oltiin asioista eri mieltä. Samaa keskustelua voidaan käydä meilläkin.

Vaikuttaa siltä, että Heikki Männikkö asettaisi kirjoituksessaan yhteiskunnallisen liikkeen objektin ja subjektin ï tässä ihmiskunnan ï jumalalliseen asemaan, joka asettuu materia-käsitteen yläpuolelle. Kuinka yhteiskunnallinen liike, joka on vain materian yksi ilmenemismuoto, jota esiintyy vain, kun vissit rajaehdot täyttyvät, voi asettua materian yläpuolelle, jonka erityistapaus se itsekin vain on? Ihminen, tajunta tai yhteiskunta ei voi vaikuttaa materian olemukseen, koska materian olemus on havainnoitsijasta riippumatonta ï objektiivista ï siis myös ihmiskunnasta ja sen tajunnasta riippumatonta todellisuutta ja kaiken alkuperusta. Ihmiskunta ei ole, eikä voi olla luonnon elin, jonka luonto on itse synnyttänyt ohjaamaan universaaleja luonnonlakeja. Osa ei voi olla ensisijainen kokonaisuuteen nähden.

Reijo Katajaranta
Matti Laitinen

Edellisen johdosta

Artikkelissani ñMarxilainen maailmankuva ja kosmosò olen materian sosiaalisesta liikemuodosta käyttänyt aina termiä sivilisaatio, jolla tarkoitan universumin sosiaalista liikemuotoa kokonaisuutena. Varoitin näkemästä sivilisaatiota ñirrallisena rönsynä muun universumin kyljessäò. Se ei ole ñvain yksi materian ilmenemismuotoò, vaan materian korkein liikemuoto. En ole väittänyt, että dialektiikka määrää materian, mutta dialektiikkaa meillä on oikeus ja velvollisuus käyttää metodina.

Väitänkin, että materian ja maailmankaikkeuden kehitys on dialektinen. Materian sosiaalinen liikemuoto syntyy biologisesta liikemuodosta noudattaen materian biologisia ja sosiaalisia lakeja sekä samalla yleisiä dialektiikan periaatteita. Engelsin ajatus oli, että ñkunkin liikemuodon puitteissa kehitysprosessi saavuttaa korkeimman kohtansa, jossa kyseisen liikemuodon kannalta ñvalmis kappaleò muuttuu samalla seuraavan liikemuodon soluksiò. Artikkelini perusajatus on, että vastaavasti materian sosiaalinen liikemuoto saavuttaa korkeimman kohtansa (kommunistinen yhteiskunta), muuttuen seuraavan liikemuodon soluksi. Tässä puolustan väitettä, että sivilisaatio ajan mittaan yhdessä muun universumin kanssa muodostaa synteesin, jolle syntyvät omat - nyt meille tuntemattomat - lainalaisuudet ja jotka osaltaan vaikuttavat universumin kehitykseen. Kysymys ei siis ole siitä, että materian sosiaalinen liike asetetaan materian yläpuolelle, vaan se on itse materiaa ja samalla luonnonlaki.

Reijon ja Matin artikkelissa asetetaan sivilisaatio sivurooliin ja nostetaan jalustalle Engelsin lause: ñsillä samalla välttämättömyydellä, millä materia joskus synnytti maan ja myös tuhoaa sen, se samalla välttämättömyydellä synnyttää kaikki ilmenemismuotonsa, kuten elämän jossain muualla uudelleenò Ei tätä lausetta voi pitää sanatarkasti totena ja tässä muodossa se on dialektiikan vastainen. Engels selvitti yhtenä suurtyönään dialektista metodia käyttäen materian liikemuotojen periaatteen, sekä materian kemiallisen, biologisen ja sosiaalisen liikemuotojen tieteellisen yhteyden. Mutta hänen aikanaan ei yksinkertaisesti ollut olemassa tietoja, joilla universumin kosmologista menneisyyttä ja tulevaisuutta olisi voitu analysoida.

Ja toisessa muodossa tunnetut Engelsin lauseet antavat ymmärtää, että hän vasta asetti nämä kysymykset. Reijon ja Matin artikkeli sisältää lukuisia kohtia, joihin tulisi puuttua. Yksi tällainen on: ñKuinka yhteiskunnallinen liike, joka on vain materian yksi ilmenemismuoto, jota esiintyy vain, kun vissit rajaehdot täyttyvät, voi asettua materian yläpuolelle..ò. Väitän, että ette ole asiaa vakavasti pohtineet esittäessänne tällaisen lauseen. Lehtemme tila ei anna mahdollisuutta tässä vaiheessa käydä asiasta laajaa keskustelua. Ehdotankin, että heti EU-vaalien jälkeen kesäkuussa järjestämme asiasta väittely-keskustelutilaisuuden. Ehkä voimme sitten syksyllä julkaista vaikkapa Kansan äänessä erillisen liitteen, jossa tätä keskustelua jatketaan.

Tosiasia kuitenkin on, että olemme tulleet asiaan, joka marxilaisen liikkeen tulevaisuuden kannalta on aivan olennainen. Sanoisin jopa, että olemme melko varmasti ainoat maailmassa, jotka puutumme näihin kysymyksiin. Siksi tilaisuutta keskustella (ajallisesti pitkääkin) asiasta emme saa päästää käsistämme.

Heikki Männikkö

ñMissä on se valta, joka puuttuu Eduskunnaltað ð ð ?ò

Wäinö Pietikäinen on todella pitkän linjan yhteiskunnallinen ahertaja ja työväenluokan etujen ajaja. Vuodesta 1985 hän on johtanut Asbestkamp-85:n toimintaa, joka toimii ennen kaikkea työperäisten sairauksien syiden paljastamiseksi ja tuomitsemiseksi. Järjestö toimii sekä Suomessa että Ruotsissa. Hänellä itsellään on työpaikalta "saatu" asbestikeuhko. Toiminnassaan hän on joutunut jatkuvasti toteamaan "mitä kuusta päättäjillä nykyään on kuuleminen". Eduskunta ei enää olekaan vallan todellinen keskus, vaan se on siirtynyt Brysseliin.

Tässä omakohtaisessa tarinassaan hän kertoo, kuinka hän on jatkuvasti joutunut törmäämään tähän asiaan.

Wäinö on myös STP:n ehdokkaana kesäkuun EU-parlamenttivaaleissa.

ñLaulu kahdestakymmenestäò sai aikoinaan hyvin paljon huomiota osakseen ja laulun sanomaa en ole tähän mennessä kenenkään kuullut kiistävän. Nyt on kuitenkin toiset ajat, niin Eduskunnassa kuin muutenkin yhteiskunnassa. Eduskunnassa ei ole enää ketään joka edustaisi työväenluokkaa ja EU:n myötä kapitalismi ei henkilöidy niin selvästi kuin ennen.

Noin puolitoista vuotta sitten jätin Eduskunnan puhemiehelle kansalaisadressin, jonka oli allekirjoittanut yli 1000 henkilöä. Puhemies ei kuitenkaan ottanut vastaan. Jätin sen kuitenkin kansliaan liitteineen. Mukana oli lukuisia asiakirjoja ja kaksi merkittävää lausuntoa kansainvälisesti tunnetuilta asiantuntijoilta. Lääkintöneuvos Fidelsberg Wienestä totesi lyhyesti ja ytimekkäästi, että ñasbestikeuhko tulee asbestin sisään hengityksestä ja saunalla ei ole mitään tekemistä sairauden kanssaò.Ruotsalainen kansainvälisesti tunnettu ihmisoikeusjuristi Hans-Göran Frank totesi kyseessä olevan rikoksen, joka poliisin tulisi tutkia.

Poliisitutkimuksia kyllä tehtiin ja poliisitarkastaja Hans Lidblom teki asiallisen tutkimukset ja allekirjoitin faktat. Syyttäjä ei kuitenkaan lähtenyt liikenteeseen. Sandvik Coromt AB:n toimitusjohtaja Hans Dahl kirjoitti, että Pietikäinen ei ole altistunut heidän tehtaallaan enempää kuin suurkaupungissa tavalliset ihmiset altistuvat. Hän kieltäytyi kirjoittamasta työvammailmoitusta. Teetin koepalaleikkauksen, joka todisti asbestialtistuman olevan Ruotsista peräisin. Kun syyttäjä kieltäytyi haastamasta toimitusjohtaja Dahlia, niin myöhemmin tein ilmoituksen itse sairaskassalle ja sitä seurasi kierros hallintotuomioistuimissa. Erilaisin kieroiluin joka tapauksessa jäi voimaan ylilääkäri Carl-Johan Göthen lausunto, että ñPietikäinen on ollut lapsesta saakka ahkera saunoja ja asbesti on saunakivistäò .Pielavedellä, jossa olen syntynyt ei ole asbestia luonnossa. Kirjoitin kirjan ñSauna-asbestoosiò, joka on minulta saatavissa ruotsiksi ja suomeksi.

Nyt sitä tullaan päivänpolitiikkaan. Kun olin valittanut Euroopan ihmisoikeus komissioon (European Comission of Human Rights Council of Europe), siellä yritettiin minua jujuttaa, etten olisi käyttänyt kaikkia valitusteitä Ruotsissa. Kun pystyin todistamaan, että kaikki tahot oli käyty läpi, niin ñeurooppalaisetò hyväksyivät ruotsalaisten siirtomaaherrojen kannan, että saunastahan se tulee asbestikeuhko ainakin suomalaisille.

Minulla on laaja verkosto useiden alojen asiantuntijoista. Kun kysyin korkeassa asemassa olevalta hallintojuristilta, mitä pitäisi tehdä silloin, kun valitukset eivät johda lain edellyttämiin tuloksiin, hän kehotti vaikuttamaan poliittisesti. Siksi käännyin Eduskunnan puoleen. Koska kysymys on kansallinen ja kun ASBESTKAMP-85 on puoluepoliittisesti sitoutumaton, käännyimme ensikädessä Eduskunnan puhemiehen puoleen. Hänhän presidentinvaaleissa oli ainoa ñtyöväen ehdokasò, ja vaalipuheissa totesi, että vastakkain asettelun aika on ohi. Potilasyhdistyksen vaatimus myös oli, että Eduskunta päättäisi eroamisesta Eurooppa neuvostosta, jonka alainen ihmisoikeuskomissio on. Lisäsimme, että voiko Suomi olla sellaisessa mukana, missä meidän perinteitä pilkataan. Puhemies ei ole vastannut adressiin ollenkaan.

Kävin myöskin kansanedustajia tapaamassa henkilökohtaisesti. Ensimmäiseksi tapasin Vasemmistoliiton Erkki Virtasen 28/11-07. Hän yritti kuitenkin kiertää asian ja kysyi, että olinko ottanut selvää mahdollisuudesta syyttää lääkäreitä kunnianloukkauksesta. Sanoin professori Christian Diesenin tehneen laajan tutkimuksen, jissa hän totesi, että Ruotsissa lääkärit ovat uskottavia tuomioistuimissa verrattuna sekatyömieheen. Kun vaadin Virtaselta vastausta, niin sitä en koskaan saanut.

4/12-07 tapasin perussuomalaisten Pentti Oinosen. Hän oli ainoa, jolla näytti olevan halua tehdä jotakin. Hän mainitsi yhtenä mahdollisuutena olevan ottaa asia esille hallituksen kyselytunnilla ja lupasi viedä asian eduskuntaryhmään. Ilmeisesti eduskuntaryhmä puhui hänelle järkeä, että eihän kansalaisten mielipiteistä tarvitse välittää, kun on kyseessä isommat asiat. Oinonen kehotti vain juttelemaan avustajansa kanssa. Avustajia ei ole kansa valinnut ja en näe mitään järkeä puhua avustajien kanssa. Minä kun en tarvitse lohdutusta, vaan haen oikeutta tuhansille sorretuille.

4/12-07 tapasin myöskin kristillisten edustajan Toimi Kankaanniemen. Hän valitti Eduskunnan ja hallituksen olevan rähmällään Eurooppaan päin. Valistin häntä myöskin Kangasniemen kunnan Otto Tarvosen armomurhasta.

Kankaanniemi kysyi, että olenko ottanut yhteyttä työnantajaan. Sanoin, että työnantaja ei ole halukas edes keskustelemaan asiasta. Myöskään hän ei koskaan vastannut kirjelmään.

5/12 -07 olin sopinut tapaamisesta RKP:n kansanedustajan Håkan Nordmannin kanssa. Hän ei kuitenkaan tullut. Avustaja kuitenkin kirjoitti ahkerasti muistiinpanoja. Myöskään Nordmann ei vastannut.

7/12-07 tapasin vihreiden Erkki Pulliaisen. Hän kysyi, että onko virallinen Ruotsi ottanut kantaa, sanoin että valitettavasti ei. Hän lupasi kysyä asiaa vihreiden lakimieheltä. Sitten hän kieltäytyi puhumasta minun kanssa. Siis hän oli tavallinen Pulliainen.

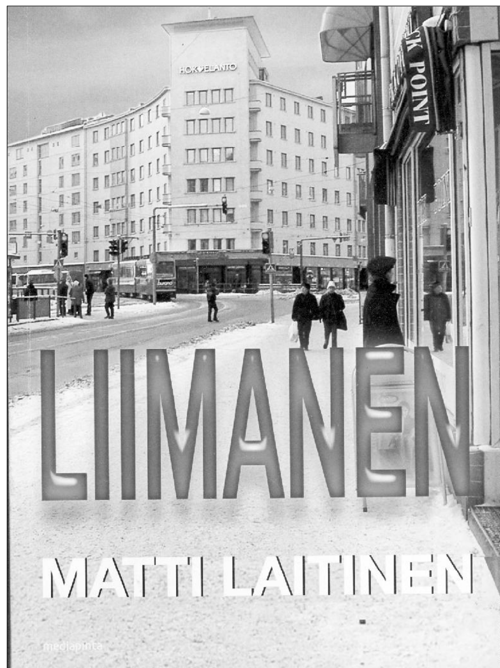
11/12-07 tapasin keskustan Hanna -Kaisa Heikkisen. Hänkään ei halunnut keskustella taikka vastata. Hän sanoi, että joutuisi naurunalaiseksi, jos ottaisi asian esille. Sanoin, että ne yli tuhat allekirjoittajaa eivät nauraneet. Heikkinen vertasi minun puuhiani taisteluun tuulimyllyjä vastaan. Itse olen toista mieltä. Olen jonkinlainen Sven Tuuva, josta Irwin Godman lauloi ñvain yksi on joukosta poissa Sven Tuuvaa ei joukossa näyð ò.

Yritin sosiaalidemokraateista saada käsiini Jakob Södermania, mutta hänellä oli kiireitä ja siksi jätin kirjelmän eduskuntaryhmälle. Jätin samoin kirjelmän Kokoomuksen eduskuntaryhmälle. Otin useita kertoja yhteyttä molempiin eduskuntaryhmiin, mutta tuloksetta.

Kun tuli Eduskunnan kesäloman aika, niin jätin hiukan ennen kirjelmät kaikille eduskuntaryhmille, jossa ilmoitin, että odotan 8 päivää vastausta. Håkan Nordman kirjoitti, että kiireiden vuoksi hän ei ole ehtinyt vastaamaan. Hänen kiireensä eivät ole ilmeisesti loppuneet, koska vastausta ei ole tullut. Viime kesänä tuli kortti Kokoomuksen eduskuntaryhmältä, jossa sanottiin papereiden olevan hukassa. Lähetin uuden kirjelmän, johon luvattiin vastata, mutta myöhemmin kun tiedustelin, niin ilmoitettiin, että vastausta ei tule.

Nyt on kuitenkin EU-vaalien edellä tullut ilmi, miten kansainvälinen pääoma naruttaa niin Eduskuntaa kuin hallitustakin. Kun Stora- Enso hävittää työpaikkoja Suomesta ja myötävaikutti Ruotsin devalvaatioon, niin Jyri Häkämies lojaalina kapitalistien edustajana ilmoitti, että Suomen valtio ei puutu Stora-Enson bisneksiin. Tämä ehkä hiukan antaa käsitystä, mistä Eduskunta ottaa käskyt. EU on suurpääoman luomus ja sitä ei voi parantaa sisältä päin. Euroopan kansojen edut vaativat EU:n lakkauttamista. Siksi vaaliehdokkaille tulisi asettaa kysymys EU:n lakkauttamisesta. Lakkauttamisessa ei ole kysymys vasemmisto-oikeistosta, vaan maiden itsenäisyydestä. Esimerkkinä voidaan mainita, että Tanskassa sodan aikana toimi myöskin oikeistolaisia vastarintaliikkeessä. Ainoa taho, joka siellä oli itsenäisyyttä vastaan oli sosiaalidemokraattisen puolueen johto, joka tilasi Ruotsista 50.000 kivääriä taistelussa kommunisteja vastaan.

Matti Laitiselta uusi kirja: Liimanen

Yhteiskunnallinen romaani
Matti Laitinen
Kustantaja: Mediapinta, 2009, 267 sivua

Matti Laitinen on jälleen saanut aikaiseksi kirjan. ôLiimanenô on jo hänen viides kirjansa. Ensimmäisen kirjansa ôPyllervo Paunonenô hän julkaisi v. 1993. Sen jälkeen kirjoja on tipahdellut parin vuoden välein. Kirjoille ei ole aina ollut helppo löytää kustantajaa. Syy ei ole niiden kirjallisessa tasossa, vaan niiden voimakkaissa yhteiskunnallisissa kannanotoissa. Kustantajat olettavat, ettei tavallinen valtamedian aivopesemä keskivertolukija oikein pitäisi niistä. Saattaa olla niinkin, mutta se ei osoita kovinkaan suuria ambitioita kustantajien puolelta. Jos Laitinen eläisi esim. Kuubassa tai Venezuelassa, hän olisi varmasti hyvinkin arvostetun kirjailijan asemassa. Nyt hänellä ei porvarillisessa Suomessa ole ï ainakaan vielä ï ollut pääsyä edes kirjailijaliiton jäseneksi.

Liimasta on aika vaikea pistää mihinkään kirjallisuuden alalajiin ï se ei ole mikään dekkari kuin olivat Laitisen pari aikaisempaa kirjaa. Se kertoo pääosin Laitisen ja hänen ystävä-/ lähipiirinsä omasta elämästä aina 70-luvulta vuoteen 2006. Mikään elämäkerta se ei kuitenkaan ole. Eikä siinä ole mitään yhtenäistä juontakaan, vaan tarina poukkoilee tilanteista ja tapahtumista toiseen noudattamatta mitään ajallista järjestystä.

Erityisesti Liimasen ansioita on, että se kuvastaa hyvinkin monipuolisesti nykyaikaamme. Siinä kuvataan hänen lapsuutensa kasvuympäristöä, siinä painitaan, matkustellaan, sienestetään, filosofoidaan, runoillaan, ryypätään, seurustellaan ja harrastetaan sosiaalisia suhteita. Jos kirjoittaa kirjan omien elämänkokemustensa pohjalta, niitä on syytä olla ï ja Matti Laitisella niitä on. Laitinen on myös ansiokkaasti dokumentoinut kirjassaan monia asioita suomalaisessa työväenliikkeessä. Tämä tulee esiin mm. Veikko Sippolaa käsittelevässä kappaleessa, jossa valotetaan paljon suomalaisen kommunistisen liikkeen historiaa Veikko Sippolan kautta.

Matti Laitinen osaa kirjoittaa kaunokirjallista tekstiä. Hän kuvailee ympäristöä ja tapahtumia hyvinkin tarkasti ja eloisasti, mutta ei kuitenkaan mene tässäkään asiassa liiallisuuksiin - jotkin kirjailijat kun saattavat käyttää 20 sivua siihen, kun he kertovat päähenkilönsä kävelyä huoneen päästä toiseen. Olettaisin, että jos joku lukee tämän kirjan sadan vuoden kuluttua, hän saa hyvinkin oikeaan osuvan kuvan ajastamme ja nykyisestä maailmastamme.

Matti Laitisen kirja on elämänläheinen ja mieluisa lukukokemus, jota voi suositella kaikille muille paitsi ei nirppanokkaisille poroporvareille. Hehän eivät halua nähdä todellisuutta sellaisena kuin se on ja todellisuuden kuvaus taas on Laitisen kirjassa hyvinkin vahvaa ja poliittisesti värittynyttä.

Kirjaa voi kysellä Matti Laitiselta itseltään tai sitten kustantajalta. Kirjan hinta on 25 euroa ja Matin tavoittaa sähköpostiosoitteestaan matti.laitinen@pp5.inet.fi.

Reijo Katajaranta

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

ñLinnassa istui Ryti, Rangeli, Kivimäki sekä Tanneriò

Näin runoili sodan jälkeen Terijoen hallituksen maatalousministeri Armas Äikiä. Sitä lauloivat kisälliryhmät ympäri maata. Kansa myhäli, kun 25 vuoden sorron jälkeen oli saanut hiukan lisää vapauksia.

Nyt on puuhailtu, että millä rehabilisoitaisi Suomen historian suurimmat rikolliset. Sanotaan, että sotasyyllisyysoikeudenkäynti oli voittajavaltojen teatteria, mutta kymmenet tuhannet työläiset osoittivat mieltään ja vaativat rikollisia vastuuseen. Norjassa ja Tanskassa teloitettiin kymmeniä, jotka olivat Hitlerin käsikassaroita. Kansa ei onnistunut saamaan tahtoaan läpi. Ohranakenraali Anthoni selvisi vähällä myöskin juutalaisten toimittamisesta Eestiin tapettaviksi, puhumattakaan kommunistivainoista. Suoralta kädeltä muistan pari kommunistia, jotka murhattiin, Aatos Sallinen ja Veikko Pöysti.

Minulla on videohaastattelu eräästä kommunistista, joka oli keskitysleirissä. Hirveiden rääkkäysten jälkeen hän ei kuulu Tannerin rehabilitoijiin. Tanneri on tunnetusti ollut valitsemassa tapettavia sodan loppuvaiheessa. Rehabilitoinnissa on julkisuudessa esillä Tanner ja Ryti. Syy on tietysti selvä sotapolitiikka, joka oli selvästi eniten Rytin ja Tannerin käsialaa. Siellä oli Kukkonen, Kivimäki, Rangell ja muut enemmän hännnänkanttajia, nyt kun on taas kova hinku siirtää iivanat Uralin taakse. Talibaani radio veisaa ainakin samoja natsilauluja, kuin minun lapsuudessa.

Suomen Televisio on kunnostautunut esittelemään kuvia Hitleristä olympiakisoissa. On ajan kysymys, milloin Hitler rehabilitoidaan myös. Siihen tietysti sionistit antavat hyvän vetoavun, kun Israel tekee Gazassa saman asian kuin Hitler Lidicessä ja Oradourissa. Israelilla ei ole oikeutta käyttää juutalaista identiteettiä. Hitlerin uhrit eivät olleet sionisteja ja monissa tapauksissa tunnettuja humanisteja. Kaikki juutalaiset lääkärit, jotka tunnen, ovat olleet humanisteja Toisin on Mengelen ja hänen kaveriensa kanssa.

Olisi aika rehabilitoida Hertta Kuusinen, Lydia Salminen ja ñJenkkaò Pajunen, jotka istuivat Hämeenlinnassa. Tunsin Lydia Salmisen viisi vuotta ja hän kertoi näistä vainoista. Tämä ompelija istui kolme vuotta Hämeenlinnaa. Näitä uhreja on ollut kymmeniä tuhansia, jotka pitäisi rehabilitoida. Se on meidän fasismin vastustajien velvollisuus muistuttaa näistä vainoista tuleville sukupolville.

Sodan-ja Fasisminvastaisen Työn jäsen
Wäinö Pietikäinen

Asiat tärkeysjärjestykseen

Maailman vapaimmasta valtiosta jälleen kerran liikkeelle lähteneen lamaruton vahinkojen minimoinnin pitäisi nyt olla tärkein toimenpide ja innovaatioiden kohde niin yksityisille kuin yhteisöillekin.

Uskoisin suurimmalle osalle suomalaisia olevan yhdentekevää oliko Viro miehitetty vai miehittämätön. Korkeintaan kaljan ja vodkan nykyhinta Tallinnassa kiinnostaa. Talvisodan syttymisestä on kulunut kohta 70 vuotta, jatkosodan päättymisestä 65 vuotta. Edelleenkin on kinan kohteena kuka voitti ja kuka hävisi.

Kyllä sieltä juoksuhaudoista ja bunkkereista olisi jo aika nousta mutta jos joku siellä viihtyy niin se on yksilön asia, ketään ei pidä pakottaa vastenmielisiin päätöksiin. Toisaalta asia on jollain tavoin ymmärrettävää. Vuoden 1918 luokkasodan nimestäkään ei ole yksimielisyyttä vielä 91 vuoden kuluttuakaan.

Meikäläiselle on tuo luokkasota ainoa oikea nimitys kyseiselle sodalle. Luettuaan Jukka Rislakin kirjan ´Kauhun aika alkanee moni muukin käyttää samaa nimitystä. Summittaiset ja osin järjestelmälliset murhat Jämsässä 1918 eivät ole suomalaisen porvariston kunniakkaimpia historian sivuja.

Mikä surullisinta, noita saaren jalluja ja rummin jusseja löytyisi edelleen tarvittaessa. Tästä voi vakuuttua seuraamalla nettikeskusteluja ja lehtien yleisönosastoja. Historia ei ainakaan suomalaisia ole opettanut, saksalaisia kylläkin ja se onkin anoa valopuoli nykymaailmassa.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Mihin viedään Suomi-laivaa ?

Muurari Esko Koivisto on STP:n ehdokkaana EU-parlamenttivaaleissa

EU, Nato ja maapallon kvartaalitalous

Hiilen ja teräksentuottajien kokouksessa eurooppalaisen pääoman edustajat luotasivat tulevaisuuttaan silloin, kun sosialismi oli voimissaan ja pääomapiirien välillä oli kova kilpailu herruus-asemasta. Myöhemmin 1957 perustettiin EEC. Tästä lähti liikkeelle vapaakauppa-sopimus, jolla sidottiin Länsi-Euroopan maat eurooppalaisen pääoman holhoukseen. Mutta tämä ei riittänyt rahapiireille, ja jatkossa lähdettiin muodostamaan liittovaltiota, josta ei kerrottu osallistuvien maitten kansoille. Vain kolmessa maassa järjestettiin kansanäänestys. Tässä vaiheessa maailmaan oli muodostunut kolme pääoman keskittymää. Aasian, Amerikan ja Euroopan välisessä kilpailussa Eurooppa oli jäämässä jälkijunaan.

Tämä salailu ja peittely kuvaa hyvin sitä, miten demokratia pelaa markkinatalousmaissa. Siitä elämöidään valtavasti kuinka meillä ja yleensäkin edellä mainituissa maissa on korkea moraali ja miten meillä demokratia toimii. Tähän voidaan sanoa, että toimii kyllä mutta sillä varauksella, että siitä jätetään kansa ulkopuolelle! Päätökset tarkoittavat, että rikkaat vain rikastuvat lisää eikä siinä keinoja kaihdeta!

Kuinkas tässä näin kävi, että meillä on ñvapausò mutta vain työn hakuun mihin tahansa EU-maahan. Siihen jopa annetaan menolippu, mutta, kun sitä työtä ei ole tarjolla kuin vain harvalukuisille erikoisosaajille. Nämä henkilöt tarvittaisiin kyllä kotimaassakin, kun heidän koulutuksensakin on kustannettu kansan varoista! Tämä unohtuu yllättävän usein kotimaan akateemisilta! Kuinka on käynyt, kun on saatu harmaata työvoimaa Euroopan köyhistä maista? Kieltä taitamattomina he eivät tiedä meidän työehdoista ja ï sopimuksista mitään.

Tässäkö palkkio kansakunnan rakentajille?

Suomen kansa on työllään luonut teollisuuden osaamisen ja tuotekehittelyn pääomat! Mitä kansa on saanut vastalahjaksi, kun hyvin voittoa tuottavia teollisuuden aloja on viety pois halpatyövoiman maihin, ja Kiinaan, Indonesiaan ja Italiaan on pystytetty uutta kilpailevaa tuotantoa niin, että lopullekin kotimaan tehtaille joudutaan laittamaan ñlappu luukulleò. Työläisten hiellä ja verellä hankitut pääomat siirretään pois kotimaasta! Kuinka kävi halvan ruoan, entä kuinka terveellisen ñsapuskanò? Hullunlehmän lihan jälkeen seuraa vuosittain jokin skandaali EU:n ruoan tuotannossa. Päivä paistaa tietenkin, kun saatiin sentään halpa VIINA, eikä sen hintaa voida nostaa, koska se aiheuttaisi eläkeindeksin korotuksen, ja seurauksena raukat eläkeläiset ostaisivat vielä parempia lääkkeitä ja eläisivät pitempään, mistä johtuen pääoman omistajille ja korkeapalkkaiselle virkamiehistölle jäisi vähemmän jaettavaa .

Veroista palauttaisin mieliin mitä veroja ja veroluonteisia maksuja olemme saaneet EU:lta lahjana. Niistä suurin on arvonlisävero, josta vähävarainen maksaa suhteellisesti eniten, koska hänen tulonsa menevät kaikki elämiseen. Muita ovat katumaksu, kiinteistöveromaksu, autoveromaksu, terveyskeskusmaksu, jne.

Palauttaisin mieliin, että kotimarkkina-tuotannosta ei paljon puhuta, kun sen osuus on pudonnut n.70% alle 50%. Pääministeri Vanhanen kuittasi lamapuheessaan, että kotimarkkina-tuotanto täytyy saada toimimaan, jotta lama torjutaan, mutta se ei ole mitenkään mahdollista nyt, kun päätösvalta on luovutettu EU-komissiolle ja saksalais-ranskalais-englantilaiselle finanssi- pääomalle. Puutulli-jupakassa se tuli konkreettisesti esille, ettei Suomi voi suoraan neuvotella kiistasta, vaan Suomi on vain EU:n maakunta ja EU se elin, joka neuvottelee Venäjän kanssa.

Natoko se vie Suomi-neitoo!

Miten EU ja Nato liittyvät yhteen? Kaikki se raha mikä käytetään aseisiin on pois kansantaloudesta, toisin sanoen se syö kansantuloa, kun siihen käytettävät varat ovat poissa koulutuksesta, eläkkeistä, ostovoimasta, terveydenhuollosta, hyvinvoinnista, infrastruktuurista, ympäristön hoidosta, ym.

Miksi juuri Nato? Onhan se itsestään selvyys rahapirejä edustavasta puolueesta kun on kysymys, että Suomen kapitalistiluokka hakee turvaa voimakkaimmasta vastaavasta valtiosta. 30-luvulla oli Saksa nyt USA, koska se määrää marssijärjestyksen ja muut mukisematta tottelevat. Yhdistävä tekijä on, että kaikki haluavat saaliin jaolle maailman raaka-aine-varojen huvetessa silminnähden kiivaaseen tahtiin. Sinnepä on Erkon lehdistö etunenässä laittamassa poikiamme sotimaan, että sankarimme saisivat sinkkiarkussa palata kotomaan poveen! Nato-kenraali Klaus Naumann taannoin lausui vapaasti lainaten, että missä poliittiset keinot loppuvat ratkaisu haetaan aseellisesti! Tähän lausuntoon täytyy yhtyä kun katsoo toimia Suomen varustautumisessa. Naapurimaamme vähentävät armeijoitaan ja pienentävät sotilasmäärärahoja, mutta Suomessa tehdään päinvastoin. Täällä jaetaan aseita ns. kodinturvajoukoille, uudenlaiselle suojeluskunnalle. Tarkoitukseen ostettiin Kiinasta 10.000 kalashnikovia ja sanottiin, että ne mukamas olivat reserviläisille.

Mikä lohdullisinta pääomapiireille, olemme mukana myös nopean toiminnan joukoissa, mikä tarkoittaa, että, jos jossain syntyy vallankumous tai muu kansanliike niin iskujoukot ovat valmiina! Varteenotettavia ovat jo omat mellakkapoliisit, jotka ottivat taannoin yhteen mielenosoittajien kanssa vähät välittämättä ohikulkijoista. Meillä toistaiseksi keinona on pamppu, muualla Euroopassa kyynelkaasu, vesitykit, pamput ja koirat.

Janottaako vanha suola!

Muuten on Suomen armeija yhdenmukaistettu Naton kanssa viimeistä piirtoa myöten, yhtä lukuun ottamatta. Ylipäällikkyys on vielä Suomessa, mutta senkin oikeistopiirit haluavat lahjoittaa pois niin kuin muunkin itsenäisyyden! Tämän jälkeen kansalla ei ole mitään omaa päätäntävaltaa, kun direktiivit sanelevat ja pääomalla ei isänmaata koskaan ole ollutkaan, kuten on ilmennyt hyvin konkreettisesti viime vuosikymmeninä! On mainittava, että kun 1990-luvulla armeijamme vieraana ollut nato-amiraali tarkasti Suomen satamat totesi hän, että ne eivät kelpaa nato- aluksille. Heti ojensi Helsingin kaupunki auttavan kätensä ja rakensi Vuosaareen suurimmillekin nato-aluksille sopivan syväsataman.

Jotenkin koomilliselta tuntuu tilanne, että kun Neuvostoliito oli olemassa, niin se oli vihollinen numero yksi! Mutta, vaikka järjestelmä kaatui, niin vihollinen ei muuttunut! Venäjällä vallitsee oikeiston mukaan nyt demokratia, mutta kas kummaa, edelleen vihollinen asuu siellä, koska siellä on todella paljon raaka-aineita. Näyttää ja tuntuukin siltä, että elämme uudelleen 30-lukua ja lähdemme taasen miekalla piirtämään rajoja, tietenkin hyvässä yhteistyössä Naton kanssa Yhdysvaltojen johtaessa menoa! Torjumme terroristit, mutta kuka todella on terroristi?

Vaihtoehto sotavarustelulle

Esimerkkinä taloudellisesta hyvinvoinnista toisen maailmansodan jälkeen toimii Japani. Sillä ei ollut omaa armeijaa ja se nousi lyhyessä ajassa talousmahdiksi. Mutta, kun se nyt käyttää vähintään 2% bruttokansantuotteestaan asevarusteluun sillä ei mene hyvin!

PARASTA ASEVARUSTELUA ON RAUHANTYÖ JA PUOLUEETTOMUUSPOLITIIKASSA PYSYMINEN!

Esko Koivisto

Sak ja Sotarikollinen?

Mannerheim-elokuvan kunniatoimikuntaan on kutsuttu 15 vaikuttajaa yhteiskunnan eri aloilta. He ovat lupautuneet tukemaan elokuvahankkeen toteuttamista arvovallallaan ja asiantuntemuksellaan.Silmääni pistää yksi nimi yli muiden **Lauri Ihalainen,** SAK:n puheenjohtaja, miksi ihmeessä hän ja vieläpä SAK on sotkettu, tähän Sotarikollisesta kertovaan elokuvaan? Eikö Pj Ihalainen ja SAK ole tietoisia v.1918 tapahtumista?Tämän lisäksi hampaattomalla SAK:la ja sen Puheenjohtajalla luulisi tässä ajassa ja paikassa olevan todellakin muuta tekemistä, kuin olla tukemassa elokuvan keinoin henkilöpalvontaa tätä historian veristä Sotarikollista kohtaan, jonka teoista työväenluokka on saanut kärsiä verisesti.Lähes 25vuotta SAK:n jäsenenä olleena vaadin että SAK vetäytyy tästä äärioikeistolaisesta hankkeesta ja palaa juurilleen työväenluokan pariin, vastakkain olon aika ei todellakaan ole ohi!

Jorma Talikka,
Janakkala.

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 65,00 e, Juha Kieksi 40,00 e, Heikki Männikkö 60,00 e, Reijo Katajaranta 40,00 e, Paavo Heikkinen 19,00 e, Pasi Ranki 39,00 e, Vuokko Kangas 33,00 e, Risto Salo 5,00 e, Anja Saarikko 25,00 e, Matti Järvinen 4,00 e, Veikko Huuskonen 25,00 e, Raika ja Kai Kontturi 40,00 e, Armeijaton Suomi 40,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Arja Kuismin e 25,00, Wäinö Pietikäinen e 15,00, Matti Laitinen e 10,00, Janne Rahikainen e 15,00, Heikki Ervasti e 10,00, MR. e 1,00, Harry Jacobsson 15,00 e, Larmo Lehtola 2,00 e ja Haagan flikka 4 e

OKO 554114-227966

Esko Luukkonen 60 vuotta

Esko Luukkonen syntyi Ruokolahdella työläisperheeseen 7.5.1949 Eskon Isä työskenteli Enso Gutzeitilla (nyk. Stora Enso) ensin metsurina ja myöhemmin sähkömiehenä. Molemmat vanhemmat olivat aktiivisia järjestöihmisiä ja isä oli kommunistisen liikkeen aktivisti jo ennen puolueen julkiseksi tuloa. Täältä lienee Esko jo ñäidinmaidossaò perinyt voimakkaan suuntautumisensa työväenliikkeeseen. Sitten perhe muutti työn perässä Imatralle, jossa Eskon isä oli organisoimassa Imatralle mm. SKP:n Vuoksenniskan osastoa. Samoihin aikoihin Esko alkoi käydä pioneeritoiminnassa. Samoina aikoina 60- luvun alussa tapahtui TUL:n hajaannus. Paikallinen TUL:n urheiluseura Vuoksenniskan Vesa liittyi TUK:n alaisuuteen. Tässä yhteydessä mm. Eskon isän toimesta perustettiin paikkakunnalle uusi urheiluseura Vuoksenniskan Ryhti, joka harrasti painia. Tässä seurassa myös Esko toimi aktiivisesti.

Eskon toiminta ay- liikkeessä alkoi, kun hän 18-vuotiaana siirtyi työelämään Kaukopään paperitehtaalle ja liittyi Paperiliittoon. Pian tämän jälkeen sieltä kuitenkin vähennettiin iso määrä porukkaa ja nuorena työntekijänä Eskokin joutui ñkilometritehtaalleò. Siinä vaiheessa v. 1970 Esko muutti Turkuun, jossa hän pian pääsi töihin Ovakon rautatehtaalle. Välittömästi Esko liittyi Metallityöväen liiton (osasto 49) jäseneksi ja toimi pitkään työosastonsa luottamusmiehenä. Täällä ollessa v. 1976 hän myös liittyi SKP:n jäseneksi. Sitten rautatehdas lopetettiin v. 1979 ja jälleen oli vuorossa käynti kilometritehtaalla.

Valmetin telakalla Esko aloitti työt v. -80 tammikuussa. Täällä hän toimi edelleen ammattiyhdistyksessä sekä Valmetin puolueosastossa Valmetilla töitä riitti siihen saakka kun se v. 1992 lopetettiin. Silloin kaikki miehet Valmetilta siirrettiin Laivateollisuus AB:lle (LATE). Siihen aikaan valmistettiin paljon laivoja Neuvostoliittoon. Töitä täällä kesti jälleen siihen saakka kun LATE myytiin Värtsilälle v. 1995. Värtsilään Eskoa ei otettu, koska hän oli käynyt ñliian paljon pöntössä puhumassaò. Sen jälkeen Esko teki paljon erilaisia pätkätöitä ja on tänään sairaseläkkeellä polvivamman vuoksi.

Eskon elämään on koko ajan kiinteästi kuulunut toiminta työväenliikkeessä ja taistelu palkansaajien etujen puolesta. Asukastoimintaan hän osallistui aktiivisesti toimien 15 vuodem ajan v. 75-90 Aunelan asukasyhdistyksen puheenjohtajana. Useissa lakoissa Esko on ollut mukana. Puolue-elämässä Esko taisteli alusta saakka luokkakantaisen linjan puolesta ja teki töitä Tiedonantajan hyväksi. Kun sitten SKP lopetettiin ja Tiedonantajaliike valitsi gorbatshovilaisen linjan siirtyi Eskokin silloin perustetun KTP:n jäsenyyteen ja teki paljon töitä mm. Työkansan Sanomien hyväksi. Tänään Esko tekee töitä Kansan ääntä julkaisevien järjestöjen hyväksi. Kuvaan kuuluu erilainen katutyö. Merkittävällä panoksella Esko osallistui myös STP:n kannattajakorttien keräyskampanjaan Turun kaupungin alueella. Tunnetusti Esko seuraa tarkasti päivän politiikkaa ja Turun kunnallispolitiikkaa. Kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa Esko onkin ollut useasti ehdokkaana.

Kansan äänen järjestöt ja koko järjestöväki onnittelevat Eskoa hänen syntymäpäivänään

Yhteiskunta ei ole tasapuolinen

Valtion omistajaohjausyksikkö ei halua puuttua valtion osittain omistamien yhtiöiden toimintaan. Edes siten, että muistuttaisi toimivaa johtoa vaarasta joutua vaihdetuksi seuraavassa yhtiökokouksessa.

Fortumin johdolle on räätälöity miljoonia suoltava ohjelma joka takaaheille suorastaan käsittämättömät lisätulot. Yhtiön toimitusjohtaja Liliukselle maksettiin viime vuodelta osake- ja suorituspalkkioina liki 3,2 miljoonaa euroa. Summa on lähes nelinkertainen hänen palkkaansa verrattuna. Saman palkkio-ohjelman piiriin kuului kymmeniä avainhenkilöitä, joille jaettiin yhteensä parikymmentä miljoonaa euroa. Muistettakoon myös miten Lilius eräänä vuonna sai 11 miljoonan euron lisätulot. Lisäksi pelkästään Liliuksen ekstraeläke-etu tietää Fortumille jo yli miljoonan euron maksukulua vuodessa.

Hallitus vain seisoo tumput suorina ja ihmettelee miten se taas näin meni. Ei ihme, että on herännyt epäilys siitä, että myös ohjelmien laatijat järjestelystä hyötyisivät.

Täytyy kyllä myöntää, että kyllä yhteiskunta joskus toimii nopeasti ja päättävästi. Kun Espoossa oli määrätty alue kaavoitettu kerrostaloalueeksi kieltäytyi eräs omakotitalon omistaja myymästä tonttiaan. Tällöin mies pantiin ñrautoihinò, vaimo vietiin sairaalaan, kaupungin miehet veivät irtaimiston varastoon ja talo jyrättiin saman tien maan tasalle. Siinä ei haikailtu!

Yrjö Saraste
Helsinki

Tapahtumia, kokouksia

Kansalaiset EU:n perustuslakia ja militarisointia vastaan toisenlaisen Euroopan puolesta, toimeentulon ja perusturvan puolesta, Kansallisuuksien yhdenvertaisuuden puolesta Euroopassa fasismia vastaan.

Mielenosoitus ja joukkokokous

Voiton päivänä (Eurooppa-päivänä) 9.5.09 klo 11.00- 13.00
Kiasman aukiolla
Tilaisuudessa puhuvat mm. Suomen Työväenpuolueen EU-vaaliehdokkaat.
Tule osoittamaan mieltäsi vastuutonta hallitusta vastaan.

Järjestää Suomen Työväenpuolue STP rp.

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston vuosikokous torstaina 11.6.09 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään vuosikokousasiat ja arvioidaan EU-vaalien tulosta.

Eskoa onnittelevat
Juhani Tanski
Heikki Männikkö
Kalevi Wahrman
Tarja Männikkö
Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Matti Järvinen
Antero Nummiranta
Pipsa Valo
Juhani Valo
Ville Rahikainen
Kai Kontturi

VALTTERILLE

Pidämme seuraavan kerran kirpputoria viikonloppuna 6 - 7.6.2009. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/

...ja blogeja

http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Keskiviikkona
- 29.4.2009
- 27.5.2009

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Naisten päivänä 8.3.2009

Hermannin kerholla Helsingissä vietettiin 8.3. jälleen kerran Kansainvälistä Naisten päivää. Pipsa Valo puhui tilaisuudessa Suomen työväen- ja naisliikkeen veteraanista Aura Kiiskisestä.

Tässä muutamia tilaisuuden sankareita

Kansainvälistä Naisten päivää on vietetty myös valtiovallan virallisesti tunnustamana vuodesta 1975 lähtien ja tämän päivän historia ulottuu aina vuoteen 1857, jolloin New Yorkissa sadat työläisnaiset osoittivat mieltään ja lakkoilivat alhaisia palkkoja, pitkiä työaikoja ja epäinhimillisiä työoloja vastaan.

Voisin puhua teille esimerkillisistä, edistyksellisistä naisista kuten **Rosa Luxemburgista, Clara Zetkinistä, Aleksandra Kollontaista, Hertta Kuusisesta tai Nadezda Krupskajasta.**

Minä en nyt tee sitä, sillä heidän arvomaailmansa, asemansa, tekonsa ja elämänsä ovat jo hyvin tunnettuja kautta maailman, mutta kuka sen sijaan muistaa toveri Aura Kiiskisen?

Aura Kiiskinen syntyi 9.3.1878 Kuopion maalaiskunnassa ja kuoli 12.12.1968 Petroskoissa.

Hän kävi kansakoulun ja ompeluopin sekä työskenteli palvelustyttönä ja ompelijana Viipurissa vuodesta 1894 vuoteen 1906, jonka jälkeen hän aloitti poliittisen toimintansa Suomen sosialidemokraattisen naisliiton järjestäjänä. Hän toimi liiton sihteerinä ja rahastonhoitajana vuodesta1907 vuoteen 1912. Kiiskinen valittiin eduskuntaan Kuopion läänin läntisestä vaalipiiristä vuosina 1908 ja 1910 sekä Uudenmaan läänin vaalipiiristä vuosina 1913 ja 1917. Hän oli myös punaisen Suomen kansanedustaja, työväen pääneuvoston jäsen. Ennen Suomen luokkasotaa Aura Kiiskinen oli toiminut valtion työttömyyskomitean jäsenenä. Hänen tultuaan Työväen Pääneuvostoon hänelle osoitettiin tehtävä Suomen kansanvaltuuskunnassa työvoimakysymysten parissa. Koska valtion työttömyyskomitean porvarilliset jäsenet kieltäytyivät yhteistyöstä ja kun Oskari Tokoi oli paennut rahastonhoitajan kanssa, ryhtyi Aura Kiiskinen Jussi Pietikäisen kanssa hoitamaan työttömyyteen liittyviä kysymyksiä.

Kansanvaltuuskunta pakeni Viipuriin 1.-2.4.1918, ja Kiiskinen meni perässä 5.4.1918 Viipuriin ja sitten Neuvosto-Venäjälle *Sokolova*-nimisenä. Hän osallistui 1918 Suomen Kommunistisen Puolueen perustavaan edustajakokoukseen, minkä jälkeen hän toimi Suomen Kommunistisen Puolueen keskuskomitean agitaatio-osastolla. Vuonna 1922 Yrjö Sirola pyysi häntä siirtymään Lännen vähemmistökansallisuuksien kommunistisen yliopiston opettajaksi, mitä Kiiskinen ensiksi vastusteli vetoamalla siihen, ettei hän ole opettaja. Iltayliopistokursseilla Kiiskinen pätevöityi opettajaksi. Hän opetti Neuvostoliiton kommunistisen puolueen historiaa ja Neuvostoliiton perustuslakia. Vuonna 1931 hän siirtyi Pietarista Petroskoihin opettamaan puoluekouluun. Sotien jälkeen hän oli Neuvosto-Karjalan korkeimman neuvoston ja sen puhemiehistön jäsen. Kiiskinen julkaisi muistelmateoksen *Vuosikymmenten takaa*, jossa hän kertoo tapahtumista pääasiassa ennen vuotta 1918. Kirja suomennettiin ja julkaistiin Petroskoissa vuonna 1957. Muistelmakirjan esipuheessa todetaan mm. hänen kantansa Sirolan pyyntöön ryhtyä yliopiston opettajaksi:

ñOsoittautui, etten pelkästään minä, vaan eräitä toisiakin joutui riittämättömästi valmistautuneena suorittamaan opettajan tehtäviä. Ja niin meille sitten järjestettiin eräänlainen iltayliopisto. Opiskelimme ja opetimme. Mutta oli yritettävä.ò

Ei sattunut Aura Kiiskisen elämässä ensimmäistä kertaa, että oli aloitettava melkein pystymetsästä. Samoin oli ollut pakko tehdä monesti ennenkin. Opastaakseen toisia, oli itse opiskeltava. Hän alkoi nytkin opetustehtäviinsä valmistautuessaan tutkia sekä marxilaista teoriaa ja käytäntöä. Monta kertaa hän joutui käymään Toksovan kylä- ja kunnanneuvoston istunnoissa opettaakseen sitten toisille neuvostorakennetta ja neuvostojen tehtäviä. Hänelle sukeutui opetustyöstä työmaa viideksitoista vuodeksi. Tässä tulee esiin yksi hänelle luonteenomaisista piirteistä: Palvelijattaresta työväenliikkeen toimihenkilöksi kehittyneen vaatimattoman, rehellisen ihmisen usko omiin ja taistelutoveriensa voimiin.

Karjalan puoluekoulussa hän opetti Neuvostoliiton kommunistisen puolueen historiaa ja Neuvostoliiton perustuslakia. Hänen ohjaamiensa opintokerhojen määrä on suuri. Raskaiden sotavuosien aikana Kiiskinen huolehti asuma-alueensa lapsista, vaikka hän oli jo siinä iässä, että nuorempien olisi pitänyt huolehtia hänestä itsestään. Bashkiriassa ja Gorkissa Aura Kiiskinen työskenteli ensin evakuoidussa lastenkodissa ja sitten lastensairaalassa. Koko elämänsä ajan häntä sanottiin uurastajaksi sanan parhaassa mielessä, hän eli elämänsä vaikeuksia pelkäämättä ja alati eteenpäin rientävänä. Hänelle myönnettiin Leninin ja Työn Punaisen lipun kunniamerkit. Aura Kiiskinen ei kuulunut aatteeltaan, elämäntavoiltaan tai arvomaailmaltaan epätietoiseen joukkoon, vaan hänen elämäntyönsä korostaa jo itsessään tasa-arvoisen ja aatteeseensa sekä itseensä uskovan naisen arvomaailmaa.

Naisten tilanne kapitalistisissa maissa on tällä hetkellä äärimmäisen hankala ja ikävä. Tämän päivän länsimaalaisten naisten elämä on todellisuudessa nöyryytettyä, riistettyä ja alistettua, jos jotkut niin sanotusti ñvapautuneetò naiset sitä väärin perustein vapaaksi kuvittelevat. Naiset pakotetaan äärikapitalistisessa järjestelmässä ylenmääräiseen sosiaalisuuteen, eräänlaisiksi työpaikkojen ylätasojen viihdyttäjiksi, sillä mitä sosiaalisempi ja avoimempi nainen työmaallaan on, sen varmemmin hänen työpaikkansa häntä arvostaa, toisin sanoen hyväksikäyttää kyynisesti ja tietenkin, vähimmäispalkalla.

Kiiskinen ei varmasti tarkoittanut työläisnaisten saavutettavaksi tai tavoiteltavaksi nykyyhteiskunnan ihailemaa kapitalistisen järjestelmän hyväksikäyttämän naisen roolia.

Naiseudesta ja äitiydestä ei tietenkään työväenluokan tietoisten naisten taholta haluttu luopua, on muistettava, että viime vuosisadan alkukymmeninä naiset, jotka juopottelivat, kantoivat poikkeuksetta ñhuonon naisenò leimaa.

Väkivaltainen ja seksuaalisesti vapaamieliseksi alkoholin jatkuvan käytön seurauksena muuttunut nainen saattoi aikoinaan elää ja hetken aikaa pärjätä vain Sörkan jengeissä, huligaanina huligaanien joukossa. Työväenliikkeen kanssa ei näillä naisilla ollut mitään yhteistä, kuten ei ole tänäkään päivänä.

Tässä oli lyhyt katsaus hänen elämäntyöhönsä. Nämä ylläluetellut saavutukset suomalaisen naisen tekemänä kertovat siitä, miksi olen asettanut hänet yhdeksi suomalaisen naisen ihanteista. Hän toteutti käytännön tasa-arvoa, hän uskoi itseensä ja loi siten käytännössä konkreettisen todisteen sille, ettei sukupuolella ole väliä, vaan asia ja kyky selviytyä asian vaatimista velvoitteista ovat ne, mitkä ratkaisevat.

Vapusta mielenosoitus työn ja turvallisuuden puolesta

Pääomapiirien imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Nopeasti puhjennut globaali talouskriisi luo sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää, joka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista palkansaajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää. Yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato- jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Hallituksella on Nato-optio, päätös sijoittaa suomalaisia Naton nopean toiminnan joukkoihin Tämä on johtamassa vaaralliseen tilanteeseen. Näköpiirissämme on muitakin uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastomuutos, köyhyyden kasautuminen ja sairauksien leviäminen. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistä suurempi merkitys. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaakin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä
Vapunvieton aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. Järjestöliput mukaan.

Työväen vappumarssi Rautatientorilta Hakaniemeen
Helsingin työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.09. Vappumarssia varten kokoonnumme vappuaamuna klo 10.00 alkaen Rautatientorille. Siellä kohotamme ylös vappumarssiyhdistyksen tunnuksen ñ**Sotaa vastaan**ò ja ryhmitymme sen taakse. Kaiutinautomme toimii hyvänä opasteena. Rautatientorilta marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla
Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhan-patsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat valt. tri Pekka Tiainen, puheenjohtaja **Hannu Harju KTP, Seppo Harjunpää SFT**, sekä maahanmuuttajien puolesta **Nowzar Nazari CPI.n Suomen jaosto**. Muusta ohjelmasta vastaa **trubaduuri Lassi Mettälä, Heikki Typpö ja kitara sekä Konnakööri.**

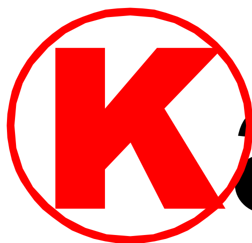
Vappujuhla Hermannin kerholla
Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen, Hermannin Naisten ja STP:n yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Bertta Laine ja Konnakööri. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; **Timo Kangasmaa** ja vappupuhe **Britt-Marie Valo**. Saatavilla nakkeja, perunasalaattia ja hyvä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan. Buffetista perimme 6 euron maksun.

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys
Esko Auervuolle, puheenjohtaja

VAPPUMARSSI Kuopiossa 1.5.2009

Marssi starttaa Kuopion torilta, torilavan edustalta klo: 13.00 ja kulkee Tulliportinkatua kohti kaupungin satamapuistoa. Luvassa on puheita, musiikkia ja vapaata ajatusten vaihtoa.
Iltajatkot järjestetään K-klubilla (Vuorikatu 14, 70100 Kuopio) alkaen klo: 18.00 Santtu Karhu & talvisovat bändin siivittämänä.
Marssia johtaa Kuopion Vasemmistonuorista Tuomas Perälä ja Heidi Komulainen. Banderollien, lippujen ja eri järjestötunnuksien käyttö on marssin aikana luvallista, jopa suotavaa. Kaikki ovat vapaita antamaan äänensä myös yhteisesti huudettuihin vaatimuksiin ja julistuksiin.

Tapahtuman järjestää Vapputoimikunta, jossa edustettuina ovat toimineet Kuopion Vasemmistonuorten lisäksi Vasemmistoliiton Kuopion kunnallisjärjestö, Vasemmistoliiton Lapinlahden kunnallisjärjestö, SKP:n Kuopion osasto, Suomen Työväenpuolue ja Kommunistinen nuorisoliitto.

Kansan ääni

Nro 3/09

Toukokuu - Elokuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e

8. vuosikerta

Vapauta Suomi-neito

Johan Bäckman, Espoo

Minna Ekman, Inkoo

Leena Hietanen, Tallinna

Hannu Kautto, Espoo

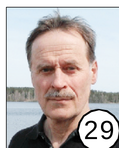
Esko Koivisto, Tuusula

Risto Koivula, Tampere

Rosa-Maria Keskivaara, Helsinki

Juhani Lavikainen Hämeenlinna

Jaakko Muilu, Tuusula

Anna Nevalainen, Vantaa

Sami Ouarab, Helsinki

Liisa Paak-kolanvaara, Helsinki

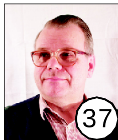
Wäinö Pietikäinen, Vaasa

Janne Rahikainen, Helsinki

Raimo Ruttonen, Joensuu

Juhani Tanski Kuopio

Pekka Tiainen Helsinki

Heikki Typpö Salo

Kalevi Wahrman Porvoo

Britt-Marie Valo Helsinki

Suomen Työväenpuolue STP 22 - 41

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki toukokuu 2009

Vapauta Suomi-neito

Ennen Suomen liittymistä EU:iin 90-luvun alkuvuosina korostimme usein kansallisvaltion merkitystä maamme kehitykselle. Ensin laaja autonomia Venäjän yhteydessä ja sitten itsenäisen kansakunnan vaihe loivat meille mahdollisuuden kansallisen lainsäädännön sekä työväenliikkeen käymän taistelun avulla turvata maamme kehitys ns. hyvinvointiyhteiskuntien joukkoon. Toimme esiin miten Euroopassa kansallisvaltiot ja kansakunnat poikkeavat historiansa, talouskehityksensä, maantieteellisen asemansa yms. puolesta niin paljon toisistaan, että EU:ssa ja sen rahaliitossa niiden on lähes mahdotonta tasoittaa talouksiensa suhdanteita. Nousu- ja laskukaudet toteutuvat eri maissa eri aikaisesti. Muista EU-maista merkittävästi poikkeavan talousrakenteensa vuoksi tämä on meillä Suomessa erityisen vaikea ongelma. Kun ilman omaa raha- ja talouspolitiikkaa esimerkiksi valuuttakursseja ei voida muuttaa, yritetään kustannuskriiseistä selvitä kovalla talouspolitiikalla, irtisanomisilla, palkkajoustoilla ja käytännössä alentamalla suoraan palkkoja. Näin on meilläkin käynyt. Siksi ñSuomineidon tulee voida päättää itse omasta taloudestaanò.

Kansamme toimeentulo voi perustua vain Suomi- nimisellä maantieteellisellä alueella tekemäämme työhön. EU on vapauttanut rosvomaiset ja epärehelliset työnantajat hankkimaan halpaa ja oloissamme alipalkattua työvoimaa. Ihmisten tahdosta piittaamatta EU-lakeihin perustuen suuret yritykset voivat siirtää tuotantonsa halvemman työvoiman maihin tai ostaa suomalaisia yrityksiä saadakseen niiden markkinat itselleen. Tämän kaiken tuloksena Suomineidon hyvinvointi ja tulevaisuus alkaa olla vaakalaudalla.

EU: piirissä meitä painostetaan liittymään Nato- sotilasliittoon. Suomi-neito ei tarvitse ulkopuolista isäntää päättämään omista suhteistaan naapureihinsa, vaan tämän oikeuden se haluaa säilyttää itsellään. Hyvät välit naapurien kanssa takaavat sen, että hänen ei tarvitse pitää öisin kirvestä tyynynsä alla.

Kuntatalouden, ympäristön yms. kannalta olisi välttämätöntä kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnoissa suosia paikallisia toimijoita. Tähän EU:n kilpailutusvaatimus ei kuitenkaan anna mahdollisuuksia, vaan johtaa monissa tapauksissa järjettömiin seurauksiin liikenteen, erilaisten kuljetusten ym. palvelujen tuottamisen osalta. Tällainen kilpailutus on hyvin kielteistä ja johtaa useimmiten työntekijöiden aseman ja palkkojen heikentymiseen. Yli kansallisvaltioiden tapahtuva kilpailutus kieltää lähituottajien toiminnot ja lähellä tuotettujen elintarvikkeiden käytön, eikä tämä tällainen ole edes silloin suotavaa, kun lähipalvelut ovat jonkun verran kalliimpia. Suomi- neito katsoo tarpeelliseksi hankkia kaikki tarvitsemansa palvelut ja elintarvikkeet paikallisilta tuottajilta ja tarjoajilta.

Ennen EU-jäsenyyttä meille annettiin lupauksia työllisyydestä ja hintojen laskusta. Kumpikaan näistä ei ole toteutunut, vaan on käynyt päinvastoin, kun ennen kahden markan hintainen tuote maksaakin nyt kaksi euroa. Valtiovarainministeri ylläpitää jonkinlaista ñtoivo-teemaaò. Ei haluta esimerkiksi osoittaa varoja, joilla voitaisiin katkaista nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden kasvu. Vaikka työllisyyden hoidossa kyse on pelkästään kansallisesta ratkaisusta, yritetään tässäkin piiloutua EU:n selän taakse, ikään kuin olisi EU:sta kiinni miten hoidamme työllisyyttämme.

Kun valtaosa maamme lainsäädännöstä osoitetaan nyt etujemme vastaisesti EU:n taholta, haluaa Suomi-neito eroon kaikista omaa päätösvaltaa rajoittavista kytköksistä ja asenteista.

Eurooppa-päivä?

Hannu Kautto, EU-vaaleissa nro 25

Eurooppa-päivä, mikä se on? Euroopan yhteisön syntysanat lausuttiin 9.5.1950, ja tuo toukokuun päivä sovittiin EUssa vuonna 1985 Eurooppa-päiväksi. EU haluaa peittää Voitonpäivän, jotta Neuvostoliiton saavutuksia ei muistettaisi. Voitonpäivä fasistisesta Saksasta tulee siitä, että natsi-Saksan edustajat allekirjoittivat 9.5.1945 antautumisensa Neuvostoliiton marsalkalle Georgi Zhukoville. Neuvostoliitto pelasti niin sanotut länsimaat ja länsimaisen niin sanotun kulttuurin, josta Mahatma Gandhi sanoi: ñOlisi se hyvä ajatusò, kun toimittajat kyselivät hänen mielipidettään.

Jos natsi-Saksa olisi voittanut, eläisimme orjina sen vasallivaltiossa ñarjalaisessaò kurjuudessa. Mutta kun Neuvostoliitto voitti fasistisen Saksan ja sen liittolaisen Suomen, niin Suomessa kommunistit saivat tulla julkisuuteen maanalaisuudesta, fasistiset järjestöt lakkautettiin, ja Suomessa alkoi parlamentaarisen demokratian aika. Koska Suomi liittyi 1995 Euroopan unioniin, niin itsenäistä demokraattista aikaa kertyi vajaa 50 vuotta.

Suomen EU-jäsenyys toteutettiin epärehellisesti ja Suomen perustuslain vastaisesti. Samoin EMU-jäsenyys toteutettiin perustuslain vastaisesti kansalta pimitettynä. Suomen olisi paras erota EUsta ja palauttaa itsenäisyytensä. Maatilojen määrä on 1990-luvun alkupuolelta vähentynyt noin 40 prosenttia, maataloustulo pienentynyt puolella sekä maa- ja elintarviketalouden työllistävyys lähes puolella. Elintarvikkeiden tuonti on kasvanut, ja tuonnin osuus elintarvikkeiden kulutuksesta on 30 prosenttia eli elintarvikkeiden omavaraisuudesta on luovuttu.

Lupailtiin 1990-luvun alussa, että EUssa syntyy uusia työpaikkoja runsaasti ja työttömyys häviää. Pieniä ja keskisuuria yrityksiä perustettiin, mutta niitä meni vararikkoon EU-lainsäädännön vuoksi. Työttömyys kasvoi suuryhtiöiden irtisanoessa työväkeään. Vähäisen halpenemisen jälkeen ruoan hinta on noussut. Eduskunta ei voi vaikuttaa suomalaisten asioihin EU-lainsäädännön vuoksi. Kuntien huononnettuja palveluja on entistä vaikeampi saada, kun palvelupisteitä kuten terveysasemia, kouluja, kirjastoja ja muita on vähennetty.

Valtiollisia ja kunnallisia palveluja ei saa lopettaa ja niiden yksityistäminen on peruttava. Terveydenhuolto ja koulutus ovat julkisia palveluja. Ne maksetaan kiristämällä yritys- ja pääomatulojen verotusta. Terveysasemia, kouluja ja kirjastoja ei saa lopettaa, vaan niitä on rakennettava lisää. Kuntatalouden osalta EUn kilpailutusdirektiivi on purettava.

EUn tulisi puuttua fasismin nousuun Baltiassa, ennen kaikkea Virossa. On jyrkästi tuomittavaa, että EUn alueella tai muualla on apartheid-politiikkaa ja kansallisuuden syrjintää. EUn tulisi estää NATOn laajentuminen itään. EUn puuttumattomuus näihin asioihin paljastaa EUn ytimen. Suomen NATO-jäsenyys on ehdottomasti torjuttava, vaikka EU pyrkii liittämään jokaisen jäsenmaansa NATOn jäseneksi.

Maailmanlaajuisen laman elvytyksessä Suomi ei saisi tehdä kuten 1990-luvun lamassa eli jakaa vastikkeetta veronmaksajilta koottuja rahoja. Valtion on otettava pankit, energiateollisuus, teleliikenne ja raskas teollisuus haltuunsa. Valtiolle on siirrettävä työväkeään irtisanovat yritykset ja konkurssiin menevät yritykset. Koulutus on säilytettävä maksuttomana, terveydenhuolto on palautettava maksuttomaksi ja julkinen liikenne on tehtävä huokeaksi tavoitteena ilmainen liikenne. Kansallisten rahapeliyhtiöiden yksinoikeus on säilytettävä.

Suuressa pulassa on suuret ongelmat. Erityisen paha on kasvava työttömyys. Varsinkin nuoret tulisi työllistää. Nuorten maahanmuuttajien kotouttamista helpottaisi työn saanti. Äänestysikäraja on alennettava 16 vuoteen. Osa- ja määräaikaisia töitä tulisi rajoittaa eli pitäisi säätää lyhin työsuhteen kesto ja pienin viikkotyötuntimäärä. Pieniä palkkoja ja eläkkeitä on korotettava.

EUn on painostettava Israelia lopettamaan valtioterrori palestiinalaisia kohtaan ja vaadittava lopettamaan sota Afganistanissa ja Irakissa. Näistä maista EUn maiden on vedettävä sotajoukkonsa pois. EUn on parannettava kehitysmaiden asemaa. EUn tulisi ryhtyä käyttämään reilun kaupan tuotteita ja kehotettava jäsenmaitaan tekemään samoin. EUn on ehkäistävä ilmaston muutosta ja sitouduttava ympäristöön.

Tavoitteena on EUn ja NATOn hajottaminen. On taisteltava porvariston vallan kumoamiseksi. EUn ñlänsimainen demokratiaò käsittää suuren joukon puolueita, mutta ainoastaan yhden sallitun ideologian. Sen rinnalle nostamme sosialistisen ideologian, joka etevämpänä korvaa porvarillisen ideologian.

Hannu Kautto
EU-vaaliehdokas nro 25

Pekka Tiainen työväen Vappuna Helsingin Hakaniemessä 1.5.2009

Pekka Tiainen, EU-vaaleissa nro 38

Ystävät, toverit

Työttömien työnhakijoiden lukumäärä mukaan lukien ryhmäilmoituksin lomautetut oli maaliskuussa 2009 303 000 henkilöä ja työttömyyseläkeläiset mukaan lukien yli 350 000. Toimenpiteiden piirissä olevat mukaan lukien laaja työttömyys oli 440 000 henkilöä. Ensi talveksi työttömyys on pahentumassa merkittävästi, ellei riittäviä tehokkaita työllistämistoimia saada viivyttelemättä liikkeelle.

Kapitalismi kaatuu, luonto kiittää luki vappuaattona nuorten mielenosoituksen suuressa banderollissa. Kapitalismin kritiikistä on kyse myös vappuaaton toisessa mielenosoituksessa yliopistojen hallintouudistusta vastaan, ettei tiedettä ja tutkimusta alistettaisi markkinavoimille.

Sodat Afganistanissa ja Irakissa sekä maailmanmittainen finanssikriisi antoivat huonon alun uudelle vuosisadalle ja vuosituhannelle. Millenium-juhlinta vuonna 2000 päättyi suuriin vaikeuksiin.

Yhdysvallat kävi sotaa ja ylläpiti velkataloutta lainaamalla rahaa muilta kuten Kiinalta. Kapitalistisella globalisaatiolla oli kasvatettu voittojen osuutta. työtulojen osuus kansojen työn tuloksista oli alentunut. . Kulutusta ylläpidettiin velkaantumalla, koska tulot eivät riittäneet.

Voittojensa kasvattamiseksi pankit ja sijoitusvälittäjät synnyttivät 2000-luvulla järjestelmän, jossa tavanomaisen kaupankäynnin sijaan tehtiin sopimuksia tulevista kaupoista ja niillä käytiin kauppaa. Tästä on kyse optioissa ja muissa johdannaisissa. Finanssikriisin laukaisi tämän järjestelmän romahdus. 2000-luvulla järjestelmä kasvoi niin suureksi, että jos kaikki sopimukset tulevista kaupoista olisi toteutettu, kauppojen määrä olisi ollut niin suuri., että kaikki maailman omaisuus olisi vaihtanut kertaalleen omistajaa.

Perimmäinen syyllinen järjestelmän ongelmiin ja romahdukseen olivat pankit ja sijoitusvälittäjät, jotka pyrkivät hyödyntämään järjestelmää voittojensa kasvattamiseen muiden kustannuksella. Kun pankit ja sijoitusvälittäjät sitten ajautuivat vaikeuksiin korttitalon romahdettua, on nurinkurista, että väärin toimineiden pankkien ja sijoitusvälittäjien pelastaminen hoidetaan kansalaisilta kerätyin verovaroin leikkaamalla sosiaaliturvaa, palkkoja ja kasvattamalla työttömyyttä.

Keskeinen viranomaissyyllinen on rahoitusvalvonta, Suomessa Rahoitustarkastus on vuoden 2009 alusta nimeltään finanssivalvonta. Syyllisyys johtuu siitä, että rahoitusvalvonta ei ole puuttunut pankkien ja sijoitusvälittäjien toiminnan ilmeisiin epäkohtiin. Toinen keskeinen viranomaissyyllinen on verottaja, joka räikeimmillään on alkanut verottaa velaksi saatuja varoja, vaikka ne ovat velan takauksina. Verottaja rikkoo tässä lakia, joka kieltää tällaisten varojen verottamisen, muttei ei halua korvata aiheuttamiaan vahinkoja.

On sanottu, että ei tule etsiä syyllisiä, vaan ratkaista ongelmat. Ongelmien ratkaisu edellyttää kuitenkin myös syyllisten saamista vastuuseen. Jos väärin toimineet pankit ja sijoitusvälittäjät vapautetaan vastuusta, se on lupakirja väärintoimimiselle kun on tieto, että ne eivät joudu vastuuseen tekemisistään. Se on lupakirja sille, että väärin toimineet voivat periä aiheuttamansa vahingot muilta.

Väärin toimineet pankit ja sijoitusvälittäjät ovat rakentaneet suojakseen velkomisjärjestelmän. Esimerkiksi Nordea Pankki siirtää perittävät turkulaiselle perintäyhtiö Lindorffille ja Danske Bank ja Sampo Pankki perintäyhtiö Instrum Justitialle. Ne ja vippivälittäjät tekevät voittoja kansalaisten ahdingolla ja hyödyntävät saalistuksessaan oikeuslaitosta ja ulosottoa ja lain aukkoja. Suomalaispankit ja sijoitusvälittäjät ovat toimineet likaisessa busineksessa tehokkaammin kuin amerikkalaisten pankit.

On selvää, että joukossa voi olla niitäkin, jotka toimivat oikein. Mutta mistä kukaan tietää, mikä pankki ja sijoitusvälittäjä on huijari ja toimii petosmaisesti, kun kaikki toimivat toisiaan suojaavana kartellina, joka valvoo pankkien ja sijoitusvälittäjien etuja asiakkaita vastaan eikä finanssivalvonta hoida lakisääteistä tehtäväänsä luotettavuuden takaamisessa. Finanssivalvonta on kaventanut tehtävänsä sen valvomiseen, että pankit ja sijoitusvälittäjät saavat riittävästi varoja vakavaraisuutensa ylläpitämiseen tarvittaessa asiakkaita vahingoittaen ja näiden kustannuksella. Tämän takia finanssivalvonta toimii rahamaailman edunvalvojana asiakkaita vastaan.

Tarvitaan kansalaisten pankkivalvontaa, koska muut elimet eivät toimi siten kuin niiden kuuluu. Yhdysvalloissa Wall Street sai siellä mieltään osoittaneilta nimen häpeän katu ja Obama on vaatinut pankki-

Jatkuu sivulla 10...

Suuren rahan renki

Taas eletään hurmoksessa. EU, tuo suurpääoman raharenki, on demokratiaylistyksen ja porvariston kehujen ikonina. Sen edessä ollaan kontillaan ja ylitsevuotavan ylistyksen vallassa. Vaalivankkureita valjastetaan puhumalla meppien uljaasta Suomen etujen puolustamisesta. Vaalihurmoksessa totuus on kevyttä kamaa!

Suomella ei ole EU-parlamentissa omaa parlamenttiryhmää, joka toimisi hallituksen tai eduskunnan ohjeiden mukaan. EU:ssa ryhmäjako oikeiston ja vähemmän oikeistolaisten välissä on yli kansallisten rajojen, jossa poliitiikan sanelevat suuret maat, ne, joilla on eniten voimaa. Suuret sanelevat.

Suomen viemisestä Euroopan Unioniin päätettiin presidentti Koiviston aikana 1980-luvun alkupuoliskolla. EU:n ennakkoehtoihin nimittäin kuului pääomien, tavaroiden, palvelusten ja ihmisten vapaa liikkuminen. Pääoman liikkeet vapautettiin ensin ja sen jälkeen tavaroiden ja palvelusten liikkuminen.

Kun nämä ehdot oli täytetty, Suomi jätti juhannuksena 1994 jäsenhakemuksen. Sen EU hyväksyi heti ehdolla, että sopimus ratifioidaan vuoden loppuun mennessä. Perustuslain mukaan sopimus vaati kansanedustajien kolmen neljäsosan hyväksymisen kaksilla valtiopäivillä tai yksillä valtiopäivillä neljän viidesosan hyväksymisen. Kun aikaa oli vain puoli vuotta, hyväksymiseen tarvittiin neljä viidesosaa.

Valtiosäännön mukaan perustuslakia voi säätää, muuttaa ja selittää vain eduskunta. Siitä syntyi pulma, kun eduskunnasta ei löytynyt tarvittavaa neljän viidesosan enemmistöä.Kylmän rauhallisesti päätettiin unohtaa koko laki ja antaa selittäminen perustuslakivaliokunnalle. Ja sehän selitti: hakemus voidaan hyväksyä kolmen neljäsosan enemmistöllä!

Lakia siis rikottiin ronskisti, eikä kukaan ei ole joutunut vastuuseen. Uudessa 1999 perustuslaissa lain rikkominen on myönnetty, sillä siinä selittäminen on annettu perustuslakivaliokunnalle. Poliitikot presidentistä ylimpiin lainvartijoihin saakka ovat suojanneet itsensä, sillä vain he voivat, eikä kukaan muu, nostaa jutun perustuslain rikkomisesta. Kun korppi ei korpinsilmää noki, asia jäi siihen.

Kun liittyminen EU:iin merkitsi ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivallan siirtämistä pois maasta vieraiden käsiin, voi hyvinkin epäillä, että perustuslain rikkominen merkitsi maan- tai valtiopetosta.

Euroopan Unionin ennakkoehtojen täyttämistä seurasi talouden rakennemuutos. Niinpä kaudella 1990ï 2007 pääomien vienti **kasvoi** rajut 1 264 prosenttia. BKT:n mukaan samaan aikaan tuotanto kasvoi reaalisesti 63 prosenttia (3,7 %/v), mutta pääomavaltaisen, vähän työllistävän teollisuuden vienti kasvoi 269 ja tuonti 154 prosenttia, kun työvoimavaltainen tuotanto omaan käyttöön **supistui** 75 prosenttia. Tässä omavararaisuuden laskussa on työttömyyden, pätkätöiden ja lisääntyneen kurjuuden syy, jota pahennettiin leikkaamalla yritys-, pääoma- ja osinkoverotuksesta lähes puolet pois.

EU:n ennakkoehdot toteutettiin poliittisilla päätöksillä, tehtiin talouden rakennemuutos. Omavaraisuuden alasajo aiheutti laman. Sitä edeltänyttä työllisyyttä ei ole vieläkään saavutettu. Aiemmin todella harvínaiset epätyypilliset määrä- ja osa-aikaiset pätkätyösuhteet ovat muuttuneet tyypillisiksi. Niistä kärsii enemmän kuin joka toinen palkkatyöläinen.

Nyt alkanut uusi lama ei ole syntynyt tietoisilla päätöksillä, vaan kapitalismiin kuuluvan ahneuden tuloksena ihmisten tahdosta riippumatta. Uusi lama pahentaa tilannetta entisestään. Mikäli Työministeriöön on uskominen, ja miksi emme uskoisi, niin enää Suomen talous ei koskaan saavuta entistä kasvua.

Globaali vapaakauppa, jonka autuuden nimiin kaikki maailman pölkkypäät vannovat, tuhoaa suuriakin. Suomessa vienti on tuontia suurempi, mutta taivaisiin räjähtänyt tuonti on aiheuttanut ja aiheuttaa työttömyyttä. Vapaakaupan takia tuonti on karannut käsistä ja tuhonnut niiden omavararaisuuden.

USA:n suurpääoma kahmii suunnattomia voittoja kaikkialla maailmassa. Sille ei kukaan, ei edes Barak Obama, voi mitään vaikka haluasi. Samassa leikissä on mukana myös meidän suuri raha. Voittojen toivossa keinottelurahaa syydetään sinne tänne ja tehtaita perustetaan pitkin maailmaa. Siinä leikissa tavallisilla suomalaisilla ei ole mitään jakoa, mutta sille voimme tehdä jotain jos niin haluamme!

Voidaksemme tuotannossa siirtyä työllistävälle kasvuuralle asiat on pakko asettaa tärkeysjärjestykseen. On ratkaistava kumpi on ensisijainen pääomavaltainen vienti- vai työvoimavaltainen kotimarkkinatuotanto. Jos työllistävä on ensisijainen, sitä on suosittava. Se edellyttää rajasuojaa, protektionismia, sitä jota jokainen itseään kunnioittava porvari ja eduskuntapuolue kavahtavat. Mutta ï haittaako se sinua jos leipä levenee?

Taas eletään demokratiaylistyksen hurmoksessa. Sen edessä ollaan rähmällään, eikä kukaan rohkene asettaa Euroopan Unionia, tätä suurpääoman renkiä kyseenalaiseksi. EU on Suuren Rahan projekti, josta on päästävä eroon!

Kai Kontturi

Vasemmiston romahdus näkyy Baltian demokratiavajeessa

Vasemmisto, joka hylkää työväenliikkeen historian, on pelkkä länsituulessa lepattava markkinaväkkärä

Kuva Safkan järjestämästä Voitonpäivän tilaisuudesta 9.5. Helsingissä. Tilaisuus myös toimi Leena Hietasen ja Johan Bäckmanin vaalityön avauksena. Kirjoittajamme Leena Hietanen, EU-vaaleissa nro 24, kuvassa toinen vasemmalta.

Leena Hietanen

Vasemmiston romahdusta on valaisevaa tarkastella Baltian venäläisen vähemmistön kansalaisuuden riiston näkökulmasta. Jäikö miljoona venäläistä Virossa ja Latviassa vaille EU-kansalaisuutta Neuvostoliiton vai Baltian maiden rikosten tähden? Suomalainen vasemmisto ei ole kyennyt millään tavalla ottamaan kriittistä kantaa tähän kysymykseen. Päinvastoin. Johtavan vasemmistopuolue demarien kärkikolmikko, Martti Ahtisaari, Paavo Lipponen ja Tarja Halonen ovat Baltian apartheidin tärkeimmät tukipilarit Suomessa.

Neuvostoaikana sosiaalidemokraatit saattoivat ylpeinä olla vastavoima kommunismille ja vastustaa Neuvostoliittoa. Sosiaalidemokratian tuho on siinä, että se vielä Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen jatkaa kommunismin vastaista politiikkaa. Neuvostoaikana tämä oli vaaratonta, koska demarit samalla tunnustivat kommunismin työväenliikkeen johtavaksi voimaksi. Antikommunismi ilman kommunismin tarjoamaa kilpailua on kansallissosialismia, fasismia. Suomen sosiaalidemokraateissa tätä ajattelua edustaa Lasse Lehtinen.

Neuvostoliitto ei ollut rikollisvaltio

Vasemmiston romahdus huipentuu siinä, että se on omaksunut oikeistovalheet, Viron miehitysmyytin ja Suomessa sotasyyllisyyden kieltämisen. Pohjanoteerauksena demari Lasse Lehtinen jopa johtaa sotasyyllisen Risto Rytin rehabilitointia. Viisasta politiikkaa demareille olisi ollut omia koko työväenliikkeen perintö. Nyt he hylkäävät sen kokonaisuudessaan. Neuvostoliitosta on tullut heille rikollisvaltio.

Työväen aatteen liikkeelle paneva voima oli kommunismi. Neuvostoliitto on oleellinen osa tätä perintöä. Sellainen vasemmisto, joka on hylännyt työväenliikkeen historian, on pelkästään länsituulissa lepattava markkinaväkkärä. Tällainen vasemmisto ei näe mitään kummallista Baltian venäläisten kansalaisuuden riistossa. Se on heille vain normaalia Venäjävastaista Nato-liittoutumista. Suomi tarvitsee nopeasti vasemmiston, joka ymmärtää ottaa vastuulleen koko työväenliikkeen historian ja puolustaa sen aikaan saamaa 1900-luvun edistystä. Tämä vasemmisto ei hyväksy Baltian venäläisten oikeuksien riistoa. Venäläiset ovat Baltiassa, koska Neuvostoliitto oli olemassa, Se oli YK:n hyväksymä jäsenvaltio, ei mikään rikollisvaltio.

Suomen hiljainen tuki fasismille

Suomalaiset europarlamentaarikot ovat olleet kyvyttömiä edistämään eurooppalaista demokratiakeskustelua EU:ssa. He ovat hiljaisesti tukeneet Baltian apartheidia ja russofobista politiikkaa. Latvialainen europarlamentaarikko Tatjana Zdanoka ei salaa, että keskustelu Baltian venäläisten kansalaisuuden saannin helpottamisesta on kaatunut juuri suomalaisiin europarlamentaarikkoihin. Pahin este on tunnetusti ollut rkp:n Henrik Lax, mutta myöskin vihreiden Satu Hassi ja vasemmistoliiton Esko Seppänen ovat estäneet teeman käsittelemistä heidän omissa ryhmissään EU-parlamentissa. Komissaari Olli Rehn ei hänkään häikäise työskentelyllään komissiossa. Laajentumiskomissaarina hän ei ole nähnyt mitään kummallista Baltian ihmisoikeustilanteessa. Hän avoimesti välittää vääriä tietoja televisiossa, ettei Baltiassa ole ei-kansalaisia. Viro on hänen mielestään menestystarina EU-jäsenmaana.

Huolestuttavinta oli kuitenkin se, että virolaisten aloitteesta EU-parlamentissa hyväksyttiin totalitarististen järjestelmien tuomitseminen. Virolaisten mielestä se tarkoittaa sitä, että kommunismi on nyt yhtä rikollista kuin fasismi. Suomalaisen vasemmiston on aika tajuta, että suurin uhka sen olemassaololle tulee Viron fasismista.

Päästökauppa - nyt

Minna Ekman, STP:n ehdokas nro 23 EU-vaaleissa

Minna Ekman

EU:n vuonna 2005 aloittama päästökauppa on maailmanlaajuisesti merkittävä järjestelmä Kioton ilmastosopimuksen tavoitteiden toteuttamiseksi. Kioton sopimus päättyy vuonna 2012, joten v.2009 joulukuussa Kööpenhaminan kokouksen neuvottelujen onnistuminen jatkoa ajatellen olisi tietenkin ensiarvoisen tärkeää. Valitettavasti EU:n päästökauppa kattoi kuitenkin vain noin 5% (v.2004) koko maailman päästöistä.

Maailmankaupassa olisi valtava työmaa kuljetusten järjestämisessä ilmastoystävällisiksi. Mitä järkeä on esim. viedä Koffin olutta Keravalta Turnioon ja yhtä aikaa tuoda Lapin Kultaa Torniosta Helsinkiin. Siinä vaan rekat kohtaavat jossain Keski-Suomessa ja polttoainetta palaa. Kaiken tuotannon tulisi perustua mahdollisimman pitkälle paikalliseen elinkeinoelämään. Niin säästettäisiin luonnonvaroja ja ehkäistäisiin ilmastonmuutosta. Tässä viedään rekoilla henkilöautoja Venäjälle.

Vuonna 2000 viiden suurimman saastuttajan joukossa olivat Yhdysvallat (n 16%), Kiina (n 12%), EU-maat (n 11%), Indonesia (n 7%) ja Brasilia (n 5%). v. 1992 YK:n Rion kokouksessa (UNFCCC) sopimuksen mukaan maat jaettiin ns Annex I -maihin eli teollistuneet maat ja Non-Annex I -maat. Non-Annex I -maiden ryhmää eli vähiten kehittyneet maat, kehitysmaat ja siirtymätaloudet ei ole päivitetty sittemmin. Non-Annex I -maat päästivät kuitenkin kasvihuonekaasuja ilmakehään vuoden 2000 World Resource Instituten laskujen mukaan noin 57 %, kun taas Annex I -maiden osuus kasvihuonekaasupäästöistä siis oli n 42%. Non-Annex I -maiden kärkeä pitävät tällä hetkellä Kiina, Intia, Brasilia ja Indonesia.

Yhdysvaltojen saaminen mukaan neuvotteluihin on ollut erävoitto, mutta kehitysmaiden saaminen mukaan ilmastosopimukseen olisi unelmien täyttymys ainakin ympäristön saastumisen ehkäisemisen hidastamiseksi. Yksi Kööpenhaminan kokouksen tärkeimmistä asioista onkin etsiä ratkaisuja rahoitusmallien kautta, joilla kehitysmaita tuetaan päästöjen vähentämisessä. Rahoituspohjaa haetaan lähinnä Maailman Pankista ja Euroopan Investointipankista. Kehitysmaat ovat laskeneet, että ne tarvitsisivat ainakin noin 200-400 miljardia euroa vuodessa ilmastonmuutoksen torjumiseen. Kehitysmaat ovat perusteluissaan vedonneet myös siihen, että Annex I -maiden vaurastumisen ja elintason taustalla voidaan pitkälti nähdä myös ilmaston saastumisen nykytila; ñse maksaa, joka saastuttaa tai pikemminkin joka ON saastuttanutò.

Maailmanlaajuisen kaupan kuljetusliikenne tapahtuu kuitenkin pääasiassa lento- ja meriliikenteenä. Meriliikenne on saanut lentoliikennettä vähemmän huomiota, vaikka sen päästöt ovat huomattavat. Pelkästään Euroopan aluevesillä kansainvälisen laivaliikenteen rikki- ja typpidioksidipäästöt vastasivat vuonna 2002 noin 30%:n osuutta Euroopan unionin rikki- ja typpidioksidipäästöistä. Olisikin tärkeää, että EU ottaisi lento- ja meriliikenteen päästöt mukaan Kööpenhaminan neuvotteluihin, sillä sen päästöt eivät kuulu UNFCCC:n sopimukseen eivätkä myöskään siten Kioton ilmastosopimukseen. EU on toiminut tässäkin asiassa tiennäyttäjänä, sillä lentoliikenne on liitetty EU:n päästökauppaan vuonna 2008 parlamentin ja komission antamalla direktiivillä (2008/101/EC).

Kirjoittanut Minna Ekman STP:n ehdokas v. 2009 Europan Parlamenttivaalit

Suomen ja Venäjän tulevaisuus

Johan Bäckman, STP:n ehdokas (sit.) EU-vaaleissa nro 22.

Suomelle tärkeintä ovat hyvät ja tasapainoiset suhteet Venäjään. Nyt suhteet ovatkin kohtuullisen hyvät, tosin moukan tuurilla. Ulkopoliittinen johto on kenties huonompi kuin koskaan, mutta silti Suomi porskuttelee eteenpäin. Se johtuu monesta seikasta, ehkä tiedonvälityksen vapautumisesta ja Internetistä. Suomen median ja politiikan perinteisesti ruokkima Venäjä-viha on alkanut väistyä, kun tieto virtaa vapaasti maasta toiseen.

Tärkeintä kansamme turvallisuudelle on tietysti Naton ulkopuolella pysyminen. Nyt on arvokkainta vaalia sellaisia tavoitteita, joissa Natolla ei ole minkäänlaista roolia. Myös ns. Nato-keskustelu kannattaa lopettaa. Kun Natolle ei ole tarvetta, ei siitä tarvitse puhuakaan. Tosiasiassa valtamedioiden lietsoma Nato-keskustelu on ollut lähinnä Venäjän hysteeristä parjaamista ja Naton sokeaa ihannointia. Tätä erityisesti Helsingin Sanominen ja Yleisradion politiikan toimittajat yrittivät meille tyrkyttää muutaman vuoden, mutta epäonnistuivat siinä. Kansan keskuudessa syntyi jonkinlainen vastenmielisyys valtaapitävien Nato-kiimaan. Naton vastustus on pysynyt korkeana; ongelmana on Nato-kiimaisten korskea ylimielisyys.

Jäljelle on jäänyt Suomen suurin turvallisuusuhka: ñNato-optioò. Sen mukaan Nato-jäsenyys on aina pidettävä mielessä. Tosiasiassa Nato-optio on pistoolin piippu Venäjän selässä. Siksi Nato-optio kannattaa unohtaa. Ihan samalla tavoin kuin tupakointi kiellettiin ravintoloissa, on Nato-keskustelu kiellettävä ravintoloiden ulkopuolella. Kapakkapöydässä siitä toki voikin vielä puhua.

Nato-keskustelu on kyllä vahingoittanut Suomen poliittista ilmapiiriä ja demokratiaa yleensä. Kun kansaa yritetään ylhäältä käskeä Nato-mieliseksi, ennuste on huono. Vakavin ongelma on kuitenkin siinä, että Nato-keskustelu militarisoi Suomen. Sodan odottelusta tulee ikään kuin luonnollinen osa elämää, ja väkivaltaiset napalmiratkaisut alkavat näyttää ihanteellisilta. Jotakin tällaista on myös kouluampumisten taustalla. Vähän liioitellen olenkin sanonut, että kokoomusfasistien lietsoma Nato-hysteria on militarisoinut yhteiskuntaa ja osaltaan vaikuttanut kouluampumisten kaltaisten ilmiöiden syntyyn.

Eurovaalit eivät ratkaise mitään. Todennäköisesti Brysselin koneeseen lähtee taas joukko niin sanottuja asiantuntijoita, Alexander Stubbin kopioita, joita on taitavasti lobattu valtamediassa. Nytkin lehdet ja tv lobbaavat nimenomaan asiantuntijoiksi miellettäviä henkilöitä, joiden ñasiantuntijuusò tarkoittaa todellisuudessa tyhjää päätä sekä sokeaa EU:n palvontaa ja Natomielisyyttä. Tällaisia tulevia meppejä joukossa on paljon.

Euroopan parlamentissa on todellisuudessa monista maista aitoja vasemmistolaisia poliitikkoja, kommunistejakin. Suomesta heitä ei vain Brysselin koneeseen saada, kun media vääristää vaaliasetelman. Kansa luulee äänestävänsä ilmastomuutoksen asiantuntijoita yms. virkamiehiä eräänlaiseen Suomen edustustoon Euroopan unionissa. Tosiasiassa europarlamenttiin pitäisi äänestää tavallisia ihmisiä, siis kansan edustajia.

Ehkä tulevaisuus näyttää yhä enemmän siltä, että Natoon ei koskaan mennä ja EU:kin tuntuu vain väliaikaiselta. Varmasti paremmalta tuntuisi sellainen Suomi, jossa markkakin olisi palautettu. Tosin Karjalaa ei tarvitse palauttaa. Joskus tulee miettineeksi sitäkin, voisiko Suomi palata Venäjän yhteyteen. Ajatus tuntuu hurjalta, muttei mitenkään mahdottomalta. Joskus haloskojen touhuja seuratessa tulee mieleen, mitä edellytyksiä Suomella on olla itsenäinen valtio.

Meillähän ei juuri muuta toimivaa ole kuin aluepuolustus (se kyllä toimii - tänne ei kukaan ole tulossa, ei edes engelsmanni). Suomi on ollut ñitsenäinenò häviävän lyhyen hetken, mutta Venäjän yhteydessä se on ollut vuosisatoja. Miksi emme siis voisi palata Venäjän yhteyteen. Joskus tuntuu siltä, että Putin on meillä suositumpi kuin haloska.

Johan Bäckman

"Nato on suurin turvallisuusuhka" lukee banderollissa.

NATO:n uhka

Janne Rahikainen, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 35

Turvallisuuspolitiikassa väitetään että EU, USA ja NATO takaavat rauhan ja demokratiaan toteutumisen maailmassa. NATO on pohjois-atlanttisen suurpääoman sotilaspoliittinen liitto. Se on perustettu turvaamaan kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän pysyvyys. NATO jatkoi sitä työtä, jonka fasistinen Saksa aloitti 22.6.1941 klo 3.30. Ennen tätä olivat Iso-Britannia ja Ranska johdonmukaisesti kieltäytyneet lähes koko edellisen vuosikymmenen muodostamasta minkäänlaista yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa fasismin leviämisen estämiseksi.

Tällä toiminnalla Britannian ja Ranskan liitto ruokki fasismin voimavaroja tulevaan sotaan. Tämän tunnetun historiallisen epilogin eräänä päätepisteenä voimme ehkä pitää sitä että 9.5.1945 viimein astui voimaan ehdoton antautuminen, johon päättyi ihmiskunnan todennäköisesti laajin ja verisin sota. Tämän eurooppalaisen ñsivistyksenò raunioille rakennettiin NATO. Tätä kehitysprosessia ja sen poliittisideologista alkua kuvaa sotamarsalkka Montgomery muistelmissaan. ñKeväällä 1945 monet Euroopan kansat olivat taloudellisessa ahdingossa. Hyvin pian kävi ilmi, että tarvittiin ulkopuolista apua. Asialla oli myös kiire, sillä kommunismi oli alkanut levitä länttä kohti, missä tälle salakavalalle sairaudelle oli syntynyt otollista maaperää.ò

Tässä kohtaa on hyvä muistella vuonna 1941 Hitlerin antamaa käskyä itärintamalle keskitetyille, yli 140:lle täydessä taisteluvalmiudessa olevien divisioonien sotilaille. Tämän käskyn mukaan he olivat pelastava Euroopan kulttuurin ja sivistyksen. Että hän, Hitler, oli nyt luovuttanut Euroopan kohtalon heidän käsiinsä. Ulkoministerin koti- ja ulkomaisen sanomalehdistön edustajille annetussa tiedotteessa viitataan bolsevismin koko maailmaa uhkaavasta vaarasta ja että Saksan kansa tiesi olevansa kutsuttu pelastamaan sivistyneen maailman tästä kuoleman vaarasta.

Palatkaamme vielä NATO:n alkuaikoihin. Montgomery muistelmissaan väittää että ñkaikki korostivat taloudellisen olosuhteiden parantamisen tärkeyttä. Ei käsitetty, että taloudellinen voima oli ilman sotilaallista voimaa hyödytön ï molemmat ovat välttämättömiä, ja niiden kesken on vallittava tasapaino oikeassa suhteessa. Sotilaallinen voima on välttämätön politiikan tukena, ja toimittaessa kommunistista blokkia vastaan se on suorastaan elintärkeä.ò Tässä näkökannassa uhka tulee sotilaallisen liittouman ulkopuolelta mutta seuraavalla sivulla hän jo näkee mahdollisuuden uhan muodostumisesta sen sisäpuolella. ñMitä hyötyä olisi rauhasta, jos kansa menettäisi sielunsa kommunismille.ò

Montgomeryn ylväät sanat jokaisen ihmisen oikeudesta elää omaa elämäänsä, vapauksineen ja oikeuksineen, länsimaisen elämänmuodon perustana kuulostaa yhtä falskilta kun Hitlerin humaanit lauseet eurooppalaisen sivistyksen puolustamisesta. Hän itse oli palvellut imperialistisessa armeijassa, joka takasi kapitalisteille oikeuden ja vapauden riistää ja ryöstää siirtomaita. Kapitalismissa ei ihmisellä ole muuta arvoa kun lisäarvon tuottajana ja maksukykynsä mukaisena kuluttajana. Toisen maailmansodan seurauksena ja natsi-Saksan armeijan luhistumisen aiheuttaman tyhjiön täyttämiseksi länsiliittoutuneet perustivat 4.4.1949 Pohjois-Atlantin liiton, North Atlantic Treaty Organsation, eli NATO:n.

Tämän päivän NATO on toiminnan painopisteiltään hiukan erilainen. Olennainen muutos on jäykän ja raskaan hyökkäyspuolustuksellisen tai puolustushyökkäykysellisen sotilaallisen rakenteen trasformaatio, jonka tavoitteena on nopeasti liikuteltavien joukkojen muodostaminen. Näiden NRF (Nato Response Forse) joukkojen toimialuetta ovat pääsääntöisesti entiset siirtomaat.

Neuvostoliiton ja Itä-Euroopan sosialististen maiden siirryttyä historiaan avautui kapitalisteille valtavat potentiaaliset markkina-alueet. Tämän lisäksi läntiseltä sotilasliitolta väliaikaisesti lähes poistui kynnys käyttää sotilaallista voimaa. Sen seurauksena on esim. Irakin, Jugoslavian ja Afganistanin sodat. Osittain näiden seurausten johdosta, sekä Yhdysvaltojen talousahdingosta johtuva sotilaallisen arvovallan supistumisesta johtuen, NATO:n sisällä on alkanut verkostoituminen. Tulevaisuudessa tuon verkostoitumisen merkitys tulee kasvamaan niin että NATO itsessään voi muodostua pelkäksi viitekehykseksi. Nykypäivän informaation ja politiikan viihteellistyessä on vaikeata paljastaa sotilaallisten yhteenliittymien tarkoitusperiä, mutta kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän ylläpitäminen ja sen etujen puolustaminen, niin ulkoista kuin sisäistä uhkaa vastaan, ovat olleet ja tulevat olemaan näiden liittoumien doktriini.

Janne Rahikainen

Maailmanlaajuiset influenssaepidemiat kohdistuvat kaikkein pahimmin köyhiin

Sikainfluenssa on yhdistelmä sian, linnun ja ihmisen influenssavirusten perintötekijöistä. Kaikki tällaiset influenssavirukset tekevät suurta tuhoa köyhän väestönosan keskuudessa, jossa mahdollisuus hoitoon ja normaaliin elämään ovat heikommat. Siksi tämä on myös luokkataistelukysymys, joka ratkeaa vasta kun meillä on yhteiskunta joka tekee oikeutta kaikille.

Maailmanlaajuiset influenssaepidemiat eli influenssapandemiat, esiintyvät säännöllisen epäsäännöllisesti. Viimeksi on arveltu sikainfluenssan kehittyvän pandemiaksi, mutta pandemioiden historia tunnetaan 1500-luvulta lähtien. Yhteistä pandemioille on ollut runsas kuolleisuus köyhän kansanosan keskuudessa.

Influenssa on A tai B tyypin influenssavirusten aiheuttama äkillinen ylempien hengitysteiden tulehdus. Tavallisia epidemioita esiintyy joka talvi, jolloin 5ï 15 prosenttia väestöstä sairastuu. Terveet aikuiset toipuvat taudista yleensä 1ï 2 viikon vuodelevolla, mutta vanhuksilla, pienillä lapsilla sekä tiettyjä perustauteja sairastavilla influenssa saattaa johtaa jälkitauteihin ja jopa kuolemaan. Tavalliseen influenssaan kuolee Suomessakin vuosittain noin 1000 ihmistä.

Influenssapandemialla taas tarkoitetaan tavanomaisen kausiinfluenssan tehokkuudella leviävää maailmanlaajuista epidemiaa, jonka aiheuttaa ihmisille uusi A-tyypin influenssavirus. Koska ihmisillä ei ole vastustuskykyä uutta virusta vastaan, pandemiaan sairastuu suurempi osa väestöstä kuin vuotuisiin influenssaepidemioihin.

Influenssapandemiat tunnetaan jo 1500-luvulta lähtien. Influenssavirus on yksi lukuisista eläimistä ihmisiin siirtyvistä mikrobeista. Siirtymistä tapahtuu edelleen. Viruksen tärkeimpänä lähteenä ovat villit vesilinnut. Influenssaepidemioiden yleisyys ihmisyhteisöissä liittyy yhteiskunnan kehitysasteeseen. Väestön liikkuvuuden lisääntymisen ja liikenneyhteyksien parantumisen myötä myös influenssat leviävät tehokkaammin. Influenssavirukset ovat levinneet sinne minne ihminenkin, samalla nopeudella kuin ihmiset kulloinkin ovat liikkuneet. Pandemioiden puhkeamisessa ei voida erottaa säännöllistä sykliä. Viimeisen 300 vuoden aikana pandemiat ovat esiintyneet 10ï 60 vuoden välein. Lintu- ja sikainfluenssasta ei ole ainakaan toistaiseksi kehittynyt pandemiaa.

Influenssapandemioita on esiintynyt vuosina 1918 (Espanjan tauti), 1957 (Aasialainen) ja 1968 (Hongkongilainen). Arviot espanjantautiin kuolleiden määrästä maailmassa vaihtelevat 21 miljoonasta 100 miljoonaan Suurimmat menetykset kärsittiin köyhissä ja runsasväkisissä Afrikan ja Aasian maissa ja pienimmät Pohjois-Amerikassa, Euroopassa ja Australiassa. Myös muiden em. epidemioiden kohdalla puhutaan miljoonista kuolleista.

Sikainfluenssa

Muutama kuukausi sitten Meksikossa tavattu sikainfluenssa on influenssa A-viruksen aiheuttama sikojen äkillinen hengitystieinfektio, joka ei ole sioille useinkaan tappava. Sikainfluenssavirusta esiintyy myös siipikarjassa ja ihmisissä, mutta sen tarttuminen lajista toiseen on harvinaista. Kaliforniassa, Teksasissa ja Meksikossa todettu uusi influenssavirus sisältää sian, linnun ja ihmisen influenssavirusgeenejä. Tällaista yhdistelmää ei ole todettu koskaan aikaisemmin missään päin maailmaa. Nimitys ñsikainfluenssaò johtuu siitä, että uusi virus muistuttaa geneettisesti läheisimmin sian influenssavirusta. Sikainfluenssaan kuolleiden määrä on muutamia kymmeniä.

Sikainfluenssa nimityksestä pyritään eroon (uusi nimitys on H1N1), koska tauti ei leviä sikojen välityksellä saati sianlihansyönnistä. Meksikossa todettu sikainfluenssa ei myöskään ole samaa muotoa kuin Euroopassa sioissa tavattava sikainfluenssa.

Lintuinfluenssa

Vuoden 2003 lopulla Kaakkois-Aasiassa puhjennut ja sieltä Keski-Aasiaan, Lähi-Itään, ja Afrikkaan levinnyt ja ajoittain Euroopassakin esiintynyt H5N1-lintuinfluenssaepidemia on lisännyt maailmanlaajuisen influenssapandemian uhkaa. Ennen sitä sen olisi muututtava siten, että se kykenee tarttumaan helposti ihmisestä toiseen. Lintuinfluenssa on ensi sijassa siipikarjan ja jossakin määrin luonnonvaraisten vesilintujen tauti. Lintuinfluenssavirus voi poikkeustapauksissa tarttua infektoituneista linnuista myös ihmiseen jolloin se aiheuttaa yleensä vakavan taudin. Lintuinfluenssaan kuolleiden määrä oli muutamia satoja.

Pandemia tappaa köyhiä

Espanjantauti oli sosiaalisesti valikoiva niin, että heikommassa sosiaalisessa asemassa olevien väestöryhmien sairastuvuus ja kuolleisuus olivat suurempia kuin paremmassa asemassa olevien. Influenssavirus ei itsessään ole valikoiva, mutta köyhien mahdollisuudet selvitä influenssasta ja sen jälkitaudeista on pienempi kuin rikkaiden.

Espanjan taudin aikaan työväestölle kasautui useita tekijöitä, jotka vaikuttivat sairastuvuuteen ja kuolleisuuteen. Tällaisia olivat muun muassa ahdas asuminen, aliravitsemus, muut samanaikaiset taudit (esimerkiksi keuhkotuberkuloosi), puutteellinen sairaanhoito ja olematon sosiaaliturva, joka pakotti menemään töihin sairaana. Afrikassa, Etelä-Amerikassa ja Aasiassa tämä on edelleen nykypäivää, eli influenssapandemiat ovat tänäkin päivänä köyhää kansanosaa tappava tauti.

Tehokkain tapa katkaista pandemioiden ketju lienee Kaakkois-Aasian lintuinfluenssaepidemioiden estäminen. Tämä edellyttäisi Aasian maiden siipikarjatalouden perusteellista uudistamista. Nythän siipikarjaa kasvatetaan takapihoilla ja kaduilla, jolloin viruksen leviäminen on helppoa. Siipikarjatalouden uudistaminen on kuitenkin vaikeaa, eikä köyhillä mailla ole siihen mahdollisuutta ainakaan omin voimin.

Toinen merkittävä tekijä on tietenkin eriarvoistumisen vähentäminen ja estäminen, johon me kaikki voimme osallistua omalta osaltamme. Se kannattaa aloittaa nyt kesäkuun eurovaaleissa äänestämällä Suomen Työväenpuolueen ehdokkaita.

Lisätietoja saa mm. Terveyden ja hyvinvoinninlaitoksen internetsivuilta www.thl.fi

KÄ/Juha Kieksi

Voisivatko asiat muuttua?

Britt-Marie Valo, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 41

Missä on inhimillisyys ja oikeudenmukaisuus kun ihminen menettää työnsä ja toimeentulonsa, missä on vastuun kantaminen, eli kuka ottaa vastuuta siitä, mitä tälle ihmisille tapahtuu?

Tässä lamakatastrofissa kansalainen sairastuu ja niin alkaa hänen pompottelunsa eri virastojen välillä, mutta kukaan ei ota aitoa välittämisen vastuuta hänestä.Hän on luukulla pelkkä vuoronumero, ei elävä ihminen.

Sairaanhoitopaikkoja ei kunnilla ole tarjota, eikä kunnilla ole rahaa auttaa poloista

Ei ole rahaa ihmispoloillakaan, jotta hän voisi saada yhtä hyvää ja nopea hoitoa kuin esimerkiksi Suomen optioherrat. Tämä henkilö on yksinkertaisesti pudonnut rattaisiin eikä ulospääsyä takaisin elämään näy. Kuka auttaa häntä, naapuriko? Ehei, naapuri ajaa mahdollisesti ohi Mersulla, sillä hänellä on työpaikka ja terveytensä hän hoitaa yksityisklinikalla, ei naapuri työttömästä puolitutusta välitä, ei siitä, että tuttu ihminen on pudonnut köyhyysloukkuun, hän porskuttelee eteenpäin, kunnes kohtaa itse työttömyyden.

Työssäkävijä elää tyytyväisenä siitä että hänen luottokelpoisuutensa on kunnossa ja voi vinguttaa luottokorttinsa, tuhlata ylellisyyteen. Tuhlata missä vaan ja siten edistää kapitalismin polkua. Kun ihminen laskee väärin, siis tekee taloudessaan laskuvirheen omaan budjettiinsa, niin vastuu on hänellä itsellään, mutta kun valtio tai EU tekee virheen, niin vastuu on kansalla.

Miten niin kansalla? Suomen kansa on äänestänyt EU:iin liittymisen puolesta ja sillä siisti, mutta kuinka paljon Suomen kansa oikein tiesi asioista äänestäessään EU:n puolesta? Katsokaas, jos minä lasken budjettini väärin, eivätkä varani riitä vuokraan tai ruokaan, ja jos yritän pyytää naapurilta apua, koska ruoka on niin kallista ja asuminen on huippukallista, niin ei naapuri apua anna. Ei anna siksikään, kun hänelläkin voi olla vaikeuksia luottokorttimaksunsa kanssa, kun on ottanut hyvinä aikoina luottoa, eikä laskenut sitä, että lama tulee. Jos naapuri on hyvätuloinen optioherra, niin hän mahdollisesti katsoo sinua alta kulmien ja sanoo herkästi, että korjaa vaan oma virheesi, asia ei kuulu minulle, sinä urpo. Jos et maksa niin äänestän sinut ulos talosta. Miksi emme tekisi samoin kaikille päättäjille, olivatpa he kansanedustajia tai optioherroja, tai huonosti tehtävänsä hoitanut meppi, jotka yrittävät maksattaa laskunsa kansalla. Tehdään niin kuin naapuri, äänestetään heidät ulos talosta, ja lähetetään tilalle inhimillinen ja ihmisläheinen, pienen ihmisten puolella oleva edustaja hoitamaan tehtävää.

Suomen kansa elää tällä hetkellä vankilassa, sillä ei ole omaa päätäntävaltaa, vaan joku muu päättää sinun puolestasi, minkälaisen tomaatin saat laittaa suuhusi. Tai mistä saat ottaa remonttimiehen, kun pitää remontoida kylpyhuoneesi; sinun täytyy kilpailuttaa työ Suomen rajojen ulkopuolella ja hyvässä lykyssä remonttireiska tulee Puolasta. Entä poikasi tai tyttäresi, jonka pitäisi palvella Suomen armeijassa? Luulenpa, että kohta he palvelevat jossain muussa maassa, sillä EU määrää niin, etkä sinä saa toivoa saati uskaltaa sanoa ääneen, että olet mieluummin Suomessa.

Jopa puhevuorosi säädellään erilaisella direktiiveillä jotta osaisit avata suusi oikeassa paikassa. Eikö ole kummallista, kun päätäntävalta on siirtynyt muualle. Rahasi menetit, kun se korvattiin yhteisellä rahalla. Nyt ovat sinun ja naapurisi rahat samassa kukkarossa. Kansa on saatava pois kaltereiden takaa, ei enää vettä ja leipää. Kuka uskaltaa nyt vastustaa ylintä päätäntövaltaa, saa keppiä ja se joilla ovat asiat huonosti niin sen on oleva vielä huonommin. Nouskaamme barrikadeille, on uskallettava tehdä muutoksia ja vastustaa kapitalismin valtaa! Otetaan päätösvalta takaisin Suomelle! Katkaistaan direktiivikanalta kaula, ennen kuin on liian myöhäistä.

Britt-Marie Valo

Esko Seppäsen EU -perintö

Heikki Typpö, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 39

Esko Seppäsen toiminta europarlamentin jäsenenä on luonut kestävää linjaa vaihtoehtoisen EU:n puolesta. Tästä huolimatta Seppäsen toiminta ei ole saanut Suomessa, eikä edes Suomen vasemmistossa sitä sitä huomiota osakseen, minkä se olisi ehdottomasti ansainnut. Nyt kun Seppänen jää pois EU-parlamentista, sieltä katoaa aktiivinen, asiallinen ja syvällinen oppositio ï ainakin Suomen osalta. Toivottavasti näin ei käy, vaan tilalle tulee uusia Seppäsen työn jatkajia.

Esko on ollut tinkimätön federalismin vastustaja. Vain hänen kauttaan Suomen kansa on saanut tiedon niistä porvarien juonista, joiden avulla Suomi on haluttu sitoa EU:n liittovaltiokehitykseen. Sama koskee perustuslakia korvaamaan laadittua ns. Lissabonin sopimusta. Meidän on kiittäminen Irlannin kansaa siitä, että se hylkäsi kyseisen sopimuksen kansanäänestyksessä ja antoi täten lisäaikaa estää liittovaltion syntymisen. Nyt EU:n porvaristo Suomen hallituksen tuella painostaa Irlantia hyväksymään EU:n liittovaltioistuminen uudessa ja tarvittaessa uusissa kansanäänestyksissä, jotta sopiva tulos liittovaltiolle saadaan.

Vaikka tulossa olevasta lamasta on vaikea löytää mitään hyvää tavallisille työtätekeville, niin globalisaatiota edustavalta liittovaltiokehitykseltä on sen seurauksena mennyt taloudellinen pohja ja sitä tietä myös poliittinen pohja. Jos ja kun EU säilyy kevennettynä organisaationa olemassaoloaan, sen on asetettava itselleen uudet tavoitteet. STP ja minä sen mukana haluamme EU:sta kehitettävän sosiaalisen, demokraattisen ja yhteiskunnallista tasa-arvoa edistävän kansainvälisen organisaation, joka tukeutuu kiinteästi YK:n kansainvälisiin tehtäviin, ja toimii niiden edistäjänä Euroopan alueella.

Tärkein tehtävä EU:lla tulee olla rauhan edistäminen Euroopassa ja koko maailmassa. Sitä varten ei tarvita Natoa enempää kuin omiakaan sotakoneistoja. Yhteistyö Venäjän ja Euroopan kansallisten puolustusjärjestelmien kanssa tarjoaa riittävät resurssit rauhan ylläpitoon, sikäli kuin siihen sotakalustoa tarvitaan. Niitä tärkeämpiä välineitä ovat sellaiset poliittiset toimenpiteet, joiden sisältönä on yhteiskunnallinen tasaarvo ja demokratian edistäminen kaikissa EU:n jäsenmaissa.

Suomen kaikilla vasemmistopuolueilla, ei vain STP:llä, on selkeä linja jatkaa näissä tavoitteissa sitä työtä, jonka Esko Seppänen on europarlamentaarikkona saattanut kymmenen vuoden aikana Euroopan unionissa käyntiin. Uusille mepeille siitä on suunnaton etu. Heidän ei tarvitse aloittaa toimintaansa alusta. En tiedä, mutta luulen, että tarvittaessa Esko Seppänen on valmis auttamaan ja opastamaan oman linjansa toteuttamista uudessa Euroopan Unionin parlamentissa. Jos minut valitaan, tiedän, mistä menen neuvoa kysymään.

Heikki Typpö
Kapitalismin perunkirjoitus
http://punavihreakeskustelu.blogspot.com

Ydinvoima ei ole kestävää kehitystä

Tshernobylin ydinvoimalaonnettomuuden vuosipäivän aattona 25.4. pidettiin Eduskuntatalolla laaja ydinvoiman vastainen mielenosoitus. Monet oikeistopoliitikot ja jopa ay-liikkeen teollisuusjärjestöt väittävät ydinvoimaa "puhtaaksi" energiaksi, mutta unohtavat sanoa, että ydinjäte säilyy äärimmäisen vaarallisena vielä satojatuhansia vuosia voimalan sulkemisen jälkeenkin.

Ydinvoimanvastainen mielenosoitus pidettiin Helsingissä 25.4.2009 eduskuntatalon edessä, josta tuhatpäinen joukko marssi Kolmen Sepän patsaalle. 26. pv oli Tshernobylin ydinvoimalaonnettomuuden vuosipäivä.

ñYdinvoiman markkinointi ympäristösyillä on tekopyhää, kun samaan aikaan tuhannet suomalaiset pelkäävät joutuvansa uraanikaivoksen tai ydinjätehaudan naapureiksi ja ydinvoiman kannattajat eivät ole valmiita ilmastonmuutoksen torjumiseen riittäviin päästövähennyksiinò, sanoi **Tuomo Tormulainen** Pohjois-Karjalan uraanikaivosten vastaisesta liikkeestä.

ñOn irvokasta väittää, että uraanikaivostoimintaa voidaan hoitaa kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti. En tunne yhtään uraanikaivosta maailmalta, jossa olisi onnistuttu. Kaikki Länsi-Euroopan kaivokset on suljettu - ei siksi, että uraani on loppunut, vaan koska ympäristöhaitta tuli niin suureksi, että suuren yleisön paine lakkautti neò, geologian professori Matti Saarnisto muistutti.

Ilmastopäästöjen ja energian tuontiriippuvuuden nopea vähentäminen edellyttää huomattavasti voimakkaampaa satsausta energian tehokkaampaan käyttöön rakennuksissa, teollisuudessa ja liikenteessä, sekä muun muassa metsähakkeen, peltoenergian, biokaasun ja tuulivoiman nopeaa lisäystä.

kuvat ja teksti/Mämmiveikot

Perusasiat remonttiin

Liisa Paakkolanvaara, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 33

Nykyinen EU-politiikka, joka yrittää yksityistää julkisen sektorin, osuu pahasti kuntiin ja kaventaa niiden mahdollisuuksia palvella asukkaitaan. Kunta ei saa olla sosiaalipalveluiden yrittäjä vaan palveluiden tuottaja. Kunnan avoimet työpaikat olisi täytettävä.

Terveyskeskukset on palautettava aikaisemmalle tai sitä paremmalle tasolle, sillä juuri köyhät, sairaat, työttömät ja eläkeläiset joutuvat käyttämään terveyskeskuspalveluja. Työssäkäyvillähän on usein työterveyshuolto. Varat näiden toimintaan on löydyttävä valtion kukkarosta, jolloin veropohjaa tulee laajentaa verottamalla enemmän ökysuuria tuloja. Terveyskeskusmaksut ovat täysin tarpeettomia. Mielenterveydenhoito on aivan retuperällä. Ilman geriatrista mielenterveydenhoitoa emme voi sanoa edes olevamme sivistysvaltio. Aikuisväestön hyvä kunnallinen hammashoito säästäisi miljoonia vähentämällä muuta sairastuvuutta.

Julkisen liikekenteen kaupunkialueella olisi oltava ilmaista kaikille tai ainakin huomattavasti halvempaa. Suomi on suuri maa. Ilmasto-olosuhteet ovat moninaiset ja poikkeukselliset. **Maatalouden asiat tuleekin pitää jatkuvasti esillä.**

Hyvin tärkeä asia on asuminen. Jokaiselle on taattava asunto, omistus-, vuokra- tai osaomistusasunto. On oltava ainakin yksi valtion pankki, joka takaa pitkiä lainoja ja estää perustarpeilla keinottelun. Jokaisella tulee olla oikeus kotiin. **Täystyöllisyyden pitää olla tavoite**, mutta matka siihen on todella pitkä. Palkka on erittäin tärkeä ja ammattiliitot tekevät sen suhteen parhaansa. Palkan euromäärän nostaminen ei kuitenkaan takaa elintasoa, jos inflaatio laukkaa, eikä rahalla näin saa tarvittavia asioita.

Talous täytyy saada vakaalle pohjalle

Tavallinen lääke on ollut köyhiltä ottaminen. Eläkkeiden ja muiden etuuksien leikkaaminen edellisten lamojen jäljiltä on johtanut masentavaan kansan kahtiajakoon, leipäjonoihin, toivottomuuteen, näköalattomuuteen, alkoholi- ym. päihdelääkitykseen. On aika herätä ja lakata kuvittelemasta, että joku ulkopuolinen taho meidät tästä pelastaa, kunhan maksamme, olemme hiljaa ja kilttejä. Itsemaksetuilla eu-miljoonilla olemme saaneet vähän joka alalle jonkinlaista projektirahoitusta, määräaikaisiin 1-3-vuotisiin projekteihin, minkä jälkeen ne ovat kuivuneet kokoon, kenties entistä kurjempaan jamaan. **Tarvitaan riittävän pitkäaikaista taloudellista tukea, jotta varsinkin syrjäseuduille pystyttäisiin luomaan pysyviä työpaikkoja**.

Perustoimeentulo, kansalaispalkka, tulisi taata jokaiselle. Silloin kannattaisi ottaa vastaan myös sellaisia töitä, joista yksin ei kerry riittävää toimeentuloa. Jos perustoimeentulo ei vaarannu, ne nostaisivat elintasoa. Meillä on monipuolinen luonto ja eläimistö. Niistä tulee huolehtia. EU:ssa saamme varmasti äänemme kuuluviin, jos olemme keskenämme solidaarisia, inhimillisiä. On tullut aika uudelle suvaitsevaisuudelle.

Meidän tulee luottaa itseemme, omaan kulttuuriin ja arvoomme **ja säilytettävä päätösvalta Suomessa**. Yhteistyö ja verkostot ovat silti tervetulleita.

Olenko Sinun EU-vaaliehdokkaasi?

Liisa Paakkolanvaara n:o 33

Valitus Porvoon Kaupunginhallituksen päätöksestä 17.11.2008, KH § 421

Kalevi Wahrman, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 40

Porvoon kaupunginhallitus on päättänyt rahallisesta avustuksesta Porvoon Steinerkoulun kannatusyhdistys ry ï Understödsföreningen för Steinerskolan i Borgå rf:lle. Vaadin päätöksen kumoamista.

Kaupunginhallitus on myöntänyt avustusta tietoisena, että toiminta ei täytä perusopetuslain vaatimuksia. Hallitus on myöntänyt rahaa aivan kuin Porvoon Fredrikakoulu toimisi perusopetusluvan mukaisena kouluna, tai Porvoon kaupunki ostaisi siltä koulutuspalvelua.

Koulun kannatusyhdistys on hakenut useita kertoja perusopetuslupaa. Valtioneuvosto hylkäsi uudessa päätöksessään 26.03.2009 mm. Porvoon Steinerkoulun kannatusyhdistys ry ï Understödsföreningen för Steinerskolan i Borgå rf:n perusopetuslupahakemuksen. Hakemuksien hylkäämisen perusteena oli, että luvan myöntämiselle ei ollut oikeudellisia edellytyksiä. Luvan myöntämiselle ei ollut myöskään alueellista, valtakunnallista, erityistä koulutus- tai sivistystarvetta, tai hakijoiden ammatilliset ja taloudelliset edellytykset opetuksen asianmukaiseksi järjestämiseksi olivat puutteelliset.

Porvoon Fredrikakoulussa oppilaskohtaista seurantaa opetuksessa kehittymisestä ja selviämistä opinnoissa ei ole järjestetty niin, että oppilaan kehitys voitaisiin todeta. Opetuksen järjestäjän tulee vastata siitä, että sen järjestämät ja hankkimat palvelut toteutetaan säädösten mukaisesti. Porvoon kaupunki on tehnyt sopimuksen Helsingin Steinerkoulun opettajan kanssa, joka käy kerran lukukaudessa Porvoossa 200 euron palkkiota vastaan. Järjestely ei ole riittävä perusopetuslain toteutumiseksi.

Ilman Valtioneuvoston myöntämää opetuslupaa annettava opetus on kotiopetusta, vaikka se tapahtuisi ryhmässä. Kunnan velvollisuus kotiopetuksen järjestämiseksi ja tukemiseksi koskee vain tapauksia, joissa esimerkiksi yksityisen oppilaan vakava sairaus estää normaalin luokkatyöskentelyn.

Kotiopetuksen taloudellinen tukeminen on pois myös kunnallisesta peruskoulusta ja vaikeuttaa osaltaan säästöjen runtelemaa Porvoon koulujen toimintaa. Jo tällä hetkellä monissa kouluissa kärsitään tilaongelmista, opetusmateriaalin vanhentumisesta ja yleisestä resurssipulasta.

Porvoon Steinerkoulun kannatusyhdistyksen laajassa avustushakemuksessa jätetään tarkoituksella kertomatta steinerkoulujen ja steinerpedagogiikan todellinen perusta, joka nojautuu saksalaisen Rudolf Steinerin kehittämään antroposofiseen uskomusoppiin. Suomen antroposofinen liitto pitää steinerkouluja omina kouluinaan, joissa sovelletaan antroposofista hengentiedettä. Pedagogiikka on siis tiukassa yhteydessä antroposofiaan.

Steinerin pseudotieteelliseen kasvatusajatteluun liittyy ainesta, jonka suotuisuutta tai mielekkyyttä ei ole tieteen eikä myöskään kasvatuskäytäntöjen keinoin voitu todentaa. Sellaisia ovat lapsen kasvun hitauden korostaminen, tiukka ikäkausispesifisyys ja käsitteellisen ajattelun viivyttäminen. Myös oppilaita jakavaan antroposofinen temperamenttijaottelu perustuu pelkästään Steinerin auktoriteettiin eikä minkäänlaiseen tieteelliseen näyttöön.

Steinerkoulun päivärutiineissa on monia omituisuuksia. Oppiaineista merkillisin lienee eurytmia, joka esitellään ulkopuolisille jonkinlaisena taideliikuntalajina. Steiner itse sen sijaan kertoi, että eurytmian avulla pyritään lisäämään selvänäköisyyttä.

Kalevi Wahrman
Leipurinmäki 2B 06650
Hamari, puh. 040 5523099

EU:sta länsimaisen demokratian kaatopaikka ja keskitysleiri

Juhani Lavikainen, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 29

Alkuvuodesta 2009 eliittiväki kokoontui pääministeri Matti Vanhasen johdolla pohtimaan Suomen EU-politiikan tahtotilaa 2010-luvulle. Vanhasen alustuspuheen teksti alusta loppuun herätti hyvin ristiriitaisia tunteita, kun sitä sanomaa peilaa poliittisen markkinapelin kautta arkitodellisuuteen suomalaisten elämässä. Vanhanen ilmaisi pettymyksensä ja häpesi eliittinsä edessä suomalaisten laiskaa äänestysintoa Euroopan parlamenttivaaleissa. Ja syyksi hän selittää sen, että ei tiedetä ja ymmärretä, kuinka merkittävää työtä Euroopan parlamentissa voi tehdä isänmaansa ja Euroopan eteen. Omituista ja epärehellistä puhetta isänmaallisesta kansallistunnosta, josta EU:n myötä on jäänyt jäljelle vain heijastuksia menneestä ja isänmaallisuuskin on hautautunut menneitten talvien lumihankiin. Hävetköön pääministeri ja hallitus itse, kun ovat pettäneet lupauksensa käydä avointa kansalaiskeskustelua EU:n asioista.

Valtapuolueiden poliittinen konsensus toimii ja hävittää kansallisen perinteemme ja demokratiamme länsimaisen demokratian kaatopaikalle Brysselin blokkikeskukseen, jossa vallitsee ja hallitsee Lissabonin keskitysleirisopimus. Vanhanen sanoo: ñSisämarkkinat ovat EU:n peruskivi.ò Sitä yksityisyrittämisen peruskiveä muurataan kovaa vauhtia myös Hämeenlinnan kaupunkiin, jossa ollaan lakkauttamassa kunnallisia vanhainkotipalveluja ja vanhukset siirretään kansainvälisten pääomasijoittajien omistamiin ja ylläpitämiin yksityisiin palvelutaloihin. Ja kaikki tapahtuu sopuisasti EU:n linjassa. Saalistajien rahan tuloa ei estä mikään ja helppo rahastuskohde on löydetty myös hämeenlinnalaisista vanhuksista. Kaupunkiin nousee ruotsalaisperäinen IK Capital Partnersin omistama Attendo MedOnen hoivakoti. Tulossa on palvelutalo entiselle Medivire Hoivalle, jonka nimi on muutunut Terveystaloksi ja se siirtyy sadoilla miljoonilla euroilla brittiläiseen Bridgepoint sijoituskonserniin kuuluvalle Star Healthcarelle. Lähiaikoina rakennetaan Esperi Caren palvelutalo ja sekin on entinen SPR:n tytäryhtiö ja nykyään sijoittajien käsissä. Sen pääomistaja on Unicusniminen sijoittajaryhmä. Kaupungin keskustassa on vuosi sitten aloittanut aivan uusi vanhusten rahastuspaja, Attendo MedOnen hoivakoti Keinukamari. Voitot toiminnasta menevät IK Capital Partnersin omistajille ulkomaille.

Kaikki muuttuu eikä mikään entiselleen jää kun kuljetaan Suomen EU-politiikan tahtotilan kehityksessä 2010-luvulle. On paikallaan kysyä pääministeri Vanhaselta ja hänen hallitukseltaan ñkenen asialla sitä ollaan.ò

Juhani Lavikainen
ehdokas 29
STP

Päätöksenteon tulee olla omissa käsissä

Rosa-Maria Kyrönlahti-Keskivaara, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 28

EU:n jäsenenä olemme menettäneet olennaisesti omaa päätösvaltaamme asioihin ja se näkyy melkein kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla.

Terveys/sosiaalipalvelut

Terveydenhoidon ja sosiaalipalvelujen pitää pysyä Suomen omissa käsissä. Palveluja ei pitäisi yksityistää, jotta köyhinkin varmasti saisi palvelut iästä riippumatta. Terveydenhoito ja sosiaalipalvelut ovat ihmisoikeusasia EU:ssa.

Talous

EUn maatalouspolitiikka on tehnyt mahdottomaksi aikaisemmin harjoitetun ja hyvin toimineen pienviljelyn. Näin maaseutu autioituu, kun suurtilallisetkaan eivät tahdo pärjätä EUn kriteereillä, kun maataloudesta yritetään tehdä teollisuutta, ja tähän luonto ihmiset ja eläimet eivät tulemukautumaan. Kansainvälinen kilpailu EUn puitteissa tekee pienyrittämisen vaikeaksi erityisesti maaseudulla, varsinkin Pohjois-Suomesssa. EUssa ei ole otettu huomioon Suomen kasvukauden erityispiirteitä. Suomessa pitäisi sallia myös pienimuotoinen maatalous. Luomuviljely toimisi silloin paremmin.

Ympäristö

Olisi satsattava uusiutuvan energian kehittämiseen ja toteuttamiseen, koska ydinvoima ei ole vaihtoehto sen jäteongelman takia. Esim. fotosynteesin kautta energian kehittäminen olisi yksi vaihtoehto, maalämmön suurimittainen käyttöönotto toinen.

Maahanmuuttopolitiikka

Maahanmuuttajien tulee pyrkiä sopeutumaan Suomen oloihin. Toisaalta meidän suomalaisten pitää pyrkiä saamaan kotouttaminen vielä paremmaksi. Pitäisi pyrkiä hyödylliseen vuoropuheluun jo asettuneiden kanssa ja siten saada hyödyllistä tietoa. Maahanmuuttajien ammatillinen sopeutuminen edellyttää vakavaa paneutumista suomen tai ruotsinkielen opettamiseen.

Päätöksenteko

Oma perustuslakimme ja muut lakimme kumoutuvat liian helposti EUn puitteissa. Pienellä maalla ei ole mahdollisuutta oikaista EUn päätöksiin liittyviä epäkohtia. Näin kansalaisten oikeudet monella tasolla kärsivät. Jos EU-parlamentin jäsenillä olisi enemmän valtaa, niin tavallisen kansan ääni tulisi paremmin toteutetuksi, jolloin kansalaiset kokisivat, että viesti menisi paremmin perille kuin nykyään. Meitä ns. pieniä maitahan on suuri enemmistö EUssa ja pienillä mailla on samoja tarpeita.

Ruohonjuuritasolta näkee ruohonjuuritason ongelmat ja tarpeet EUssakin! Kansalaisaktivistina olen suorassa yhteydessä suomalaiseen todellisuuteen. Käytä ääntäsi! Numeroni on 28.

Rosa-Maria Kyrönlahti-Keskivaara

Eu ja maahanmuutto

Sami Ouarab, nro 32 EU-vaaleissa, STP

Euroopassa kaikkein näkyvimpiä ongelmia on maahanmuutto; Taustalla on lähtömaiden alikehittyneisyys ja köyhyys. Koska maahanmuuttajat eivät enää voi asua kotona, he ottavat kaikki riskit ylittääkseen EU:n rajat hinnalla millä hyvänsä.

Mutta kaikki eivät edes pääse rajan yli. Tilastot kertovat karua kieltä. Kymmenen vuoden aikana melkein 12 000 ihmistä on kuollut pyrkiessään Eurooppaan. Niistä yli 8000 on menehtynyt Välimeren aaltoihin matkalla Italiaan, Maltaan tai Espanjaan. Pelkästään viime vuonna Välimerellä kuoli lähes 2000 ihmistä. Kuolemantapauksia on melkein päivittäin. Ulospääsynä tähän murhenäytelmään voi olla vain poliittinen ratkaisu, joka yhdistää kaikki Euroopan maat. Jotta kehitysmaiden tila parantuisi ja kehittyisi ja jotta maahanmuutto loppuisi, EU-maiden on lopetettava diktatuurien ja korruptoituneiden hallitusten ja johtajien kaikenlainen tukeminen.

EU-maiden on suojeltava näiden maiden taloutta ja antaa näiden maiden kansoille mahdollisuus tuottaa mitä heille itselleen sopii ja auttaa heitä rakentamaan omaa maansa.

EU-maiden on toimittava myös veroparatiiseja vastaan, jotta pystytään vaikeuttamaan korruptoineiden hallitsijoiden rahan käyttöä ja palauttamaan heidän köyhiltä kansalaisiltaan ryöstämänsä rahat takaisin kansalle.

Matkani keskitettyjen palveluiden pariin

Anna Nevalainen, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 31

Muutamia kuukausia sitten mielipidepalstat alkoivat kuhista pitkän hiljaiselon jälkeen.

Alkoi taisto siitä, kenellä on onnemme avaimet. Kuka on hän, kehen voimme luoda luottavat katseet ja kasata suuret odotukset paremmasta huomisesta. Tuli kirjoituksia verojen keräämisestä ja keräämättä jättämisestä ja terveydenhoitopalveluiden yksityistämisestä, sekä muista tärkeistä asioista.

Palveluita keskitetään ja yksityistetään tuottavuuden lisäämiseksi. Keskityskeikaus tapahtui viime syksynä myös omalle pankkikonttorilleni, Nordea pankille Hakunilan ostoskeskuksessa. Aikomukseni oli hoitaa raha-asioitani tutussa konttorissa. Yllätykseni oli suuri, kun selvisi, ettei se enää onnistu Hakunilassa. Palvelut on keskitetty ja rahaliikenne hoituu Tikkurilassa. Kaikki tämä vain minun parhaakseni, minun palveluideni parantamiseksi!?

Jatkan siis matkaa keskitettyjen palveluiden pariin, hyppään bussiin 61. Anteeksi, menen tietysti busilla 62, linjaa 61 kun ei enää ole sellaisena kuin ennen. Linja on nyt puolitettu, meidän matkustajien iloksi.

Nyt saan ajaa samalla rahalla kahdella eri bussilla: numerolla 62 Tikkurilaan ja 61 siitä eteenpäin. Onnekseni matkani määränpää oli Tikkurilassa.

Kuten aina, pankissa aikaa kului juuri niin mukavasti, etten enää päässyt samalla lipulla kotiin. Maksoin siis matkastani keskitettyjen palveluiden pariin 4,80e. Pienituloisena rahan käyttö on pitkälle suunniteltua. Niinpä tuollainen summa palveluiden puolesta tuntuu hieman liioittelulta, markoissa laskettuna 30 markkaa!

Kyllä, tiedän ettei enää saisi kääntää hintoja markoiksi, elämmehän eurojen aikaa. En kuitenkaan voinut vastustaa kiusausta, jälleen kerran, käydessäni terveyskeskuksessa. Hinnan korotuksien jälkeen terveyskeskusmaksu oli hieman alle 140 markkaa. Sillä summalla saa rutkasti tunteja varattujen puhelinlinjojen äärellä ja mukavaa odottelua terveyskeskuksen odotustiloissa, joissa voi fiilistellä lukemalla samat naisten lehdet yhä uudestaan ja uudestaan...Ei niin harmita, jos jää juttu kesken, voihan sitä aina jatkaa seuraavalla kerralla.

Tämänkö takia keskitämme ja yksityistämme, minun parhaakseni. Kenenköhän kukkaroon tämä kaikki hyöty loven tekee?

Elämme aikaa, jolloin yhteiskuntien tavoittelema taloudellinen kasvu ajaa ihmiset pakkosuorittamiseen. Onnellisuus ja hyvinvointi mitataan suoraan rahassa. Kiire ansaita rahaa elintärkeisiin menoeriin vie aikaa perheeltä ja lähimmäisiltä, pelkäämme pysähtyä. Meillä ei ole aikaa pysähtyä.

Tämä näkyy herkästi lapsissa ja nuorissa. Lapset viedään tarhaan, koska rahaa kotihoitoon ei ole, pitäähän vanhempien tehdä töitä maksaakseen alati kallistuvat menot. Hoitoajat ovat pitkiä, kertyy helposti 10-11 tuntia vietettynä suurissa ryhmissä. On siinä lapsen työpäivällä pituutta! Nämä pienet tulevaisuuden toivot väsyttävät itsensä jo ennen kuin edes pääsevät työelämään.

Kääntämällä rahavirrat sinne missä niitä tarvitaan, pienituloisille lapsiperheille, työttömille ja vanhuksille luomme pohjan todelliselle talouskasvulle. Tuemme niitä, jotka ovat jo työnsä tehneet. Autamme niitä, jotka ovat uraltaan harhautuneet. Ja ennen kaikkea annamme rauhallisen lapsuuden niille, jotka eivät vielä tiedä työnteosta mitään.

Anna Nevalainen

Vastuuttomuutta ja itsepetosta

Raimo Ruttonen, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 36.

EY:n tuomioistuin 4.9.1986, Maastrichtin ja Lissabonin sopimukset: Sosiaali- ja terveydenhuollon tulee olla alisteinen kapitalismille, imperialismille ja uusliberalismille.

95 %:n keinottelutaloudessa ylimielisyysvaltaa käyttää kuvitteellinen talous ja kuvitteellinen hallinto. Ei reaalitalous eikä reaalihallinto, kun sellaisia kapitalismi ja imperialismi eivät hyväksy. Arkipäivän keinottelufasismi määrää kaikesta.

Suomi on EU-liittovaltion maakunta. Suomen perustuslaki on 7. sijalla lainkäyttöjärjestyksessä. Suomi on nettomaksaja EU:ssa. Kapitalismin medikalisaatio pakkosyötättää Suomessa 3.5-kertaisesti lääkkeitä muihin Pohjoismaihin verraten. Medikalisaation juoksupojat pakkodiagnosoivat ja pakkomerkkaavat sairaiksi ihmisiä, kansalaisia. Riistävät ihmisoikeudet, kansalaisoikeudet. Suomessa on Euroopan eristävin psykiatria. Itsetarkoitus on leiman, stigman asettaminen kansalaisille, ihmisille loppuiäksi. Narsismiparanoidiset ylimielisyysvallankäyttäjät saavat riistää vapaasti ihmisoikeudet. Kun on lähdettävä voimavaraisesta ihmisestä ja kumppanuudesta, lähteekin riistokapitalismi itsetarkoituksellisessa yksikkökeskeisyydessään ihmisoikeuksista, kansalaisoikeuksista alistumattomasti taistelevan irtisanomisesta ja saattamisesta yhteiskunnan ulkopuolelle. Hyvä-Veli-järjestelmä suojelee itsetarkoituksellisesti.

Peruslähtökohtaisesti sairauden ja terveyden käsitteillä pelaaminen on kumppanuuden riistämistä. Itsetarkoituksellisilla määrittelyillä, alistamisilla, on aina vain itsetarkoituksensa. Sairas kertomus. Oikeasti paha ei saa palkkaansa. Kansalaisten tuhoaminen on itsetarkoitus. Suomessa ei ole työsuojelua.

Informaatioyhteiskunnassa kapitalismi on itsetarkoitus. Moraali ja etiikka ovat kirosanoja. Nälkäistä rääkätään vahvimman oikeudella. Suomessa on miljoona köyhää ihmistä. Suomessa on 200 000 köyhää ihmistä. Oikea ja väärä on korvattu itsepetoksella. Ykkönen ja nolla on korvattu itsepetoksella.

Ammattimetsuri saa työstään 0,57 EUR/tunti. Virallinen koneisto miettii ikuisesti tekemättä mitään. Palkka juoksee koneistolle. Yksikkökeskeisyys on itsetarkoitus. Kumppanuudesta ei ole mitään ymmärrystä.

Riistokapitalismi teki pilkkaa Ranskan, Hollannin ja Irlannin EU-perustuslain kansanäänestyksen EI-tuloksista. Ne torjuttiin laittomasti. Paavo Lipponen kävi 9.12.2001 lupaamassa presidentti Bushille NATO:n käyttöön Suomen lentokentät. Suomen NATO-budjetilla ja toimilla ei ole mitään mittaa eikä rajaa.

Riistokapitalismi ja imperialismi tajuntateollisuudessa turruttaa kansalaiset, ihmiset irti ihmisoikeuksista ja kansalaisoikeuksista alkoholilla, päihteillä ja viihdeteollisuudella.

Elämän laki on tyly, jos et pärjää niin pääoma heikkolaatuisine toimineen saa riistää kuntia vapaasti.

Irti EU:sta! Irti NATO:sta!

Marx! Engels! Lenin! Sosialismi!

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

Raimo Ruttonen, Nro 36
http://www.l-secure.net/

Touhulan tarinoita

Vanhanen omilla laduillaan

Vanhanen hiihteli Rukalla ja takaa hiihteli 63-v eläkeläinen ja huusi latua. Matilla sumeni silmissä ja hän otti välittömästi yhteyden **Kataiseen** commarillaan: Nyt riittää! Täällä hiihtää työkuntoisia eläkeläisiä minun ohitseni. Eläkeikää on nostettava, mutta antaa maanviljelijöiden eläkeiän olla ennallaan, kun älyävät hiihdellä perässä.

* * *

Keskustan ministerit voisivat toimia testiryhmänä, kun eläkeikää korotetaan. Kaksi vuotta olisi sopiva aika, eikä maksettaisi eläkettä ennenkuin he täyttävät säädetyn 65 vuotta. Jos testi onnistuu, se voitaisiin ottaa käyttöön myös muulle kansalle.

* * *

Entä mitä eroa on Matti Rukalla ja Matti-rukalla? ï Noin kolme viikkoa.

* * *

- Tiedätkö, että vihreät eivät enää myy periaatteitaan samalla tavalla kuin esim. 1995 Lipposen hallituksessa? - ???

- Hyllyt ovat jo tyhjät.

* * *

Törkykapitalismia

Vapaan markkinatalouden apostoli, konsernijohtaja Björn **Wahlroos** taisteli Nordean yhtiökokouksessa Ruotsin valtiota vastaan, joka halusi lopettaa Nordean johtajien optiot. Mitähän olisi sanottu, jos hän olisi pitänyt saman puheen Lontoon G20-kokouksessa, joka lupasi sosiaalista markkinataloutta, apua köyhille, kuria rahoitussektorille ja piiskaa luottoluokittajille. Muut edustajat olisivat luoneet toisiinsa hitaita ja merkitseviä katseita. Vastaanotto olisi ollut samankaltainen, jos Davosissa pari vuotta sitten maailmantalouden päättäjien kokouksessa estradille olisi noussut puhuja ylistämään sosialistisen talousjärjestelmän paremmuutta. Pään pudistuksia, voi voi, kuinka naiivia, paljonpa sillä on vielä opittavaa

* * *

Mikael Lilius oli Fortumille parasta, mitä rahalla saa. Tätä eivät kaikki ymmärrä. Entinen valtionvarainministeri **Iiro Viinanen** totesi HS 7.4. - ñAhneus on sokaissut terveen järjenò. Jos palkkiot ylittävät vuosipalkan, pitäisi ñjo talonpoikaisjärjellä pystyä puuttumaan asiaan. Exkokoomuspolitiikko **Raimo Ilaskivi** patisteli Liliusta palauttamaan liikaa saamansa palkkiot kohtuuden ja yhteiskuntarauhan nimissä. Ilaskivi on pehmennyt vanhoilla päivillään, kuten **Viinanen**, mutta Lilius haukkui valtion lyttyyn, koska se ei tukenut häntä tarpeeksi. Hän pitää sen vähän, mitä on saanut, oikein tai väärin.

Paha saa aina palkkansa - ja vielä optiot, palkkiot ja erorahat päälle (Uusi suom. sananparsi)

Perussuomalaiset ja EU

Timo Soini miettii moraalinsa tasoa. Soini on raivoissaan EU ja Irlannin hallituksen ñtemppuilustaò, jonka avulla irlantilaiset pannaan äänestämään uudelleen jo kerran hylkäämästään Lissabonin sopimuksesta. EU:n vastustajana tunnettu Soini sanoo pohtivansa, mitä tapahtuisi, jos hän temppuilisi samalla tavalla. Siksi häntä arveluttaakin, ñvoinko laskea moraalitasoni yhtä alas kuin EUò (HS 18.12. 08). Touhula kummastelee, onko EU:n moraalitaso noussut vai Soinin laskenut.

* * *

Monissa kunnissa on nyt nähty, kuinka hyvin vihreät ovat kokoomuksen povella alkaneet elää tai antaneet elättää siinä itseään. Ja oikein maukkaalta se ravinto on nähtävästi tuntunut silloin, kun päässyt samalla rokottamaan erityisesti demareita. Tampereella kokoomuksen pääkonttorin ja puisto-osaston yhteiselämä on ollut niin auvoista: siinnyt lapsi on saanut jo nimen ôvikoomusû.

* * *

Attacin vuoden anti-intellektuellií palkinto Paavo Lipposelle

Palkinnon kirvoitti Lipposen kömpelö takinkääntö. Lipponen syyttää kolumnissaan (TS 6.3.09) hallitusta uusliberalismista ja useita henkilöitä uusliberalismi-sanan keveästä käytöstä.

Teoksessaan ñJärki voittaaò Lipponen esitti luokittelun suomalaisista intellektuelleista ja anti-intellektuelleista. Tuolloin anti-intellektuellin tittelin sai uusliberalismia avoimesti kritisoinut Attacin entinen puheenjohtaja **Heikki Patomäki**.

ñOn pöyristyttävää, että nykyistä hallitusta moittii uusliberaaliksi juuri Lipponen, jonka hallitusten aikana uusliberalismi tietoisesti otettiin maamme johtavaksi poliittiseksi ideologiaksié Lipposen meriittilistan kärjessä onkin älyllinen epärehellisyys,ò moittii Attacin hallituksen jäsen **Sanna Salo**.

.

Vapun puheet: Finanssikriisiin syyliset s

Sotaanko vai pysyvään maailmanrauhaan

Sodan ja rauhan kysymyksistä puhui STP:n ja Kansan äänen järjestöjen vappujuhlassa SFT:n puheenjohtaja **Timo Kangasmaa.**

Olen kiinnittänyt huomiota kasvavaan sotapropagandaan. Esimerkiksi jälleen on saatavana Korkeajännitys-julkaisuja kuten 50 vuotta sitten. Sarjakuvasta lukijalle jää mielikuva, että toisen maailmansodan ratkaisijat olivat liittoutuneisiin kuuluneet USA ja Englanti. Se ñunohtaaò pikkuasian, että myös Neuvostoliitto oli yksi liittoutuneista. Nämä ilmiöt liittyvät nykyajan henkeen. Maassamme on suunta pyrkiä huonontamaan Suomen ja Venäjän välisiä suhteita tavalla, joka voi koitua kohtalokkaaksi. Ei sotaministerin suusta voi vahingossa lipsahtaa lausahdusta, että ñmaamme ainoa vihollinen on Venäjäò. Ei ulkoministeri voi vahingossa laukoa, ettei maamme ole puolueeton vaan puolueellinen. Lähemmin tarkastellen tuo puolueellisuus näyttää tarkoittavan Natolle puolueellinen.

Kummallisuuksia sattuu jatkuvasti. Viron itsenäistyttyä koottiin virolaisten poliitikkojen toimesta eri maiden poliitikoista komissio tehtävänään selvittää Viron lähimenneisyyttä. Puheenjohtajana toimi Max Jakobson Suomesta. Hänen allekirjoittamanaan loppupäätelmänä oli, että Neuvostoliitto oli pahempi miehittäjä kuin fasistinen Saksa toisen maailmansodan aikana.

Miksi vaaditaan Tampereella toimivan Leninmuseon toimintaperiaatteen ja nimen muuttamista. Tosiasia on, että Lenin vieraili Tampereen Työväen talossa, jossa Lenin-museo toimii. Lenin oli yksi maamme itsenäisyysasiakirjan allekirjoittaja. Lenin sovelsi käytäntöön Karl Marxin ja Friedrch Engelsin yhteiskuntateorioita. Teorioita, joiden toteuttaminen poistaisi nälän- ja aliravitsemuksen maapallolta. Mieleen nousee ajatus, että talouden laman ja kurjistamisen keskellä on tarve poistaa mielistä kaikki myönteinen, mikä liittyy sosialismin aatteisiin ja menestykselliseen taisteluun pääomaa vastaan.

Tähän kaikkeen liittyy sotasyyllisyyskysymys. Miksi maamme historia pitäisi kirjoittaa siltä osin uudestaan? En voi nähdä syytä miksi sotasyyllisiltä tulisi poistaa sotasyyllisten maine. Suomi valitsi heidän johdollaan linjan, jonka lopputuloksena oli yhtyminen sotaan Natsi-Saksan rinnalla päämääränä kaataa Neuvostoliitossa vallinnut yhteiskunnallinen järjestelmä. Vaihtoehtona maamme sotaseikkailulle oli esimerkiksi jättäytyä sodan ulkopuolelle. Toinen raskauttavaa asia sotasyyllisyydessä oli mielestäni maamme vieminen sotaan Saksan fasististen päämäärien saavuttamiseksi.

Ihmetyttää myös miten Tampereen Tykistökilta ry osallistuu hankkeisiin, jotka kielivät päämäärästä huonontaa suhteitamme naapurimaahan? Aikoinaan korostettiin, että maassamme puolustusvoimat toimivat politiikkaan sekaantumatta puolueettomuuden periaatteella. Voiko armeijamme nyt sekaantua politiikkaan, jonka lopputuloksena saattavat maamme suhteet naapureihin huonota. Mielestäni ainoa johtopäätös on, että asevelikillat toimivat saman periaatteen mukaisesti kuin puolustusvoimat. Vai ovatko puolustusvoimamme muuttuneet sotavoimaksi, joka ei pyri pysyttelemään suurvaltaristiriitojen ulkopuolella, mutta kuitenkin rauhan puolella?

Lopuksi toteaisin, mikseivät Pro Karelia ry ja Tampereen Tykistökilta ry vaadi esimerkiksi Erkon arkistojen avaamista talvisodan laajempien syiden tutkimiseksi, siirtämällä arkistot kiinnostuneiden tutkittavaksi kansallisarkistoon. Käyttihän Paasikivi talvisodasta nimitystä Erkon sota. Erkon Helsingin Sanomat, on jälleen antanut sivunsa käyttöön tilaisuuksille, joissa esitetään Baltian maiden historiasta tarkoitushakuinen tulkinta, joka ihannoi vieraanvallan fasistista hallintoa Virossa.

Ollako vai eikö olla

Puheessaan STP:n ja Kansan äänen järjestöjen vappujuhlassa Hermannin kerholla Britt-Marie Valo tarkasteli puolueettomuuden ja sitoutumattomuuden kysymyksiä sekä työväenluokan arvomaailmaa.

Kantaa ottamaton ja sitoutumattomuuttaan vakuuttava ihminen on sellainen, joka nauttii vain rusinoita ja pulla jää pöydälle odottamaan seuraavaa. Hän on kalpea kopio puolueettomasta ihmisestä; esimerkkinä vaikka Urho Kekkonen, joka oli puolueellinen rauhan puolesta sotaa vastaan. Se oli puolueettomuuspolitiikkamme ydin tiivistettynä. Kekkonen pyrki olemaan uhkaavan lännen sekä lähinaapurimme Neuvostoliiton kiistojen välissä päätavoitteenaan se, ettei maamme Suomi jauhaudu hiekaksi kivien puristuksessa.

Sitoutumaton voi mielestäni olla puolueen kannattaja kuulumatta itse puolueen jäsenyyteen. Mutta ei hän kuitenkaan ole arvojen tuuliviiri, joka ñei ota kantaaò mihinkään televisiosarjakeskustelua vakavampaan asiaan.

Minä olen puolueellinen ihminen tavallisen ihmisen puolesta kovia arvoja vastaan. rauhan puolesta sotaa vastaan. Sitoutumaton olen ainoastaan patamustan ja vitivalkoisen välillä. Puolueellisuuteni tavallisen ihmisen puolesta ei muutu. Olen työväenliikkeen ihminen. Otan kantaa, kun näen asioiden tapahtuvan, jotka sotivat arvojani vastaan.

Johtaja tekee kaiken ihmisen pelastamiseksi riistolta ja mielivallalta. **Johtajuutta ei ole** ns. demokratia, jossa veltot sekä mukavuudenhaluiset hyväksyvät kaiken, mitä tapahtuu. He ovat juuri niitä, joita voimme kutsua valedemokratian ilmentymiksi. Luovuttaessamme vallan vetelyksille saavat todelliset rahavallan ruhtinaat koko maailman itselleen temmellyskentäksi. Hyväksymme matkaamme sitoutumattomat tai puolueettomat ihmiset, mutta ñkantaa ottamattomiaò emme voi hyväksyä. Heidän ajattelunsa on tänään tätä ja huomenna tuota, aina kulloisenkin tuulensuunnan mukaan.

Olemme viettämässä Vappua, koska olemme samalla puolella rintamaa. Otamme kantaa kovia arvoja vastaan. Kun marssimme Vappuna lippujen ja tunnusten alla me kerroimme muille sen, minkä puolella ja mitä vastaan olemme peittämättä

... Jatkoa sivulta 3

Pekka Tiainen työväen Vappuna....

maailman puhdistamista. Suomessa Lohtajakapitalismin useimmat häpeän pesäkkeiden keskukset ovat Aleksanterinkadulla, Esplanadeilla ja Fabianin ja Unioninkaduilla.

Meidän olisi sopiva aika toimia amerikkalaisten tapaan ja osoittaa mieltä lähtemällä liikkeelle Kiasman edestä, kulkemalla Aleksanterinkatua ja lähikatuja pitkin Finanssivalvonnan eteen Suomen Pankin vieressä ja vaatia Suomen pankkijärjestelmän likapesäkkeiden puhdistamista ja kansallisen pankin perustamista lakkautetun Postipankin tilalle. Tähän kutsumme mukaan pankkitoimihenkilöt puolustamaan oikeuksiaan työntekijöinä.

Euroopan Unionista ei ollut mitään hyötyä kriisin estämisessä ja Euroopan Keskuspankki päinvastoin vahvan euron politiikallaan on ajanut Suomen metsäteollisuuden katastrofiin.

Euroopan Unionista ei ole meille sotilaallisten turvatakuiden antajaksi eikä myöskään turvatakuiden antajaksi finanssijärjestelmän aiheuttamia ongelmia vastaan. On välttämätöntä torjua vallan keskittäminen Brysseliin. Osa ihmisiä ei halua äänestää EU:n parlamenttivaaleissa ja se on jokaisen oikeus, jota kunnioitamme. Osa ihmisiä haluaa kuitenkin protestoida äänestämällä. On tärkeää kunnioittaa myös tätä oikeutta. Siksi Suomen Työväenpuolue on asettanut ehdokaslistan myös EU:n parlamenttivaaleihin. Se ei tarkoita, että EU-ratkaisuja pidettäisiin laillisina, mutta Suomen mukana olo EU:ssa on käytännön tosiasia ja lähtökohtamme on yritys vaikuttaa kaikkialla siellä, missä vaikutusmahdollisuuksia on, vaikka heikkojakin. Keskeistä on kaataa maamme itsenäisyyttä entisestään kaventava EU:n peruslaki.

Meille suomalaisille on tärkeää tukea Viron ja Latvian kansoja maansa rakentamisessa. Suomen rooli maailmassa on edistää kansojen välistä yhteistyötä ja rauhaa ja tämän mukaisesti haluamme myötävaikuttaa siihen.

Työväenliikkeen kansainvälisyys on siltojen rakentamista kansojen välille kunnioittamalla kansojen itsenäisyyttä ja rakentamalla yhteistyö tämän pohjalle. Näiden siltojen kannatinpilareita eivät ole toisten kustannuksella toimivat räikeästi väärin toimineet romahtaneet pankit. Näiden siltojen kannatinpilarina on sydämistämme nouseva tahto rakentaa sellainen maailma, jossa kansat ovat veljet ja sisaret keskenään, eikä sotia koskaan enää ole. Haluamme työtä ja leipää ja perusturvallisuuden kaikille. Haluamme kunnioittaa ihmisoikeuksia, sananvapautta ja kansanvaltaa. Haluamme rakentaa maailman, joka ei perustu toisen ihmisen riistämiselle ja hyödyn hakemiselle aiheuttamalla vahinkoa muille, vaan huolehtimiselle, sellaiselle huolehtimisille, joka ulottuu kaikkiin kanssaihmisiin. Yhteiskunnallisten ja sosiaalisten ongelmien sekä ympäristöongelmien ratkaiseminen on avainkysymys, että vältämme sotiin johtavat konfliktit.

Meillä ovat käytössämme työväenliikkeen puolitoistavuosisataiset kokemukset. Niiden pohjalta voimme ammentaa myönteiset kokemukset ja samalla välttää tehtyjä virheitä ja toimia tavalla, jolla turvaamme kansoille ja tuleville sukupolville paremman tulevaisuuden. Laulun sanoin Työstä ja taistelusta on syntyvä solidaarisuus. Maailman kansojen keskinäinen ystävyys ja solidaarisuus.

set saatettava oikeudelliseen vastuuseen!

kasvojamme.

Emme ole ensimmäisiä, sillä seuraamme työväenliikkeen veteraanien tietä ja tunnuksia. Me emme ole tietämättömiä ilmastonmuutoksesta, emme lisääntyvästä köyhyydestä, tuloeroista tai kurjuudesta. Mutta me emme paistattele päivää tiedoillamme, vaan haluamme jakaa tietoamme ihmisten kanssa, sillä meidän etujoukkomme nimi on oltava toiminnassamme muulloinkin kuin Vappuna Luonto, Inhimillisyys, Toveruus ja Ystävyys.

Maailman vaarallisinta joukkotuhoasetta vastaan

Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n edustajana Kansainvälisellä rauhanpatsaalla Hakaniemenrannassa Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen vappujuhlassa puhui Seppo Harjunpää. Puheessaan hän käsitteli oikeistouhkaa.

ñTäällä kansainvälisellä rauhanpatsaalla olemme eri puolueista, kansalais- ja maahanmuuttajajärjestöistä esittämässä huolestuneisuutemme nykyisestä kapitalistisesta järjestelmästä. Kansan enemmistö sanoo ñEi Natolleò mutta Helsingin herrat ñJeesò. Nato onkin kapitalistien rautanyrkki, joka väkivalloin turvaa kapitalisteille voittoperiaatteella oikeudet maapallon luonnonvaroihin. Siksi sanomme ñEi Natolleò.

Oikeistohenki kulkee läpi hallitusten ja kaupunginvaltuustojen itkien ñei ole rahaaò, kyykyttäen mm. vanhuksia, yksinhuoltajia, pienperheitä ja työttömiä. Pisteenä iin päällä mm. Helsingissä on äskeinen päätös tonttivuokrien holtittomasta korotuksesta. Eläköön kierrätys ja kirpputorit.

Vanha kansa sanoo ñsyö särkeä, saat järkeäò. Kuopiossa syödään kalakukkoa ja järki näyttää lisääntyvän. niinpä siellä sitten ensimmäisen kerran kahteenkymmeneen vuoteen vietetään yhteistä vasemmistoliiton, SKP:n ja STP:n vappujuhlaa ja järjestetään yhteinen vappumarssi.

Tuomitsemme äärioikeistolaisen aatteen nousun niin Suomessa kuin muualla maailmassa. Kootkaamme voimamme yhteiseen vuoden 2010 vappumielenosoitukseen kapitalismia, maailman vaarallisinta joukkotuhoasetta vastaanò.

Iranin Kommunistinen Puolue Työläisten kansainvälisenä taistelupäivänä

Iranin kommunistisen puolueen Suomen jaoston edustajana rauhanpatsaalla puhui Nozar Nazari. Hän painotti Iranin ja koko kansainvälisen työväenluokan mahdollisuutta selviytyä voittajana kapitalisminvastaisessa luokkataistelussa

Tänä vuonna Vappua leimaa kapitalismin maailmanlaajuinen syvä kriisi Se syntyi kapitalismin omasta luonteesta, näkyi ensiksi rahoitusmarkkinoiden kriisinä, levisi nopeasti tuotannon eri sektoreille. Tämä kriisi osoitti tuhoisan luonteensa tuotantoprosessien katkeamisina aiheuttaen lukuisten suurten tuotantolaitosten sulkemisia, maailmanlaajuisia lomautuksia, kasvavaa köyhyyttä ja työttömyyttä Samaan aikaan kun maailma on täynnä varallisuutta ja ylellisyyttä. joka on luotu työläisten pitkäaikaisella työllä, heiltä on riistetty osuus tästä varallisuudesta.

Kriisi on asettanut monia rajoituksia työväenluokan taistelulle lisääntyneen köyhyyden ja työttömyyden johdosta, mutta on luonut perustaa työväenluokalle laajentaa heidän luokkataisteluaan. Miljoonien työläisten lakot ja massamielenosoitukset Ranskassa hallituksen kriisilakien suunnittelua vastaan, työläisten lakot Kreikassa, Saksassa ja Italiassa sekä muissa maissa ympäri maailmaa osoittavat, että työväenluokka ei jää hiljaisesti katselemaan, kun heitä ja heidän elintasoaan vastaan hyökätään.

Tämä kriisi ja työväenluokan kasvu luokkana ovat luomassa perustan sosialistiselle liikkeelle, sen edistymiselle ja hyökkäykselle kapitalismia vastaan. Nyt on tullut työväenluokalle ja sosialistiselle liikkeelle käänteen aika julistaa porvariston taloudellista, poliittista ja ideologista vararikkoa ja sen kyvyttömyyttä rakentaa yhteiskuntaa.

Jos työväenluokka jättää tästä kriisistä selviytymisen porvaristolle, kapitalistiluokka pitää huolta olemassaolonsa jatkumisesta tulevaisuudessa vieläkin ahneemmalla tavalla luoden yhä suurempaa köyhyyttä. Päinvastoin, taistelu sosialistisen vallankumouksen puolesta on ainoa tie työväenluokalle välttää tämän ja muiden kriisien tuhoavat seuraukset kapitalismin aikaansaamalta kurjuudelta ja lopulta haudata tämä järjestelmä, kuten on käynyt vuosisatojen kuluessa muillekin järjestelmille.

Globaali talouskriisi, leikkaamalla öljyn hintaa, on nopeasti pahentanut Iranin Islamilaisen hallinnon aiheuttamaa pitkäaikaista maan sisäistä kriisiä. On välttämätöntä että kommunistit ja työväenliikkeen johtajat ymmärtävät tämän tilanteen eivätkä päästä Iranin kapitalisteja pelastamaan itseään kriisistä työväenluokan kustannuksella. Se edellyttää yhtenäisyyttä, solidaarisuutta ja voimakkaita työväen mielenosoituksia kapitalistien ja heidän hallintonsa vastustamiseksi myös Vappuna.

Työläisten lakkojen ja mielenosoitusten määrän kasvu viime vuosina osoittaa, että Iranin työväenliikkeellä on todelliset mahdollisuudet osoittaa voimaansa työväenluokan yhtenäisyyden ja solidaarisuuden hyväksi Vappuna. Työläisten edut suhteessa kapitalisteihin ja heidän hallituksiinsa vaativat tämän tyyppistä yhteistyötä. Meidän täytyy käytännössä osoittaa, että meidän etumme ja tavoitteemme ovat samat kuin työväenluokan edut ja tavoitteet.

Tänään Vapun päivänä meidän tulee kertoa kapitalisteille ja heitä tukeville hallituksille, että he eivät pysty pelastamaan itseään kriisin pyörteestä kaatamalla kriisin taakan köyhien ja työläisten niskaan. Tänään on tarpeellista jälleen kerran korostaa Iranin työläisten keskeistä tavoitetta, mikä on demokraattinen työlaki. Vankilassa viruvien työläisaktivistien vapauttamiseksi on pidettävä jatkuvasti ääntä ja on painotettava voimien keskittämisen välttämättömyyttä voimakkaiden ammattiliittojen luomiseksi.

Kuopion Vappu

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

STP:n Kuopion vapputilaisuus pidettiin perinteisin muodoin torilla. Osaltamme järjestelyt menivät putkeen, mutta kaupunki mokasi jo toisen kerran. Vuosi sitten kesken tapahtuman lavalle ryntäsi kymmenittäin nousevan nuorison edustajia sekä aikuinen mies ja alkoi meteli ja pauke. Yleisö ei kuullut puhetta metelin lävitse. Teimme äänentoistolaitteiden laskusta reklamaation, jossa mm. totesimme: ñPuolueiden vaalijulisteiden repiminen on rikos ja puolueen puhetilaisuuden häirintä on ainakin vakava järjestyssääntörikkomus. Emme tässä vaiheessa vaadi mitään toimenpiteitä häiriköijiä vastaan, mutta haluamme tietää, kuka menettelystä oli vastuussa. Sitten saimme yllättäen perintätoimistolta kirjeen, jossa kerrottiin, että asia menee käräjäoikeuteen. Lähetin heille ja kaupungin lakimiehelle reklamaation kopion. Välittömästi sain perintätoimistolta viestin, jossa valitellen heidän asiatonta kielenkäyttöään ja pyydettiin unohtamaan koko asia.

❑ ❑ ❑

Tänä Vappuna äänentoistolaitteet eivät olleet paikalla aamulla sovittuun aikaan. Kesken puheeni asentajat saapuivat ja mutaman minuutin ehdin käyttää mikrofonia. Ämyreiden puuttuessa luonteeltaan propagandistinen puheeni oli muutettava enemmän agitaatioluontoiseksi ja piti huutaa, että toriyleisö kuulisi viestini. Meidän jälkeemme lavalla esiintyville oli sanottu, että äänentoistoa ei toimitettu sovittuun aikaan, koska haluttiin varmistaa, että artisti maksaa. Kaupungilla ilmeisesti on ongelmia hallintokuntien välisessä tiedonkulussa. Tiedustelin kaupungilta, onko kyseessä kosto viimevuotisesta tapahtumasta. Lehden painoon mennessä emme ole saaneet vastausta.

❑ ❑ ❑

Enne poliittisten tuulien suunnan muutoksesta on se, että ensimmäisen kerran tasan kahteenkymmeneen vuoteen Kuopiossa järjestettiin vappumarssi. Mukana oli kolme puoluetta, Vasemmistoliitto, SKP ja STP, sekä nuoriso- ja opiskelijajärjestöjä. Alussa vasurien johdon ja SKP:n kanssa oli ikivanhoista kiistoista periytyvää kissanhännänvetoa, mutta ne selvitettiin, kun yhteistä tahtoa oli. Marssi kulki torilta satamaan ja henki oli korkealla. Puheessani satamatorilla kerroin Työväenpuolueen tavoitteesta luoda laaja uusliberalismin vastainen yhteisrintama ja uusi SKDL. Puhe ilmeisesti meni jakeluun, koska vasemmistoliiton väki jakoi pari nippua Kansan ääni ï lehtiä juhlayleisölle. Illalla kokoonnuimme sisätiloihin iltaa istumaan, laulamaan työväenlauluja ja kuuntelemaan musiikkia. Kaikki totesimme, että päivä oli ollut upea ja ensi vapusta tehdään vielä hienompi. Minulle kokemus oli ainutkertainen: en muista yhtään vappujuhlaa, joiden päätteeksi eri puolueiden organisaattorit olisivat spontaanisti halanneet toisiaan. Eka kerran silmänurkkaan minulla herahti vappujuhlien jälkeen ilon kyynel. Ensi vuonna Kuopiosta kuuluu kummia!

EU:ta vastaan ja toisenlaisen Euroopan puolesta

STP:n EU-vaaliohjelma

STP vastustaa EU:n ajamaa pääoman ja keinottelun vapautta, jonka tuhoisat seuraukset näkyvät nykyisessä talouskriisissä ja sen laskujen maksattamisessa työntekijöillä ja vähävaraisilla. EU:n luonne näkyy eri alueiden ja jäsenmaiden eriarvoisuutena. Valtaa on keskitetty suurimmille jäsenmaille, etenkin Saksalle ja Ranskalle pienempien maiden kustannuksella. EU ei ole tuonut myöskään luvattua vakautta ja hyvinvointia, vaan lisännyt köyhyyttä, työttömyyttä, työehtosopimusturvan murentamista ja eriarvoisuutta.

Vaadimme Suomen valtiollisen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamista, aitoa demokratiaa ja näiden pohjalta rakentuvaa kansainvälistä yhteistyötä. EU:ssa vallitsee demokratiakriisi, jossa pääomat pyrkivät kasvattamaan voittojaan mm. kiristämällä työoloja, pienentämällä palkkoja ja nostamalla eläke-ikää. Vaadimme, että työläisten työoloja korjataan tavoitteena tulonjaon muutos pääomatuloista työtulojen hyväksi. Ongelmat ratkeavat parhaiten ja ympäristön kannalta kestävimmällä tavalla pyrkimällä johdonmukaisesti täystyöllisyyteen. Nykyinen maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouslama todistavat, että maassamme tarvitaan kansallinen pankkisektori, joka turvaa kotimaisen tuotannon ja rahoituksen tarpeet.

EU on aikanaan synnytetty puolustamaan Euroopan entisten siirtomaavaltojen imperialistisia etuja. Se ei ole luopunut tavoitteistaan, vaan tähyilee edelleenkin mm. Venäjän ja Lähi-idän energia- ja raaka-ainevaroja. EU:n on perustettava politiikkansa muihin maihin ï ja etenkin kehitysmaihin ï kaikkia hyödyttävään rakentavaan yhteistyöhön eikä näiden maiden riistoon. EU:n on irtisanouduttava USA:n harjoittamasta Kuuban kauppasaarrosta ja tuettava Etelä-Amerikassa tapahtuvia demokraattisia prosesseja. Euroopan Unioni on tarpeeton yhteenliittymä ja sen kaikki todelliset tehtävät on toteutettavissa Euroopan neuvoston kautta.

STP osallistuu EU:n parlamentin vaaliin, jotta äänestäjillä on mahdollisuus vastustaa EU:ta ja vaatia toisenlaista Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi on tärkeämpää kuin liikevoitot ja pörssikurssit. Vaaleista on syytä tehdä vastalause pääoman etuja ajavaa euroeliittiä ja rasismia vastaan. STP tuo vaaleihin vaihtoehdon valtapuolueiden edustamalle EU-komentoon alistamiselle.

Euroopan militarisointia vastaan

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan on perustuttava puolueettomuuteen, mikä tarkoittaa Nato-jäsenyyden torjumista. EU:n taistelujoukkojen ja Natoon kytkemisen sijasta STP haluaa rakentaa rauhanomaista ja solidaarista Eurooppaa. Natolla ei ole mitään muuta merkitystä ja tavoitetta kuin ylivallan tavoittelu maailmassa. Sellaisessa emme halua olla mukana. Suomen liittyminen Natoon merkitsisi vain suomalaisten sotilaiden lähettämistä milloin mihinkin sotiin taistelemaan suurten valtioiden imperialististen etujen puolesta.

STP vaatii kansanäänestystä ja Lissabonin sopimuksen hylkäämistä

EU:ssa demokratia on sotkettu pääomapiirien voitontavoittelun jalkoihin. Esimerkiksi Lissabonin sopimuksesta on järjestetty kansanäänestys vain viidessä maassa ï niissä maissa joissa sopimuksen läpimenon piti olla varmaa. Tarkoitus oli äänestää lisäksi **Englannissa**, **Tanskassa** ja mahdollisesti **Ruotsissa**, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Perustuslaillinen sopimus hyväksyttiin aluksi **Espanjan ja Luxemburgin** kansanäänestyksissä, joissa kansalle annettiin ñsopimus ei muuta mitäänò -informaatiota, mutta hylättiin **Ranskan**, **Hollannin** ja **Irlannin** kansanäänestyksissä. Nyt EU-johtajat ovat mitätöineet kaikkien perustuslain häviöön päätyneiden äänestysten tulokset. Oli ilmeistä, että myös **Irlannin**, **Puolan**, **Tanskan**, **Portugalin**, **Tšekin** tasavallan ja **Britannian** kansanäänestyksissä Ei-äänet voittaisivat ï jos äänestys sallitaan. Myös **Suomessa** perustuslaki hylättäisiin.

Ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta ovat EU:lla

Eduskunta on luopunut keskeisimmästä tehtävästä, mikä sille kuuluu, lainsäädännöstä. Nyt keskeisin osa lainsäädännöstä tulee EU:n sanelemana direktiivinä, asetuksena tai määräyksenä. Valtion ylimmän vallan, valtiovallan, joka Suomen perustuslain mukaan ñkuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskuntaò on luovutettu EU:lle. Vallan keskittyminen EU:lle on merkinnyt demokratian jyrkkää supistumista. Se on johtanut salailuun ja yhä suljetumpaan päätösten valmisteluun. Siksi päätösten valmistelussa ja niiden teossa on kansalaisten osuutta lisättävä. **Avoimuutta** ja **läpinäkyvyyttä** on lisättävä kansalaisten eduksi ja päätösten tekoa on hajautettava.

Ylin tuomiovalta on siirretty EY-tuomioistuimelle, joka on niin kaukana suomalaisista ja Suomen olosuhteista kuin mikään voi olla. Sen tuomio- ja päätösvalta, josta ei voi valittaa, ylittää Suomen kansallisen korkeimman tuomivallan. Kansallinen oikeuskäsitys on palautettava arvoonsa ja tuomiovalta siirrettävä takaisin suomalaisille tuomioistuimille.

EU:n määräysvallassa on myös ylin budjettivalta. Jokaisen itsenäisen valtion tunnusmerkkinä on oma raha, oma keskuspankki ja sillä valuuttavaranto. Kaikista niistä on luovuttu ja rahapolitiikka siirretty Euroopan Keskuspankille. Ne sanelevat valtion budjetin ja velkojen rajat ja ennalta sitovat eduskunnan kädet. Ylin budjettivalta ja rahapolitiikka on palautettava Suomeen.

Kansalaisten ihmisoikeuksien, yksityisyyden suojan ja kuluttajien oikeuksien puolustaminen tulee EU:ssa yhä tärkeämmäksi tehtäväksi, kun tieto- ja viestintäteknologia saa yhä suuremman roolin ihmisten arjessa. EU ei saa puuttua asioihin, jotka sille eivät kuulu.

Vapaakauppaa on rajoitettava ja sen sijaan paikallistaloutta tuettava!

Vapaakaupan, joka oli EU:hun liittymisen ennakkoehto, tilalle on kehitettävä maita ja kansoja tasavertaisesti hyödyttäviä kaupan muotoja. EU:n ennakkoehtojen toteuttaminen laski tuotannon omavaraisuuden puolesta kymmenesosaan, se merkitsi omavaraisuuden romahdusta ja työttömyyden moninkertaistumista. Tuotannon kasvusta huolimatta kahdessakymmenessä vuodessa ei ole saavutettu sitä edeltänyttä työtuntien määrää, vaikka työvoima on lisääntynyt sadallatuhannella.

On saatava tiukka kontrolli globaalille taloudelle ja ristikkäiskaupalle ï raaka-aineiden ja tuotteiden kuljetus edestakaisin pitkiä matkoja rasittaa ympäristöä ï maata, vesistöjä ja ilmastoa. Maamme ja maapallon resurssit eivät kestä mieletöntä tavaroiden edestakaisin kuljettamista. Keskisuurten ja pienten yritysten rajasuojaa on parannettava ulkomaisten jättiyritysten ylijäämätuotannon tuonnin rajoittamiseksi maan tuotannon omavaraisuuden, monipuolisen tuotannon ja osaamisen laajentamiseksi, sekä työllisyyden parantamiseksi.

Myös elintarviketuotannon kansallinen omavaraisuus on turvattava. Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan yksi keskeinen ominaispiirre. Tärkeimmät elintarvikkeet on tuotettava ja jalostettava siellä missä ne kulutetaan. EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puu-raaka-aineen tuotantoaluetta. Maataloustuotantoa sen sijaan keskitetään ñsuotuisimmille alueilleò Keski- ja Etelä Eurooppaan. Kansallisesti omavaraisuuden säilyttämiseen on EU:n puitteissa vaikea vaikuttaa. Maataloustukia säätelee EU ja viennistä ja tuonnista päättää kansainvälinen suurpääoma.

Kun tuotannon omavaraisuus on olematon ja kansa elää lähes yksinomaan viennin ja tuonnin varassa. se on taloudellisesti täysin riippuvainen ulkopuolisista ja itsenäisen talouspolitiikan hoitaminen on lähes mahdotonta. Siksi päätökset omavaraisuudesta on tehtävä nyt.

EU:n kilpailutusdirektiivi purettava

Kuntatalouden, ympäristön yms. kannalta olisi välttämätöntä kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnoissa suosia paikallisia toimijoita. Tähän EU:n kilpailutusvaatimus kuitenkaan ei anna mahdollisuuksia, vaan johtaa monissa tapauksissa järjettömiin seurauksiin liikenteen, erilaisten kuljetusten ym. palvelujen tuottamisen osalta. Tällainen kilpailutus on väestön kannalta kielteistä ja johtaa työntekijöiden aseman ja palkkojen heikentymiseen. Yli kansallisvaltioiden tapahtuva kilpailutus kieltää lähituottajien toiminnot ja mm. lähellä tuotettujen elintarvikkeiden käytön. Kilpailutus, jossa kustannuskriteerit ovat erilaiset, on järjetön ja lähipalvelut etääntyvät, tulevat vaikeammin saataviksi ja entistä kalliimmiksi.

Julkisen sektorin purkaminen ja yksityistäminen pysäytettävä

Terveydenhuoltoa on kehitettävä pelkästään yhteiskunnallisena toimintana. Pyrkimys julkisten palveluiden yksityistämiseksi on osa EU-politiikkaa ja johtaa palveluilla rahastamiseen ja ihmisten eriarvostamiseen ja heikoimmassa asemassa olevien ihmisten laiminlyömiseen. Jos terveydenhoitopalvelut jouduttaisiin ostamaan pääsääntöisesti yksityisiltä lääkäriasemilta, se johtaisi automaattiseen hintojen korotuksiin, jolloin kansalaiset maksaisivat palveluista moninkertaisesti julkisia palveluja korkeamman hinnan eikä kukaan pystyisi valvomaan palvelujen laatua. Terveydenhoitopalveluja on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnan varoista. Kansantuloa on jaettava nykyistä oikeudenmukaisemmin. Yritys- ja pääomatulojen verotus on palautettava EU-kautta edeltäneelle vuoden 1990 tasolle. Se turvaisi laajenevien julkisten palvelujen rahoituksen.

STP esittää, että maassamme tulisi rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus, joka olisi kohtuullisen matkan päässä ja jokaisen asukkaan ulottuvilla.

Koko maassa kuluttajille samansuuruiset sähkötariffit

Energian tuotanto ja jakelu on keskitettävä yhteiskunnalliselle yritykselle. Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnat saattavat olla suurempia kuin itse sähkön tuotantohinta. Tämä johtaa alueelliseen epätasa-arvoisuuteen. Siksi koko energia-ala on kansallistettava.

Suvaitsevaisuus ja tasa-arvo

Vaikka STP vastustaakin EU:ta sen nykyisessä muodossaan, ei se merkitse aidon kansainvälisyyden vastustamista. Haluamme edistää kehitysyhteistyötä. Sanomme myös ei maahanmuuttajavastaisuudelle ja toivotamme Suomeen tervetulleiksi kaikki maahanmuuttajat, joiden on pakko muuttaa pois kotiseudultaan tai maastaan. Maahanmuuttajien kotouttamista on parannettava. Heille on turvattava työpaikat ja kohtuullinen tasa-arvoinen asuminen kantaväestön kanssa.

Nykyinen tilanne maailmassa vaatii uusia ratkaisuja

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin vannonut harvainvalta on saanut aikaan ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän talouskriisin. Se lisää inhimillistä hätää entisestään. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Ainoastaan sillä voidaan luoda perusta todella suurten edessä olevien (mm. työttömyys)ongelmien ratkaisemiseksi.

Suuria edessä olevia ongelmia ovat jatkuvasti kasvava työn puute, työttömyys, lisääntyvät osa- ja määräaikaistyöt, pienet (palkat ja eläkkeet) ansiotulot, väestön ikääntyminen ja ilmas-

tonmuutos. Niihin tiede- ja teknologiapolitiikan tulee vastata. STP on Europarlamentissa ennen kaikkea pienituloisten puolustaja ja vastavoima teollisuuden lobbareille. STP puolustaa ilmastonsuojelua ja ympäristöä, sekä lisäksi terveyttä ja kuluttajansuojelua. Haluamme vähentää todellisten saastuttajien päästöjä, lisätä energiatehokkuutta sekä parantaa kansalaisten mahdollisuuksia liikkua ja kuluttaa ympäristöystävällisesti.

Kaikille kansoille ja kansallisuuksille taattava samat perusoikeudet

Suomen Työväenpuolue ei hyväksy minkäänlaista poliittista, taloudellista tai sotilaallista toisen maan tai kansallisuuden alistamista toisen yksipuoliseen tahtoon. Tämä koskee niin valtioiden välisiä kuin valtioiden sisäisiäkin suhteita. Työväenliikkeen kansainvälisyys on siltojen rakentamista kansojen välille kunnioittamalla kansojen itsenäisyyttä ja rakentamalla yhteistyö tämän pohjalle. Kaikille kansallisuuksille tulee järjestää täydelliseen tasa-arvoon perustuvat elinolosuhteet. STP katsoo, että kansojen välinen yhteistyö ja niiden kehittäminen on välttämätöntä, mutta sen tulee tapahtua kansojen välisellä vapaaehtoisella sopimisella, jossa otetaan huomioon kansalliset erilaisuudet.

Ympäristö

Suomen Työväenpuolue katsoo, että samalla kun kansalle kuuluu taloudellinen, aineellinen hyvinvointi, sille kuuluu myös fyysinen koskemattomuus ja turvallinen elämä ilman ympäristökatastrofin, väkivallan ja sodan vaaraa. Turvattu tulevaisuus merkitsee, että saastuttaminen ja luonnon tuhoaminen lopetetaan. Siksi on kehitettävä parempia, suljettuja tuotantoprosesseja sekä käytettävä uusiutuvia energiamuotoja. Kaikenlaisen aineellisen kulutuksen kehittämisen tulee tapahtua säädellysti periaatteella, että se samalla vähentää ympäristön kuormitusta.

EU vaalit

Suomi ei ole EU:n laillinen (de jure) jäsen, vaikka todellisuudessa (de facto) se sitä onkin. Suomi liitettiin EU:n rikkomalla sen aikaista perustuslakia, joka vasta 1999 muutettiin vastaamaan sitä menettelyä, jolla liittymis-sopimus hyväksyttiin. Tästä johtuen STP europarlamentissa vaatii EU:n hajottamista, Suomen irrottamista EU:n valejäsenyydestä, ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivallan palauttamista takaisin Suomen eduskunnalle.

STP vaatii, että Suomen tasavallan on oltava itsenäinen, suvereeni tasavalta, jossa valta kuuluu kansalle!

Talven suuri eläketaisto

Tämä kuva on joskus 90- luvulta. Eläkeläiset ovat Hakaniemen torilla vaatimassa 4500 mk vähimmäiseläkettä nettona. Vähimmäisvaatimus tänään olisi jotain 1200 euroa/kk. Artikkelin kirjoittaja Juhani Tanski on STP:n ehdokkaana EU-vaaleissa numerolla 37.

Juhani Tanski

Eläkkeistä ja eläkeläisistä käytävän keskustelun teemat vaihtelevat eri aikakausina. Vajaa 15 vuotta sitten eduskunnan apulaisoikeusasiamies Pirkko K. Koskinen alkoi eläkkeelle jäätyään käyttää äänioikeuttaan enemmän lehdistön palstoilla ja ehdotti äänioikeuden viemistä eläkeläisiltä eli - kuten hän asian ilmaisi -òhoriskoiltaò. Ehdotus ei saanut vastakaikua.

Nelisen vuotta sitten Etlan ja Evan silloinen toimitusjohtaja **Pentti Vartia** esitteli nobelisti **Friedrich Hayekin** yltiöuusliberalismin kyllästämää ajatusta poistaa äänioikeus julkisen tuen varassa eläviltä ja julkisen vallan palveluksessa olevilta virkamiehiltä. Tieteessä tapahtuu -lehden artikkelissaan Vartia arveli eläkeläisten äänestävän kaikissa vaaleissa itselleen mieluisia eli seniori-ikäisten etuja ajavia poliitikkoja. Kaiken lisäksi eläkeikäiset ovat kovin ahkeria äänestäjiä nuorisoon verrattuna. Evalaisporukkaa kait kauhistutti ajatus, että yritysten voittojen maksimointi ei olisi tulevaisuudessa tärkein yhteiskunnallinen tavoite. Tämäkin ajatus häipyi nopeasti keskustelusta.

Kolmisen vuotta sitten pähkäiltiin ostovoimaltaan pahasti jälkeenjääneiden eläkkeiden ongelmaa. Hallituksen ja eduskunnan eläkeleikkaukset olivat ajaneet pienituloiset eläkeläiset ahtaalle. Kun 1960-luvulla palkansaajille luvattu eläke oli 60 % sen perusteena olevasta ansiotasosta, eläke olikin vain 36-40 % palkoista. Päättäjät kylmästi suosittelivat itse maksettua eläkevakuutusta tai työnteon jatkamista yli eläkeiän.

Vuoden 2005 eläkeuudistuksen jälkeen todellisen eläköitymisiän nostamistavoitetta on selvästi kiristetty. Vuoden 2009 alussa julkaistiin valtion ja tärkeimpien etujärjestöjen yhteisen talousneuvoston sihteeristön ikääntymisraportti, jossa tavoitteeksi asetettiin se, että ihmiset jaksaisivat töissä pitempään ï lähemmäksi eläkeikää.

Viime helmikuussa pääministeri Matti Vanhanen kävi Rukalla hiihtelemässä. Miehellä oli murheita: kunnallisvaaleissa Keskusta oli menestynyt heikosti, puolueen ja pääministerin gallupsuosio oli historiallisen matalalla: kyselyjen mukaan puoluetta kannatti alle 20 % kansalaisista. Lehdissä oli otsikoita ñVanhasen lähtölaskenta alkoi kunnallisvaaleistaò, ja ñVaatimukset puoluejohtajan vaihdosta voimistuvatò jne. Keskustalla on vaikeuksia sekä puolueen sisällä että myös kannatuslukujen kanssa. Yksi syy siihen oli pahamaineisen Kunta- ja palvelurakenneuudistus-hanke (Kupru). Kepun puoluevaltuuskunta oli myös korostanut, että puolueen profiilia pitää selkeästi nostaa.

Sodanjulistus Rukalta

Miten keisarit, kuninkaat tai muut vallanpitäjät toimivat, kun kannatus romahtaa ja on sisäisiä ristiriitoja? He etsivät ulkoisen vihollisen. Nähdessään ladun varressa jäniksen papanoita kevätauringon sokaisema Vanhanen oivalsi, että konflikti saadaan aikaan ehdottamalla suoraan puskasta eläkeiän korotusta. Kähinä syntyy pomminvarmasti, kun selitetään, että ihmiset pysyvät työkykyisinä pitempään säätämällä asiasta laki.

Niin saatiin keskusta ja ay-liike vastakkain. Ehdotuksella oli ilmiselvä taka-ajatus ï jopa Tarja Halonen pyysi Vanhasta kertomaan ehdotuksen todellisista tarkoitusperistä. Perinteisesti eläkeuudistukset on valmisteltu kolmikannassa. Vanhanen perusteli erikoista menettelyä sanoen, että hän tiesi jo etukäteen työmarkkinajärjestöjen kielteisen kannan. Se olikin päivänselvää, koska esitys polki jalkoihin työmarkkinajärjestöjen juuri tehdyn sosiaalitupon, jossa oli sovittu myös eläkeasioita. Vanhanen muistaa varmasti hyvin kuinka kävi työreformin kanssa 90-luvulla, kun porvarihallitus yritti toteuttaa sitä ja ay-liike silloinkin mobilisoi taistelun työttömyyskorvauksesta.

Asia käsiteltiin yksikantaperiaatteen mukaisesti hallituksen politiikkariihessä ja eläkeiän alarajaa päätettiin nostaa asteittain nykyisestä 63 vuodesta 65 vuoteen. Eläkeikää oli tarkoitus nostaa vuosittain kahdella kuukaudella vuodesta 2011 alkaen, jolloin korotus saavutettaisiin noin 12 vuodessa. Myös varhaiseläkejärjestelmien alaikärajaa haluttiin hilata ylöspäin vuodesta 2013 alkaen, mitä perusteltiin sillä, että muuten ihmiset siirtyvät työelämän ulkopuolelle varhaiseläkkeiden kautta. Vanhanen myönsikin, että eläkejärjestelmää rukataan taantuman varjolla, sillä nyt se on helpompi tehdä.

Tapahtui juuri niin kuin Vanhanen ounasteli: työmarkkinajärjestöt tuomitsivat erikoisen menettelyn ja eläkeiän korotuksen, koska se olisi merkinnyt suurtyöttömyyden oloissa vanhemmille työntekijöille vuosien kortistossa roikkumista pienellä korvauksella ja eläkkeen tason rajua alenemista. Siksi kokoomus oli hissukseen. Esitys oli keskustan johdon salajuoni.

Rähinä alkaa

Eduskunnan ns. oppositio, joka yleensä aina tukee hallituksen uusliberalistisia esityksiä, syrjäytettiin täysin uudistuksen valmistelusta ï kuten sosiaaliturvan kehittämistä pohtivasta Sala (Sata) -komiteastakin. Mutta tapahtui muutakin, mitä Vanhanen ei ehkä odottanutkaan. Kansa kaikkivaltias lähti taisteluun. Äärimmäisen yksipuolinen ja työmarkkinajärjestöjä ja eläkeasiantuntijoita kuulematta kehnosti valmisteltu eläkeiän nostopäätös kärjisti ilmapiiriä. Palkansaajajärjestöt aloittivat vastatoimien valmistelun. Jos jompi kumpi osapuolista ei peräänny, maa ajautuu kohti yhteenottoa. Hallitus hylkäsi kolmikantaisen valmistelun ja teki yksin päätökset.

Porvarihallitus yritti ottaa kolmikannalta valtaa itselleen. Vanhanen toimi eläkeratkaisussa varsin tökerösti. Hän. ei osoittanut psykologista pelisilmää. Hänen olisi ollut järkevää kutsua työmarkkinajärjestöt neuvotteluihin ja kertoa hallituksen toiveet asiassa. Hallitus joutuu vielä hiomaan eläkeratkaisun yksityiskohtia kolmikantaisesti. Toinen marssijärjestys olisi luonut otollisemman maaperän jatkovalmistelulle, koska kukaan ei ole kyseenalaistanut sitä, että Suomessa työuria on pidennettävä. Ylemmät toimihenkilöt ilmaisivat valmiutensa yleislakkoon ja samanlaista henkeä oli kaikissa palkansaajajärjestöissä. Ammatilliset keskusjärjestöt organisoivat suurta yhteistä valtakunnallista luottamusmieskokousta. Internetissä SAK:n, STTK:n ja Akavan aloittamaan nettiadressiin kertyi nimiä hurjaa vauhtia. Eläkeasiantuntijat kertoivat, että hallituksen päätös nostaa eläkeikää toimii kaiken lisäksi itseään vastaan - saattaa jopa käydä niin, että vuoden 2005 eläkeuudistuksesta alkanut eläköitymisiän nousu pysähtyy. Nyt Vanhasen hallitus on ennätyksellisen epäsuosittu. Kaksi kolmasosaa kansalaista piti hallituksen eläkepäätöstä vääränä. Vanhanen oli pahassa pinteessä. Muutkin keskustaministerit yrittivät selitellä eläkepäätöstä parhain päin. Kokoomus ja vihreät olivat hiirenhiljaa kuin pisi sukassa.

Järjen voitto

Lopulta Vanhanen tajusi tilanteen tai joku häntä viisaampi osasi hänen neuvoa ja mahtavien manausten ja uhkausten saattamana Vanhanen ilmoitti, että lakiesitystä ei anneta eduskunnalle. Sosiaali- ja terveysministeri **Liisa Hyssälä** totesi radion 1-aamussa, että tästä asiasta ei pidä tehdä arvovaltakysymystä - turhaan pelätään kasvojen menettämistä.

Taistelu jatkuu

Nyt hallitus vahingosta viisastuneena palasi kolmikantaan. Hallitus ja työmarkkinajärjestöt sopivat, että ne alkavat ns. Rantalan neuvotteluryhmässä pohtia ñuskottaviaò keinoja todellisen eläkkeellejäämisiän korottamiseksi kolmella vuodella. Näin ay-liike on sidottu todelliseen eläkeiän nostoon. Jos Rantalan ryhmä ei saa hallituksen toivomia tuloksia, hallitus voi uusia eläkeiän nostovaatimuksensa 2010 alussa.

Juhani Tanski

Työvoima 2025 hyvä väline etsittäessä keinoja parempaan työllisyyteen

Kuvassa Pekka Tiainen kantamassa banderollia vierellään Paavo Heikkinen.

Kai Kontturi perustelee edellisessä Kansan Äänen numerossa 2/09 että kapitalismin kriisi tuli jäädäkseen. Kain kirjoituksissa on muutoinkin paljon hyviä näkökohtia ja olen monta asiaa oppinut Kailta. Tässäkin kirjoituksessa on eräitä hyviä päätelmiä ja havaintoja. Työvoima 2025-raporttia koskevaan tarkasteluun esitän kuitenkin muutaman kommentin, sillä se on valmisteltu johdollani kuten useat aiemmat vastaavat raportit, vaikkei Kai tätä sanokaan.

Kain mukaan raportin työllisyysluvut ñovat poliitikoille ja muullekin kansalle syötti, joka näyttää suhteellisen myönteiseltäò. Kai jättää kertomatta, että hänen kuvaamissaan luvuissa on kyse tavoitteellisesta kehityksestä, joka ei ole ennuste, mitä tapahtuu.

Olen reilut 30 vuotta tehnyt töitä sen eteen, että työllisyys saataisiin paremmaksi ja työttömyys alemmaksi ja tukenut myös kansalaistoimintaa ja työttömien toimintaa. Tuloksia on välillä tullut ja merkittäviäkin, mutta sitten taas on tehty asioita jotka ovat pilanneet mitä on tehty, kaikkein katastrofaalisimpana esimerkkinä 1990-luvun työttömyyttä pahentanut lamapolitiikka.

Yksittäisen kysymysten edistäminen on tavattoman työlästä vaikka sekin onnistuu aika ajoin kun perustelee. Olen sen verran tiedemies-tutkija, että uskon perustelujen voimaan ainakin osittain. Hirveän paljon ei ole niitä, jotka politiikassa tekisivät todella työtä paremman työllisyyden puolesta.

Tähän taustaan liittyen olen työssä vetänyt näitä työvoimahankkeita ja kehittänyt niihin ajatuksen, että arvioidaan kehitystä ja sitä, millä ehdoin se olisi nopeampaa ja minkä asioiden seurauksena hitaampaa ja mitä uhkatekijöitä on. Tämän pohjalta on sitten rakennettu tavoitteellista kehitystä, joka johtaisi parempaan työllisyyteen ja ottaisi huomioon tulonjaon oikeudenmukaisuuden, ympäristön vaatimukset ja muita tärkeitä asioita. Tämän perusteella voidaan osoittaa niitä kysymyksiä, joihin olisi voitava vaikuttaa, että saataisiin aikaan parempi kehitys.

Se ei ole meidän tutkijoiden ja valmistelijoiden vallassa, mitä päättäjät sitten tekevät, joskin parhaimmillaan vaikutusta on. Vaikutus perustuu osaltaan hyvään analyysiin ja osaltaan siihen, että mukana on asiantuntijoita eri puolilta ja raportit on tuotettu yksimielisinä.

Yksimielisyys merkitsee, että raportteihin ei johtopäätöksiin saada kaikkia asioita mitä mukana olevat haluaisivat, mutta toisaalta hyvin pitkälle meneviä asioita.

Kain mukaan täystyöllisyyttä ja työvoimapulaa kaupitellevat ñpolitiikan kikkamiehetò. Kannattaa lukea tarkkaan. Yhdessäkään vetämistäni raporteista ei ennusteta työvoimapulaa eikä sanaa edes käytetä, koska se vie harhaan. Sen sijaan täystyöllisyystavoitteen allekirjoitan ja itse asiassa nostimme sen esille raportissamme vuonna 1995, kun sitä oli haudattu. Kyllä minusta politiikan tavoitteena tulee olla täystyöllisyys, mutta sen eteen täytyy tietenkin tehdä tarpeellisia asioita ja se vaatii talous- ja työllisyyspolitiikkaa.

Eli koko lähtökohta on se, että ei tätä voida jättää talousliberalismin ja markkinoiden varaan. Se tärkeä kysymys on, että missä määrin on puututtava yhteiskunnan ja talouden rakenteisiin. Minun näkemykseni on, että tarvitaan hyvin pitkälle menevää puuttumista, mutta tästä on erilaisia painotuksia. Vaatii yhteiskunnallista keskustelua ja kansalaistoimintaa, että tältä osin päästään ratkaisuihin ja eteenpäin. Omalta osaltani teen kumminkin töitä täystyöllisyyden ja paremman hyväksi niin kauan kuin työelämässä olen ja senkin jälkeen. Kyllä ihmisillä on oikeus työhön ja yhteiskunnan rakentaminen tarvitsee työtä.

Vielä eräs seikka. Kailla on, että työn tuottavuus nousisi raportissa 2010-luvulla 0,9 %. Kyllä se on tavoiteurassa 2 % vuodessa ja peruskehityksessä 1,9 % tehtyä työtuntia kohden. Kasvun on oltava työllistävämpää, jos mielitään päästä korkeampaan työllisyyteen, eli tiettyyn tuotannon tasoon liittyy korkeampi työllisyys. Toki työajan lyhentämiset ovat keskustelussa ja monet muut asiat.

Olennainen asia tässä on työn tuottavuuden mittaaminen. Tässä lasken sen vuotuisena arvonlisäyksenä tehtyä työtuntia kohden. En lisää siihen tuotannossa käytettyjen ostettujen raaka-aineiden ja puolivalmisteiden enkä muulta tehtyjen ostopalveluiden arvoa (ns. välituotteiden), koska ne tulisivat lasketuiksi kahteen kertaan. Ne on nimittäin tuotettu jossain muualla ja laskettu mukaan arvonlisäykseen jo siellä. Jos lisäisin ne mukaan toistamiseen, syntyisi erikoinen vaikutus. Nimittäin pitkällä aikavälillä näiden ostettujen välituotteiden osuus tehtyjen tuotteen kokonaisarvosta nousee, jolloin arvonlisäyksen osuus supistuu. Tästä seuraa se, että jaettaessa tehtyjen tuotteiden kokonaisarvo tehdyillä työtunneilla, saadaan jyrkemmin nouseva kehitys kuin jaettaessa arvonlisäys tehdyillä työtunneilla. Tästä johtuu että Kontturi saa sellaisia tuottavuuslukuja kuin 3,9 %:n vuotuinen nousu. Jos näin olisi ja tehdyt työtunnit olisivat ennallaan, tuotanto nousisi 10 vuodessa 46 % ja sadassa vuodessa 46-kertaiseksi. Tai sitten tehtyjen työtuntien olisi laskettava todella rajulla alenevalla kierteellä. Vaikka vaihteluita, välillä jyrkkiä, on ollut aikojen kuluessa, näin ei kuitenkaan ole tapahtunut.

Se ei ole poissuljettua, etteikö tuottavuuden nousu voisi olla nopeaakin mitattuna arvonlisäyksellä tehtyä työtuntia kohden ja työllisyys todella heikkoa. Kain kannattaisi tehdä tällaisiakin laskelmia, niin nähtäisiin missä tulee eroa. Tällaisia tulevaisuuteen suuntautuvia laskelmia ja toisenlaisiakin voidaan tehdä ja kuvata uhkakuvat. Sellaisten laskelmien merkitys on samalla aikaansaada toimenpiteitä ja toimintaa, että näin ei tapahtuisi. Sinällään eri tilastoilla ovat omat ansionsa ja puutteensa. Niitä pitää yrittää käyttää parhaalla tavalla tuntien niiden heikkoudet. Samalla pitää yrittää sanoa asiat siten, että viesti tulee ymmärrettyä. Kommentit ovat aina tervetulleita tutkijalle. Siitä kiitokset.

Pekka Tiainen
STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 38

Poliisi kiinnostui Nordean toimista Latviassa

Pankkien otteet kovenevat

Ruotsalaisen uutistoimisto TT:n mukaan Latvian poliisi tutkii ruotsalaisten pankkien ñaggressiivisiaò toimia lainasalkkunsa hoidossa.

Latvian pääministerin **Valdis Dombrovskisin** mukaan maassa halutaan nyt selvittää, ovatko esimerkiksi tavat, jolla lainatilejä on jäädytetty, olleet lain mukaisia.

Tutkimme tiettyjä toimintatapoja jotka koskevat tiettyjä, melko väkivaltaisia tapoja jäädyttää yrityksen tilit ja ottaa pantteja, hän sanoo. Dombrovskisin haastatteluun viittaa ruotsalainen nettilehti e24. Pääministeri ei kuitenkaan nimeä, mitä pankkeja tutkinta koskee, mutta asian yhteydessä on mainittu ruotsalaispankeista Baltiassa Nordea, Swedbank ja Skandinaviska Enskilda Banken.

Suomessa pankit 1990-luvun laman aikana ottivat haltuunsa asuntoja ja myivät niitä halpaan hintaan, jolloin asuntoja omistaneille jäi vain velkaa. Yrityksiä ajettiin konkurssiin.

Latvialainen urheiluvälinekauppias syytti Nordeaa huhtikuun lopulla Iltalehdessä painostuksesta ja varkaudesta. Nordea marssitti liikkeeseen vartijoita, jotka veivät 105 polkupyörää mukanaan. Pyörien yhteisarvo on kymmeniä tuhansia euroja. Urheiluvälinekauppias Maris Birzulis kuvasi operaatiota kommandoiskuksi. Tämän jälkeen Nordea lähetti Birzuliksen liikkeeseen kolme pankin edustajaa, jotka yrittivät pakottaa kauppiaan allekirjoittamaan valtakirjan. Sen avulla liikkeen vaihto-omaisuus olisi siirtynyt Nordean haltuun. Tilanne raukesi paikalle kutsuttujen poliisien seurauksena.

Yhdysvalloissa laki on sellainen, että jos joku ei pysty maksamaan asuntovelkaa, hän palauttaa asunnon avaimet ja omistus siirtyy. Kun velkaa on enemmän kuin asunnon arvo, erotus ei jää asuntovelkaisen harteille. Puhutaankin avaimen kilinän lisääntymisestä. Suomessa asunnon arvon ylittävä velka peritään perintätoimiston tai ulosmittauksen avulla.

Johdannaistoiminta on synnyttänyt pankkien ja sijoitusvälittäjien kovien otteiden käytännön. Vakuudet vaaditaan ja varat otetaan haltuun saman tien eikä niitä luovuteta takaisin ilman lisärahaa. Tällä aiheutetaan vahinkoja asiakkaille osakeoptiotoiminnassa. Oikeusjärjestelmä ei ole kyennyt puuttumaan tähän.

Yhdysvalloissa on tullut esille (Financial Times 6.5.2009), että arvopaperi- ja investointiyhtiöt ovat isoja puoluerahoittajia. Vuosina 1999-2004 pääpuolueet saivat suunnilleen 100 milj. euroa vuodessa ja vuosien 2007-2008 summa pomppasi 150 miljoonaan euroon. Aiemmin republikaanit saivat yli puolet, mutta vuosina 2007-2008 demokaraatit. Vuosina 2007-2008 presidenttiehdokkaista saivat Obama 14 miljoonaa, McCain 8 miljoonaa, Clinton runsaat miljoonaa jne.

Financial Times kysyy otsikossa, kuka on syyllinen. Lehti kirjoittaa, että subprimeluottojärjestelmän räjähtäminen on kuin lukisi kirjaa "Murha idän pikajunassa", jossa jokainen paljastui panneen kätensä murhaan.

Bush aloitti pankkien tukemisen jättisummilla. Nyt Obama on rajoittanut johdon palkitsemista, koskaUSA:ssa on herättänyt valtavan arvostelun se, että palkitaan johtoa, joiden alta pankki on heidän johdollaan romahtanut.

Suomessa vastaavaa kartoitusta ei ole tehty, mutta ihmetystä on herättänyt, missä jumittaa, kun pankkien ja sijoitusvälittäjien toiminnan epäkohtiin ei puututa.

Pekka Tiainen

Suomi ajaa EU:n tiedeorganisaatioksi Suomen ñakatemianò sekä ñsurffausopistonò susia malleja, joista on itse luopumassa!

Risto Koivula, STP:n ehdokas EU-vaaleissa nro 27

Ollessani v. 2007 STP:n eduskuntavaaliehdokkaana esitin seuraavat tunnukset koskien Suomen Akatemiaa, jonka tuotokset ovat toistuvasti antaneet aihetta erittäin kriittisiin arvioihin myös Kansan Äänessä.

1. Suomen akatemia on väärin organisoitu tieteellistä perustutkimusta ohjaavana elimenä, siitä on muodostunut perättömän propagandistisen "eurotieteenò tyyssija, ja se on nykyisessä muodossaan lakkautettava. Suomen "akatemia" ei ole TIETEELLINEN, vaan RAHOITUSorganisaatio, joka päättää EPÄTIETEELLISIN PERUSTEIN maan kaikesta perustutkimuksesta. Akatemia korvaa tieteellisen tiedon julkisuuden ja kritisoitavuuden ja tieteellisen keskustelun irvokkailla, usein lumetieteilijöiden keskinäisillä ñkansainvälisillä arvioinneillaò, joiden vakiotulos on, että ñtutkimus on hyvää, mutta sen tuloksia ei ole riittävästi kaupallistettuò! Nykyinen akatemia on lakkautettava ja sen tilalle on perustettava tieteellisin kriteerein toimiva aito Tiedeakatemia, jonka mallina voivat toimia esimerkiksi NL:n/Venäjän, Kiinan, Norjan ja Ruotsin Tiedeakatemiat.

2. Matti Vanhasen ajama yliopistouudistus, jossa valta tiedeyliopistoissa aiotaan keskittää asiantuntemattomille firmojen edustajille, on torjuttava. ...Tiedeyliopistot eivät ole kaupallisia tuotantolaitoksia. Perustutkimuksella ei voi tehdä tavallista kapitalistista bisnestä firman ominaisuudessa, koska sen tuloksia ei tiedetä ennakolta. (Jos tiedetään, niin se ei ole määritelmällisesti perustutkimusta, eikä siten tiedeyliopistojen ydinosaamista.)

3. Suomi on ottanut aloitteen käsiinsä koko EU:n (ñeuroò)tieteen organisoimisesta Suomen akatemian tapaan (ns. European Research Council), koska hankkeesta on Suomelle luvassa pelkkä syntipukin talja.

4. Akatemian ovat johtaneet kriisiin Tarja Halonen ja hänen nimittämänsä entinen puheenjohtaja Raimo Väyrynen, mutta jotta näin on voinut tapahtua, siihen on syynä valuvika Akatemian toimenkuvassa. Se on alun pitäen ollut läpipuoluepoliittiselle disinformaatioakatemialle erityisen sopiva. Tarja Haloselta on otettava kesken kauden pois oikeus nimittää tiede- ja oikeusviranomaisia.

Hieman jopa yllättäen porvarihallitus onkin toteuttanut näistä tunnuksista kaksi tärkeintä: presidentti Haloselta on otettu pois ylimpien (ja siten kaikkien) tiedeviranomaisten nimitysoikeus, ja Akatemian tutkijoille on löytynyt heidän tutoksistaan tieteellisessä virkavastuussa oleva taho: tiedeyliopiston laitos, jonne tutkija sijoitetaan. Laitoksiakin on tietysti kaikenlaisia, mutta ainakin osa akatemiantutkijoista palaa normaalin tieteellisen vastuun piiriin.

Myös kolmas uhka, tiedeyliopistojen bisnesopistollistaminen, on vastatuulessa, ja ("Aalto-Surffariopistonò) nimen saaneen kompleksin johdon ja johtosäännön laillisuus on asetettu kyseenalaiseksi sekä oikeustieteilijöiden että Eduskunnan perustuslakivaliokunnan taholta tavalla, jota hallitus ei voi sivuuttaa.

Lakkautus- tai toimenkuvanmuutosputkessa oleva Akatemia kuitenkin yhä päättää n. 300 mlj. euron määrärahojen jaosta HAKEMUSTEN perusteella, jotka arvioivat ñulkomaiset asiantuntijatò, joiden joukossa tiedetään olevan mm. kreationisteja ja ñpeilisoluhörhöjäò... Toteutuneiden todellisten ansioiden ja osoitetun TIETEELLISEN ammattitaidon ei tarvitse jaossa edelleenkään merkitä mitään. Akatemialle on myytävä suuria ja mieleisiä LUPAUKSIA, ja rahaa tulee.

Hallitus ajaa ja johtaa kuitenkin EU:ssa hankkeita, jotka ovat aivan samanlaisia, kuin ne, joista se on kotimaassa kaikeksi onneksi luopumassa!

EU:n perustutkimusta ollaan **European Research Councilin ERC:n** toimesta organisoimassa päin mäntyä samalla tavalla, kuin nyt käytännössä lakkautettavana oleva Suomen Akatemia on tehnyt, ja osin samojen henkilöiden toimesta. ECR:n johtajaksi onkin sitten nimitetty yksi Suomen lumetieteen tunaritäti, HY:n entinen ñpeilisoluaikainenò vararehtori Marja Makarow. Sellaisesta hankkeesta on Suomelle luvassa pelkkä syntipukin talja. http://erc.europa.eu/

Marraskuussa 2007 Euroopan unionin kilpailukykyministerit vahvistivat **Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin EIT:n perustamisen**. http://eit.europa.eu/ EIT:n kerrotan ñolevan eurooppalainen vastine amerikkalaisille huippuyliopistoille kuten Massachusetts Institute of Technologylle MIT:lleò.

Sen avulla vahvistetaan EU:n kykyä muuntaa osaamisen tuloksia kaupallisiksi tuotteiksi, palveluiksi ja innovaatioiksi, arvioi kauppa- ja teollisuusministeri Mauri Pekkarinen (kesk), joka edusti Suomea kilpailukykyneuvostossa. EU:n vuosien 2008 - 2013 budjetista on tarkoitus varata instituutille 309 miljoonaa euroa. Muu rahoitus tulisi jäsenvaltioilta, yksityisistä lähteistä, oman toiminnan tuloista ja lahjoituksista. EU:n teknologiainstituutin menestys soveltamisessa ja innovaatioissa riippuu kuitenkin täydellisesti EU:n menestyksestä perustutkimuksessa.

MIT on todellisuudessa USAn piilovaltiollinen disinformaatioylipisto, joka on erikoistunut tieteellisen ihmiskuvan väärentämiseen, Noam Chomskyn ja Steven Pinkerin ñkotiluolaò. Tälle odotan tulevan totuuden hetken eteen Obaman hallinnon alla, jonka neuvonantajiin kuuluu esimerkiksi Kennedyn klaania lähellä olevan aivotutkimusinstituutin NIH:n johtaja R. Douglas Fields, joka on palvlovilaisen ehdollistumisen fysiologisen mekanismin löytäjä, kuten muistamme Kansan äänestä no. 4/28. http://www.euvkr.com/Kns4-08.html

Kun puoskaritiede potkitaan nyt fideen USA:n sinänsä mitä monenkirjavimmista yliopistoista (uskonnollisia lukuun ottamatta), ainakin tärkeimmistä, niin ñeurotiedeò yhä vaan rypee Suomen johdolla ñpeilisolujenò, ñaivokaapeleidenò ja ñKeenistä tulevan ajattelunò sekoilupohjamudissa rahojamme haaskaten hölynpölyyn! Eikä Higgsin bosoniakaan taida lähivuosikymmeninä löytyä tätä vauhtia... Ja lääketieteen alalla puoskaritiede rinnastuu sen aiheuttamissa potilasvahinkotapauksissa jatkettuun murhaan. Hölynpölytiedeellin syynä ovat EU:n euronationalistiset ideologiset tarpeet, samat, jotka ovat johtaneet fasistiseen historinväärennyspäätökseen 2.4.2009 Europarlamentissa., josta kirjoitin viime numerossa.

Laurilta Laurille, SAK

Lokakuun 21 päivä vuonna 1991 Helsingin Senaatintori oli tupaten täynnä. Sinne oli ahtautunut yli 40 000 ihmistä osoittamaan mieltään työantajien ja porvarihallituksen työlainsäädäntöön esittämiä heikennyksiä vastaan, sekä puolustamaan työllisyyttä. Tilaisuudessa esiintyi muutama ñeturivinò taiteilija, mm. Mikko Perkoila joka lauloi pilkkalaulun hallituksesta. Perkoila sai koko 40 000-päisen massan hörähtämään. Laulu päättyi silloiseen työvoimaministeriin Ilkka Kanervaan, joka laulun mukaan ei ollut päivääkään tehnyt rehellistä työtä. Eikä ole tehnyt vieläkään. Suurimmat suosion osoitukset kaikista esiintyjistä sai SAK:n puolitoista vuotta aiemmin valittu puheenjohtaja Lauri Ihalainen. Senaatintori raikui rytmikkäistä Lauri, Lauri, Lauri huudoista. Edes rokkikonserteissa ei ole sellaista fanaattista hurmahenkeä nähty.

Lauri Ihalaisen lähes pari vuosikymmentä kestänyt toimikausi SAK:n puheenjohtajana päättyi 14.5.2009. Hänen tilalleen tuli toinen Lauri, Lyly Lauriksi Laurin paikalle. Mitä jäi Ihalaisen kaudesta käteen? 90 ï luvun laman alku oli ankaraa vääntöä. Pankinjohtaja Sorsa ñkutsuttiinò sovittelemaan ja auttamaan TUPO-neuvotteluissa. Ja Sorsa auttoi esittämällä palkanalennuksia! Tämä suuri työväenjohtaja ja valtiomies oli valmis supistamaan ostovoimaa ja kurjistamaan duunarin asemaa sumeilematta. Hän oli huolissaan lähinnä vientiteollisuuden kilpailukyvystä. Ehkä juuri siksi Senaatintorille tuppautui niin paljon porukkaa. Palkanalennus-höpinät kuitenkin loppuivat, kun markka devalvoitiin. Palkat kuitenkin jäädytettiin ja työeläkemaksut ja työttömyysvakuutusmaksut siirrettiin osittain työläisten pussista maksettavaksi. 1993 SAK uhkasi yleislakolla, kun hallitus aikoi muuttaa työlainsäädäntöä työläisten tappioksi. Työlainsäädäntöä on moneen kertaan uudistettu parin viime vuosikymmenen aikana. Jotkut väittävät, että parempaan suuntaan. Voi olla, mutta edelleen kapitalisti määrää tahdin. Tämän on myös Lauri Ihalainen huomannut. Hän sanoo SAK:n Palkkatyöläinen-lehden haastattelussa näin: é òTyönantajien tavoite ei ole pelkästään luopua tupoista, vaan pohjimmainen tavoite on rapauttaa ja heikentää sopimusten merkitystä palkansaajien turvana. Tähän he pyrkivät valuttamalla valtakunnallisista sopimuksista asioita paikallisesti sovittaviksi ja vähitellen sinne siirtyy myös palkoista sopiminen. ï Yleissitovien sopimusten merkitystä jäsenten edunvalvonnan kannalta ei saa päästää rapautumaan.ò

Herää kysymys, että mitä miljoonajäsenisen järjestön puheenjohtaja on tehnyt estääkseen työnantajien pyrkimykset? Eikö olisi korkea aika käyttää joukkovoimaa työnantajien törkeää saalistusta ja ahneutta vastaan? Palkkatyöläisen haastattelussa Ihalainen listaa onnistumisiinsa tupot, muutosturvan ja muut ihmisten turvallisuutta lisäävät päätökset. Mitä ne sitten lienevätkin. Onnistumisiinsa hän listaa myös SAK:n tuen EU:lle! ï ñé SAK:lainen ammattiyhdistysliike oli merkittävä tekijä, kun Suomi asemoi itseään Eurooppaan, EU:iin, rahaliittoon ja laajentumiseen. Tämä on iso juttu, projekti, jota ei ole tarvinnut katua. ï En tiedä yhtään Euroopan maata, jossa kaikkien näiden isojen ratkaisujen alla työmarkkinajärjestöt olisivat kyenneet yhdessä analysoimaan ja arvioimaan ratkaisujen vaikutuksia työmarkkinapolitiikkaan. Näin me yhdessä yritimme arvioida ratkaisujen vaikutuksia.ò Kun Ihalainen valittiin SAK:n johtoon vuonna 1990, Suomessa työttömien määrä oli 100 000 paikkeilla. Nyt työttömiä on puoli miljoonaa ja köyhyysrajan alapuolella eläviä kaiken kaikkiaan lähes miljoona. Vuonna ï90 ei maassa tunnettu käsitettä "leipäjono". Nyt tunnetaan. Ja jonot pitenevät päivä päivältä. Tämä kehitys on seurausta kovasta EU politiikasta jota Suomessa on harjoitettu - ja vieläpä SAK:n tuella! Eikä Ihalaisen tarvitse katua projektia?!

Palkkatasa-arvo on ainoa asia jossa Ihalainen kokee epäonnistuneensa. ñé Tämä liike on ajanut palkkatasa-arvoa, mutta rakenteet ja markkinat tahtovat repiä niitä auki.ò Onko se mikään ihme, ettei palkkatasa-arvo sovi markkinoiden rakenteisiin? Ja pitikö Suomea ehdoin tahdoin ajaa markkinakapitalismin armoille? Eikö kannattaisi katua, edes vähän?

Kreikkalainen filosofi Platon sanoi, etteivät yhteiskunnan rikkaimmat saisi ansaita kuin enintään neljä kertaa niin paljon kuin sen köyhimmät jäsenet. Liian suuret tuloerot kun aiheuttavat paitsi riistoa ja katkeruutta, myös sotia ja kapinoita. Lauri Ihalainen tienasi vuonna 2007 (iltalehden verotiedot) 127.400 euroa. Se on viisi kertaa enemmän kuin hänen johtamansa järjestön jäsen keskimäärin vuodessa tienaa! Ehkäpä suurista tuloista löytyy syy, miksi Ihalainen ei projektejaan kadu. 10 616,66 euron kuukausipalkalla on vaikea nähdä nälkää, - edes nälkäjonoissa kärsivien nälkää. Nälkäisten vatsojen kurina ei Hakaniemen betonibunkkeriin kuulu. Mitä kertoo suomalaisesta ammattiyhdistysliikkeestä se, että sen suurin päällikkö tienaa viiden duunarin verran? ï Kaiken, sanoi joku.

Lauri siis vaihtui uuteen Lauriin. Mikä muuttuu? On vaikea nähdä mitään muutosta olevan tulossa SAK:n harjoittamaan politiikkaan. Se tulee jatkumaan samalla kovalla EU linjalla Ihalaisen ja SDP:n viitoittamalla tiellä.

KÄ/MN

Taistelu byrokratiaa ja korruptiota vastaan

Venezuelan kamppailu bolivaarisen vallankumouksensa puolesta edellyttää myös korruption ja byrokratian vastaista taistelua. Tässä juhlitaan Hands of Venezuela-yhdistyksen perustamista Suomeen viime vuoden keväällä.

Vastaiskuna globaalia talouskriisiä ja öljyn maailmanmarkkinahinnan jyrkkää laskua vastaan Venezuelan hallitus on käynnistänyt hyökkäyksen korruptiota ja talouden väärinkäytöksiä vastaan. Toimenpide käsittää tiukan kustannusten nousun hillitsemisen ja korkeassa asemassa olevien virkailijoiden pöhöpalkkojen leikkaamisen. Yleinen syyttäjä on nostanut useita oikeusjuttuja korruption vuoksi entisiä ja nykyisiä vaaleilla valittuja valtion virkamiehiä vastaan. Lahjonta ja omaneduntavoittelu ovat pesineet jo vuosia valtion virkakoneistossa.

Oikeustoimien kohteena ovat mm. oppositiojohtaja, Maracaibon istuva pormestari **Manuel Rosales** ja **Hugo Chávezin** hallituksen aikaisempi puolustusministeri **Raul Isaias Baduel**. Lisäksi maan yhdeksää pormestaria syytetään lahjonnasta. Viisi heistä edustaa vallankumousta tukeneita puolueita mukaan lukien PSUV ja neljä lukeutuu maan oppositioon.

Tapaus rosales

Venezuelassa pidettiin 3.12.2006 presidentinvaali, jossa oikeisto-oppositiota edustavan Zulian osavaltion kuvernööri Manuel Rosalesin kannatus jäi 37 %:iin. Jenkit ja maan oppositio rahoittivat hänen vaalikampanjansa. Rosales lupasi, että jos hän voittaisi vaaleissa, vähävaraisille lahjoitettaisiin 20 % maan öljytuloista eli 250ï 450 dollaria henkeä kohden kuukaudessa. Sama mies on ansioitunut aikaisemmin Yhdysvaltain silmissä kuulumalla keväällä 2002 tapahtuneen vallankaappaushankkeen tukimiehiin.

Manuel Rosalesia syytetään lähes 70 000 dollarin kavaltamisesta Zulian osavaltion kassasta. Julkisten varojen livahtaminen omaan taskuun tapahtui hänen toimiessaan kyseisen osavaltion kuvernöörinä. Hänet määrättiin 21.4.2009 oikeuteen vastaamaan teoistaan. Mies pakeni rötöksiään Peruun, jossa hän piti lehdistökonferenssin ja syytti Venezuelan yksityisen median kannustamana presidentti Chávezia yksinvaltaisuudesta ja pelkuruudesta. Perun hallitus on suonut Rosalesille turvapaikan humanitaarisista syistä johtuen. Interpol syyttää Venezuelan hallitusta Rosalesin tapauksessa poliittisesta vainosta.

Tapaus Baduel

Kenraali Raul Isaias Baduel kuului siviilien ja edistyksellisten upseerien yhdessä 1980-luvulla perustaman Vallankumouksellinen bolivaarinen liike 200 --järjestön (MRB-200) perustajajäseniin. Vuoden 2002 vallankaappausyrityksessä 42. laskuvarjoprikaatin kenraali Raul Baduel kunnostautui ansiokkaasti Hugo Chávezin aseman puolustamisessa ja hänen virkaansa palauttamisessa. Vuonna 2007 hänen kelkkansa kääntyi maan perustuslain muuttamiseksi järjestetyssä kansanäänestyksessä. Hän ilmoitti 3.11.2007 tiedotusvälineissä julkisesti vastustavansa perustuslain muuttamista. Hän halusi olla uskollinen v. 1999 perustuslaille ja maan armeijalle. Hän ei hyväksynyt perustuslaissa esitettyä ehdotusta maan armeijan muuttamiseksi bolivaariseksi kansanarmeijaksi, kansalliskaartin bolivarisoimista ja armeijan reservin muuttamista bolivaariseksi kansanmiliisiksi. Tällä ratkaisulla oli epäilemättä vaikutuksensa sotilaiden äänestyskäyttäytymiseen. Kaksiosaiseen kansanäänestykseen osallistuneista kansalaisista 51 % halusi säilyttää v. 1999 perustuslain ennallaan ja 49 % oli sen muuttamisen puolesta. Äänioikeutetuista 44 % jätti äänestämättä. Tämä seikka heikensi olennaisesti lakiuudistuksen läpimenoa.

Venezuelassa paljastui 10.9.2008 vallankaappausyritys ja presidentin salamurhahanke. Neljä eläkkeellä olevaa sotilasta ja yksi aktiiviupseeri vangittiin tapahtumien johdosta. Syytettyinä olivat eläkkeellä olevat vara-amiraali **Carlos Alberto Millan Millan**, kansalliskaartin kenraali **Wilfredo Barroso Herrera** ja ilmavoimien kenraali **Eduardo Baez Torrealba** sekä majuri **Elimena Labarca Soto**. Hugo Chávezin entistä puolustusministeriä Raul Isaias Baduelia epäiltiin myös osallisuudesta tähän USA:n hyväksymään salaliittoon.

Raul Baduelin toimiessa v. 2006ï 07 Venezuelan puolustusministerinä hänen ministeriönsä kirstusta katosi yhteensä 14,4 miljoonaa dollaria. Hänet pidätettiin 2.4.2009 syytettynä valtion varojen kavaltamisesta.

Paksumahojen vöitä kiristetään

Chávezin hallitus aikoo myös kiristää maan talousmenoja. Öljystä maksettiin heinäkuussa 2008 barrelilta 129,54 dollaria. Öljyn nykyinen hinta on romahtanut 40 dollariin barrelilta. Tämä ohentaa huomattavasti maan öljytuloja sekä aiheuttaa 6,7 % loven Venezuelan budjettiin. Hallitus on kuitenkin päättänyt, että maan sosiaalimenoihin ei kajota ja että köyhät kansalaiset eivät joudu vaikeutuneen taloustilanteen maksumiehiksi. Minimipalkka jopa kasvaa kuluvana vuotena 20 %. Sen sijaan maan korkeimmassa asemassa olevien virkamiesten palkkoja ja etuuksia supistetaan. Presidentti Chávez allekirjoitti 23.3.2009 asetuksen, jolla megapalkat ja ï bonukset poistetaan. Asetus koskee koko kansallista julkisen hallinnon henkilöstöä.

Säästötoimet maan hallintoelimissä koskevat mm. autojen ja puhelimien käyttöä ja hankintaa, kansainvälisiä matkoja, arkkitehtien ja insinöörien erityispalveluita, virastojen ja virka-asuntojen remontteja, organisaatiolle kuulumattoman mainosmateriaalin hankintaa ja ylenpalttisia juhlia. Kaikkiin edellä mainittuihin hankkeisiin tarvitaan varapresidentin lupa. Julkishallinnon huippuvirkamiehille asetetaan palkkarajat ja heiltä kielletään bonukset.

Matti Laitinen

Lähde: Federico Fuentes, Green Left Weekly, #793, 5/2009 sekä taustatietoja ML:n omista jutuista

EU-vaalitapahtuma Tampereella

STP:n eurovaaliehdokkaat ovat tavattavissa Tampereella Tammelan torilla lauantaina 30.05 klo 11-14.00

Tule keskustelemaan ajankohtaisista asioista ja tenttaamaan ehdokkaita!
Järjestää:
Pirkanmaan Kansandemokraatit ja Suomen Työväenpuolue STP r.p.

Vapauttakaa Iranin poliittiset vangit

Iranin Kommunistisen Puolueen - Suomen neuvosto (Komallah) oli vahvasti mukana Helsingin vappumarssilla ja osallistui Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen vappujuhlaan Hakaniemenrannassa,. Vasemmalla Nozar Nazari, jonka puheenvuorosta juhlassa on lyhennelmänä keskiaukeallamme.

Olette ehkä mahdollisesti kuulleet siitä, että Vapun aikana Iranin työväki yhteistyössä muiden ammattiliitojen kanssa juhli jälleen työläisten päivää itsenäisesti kokoontumalla Teheranissa olevaan Laleh -puistoon. Tänä vuonnakin heidän joukkoonsa hyökkäsivät poliisit, erikoisturvajoukot ja siviilipukuiset poliisit pahoinpitelemällä heitä pampulla ja käyttämällä kyynelkaasua heitä vastaan. Hyökkäyksen yhteydessä poliisit pidättivät yhteensä 150 mielenosoittajaa, joiden joukossa ovat tunnetut työläisaktivistit ja juhlan järjestäjät. Kaikki pidätetyt siirrettiin välittömästi vankilaan. Näin Iranin hallitus suhtautuu työväenliikkeeseen ja sen osanottajiin.

Iranin hallitus heti valtaan astumisen jälkeen on kukistanut kansalaisten oikeudenmukaiset vaatimukset raaoin voimakeinoin kuten teloittamalla, hirttämällä, surmaamalla kylmäverisesti toisinajattelijat, kivittämällä naisia ja miehiä iästä riippumatta.

Äskettäin 8.5.2009 Iranin suurlähettiläs kutsuttiin Suomen ulkoministeriöön kuultavaksi alaikäisten teloittamisten johdosta Iranissa.

Nyt vastustetaan tätä suurpidätystä kansainvälisesti, jotta voidaan tuomita Iranin hallitus ihmisoikeuksien loukkaamisesta.

Nyt Iranin työväki ja sitä myötä työläisaktivistit tarvitsevat entistä enemmän kansainvälistä ja erityisesti kommunististen puolueitten ja työläisiä puolustavien tahojen tukea

Toivomme, että pystyisimme yhteistyöllä vapauttamaan vappuna pidätetyt työläisaktivistit ja muut vankilassa olevat työväenliikkeiden aktivistit, lähettämällä maidemme suurlähetystöihin vetoomuksia, joissa tuomitsemme Iranin hallituksen toimet.

Toverillisesti

Iranin Kommunistinen Puolue ï Suomen Neuvosto

Epäonnistunut ñvallankumousò Moldovassa

Viime huhtikuun alussa maailman kaikki tiedotusvälineet julkaisivat uutisen epäonnistuneesta ñvallankumousyrityksestäò Moldovassa. Äärioikeistolainen lehdistö kirjoitti siitä, että muka kansa oli noussut kapinaan ñkommunistista diktatuuriaò vastaan, eräät vasemmistolehdet puolestaan puhuivat Lännen vehkeilyistä ñkansanvaltaaò vastaan. Mutta mitä tapahtui Moldovassa tosiasiassa?

Tältä näytti Moldovan pääkaupungin Chisinaun keskustassa 7. huhtikuuta tänä vuonna.

Muutama päivä ennen ñvallankumoustaò maassa pidettiin parlamenttivaalit, joissa voiton saavutti ñMoldovan Tasavallan Kommunistien Puolueò (MTKP). Kaikki ulkomaalaiset tarkkailijat ja mm. ETYJ:n edustajat pitivät näitä vaaleja täysin oikeudenmukaisina, mutta oikeisto-oppositio ilmoitti heti välittömästi ñvääristelyistäò. Tuolloin jopa oppositionkin oli pakko tunnustaa, että valekommunistit olivat saavuttaneet voiton ï erimielisyydet koskivat vain tämän voiton mittasuhteita. Keskusvaalilautakunnan tietojen mukaan MTKP sai runsaat 49 % kaikista äänistä, ovensuukyselyjen perusteella kommunistit saivat 45 % äänistä ja opposition tietojen mukaan kommunistit saivat 42 % äänistä. Kuuden prosentin kynnyksen huomioon ottaen (vajaat 6 % saaneet puolueet eivät saa edustajaansa parlamenttiin) ñkommunistitò saavuttivat yksiselitteisesti ehdottoman enemmistön parlamentissa.

Venäjän mittapuun perusteella, missä vääristelyt ovat tavallisesti useampien kymmenien prosenttien luokkaa, tuollaiset kiistat saattaisivat tuntua naurettavilta. Siitä huolimatta Moldavian oloissa kyseiset muutamat prosentit saattavat tässä tapauksessa ratkaista presidentin viran kohtalon. Kyse on nimittäin siitä, että Moldavia presidentin valintaan tarvitaan ei puolet, vaan kolme viidesosaa parlamentin jäsenien äänistä, ja tästä syystä välttämättömien 61 äänen saamiseksi presidentin valitsemiseksi MTKP:n oli saatava parlamenttivaaleissa yli puolet kaikista äänistä.

Päivällä 6. huhtikuuta vakavan vaalitappion kärsineet oppositiopuoleet ilmoittivat järjestävänsä lähiaikoina protestitapahtumia, joista ilmoitetaan myöhemmin, koska niiden ajankohdasta ja paikasta ei oltu vielä sovittu. Kaikesta päätellen ñvirallinenò oppositio ei suunnitellut mitään vakavaa ï tahtoi ainoastaan muistuttaa itsestään. Mutta sitten muutaman tunnin kuluttua odottamatta selvisi, että oppositio olikin ohitettu.

Illalla keskiaikaisen hallitsijan Stefan Suuren muistomerkille kokoontui noin kaksituhatta nuorta, jotka suuntasivat kulkunsa presidentin virastolle (Moldavian presidentin hallintorakennukselle), huutaen tunnuslauseita ñAlas kommunistit!ò, ñParempi olla kuollut kuin kommunisti!ò (nuoruutensa ja valistumattomuutensa takia raukat eivät tienneet sitä, että paitsi nimeä Voroninin puolueella ei ole mitään yhteistä kommunismin kanssa). Osanottajien väitteiden mukaan yksikään poliittinen puolue ei ollut järjestänyt tätä tapahtumaa, vaan sitä koskevia tietoja levitettiin sähköpostin ja matkapuhelinten tekstiviestien kautta. Protestoivien joukkoon kiirehtivät liittymään myös oppositiopuolueiden johtajat, mutta olisi ollut parempi, jos eivät olisi sitä tehneet ï syyn huomaatte hieman myöhemmin.

Yön tultua mielenosoittajat hajaantuivat, mutta seuraavana päivänä eli 7.huhtikuuta hallituksen vastainen mielenosoitus puhkesi uudella voimalla. Chisinaun keskustaan kokoontui yli 10 tuhatta protestoijaa, jotka oppositiopuolueiden johtajien toppuutteluista huolimatta heti kohta mursivat poliisiketjun ja murtautuivat parlamentin ja presidentin viraston rakennuksiin. Nuoret alkoivat hävittää työhuoneita, tuoda ulos tietokoneita ja asiakirjoja ja sytyttivät ne palamaan suoraan ulko-ovien vieressä. Aivan kohta kyseisten hallitusrakennusten katoille nostettiin Romanian valtionliput.

Siten valtionhallinnon rakennukset miehitettiin, mutta jostain syystä kukaan ei pitänyt kiirettä julistaa itseään uudeksi hallitsijaksi. Mellakoituaan vielä jonkin aikaa, yön tultua ñvaltiovallankaappauksenò osanottajien perusosa poistui miehittämistään rakennuksista. Aamulla tapahtuman selkeän päämäärän puuttumisen takia protestiin kokoontui jo monta kertaa vähemmän osanottajia ja poliisin onnistui ilman erikoisia ponnistuksia pitämään heidät kurissa.

Tähän itse asiassa ñvallankumoustapahtumatò myös päättyivät. Poliisi pidätti noin kaksisataa aktiivisinta mellastajaa ja järjestäjää. Oppositio, joka ei todellakaan hallinnut tilannetta, ilmoittaa nyt siitä, että sillä ei ole mitään tekemistä tapahtuman kanssa ja että mellakat oli järjestänyt itse valtiovalta. Viranomaiset etsivät tunnusmerkkejä ulkomaalaisten suorittamasta asioihin puuttumisesta, syyttämällä kaikesta Romaniaa. Tavalliset kansalaiset muistelevat tapahtumia kauhulla ja opposition kannatus on romahtanut.

Mutta mitä se kuitenkin oli? Useat venäläiset analyytikoit kirjoittavat ñvärillisen vallankumouksenò yrityksestä. Tässä tapauksessa akateeminen määritelmä toistaiseksi puuttuu, ja jokainen saattaa tulkita asiaa vapaamielisesti. Siitä huolimatta ñvärillisellä vallankumouksellaò tarkoitetaan tavallisesti ulkomaiden laajalla tuella järjestettyjä joukkomielenosoituksia demokraattisilla tunnuksilla, jotka mielenosoitukset asettavat päämääräkseen hallitsevan ñeliitinò yhden ryhmittymän tosiasiallista ulkoparlamentaarista korvaamista toisella ryhmittymällä. Sellaisten vallankumousten esimerkkinä esitetään tapahtumia Serbiassa, Georgiassa, Ukrainassa (ja joskus jostain syystä myös Kirgisiassa, missä kaikki oli toisin). Syynä joksikin aikaa liittoutuvalle oppositiolle ovat aina olleet syytteet vaalien tulosten vääristelemisestä.

Joka tapauksessa tapahtumat horjuttivat vakavasti Moldovan opposition arvovaltaa. Kansa ei tahdo seurata hulinoitsijoita ja toisaalta jossain määrin hulinoitsijoiden nimi on liittynyt myös ñviralliseenò oppositioon. Sosiologisten tutkimusten perusteella (erotuksena Venäjästä Moldovassa niihin voidaan luottaa, vaikkakin tietyin varauksin) Voroninin ja hänen puolueensa arvovalta on kasvanut noin 10 %. Siten kommunistit voivat rauhassa valita: joko yrittää hankkia puuttuva yksi ääni presidentin valitsemiseksi esittämällä jollekin opposition kansanedustajista sellainen ñehdotus, josta on vaikeata kieltäytyäò tai lähtemällä uusintavaaleihin, jotka tarkoittavat heille selkeää voittoa.

Tästä huolimatta on olemassa väestön toinenkin osa, joka tahtoo nimenomaan uudelleen- liittymistä Romaniaan. Nämä ihmiset pitävät naapurivaltiota eräänlaisena kukoistavana ñvanhempana veljenäänò - Romanian kaikista taloudellisista vaikeuksista huolimatta sen elintaso on kuitenkin monta kertaa korkeampi, kuin Moldovan. Ja sitten yhdistyminen Romaniaan antaa mahdollisuuden päästä EU:hun - jo nyt on selvää, että erikseen Romaniasta ei Moldovaa sinne hyväksytä. Valitettavasti ajatus ñpääsystä Eurooppaanò on melko suosittu paitsi Moldovassa myös eräissä muissakin entisissä neuvostotasavalloissa ï sellaiset kansalaiset odottavat EU:lta eräänlaista taloudellista tukea tai huonoimmassa tapauksessa ï mahdollisuutta saada töitä esimerkiksi Englannissa. Viimein Moldovassa on myös huomattava määrä sataprosenttisia romanialaisia nationalisteja, jotka uskovat vilpittömästi siihen, että Moldovassa ja Romaniassa asuu yksi ja sama kansa, jonka olisi pitänyt jo aikoja sitten yhdistyä yhtenäiseksi valtioksi. Heidän logiikkansa mukaan tätä vastustavat vain Moldovan ñkommunistitò ja Venäjä.

Viime vuosina MTKP:n kannatus kansan keskuudessa on merkittäväti pudonnut, kun Moldovan asukkaat eivät ole tunteneet elämässään merkittävää paranemista. Ja silloin, ottamalla huomioon lähestyvät vaalit, puolueen johto yritti uudestaan pelata aika lailla unohdetulla ñVenäjän kortillaò. Herra Voronin alkoi vierailla ahkerasti Moskovassa ja onnistui jopa saamaan eräänlaisen siunauksen Venäjän ortodoksiselta kirkolta. Se vaikutti tilanteeseen. Moldovan väestön enemmistä suhtautuu Venäjään myönteisesti eikä missään tapauksessa tahdo paluuta Romanian valtaan (yli 20 vuotta kestäneestä Romanian suorittamasta Moldovan miehityksestä vv. 1918 ï 1940 muistavat vielä monet ihmiset; tämän artikkelin kirjoittaja näki omin silmin eräässä paikallismuseossa romanialaisen komendantin käskyn, jonka mukaan ñalkuasukkaatò olivat velvollisia kumartamaan... hänen koppalakkiaan, jota kannettiin ympäri kylää seipään varassa ï kuten tekstissä täsmennettiin ï ñharjoittelunò mielessä).

Juuri tätä väkeä kokoontui Chisinaussa 6. ja 7. huhtikuuta parlamentin ja presidentin kanslian luokse. Ensimmäisenä päivänä tietoa tulevasta kokoontumisesta todellakin levittivät sähköpostin ja tektiviestien avulla epävirallisten oppositioryhmien aktivistit ja toisena päivänä mukaan tuli myös ñvirallinenò oppositio. Sellaisen toiminnan kokemusta on kartutettu monia vuosia ï onhan Moldovan oppositio ehtinyt järjestää lukuisia protestikampanjoita ja heilla oli käytössä nimilistoja useista tuhansista mahdollisista osanottajista. Ei kannata elätellä toiveita Moldovan opposition mitättömyydestä ï kyseisiä nimilistoja voidaan tarvittaessa hyödyntää uudestaan. Ja syykin saattaa ennemmin tai myöhemmin löytyä ï Euroopan köyhimmässä maassa on kasautunut riittävästi palavaa ainetta. Ja jos Moldovan johto yrittää edelleenkin istua heti kahdella tuolilla, pelaamalla ñeurooppalaisella valinnallaò- niin silloin voi käydä niinkin, ettei Venäjäkään voi enää mitenkään auttaa...

Sergei Skvortsov,
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Kuopion perustuslaki

Wäinö Pietikäinen ehdokas EU-vaaleissa nro 34

Pari vuotta sitten jaoin Kuopion torilla vaalimateriaalia ja samalla keräsin protestiallekirjoituksia Eduskunnalle. Torinvalvoja tuli ylempien virkailijoiden käskystä vaatimaan torivuokraa. Sanoin, että yleisellä paikalla perustuslain mukaan saa vapaasti informoida. Hän vaati kuitenkin maksua. Maksoin 2 euroa saadakseni kuitin rikoksesta, josta sitten liitin kopion valitukseeni oikeusasiamiehelle. Myöhemmin samana vuonna valistin torin reunalla jalkakäytävällä kansaa ja kohta tuli valvojia kaksin kappalein. Se on tavallista, kun tehdään laittomuuksia, niin yhden rohkeus ei riitä.

En kuitenkaan lähtenyt mihinkään vaan kehotin hakemaan poliisin. Kysyin vielä valvojilta, että missä Kuopiossa on yleinen paikka. He eivät vastanneet vaan esittivät, että siirtyisin torille ja maksaisin vuokran. Kysyin Kuopion poliisilta torinvalvojien ahdistelusta, mutta heillä ei ollut mielenkiintoa. He sanoivat, että torinvalvojilla on koulutus ja he tietävät mitä he tekevät.

Olen aikaisemmin valittanut Ruotsin ulkoministeriölle siitä, että Ruotsin lain vastaisesti Suomen lähetystön virkailijat ajoivat minut pois vaalipaikan edestä. Ruotsin lain mukaan vaalipaikan edessä saa jakaa vaalimateriaalia. Ulkoministeriö vastasi, että Suomi hoitaa omat vaalinsa. Kysyin katukonttorilta, että mikä on yleinen paikka.Sieltä vastattiin, että raja kulkee seinässä. Mikä on seinien ulkopuolella on yleinen paikka.

Suomen viranomaiset ovat aikaisemminkin häirinneet vaaleja Ruotsissa. Lähetystö sijaitsi silloin toisessa paikassa.òViran puolestaò siellä varastettiin minun vaalilehtilaukkuni, jossa oli myös kaksi kameraa. Peräsin valitusta Eduskunnan Oikeusasiamieheltä kaksi vuotta. Sitten lopulta sain vastauksen. Oikeusasiamies hyväksyi molemmat valitukset. Todeten, että vapaat vaalit ja sananvapaus ovat sama asia, jotka on taattu perustuslaissa.

Helsingin Sanomat 23. huhtikuuta 2009 julkaisi näytävästi Oikeusasiamiehen päätöksen, kuitenkin julkaisematta minun nimeäni. Vasabladet ja Pohjalainen eivät olleet kiinnostuneita. Käsitykseni mukaan Kuopion kaupungin hallituksen sortotoimet johtuvat huonoista sosiaalipalveluista. Useat vammaiset tulivat kertomaan tylystä kohtelusta. Eräskin rollaattorilla kulkeva nainen valitti, että hänen vaikea päästä asunnosta ulos taikka sisään ja hän pyysi sähköistä ovenavaajaa. Tyly vastaus kuului, että jos yhdelle annetaan, niin kohta on 200 jonossa. Nainen kertoi Kuopiossa olevan 30 yhtä sairasta potilasta.

Kuopiossa on vammaisiin nähden korkeammalla johdolla tyly linja. Eduskuntavaaleissa oli sosiaalidemokraattien ehdokkaana ylilääkäri Pollari. Kysyin hänen mielipidettään armomurhista ja hän piti tarkoituksenmukaisena, että vaikeasti sairaita ei hoideta ja siten säästyy resursseja varsinaiseen sairaanhoitoon. Meidän potilasyhdistyksessä on tutkittuja potilasmurhia Ruotsissa ja Suomessa. EU:ssa vaikuttaa armomurhien käyttö leviävän. Meidän potilasyhdistys on ottanut jyrkän kannan armomurhia vastaan.

Wäinö Pietikäinen
ASBESTKAMP 85
toiminnanjohtaja

Onko Jämsällä rahaa vai eikö ole fyrkkaa?

Lehtien palstoilla ja myöskin meikäläisen voimin on väitetty Jämsän olevan konkurssikypsä kunta. Se väite on luonnollisesti kärjistetty, koska jokainen kansalainen toivon mukaan tietää, ettei kunta tai valtio voi joutua konkurssiin. Ulkopuolisten johdettavaksi voi joutua valtiokin, Latvia esimerkkinä.

Puheet konkurssista on tarkoitettu osoittamaan tilanteen olevan kriittisen. Jämsän virkamiehet ja luottamushenkilöt ovat kilvan olleet lisäämässä kriisitunnelmia. Puhutaan lomautuksista, Jämsänkosken tarpeellinen ja toimiva terveysasema halutaan lopettaa, kouluja suljetaan, omaisuutta myydään jos on ostajia. velkaa kerrotaan tulevan joka päivä 40.000 euroa. Kovin hyvä ei siis tilanne olle.

Kaikki kuitenkin eräänä päivänä joutuu kyseenalaiseksi. Paikallislehti kertookin Jämsän taloustilanteen olevan hyvä vuoden 2008 tilinpäätöksen mukaisesti eli parempi kuin vuonna 2007. Mitään talouden, tuottavuuden ja tehokkuuden interventioita ei tehty. Onko koiria haudattu muuallekin kuin Pääskysmäen eläinten hautausmaalle?

Jämsänkosken taloushan se kuralla oli vuonna 2007. Omavaraisuusastekin jotain alle 50 %. Omavaraisuus on kuitenkin sellainen talouden mittari joka ei kerro miten omaisuus on arvostettu. Pitää muistaa kuitenkin eräs tärkeä ellei tärkein fakta - vuosi 2007 oli itsenäisen Jämsänkosken viimeinen tilivuosi.

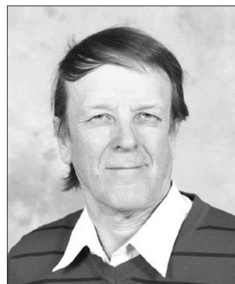
Jos Jämsänkosken talous olisi ollut reilusti ylijäämäinen, niin minkä takia olisi kuntaliitos pitänyt suorittaa? Jämsänkosken viimeinen valtuusto teki sentään yhden hyvän päätöksen elinaikanaan. Nikkarinaukio eli Punainen Tori on todella hieno. Laidalle vielä urheilijoitten reliefit niin kaikki olisi presiis. Saneeratusta kaupungintalostakin lienee joskus tulevaisuudessa hyötyä koskelaisille. Hankenia käymätönkin ymmärtää, ettei kumpaakaan hanketta olisi Jämsään kuuluttaessa tehty.

Jämsän ja Jämsänkosken yhteiselo on juuri niin tikkuista kuin sen ounasteltiin olevankin. Maalaisliittolais - kepulaisen agraariyhteisön ja 120 vuotiaan teollisuusyhteisön liitos ei voi onnistua. Tosin vuoden alussa tehdyistä kuntaliitoksista kantautuu huonoja uutisia muualtakin maasta. Mm. Ulvilan tilanne taitaa olla ongelmallisin. Kuntaliitoksia ei pitäisi tehdä ilman pakollista ja sitovaa kansanäänestystä. Oikeusministeri Brax lupaili sellaista joskus tulevaisuudessa. Lupaukset ja teot ovat kuitenkin eri asia.

Luonnollisesti Jämsän mahdollinen hyvä taloustilanne olisi hieno asia, se estäisi monta ikävää asiaa tulevaisuudessa. On kuitenkin epäiltävä suuresti, asian tiimoilta on kerrottu niin paljon potaskaa, ettei voi muuhun uskoa kuin kevään tuloon. Olen joskus kuullut puhuttavan tilinpäätöskikkailusta, ettei vaan ole kyse tästä?

Reino Welling,
Jämsänkoski

Mitä hyötyä EU:sta - Ei mitään!

Esko Koivisto, nro 26 EU-vaaleissa

Suomi niminen valtio joutui EU:iin mukaan perustuslakimme vastaisesti. EU:n direktiivien mukaan olisi pitänyt suorittaa asiasta kansanäänestys. Tehtiin kyllä ñneuvoa antavaò kansanäänestys, mutta nuo ñneuvotò olivat suuren rahan valhepropagandaa. Näillä eväillä poliittinen eliittimme vei maamme vaivihkaa EU:iin. Jos todellinen demokratia vallitsisi, eliittimme olisi laitettava oikeuden eteen laittomuudesta!

Suomen on erottava Euroopan Unionista välittömästi. Näkemykseni Euroopan Unionista on, että se on perustettu suurpankkien ja suuryhtiöitten tarpeita tyydyttämään. Näille suuryhtiöille ei riittänyt markkina-alueeksi enää kansalliset rajat. Toinen tekijä oli turvata näiden yhtiöiden monopoliasema Euroopassa. Suomen yritykset eivät kykene puolustautumaan globaalien suuryhtiöitten vyörytyksessä, osoituksena kotimaisten yhtiöitten siirtyminen ulkomaisten omistukseen tai tuotannon siirtyminen pois kotimaasta. Huonointa on esim. Olkiluodon voimalan rakentaminen muiden EU-maiden halpatyöläisillä. Kyseenalaisen laatuista työtä päättäjämme katselevat kädet levällään hölmöinä - kas kuinka kävi näin.

Nykyinen EU ei perustu suvereenien valtioiden yhteistyöhön, jossa kansalliset edut huomioidaan. EU:sta muodostetaan liitovaltiota, jota ohjaavat lobbarit ñsuuryhtiöitten asiamiehetò komission kautta. Mitä voi 13 Suomen ääntä 785 edustajain parlamentissa.

Niin mitä hyvää olemme saaneet EU:sta. Elintason laskun, joka on tosiasia. Poikkeuksen tähän tekee pieni eliitin ryhmä optioherroineen. Heidän tulonsa on nousut 90:luvun alusta lähes 700%, tähän päivään mennessä. Se on vain alle 10% kansasta. Olemme saaneet halpatyöläiset pysyvästi maahamme, maatalous on lähes alasajettu ja kilpailun nimissä siellä käytetään sellaisia menetelmiä, jotka eivät ole oikein. Sosiaalipolitiikassa on viilattu ja höylätty niin, ettei sitä ole kohta ollenkaan. Kuntien mahdollisuudet ovat heikot, kun valtio laittaa koko ajan lisää rasitteita. Ohjeet annetaan Brysselistä ja mallioppilas tekee mukisematta. Omavarainen tuotanto on laskenut 65%:sta alle 40%:iin ja se tietää ison joukon työttömiä. Kun sattuu jokin katastrofi, ei ole saatavissa elintarvikkeita.

Tässä näitä EU:n lahjoja. Ja onhan se turvallisuus taattu, kun kodinturvajoukot odottavat kalashnikovit kaapeissaan, ettei kansa pääse kapinoimaan. Niin sanotut ñsuojeluskuntatò valvovat yhteiskuntarauhaa.

Suomea on myyty milloin Saksan keisarikunnalle, sitten aatulle, nyt Euroopan suurpääomalle. Puuttuu vain Natoon liittyminen . Käytännössä olemme jo siinä ja niin pääsemme asein ottamaan maailman raaka-ainevaroja niiltä, jotka eivät vapaehtoisesti luovu niistä. EU:n perustamissopimuksessa on yhteisen armeijan artikla.

Ei Lissabonin sopimukselle.

EU ja lobbauksen avoimuus

Euroopan parlamentin jäseniä on jo lähemmäs 800 ja joidenkin arvioiden mukaan ns. lobbareiden määrä on meppeihin verrattuna seitsenkertainen. Demokratiaan ymmärrettävästi kuuluu oman äänensä kuuluville saaminen, mutta demokratiaan kuuluu myös avoimuus.

Suomen eduskunnan valiokuntatyöskentelyssäkin saatetaan kuulla usein asiantuntijoita, joita siis kutsutaan Euroopan parlamentissa lobbareiksi. Ongelmana kuitenkin on se, että EU parlamentin lobbariryhmistä ei ole mitään pakollista julkista listausta kuten esim. Yhdysvalloissa kongressissa on. EU-parlamentissa on toistaiseksi käytössä vain lobbareiden *vapaaehtoinen* listautumismahdollisuus.

Nykyisten suomalaismeppien mukaan lobbareita ovat palkanneet yritykset ja yhteisöt ja lobbarit tekevät todella aktiivista työtä saadakseen edustamansa ryhmän (esim. yritykset, liitot) äänen kuuluville. Lobbareita on joka lähtöön - on lobbareita, jotka ovat erikoistuneet ottamaan yhteyttä meppeihin saadakseen oman asiansa käsittelyyn, toiset taas pitävät yhteyttä käsittelyn aikana ja ñjälkilobbaritò taas ottavat yhteyttä meppeihin ainakin silloin, jos mahdollisesti äänestivät jossakin lobbarin ajamassa asiassa vastaan.

EU-parlamentin lobbariryhmien pakollinen listautuminen olisi nykypäivän sivistynyttä demokratiaa käytännössä!

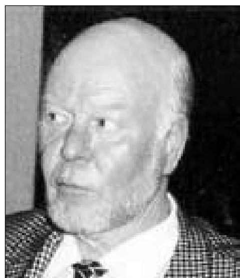
Minna Ekman
nro 23 EU-vaaleissa

Tukea Kansan äänelle

Heikki Männikkö 34e, Reijo Katajaranta 20e, Tarja Männikkö 10e, Larmo Lehtola 10e, Veijo Saarelainen 55e, Juha Koivisto 5e, Erno Laitinen 15e ja Anna Saarelainen 5e, Esko Auervuolle 20 e, Kalevi Wahrman 20 e

OKO 554114-227966

Ari Kukkonen 70 vuotta

Aurinkoisena Voitonpäivän aattona 8.5. Ari Kukkosella tuli seitsemän vuosikymmentä täyteen. Hän on syntynyt Helsingissä 1939, ja täällä asunutkin vaikka välillä kolmea poikaansa kasvattaessaan kymmenisen vuotta Espoon metsäisemmillä paikoilla.

Sotalapsikokemukset olivat ehkä osaltaan vaikuttamassa hänen herkistymisessään sorrettuja ja vähäosaisia koskeviin asioihin. Ari valmistui ylioppilaaksi Munkkiniemen yhteiskoulussa 1957 saaden tällöin mm. äidinkielestä laudaturin kirjoituksellaan sarjakuvista, jossa oli mukana niin Helmi, Heikki kuin Mustanaamio.

Teknillisestä korkeakoulusta sähköinsinööriksi valmistuttuaan hän toimi teollisuusautomaatio- ja instrumentointialan yrityksissä vuodesta 1963 alkaen ja vuodesta 1991 lähtien itsenäisenä yrittäjänä. Luennoitsijana mm. INSKOn ja AEL:n koulutustoiminnassa sekä kirjoittajana automaatio-, kunnossapito- ja kiinteistöalaa käsittelevissä lehdissä ja kirjoissa. Suomen Automaatioseuran ja Suomen Mittaus- ja Säätöteknillisen Yhdistyksen julkaiseman Automaatioväylä-lehden päätoimittaja Ari työskenteli 1994-2000. Kiinteistönhoitajana, samoin hallituksen jäsenenä ja isännöitsijänä Katajanokan kiinteistöissä.

60-luvulla Ari oli seurannut punaisen Dannyn menoa Ranskassa, Vanhan valtausta ja Vietnamin etenevää itsenäisyystaistelua. Sadankomitean ñjäsenkortissaò oli ensimmäisen naiskosmonautin nimikirjoitus. Katajanokka-seuran Yrjö Tähtelä pyysi hoitamaan Suomi-Albania seuran vuosikokousta. Siitä alkoi enemmän ja vähemmän aktiivi toiminta Albanian, Kamputsean, Kiinan, Palestiinan ystävyysseuroissa ja Solidarnos-toiminnassa.

Irja-puolison mukanaolo Helsinki 2000 -liikkeessä Koijärvineen Ville Komsin porukan kanssa toi mukaan osallistumisen myös vihreiden hommiin. Eläkeläisenä vauhti on hiipunut, mutta sydän on edelleen vasemmalla. Sankareina ovat pysyneet Marx, Lenin, Stalin, Mao, Hoxha ja myös moottoripyöräilijä Che Guevara, vaikka hän 23-vuotiaana sanoikin ñAnna maailman muuttaa sinut... niin voit muuttaa maailmaaò.

Ari Kukkosta onnittelevat

Juhani Tanski
Paavo Heikkinen
Kalevi Wahrman
Liisa Paakkolanvaara
Rosa-Maria Keskivaara
Antero Nummiranta,
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Pipsa Valo
Juhani Valo
Reijo Katajaranta

***

Vapputervehdys
Karkkila
Timo Nieminen

***

Juche-aatteen opintoyhdistyksen vuosikokous pidetään 3.6.2009 klo 18:00 Malmitalon kokoushuoneessa (Ala-malmintori 1). Käsitellään sääntömääräiset asiat.(samassa tilassa pidetään Suomi-Korea-seuran toimikunnan kokous klo 17-18)

Tervetuloa! Juha Kieksi

Tukekaa vaalityötämme

STP tulee vaaleissa toimimaan minimaalisella budjetilla, mutta emme kuitenkaan aivan ilman jäseniemme ja kannattajiemme tukea. Siksi pyydämmekin teitä kaikkia tukemaan vaalityötämme parhaaksi katsomallanne summalla. Osoittakaa tuki STP:n tilille **Sampo 800017-70626472.** Tukea maksaessanne merkitkää maksulomakkeen tiedonantoja kohtaan "vaalitukea".

Tapahtumia

STP:n Liittokokous

STP:n Liittokokous kokoontuu lauantaina 27.6. klo 11.00 -15.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67.

Kokouksessa käsitellään liittokokousasiat, puolueen organisoitumisen kysymyksiä, hyväksytään vaaliarvio ja keskustellaan periaateohjelmasta.

Tervetuloa jäsenet ja kaikki asiasta kiinnostuneet Kahvitarjoilu

Hallitus

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston vuosikokous torstaina 11.6.09 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään vuosikokousasiat ja arvioidaan EU-vaalien tulosta.

Marxilainen filosofia eilen - tänään - huomenna seminaari Hermannin kerholla keskiviikkona 1.7. klo 18.00. Alustavat Heikki Männikkö. Reijo Katajaranta ja Risto Koivula.

VALTTERILLE

Pidämme seuraavan kerran kirpputoria viikonloppuna 6 - 7.6.2009. Pöydän numero 869 lähellä pääovea vasemmalla puolella käytävän reunalla. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta
Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.
Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/

...ja blogeja

http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona - 27.5.2009

Sitten tapaammekin elokuussa

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Köyhän lanka palaa

Tontinvuokraajat - liike mielenosoituksessa Helsingin kaupunginvaltuuston ovella. Puhumassa liikkeen vetäjä Heikki Tervahattu.

Puolueet patamustimpia porvareita myöten ovat viime vaaleissa esiintyneet työväen ja pienituloisten asianajajina. Todellisuus näistä asianajajista pääkaupungin osalta nähtiin Helsingin kaupunginvaltuuston kokouksessa huhtikuun lopussa, symbolisesti kahta päivää ennen Työväen juhlapäivää, Vappua 2009.

Helsingissä asuminen on ollut pieni ï ja keskituloiselle kohtuuttoman kallista ja yhä kalliimmaksi se muuttuu, kun kaupungin vuokratonteilla asuvilta asukkailta aletaan periä suurkorotuksella kuorrutettua, **vuosittaiseen indeksiin** sidottua lisäkustannusta. Vuokramaalla sijaitsevien kiinteistöjen tonttien vuokrankorotukset tekevät kuukaudessa vuoden 2009 arvion mukaan 50-200 euroa/asunto asunnon koosta riippuen ja ne koskevat yli puolta Helsingin asukkaista. Helsingin asukasluku on 31.3.2009 578126 asukasta. Helsingissä on laskettu vuokratonteilla olevan 160 000 asuntoa, joista 52000 kaupungin omaa vuokra-asuntoa, ja jos perheeseen kuuluu 2,1 henkilöä laskettuna koko maan keskiarvon perusteella vuodelta 2006, niin vuokrienkorotus kirpaisee 336000 helsinkiläistä. Vuokrankorotukset korottavat luonnollisesti omistusasuntojen yhtiövastikkeita.

Tontinvuokraajat ï liikkeen esimerkkitapauksen vuokrankorotus olisi 1.1.2011 noin 2,27 ú/m^2/kk. Korotus tulisi porrastettuna viiden vuoden aikana. Seuraava suuri erä **uusittavia** tonttivuokria tulee vuoroon vuonna 2015. Silloin tonttivuokran vaikutus yhtiövastikkeeseen olisi peräti 3,65 ú/m^2/kk. Varsinainen aikapommi on ladattu vuodelle 2020, jolloin korotusvuorossa on 800 vuokrasopimusta. Mikäli laskennallisia tonttien arvoja edelleen nostetaan 10 %/v, olisi tonttivuokran vaikutus huikeat 5,92 ú/m^2/kk, mikä tekisi esimerkiksi **50 neliön asunnossa 300 euroa kuukaudessa pelkkää tonttivuokraa! (Lainaus Tontinvuokraajat - liikkeen sivuilta)**

Päätös tästä asumiskustannusten jyrkästä kallistumisesta tehtiin Helsingin kaupunginhallituksen esityksestä Helsingin kaupunginvaltuuston kokouksessa Helsingin Mustana Päivänä 29.4.2009. Ensimmäiset korotukset astuvat voimaan vuonna 2011.

Tämä kaupunginvaltuuston korotuspäätös ei ollut täysin yksimielinen, sillä Tontinvuokraajat - liike on tehnyt perustamisestaan, 22.1.2008 lähtien merkittävää työtä ja se on pyrkinyt vaikuttamaan valtuutettuihin pitääkseen asumiskustannukset aisoissa

Korotuspäätöksen puolesta äänestäneet valtuutetut eivät voi puolustautua sillä, etteivät he olisi tienneet, mistä on kyse ja mitkä korotuksen vaikutukset tulevat olemaan pienituloisen helsinkiläisperheen asumistulevaisuudelle. Muitakin, inhimillisempiä vaihtoehtoja suurkorotuksille olisi ollut, nimittäin tonttivuokrien tuottotavoitteen alentaminen neljästä prosentista kahteen. Se olisi silti ollut yli markkinoilta saatavien pitkäaikaisten sijoitusten reaalituottojen.

Taloudellisen nousukauden aikana kuultiin useita porvareiden käyttämiä puheenvuoroja, joissa Helsinkiin toivottiin huomattavia määriä ñmaksukykyisiäò veronmaksajia ja kun asuntojen rakentaminen on rajallista, on seuraava lähihistorian todiste ikävästi ymmärrettävissä:

Helsingin Mustavuoreen haluttiin rakentaa korkealuokkaisia ja kalliita asuntoja nykyisen upean luontoalueen paikalle; sen taistelun eliitti hävisi, kiitos Pro Mustavuorikansalaisliikkeen aktiivisuuden.

On erityisen toivottavaa, että Tontinvuokraajat ï liike jatkaa taisteluaan ja ensiarvoisen tärkeää on se, että me asukkaat olemme mukana samassa taistelurintamassa.

Suurpääoman edustajat ovat jo vuosia julkisesti halunneet vaihtaa osan Helsingin asukkaista siten, että nämä heidän kaavailemansa ñmaksukykyisetò asukkaat olisivat muuttaneet pienituloisten tilalle ja pienituloiset olisivat sitten joutuneet asumaan jonkun toisen, edullisemman kunnan alueella ja käymään töissä sieltä käsin.

Helsingin kaupungin vuokra-asuntojen myyntiä on puuhailtu etenkin oikeiston piirissä jo vuosia, he itse ovat puhuneet sietämättömän korkeista vuokra-asumisen kuluista ja sen perusteella ovat halunneet muuttaa vuokra-asuntoja omistusasunnoiksi. Todellisuudessa valtuuston nyt tekemän korotuspäätöksen seurauksena kaupungin vuokratulot kasvavat merkittävästi muutenkin.

Helsingin uudet tonttivuokrat ovat noin 2-3 kertaa korkeammat verrattuna Tukholmaan.

Kuinka tässä näin kävi? Lunastivatko puolueet kunnallisvaalilupauksensa?

Helsingin kaupunginvaltuustoon kuuluu kaikkiaan 85 jäsentä.

Kaupunginhallituksen tonttivuokrien korottamista esittänyt esitys sai 63 ääntä (KOK, SDP miinus poissaoleeksi merkitty Anttila, VIHREÄT ja yksi RKP-edustaja). Valtuutettu Paavo Arhinmäen (VAS) korotuksen hylkäysesitys sai 11 ääntä.

Poissa oli tästä äänestyksestä merkitty olleeksi 2 edustajaa, tyhjää äänesti 9 edustajaa.

Puolueittain tarkasteltuna SKP, Vasemmistoliitto (Vikstedt/VAS oli poissaolevaksi merkitty) ja Perussuomalaiset olivat kokonaisuudessaan vuokrien korotusta vastaan. Sen sijaan VIHREÄT, joita joskus kutsutaan viherpiipertäjiksi, ovat äänestystuloksen perusteella eliittiporvariston tunnollisia tukijoita. Koijärvestä on tullut eliitin tuottomaata, rahakasta mustaa multaa.

Tyhjää äänestivät Kristillisdemokraattien molemmat edustajat, Mika Ebeling ja Markku Vuorinen, Ruotsalaisen Kansanpuolueen Jan Oker-Blom, Astrdid Thors. Nils Torvalds sekä RKP/sit Sture Gadd. RKP:n Maria Björnberg-Enckell äänesti kaupunginhallituksen korotusesityksen puolesta. Keskustapuolueen kolme valtuutettua ilmaisivat ministeri Mari Kiviniemen johdolla tyhjän kantansa. Muut kaksi Keskustan valtuutettua olivat Eeva Kuuskoski ja Terhi Peltokorpi.

Vuokrankorotusta vastaan, Arhinmäen tekemän korotuksen hylkäysesityksen puolesta äänestivät SKP:n Yrjö Hakanen, Vasemmistoliiton Paavo Arhinmäki, Silvia Modig, Outi Ojala, Kati Peltola, Sirpa Puhakka ja Pekka Saarnio sekä Perussuomalaisten Seppo Kanerva ja Antti Valpas ja Perussuomalaisten/Sit Jussi Halla-Aho ja Nina Huru.

Juhani Valo

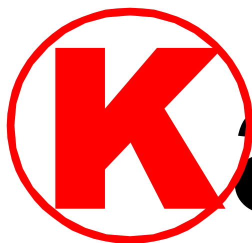
Eräitä tässä artikkelissa käytettyjä asiatietoja olen poiminut Tontinvuokraajat ï liikkeen sivuilta osoitteesta http://tonttivuokrat.wordpress.com/tontinvuokraajat-kansalaisliike/

Opas Koreaan on ilmestynyt

Ensimmäinen suomenkielinen opas Korean demokraattisesta kansantasavallasta vuosikymmeniin on ilmestynyt. Opas sisältää kuvaukset keskeisimmistä nähtävyyksistä, joihin KDKT:ssa vierailevat turistit yleensä tutustuvat (Pjongjang, Nampo, Myohyang-vuoristo, Paekduvuori, Kumgang-vuoristo ja Kaesong) sekä johdatuksen Korean luontoon ja maantieteeseen, historiaan, politiikkaan, talouteen, kulttuuriin ja tieteeseen, tapakulttuuriin ja matkailuun. Oppaassa on myös seikkaperäinen lähdeluettelo aikaisemmin ilmestyneestä, Korean demokraattista kansantasavaltaa käsittelevästä kirjallisuudesta.

Oppaassa on 64 sivua ja sen on kustantanut Juche-aatteen opintoyhdistys. Oppaan hinta on 10 euroa + postikulut. Tilaukset juha.kieksi@saunalahti.fi tai 040 849 8316

Kansan ääni

Nro 4/09
Syyskuu - Lokakuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

Työttömyys tappaa- voima ratkaisee

Työttömyysluvut tavoittelevat 400000 rajaa ja vaikuttavat suoraan miljoonan palkansaajan elämään. Jo v. 2001, kun päättäjät valitsivat euron markan tilalle, muistutimme, että Euron oloissa vaikeat kustannuskriisit hoidetaan irtisanomisilla, työttömyydellä ja julkisten palvelujen leikkauksilla. Tämä on käynyt toteen. Kustannukset sysätään kunnille. Työttömien lisäksi ñtapetaanò veronmaksajat ja kuntien palvelut. Vain voima ratkaisee

sivut 2-3 sekä keskiaukeama ja takasivu

Jaakko “Jaska” Muilu STP:n ehdokas Vihdissä

Sähköisen äänestyskokeilun epäonnistuttua Uudellamaalla kolmessa kunnassa, pidetään 6.9.2009 mm. Vihdissä uusintavaalit. Oikeistolaisen valtuuston vuoden toiminta on osoittanut, että toimintoja ulkoistamalla ja kunnan palveluja heikentämälläsekä sekä ylimitoitetuilla rakennussuunnitelmilla (Ideaparkki, ñaivonarikkaò) ei hoideta ihmisten tarvitsemia palveluita ja kunnan kehittämistä. Tarvitaan toisenlaista politiikkaa.

Sivu 4

Viljan poltto kärjistää elintarvikeongelmaa

Tiedotusvälineissä on kerrottu, että tulevana talvena Suomessa poltetaan 100000 tonnia viljaa. Se on kuulemma kannattavaa nyt kun viljan hinta on painunut alas. Sama homma toteutuu maidon kohdalla, josta tuottaja ei saa enää tuotantokustannuksia. Millainen on se yhteiskunta, jossa elintarvikkeita on kannattavampaa syömisen sijaan polttaa. tätä kannattaa meidän kaikkien pohtia, varsinkin kun osassa maailmaa on puute elintarvikkeista.

Sivu 5

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2009

Hallituksen budjetin sudenkuoppia

Hallitus pääsi budjettiriihessään sopuun budjetistaan yksimielisesti. Johtavien hallituspuolueiden politiikasta johtuen juuri vero-asiat ovat nykyisen poliittisen suuntauksen keskiössä. Veropolitiikassa määritellään kuka veroja maksaa, kuinka paljon maksaa ja minne kootut verovarat suunnataan. Vasemmistopuolueiden surkea menestys viime aikojen vaaleissa johtuu siitä, että rikkaille on annettu kaikki mahdollinen, ollaan ajautumassa kohti tasaveroa, jossa tuloverojen progressio koko ajan loivenee, jossa köyhät maksavat itse verojensa kautta oman terveydenhoitonsa ja sosiaaliturvansa. Kun siis hallitus otti paljon velkaa elvytyspakettiinsa, kenelläkö se maksatetaan? Tavallisella kansalla tietysti nostamalla arvonlisäveroa.

Työnantajien Kela-maksujen poistaminen teki miljardiluokan loven valtion budjettiin. Miten hallitus aikoo tämän loven täyttää? Taas mennään kansan taskuille. Kysymys on palkansaajien työttömyys-vakuutusmaksujen korottamisesta. Alun perin hallituksen tarkoituksena oli nostaa palkansaajien työttömyysturvamaksu 0,2%.sta 0,9%:iin, mutta hallituksen rohkeus ei loppultakaan siihen riittänyt. Nyt työttömyysvakuutusmaksu nousee suunnitellun 0,7% sijasta 0,2%, eli 0,4%:iin.

Miten tähän sitten reagoi Työttömyysvakuutusrahasto? Se ei hyväksy hallituksen liian pientä korotusta ollenkaan, koska rahastoon on syntymässä 1160 miljoonan euron aukko. Siis tämän verran jäisi perimättä tavallisten työläisten ja palkansaajien taskuista. Ja huom.! Tämä kaikki siksi, että työnantajien Kela-maksu poistettiin! Hallitus suositteli Työttömyysvakuutusrahastolle velan ottamista, mutta rahasto totesi, ettei se ole mahdollista, ainoa mahdollisuus on omaisuuden myyminen, jopa oma toimisto on vaarassa. Näin siis toimii porvarillinen politiikka, eikä SDP:llä eikä Vasemmistoliitolla ole ollut siihen mitään sanottavaa, sellaista joka olisi vakuuttanut äänestäjät näiden asioiden tärkeydestä.

Hallitus tosin teki myös joitakin pieniä parannuksia tavallisen kansan hyväksi, näitä olivat mm. työmatkalippujen käytön yleistämiseen tarkoitettu tuki, nuorison koulutuspaikkojen lisääminen, johon ohjataan 4,65 miljoonaa euroa jne., mutta tässäkin rahat otetaan toisesta taskusta ja siirretään toiseen. Erityisesti kohteeksi on joutunut valtion kehitysyhteistyörahat. Niitä piti nostaa kymmenillä miljoonilla, jotta päästäisiin 0,7 % osuuteen kansantuotteesta. Nyt niitä nostetaan vain 4 miljoonaa, joka ei paljoa muuta sitä 0,5% osuutta, mitä kehitysyhteistyövaroihin nyt menee.

Silloin 1980-luvun lopulla, kun pääomatulojen veroprosentti laskettiin yhdellä kertaa 48%:sta 25%:iin tätä perusteltiin sillä, että se aiheuttaisi Suomessa ennennäkemättömän taloudellisen kasvun ja sitä myötä myös verotulojen kasvun. Eiköhän tuo euroon liittymisestä ennakoitu ñennennäkemätön taloudellinen kasvuò ole jo nähty ja palattaisi vanhaan ja hyväksi koettuun pääomatulojen 48% veroasteeseen. Ensimmäiseksi pitäisi tietysti purkaa tuo työnantajien Kela-maksujen poisto ja toiseksi pitäisi palauttaa omaisuus- ja varallisuusvero. Kun vielä tullirajat laitettaisiin asianmukaisiksi, niin näillä eväillä Suomen kansan asiat saataisiin kuntoon. Suomen eliitin edut tosin saattaisivat siinä jonkin verran kaveta. Perusedellytyksenä on tietysti irtautuminen EU:n määräysvallasta.

Laman torjuntaan ï suurituloisten ja pääoman etuja suojellen

Hallituksen budjettiriihen tulo- ja menoarvio vuodelle 2010 perustuu kahteen asiaan. Ensimmäisenä on tietysti maailmantalouden tilanne. Talous oli vielä muutama kuukausi sitten vapaassa pudotuksessa. Nyt saattaa olla merkkejä siitä, että pudotus alkaisi tasaantua ja optimistisimmat jo ennustelevat, että talous voisi alkaa lähteä lievään nousuun joskus ensi vuonna. Se toinen asia on, että rikkaille ja pääomapiireille annettuihin miljardien veronhelpotuksiin ei sitten kajota.

Elvytystä syömävelalla

Globaalia talouskriisiä on maailmalla yritetty elvyttää massiivisilla ñelvytyspaketeillaò. Hallituksen budjettiesitys on 49,9 mrd. euroa, mutta se on voimakkaasti alijäämäinen. Alijäämää on lähes 13 miljardia, joka peitetään ottamalla saman verran velkaa. Tämä 13 miljardia on siis tuota elvytyspakettia. Valtio suuntaa elvytyksensä mm. aikaistamalla joitakin tieprojekteja ja varaamalla vaikeuksissa oleville rakennusalan yrityksille 1170 miljoonaa euroa. On muistettava että tuo elvytyspaketti kuitenkin on syömistä tulevaisuudelle varatuista rahoista ja valtionkin on maksettava lainansa pois. Ja sehän tapahtuu kansan selkänahan kustannuksella tietenkin.

Kuntien talous pannaan koville

Kuntatalouden talouslama on ajanut kuralle. Laman nostama työttömyys, joka on kohta jo 400.000 luokkaa (riippuen miten työttömyys lasketaan), on syönyt pohjan kuntien verovarojen kertymästä. Kunnilta odotetaan niinikään toimeliaampaa osanottoa työttömyyden hoitoon. Tähän harvalla kunnalla on mitään mahdollisuuksia, sillä hallituksen itsensä kunnilta sulkemat rahahanat pakottavat kunnat rääpimään varat entistä pahemmaksi käyvän työttömyyden hoitoon. Kunnat tarvitsisivat jo tälle vuodelle menojen kattamiseksi lisää 100 miljoonaa euroa ja ensi vuodelle tarve on jo 250 miljoonaa. Budjettiesityksessään hallitus lupaa kunnille valtionapuja lisää 90 miljoonaa euroa, mutta tästäkin summasta menee vain 30 miljoonaa kuntien palvelujen pyörittämiseen. Loput menevät rakennusten korjauksiin ja ATK-laitteiden hankintoihin. Tämä lisäys on täysin riittämätön todellisiin tarpeisiin nähden. Hallituksen teennäinen elvytysohjelma tuo kuntien ylle tummia pilviä myös suoraan paikallistalouden osalta. Hallituksen kuntiin kohdistama säästökuuri kasvattaa entisestään paineita kunnallis,- ja kiinteistöverojen korotuksiin ja uhkana on samalla velkataakan kasvu. Tämä on erityinen uhkakuva etenkin pienille kunnille, jotka muutoinkin räpiköivät suurten muuttotappiolukujen, peruspalveluiden toimivan ylläpidon ja kuntaliitospaineiden ristiaallokossa. Kuntaliiton varatoimitusjohtaja Timo Kietäväinen varoittaa, että säästötoimet tulevat johtamaan kunnallisveroprosenttien nousuun jopa n. 120 kunnassa. Toisena seurauksena ovat suuret henkilöstön lomautukset kuntien palkkamenojen pienentämiseksi. Tämä kaikki tulee vääjäämättä näkymään kuntien palveluiden heikkenemisinä.

Tässä tulee vastaan tuo hallituksen toinen toimintaperiaate, suurituloisten ja pääomapiirien suojeleminen. Kun kuntaliitto vaati kesällä, että osa kertyneistä pääomatuloveroista olisi suunnattava korotettuina valtionosuuksina kunnille, mitä sanoikaan maailman huonomuistisin pääministeri Matti Vanhanen. Hän totesi, että silloin valtion olisi otettava lisää lainaa aiheutuvan budjettivajeen peittämiseksi. Hänelle ei tullut mieleenkään, että tarvittavat varat voitaisiin saada pääomatuloille ja suurituloisille jo annettujen verohelpotusten perumisesta ilman mitään uusia lainanottoja. - No ehkä tämä muistamattomuus johtuu suuryritysten jakamista vaalirahoista johtavien puolueiden kansanedustajille. - Omaisuus- ja pääomatulojen verotus on jo poistettu v. 2006 budjetissa ja se vähensi valtion verotuloja noin 300.000 euroa. Myös 2007 budjetissa poistettiin perintövero yrityksiltä ja maatiloilta. Lisäksi ansiotuloissa verohelpotukset ovat suosineet järjestään suurituloisia satojen miljoonien edestä. Työnantajien kansaneläkemaksu poistetaan kokonaan 1.1.2010. Tämä poisto vie valtiolta miljardin verran euroja. Hallitus suosittelee tässä tilanteessa kunnille, että ottakaa lainaa. Valtionosuuksia ei nosteta. Mutta lainahan loppupeleissä kaatuu kuntalaisten maksettavaksi.

Kosmeettisia parannuksia

Näiden parin miljardin verotulojen menetysten myötä ja niiden tilalle otetun elvytyspaketin myötä hallituksen budjetti lupaa joitakin pieniä parannuksiakin, mutta niiden summat pyörivät muutamissa miljoonissa verrattuna verohelpotusten miljardeihin. Mm. maatalousyrittäjien vuosilomiin hallitus antaa ruhtinaalliset 4 miljoonaa euroa, isyysvapaisiin hallitus uhraa yhden miljoonan. Nuorisotyöttömyyden torjuntaan hallitus varasi vain 33 miljoonaa lisärahaa. Suuri yliopistouudistus tuo taas mukanaan sen, että kun aikaisemmin yliopistojen kirjat, laitteet, tietokoneohjelmat ym. hankinnat olivat vapaita arvonlisäveroista, niin nyt niille mätkäistään 22 % arvonlisävero. Se varmasti tulee nakertamaan opiskelijoiden pankkitilejä. Ruoan arvonlisäverosta hallitus väänsi pitkään peistä. Ruoan ALV:n laskeminen 12 % oli Keskustan päävaatimuksia. Ravintolaruoan ALV:n laskeminen samalle tasolle kuin kaupparuoan oli muiden hallituspuolueiden tavoitteena. Lopputuloksena saatiin jonkinlainen epäsikiö. Ensin kaupparuoan ALV laskee lokakuun alussa 12%:iin. Sitten ensi vuoden heinäkuun alusta ALV nostetaan kaupparuoan osalta 13%:iinja samalla ravintolaruoan ALV laskee samaiseen 13 %:iin.

Kehitysmäärärahoista hallitus sai budjettiriihessään myös melkoisen farssin. Niitä oli alunperin sovittu nostettavaksi 65 miljoonalla, mutta hallitus aikoi poistaa lisäyksen kokonaan. Tämä nosti julkisuudessa niin suuren mekkalan, että hallituksen oli peruttava aikeensa. Lopulliseksi nostoksi jäi kuitenkin vain vaivaiset 4 miljoonaa.

RK&AS Kä

Vapaakauppa vai rajasuoja

Ainakin sata vuotta suuryritykset ovat vaatineet globaalia vapaakauppaa. Eri syistä mm. työväenliikkeen vastustuksesta johtuen se ei ole onnistunut. Toisaalta monet valtiot ovat kokeneet itsensä taloudellisesti liian heikoiksi. Voimistuakseen ne ovat pitäneet tärkeänä tuonnin ja viennin rajasuojaa, protektionismia, joka toteutettiin kansainvälisellä tullisopimuksella. Se tunnettiin nimellä GATT.

Määrätietoisen ja erittäin laaja-alaisen työn tuloksena maailman suurten valtioiden suuryritykset olivat tuotantokyvyiltään kasvaneet liian suuriksi, että ne voisivat kasvattaa voittojaan oman maansa rajojen sisällä. Tällaisia monopoleja oli kehittynyt kaikilla mantereilla. Ne halusivat pääomien ja tavaroiden vapaan liikkumisen yli rajojen, pois tullit ja kaikki mahdolliset kaupan esteet.

Sitä varten eri alojen todelliset suuryritykset, monopolit, perustivat Maailman kauppajärjestön, WTO:n. Ylikansallisilla suuryrityksillä on yhteiset intressit; enimmäisvoitto. Ylikansalliset monopolit ovat todella suuria. Niiden taloudelliset voimavarat ylittävät jopa monien valtioiden voimat, mm. Suomen. Siksi ne kykenivät etujärjestöjensä kautta naamioimaan vaatimuksensa globaalista vapaakaupasta kaikkien etujen mukaiseksi hyvinvoinnin tekijäksi ja tekemään protektionismista kehitystä jarruttavan mörön, että se on kaiken pahan alku ja juuri. Tästä näkemyksestä oli saatava yleinen mielipide ja sen ne myös saivat.

Vapaakaupan vaatimukset ovat myös EU:n perusta. Ne ovat Euroopan Unioniin liittymisen ennakkoehto. Kuten sanottu vapaakaupan vahingolliset seuraukset on tiedetty iät ja ajat. Sitä vastaan EU:n vastainen kansanrintama on puhunut kaikella voimallaan. Kuulijoita oli kuitenkin liian vähän ja heidänkin joukossaan oli liikaa epäileviä tuomaita. Seuraukset ovat nyt näkyvissä.

Suomessa ehtojen täyttäminen aloitettiin 1985 ja ne saatiin valmiiksi 1992. Pääomien vienti kasvoi hiljalleen, kunnes yritysten myynnit ulkomaalaisille saivat 1995 jälkeen tuulta siipiensä alle, pääomien vienti kiihtyi vauhdilla. Vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailla 27,5 miljardia, mutta 2008 niitä oli jo 406 miljardia euroa, 1 376 prosenttia enemmän. Kapitalisteja ei kiinnostanut niiden investoiminen kotimaahan.

Tavaroiden ja palvelusten vapaan liikkumisen seuraukset olivat kohtalokkaat. Asiaa voidaan tarkastella BKT osuuksien muutoksella. Kaudella 1990ï 2008 muutos on ollut valtava. Sitä kuvaa omalla tavallaan se, että bkt:stä viennin osuus on kasvanut 21,7 prosentista 54,1 prosenttiin, tuonnin osuus 25,3 prosentista 43,3 prosenttiin ja erotus (kotimarkkinat) 53,0 prosentista, joka se oli iät ja ajat, olemattomiin 2,5 prosenttiin.

Tuotantorakenne 1990–2008

	1990.		2008.		Muutos		
	mrd.€	%	mrd.€	%	mrd.€	%	% yks.
1 Kokonaistuotanto	157,5	**100,0**	367,0	**100,0**	209,5	133,0	**0**
2 varasto	81,9	**52,0**	201,3	**54,9**	119,4	145,9	**2,9**
3 vienti	20,0	**12,7**	86,8	**23,7**	66,8	333,7	**10,9**
4 tuonti	-21,5	**-13,6**	-79,6	**-21,7**	-58,1	270,3	**8,0**
5 kotimaahan	77,1	**49,0**	158,5	**43,2**	81,4	105,5	**-5,8**
6 tuotanto yhteensä	157,5	100,0	367,0	100,0	209,5	133,0	**0**

Todellisuudessa vuodesta 1990 vuoteen 2008 kokonaistuotannosta (kts taulukko) viennin ylimääräinen osuus kasvoi huimasti. Sen työllisyysvaikutus ei ollut kuitenkaan kovin merkittävä, sillä pääasiassa se vain lisäsi teollisuuden koneiden käyttöastetta ja nosti työn tuottavuutta. Tuonnin osuus kasvoi 29,5 miljardia euroa. Se vähensi suomalaista työn tarvetta 183 800 työvuotta. Kotimaahan tuotettujen tavaroiden osuus supistui 21,2 miljardia euroa ja vähensi työn tarvetta 132 100 työvuotta. Vapaakaupan kokonaisvaikutuksena Suomessa työn tarve väheni 316 600 henkilötyövuotta.

Toisaalta työllisyyden tarkastelu osoittaa, että vuonna 1990 työvoimalta puuttui työtunteja 13,0 prosenttia. Vuonna 2008 työtunneista puuttui jo 21,5 prosenttia. Tällä kaudella työttömyyden kuva on muuttunut rajusti. Osa palkkatyöläisistä joutui työttömyyskierteeseen, jossa oli (42,7 % työvoimasta). Heille riitti töitä keskimäärin 7,5 kuukautta, palkatonta aikaa vuodessa oli 4,5 kuukautta. Lisäksi oli pitkäaikaistyöttömiä (1,8 %) ja syrjäytettyjä (9,8 %). Itse asiassa työn puute kosketti eri tavoin yhteensä 54,3 prosenttia työvoimasta.

Lamasta riippumatta suuret ylikansalliset monopoliyritykset jatkavat saalistustaan. Suorastaan yliluonnollisilla voimavaroillaan ne syövät heikompiaan, jonka jälkeen niiden mahdollisuudet enimmäisvoittojen hankkimiseen helpottuvat. Samalla kiinnostus kansallisen tuotannon kehittämiseen ja uuden luomiseen hiipuu.

Tässä kehityksessä jopa suuretkin maat saattavat joutua vaikeuksiin. Hyvänä esimerkkinä ovat Yhdysvallat. Se on tuudittautunut omaan erinomaisuuteensa ja pudonnut kärryiltä. Siitä esimerkkeinä ovat sen tavaraa tuottavien yritysten (mm. autot) ja rahalaitosten tuottavuus- ja finanssivaikeudet, maan kauppataseen mieletön alijäämä ja valtavaksi paisunut valtion velka. Tuotannon jälkeen jäämisestä kertoo myös se, että myös kotimarkkinatuotantoa on siirretty halvan työvoiman maihin. Ongelmat kasaantuvat, työttömyys ja kurjuus lisääntyvät vauhdilla.

Suomi on samassa tilanteessa. Kotimarkkinatuotannon osuus supistuu edelleen. Nyt sen rinnalle on tullut vientiteollisuuden alasajo. Molemmat lisäävät työttömyyttä, pahoinvointia ja kurjuutta. Ongelmat kasaantuvat ja työttömyys pahenee.

Kansallinen etu vaatii näiden vaikeuksien kasaantumisen purkamista, joka vaatii pääomien ja tavaroiden liikkumisen rajoittamista. Sitä suurpääoma vastustaa kaikin voimin. Toimiessaan vapaasti yli rajojen sillä on parhaat madollisuudet hankkia enimmäisvoittoja. Siksi kansalliset ja suurpääoman edut ovat jyrkässä ristiriidassa ï ne ovat törmäyskurssilla. (KÄ/KK)

Pannaanko töpinäksi?

Kesällä saatiin hämmästellä uskovaisten ja vapaa-ajattelijoitten nokittelua. Se tapahtui aikana, jolloin maailman ja maan talous on kuralla. Uskosta ja koulutuksesta riippumatta yli miljoonan palkkatyöläisen työttömyys, köyhyys ja kurjuus ovat lisääntyneet.

Näyttää siltä, että kaikki kurjuus ja paha olo tapahtuu sinun ja minun tahdosta riippumatta. Ihan kuin se olisi ñkorkeamman käresò. Mutta ei se ole, siihen ei vaikuta sinun eikä minun loitsu eikä rukous. Se on ihmisen politiikan tulos. Kurjuudesta ja pahasta olosta päästään, kun panemme hynttyyt yhteen ja yhdessä toimimme pahaa oloa, köyhyyttä ja kurjuutta vastaan. Varaa on vaikka lampaat söis!

❑ ❑ ❑

Suurpääoman, monopoliyhtiöiden, ikimuistoinen vaatimus on ollut pääomien ja tavaroiden vapaa liikkuminen. EU:n vastainen kansanrintama on huutanut kaksikymmentä vuotta äänensä käheäksi niiden turmiollisuutta vastaan. Varoitus kaikui kuuroille korville. Nyt sitten saadaan kantapään kautta kokea niiden suoma kurjuus. Maailmanlaajuinen lama kuppaa meitä ihan viimeisen päälle; vienti on vaikeuksissa, ulkomaille sijoitetuista valtavista pääomista huikeat määrät, kuten näyttää, ovat haihtuneet maailman tuuliin.

Pääomien liikkumavapaus aiheutti sen, että maan keskeinen tuotanto myytiin ulkomaisille. Siitä saadut rahat ja voitot on viety maasta. Vuonna 1990 pääomia oli ulkomailla pyöreästi 27, mutta 2009 maaliskuussa komeat 420 miljardia euroa. Kasvua on valtavat 393 miljardia euroa! Politiikka, joka sallii moisen holtittoman pääomien maastaviennin, ei ole isänmaallista pätkän vertaa. Päinvastoin. Se on suorastaan maanpetturuutta, rikollista.

Suomalaisen tuotanto- ja rahalaitosten omistuksen vyöryminen kasvottomaan ulkomaiseen omistukseen on johtanut raakaan peliin, jossa duunarit koulutuksesta riippumatta eivät merkitse mitään. Kannattavia tehtaita on lopetettu ja edelleen lopetetaan.

Työläiset, koulutuksesta riippumatta, ovat tavaroiden vapaan liikkumisen edessä täysin turvattomia. Turvattomuus on syntynyt mielipuolisesta tuotantorakenteen muutoksesta. Vuonna 1990ï 08 tuotannossa viennin ja tuonnin osuus kasvoivat reippaasti, mutta kotimaisen työn osuus romahti. Tolkuton pääomien vienti ja kotimarkkinatuotannon alasajo tuhosivat kaikki lamanvastaiset puskurit. Lamat pahenevan työttömyyden kanssa ja ovat tulleet jäädäkseen!

❑ ❑ ❑

Hallitus valittaa, että tulot eivät riitä. Samaa valittavat myös kunnat. Molempien on otettava velkaa, mutta kuntien on vielä leikattava menojaan ja myöhemmin valtionkin. Tässähän ei ole mitään uutta, mutta puheiden paino on vain lisääntynyt.

Valtio on kusessa tekojensa vuoksi. Viimelaman aikana tehtiin rajuja veronalennuksia sillä perusteella, että yritysten kilpailukykyä on parannettava. Yritys- ja pääomaverot alennettiin 50 prosentista 25 prosenttiin. Nyt yritysvero on 26 prosenttia. Valtion menetys yritysverosta on noin 6,3 miljardia ja pääomatulosta noin 2,4 miljardia euroa.

Progressiivinen maksimissaan 70 prosentin osinkovero poistettiin kokonaan, mutta nyt se on 28 prosenttia. Valtion menetys on arviolta 3-4 miljardia euroa. Viimeksi lahjoja suurpääomalle on annettu poistamalla varallisuusvero ja työnantajien kelamaksut.

Entä tulos? Hyvät yritykset myytiin ulkomaille ja 50 000 yritystä teki konkurssin tai muuten lopetettiin. Verolahjoista ei ollut apua. Hallitusten perustelut ovat osoittautuneet pelkäksi haiseviksi valheiksi. Niinpä, jos valtio haluaa, voi helposti pelastaa budjettinsa purkamalla älyttömät yritys-, pääoma-, osinko- ja varallisuusverojen huikeat alennukset!

Kuntien tila on erityisen kurja. Sekin on valtion aikaansaannosta. Aiemmin valtionosuus oli korvamerkittyä. Se osoitettiin suoraan eri hallinnon aloille kuten koulutukseen, sosiaalitoimeen jne.. Parikymmentä vuotta sitten tämä järjestelmä lopetettiin ja valtion osuus muutettiin könttäsummaksi, jonka kunnat voivat käyttää mielensä mukaan.

Nelisen vuotta sitten kuntien yhteenlaskettu ylijäämä oli noin 3,5 miljardia euroa. Se ja rapiat päälle käytettiin investointeihin. Nyt kunnat ovat joutumassa ahdinkoon. Tulot vähenevät ja menot kasvavat. Molemmat ovat seurausta työttömyyden ja pahoinvoinnin lisääntymisestä sekä kasvaneista investoinneista.

Tilastokeskuksen arvion mukaan kuntien 2010 menot kasvat puolta nopeammin kuin tulot. Vuoteen 2006 kunnat velkaantuivat 38 miljoonaa euroa, 7 euroa per asukas. Kuluvan vuoden investointitahdilla velat lisääntyisivät 2,3 miljardia euroa, 456 euroa per asukas. Nyt hallitus haluaa höllentää kuntien talouden tasapainottamisvelvoitetta ja lisätä kuntien oikeutta ottaa reippaasti lisää velkaa. Kasvavat velat siirtäisi ja lisäisi kuntien ahdinkoa kasvavien korkomenojen ja lyhennysten vuoksi pitkälle tulevaisuuteen.

Velkaantumisen pelossa kunnat leikkaavat jokaiseen vaikuttavista palvelumenoista. Mutta niistä ei kuitenkaan tarvitse leikata senttiäkään, sillä vain ylijäämä supistuu. Kauhuskenaarioista huolimatta ylijäämää jää, miten kullekin, vielä yli 1,5 miljardin euroa. Se on käytettävissä investointeihin. Kun tarpeettomat investoinnit on leikattu, välttämättömän vajauksen, 1,5 miljardia, on valtion maksettava!

❑ ❑ ❑

Eduskunta ei halua tarkastella viimeisen parinkymmenen vuoden politiikan tuhoisia vaikutuksia työväenluokalle, kansan suurelle enemmistölle. Se on tyytyväinen tuloksiin, joka ruokottomasti rikastuttanut sekä ulkomaalaista että suomalaista suurpääomaa. Se on tyytyväinen tuloksiin, jossa voi lykätä kaikki laman syyt globaalille maailmalle. Se on tyytyväinen tuloksiin, jossa maassa on yhteiskuntarauha, jota kurjuudenkaan lisääntyminen ei näytä horjuttavan.

Palkkatyöläisten, korkeasta koulutuksesta riippumatta, työttömyys, köyhyys ja kurjuus ovat lisääntyneet, mutta luokkatietoisuudesta eikä luokkataistelusta puhuta, vaikka se on ajankohtaisempaa kuin ehkä koskaan. Politiikan suuntaa on muutettava. Olisiko jo aika panna töpinäksi?

Kai Kontturi

Jaakko "Jaska" Muilu STP:n ehdokas Vihdissä

Jaska hoitaa kuntoaan polkupyöräilemällä.

Viime vuoden lokakuussa pidetyt kuntavaalit menivät tunnetusti pieleen kolmessa kunnassa, Vihdissä Karkkilassa ja Kauniaisissa. Syynä oli uudenlaisen sähköisen äänestyksen kokeilu. Kokeilu epäonnistui ja satoja ääniä jäi rekisteröitymättä. Sunnuntaina syyskuun 6. vaalit uusitaan. Suomen Työväenpuolueen kannalta vaalit ovat mielenkiintoiset. Ensimmäistä kertaa meillä on mahdollisuus keskittyä kunnolla yhden ehdokkaamme mainostamiseen, koska oikeusministeriön puolueille jakama avustus antaa tähän mahdollisuuden. Käytämme mielihyvin hyväksemme tämän tuen.

Suomen Työväenpuolueella oli ehdokas Vihdissä. Täällä ehdokkaanamme on Kari Jaakko ("Jaska")Muilu numerolla 64. Jaakko on 61-vuotias insinööri, pääluottamusmies ja isoisä. Hän harrastaa tietopuolista kirjallisuutta ja ylläpitää kuntoaan pyöräilyn avulla. Jaakko asuu Männikössä, Vihdin kirkonkylän lähellä yhdessä avopuolison ja Nigu-koiran kanssa. Poliittisesti Jaakko Muilu kannattaa hyvinvointivaltiota ja vastustaa palveluiden yksityistämistä. Julkiset palvelut ovat hyvinvointivaltion ja hyvinvointikunnan perusta. Jaakko vastustaa uusliberalismia ja kannattaa voimakkaasti Vihdin kehittämistä muutaman aluekeskuksen varassa. Näitä on nyt kolme: Nummela, Vihdin kk. ja Ojakkala. Jaakko on ollut ehdolla eduskunta- ja EU-vaaleissa.

Tätä mieltä Jaska on Vihdin kehittämisestä

Uusintavaali tulee otolliseen aikaan: Oikeistovetoinen valtuusto on jo päässyt näyttämään, ettei noudatetulla politiikalla kyetä ratkaisemaan kunnan moninaisia ongelmia. Toimintojen ulkoistamiset, kunnan oman palvelutarjonnan heikennykset ja ylimitoitetut rakennussuunnitelmat ï ns. ideaparkit - eivät todellakaan ole vihtiläistä kestävän kehityksen politiikkaa. Tällainen ñaivonarikkaò vain tappaisi alueen pienyrityksiä ja lisäisi alueen työttömyyttä.

Vihdissä on jo riittävästi kehityskeskuksia ja kunnan rakenne on pahasti sirpaloitunut. Tätä osoittaa se, että kunnan kolmanneksi suurimmassa taajamassa Ojakkalassa on asukkaita vain reilu 1000, kun Vihdin koko väkiluku on noin 27000. Samalla kun huolehditaan uusien kehityskeskusten peruspalveluiden rakentamisesta, onkin kiinnitettävä erityistä huomiota kirkonkylän alueen ja Ojakkalan kehittämiseen. Tähän liittyy kunnan sisäisen julkisen liikenteen kehittäminen.

Kirkonkylän palvelut ovat kaukana Nummelan tarjoamasta tasosta. Linja-auto-aseman ympäristö on vain välttävässä kunnossa.

Kuntayhtymä Karviainen on merkinnyt vihtiläisten omien palvelujen heikentymistä. Ei käy laatuun, että Vihdin kokoisesta kunnasta puuttuu terveyskeskustasoinen ilta- ja viikonloppupäivystys. Vihtiläisten on saatava peruspalvelut omasta kunnasta. Kuntayhtymä Karviainen on Karkkilan, Nummi-Pusulan ja Vihdin perustama perusterveydenhuollon ja sosiaalitoimen kuntayhtymä Länsi-Uudellamaalla. Kuntayhtymä aloitti toimintansa 1.1.2009. Kuntayhtymän väestöpohja on n. 43.000 asukasta. Henkilökuntaa kuntayhtymän eri tehtävissä 3:n kunnan alueella on n. 500 henkilöä. On selvää, että tällainen kuntayhtymä viimekädessä pyrkii kuntien henkilökunnan supistamiseen silläkin uhalla, että palvelut heikentyvät ja etääntyvät kuntalaisista.

Positiivista Vihdissä on tiestön kehittyminen, mikä mahdollistaa myös julkisen liikenteen kasvattamisen koko kunnan aluetta kattavaksi. Espoo-Lohja-Salo ï ratahanke on malliesimerkki kestävän kehityksen mukaisesta linjasta, jota täytyy kaikin voimin tukea. Ei myöskään pidä unohtaa rataliikenteen kehittämistä nykyisellä Hanko-Hyvinkää rataosuudella.

Jaakko Muilu

Taatusti rämettymätön vaihtoehto, Jaska

- **Vihtiä tulee kehittää kolmen kasvukeskuksen pohjalta.**
- **Vihdin oma elinkeinoelämä tulee toimeen ilman Ideaparkkia.**
- **Terveyspalvelut turvattava vihtiläisille omassa kunnassa kaikina vuorokaudenaikoina.**
- **Kunnan omat työpaikat tulee säilyttää. Hyvinvointipalvelut tuotettava kunnan omina palveluina ilman ulkoistamisia.**

Palkkatuki purisi nuorten työttömyyteen

Investointituilla, koulutuksella ja monilla muilla toimilla on saatu ehkäistyä talouden romahtamista. Avainongelma on, että työvoimapolitiikassa keskeistä palkkatukea ei ole lisätty. 1990-luvun laman edellä niillä leikattiin pitkäaikaistyöttömyyttä, ja laman aikana työllistäminen kaksinkertaistettiin.

Nuorten kohdalla raha pitäisi kohdistaa niin, että työttömyys katkaistaan työllistämällä tai koulutuksella ennen kuin työttömyys on jatkunut yli kuuden kuukauden. Tämän onnistumiseksi toimia tulisi alkaa kohdentaa 3ï 4 kuukauden työttömyyden jälkeen. Tavoite olisi, että työttömyys katkaistaisiin yhdeksän kuukauden työllistämisjaksoilla.

Esimerkiksi 200 miljoonan euron lisäyksellä saataisiin tuen tasosta riippuen työllistetyksi runsaat 30 . 000 nuorta ja ikääntyvää työtöntä. Työnvälitys osaa kohdistaa toimet tehokkaasti, ja ne vaikuttavat nopeasti. Samalla leikattaisiin edessä olevan talvityöttömyyden huippua.

Työllistäminen ei lisää velkaa summalla, jonka valtio käyttää työllistämiseen. Kun työtön palkataan 1.700 eurolla kuukaudessa, työttömyysturvakulut säästyvät. Palkkamenosta maksetaan myös veroja ja sosiaaliturvamaksuja enemmän kuin työttömänä. Kaksi kolmannesta rahasta palaa siten suoraan takaisin valtiolle tai kunnille.

Jos palkkauksiin siis käytetään mainitut 200 miljoonaa euroa, meno on hyödyt vähentäen noin 60 miljoonaa euroa . Vain jälkimmäinen summa lisää velkaa - mahdollisesti tilapäisesti. Tuo 60 miljoonan velka lisää työn saaneen käteenjäävää tuloa ja parantaa ostovoimaa. Tämän lisäksi vältetään niitä kustannuksia, joita seuraa työttömyyden pitkittymisestä .

Työhallinnon maksamassa palkkatuessa valtio maksaa palkkausmenosta osan ja työnantaja loput. Eri vaikutukset huomioon ottaen kaksi kolmannesta tulee yhteiskunnalle suoraan takaisin, osa kunnille.

Mielekkäitä töitä löytyy. Velkapelon sijaan tarvitaan rohkeutta toimia tehokkaasti käytössä olevin välinein eikä juuttua valmistelujahkaukseen.

Pekka Tiainen
valtiotieteiden tohtori
neuvotteleva virkamies
työ- ja elinkeinoministeriö

Vihdissäkin kunnalliset vaalimainospaikat (kyhäelmät) on sijoitettu mahdollisimman syrjäisiin paikkoihin.

Maidon tuottajahinnan lasku kurittaa viljelijöitä

Maidon tuottajahinta on laskenut vuoden 2009 aikana liki 10 senttiä litralta. Hinnan lasku tuntuu maidontuottajien kukkarossa varsinkin kun samaan aikaan tuotantopanosten hinnat eivät ole laskeneet. Myöskään kuluttajahinnoissa lasku ei näy, päinvastoin. Lisääntyvät voitot jäävät kauppiaiden taskuihin.

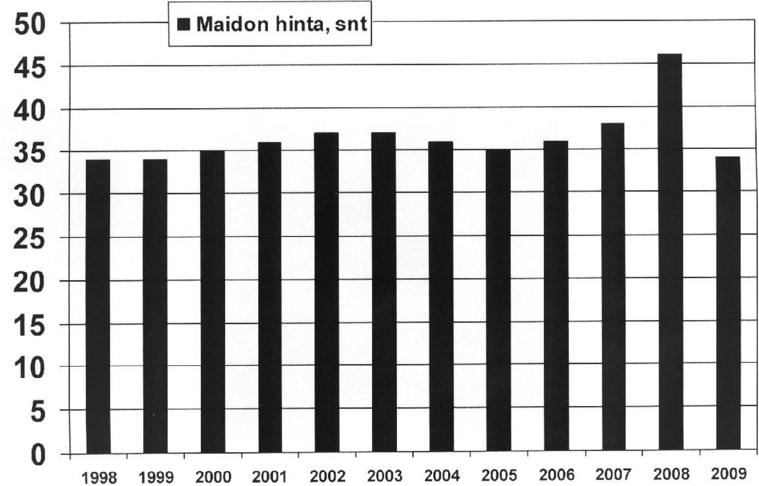
Suomen maidon kokonaistuotanto oli vuonna 2008 2 244 miljoonaa litraa, eli vajaa kaksi prosenttia ja noin 43 miljoonaa litraa vähemmän kun vuonna 2007. Maidon kokonaistuotanto väheni kuudetta vuotta peräkkäin. Luomumaidon osuus meijerimaidosta oli reilun prosentin eli noin 28 miljoonaa litraa. Vuoden 2008 lopussa maidontuottajia oli noin 11 890, eli vajaa seitsemän prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna. Lypsylehmiä oli 288.350, eli puoli prosenttia enemmän kuin edellisvuonna.

Maidon tuottajahinta laskee

Valio on laskenut maidon tuottajahintaa kuluneen vuoden aikana liki 10 senttiä. Se on nyt samalla tasolla kuin vuonna 1998. Valion mukaan tuottajahintaa joudutaan laskemaan, koska maitotuotteiden halpatuonnin kasvu painaa Suomessa kaikkia maitotuotteiden hintoja alas. Ongelmana on Keski-Euroopan ja Tanskan ylituotanto, mikä on aiheuttanut kriisin koko alalle. Valion toimitusjohtajan Pekka Laaksosen mukaan tuontijuuston osuus on kasvanut jo lähes 40 prosenttiin. Valio joutuu viemään entistä enemmän maitoa heikosti kannattavana jauheena ja voina.

Kuluneen kymmenen vuoden aikana tuotantopanosten, kuten rehujen hinnat ovat kohonneet merkittävästi. Maidontuottajat alkavat olla ahtaalla kun maitotiloilla tuotto ei enää kata menoja. Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliiton (MTK) esimerkkilaskelmassa 25 lehmän maitotilalle pudotus tarkoittaa 20 000 euron menetystä vuodessa.

Maidon tuottajahinta on Suomessa samalla tasolla muun Länsi-Euroopan kanssa, vaikka olosuhteet ovat meillä maanviljelijän kannalta aivan toisenlaiset kun Keski- ja Etelä-Euroopassa. Kylmän ilmaston vuoksi kasvukausi on lyhyt ja eläimille pitää rakentaa navetat toisin kun lämpimimmillä alueilla.

Maitokiintiöiden poisto vapauttaa maidontuotannon

Komissio on päättänyt lakkauttaa maitokiintiöt vuonna 2015, jonka jälkeen maidontuotanto on vapaata. Jotkut näkevät tämän hinnanlaskun jo kiintiöiden lakkautuksen ennakointina. On arvioitu, että EU:n maidontuotanto kasvaa noin 5 % vuoteen 2016 mennessä, jos kiintiöt poistuvat, todennäköisesti jopa enemmän. Erityisen pahasti tilanne kirpaisee Euroopan reuna-alueita, kuten Suomea, joilla ei pystytä kilpailemaan Keski-Euroopan tuotanto-olosuhteiden kanssa esimerkiksi ilmasto-olosuhteista johtuen.

Suomessa kiintiöiden poiston arvellaankin laskevan tuottajahintaa yli 10 %. Tämä vähentää entisestään maidontuotantoa ja ylipäänsä suomalaista elintarviketeollisuutta. Kiintiöiden poisto on jälleen yksi osoitus, miten eurooppalaista maataloutta ajetaan kohti vapaata markkinataloutta ja suuria tuotantoyksiköitä. Suomen maatalous hiipuu tämän pelin seurauksena.

Maidon kuluttajahinta ei laske

Vaikka maidon tuottajahinta onkin laskenut tänä vuonna liki neljänneksen, ei lasku tunnu kuluttajien kukkarossa. Tuottajahinnan laskun imuroivat toisaalta Valio ja muut meijeriyritykset ja vähittäiskauppa. Vapaan markkinatalouden olosuhteissa suurteollisuus ja kauppa eivät tingi missään olosuhteissa voitoistaan, vaan laskun maksavat tuottajat ja kuluttajat.

Maito on tyypillisesti sellainen tuote, että sen kuljettaminen toiselta puolelta maapalloa ei ole kokonaistaloudellisesti järkevää, vaan se kannattaisi tuottaa lähellä kuluttajaa. Vaarana on että kotimaisen tuotannon hiipuessa suomalaiset tuottajat maksavat maidostaan yhä korkeampaa hintaa.

KÄ/Juha Kieksi

Lainaus uudesta kirjasta ñItämeri sotanäyttämönäò

Robert Jackson (englantilainen historioitsija), Minerva Kustannus Oy, 2009

ñSaksalaiset sotilaat marssivat Viroon vasta joulukuussa 1917, kun Viro oli eronnut Venäjäsyä vallankumouksen kintereillä. Kun Brest-Litovskissa käydyt rauhanneuvottelut epäonnistuivat, Saksa jatkoi etenemistään ja varmisti kaikkien kolmen valtion miehityksen helmikuussa 1918.ò...

ñSaksan yleinen tavoite muuttaa Baltian maat Preussin maakunniksi hiipui marraskuun 11. päivänä 1918, kun vihollisuudet päättyivät länsirintamalla. Aselevon ehtojen 12. artiklan mukaan saksalaisten tuli vetäytyä alueelta, joka aiemmin kuului keisarilliselle Venäjälle, siinä vaiheessa kun liittoutuneet pitäisivät sitä mahdollisena ottaen huomioon alueiden sisäisen tilanteen. Tämä tarkoitti sitä, että Saksan joukot pysyisivät toistaiseksi asemissaan Baltiassa estääkseen bolsevikkejä ottamasta valtioita uudelleen haltuunsa.ò...

ñKun Virossa olevat Saksan miehitysjoukot kuulivat aselevosta, ne riisuivat aseensa ja vaativat päästä kotiinò...

ñ...ja puna-armeijan yksiköt alkoivat marssia Viron maaperälle. Joulukuun 10. päivään mennessä yli puolet maasta oli venäläisten hallussa. Myös Latviassa miehitettiin nopeasti laajoja alueita. Puna-armeija pääsi tavoitteisiinsa kuin leikiten, koska suuri osa väestöstä- ja joissakin tapauksissa myös Saksan armeijan yksiköt- oli heidän puolellaan.ò

Lainaukset kirjan sivuilta 15-16.Kirjan luki Pasilan Mämmiveikot

VALTTERILLE

Pidämme seuraavan kerran kirpputoria viikonloppuna 3 - 4.10.2009. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Vanhan virsikirjan (1938) virsi 440

Jo vääryys vallan saapi, se huutaa taivaaseen. Se turmaa ennustaapi, vie kansat kurjuuteen. Ken Herran oikeutta nyt täällä julistaa, ja ken vanhurskautta Nyt tahtois puolustaa?

2. Nyt viekas vilppi täällä On noussut kunniaan, on valhe vallan päällä Ja vääryys voimassaan. Ei kuulla kurjan ääntä, Ja köyhää sorretaan, Ja lainkin rikkaat vääntää Vääryyttä puoltamaan.

3. Kas köyhän leivän syövät Nuo jumalattomat. He viatonta lyövät ja häntä vainoovat. He kurjaa ahdistaapi Kuin käärme kiukussa, korvansa tukkeaapi Tuon raukan huudoilta.

4. He armotonna veivät Osuudet orpojen.He söivät lesken leivät, on Herra nähnyt sen. Hän vanhurskaasti kostaa Vääryydentekijät, rankaisee ansiosta Nuo viekkaat ryöstävät.

5. Vaan voitonpäivän kerran vaivaiset näkevät, vanhurskaus kun Herran lyö väärät, väkevät. Oi Herra, voimas näytä, kansaasi armahda ja hurskaan pyynnöt täytä ja päästä vaivasta.

Psalmiin 58 tehnyt Haqvin Spegel (ruotsalainen), 1645-1714

Tämä virsi poistettiin uudesta virsikirjasta, koska virsikirjakomitean mukaan "sille ei enää ollut käyttöä". Taisi olla liian hätiköity ratkaisu, sillä nythän sille käyttöä vasta olisikin.

STP:n järjestöjen ja Kansan äänen syysseminaari

Sairaus- ja Tapaturmainvalidien lomakodissa Hauholla Vähäjärven kurssikeskuksessa lauantaina 26.9.09 alk. klo 10.30. Poliittisesta tilanteesta alustaa Pekka Tiainen. Muita aiheita ovat STP:n organisaation ja toiminnan kehittäminen sekä puolueen periaateohjelma. Lähtö Helsingistä Vellamonkatu 6 A:n pihasta henkilöautoilla klo 08.00. Ennakkoilmoittautumiset Tarja Männikölle (050-4320777) .

Matkan hinta 25e sisältää ruokailun, kahvit, saunomisen ja matkakus-tannukset. Tervetuloa.

Sikainfluenssa rantautuu Suomeen

Toukokuun Kansan Äänessä käsiteltiin laajemmin sikainfluenssaa, eli influenssaa A (H1N1). Sittemmin tauti on levinnyt koko maailman laajuiseksi pandemiaksi, mutta vakavuus muistuttaa yhä enemmän kausi-influenssaa ja valtaosa sairastuneista toipuu hyvin tarvitsematta lääke- tai sairaalahoitoa. Influenssa A (H1N1) poistettiinkin hiljan yleisvaarallisten tartuntatautien luettelosta. Tautitapausten määrä on Suomessakin lisääntynyt ja taudissa on siirrytty rajaamisvaiheesta lieventämisvaiheeseen. Rajaamisvaiheella pyrittiin katkaisemaan taudin maahantuonti. Lieventämisvaiheen painopisteenä on vakavien tautimuotojen ehkäisy.

Tavallisesta kausi-influenssasta poiketen influenssa A (H1N1) -virukseen sairastunee normaalia kausi-influenssaa suurempi osa väestöstä. Influenssat lisäävät aina jonkin verran kuolleisuutta. Suomessa kuolee vuosittain noin 1000 ihmistä influenssaan tai sen seurauksiin.

Paras tapa suojautua influenssalta, kuten monelta muultakin tarttuvalta taudilta on säännöllinen käsien pesu. Paras tapa estää taudin tarttuminen kanssaihmisiin on yskiä poispäin muista ihmisistä kertakäyttöiseen nenäliinaan tai hihaan. Jos vahingossa yskii omiin käsiinsä, on syytä pestä kädet heti. Oireisena on syytä pysyä kotonaan.

Juha Kieksi

Pään aukoja

Tässä mallia Metalliliitolle, joka ei ole vuosikymmeniin saanut mitään aikaan. Nämä terveydenhoitoalan työtaistelijat kyllä "aukovat päätään", mutta aivan toisessa merkityksessä kuin nyt Metalliliitto tyhjääkin tyjhempää sopimusta tehdessään.

Metallityöväen liiton ylimääräinen liittokokous kokoontui kesäkuussa Tampereella. Kokous oli kutsuttu koolle päättämään liittymisestä teollisuuden alojen ammattiliittoon TEAMiin, josta oli järjestetty jäsenäänestys helmikuussa.

Jäsenäänestyksessä TEAMin kannalla oli noin 56% äänestäneistä. Äänestysprosentti jäi kuitenkin 26%, joka tarkoitti sitä, että 14 prosenttia liiton jäsenistä kannatti TEAMia ja 12 prosenttia vastusti. Metallin säännöissä jäsenäänestykset ovat vain neuvoa antavia. Etukäteen liiton johdon taholta korostettiin, että jäsenäänestyksen tulos on moraalisesti sitova. Liittokokous äänesti siitä, jatkaako metallityöväenliitto mukana TEAM-hankkeessa. Äänestys suoritettiin suljettuna lippuäänestyksenä. Enemmistö kokousedustajista(sd) oli sitä mieltä, että on moraalisesti oikein jatkaa TEAMin rakentamista 14 prosentin kannatuksella.

Metalliliiton lakkauttamiseen tarvitaan kuitenkin 3/4 enemmistö kokousedustajista. Koska sitä ei näyttänyt suoritetun äänestyksen perusteella olevan, suoritettiin uusi äänestys siitä, onko edellytyksiä järjestää metallityöväen liiton lakkauttamiskokous marraskuussa 2010. Tämä suoritettiin nimenhuutoäänestyksenä. 181 edustajaa (vas,kom)oli sitä mieltä, että on moraalisesti väärin lopettaa liitto niin pienellä äänestysaktiivisuudella ja kannatuksella. Kolme neljäsosan enemmistöä ei siis löytynyt ja TEAM-hanke todettiin kaatuneeksi. Todettiin myös, että etukäteen täytetyt likasangon kaatuivat TEAMin kaatajien niskaan saman tien tuloksen selvittyä.

Suurella vaivalla ja sydämellä pelastettu Metalliliitto teki taas sen, mitä se on tehnyt jo vuosikymmeniä: Avasi työehtosopimuskierroksen. Se teki sen tavalla joka ei tällä(kään) kertaa kestä päivänvaloa. Sopimuksen teksti oli valmiina jo toukokuussa, mutta siitä ei mitään tietoja herunut edes luottamusmiehille, saati että rivijäsenet olisivat siitä mitään tienneet. Palkkojen osalta neuvottelut keväällä keskeytettiin, koska silloin saavutettu neuvottelutulos ei työnantajille kelvannut. Nyt työnantajat saivat tahtonsa läpi, eli sen, että TES korotukset voidaan ñsopiaò paikallisesti. Niistä sovitaan yritys- tai työpaikkakohtaisesti 0,5 prosentin kustannusvaikutuksen puitteissa, mikä tarkoittaa sitä, että kustannus yritykselle on 0,5 prosenttia mutta duunari ei sitä puolta prossaa näe! Korotus voidaan sopia myös yleiskorotuksena ja se tulee voimaan viimeistään 1.11-09, paitsi, jos sopimukseen ei päästä, niin palkkoja korotetaan 0,5 prosentin yleiskorotuksella 1.12-09, paitsi, jos yrityksen taloudellinen tilanne on poikkeuksellisen heikko, voi pääluottamusmies sopia että korotus maksetaan vain osittain, siirretään myöhempään ajankohtaan tai sitä ei makseta lainkaan! Ei ole vaikea arvata että työnantajat yrittävät YT-neuvotteluissa tuskaileville pääluottamusmiehille tyrkyttää tuota viimeksi mainittua vaihtoehtoa.

Ne muutamat sentit jotka duunari saa lisää tuntipalkkaansa eivät heitä laman kurimuksesta pelasta. Eivätkä pienet korotukset pelasta yhtäkään yritystä konkurssilta. Moni luottamusmies on sitä mieltä että mieluimmin ilman palkankorotusta, kuin että sopimukseen räntättiin teksti: Sovitaan paikallisesti! ï Työnantajat saivat pään auki TES korotusten sopimisesta paikallisesti, eivätkä siitä vapaaehtoisesti luovu. Metallityöläiset saavat lakkoilla ihan rauhassa, jos mielivät päästä siitä eroon,- paitsi etteivät lakkoile. Siitä pitää huolen aatteensa, juurensa ja sen viimeisenkin luokkavaiston rippeensä hukannut AY-liikkeen johto, joka näyttää olevan sitoutunut vain kapitalistien rahasäkkien täyttämiseen.

Tässä vaiheessa ei vielä voi pään aukoja metallin tekemän sopimuksen tekstiä tämän enempää ruotia, koska siitä on julkaistu vain pääkohdat. Niiden perusteella voi kuitenkin jo sanoa, että arveluttavaa tekstiä näyttää olevan. Siitä lisää seuraavassa numerossa.

Kun kesäkuussa selvisi, että TEAM kaatuu, olivat muiden liittojen edustajat siitä kovin pahoillaan ja kaatajat saivat osakseen varsinaisen ryöpytyksen. Me olimme kuulemma unohtaneet solidaarisuuden ja Marxin kehotuksen liittyä yhteen, olimme telakettjukommunisteja ja ties mitä.

Mitähän mahtavat nyt ajatella? Ottaisivatko mielellään osaa metallin aukomaan latuun? Miten olisi, jos me todella olisimme unohtaneet solidaarisuuden ja hyväksyneet TEAMin? Olisiko 160.000-jäsenisen metallin sijasta päätä aukonutkin 320.000 jäsenen TEAM? Todennäköisesti olisi ja myös muiden alojen työläiset olisivat saaneet ñnauttiaò pään aukomisesta ja ihan paikallisesti.

Me TEAMin kaatajat voimme olla ylpeitä siitä, että säästimme ne 160.000 muuta duunaria 31.8.09 lopullisesti hyväksytyn sopimuksen häpeältä, paitsi, että metallin liittovaltuusto hyväksyi sopimuksen yksimielisesti. Siis myös valtuuston vasemmisto-edustajat ja TEAMin kaatajat ryhtyivät pään aukojiksi! Mielenkiinnolla jäämme odottelemaan koottuja selityksiä.

Pään aukoja

Touhulan tarinoita

Poliittinen dementiaa

Suomalaiset puoluejohtajat ja -sihteerit, ministerit sekä kansanedustajat ovat läpikotaisin rehellistä väkeä. Heillä ei ole mitään salattavaa. Heitä ei voi lahjoa. Poliitikkoja vaivaa toisinaan kumma sairaus. Tapahtuu usein muistikatkoja. Esimerkiksi **Matti Vanhanen** ei muista keitä on tavannut, mistä on keskusteltu kokouksissa, onko luvattu vaalitukia tms. Matti ei muista, että iso osa Kehittyvien maakuntien Suomi ry:n vaaliavustuksista kulki Keskustan kautta, myös Matin saama tuki. Tai että 365.000 e KMS:n tuista tuli kolmelta yritykseltä. Välillä poliittinen dementia helpotti ja kirkkaana hetkenä hän pyysi yhdistykseltä **Merikukka Forsiukselle** (tuolloin Kok. puistoos.). Merikukka Forsius (Kok.) kertoi, että Vanhanen suositteli KMS:n vaalituen jakamista myös hänelle (IS 2.6.). Vanhanen ei muista tällaista tapahtuneen.

Keskustan puoluesihteeri **Jarmo Korhonen** ei muista osallistuneensa hänen työhuoneessa pidettyyn KMS:n perustamiskokoukseen. Kyseinen yhdistys jakoi vaalitukea yli 400 000 ú.

Ministeri **Pekkarinen** ei taas muista tehneensä yli 800 000 ú tukipäätöstä Suomi-Soffalle, jolta sai 5 000 ú vaalituen.

Oikeuskansleri **Jonkka** toteaa diagnoosissaan, että Pekkarisen toiminta ei täytä lahjusrikkomuksen tunnusmerkistöä. Hän pitää uskottavana hänen selvitystään, jonka mukaan hän ei ole myydessään Suomi-Soffalle tauluja muistanut päätöstään investointituista v. 2006

❑ ❑ ❑

Täytyykö lupaukset pitää?

ñJyrki, Jyrki, älä tyrki
Jyrki, tee joskus miehen työ.
Jyrki, Jyrki, älä sanojasi syö.ò
(Juice Leskinen)

Eduskuntavaaleissa kokoomus lupasi rauhaa, puhdasta ympäristöä, hyvinvointia ja kunnon liksankorotukset tippa-iitoille ja muille kunnan virkatädeille. Saimme Kataisen, Häkämiehen, Stubbin, Risikon, Virkkusené

❑ ❑ ❑

Kokoomus löysi Kalevalan kateissa olleen Sammon. Ja onpa sen rahamylly jauhanut, kirjokansi kilkutellut puolueelle mittavasti rahaa.

❑ ❑ ❑

E- Pula-Aho, Kannuksen elinkeinoasiamies (evp), valittiin Nokian johtokuntaan, koska Nokian kännykkä ei tarvitse johtoa. Yrityskonsultti **Paavo Lipponen** selvittää, pitäisikö NordSteamin kaasuputki upottaa Itämereen. Minusta putken sijasta sinne pitäisi upottaa Lipponen.

❑ ❑ ❑

Kataisen tähtäimessä degressiivinen verotus

Kulutusverojen ja terveydenhuollon ym. maksujen osuus on julkisen vallan tulonhankinnassa kasvanut niin suureksi, että on arvioitu, että jo tänään elämme tasaverotuksen yhteiskunnassa. Sosiaalitupon toteutus ja kulutusverojen nosto yleensäkin merkitsee siirtymää degressiiviseen verotukseen: pienituloiset maksavat yhteiskunnalle prosentuaalisesti enemmän kuin suurituloiset. Mielettömyyden huippu olisi kaavailtu mediamaksu: työttömät ja köyhät lestaediloaisperheet maksaisivat suhteellisesti monituhatkertaisesti enemmän kuin erkot ja ollilat - vaikka heillä ei olisi edes varaa hankkia televisiota.

❑ ❑ ❑

Kansan tuomio Yle-verolle avaa ministerien silmät?

SLL Taloustutkimuksella teettämän kyselyn mukaan lähes 2/3 kansalaisista ei hyväksy jokaiselta asuntokunnalta ja yritykseltä perittävää Yle-veroa. Viestintäministeri **Suvi Lindén** ilmoitti, että hallitus lykkää uudistusta vuoteen 2012. Asiaan perehdyttyään Linden on kuitenkin löytänyt mediamaksuksi kutsutusta Yle-verosta nyt myös ongelmia. ñEhdotetun mediamaksun ongelmana on pidetty sitä, ettei maksu määräytyisi maksukyvyn mukaan. Maksuun on vaikea kytkeä erityisratkaisuja pienituloisille. Budjettirahoitusmalli huomioisi henkilön maksukyvyn ja voisi siten olla sosiaalisempi tapa rahoittaa julkista palveluaò, Linden totesi tiedotustilaisuudessaan. -muutosesitysten valmistelu jatkuu syksyn aikana.

❑ ❑ ❑

Tosi periaatteelliset

Touhula antaa tunnustuksen vihreiden kansanedustaja **Ville Niinistölle. Lex Nokia** -äänestyksessä hän istui tuolillaan, mutta ei painanut sen enempää JAA-, EI-kuin TYHJIÄ ï nappulaakaan. Hän oli virallisesti poissa, vaikka oli läsnä. Entä hänen selityksensä? Niinistö ei kannattanut lakia, mutta hän ei äänestänyt vastaankaan, koska se ei olisi muuttanut lakiesitystä. Myöskään tyhjää hän ei voinut äänestää, koska hänellä oli laista mielipide. Niinpä hän istui vain paikallaan kuin tatti.

❑ ❑ ❑

Miksi kunta- ja palvelurakenneuudistus (**Kupru**) on kaikesta järjettömyydestään huolimatta mennyt läpi monella seudulla.

Kun kunnat yhdistyvät, kunnan väkiluku kasvaa ja se aiheuttaa automaattisesti palkkojen korotuksen johtajille ï siis vain johtaji* * *

Kansallinen Töräytys r.p:n jäsentenväliset töräyttelyn SM-kisat Tulokset:

1. **Eero Lehti**, kansanedustaja:
- Tiehanketta Espoon ja Kirkkonummen välillä ei aikaisteta. Tavoitteemme on, että paljon demareita jää auton alle ennen peruskorjausta *(Eduskunnassa - ei anteeksipyyntöä)*

2. **Jyrki Katainen**, rahaministeri:
- Opposition toiminta on suoraan verrattavissa Terijoen hallitukseen. *(Anteeksipyyntö)*

3. **Henna Virkkunen**, opetusministeri:
- Sdp ja VasL ovat katkerien ja pahansuopien ihmisten puolueita, jotka eivät hyväksy sitä, että toiset menestyvät
(Anteeksipyyntö)

4. **Suvi Linden**. viestintäministeri:
- Työnantaja voi vaatia työntekijöitä riisuutumaan alasti, kun tämä lähtee työpaikalta (Lex Nokia) *(Anteeksipyyntö - se oli vain pilaa)*

5. **Alexander Stubb**, ulkoministeri:
- Tutkimuksen vaatiminen ohjusiskusta kirkon ulkomaanavun tukemaan klinikkaan Gazassa on kuin kännykkävarkauden uhri pyytäisi apua ulkoministeriöltä. *(Anteeksipyyntö - Vitsi, vitsi)*

(Touhula onnittelee voittajia!)

Liittokokousaineistoa

Suomen Työväenpuolue piti liittokokouksensa kesäkuun lopulla pian EU-vaalien jälkeen. Yksi keskeinen teema kokouksessa oli vaalituloksen puiminen. Hapanta naamaa ei näkynyt, kun saatoimme todeta, että STP:n osalta vaalitulos oli selvä merkki puolueen tunkeutumisesta kansan tietoisuuteen. STP on rämettymätön työväenpuolue ja siinä missä muut vasemmistolaiset ym. työväenpuolueet puolittivat äänimääränsä verrattuna 2007 eduskuntavaaleihin niin STP lähes kaksinkertaisti äänimääränsä. Julkaisemme ohessa kokouksen vaaliarvion ja kokouksen valinnat.

Kuva vuoden 2008 liittokokouksesta.

EU-vaalien 2009 tuloksesta

Yleisenä ilmiönä EU:n parlamentin vaaleissa oli nähtävissä vasemmiston raju heikkeneminen. Koko vasemmiston yhteinen ääniosuus oli yhteensä vain 24,1 % (SDP 17.5%, Vasemmistoliitto 5,9%, SKP 0,5% ja STP 0,2%), kun se joskus 1960 ï 70 luvuilla oli jopa yli puolet. Merkille pantavaa oli, että tilanteessa, jossa kapitalistinen maailmantalous on suurimmissa ongelmissa 80 vuoteen, vasemmisto menetti kannatustaan.

Vielä vuoden 2007 eduskuntavaaleissa vasemmiston yhteinen kannatus oli 31,1 % ja vuoden 2008 kunnallisvaaleissa 30,6 %. Nyt sekä demarit, Vasemmistoliitto että SKP kärsivät näissä vaaleissa suuria menetyksiä. Vanhoilla työväenpuolueilla ei ollut enää mitään sanottavaa tai annettavaa tässä tilanteessa. Vertailussa v. 2007 eduskuntavaaleihin demarien äänimäärä jäi 49%:iin, Vasemmistoliitolla 40,3%:iin ja SKP:llä 44,3%:iin.

Poliittisen kannatuksen suuntautuminen oikeiston hyväksi ei ollut pelkästään suomalainen ilmiö, vaan koski koko Eurooppaa. Siellä missä vasemmisto oli hallitusvastuussa (Unkari, Espanja, Portugali), talouden alamäestä äänestäjät rankaisivat vasemmistoa, mutta vastaavanlaisessa tilanteessa muualla oikeisto tästä huolimatta kykeni lisäämään kannatustaan.

ñVanha Vasemmistoò taipunut EU- suuntauksen edessä

Vasemmiston heikkous johtuu siitä, että se on jättänyt perustehtävänsä, köyhän kansanosan puolustamisen ja taipunut kovan uusoikeistolaisen EU- politiikan edessä. Vasemmiston asema varsinkin teollisesti kehittyneissä maissa muuttui siinä vaiheessa, kun reaganilainen monetaristinen talouspolitiikka syrjäytti pari vuosikymmentä sitten silloin vallinneen oikeudenmukaisempaan tulonjakoon perustuneen keynesiläisen yhteiskuntapolitiikan. Kansainvälisen työväenliikkeen hajoamisen johdosta varsinkin Euroopan työväenpuolueet menettivät ñselkänojansaò. Tässä tilanteessa ne eivät uskaltautuneet avoimeen taisteluun uusoikeistolaista suuntausta vastaan. Peläten yhteiskunnallisen asemansa heikentymistä, ne mukautuivat kovaan oikeistolaiseen politiikkaan ja hyväksyivät mm. EU-suuntauksen. Tämä on kuitenkin merkinnyt sitä, että mikä tahansa työtätekevän kansanosan aseman puolustaminen olisi vienyt ne törmäyskurssille EU- suuntauksen kanssa. Siksi ne ovat täysin luopuneet perinteisestä työväenpolitiikasta.

Uusliberalismia Lipposen johdolla

Meillä tämä näkyy konkreettisesti mm. siinä, että vanhat vasemmistopuolueet eivät ole puolustaneet työtätekevän kansan palkkoja ja osuutta tulonjaossa. Ne eivät ole puolustaneet suomalaisia työpaikkoja eivätkä ajaneet pätkätyöläisten etuja. Ne ovat täysin hampaattomina menneet mukaan oikeistolaiseen talouspolitiikkaan ja lähteneet jakamaan verohelpotuksia kaikkein suurituloisimmille sekä poistaneet omaisuus- ja varallisuusveron. Ne suostuivat työnantajien Kela-maksujen poistoon. Sosiaaliturvan ne ovat jättäneet pienituloisten itsensä maksettaviksi. Paavo Lipponen oli oikea uusliberalismin apostoli. Nyt vanhat työväenpuolueet ovat menettämässä valta-asemansa joka tapauksessa menetettyään kansan luottamuksen. Kaikesta tästä johtuu, että perinteiset vasemmiston kannattajat, jotka odottavat puolueiltaan kunnon politiikkaa, eivät enää suostu äänestämään vasemmistoa. Ne jättävät äänestämättä, tai antavat äänensä populistiselle oikeistolle (meillä perussuomalaisille) tai vihreille.

Vanhat vasemmistopuolueet eivät löydä ulospääsyä?

Suomen EU-jäsenyyden aikana on käynyt selväksi, että vanhojen puolueiden politiikassa ei ole suuriakaan eroja. Harjoitetulle politiikalle on EU:n puitteissa asetettu selvät raamit, joiden yli ei voida mennä. Näiden raamien puitteissa vasemmistopuolueet ovat yrittäneet näytellä teatteria, jossa ne esittävät vasemmiston roolia. Tämä huijaus on hiljalleen selvinnyt kansalle. EU-jäsenyyden aikana suurten eduskuntapuolueiden välillä on vallinnut käytäntö, jossa kukin suurista puolueista joutuu vuorollaan olemaan hallitusvastuussa EU- politiikan vetojuhtana toisten ollessa ñlevossaò eli ñoppositiossaò. Jo viime eduskuntavaalit osoittivat, että SDP menettää asemaansa suurten puolueiden joukossa. STP:n taholta totesimme silloin, että demarit tuskin enää kykenevät nousemaan entiseen asemaansa, koska ne eivät kykene irtaantumaan roolistaan nykypolitiikan vetojuhtana. Nämä EU-vaalit vahvistivat tämän tendenssin. Tämän näki myös Erkki Tuomioja toteamalla että ñDemareilla ja Vasemmistoliitolla ei ole mitään eväitä ja että nämä puolueet tulevat todennäköisesti kuihtumaan pois, mutta että asiat eivät katoa, siksi niiden tilalle tulee uusia voimiaò.

Vasemmistoliitolla mahdollisuus?

Vasemmistoliiton puheenjohtaja Martti Korhonen teki johtopäätöksensä ja erosi puheenjohtajan paikalta syyttäen puolueen ñvanhaaò siipeä, joka oli ollut erottamassa Käkelää, Siimestä jne. Vasemmistoliiton puheenjohtajaksi nousi Paavo Arhinmäki, joka lupaa muokata Vasemmistoliitosta aivan uuden puolueen, joka ottaa huomioon myös toimihenkilöt, pienyrittäjät ja prekariaatin eli pätkätyöläiset. Arhinmäki saattaa saada Vasemmistoliittoon uutta puhtia. Tulevaisuuden kannalta olennaista kuitenkin on, että Vasemmistoliitto kykenee murtautumaan irti nykyisestä uusoikeistolaisesta yhteiskuntapolitiikasta ja esittämään uskottavan vaihtoehdon nykyiselle politiikalle. Tällaiseen irtiottoon ei sovi hallitusyhteistyö nykysuuntausta edustavan oikeiston ja demarien kanssa. Tämä suunnanmuutos edellyttää kuitenkin kaikkien niiden voimain yhteistyötä, jotka hakevat laadullista muutosta nykyiseen uusoikeistolaiseen politiikkaan. Tällaisessa tilanteessa ei olisi mitään esteitä ainakaan Vasemmistoliiton ja STP:n yhteistyölle.

Oikeistopopulismi ei ole vaihtoehto

Vaaleissa ympäri Eurooppaa näkyi kyllä selvä protesti harjoitettua politiikkaa kohtaan. Se ei kuitenkaan suuntautunut harjoitetun politiikan ydintä vastaan, vaan kanavoitui oikeistopopulistisille puolueille. **Kun vanhat puolueet ovat menettäneet uskottavuutensa, meillä protestien kanavaksi on noussut Timo Soini ja Perussuomalaiset**. He saivatkin lähes äänivyöryn kasvattamalla ääniosuuttaan eduskuntavaaleista lähes puolella. Ihmiset eivät rohjenneet arvostelemaan harjoitetun politiikan ydintä, vaan tyytyivät populistiseen vaihtoehtoon. Tässä heijastuu selkeästi kyllästyneisyys nykyiseen epävarmaan yhteiskuntatilaan sekä tahto palauttaa se turvallisempi yhteiskunnallinen tilanne, joka vallitsi vielä pari vuosikymmentä sitten. Ihmiset näkevät ja ymmärtävät hyvinkin selkeästi yhteiskunnalliset ongelmat. He eivät kuitenkaan ole valmiita siihen muutokseen, joka on välttämätön nykysuunnan muuttamiseksi. Populistisella kritiikillä perussuomalaiset antavat itsestään kuvan EU-kriittisenä puolueena, mutta eivät oikeasti esitä vaihtoehtoa nykymenolle. Kovalle oikeistopolitiikalle tällaisten puolueiden saama kannatus on vaarallista, koska se ohjaa äänestäjien tyytymättömyyden täysin väärille urille. Omituisinta perussuomalaisten voitossa oli, että he olivat yhdessä Vasemmistoliiton kanssa kaikkein passiivisimpia äänestäjiä. Tämä kertoo, että Soini on saanut ääniä paljon oman puolueensa ulkopuolelta. Eli tuo poliittinen kaaos ja vaihtoehtojen puuttuminen hajottaa koko poliittista kenttää.

STP kykeni vakiinnuttamaan asemaansa.

Yhteistyölinjansa ansiosta STP onnistui kokoamaan ehdokaslistan, jossa heijastui liikkeen yhteistyöjärjestöluonne. Vaalijulisteemme kautta onnistuimme ilmaisemaan täysin selvästi suhteemme EU:hun. Etenimme STP:n rakentamisessa työkansaa kokoavaksi yhteistyöpuolueeksi. Tänään liittolaispuolue ei synny samalla tavalla kuin v. 1944 SKDL. Meiltä puuttuu kansainvälinen selkänoja ja vastassamme ovat vanhat ja vakiintuneet reformistiset puolueet, SDP ja Vasemmistoliitto. Tänään ñpoliittisesti kokeneetò voimat ovat kasvaneet vanhoissa puolueissa, eivätkä he vaaranna asemaansa lähtemällä etsimään vaihtoehtoa nykypolitiikalle. Tällaisessa tilanteessa uuden SKDL- tyyppisen liittolaispuolueen synnyttäminen on paljon vaikeampaa. Se on monien askelten juttu, ja tällainen tehtävä STP:llä on edessään. Merkittävää vaalien tuloksessa oli, että kykenimme kasvattamaan ääniosuuttamme. Saimme kannatusta paikkakunnilta, joissa emme ole koskaan itse edes käyneet tai joissa oma työmme on muuten ollut täysin olematonta.. (Jyväskylä 59, Kotka 31, Oulu 49 jneé). Nämä äänimäärät eivät tunnu suurilta, mutta osoittavat, että kansan keskuudessa itää todellinen halu oikeaan muutokseen. STP teki vaalityönsä pienellä voimalla ja olemattomalla taloudellisella panostuksella. Siitä huolimatta tuloksemme oli hyvä. Verrattuna v. 2007 eduskuntavaalien tulokseen äänimäärämme (nyt 3169) lähes kaksinkertaistui. Vaikka kannatuksemme edelleenkin on hyvin marginaalinen, on nähtävissä, että siellä missä asioista keskustellaan, STP tunnetaan nyt huomattavasti paremmin kuin ennen vaaleja.

Rohkaiseva vaalitulos luo näköalaa tulevaisuuteen

Yhteenvetona voidaan todeta, että EU on uusoikeistolaisen politiikan synonyymi, toinen nimi. Siksi ainoa keino edetä kohti todellista politiikan muutosta merkitsee nykyisen uusoikeistolaisen EU-politiikan vastaisen liittoutuman laajentamista. Se on järkevintä kaikkien pienpuolueiden osalta, koska yksin mikään niistä ei kykene SDP:n, Kokoomuksen ja Keskustan harjoittaman politiikan horjuttajiksi. Tämä koskee myös SKP:ta ja KTP:ta. Liittoutuman kokoavana tekijänä on kuitenkin oltava uusliberalistisen politiikan, EU-jäsenyyden ja Naton vastustaminen ja demokratian laajentaminen. Meidän osalta se merkitsee ñpitkää marssiaò, jossa kansa on tosiasioihin perustuvan mielipiteenmuokkauksen kautta vakuutettava muutoksen välttämättömyydestä.

Liittokokouksen valinnat kaudelle 2009 - 2010

Hallituksen varsinaiset jäsenet:

Juhani Tanski	Kuopio	puheenjohtaja
Pekka Tiainen	Helsinki	varapuheenjohtaja
Heikki Männikkö	Helsinki	puoluesihteeri
Reijo Katajaranta	Helsinki	hallituksen sihteeri
Kalevi Wahrman	Porvoo	
Esko Koivisto	Tuusula	
Mai-Britt Valo	Helsinki	
Rosa-Maria Keskivaara	Helsinki	
Paavo Heikkinen	Helsinki	
Antero Nummiranta	Helsinki	

Varajäsenet

Antti Siika-aho	Tampere	varapuheenjohtaja
Jaakko Muilu	Vihti	varapuheenjohtaja
Esko Auervuolle	Helsinki	
Anne Luukkonen	Turku	
Esko Luukkonen	Turku	
Matti Laitinen	Helsinki	
Jouko Nevalainen	Vantaa	
Janne Rahikainen	Helsinki	
Liisa Paakkolanvaara	Helsinki	
Heikki Typpö	Salo	
Juhani Valo	Helsinki	

Kemin veritorstai 1949 ï muistutus nykypäivän työväenliikkeelle

Kuva Kemin veritorstain muistotilaisuudesta. Uhreista Felix Pietilä kuoli poliisin ampumaan luotiin. Anni Kontiokangas puolestaan sai surmansa jäätyään syntyneessä kaaoksessa kuorma-auton alle .

Tämän vuoden elokuun 18. päivänä tuli kuluneeksi 60 vuotta Kemin veritorstaista. Tuona päivänä poliisi avasi tulen rauhallisia ï aseistamattomia - lakkolaisia vastaan hajottaakseen rauhallisesti sujuneen lakkolaisten tilaisuuden. Lakkolaisten kokoukseen osallistui noin 5 000 ihmistä. Poliisien väkijoukkoon ampumista luodeista sai surmansa Anni Kontiokangas ja Felix Pietilä. Lisäksi poliisi pidätti lakon johdosta 116 henkeä. Pidätettyjen joukossa oli henkilöitä jotka eivät olleet edes paikalla.

Kuten kuvioon sopii niin ñoikeuslaitoksenò tehtävänä oli jakaa erilaisia tuomioita työläisille. Tuomiot vaihtelivat 3 ï 20 kuukautta kuritushuonetta tai vankeutta. Tuomioita jaettiin 63 henkilölle.

Vuoden 1950 puolella Urho Kekkosen hallitus ensitöikseen armahti kaikki ñKemin kapinastaò syytetyt ja tuomitut. Armahduksen vahvisti presidentti J. K. Paasikivi.

Kemi Oy:n työläiset joutuivat turvautumaan työväenluokan yhteen järeimpään taistelukeinoon eli lakkoon. Lakon alkujuurena oli Kemi Oy:n ilmoitus päätöksestä, että Pajusaaren tehtaan massavaraston työntekijöiden palkkoja alennetaan 30 ï 40 prosentin verran. Myös pöllinnostajat saivat samanaikaisesti ilmoituksen 20 ï 27 prosentin palkan alennuksesta. Arvattavaa on ja olisihan sen pitänyt myös Kemi Oy:n johtajien ymmärtää jo etukäteen, että palkanalennus ilmoitus 90 massavaraston ja 170 pöllinnostajalle tulee aiheuttamaan työläisten vastatoimenpiteitä eli kuten ennen vanhaan sanottiin työläiset ryhtyvät peräämään luokkataistelun keinoin omiaan pääomalta pois. Tässä tapauksessa alkaneen kamppailun päämäärä oli saada säilytettyä palkkataso entisellään.

On syytä muistuttaa mieliin millaisessa tilanteessa tuo Kemi Oy ilmoitti palkanalennus päätöksestään. Kesäkuussa oli jo työläisten tiedossa leivänhinnan nouseminen kaksinkertaiseksi. Lisäksi 1949 Kemi-yhtiö korotti asuntojen vuokria 38 prosentilla, pesutupamaksuja 2 markasta kilolta 10 markkaan kilolta, saunamaksut kaksinkertaistettiin muutamia korotuksia mainitakseni. Korotukset tekivät jo riittävän suuren loven suurimman osan työläisten elintasoon. Tuolloinhan oli aivan tavallista, että työläiset asuivat tehtaan omistajien taloissa vuokralla.

Luonnollisesti, kuten työväenluokan vanhana perinteenä on ollut, turvauduttiin työväestön keskinäiseen solidaarisuuteen, eli annetaan tukea mahdollisimman paljon toisille työläisille ja nähdään, että toisen tehtaan työläisten voitto on myös meidän voitto. Niinpä Kemi Oy:n Karihaaran sahan ja Kemin satamien työläiset päättivät pitämässään kokouksessa yhtyä lakkoon, mikäli Kemi Oy ei peru ilmoittamiaan palkanalennuksia. Tässä vaiheessa oli oikeuksiaan puolustavien lakkolaisten määrä noussut noin 3 000 työläiseen.

Lakkopäätös työläisten keskuudessa syntyi pitkällisen harkinnan tuloksena. Esimerkiksi edellä mainitusta kannatuslakosta päätettiin 17.7.1949 pidetyssä kokouksessa. Päätöksessä ilmoitettiin lakko alkavaksi 20. päivänä heinäkuuta 1949, mikäli Kemi Oy ei peru palkanalennuksia.

Lakkoon johtaneet palkanalennuksiin tähtäävät ennakkotoimenpiteet tekee erittäin mielenkiintoiseksi pelkästään jo eräät tapahtumat, jotka suoritettiin hyvissä ajoin ennen lakkoa.

Kaiken alkuna on pidettävä pääomapiireissä syntynyttä ajatusta parannella yhtiöiden tuottavuutta, kuten tänään on tapana ilmaista asia työläisille. Tietenkin likaisen työn eli käytännön puolen sai hoitaakseen tällä erää sosiaaliministeriön palkkaosasto. Auliisti apua annettiinkin. Avunanto omistavalle luokalle oli sosiaaliministeriön palkkaosaston toimesta itsestään selvää. Selvää siksi, että kapitalistisessa yhteiskunnassa vallitsee porvarillinen diktatuuri joka turvaa koko valtiollisen hallintakoneiston antaman tuen (Vertaa esimerkiksi nykyisen, Vanhasen hallituksen, etenkin suurpääomaan kohdistunut lahjoitus Kelamaksujen poistamisen muodossa.) Palkka-osastolla laadittiin kirje Kemi-yhtiölle. Kirjeen sisältönä oli kehotus yhtiölle alentaa palkkoja. Työläiset olivat osa yllättyneitä, osa taasen järkyttyneitä kun kirjeen laatijaksi osoittautui palkkaosastolla työskentelevä sosiaalidemokraatteihin lukeutuva Rafael Rinne. Tosin on tiedetty Rinteen olleen lähempänä oikeistososiaalidemokraatteja.

Edellä mainitun palkkaosaston lähettämän kohtalokkaan kirjeen perusteella käytiin kevään 1949 aikana, maalais- ja huhtikuun vaihteessa palkkaneuvotteluja. Neuvottelut eivät johtaneet tulokseen. Myöhemminkään ei syntynyt neuvottelutulosta.

Hyvin mielenkiintoinen on Suomen Paperiteollisuustyöntekijäin liiton ilmoitus Karihaaran osastolle, osasto nro 33. Ammattiliitto ilmoitti osastolle, että asia kuuluu paikallisesti ratkaistaviin asioihin ja liitto ei ala minkäänlaisiin toimenpiteisiin asian suhteen. Ammattiosasto jäi yksinään kamppailemaan palkanalentamista vastaan.

Kemi-yhtiö ilmoitti yksikantaan 25. kesäkuuta 1949 että kahden päivän kuluttua muutetaan massan lastaus ja varastointi tuntityöksi. Yhtiön ilmoitus sisälsi myös vaatimuksen, että työsuorituksen tulisi olla sama kuin ennen. Vaatimus sisälsi uhkavaatimuksen. Ilmoitettiin työntekijöille päivässä lastattavien paalien määräksi 400 massapaalia per työntekijä (1 massapaali painoi keskimäärin 200 kiloa.) On todettava, että tuollaisten massapaalien käsittely käsityönä eli ñlihasvoimallaò vaati suurta taitoa että voimaa. Tuollainen työ on katsottava mitä suurimmassa määrin ammattilaisen työksi.

Ammattiosaston johdolla pidettiin 1. päivänä heinäkuuta 1949 kokous jossa käsiteltiin palkanalennusta ja muita siihen liittyviä asioita. Kokouksen aikana oli huomattava erikoisesti seikka, että jäsenistö koostui kaikista työväenpuolueista, mutta se ei näkynyt kokouksessa. Työläiset käsittelivät asiaa yhteisenä työväenluokan taistelukysymyksenä. He ymmärsivät yhteisrintaman merkityksen. Tuolle yhtenäisyydelle on annettava normaalia suurempi painoarvo koska oikeistososiaalidemokraattinen puolue ja ammattiyhdistys liike oli asettunut poikkiteloin jättäen omat jäsenensä oman onnensa nojaan.

Sosiaalidemokraattisen puheenjohtajan vetämä kokous teki yksimielisen päätöksen, että ellei Kemi Oy:n johto aloitta viipymättä neuvotteluja riidan alaisista palkoista, lopetetaan työt heinäkuun 1. päivänä 1949 kello 6.00 aamulla.

Yhtiö vastasi työläisten lakkoilmoitukseen ilmoittamalla vaatimuksensa, että lakko on peruutettava ja työntekijöiden on alistuttava palkan alennusvaatimuksiin.

Lakko alkoi seuraavana aamuna.

On luonnollista, että silloin kun suurpääoma on murtamassa lakkoa, vallitsee lakkopaikkakunnalla aina hyvin jännittynyt ilmapiiri. Usein jännittynyt ilmapiiri leviää myös muille paikkakunnan sekä myös koko maan työläisten keskuuteen. Mutta, suurimmalle osalle maamme työläisistä todennäköisesti tuli täydellisenä yllätyksenä lakkolaisten kokouksen hajottaminen ampumalla ja lakkolaisten umpimähkäiset pidätykset sekä annettujen tuomioiden perusteet ja tuomioiden ankaruus.

Lakkolaiset pitämistä suurista kokouksista merkittävä oli 1. syyskuuta 1949. Tuona päivänä haudattiin surmansa saaneet toverit Anni Kontiokangas ja Felix Pietilä. Tovereita oli saattamassa Ristikankaan hautausmaalle noin 10 000 surijaa. Luku on laskettu hautaussaaton marssirivistöstä.

Lakko jätti myös jälkensä Kemin kaupunginvaltuustoon. Vuoden 1947 kunnallisvaaleissa SKDL sai 40 prosenttia annetuista äänistä (koko maassa SKDL:n osuus oli 20 %). Vuoden 1950 kunnallisvaaleissa SKDL sai Kemissä annetuista äänistä 53 prosenttia ääniä (koko maassa 24 %). Mainittakoon, että kaupunginosasta, joka oli lakkotaistelun keskipisteenä, kansandemokraatit saivat vuoden 1950 kunnallisvaaleissa 60 prosenttia äänestysalueella annetuista äänistä.

Armahduksen perusteluissa sanottiin suoraan, että se tehdään asian saamiseksi pois päiväjärjestyksestä. On todettava, että ehkä vallassa olijat saavat asian hetkellisesti pois päiväjärjestyksestä, mutta taisteleva ja työväenliikkeen perinteitä kunnioittava työväki ei unohda Kemin veritorstaita milloinkaan.

Asian mielenkiintoisuuden vuoksi palaan asiaan Kansan Äänen seuraavassa numerossa.

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Kemin lakon yhteydessä vangitut työläiset eivät vastoinkäymisestään lannistuneet, koska tiesivät olleensa loppuun asti oikealla asialla.

Työväenluokan II-internationaalin perustamisesta 120 vuotta

Työväenluokan järjestäytymisellä oli alusta saakka kansainvälinen luonne. Kommunistien Liitto, johon Marx ja Engels v.1847 kutsuttiin mukaan, oli perustaltaan kansainvälinen. Sen ohjelmasta, Kommunistisesta Manifestista, muistamme sanat: ñKaikkien maiden proletaarit liittykää yhteenò.

"Euroopan ñhulluna vuonnaò 1848 tehtiin yritys erilaisten vallankumouksellisten osastojen yhdistämisestä ñTyöväen kansainväliseksi toverikunnaksiò. Kommunistien Liitto kuitenkin hajosi v. 1848 tappioiden jälkeen anarkististen ääriliikkeiden aiheuttamiin riitoihin.

Työväenluokan kansainvälinen solidaarisuus nousi pintaan myös Krimin sodan aikana 1853-56. Silloin puheet ja vetoomukset sotien järjettömyydestä työläisten kannalta jäivät vielä puheiksi.

Työväenliike kehittyi vuosien 1848-49 jälkeen voimakkaasti, mutta sen piirissä vaikutti marxilaisten lisäksi erilaisia mm. proudhonilaisia, anarkistisia, tradeunionistisia ja lasallelaisia (vallankumoukselliset sosialistit) suuntauksia .

Ensimmäinen internationaali perustettiin Lontoossa v. 1864. Sen piirissä vaikutti marxilainen ydinjoukko. Marx ja Engels onnistuivat luomaan ensimmäiselle internationaalille ohjelman, joka mahdollisti internationaalin yhtenäisen toiminnan. Järjestöllä oli suuri merkitys marxilaisten aatteiden leviämisessä työväestön keskuuteen.

Ensimmäinen Internationaali ei ollut Pariisin Kommuunin (1871) organisoija. Kommuuni syntyi spontaanisti Saksan ja Ranskan sodan ja Pariisin piirityksen seurauksena. Silti voidaan sanoa, että ilman internationaalia Pariisin kommuuniakaan ei olisi syntynyt. Internationaalin levittämät sosialistiset aatteet olivat joka tapauksessa taustalla. Pariisin Kommuunin äärimmäisen väkivaltaisen kukistamisen jälkeen Ensimmäinen Internationaali sai porvaristolta valtavat syyteryöpyt niskaansa. Porvaristo näki Internationaalin syylliseksi Pariisin Kommuuniin. Kommuunin jälkeen seurasi voimakas taantumuksen aalto ja erimielisyyksiä Internationaalin sisällä erilaisten anarkistien ja marxilaisten välillä. Ensimmäisen internationaalin toiminta loppui käytännössä jo v. 1874 ja lopullisesti v. 1876.

II INTERNATIONAALIN VARARIKKO

Internationaalin vararikolla tarkoitetaan toisinaan yksinkertaisesti asian muodollista puolta, väliaikaa sotivien maiden sosialististen puolueiden kansainvälisissä yhteyksissä, mahdottomuutta kutsua koolle enempää kansainvälistä konferenssia kuin Kansainvälistä sosialistista toimistoakaan jne. Tällä kannalla ovat eräät puolueettomien, pienten maiden sosialistit ja todennäköisesti suurin osa noiden maitten virallisista puolueista, samoin opportunistit ja heidän puo-

Lenin kirjoitti v. 1915 mm. teokset Toisen internationaalin vararikko ja Sosialismi ja sota, joissa käsiteltiin Toisen Internationaalin hajoamiseen johtaneita tapahtumia. Kuva Leninin valituista teoksista osasta 5 (10-osaa)

Toisen internationaalin perustaminen

Vuodesta 1870 alkoi kapitalismin voimakas nousu ja työläisten määrä kasvoi jo 1800-luvun lopulla 30 miljoonaan. Marx kuoli 1883 ja Engelsistä tuli yhä selvemmin kansainvälisen työväenliikkeen johtohahmo. 30 vuotta kommuunin jälkeen Länsi-Euroopassa vietiin loppuun porvarillis-demokraattiset vallankumoukset. Työväenliike voimistui ja elvytettiin marxilaiselta pohjalta mm. Ranskan työväenliike, Italian työväenpuolue, Itävallan työväenpuolue ja perustettiin Venäjän ensimmäinen työväenjärjestö, ñtyön vapautus ryhmäò. Tämä kehitys teki välttämättömäksi perustaa uusi kansainvälinen työväenjärjestö.

Toisen internationaalin perustava kokous avattiin Pariisissa 14.7.1889 Ranskan vallankumouksen 100-vuotisjuhlallisuuksien merkeissä. Mukana oli 1400 edustajaa 28 maasta.

Hajaannus menestyksellisen alun jälkeen

Alussa toisen internationaalin kehitys oli hyvin menestyksellistä. Perustetut uudet sosialidemokraattiset puolueet saivat vaaleissa suuria voittoja etenkin Saksassa, mutta myös muualla, Suomessakin 1900-luvun alkuvuosina. Toisen Internationaalin sisällä sen sijaan käytiin taistelua anarkismia ja anarkosyndikalismia vastaan ja kehitettiin oikeaa teoreettista suhtautumista sosialistiseen vallankumoukseen. Perustettiin maailman sosialistinen ay-liike sekä osuustoiminta-, kulttuuri- ja urheilujärjestöjä.

Mutta internationaalin sisällä alkoivat myös kehittyä reformistiset ja revisionistiset ajatukset. Jo ennen Engelsin kuolemaa 1895 Eduard Bernstein ja Karl Kautsky syrjäyttivät käytännössä Engelsin liikkeen johdosta. Internationaalin sisälle syntyi kolme suuntaa: marxilainen (Engels ja myöh. Lenin ja bolshevikit), revisionistinen (Bernstein) ja keskustalainen (Kaytsky). Lisäksi vaikutti joukko horjuvia voimia mm. Bebel. Internationaalin johtavaksi suuntaukseksi muodostui Kautskyn keskustalaisuus. Bolshevikit ja Lenin taistelivat voimakkaasti revisionismia vastaan ja tämä taistelu sai heti kansainvälisen merkityksen. Bolshevismin synty Venäjällä vaikutti voimakkaasti internationaalin kehitykseen.

Toisen internationaalin vararikko

Internationaalin Stutgartin konferenssissa v. 1907, käsiteltiin järjestön strategiaa ja taktiikkaa, jossa keskeiseksi muodostui kysymys sodan vaarasta. Lenin (Rosa Luxemburgin yms. avulla) sai aikaan muutoksen konferenssin asiakirjaan. Sen mukaan sodan vaaran kärjistyessä kaikki internationaalin puolueet lupaavat vastustaa sotaa ja tekevät kaikkensa estääkseen hallituksiaan myöntämästä varoja sotavarusteluun. Sodan estämiseksi he taistelevat asevarustelun lopettamisen puolesta ja pyrkivät sodanvastaisen työn avulla herättämään työväenluokan. Myöhemmin ensimmäisen imperialistisen maailmansodan alla, kun sodan syttyminen oli käynyt ilmeiseksi, hy väksyivät internationaalin puolueet Baselissa 1912 yksimielisesti ns. Baselin manifestin (katso Google-Baselin manifesti sekä Sosialismi ja sota). Sen mukaan tuleva sota on imperialistinen sota. Siinä määriteltiin sodan syttyessä työväenluokan taktiikaksi työväenluokan taistelemisen omia hallituksiaan vastaan sodan muuttamiseksi työväenluokan vallankumoukseksi.

Kun sota sitten syttyi, valtaosa sosialidemokraattisista puolueista petti tämän lupauksen ja asettui puolustamaan oman hallituksensa sotapolitiikkaa. Näin tapahtui ennen kaikkea Saksassa, Ranskassa, Itävallassa ja Belgiassa. Ainoastaan bolshevikit Venäjällä toteuttivat Baselin manifestin päätökset. Heitä tukivat Serbian, Unkarin ja Romanian puolueet sekä Bulgarian puolueen vasemmisto. Bernsteinilaiset ja kaytskylaiset käänsivät kelkkansa ja alkoivat puolustaa politiikkaa, jossa oman maan työläiset asetetaan tappamaan toisen maan työläisiä. Tämä toisen internationaalin ns. vararikko johti järjestön hajoamiseen sosialidemokraattiseen ja kommunistiseen liikkeeseen.

Vararikon perintöä

Tämä sama politiikka on sosialidemokraattisten puolueiden käytäntönä tänäänkin. Ne hyväksyvät kovan uusliberalistisen politiikan. Käytännössä tämä on merkinnyt sen hyväksymistä, että eri maiden, firmojen, tai alueiden työläiset asetetaan vastakkain kilpailemaan siitä, ketkä työläiset kykenevät eniten laskemaan elintasoaan ñomien kapitalistiensaò hyväksi. Asettuminen EU-vankkureiden vetäjäksi merkitsee sitä, että imperialistisessa kilpailussa maailman uudelleen jaosta, asetutaan Euroopan kapitalistien puolelle, mikä käytännössä merkitsee eri maiden työläisten asettamista toisiaan vastaan ensimmäisen maailmansodan esimerkin mukaisesti.

Nyt voimme uusimman talouslaman myötä todeta, että sosialidemokraattisten puolueiden poliittiset eväät on syöty loppuun koko Euroopassa samoin kuin myös Suomessa. Niistä ja demarien hallitsemasta ay-liikkeestä ei ole mitään vastusta maailmaa nyt hallitsevalle kapitalismille. Siinä menee SDP:n lisäksi myös Vasemmistoliitto, joka on viimeistään perustamisestaan lähtien omaksunut politiikassaan pitkälle sosialidemokraattien kapitalisteja myötäilevän linjan. Työläisten etujen puolustajiksi vanhasta vasemmistosta ei enää ole.

Nyt vanha vasemmisto on totaalisessa poliittisessa kriisissä, joka näkyy näiden puolueiden kannatuksen romahduksena vaaleissa. Tällä hetkellä useissa työväen- ja kommunistisissa puolueissa pyritään löytämään yhteiskunta-analyysejä ja muotoilemaan ajatuksia jälleen työväenluokan aseman parantamiseksi ja mshdollidrdti uuden internationaalin muodostamiseksi.

Toimitus

Minä muistan

Usein käytetyssä ñleikissäò kysytään aina ñmissä olit silloinò tai ñmitä teit silloinò, kun jotain suurta ja maailmaa mullistavaa tapahtui. Kun esimerkiksi, joku merkkihenkilö kuolee tai suuri poliittinen konflikti saa alkunsa koetaan usein sen asteista emotionaalista yhteenkuuluvuutta tapahtuman kanssa, että myös oma tekeminen linkittyy melko helposti itse tapahtumaan.

Mutta entä jos tapahtuukin jotain hieman arkisempaa? Hieman huomaattomampaa, jonka merkitys voi olla huomattavasti isompi tavallisen ihmisen elämään. Minä en kysy tällä kertaa pelkästään sitä että ñmuistatko?ò, vaan myös sen, että òymmärrsitkö?ò ja ñymmärrätkö asian edelleen samoin?ò. Kahden hieman metaforisemman esimerkin kautta saamme vastauksen näihin kysymyksiin.

Missä olit silloin, kun ymmärsit ensimmäisen kerran Suomen olevan Euroopan Unionin jäsen? Itse muistan tapauksen lapsen silmin. Olin noin 9-vuotias. Vieresessämme leikkipuistossa oli monia laitteita ja yksi näistä oli keinu, jossa keinuja oli kolme vierekkäin. Eräänä päivänä keskimmäinen keinu oli kadonnut. Sanottiin, että EU määrää, että kolmea keinua ei saa olla vierekkäin.

Mitä tämä sitten opettaa EU:sta. Lapsen usko ja ymmärrys voi olla hyvinkin vääränlaista ja saattaa olla, että kyseistä säädöstä ei ole edes olemassa. Sillä ei ole merkitystä. Mutta sillä on, että EU on kansalaisille kaukainen asia. EU on edelleen normaalille ihmiselle yhtä vieras asia, kuin leipäjono Alexander Stubbille. Joka tapauksessa odotetaan, että suomalaisten tulisi pystyä äänestämään henkilöitä edustamaan itseään Euroopan Unionin parlamenttiin. Siis missä asioissa?

Lisäksi on vielä EU:n perustuslaki. Miten EU:n perustuslaista voidaan äänestää, kun jopa sen kokoajillekin tuntuu olevan epäselvää mitä se pitää sisällään? Suomessahan tämä äänestys sivuutettiin kokonaan. Miksiköhän?

Muistatko kun Yleisradio oli vielä Yleisradio? Se oli jo kauan ennen digitalisaatiota. Puhutaan vaikka vuodesta 1996. Ei siis mitään digitaalimössöä, jonka paras tarjonta koostuu lähinnä uusinnoista. Toki pitää huomioida, että Yleisradion kanavat ovat parempia, kuin kaupalliset vastaavat, mutta tietyllä tavoin sen ohjelmisto on viihteellistynyt, anteeksi ñtekstiviesteellistynytò muiden mukana.

Ylen ja toki myös valtion johto on kaikkein oudoin tekijä tässä sopassa. Ensiksi päätettiin, että Suomi siirtyy digiaikaan ja kaikkien television katsomisesta nauttivien tuli hankkia ñongelmalootaò kanavien katsomiseen. Tästä ne ongelmat vasta alkoivat. ñSe ja tämä ei toimi tämän kanssa ja tarviset 600 metriä kuparilankaa saadaksesi äänen päälleò. Mutta näin oli päätetty. onneksi tämä on vaan siirtymävaihe. Parin vuoden päästä siirrytään jälleen uuteen aikaan. Mikä sen ajan nimi ikinä sitten onkaan, niin se maksanee jälleen noin 40-200 e/per kansalainen.

Onneksi Jumala loi Mikael Jungnerin. Onneksi Mikael Jungner loi mediamaksun. Tämä 175 euroa per kotitalous maksava pakollinen ñveroò tulisi pelastamaan koko Yleisradion. Koska jos Yleisradiolla menee huonosti, niin se johtuu siitä, että SINÄ et ole maksanut televisiolupamaksuasi. Ilmeisesti viime vuonna monikin maksoi vanhanmallisen tv-maksun. Niillä rahoilla pystyttiin kustantamaan Mikael Jungnerin Yhdysvalloissa pidetty 40 000 e maksava Youtube-videoiden luonti-kurssi. Parasta oli se, että Mikael on kurssinsa priimus ja häneltä onkin valmistunut jo kaksi videota. Harmi vain, että ensimmäistä videota tehtäessä hänelle ei vielä oltu opetettu tekijänoikeuslakeja. Kun maksat mediamaksua, niin muista, että Yleisradio on meidän kaikkien Youtube-käyttäjien asialla. Eduskunta voisi ehkä tarkistaa nykyisen Yle-pomon kannukset.

Penn1

Jatkuvat virheet ovat romahdutta metsäteollisuutta ja levittävät vahinko

Suomen metsäteollisuuden romahdus on johtanut useilla metsäteollisuuspaikkakunnilla massairtisanomisiin. Uhkat eivät lopu tähän. Suuri vaara tällä hetkellä on, että valtion omistajayhtiö Solidium myy valtion Stora Enso osakkeet. Näin valtion metsäteollisuuden lippulaiva Enso olisi lopullisesti annettu muihin käsiin. Samalla se on tarkoittanut Suomen metsäteollisuuden selkärangan murtamista.

Pelättävissä olevat uudet virheet olisivat jatkoa Enson ja laajemminkin Suomen metsäteollisuuden lähihistorian katastrofaalisille virheille. Ulospääsy kriisistä edellyttää näiden virheiden ymmärtämistä että osataan tehdä oikea johtopäätös. Kyse on virheiden sarjasta.

Katastrofaalinen tehdasostos Yhdysvalloista dollarin ollessa kallis

Suurin yksittäinen katastrofi oli se, että Stora Enso osti tehtaan Yhdysvalloista väärään aikaan. Tästä aiheutuivat neljän miljardin euron tappiot. Irtisanomisilla maksatetaan osaltaan tätä virhettä työntekijöiden kustannuksella. Yhteiskunta menettää samalla verotuloja ja tulee työttömyysturvamenoja. Tällä tavalla maksamme kaikki laskua Stora Enson tehdasostoseikkailusta laskun koskiessa kipeimmin irtisanottuja ja tehdaspaikkakuntia. Mistä oli kyse?

Stora Enso osti tehtaan Yhdysvalloista 2000-luvun vaihteessa, kun euro oli halpa ja dollari kallis. Dollarin romahdus romahdutti oston arvon ja tästä aiheutui menetyksistä suurin osa. Lisäksi tehdas teki koko ajan tappiota.

Jos jokin tehdas olisi ostettu Yhdysvaltain dollarin romahdettua viisi vuotta myöhemmin, kaikki nämä miljardit olisivat säästyneet. Väärästä ostosta ovat vastuullisia ne, jotka sen tekivät kyvyttömyydessään ymmärtää, että ostoajankohta oli äärimmäisen epäedullinen. On perusteetonta selittelyä, jos väitetään, että tätä ei ymmärretty. On silti ilmeisen selvää, että katastrofiostolla oli omistajan edustajien hyväksyntä ja keskeinen omistaja oli Ruotsin valtio ja osaomistaja Suomen valtio.

Tämä jättitappio hyvin ratkaisevasti pahensi Stora-Enson tilannetta, mutta tilanne ei selity yksistään sillä.

Vahvasta eurosta tuli suomalaisen metsäteollisuuden teurastaja

Euroon liittyvät ongelmat on hyvin kiteytetty teeseissä, jotka symbolisesti naulattiin Suomen Pankin oveen 4.4.2001 ja luovutettiin maamme keskeisille päättäjille. Muun muassa yhdestoista teesi kuului:

11. ñKansalaisille ei ole kerrottu, miten vaikeat kustannuskriisit aiotaan ratkaista silloin, kun ei ole omaa valuuttaa eikä mahdollisuutta muuttaa sen arvoa. Käytännössä nämä kriisit yritetään euro-oloissa hoitaa heikentämällä ammattiyhdistysliikettä irtisanomisilla ja korkealla työttömyydellä sekä leikkaamalla julkisia menoja. Kerätyt puskurivarat ovat mitättömät taloustaantuman edellyttämään tarpeeseen.ò

Kuudennessa teesissä on kohta: ñNyt on ollut heikko euro Suomen korkeasuhdanteessa, mutta pahimmassa tapauksessa voi olla vahva euro laskusuhdanteessa, vaikka kansantaloutemme kannalta pitäisi olla päinvastoin. Luopumalla Suomen markasta ja samalla mahdollisuudesta päättää sen vaihtokurssista on merkittävästi heikennetty maamme kansainvälistä kilpailuasemaa omista valuutoistaan kiinni pitäviin maihin verrattuna. Suomessa oleva teollisuus joutuu kilpailemaan ilman valuuttarajan antamaa suojaa esimerkiksi muiden Pohjoismaiden, Englannin ja Pohjois-Amerikan maiden kanssa.ò

Tässä on sanottuna keskeinen ydinasia. Kuvattu uhkakuva toteutui. Vahva euro laskusuhdanteessa ajoi Suomen metsäteollisuutta vaikeuksiin muiden virheiden lisäksi. Stora Enso lisäksi sulkee enemmän tuotantoa Suomesta kuin Ruotsista, koska Ruotsi kruunu on ollut halvempi ja tuotannon pyrittäminen siellä on edullisempaa. Lisäksi tässä vaikuttaa, että Ruotsin valtio Stora Enson suurempana omistajana vetää kotiin päin. Suomea ajetaan siirtomaan asemaan, jollainen se oli ollessaan Ruotsin suurvallan alamainen, josta asemasta onneksemme vapauduimme.

Eurosta johtuvat ongelmat olivat tiedossa jo paljon aiemmin ï varoitukset kuuroille korville, miksi?

Euro-hankkeen ensimmäinen katastrofi koettiin jo syöstäessä Suomi 1990-luvun lamaan. Talvella 1991 oli selviö, että markka oli liian vahva ja uhkasi Suomen vientiä Kyse ei ollut Neuvostoliiton kaupan romahduksesta kuin osittain. Tosiasiassa Neuvostoliiton kaupan alamäki käynnistyi 1980-luvun alussa ajoittuen Koiviston tuloon presidentiksi. Osatekijänä oli tietoinen pyrkimys vähentää Suomen riippuvuutta Neuvostoliiton kaupasta ja Suomen sidonnaisuutta Neuvostoliittoon. Operaatio oli osa Urho Kekkosen vastaista operaatiota. 1960-luvun alun Honka-liitto meni kiville, mutta 1970-luku pelattiin aikaa ja odotettiin Kekkosen ikääntymistä. Aivan kuin Kuubassa Castrojen.

1990-luvun alussa vahvan markan politiikka kytkeytyi niin sanottuun monetarismiin. Tämä tarkoitti käytännössä korkeita korkoja, joilla muka hillittiin lainamääriä ja tarkoituksena vähentää liian suuren luotonannon kiihdyttämää inflaatiota. Korkeat korot houkuttelivatkin Suomeen ulkomaista rahaa, jota pankit lainasivat eteenpäin. Lainananto ei vähentynyt, vaan lisääntyi. Markkaa pönkitettiin ja siihen vaikutti osaltaan yritys välttää markan romahduksesta seuraavaa konkurssiaaltoa. Tämä selittää päätöstä sitoa markka Euron edeltäjään ECU:iin kesäkuussa 1991. Markka oli kuitenkin liian vahva ja pankit ja suuryritykset vaihtoivat markkansa ulkomaan valuuttoihin ja markka romahdutettiin kahteen otteeseen. Ulkomaista lainaa ottaneille yrityksille tehtiin petos. Ne eivät ehtineet rahanvaihtoon mukaan ja se jopa esitettiin pakottamalla yritykset hyväksymään, ettei ulkomaan valuutasta määräaikana luovuta. Tappioita kärsivät myös pankit ja niitä tekivät pankeilleen (eivät itselleen välttämättä) myöhemmin paremmin tunnetuksi tullut taisteluparivaljakko Björn Wahlroos, silloin SYP:ssä, sekä Peter Fagernäs, silloin KOP:ssä. Mutta pankkien nahka pelastettiin pankkituella, joka kaivettiin ñveronmaksajienò taskusta ja köyhän kansan kukkarosta leikkauksilla. Palautettakoon mieleen, että tähän ajonkohtaan ennen ECU-sidonnaisuutta sijoittui Kalevi Sorsan yritys ajaa kustannukset alas palkan alennuksilla, jotka kutsuttiin sisäiseksi devalvaatioksi, mutta se yritys meni kiville. Nyt euro-aikana yritysten omistuksen ollessa ulkomailla ja pääomien liikkuessa vapaasti yli rajojen palkanalennuksia on vaikeampi vastustaa. Omistuksen siirtyminen ulkomaille mahdollistettiin Euroopan Talousaluetta (ETA) koskevalla päätöksellä.

Markan romahdus käynnisti silloin viennin kasvun ja käynnistyi voittojen kasvu, mutta niihin ei kajottu. Lamalasku maksettiin leikkaamalla kuntien valtionrahoitusta, sosiaaliturvaa ja ylläpitämällä korkeaa työttömyyttä talouskasvusta huolimatta.

ECU-katastrofi kypsytti kulisseissa päätöstä viedä Suomi talous- ja rahaliittoon EMU:iin ja euron käyttöottoon. Kun kansaa äänestytettiin EU-jäsenyydestä, asia pidettiin pimennossa ja sanottiin, että asiasta tehdään erikseen päätös. Päätöstä eduskunta ei kuitenkaan koskaan tehnyt, vaan ainoastaan äänesti hallituksen luottamuksesta. Euro otettiin käyttöön, vaikka siihen liittyvät ongelmat olivat tiedossa.

Tiedossa oli se, että eurosta aiheutuu ongelmia erityisesti metsäteollisuudelle, jos euro tulee liian vahvaksi. Tiedän asian hyvin tarkkaan, koska vetämässäni Työvoima 2010-hankkeessa, jonka loppuraportin julkistimme talvella 1996, esitimme tätä koskevia laskelmia. Asia johti puskurirahastojen perustamiseen eli kerättiin ylimääräisiä sosiaaliturvamaksuja. Sanoimme kuitenkin jo raportissa, että sen suuruisilla rahasummilla ei hoideta mitään isompaa kriisiä. Metsäteollisuus ei ollut eurokelpoinen, mutta siitä ei piitattu.

Olennainen osatekijä Euro-sidonnaisuudessa ei ollut taloudellinen vaan poliittinen, joka syrjäytti taloudelliset tarkastelut. Poliittinen ratkaisu on ilmaistu sanomalla, että Suomen pitää olla kaikissa ytimissä. Kyse oli kuitenkin myös yrityksestä vähentää riippuvuutta Venäjästä ja rakentaa turvallisuuspolitiikka EU:n varaan NATO:a lähentyen. Enso ja metsäteollisuus on tältä kannalta tämän politiikan uhri.

Metsäteollisuuden epäonnistunut sopeutumisyritys euro-aikaan

Euro päätös vuonna 1998 merkitsi, että metsäteollisuus suuntautui toiminaan kahdella jalalla. Toinen osa tuotantoa pyöritetään euroalueella ja toinen muualla, kuten Ruotsissa ja Yhdysvalloissa. Tuotanto pyöritetään aina sen valuutan alueella, joka on halvin. Tämän arvion esitimme jo 1990-luvun puolivälissä. Taktiikkaseen europäätöksessä Suomen hallitus otti menemisen siihen mahdollisimman halvalla markalla eli että vaihtokurssi olisi alin mahdollinen. Se, mitä kurssia tavoitellaan, oli suuri neuvottelusalaisuus ja tästä johtui syyttely vuodosta Johnny Åkerholmin ja Arja Alhon kesken.

Kun DDR liitettiin Saksan liittotasavaltaan, DDR:n valuutta arvostettiin yhden suhde yhteen Liittotasavallan valuutan kanssa, jotta DDR:läiset saisivat rahoistaan mahdollisimman paljon Liittotasavallan D-markkoja. Tämä romahdutti DDR:n teollisuuden. Jos DDR:llä olisi pidetty yhdistämisestä huolimatta pidempään oma raha, jossa esimerkiksi 1,5 DDR:n alueen markkaa olisi vastannut yhtä Länsi-Saksan markkaa, DDR-alueen teollisuus olisi saanut enemmän viennistä DDR-alueen markkoja ja olisi ollut kannattavampaa. Vastaavasti se olisi ollut kalliimpaa ostaa. Operaatio-yhdistäminen oli kuitenkin DDR:n teollisuuden tuhoamisoperaatio Länsi-Saksan teollisuuden hyväksi. Saman kohtalon koki myöhemmin Suomessa oleva metsäteollisuus euron vahvistuttua suhteessa Ruotsin ja muihin maihin.

Euro-ratkaisu kiihdytti Suomen metsäteollisuuden siirtymistä pois kuten etukäteen arvioimme. Kyse on perimmiltään siitä, että metsäteollisuus on pääomavaltaista teollisuutta, jossa viennin alentuessa kustannukset eivät alene. Palkkojen osuus on niin pieni, että niitä alentamalla tilannetta ei voida hoitaa eikä olisi voitu hoitaa 1990-luvun lamankaan edellä, vaikka Sorsa sitä esitti. Virhe oli vahvan markan politiikassa.

Metsäteollisuus ei 1990-luvulla ryhtynyt uudistamaan tuotteitaan, koska euro oli korkeasuhdanteessa halpa ja voitot turvattiin sen avulla. Kun euro sitten alkoi vahvistua 2000-luvun puolella Yhdysvaltain dollarin romahtaessa, kriisi oli valmis.

Metsäteollisuuden erityispiirre on kotimaisten raaka-aineiden ja oman puuperäisen energian suuri merkitys. Siksi, jos valuutta vahvistuu ja vienti kärsii, tilalle ei tule halvempaa tuontia samalla tavoin kuin metalliteollisuudessa. Siten metsäteollisuus on metalliteollisuutta paljon haavoittuvampi.

Perimmäinen syy eivät suinkaan ole kantohinnat tai Venäjän puutullit, kuten on haluttu väittää. Puutullit ovat haitta, mutta niiden osuus kokonaiskustannuksista on sittenkin merkitykseltään olennaisesti pienempi kuin vahvasta eurosta aiheutuva haitta.

On myös huomattava, että Venäjän puutullien osasyy on Suomen ulkopoliittinen lännettyminen tasapainon sijasta ja NATO-hakuisuus. Venäjä haluaa vahvistaa omaa teollisuuttaan, mikä on luonnollista, mutta lisätekijä aiheutuu siitä, että Venäjä ei halua sellaista kansainvälistä työnjakoa, jossa se on Suomesta riippuvainen, jos Suomi on vastakkaisella puolella eikä puolueeton maa suurvaltojen etupiiriidoissa. Venäjän kauppa kasvoi,

Kemijärviliike järjesti 4. helmikuuta 2008 näyttävän mielenosoituksen Helsingissä s edes Suomen alueellisesta hyvinvoinnista vaan on jatkanut tuotannon siirtämistä poi sellutehdas Kotkassa ja Tolkkisten saha Porvoossa. Myös Varkauden tehtaat ja koko

duttaneet Suomen hinkoa koko Suomeen

tuksen Helsingissä sellutehtaansa säilyttämiseksi. Metsäteollisuus ei piittaa työläisten tai nnon siirtämistä pois Suomesta viimeisimpänä Stora Enson päätökset lakkauttaa Sunilan den tehtaat ja koko paikkakunta ovat suuressa vaarassa.

mutta asia kertoo sen, että metsäteollisuuden ongelmat eivät ole irrallaan siitä, että Suomeen tuli sellaisen ulkopoliittisen suuntauksen uhka, jossa ei ymmärretä Pohjolan turvallisuuspoliittisen tasapainon merkitystä ja sen merkitystä, että Suomi ei ole sotilasliitoissa. Vaikka uhka ei ole pahimmoillaan toteutunut, sen on olemassa, ja Suomen ulkopolitiikassa on NATO-kallistuma. Venäjä on halunnut viestittää huolensa uhkaamatta kuitenkaan ystävämaa Suomea, mikä näkyy esimerkiksi siinä, että Kalingradiin sijoitettavat ohjukset operaationa NATO:n ohjushanketta vastaan eivät kanna Suomeen asti. Suomessa pitäisi ymmärtää, että Venäjän ystävällismielisessä suhtautumisessa Suomeen on pitkä johdonmukainen linja. Se avaisi myös kehittämismahdollisuuksia teolliselle yhteistyölle ja osaltaan edesauttaisi Suomen metsäteollisuuden asemaa.

Uusien ydinvoimaloiden rakentaminen on ollut osa yritystä alentaa teräs- ja metsäteollisuuden kustannuksia vahvan euron vastapainoksi. Etenkin hiertämällä tehtävä sellu-loosa käyttää paljon energiaa. Selluloosateollisuuden alasajo vähentää tätä energiatarvetta ja lisäksi metsäteollisuuden alasajo vapauttaa puuta muuhun energiakäyttöön.

Entä eukalyptus ja Kiina

Metsäteollisuus on vedonnut halpaan eykalyptukseen syynä tuotannon siirtämiseen Etelä-Amerikkaan ja muulle. Toiseksi on vedottu Kiinan ja muiden kehittyvien maiden kasvavaan paperin kulutukseen ja tarpeeseen viedä tuotantoa sinne. Euroopassa paperin kulutus kasvaa vain vähän ja sitä vähentää elektroninen tiedonvälitys. Paperin kysyntää vielä vähentää, kun kaikki karsivat kustannuksia vähentäessään mainostamista.

Tällaisilla kaikilla tekijöillä on merkitystä. On kuitenkin selvää, että tällaiseen kriisiin ei olisi ajauduttu, jos euro olisi 30 % nykyistä halvempi. Silloin teollisuus saisi viennistään enemmän euroja. Suomalainen puu olisi suhteessa eukalyptukseen 30 % nykyistä halvempaa ja pohjoisamerikkalainen paperi Euroopassa olisi 30 % kalliimpaa verrattuna nykytilanteeseen.

Meillä ei kuitenkaan ole sanomista euron kurssiin. Suomen Pankin oveen naulatuissa teeseissä teesissä 6 todettiin kaukoviisaasti, että ñSuomen markka tarvitaan, jotta valuuttamme arvo määräytyy oman maan tarpeiden pohjalta. Keskisen Euroopan suuryhtiöiden tarpeet määräävät euron arvonò. Nyt euro on ollut vieläpä niin vahva, että se on tuhonnut myös Keskisen Euroopan teollisuutta samoin kuin lisännyt irtisanomisia ja sulkemisia Suomen metalliteollisuudessa.

Omistuksen kaappaaminen ulkomaille

Teesissä 4. todetaan tärkeä seikka: ñSuomen kehittyminen teollisuusmaaksi ei olisi ollut mahdollista ilman omaa valuuttaaò. Voidaan kysyä, missä määrin omaa teollisuutta voidaan ylläpitää ilman omaa valuuttaa.

Euro-oloihin sopeutumista hoidettiin niin, että Enso ja Ruotsin Stora yhdistettiin Stora Ensoksi. Nyt on vaara, että loputkin Suomen valtion omistuksesta myydään ja koko yhtiö menee ulkomaisiin käsiin ja vieläpä yksityisiin. Olemme silloin menettäneet kruunun jalokiven, yhteisen meidän suomalaisten omistaman metsäyhtiön.

Ulkomainen omistaja ei piittaa työpaikoista Suomessa ja työttömyydestä aiheutuvista kustannuksista Suomelle. On selvä, että Ruotsikin vetää kotiin päin ja turvaa työpaikkoja Ruotsissa. Ruotsin kruunun halpuus on tässä keino. Ruotsi on hoitanut nämä asiat paremmin kuin Suomen päättäjät eurohinkuisuudessaan.

Vaara on, että tässä on uusia pelureita pelaamassa omaksi edukseen. Valtion omistajayhtiö Solidiumin toimitusjohtajaksi nimitetty Kari Järvinen tulee Björn Wahlroosin esikunnista. Wahlroos sai käsiinsä jo Sammon ja myi valtion entisen Postipankin nyt Sampo Pankin nimisenä Tanskaan Danske Bankille. Tosin senkin hyväksyivät poliittiset päättäjät. Wahlroos pystyy kuitenkin kaappaamaan itselleen rahan valtaa Sammon avulla, mikä näkyy Nordea-ostoissa. Kun hänen verkostonsa ulottuu eri puolille ja vaikutusta on valtio-omisteisiin yrityksiin, hän rakentaa finanssiryhmittymää, joka kaappaa valtaa Suomessa. Jossain vaiheessa kyse ei ole enää suomalaisesta yhtiöstä edes Sammon osalta, vaan pohjoismaisesta ja tällä tavalla rahan valta on kaapattu Suomesta pois. Tämä on uhka. Valtion yhtiöistä vastaavana ministerinä on Jyri Häkämies, joka on antanut valtion omaisuuden myyntiä suosittavia lausuntoja eikä hän myöskään ole ollut esimerkiksi Stora Enson irtisanomisia vastaan. Hän hiljakkoin kehui Soneran myyntiä, vaikka Soneran arvohan romahti ja valtion joutui pelastamaan sen ajautumasta konkurssitilaan ja Sonerakin joutui ruotsalaiskäsiin. Jäljet pelottavat.

Stora Enson lisäyksityistäminen on torjuttava, yhteiskunnan omistusta vahvistettava

On saatava aikaan käänne sillä tavoin, että Stora Enso lisäyksityistämisen sijaan palautetaan keskeisesti yhteiskunnan omistamaksi. Sillä turvataan, että sitä ei kaapata pois Suomesta ja nyt myös Ruotsista.

On turvattava, että meillä on Suomea pääpaikkapaikkanaan pitävää valtio-omisteista metsäteollisuutta. Pahimmassa tapauksessa menetämme kokonaisen yhtiön, jos omistajat ovat muualla ja siirtävät tuotannon ja toiminnan muualle.

Pää on avattava yhteistyölle Venäjän kanssa metsäteollisuuden rakentamiseksi sinne. Se ei ole meiltä pois, vaan olemme mukana.

Irtisanomiset ja sulkemiset tulee perua.

Suomessa työtulojen kansantuoteosuus on painut alemmas kuin ennen 1990-luvun lamaa. Voitot ovat siten lisääntyneet, mutta voittovaroja on sijoitettu Suomen sijasta ulkomaille. Palkansaajien uhrautuminen ei siten ole ollut ratkaisu. Voittoja on sijoitettava enemmän Suomeen ja palkansaajien asemaa, erityisesti työllisyyttä, kohennettava.

Pekka Tiainen

Suomen Työväenpuolue rp.
Liittokokous 27.6.2009, Helsinki

Vaalilaki uudistettava demokraattiseksi

Nykyinen vaalilaki tuottaa eduskuntavaaleissa yli 10 prosentin vääristymän. Kansalaisten tahto ei toteudu. Piilevä äänikynnys on saanut yhä räikeämpiä muotoja maamme sisäisen muuttoliikkeen vuoksi. Teoreettisesti se vaihtelee Uudenmaan 2,9 prosentin ja Etelä-Savon 14,3 prosentin välillä. Kansalaisten ääni ei ole yhtä painava kaikkialla Suomessa. Uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi edustajapaikkaa jne. Suomessa vaaleja on järjestetty yli 100 vuotta; on aika siirtyä demokraattiseen vaaliin: äänestäjät tekevät vaalin tuloksen - eivät eduskunnan valtapuolueet teknisin tempuin..

Valtapuolueet haluavat muumioida eduskunnan

Vaalipiirien välisten erojen tasoittamisen varjolla ollaan vaalilakiin tuomassa valtakunnallista äänikynnystä ja vaaliliittojen kieltoa. Näin halutaan estää uusien puolueiden nousu eduskuntaan ja varmistaa nykyisten suurten puolueiden asemat. Vaaliliittojen kielto tekisi vaalit pelkäksi arvonnaksi uusliberalististen ehdokkaiden ja puolueiden välillä.

Valtakunnalliset tasauspaikat toteutettava ilman äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa Vaalipiirien välisiä eroja suhteellisuuden toteutumiseksi voidaan tasoittaa valtakunnallisella tasauspaikkajärjestelmällä. 200 kansanedustajasta esimerkiksi 20 voidaan valita tasoituspaikoilla, joilla parannettaisiin todellisen äänimäärien mukaisen vaalituloksen kuvastumista myös eduskuntapaikkojen jakautumisessa. Tasauspaikkajärjestelmä tulee toteuttaa ilman äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa.

Äänikynnys ja vaaliliittokielto estäisivät kansalaisten mandollisuutta vaikuttaa eduskunnan kokoonpanoon. Uusien valtakunnallisten puolueiden ohella tällaiset rajoitukset estävät alueellisten liikkeiden edustajien pääsyn eduskuntaan.

Vaalirenkaat ja kansanäänestykset

Vaaliliittojen lisäksi tulee palauttaa vaalirenkaat, mikä tekisi äänten keskittämisen tarpeettomaksi. Vaalirenkaan sisältä edustajat valittaisiin vaaliliiton saamien äänten lukumäärän suhteessa.

Valtiollisella tasolla tulee toteuttaa sitova kansanäänestys, jos kaksi kolmasosaa kansanedustajista tai 100 000 äänioikeutettua kansalaista sitä jostain asiasta vaatii.

Tasapuolisuutta rahoitukseen

Vaalilakien demokratisoimisen lisäksi on lopetettava eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahanjaossa ja Yleisradion ohjelmissa. Valtapuolueiden asemaa on jo pönkitetty monilla muillakin tavoilla. Eduskuntapuolueet nostivat itselleen maksettavan puoluetuen määrää viime vuonna 44 prosentilla. Sanomalehtituki on keskitetty vain eduskuntapuolueiden lehdistölle. Eduskuntapuolueet kahmivat itselleen myös lähes kaikki nais- ja nuorisojärjestöjen, vapaan sivistystyön ym. määrärahat.

Puolueiden etuoikeudet poistetaan ja ne saatetaan samaan asemaan muiden kansalaisjärjestöjen kanssa. Kaikille varataan yhtäläiset oikeudet yhteiskunnan tuen saantiin.

Kuntademokratiaa kehitettävä

Kuntavaalien yhteydessä tulee järjestää kansanäänestyksiä asioista, jotka tietty määrä kunnan asukkaita tai valtuuston jäseniä haluaa saattaa kansanäänestykseen. Kuntatason vaikutusmandollisuuksia parannetaan myös kunnanosavaltuustoilla ja asukkaiden yleiskokouksilla kunnanosittain.

Liite: Perustuslain kohdat, jotka puoltavat suhteellista vaalitapaa ja puolueiden tasapuolista kohtelua **YLEssä** ja muussa mediassa:

6 § Yhdenvertaisuus

Ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

12 § Sananvapaus ja julkisuus

Jokaisella on sananvapaus. Sananvapauteen sisältyy oikeus ilmaista, julkistaa ja vastaanottaa tietoja, mielipiteitä ja muita viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Tarkempia säännöksiä sananvapauden käyttämisestä annetaan lailla....

14 § Vaali- ja osallistumisoikeudet

... Julkisen vallan tehtävänä on edistää yksilön mandollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon.

Mitä se on:

6 § Puolueen jäsenet sekä kollektiivina että yksilöinä edustavat vakaumusta ja mielipiteitä, joiden vuoksi heitä ei saa esim. uutisoinnissa tai julkaisutoiminnassa asettaa eri asemaan.

12 § Aktiivinen sananvapaus

14 § Yksilön mandollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon edistetään parhaiten välittämällä hänelle mandollisimman laajasti ja avoimesti tietoa myös valittavissa olevista politiikan vaihtoehdoista.

Bolivaarisesta vallankumousprosessista (osa II)

Chileläinen psykologi, toimittaja ja kirjailija Marta Harnecker

Venezuelan valtion Tv-yhtiö VTV järjesti 2.-3.6.2009 yhteistyössä Mirandan kansainvälisen keskuksen (CIM) kanssa keskustelufoorumin aiheesta ñIntellektuellit, demokratia ja sosialismiò. Keskustelussa harjoitettiin rakentavaa kritiikkiä bolivaarista vallankumousta sekä sen saavutuksia ja tavoitteita kohtaan. Tässä artikkelissa keskitytään **Marta Harneckerin** puheenvuoroon**.**

Taustatietoja Marta Harneckerista

Chileläinen psykologi, toimittaja ja kirjailija **Marta Harnecker** on työskennellyt aikaisemmin Investigaciones Memoria Popular Latinoamericana ï keskuksen (MEPLA) johtajana Havannassa. Hän on tutkinut pitkään kansanliik-keiden historiaa Latinalaisessa Amerikassa. Ennen Kuubaan tuloaan hän työskenteli v. 1970ï73 Salvador Allenden hallintokaudella Chilen opetusministeriössä. Hän on asunut Venezuelassa jo useita vuosia. Hän toimii neuvonantajana maan sosiaalisen kehityksen ja osal-listumisen ministeriössä. (**ML**)

Marta Harnecker totesi 26.10.2005 **Green Left Weekly** ï lehdessä julkaistussa haastattelussaan mm. seuraavaa: ñEllei jotain hyvin vakavaa tapahdu, joka pakottaisi puolueet asettamaan vallan-ku-mousprosessin kaiken muun ylä-puolelleé Ounastelen, että pro-sessista tulee paljon pitempi kuin vain johtajiston luominen. Tarvitaan johtajiston esiinkasvua kansan osallistumisen myötä. Uskon, että saamme kuuden vuoden kuluessa sellaisen sukupolven johtajia, jotka tunkevat itsensä mukaan tähän prosessiiné Presidentti Chávez etsii mekanismia tämän puutteen korjaamiseksi. Hän on tämän prosessin selvä johtohahmo ja se on riippuvainen hänestä. Siksi hänen salamurhansa uhka on todellinen. Kuitenkin tuon johtajan, kansan opettamisen ja sen prosessin myötä, joka luo kansalle mah-dollisuuden osallistua ja kasvaa, tämä ongelma voitetaan.ò (***ML***)

Marta Harneckerin puheenvuoro

ñElän tässä maassa ollakseni kriittinen. Minä en tiedä, tiedättekö te kaikki, että haastatellessani presidentti Chávezia ñKansan miesò-kirjaani varten, huomioin tapani mukaan haastatteluita varten kysymyksiä, jotka pulppusivat kyseenalaistuksista ja vasemmistokritiikistä ja vielä enemmänkin. Minulla oli tuolloin mahdollisuus ilmaista kansalta ja älymystöltä kokoamaani kritiikkiä. Niinpä presidentti tokaisikin minulle: ñHaluan sinun tulevan mukaamme, koska minä haluan puolelleni kriittisiä ihmisiäé ò Mitä minä tarkoitan tällä? Sitä että hän haluaa ottaa vastaan kritiikkiä. Mitä minä olen tehnyt kaikki nämä vuodet? Olen lähettänyt hänelle papereita. Te kaikki tiedätte, että presidentti ei ole sellainen henkilö, joka työskentelee neu-von-antajaporukan kanssa. Näh-tävästi olen neuvonantaja, mutta tosiasiassa en ole sitä. Minä vain toimitan hänelle papereita. Kuka tietää lukeeko hän edes niitä ja huomioiko hän niitä?ò

ñHaluan kertoa teille kaikille, että on suurta onnenkauppaa sen välillä, mitä te olette nostaneet esille täällä ja mitä minulle itselle asioista on välittynyt. Tietenkin olen tehnyt kaiken omalla tavallani. Minä en ole osallistunut lehdistökeskusteluun. Minä ajattelen, ettei minun pitäisi, koska minä olen ensisijaisesti tämän prosessin käytössä oleva kiihkeä chileläinen. Prosessi on bolivaarista vallankumousta rakentavien venezuelalaisten asia. Minä olen paremminkin tapahtumien tallentaja. Se on minun ammattini. Tästä syystä minä olen kirjoittanut lukuisia kirjoja, joissa arvioin eri maiden tekemisiä.ò

Hallitukset voivat edistää massiivisesti kansan osallistumista

ñMinä halusin sanoa vain pari seikkaa. Ensimmäinen koskee samaa asiaa, josta Carmen Bohorquez jo mainitsikin. On yleisesti tiedettyä, että Latinalaisen Amerikan vasemmiston radikaalein sektori torjuu valtion. Kaikki, mikä on valtiota ja hallitusta, on kelvotonta. Minä ajattelen, että meidän on erotettava toisistaan hallitukset, jotka tahtovat tukea kansaa niiden taistelussa vapautuksensa puolesta niistä hallituksista, jotka estävät tällaisia prosesseja.ò

ñKaikki vasemmistolaiset hallitukset Latinalaisessa Amerikassa, niin monta kuin niitä onkaan, ovat tekemisissä edeltäjiltään perityn karsean byrokraattisen koneiston kanssa. Mutta tämä ei tarkoita sitä, että valtiot ja hallitukset eivät voisi tehdä asialle mitään. Mielestäni prosessi on edennyt kuitenkin paljon, koska yksi olemassa oleva hallitus on halunnut toteuttaa kahta asiaa ï kansan osallistumista ja kansanvaltaa.ò

Fasilitointia (ryhmäprosessin suunnittelua ja toteuttamista)

ñVäittäisin, että osallistumista ei voi sanella yläpuolelta. Se on kulttuurisen muodonmuutoksen prosessi. Siksi se on perustavanlaatuinen. Kansan osallistumisella on ollut hyvin piristävä vaikutus Latinalaiseen Amerikkaan. Kun meillä on ilmennyt paikallisia tai kansallisia hallituksia, jotka ovat olettaneet kansan osallistumisen olevan välttämätöntä, ne ovat perustaneet yhteistyöryhmiä sen helpottamiseksi. Tällä tavoin toteutettu osallistuminen ei ole määräyksestä tai spontaanisti alkanutta. Useimmissa tapauksissa tarvitaan fasilitaattoreita. Epäonneksi infrastruktuuriin re-sursointi nähdään kuitenkin usein tärkeämmäksi kuin fasilitointi ja näin ryhmäprosessien vetäjille ei makseta palkkaa.ò

Työmetelmänä fasilitointi keskittyy rikastavan ja rakentavan yhteistyön edellytysten luomiseen. Fasilitaattori auttaa ihmisiä pääsemään päämääräänsä ja te-kemään hankkeensa ihan itse. Lisäksi hän edistää mm. osallistumista ja rohkaisee yhteistoiminnalliseen päätöksentekoon (**ML**).

Fasilitaattorin rooli

ñMinusta hallituksen ja valtion tulisi toimia fasilitaattorin roolissa kansan osallistumisen suhteen ï ei syrjäyttäjän eikä myöskään johtajan roolissa. Tämän vuoksi minä käsitän (Venezuelan) Yhteisöjen ministeriön olevan suunniteltu kuuntelemaan yhteisöjen jo olemassa olevaa kokemusta ja myös oppimaan niiltä. Ministeriö on todennut, ettei yhteisöjä voi määräillä ja että on välttämätöntä kunnioittaa kansan omaa rakennusprosessia.ò

ñEsityksessä ilmenee vastakkainasetteluja, koska samaan aikaan, kun ministeriö sanoo näin, meillä toimii valtion nuorisojärjestö Francisco de Mirandan rintama. Se perustaa Yhteiskunnallisen kamppailun toimipisteitä, joissa meidän pitäisi keskustella ja meidän tulisi selvittää, mitä roolia tämä järjestö näyttelee. Jos tämän järjestön toimipisteet määräävät yhteisöissä sen ajatuksen perustalta, että heidän on välttämätöntä avittaa prosesseja yhteisöissä, meidän on kysyttävä, eivätkö ne harjoita prosessin yksinkertaisen rakentavan yhteistyön edellytysten luomisen sijasta valvontaa.ò

Kansanvaltaa ei saa sekoittaa poliittiseen militanttiuteen

ñ**Vladimir Acosta** on sanonut, että emme saa sekoittaa kansanvaltaa poliittisen militanttiuteen. Puolue on yksi asia ja kansanvalta on toinen asia. Minun on sanottava, että punainen voi olla puolueen väri, muttei koskaan kansanvallan tai eikä myöskään ministeriöiden väri. Eräs asia, joka oudoksuttaa ja shokeeraa ulkomaalaisia etenkin eurooppalai-sia, on se, että valtio toimii Venezuelassa puolueen rakentamisen välineenä. Tämä on täysin nurinkurista meidän puolueemme käsitykselle asiasta.ò

PSUV ilmoittaa puolueohjelmassaan haluavansa edistää kansanvallan neuvostojen valtaan perustuvaa valtiorakennetta, jonka hallintaan työläiset, talonpojat, opiskelijat, kotiäidit, sivistyneistö, taitelijat, pientuottajat ja -yrittäjät kaupungeissa ja maaseudulla voivat osallistua demokraattisesti ja tasavertaisesti. Puolueen päämääränä on yhteisöllinen valtiososialismi. (**ML**)

Päämäärät ja malttamattomuus viivyttävät prosessin kypsymistä

ñOn yksi asia, josta emme ole keskustelleet juurikaan paitsi eilisaamuna. Aikataulutus ja päämäärät ovat meille iso ongelma. Minä ajattelen demokraattisen prosessin vaativan kypsymistä ja aikaa. Me asetamme täällä itsellemme suuria päämääriä, mutta niiden toteuttamiseksi me suomme itsellemme turhan vähän aikaa. Niinpä me jokainen kilpailemme saavuttaaksemme nämä päämäärät. Meillä vallitsee karmea ñseuraava tehtäväò ï oppisuuntaus ja tämän vuoksi ei ole mahdollista ajatella strategisesti sekä ei malteta odottaa asioiden kypsymistä. Kun työskentelette (yhteiskunnallisen) muodonmuutoksen prosessissa, valtio sekaantuu mukaan ja murtaa tämän kypsymisen rytmin painostaessaan tätä prosessia.ò

ñÄskeinen huomioiden sallikaa minun sanoa, että yhteisöneuvostojen idea on erin-omainen idea. Presidentti on tässä hyvin selkeä. Rakentaessaan politiikkaa hänellä on oltava käytössään yhteiskunnallinen voima. Jotkut ihmiset ajattelevat, että muodostettavalla voimalla on oltava asemansa ï niiden on voitettava oma paikkansa. Tämän yhteiskunnallisen voiman rakentamisen on tapahduttava määrätietoisen kypsymisajan puitteissa.

Hallituksen pakettiautojen saapuessa paikalle työntekijöillä on viisi päivää aikaa valmistella yhteisöneuvostohanketta sen sijaan, että he olisivat mukana koko yhteisöneuvoston muodostamisprosessissa, joka kestää vähin-tään kolme kuukautta. Kuten jotkut meistä, jotka osallistuivat alkuideaan, ajattelivat. Nyt neuvoston perustaminen on pelkistetty kahdeksi yhteisön yleiskokoukseksi, ja asia on sillä selvä. Ensimmäisessä vaiheessa perustetaan komissio yhteisöneuvoston asettamiseksi ja toisessa vaiheessa valitaan vaaleilla neuvoston puheenjohtaja. Me olemme vastapalveluksen velkaa vääristyneelle prosessille. Erikoislaatuiset kokemukset ovat kuolemaisillaan.ò

Yhteisöllisen vallan kasvattaminen on ollut yksi tärkeimmistä bolivaarisen vallankumouksen moottoreista. Vallankumous vahvistaa sosialismin merkitystä globaalina yhteiskunnallisena vaihtoehtona, jos se kykenee korvaamaan kapitalismissa esiintyvän edustuksellisen demokratian osallistuvalla demokratialla. Chavistojen suun-nitelmana on korvata maan valtio- ja hallintorakenteita 36 000 yhteisöneuvoston harjoittamalla alueellisella päätäntä- ja toimintavallalla. (**ML**)

Mahtavien ideoiden ja todellisuuden välinen kuilu

ñMinä kerron teille kaikille, että presidentillä on ollut niin monia epätavanomaisia ideoita, mutta kun me tutkimme niitä ja tarkastelemme niitä suhteessa todellisuuteen, huomaamme ideoiden soveltamisessa olevan kuilu todel-lisuuden kanssa.ò

Improvisaation kultti

ñVielä viimeinen kysymys. Arvelen teidän kaikkien elävän improvisaation kultissa. Minä saavuin tänne ensimmäistä kertaa solidaarisuustilaisuuteen kevään 2002 vallankaappausyrityksen jälkeen. Tuo tilaisuus oli organisoitu kahdessa viikossa. Joukko äly-mystön edustajia tuli luokseni ja tokaisi: ñNäethän, kuinka me organisoimme asioita Venezuelassa kahdessa viikossa, kun muualla maailmassa ja Latinalaisessa Ame-rikassa vastaavat valmistelut oli-sivat vieneet puoli vuottaò. Ihmiset eivät ajattele, kuinka paljon parem-pia nämä tilaisuudet voisivat olla, jos ne olisivat paremmin suun-nitel-tuja.ò

ñMinä tunnen suurta surua havaitessani, kuinka niin moni mahtava idea turhauttaa tämän tyyppisistä syistä johtuen. Täällä on paljon potentiaalia. Presidentillä on joitain erikoislaatuisia ajatuksia, mutta ideoiden kypsymiseen ei suoda aikaa. Ei ole aikaa konkretisoida niitä.ò

ñMinä arvelen, että älymystöllä on hyvin tärkeä rooli tämän prosessin kypsymisen tukemisessa kuten puolueellakin. Minä ajattelen, että puolueen roolina 21. vuosisadalla on fasilitoida osallistumisprosessia ja harjoittaa kansansivistystä eikä olla totuuden ainoa omistaja. Puolueen ei pidä syrjäyttää kansan päähenkilöyttä ajatuksilla, jotka meillä vallitsivat koskien poliittista militantismia vuosikymmeniä ja joita me olemme parhaillaan voittamassa.ò

Jatkuué

Suomennos ja toimitus:
Matti Laitinen
Lähde:
www.venezuelanalysis.com

Tummia pilviä latinalaisen amerikan yllä

Kädet irti Venezuelasta - yhdistys on toiminut kiitettävän akttivisesti myös Hondurasin vallankaappausta tuomitessaan. Tässä kuva eräästä heidän mielenosoituksestaan.

Pelkästään valtamediaa seuraamalla voisi kuvitella, että Hondurasissa asiat ovat 28. kesäkuuta tapahtuneen sotilasvallankaappauksen jälkeen ñbusiness as usualò. Kansainvälinen valtamedia on näet valinnut Hondurasin tapahtumien suhteen pimittämisen ja vaikenemisen linjan.

Maan laillista presidenttiä **Manuel Zelayaa** nimitetään harvoissa Hondurasia koskevissa uutisissa tylysti vain ñsyrjäytetyksi presidentiksiò. Vallan kaapanneen sotilasjuntan harjoittamasta väkivallasta ja sorrosta ei kerrota valtamediassa lainkaan.

Presidentti Manuel Zelaya muilutettiin ï parhaiden fasismin perinteiden mukaisesti - aamuyöllä yöpuvussaan lentokoneeseen ja lennätettiin Costa Ricaan. YK ja Amerikan valtioiden järjestö OAS tuomitsivat tapahtuneen poikkeuksellisen yksimielisesti. Länsimaiden myöhempi suhtautuminen Hondurasin tapahtumiin paljastaa kuitenkin jälleen kerran hyytävän kaksinaamaisuuden, joka vallitsee niiden suhtautumisessa demokratiaan ja ihmisoikeuksiin.

Yhdysvallat esimerkiksi kieltäytyy kutsumasta tapahtumaa ñvallankaappaukseksiò. Se ei ole keskeyttänyt hondurasilaisten sotilaiden koulutusta, vetänyt diplomaattejaan pois tai katkaissut taloudellista tukeaan Hondurasille. Myös Euroopan unioni on ollut häpeällisen passiivinen Hondurasin tilanteen suhteen. Yhdysvallat on vaatinut Manuel Zelayaa kunnioittamaan sotilasvallankaappaajia laillisena neuvotteluosapuolena. Vaatimus on käsittämätön ja epäjohdonmukainen, kun muistetaan, että Yhdysvallat ei itse hyväksy rehelliset vaalit vuonna 2006 voittanutta Hamas-järjestöä palestiinalaisten edustajaksi Israelin kanssa käytäviin neuvotteluihin.

Zelayan kansanäänestyshanketta vääristellään

Ulkoministeri **Hillary Clinton** meni jopa niin pitkälle, että syytti Zelayaa uhkarohkeudesta ja vastuuttomuudesta, koska hänen paluunsa maahan ñsaattaisi synnyttää väkivaltaaò. Se mistä Clinton ei puhunut sanaakaan, on sotilasjuntan harjoittama väkivalta omia kansalaisia kohtaan, tiedotusvälineiden kontrolli jne. Pahinta asiassa on se, että USA on todistettavasti ottanut osaa Hondurasin vallankaappauksen suunnitteluun.

Valtamediassa toistetaan jatkuvasti valheellista väitettä, jonka mukaan Zelaya oli juuri ennen vallankaappausta junailemassa perustuslain vastaisen kansanäänestyksen avulla itselleen jatkokautta presidenttinä. Todellisuudessa Zelaya oli ainoastaan järjestämässä neuvoa-antavaa kansanäänestystä siitä, haluaako kansa marraskuun vaalien yhteydessä äänestää myös perustuslakia säätävän kongressin koolle kutsumisesta. Mahdollinen lainmuutos presidenttikausista ei olisi toteutuessaankaan ehtinyt koskea Zelayaa itseään, koska hänen presidenttikautensa on siis päättymässä jo tämän vuoden marraskuussa.

Todennäköinen syy Zelayan syrjäyttämiselle onkin hänen liittoutumisensa Venezuelan presidentin **Hugo Chavezin** kanssa, sekä hänen harjoittama sisäpolitiikka. Zelaya muun muassa korotti minimipalkkaa 60 % - äärimmäisen vaarallinen mies kapitalistioligarkeille siis!

Työväenliikkeen ja kommunismin vastainen maailmanlaajuinen kampanja tuntuu ylipäätään vain kiihtyneen muun muassa kansainvälisen talouskriisin takia. Valtaeliittien pelkona varmaankin on, että talouskriisi aiheuttaa kansanjoukkojen radikalisoitumista lisääntyvän työttömyyden ja köyhyyden sekä hyvinvointipalveluiden karsimisen myötä.

Yhdysvaltojen lisääntynyt aktiivisuus huolestuttaa

Hondurasin tapahtumia pitää peilata myös tätä taustaa vasten. Tuskin on mikään sattuma, että Yhdysvallat on viime aikoina lisännyt aktiivisuuttaan alueella, jota se on perinteisesti pitänyt omana takapihanaan. Etelä-Amerikan valtionpäämiehet ilmaisivat syvän huolensa Yhdysvaltojen viimeaikaisten toimien johdosta hiljattain pidetyssä Etelä-Amerikan unionin (UNASUR) kokouksessa Ecuadorissa. Venezuelan presidentti Hugo Chavez totesi, että Hondurasin sotilasvallankaappaus sekä Yhdysvaltojen aikeet laajentaa sotilaallista läsnäoloaan ilma- sekä laivastotukikohtiin Venezuelan naapurimaassa Kolumbiassa ovat erittäin huolestuttavia signaaleja. Chavez huomautti, että Venezuelaan kohdistuvan uhan lisäksi Yhdysvaltojen sotilaalliset suunnitelmat Kolumbiassa lisäävät sodan uhkaa koko Etelä-Amerikassa. Chavezin mukaan ñnämä tapahtumat osoittavat Yhdysvaltojen aloittaneen taantumuksellisen vastahyökkäyksen, ñtakaisinvyörytyksenò, maanosamme yhtenäisyyttä, itsemääräämisoikeutta ja demokratiaa vastaanò.

Paradoksaalisesti **George W. Bushin** kaudelle osunut hiljaisempi jakso Yhdysvaltojen aktiivisuudessa Latinalaisen Amerikan suuntaan näyttäisikin tällä erää olevan ohi. Kuuban entinen johtaja **Fidel Castro** olikin varmasti oikeassa todetessaan, että mikäli Hondurasin sotilasvallankaappaus ei kaadu, on jokainen perustuslaki vaarassa Latinalaisessa Amerikassa.

Tommi Lievemaa

Vilnan yliopiston professori Dovid Katz hermostui balteille:

Lopettakaa ñkansanmurha-tehtailuò

Professori Dovid Katz on hämmästynyt, ettei Baltian maiden yrityksille rinnastaa kommunismia ja fasismia löydy kritiikkiä Euroopasta eikä varsinkaan Baltiasta.

Kymmenen vuotta Liettuan pääkaupungissa Vilnassa viettänyt jiddishin opettaja, professori Dovid Katz on järkyttynyt, ettei Euroopassa olla enemmän huolissaan Baltian maiden halusta rinnastaa Neuvostoliitto ja Natsi-Saksa. ñPerimmäisenä tarkoituksena on hämärtää Holokaustin käsite ja lopulta kirjoittaa Holokausti kokonaan ulos historiastaò, Dovid Katz varoittaa.

Baltian maat tuottavat Katzin mukaan valtion tuella ñkansanmurha-teollisuuttaò. Tarkoituksena on luoda Neuvostoliiton karkotuksista Holokaustiin verrattavaa ñkansanmurhaaò.

ñPäätekijät tässä Holokaustin hämärtämiseen tähtäävässä liikkeessä ovat Viro, Latvia ja Liettuaò, Katz sanoo. Yhtenä motiivina Katz pitää Baltian maiden omaa osallisuutta juutalaisten tuhoon Natsimiehityksen aikana. ñLiettuassa tuhottiin eniten juutalaisia suhteessa väkilukuun koko Euroopassa. Baltian maat haluavat pestä puhtaaksi Holokaustin tahran omasta historiastaanò, Katz uskoo.

Punaruskeat komissiot

Kansanmurhateollisuuden tukena ovat kaikissa Baltian maissa niin sanotut punaruskeat komissiot. Niiden virallinen nimi on kuin suoraan George Orwellin kirjasta: **ñKansainvälinen komissio arvioimassa** Natsi-Saksan ja Neuvostoliiton miehityshallintojen rikoksiaò. ñTällaisen komission tarkoituksena ei ole mikään muu kuin historian vääristely. Jo tutkimuksen nimi samaistaa rikokset ja sulkee pois paikallisten osuuden joukkomurhiinò, Katz toteaa.

Osana valtiollista kansanmurha-teollisuutta ovat myös niin sanotut miehitysmuseot, joita on sekä Virossa että Latviassa. Vilnassa vastaava museo on nimeltään kansanmurha-museo eli niin sanottu KGB-museo. ñSen pitäisi nimensä mukaisesti kertoa kansanmurhasta, mutta se vaikenee tyystin siitä ainoasta kansanmurhasta, joka Liettuassa tapahtui, nimittäin juutalaisten kansanmurhastaò, Katz tyrmää.

Katz kertoo makaaberin näytteen KGB-museon näyttelystä, jossa Ukrainan nälänhätää verrattiin Auschwitziin. Opas kertoi, että Auschwitzissa sai pinaattia ja palan leipää, kun nälänhätä oli vielä kauheampi. ñNämä ihmiset eivät edes häpeä. Museo on Euroopan antisemitistisinò, Katz laukoo.

Miehitysmuseoiden perimmäinen tarkoitus on Dovid Katzin mukaan kansanmurhan käsitteen devalvoiminen ja vesittäminen. ñBaltit haluavat, että Neuvostoliitto ja kommunismi tuomittaisiin Nürnbergin tapaan ja että kouluopetus alkaisi jatkossa holokaustin kohdalla Stalinin rikoksilla. Tämä on täysin vastuutonta ja tuomittavaaò, Katz korostaa.

Moraalinen konkurssi

Dovid Katz on syntynyt Yhdysvalloissa, mutta elänyt ja opettanut Englannissa vuodesta 1996 ja saanut Ison-Britannian kansalaisuuden 2007. Hän arvostelee englanninkielistä maailmaa siitä, että se on sulkenut silmänsä Baltian tapahtumilta. ñAmerikkalaiset ovat olleet hyvin naiivejaò, hän sanoo. Katz sai herätyksen puolitoista vuotta sitten, kun Liettuassa historian uudelleen kirjoitus teki hirttosilmukan. Vilnan getosta vuonna 1943 pelastuneita naisia uhkasi yhtä äkkiä syyte sotarikoksista. Fania Brantsovsky (86) ja Rachel Margolis (87) olivat getosta pakenemisen jälkeen liittyneet partisaaniryhmään neuvostoliittolaisten rinnalla taistelemaan natseja vastaan. Fania Brantsovsky pidätettiin kotonaan ja vietiin poliisisaatossa kuulusteltavaksi. Rachel Margolis on Israelissa maanpaossa uskaltamatta palata Liettuaan. ñSe oli moraalinen konkurssi tälle maalleò, Katz sanoo.

Poliitikot pesevät kätensä

Liettuassa sanomalla, että syyttäjänlaitos on itsenäinen. Yksikään intellektuelli tai julkisuuden henkilö ei ole uskaltanut arvostella syyttäjän toimia. ñEn uskonut, että tällainen päivä koittaisi Euroopassaò, Katz sanoo.

Katzin mielestä on korkea aika, että Euroopassa tajutaan, mihin EU:n parlamentin ja ETYJ:in julkilausumat Hitlerin ja Stalinin ja fasismin ja kommunismin rinnastuksista johtavat. ñPyydän länsi-eurooppamaisia valtioita välittömästi heittämään nämä julkilausumat roskakoriin, minne ne kuuluvat ja toteamaan, että historian vääristely loppuu nyt. On musertavaa nähdä, että kaikki läntiset valtiot kannattivat ETYJ:in julkilausumaa kahdesta kansanmurhasta. Se on vain yksi askel tiellä, jolla huijataan Eurooppa myöntymään siihen, että on olemassa kaksi kansanmurhaa ja Holokausti hämärtyyò, Katz sanoo.

Haastattelu on tehty elokuun alussa Vilnassa professori Dovid Katzin jiddishin kesäkurssin yhteydessä.

Leena Hietanen

Koreoiden välisiä jännitteitä purettiin KDKT:n ja Hyundai Groupin tapaamisessa

Korean demokraattisen kansantasavallan johtaja Kim Jong Il tapasi sunnuntaina 16.08.2009 maassa vierailevan eteläkorealaisen teollisuusjätti Hyundai Groupin johtajan, rouva Hyun Jung Eunin.

Keskusteluita käytiin uutistoimisto KCNA:n mukaan sydämellisessä ja isänmaallisessa hengessä.

Tapaamisessa muistettiin aiempia tapaamisia rva Hyunin edeltäjien kanssa ja keskusteltiin Koreoita koskevista ajankohtaisista tapahtumista ja haasteista.

Tapaamisen päätteeksi annettiin Korean Aasian - Tyynenmeren rauhankomitean ja Hyundai Groupin yhteinen julkilausuma, jossa peräänkuulutettiin Korean niemimaan jännittyneen tilanteen liennyttämistä.

Julkilausumassa sovittiin myös viidestä eri käytännön keinosta, joilla Korean Demokraattinen Kansantasavalta ja Hyundai Group ryhtyvät toteuttamaan Koreoiden välisen yhteistyön kehittämistä. Julkilausumassa sovittiin seuraavaa.:

Pääsihteeri Kim Jong Ilin (kesk.) ja Hyundain johtaja rva. Hyun Jung Eunin (vas.) tapaaminen Pyongyangissa sysäsi Koreoiden välisen yhteistyön jälleen eteenpäin.

1. Kumgang-vuorten matkailukeskuksen toiminta jälleenkäynnistetään.
2. Maaliikenne yli maiden välisen demarkaatiolinjan sallitaan 4.10.2007 annetun Koreoiden yhteisen julkilausumien periaatteiden mukaisesti.
3. Matkailu- ym. toiminnot pohjoisen puolella sijaitsevalla Kaesongin teollisuusalueella käynnistetään uudelleen.
4. Hyundai Group aloittaa matkailun kehittämisen Paektu-vuoren alueella, KDKT:n pohjoisosassa.
5. Korean sodan yhteydessä toisistaan erotetuiksi joutuneiden perheiden tapaamiset ja jälleenyhdistämiset käynnistetään jälleen Kumgang-vuorten alueella.

Molemmat osapuolet ilmaisivat samoin tahtonsa edistää pohjoisen ja etelän välisiä suhteita 15.6.2000 ja 4.10.2007 annettujen historiallisten Koreoiden yhteisten julkilausumien hengessä. Nämä sopimukset solmittiin aikanaan johtaja Kim Jong Ilin ja kahden Etelä-Korean entisen presidentin, Kim Dae Jungin ja Roh Moo Hyunin toimesta.

Vielä ei kuitenkaan ole varmuutta, kuinka Lee Myung Bakin konservatiivihallinto Etelä-Koreassa tai Yhdysvallat jul-kilausumassa esitettyihin toimenpide-ehdotuksiin tulevat reagoimaan. KDKT:n ja Hyundain julkilausuma on kuitenkin ehtinyt herättää kansalaisissa molemmin puolin rajaa toiveita jälleenyhdistämisen toteutumisesta ja saanut runsasta kannatusta eri kansalaisjärjestöiltä.

Edellisen kerran Hyun ja Kim Jong Il tapasivat ja keskustelivat vuonna 2005.

KÄ/AS

Tukea Koreoiden jälleenyhdistämiselle

Suomi-Korea - Seura käynnisti kesäkuussa kansalaisadressin keräämisen Koreoiden riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen vauhdittamiseksi. Korean niemimaan tilanne on viime kuukausina pahoin tulehtunut ja tämä on herättänyt yleistä huolta Suomen lisäksi ympäri maailmaan. Adressin avulla Seura toivoo tuovansa Korean Niemimaan tilannetta lähemmäksi suomalaisia ja tahtoo näin ilmaista huolensa jälleenyhdistämiskehityksen tämänhetkisestä tilasta.

Adressissa seura muistuttaa, että Korean Niemimaa on ollut jaettuna jo 64 vuotta. Lukemattomat perheet ovat erotettuja toisistaan ja yhteyksiä valtioiden ja kansalaisten välillä ei ole juuri nimeksikään. Koreoiden tilannetta vaikeuttaa samoin sen geopoliittinen,- ja strateginen asema suurvaltojen välissä sekä Yhdysvaltain joukkojen yli 60 vuotta kestänyt läsnäolo niemimaalla. Kuitenkin korealaiset ovat koko ajan toivoneet kuuluvansa yhteiseen kansallisvaltioon, seura huomauttaa.

Vuosituhannen vaihteessa Koreat pääsivät neuvotteluyhteyteen keskenään ja ovat siitä lähtien vaihtelevalla menestyksellä rakentaneet suhteita niin valtiollisella, taloudellisella kuin kansalaistenkin tasolla. Tätä on ollut vauhdittamassa Koreoiden johtajien 15.06.2000 ja 04.10.2007 Pyongyangissa allekirjoitetut yleiskorealaiset julkilausumat.

Viime vuosina ja kuukausina Koreoiden jälleenyhdistämiskehitys on kuitenkin hidastunut ja jännite maiden välillä kasvanut.

- Keskusteluja - ei pakotteita, huutavat eteläkorealaiset mielenosoittajat päättäjilleen. Kuvassa kansalaisjärjestöjen edustajia Soulissa pidetyssä mielenosoituksessa.

Useita jälleenyhdistämiseen tähtääviä projekteja on jäädytetty ja suurvaltojen sekaantuminen niemimaan politiikkaan on tuonut alueelle sotilaallisia uhkakuvia.

Adressissa esitetään, että Koreoiden on jatkettava yleiskorealaisten julkilausumien mukaista kehitystä jälleenyh-distämiseksi ja että tämän jälleenyhdistämiskehityksen on tapahduttava toisiaan kunnioittamisen periaatteen hengessä ja ystävällisessä ilmapiirissä. Adressi edellyttää samoin Koreoiden jälleenyhdistämisen tapahtuvan riippumattomasti ja rauhanomaisesti ilman ulkopuolisten voimien geopoliittisten,- tai strategisten intressien vaikutusta tähän kehitykseen. Kansalaisadressin paperiversion voi tilata Suomi-Korea - Seuralta osoitteesta antti.siikaaho@gmail.com tai allekirjoittaa sähköisesti netissä osoitteessa http://www.adressit.com/koreaonyksi

Suomi-Korea - Seura antoi tukensa eteläkorealaisille kansalaisjärjestöille

Suomi-Korea - Seura on tuominnut 19.heinäkuuta 2009 julkaistussa tiedotteessaan Etelä-Korean nykyhallinnon painostustoimet Koreoiden jälleenyhdistämistä vaativia järjestöjä ja kansalaisia kohtaan. Viime kuukausina tihkuneiden tietojen mukaan presidentti Lee Myung Bakin hallinto on vainonnut, kiduttanut ja pidättänyt lukuisia jälleenyhdistämistä vaativia kansalaisia ja hajoittanut voimatoimin mielenosoituksia. Samalla Leen hallinto on romuttanut kaikki ne viime vuosina tehdyt, Koreoiden yhteiset ponnistelut riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen puolesta.

Tiedotteessa Suomi-Korea - Seura antoi tukensa Koreoiden riippumatonta ja rauhanomaista jälleenyhdistämistä tukeville järjestöille ja muistutti korealaisten selvän enemmistön molemmin puolin rajaa haluavan elää yhdessä kansallisvaltiossa.

Samalla Seura edellytti Leen hallinnon jälleen kunnioittavan kesäkuussa 2000 ja lokakuussa 2007 allekirjoitettuja yleiskorealaisia julkilausumia ja toimivan niiden hengessä.

Solidaarisuutta korostettiin Tukholmassa

Joukko suomalaisia Korean ystäviä vieraili lauantaina 5.heinäkuuta KDKT:n Tukholman suurlähetystössä. 12-henkisen valtuuskunta osallistui suurlähettiläs Ri Hui Cholin kutsumana Presidentti Kim Il Sungin poismenon 15.vuosipäivän muistovastaanotolle ja päivän aikana suomalaisilla oli mahdollisuus keskustella Korealaisen osapuolen kanssa Korean nykyisestä tilanteesta, pitää hauskaa ja vahvistaa ystävyyssuhteita. Tervetuliaispuheessaan suurlähettiläs Ri teki katsauksen maansa tämänhetkiseen tilanteeseen ja samalla kertoi Presidentti Kim Il Sungin merkityksestä KDKT:n historiassa ja maan rakennustyössä. Rin mukaan Korealaiset ovat aina pitäneet mielessään Presidentin muiston ja yhä edelleen rakentavat maata ja vallankumousta niiden suuntaviivojen pohjalta, jotka hän eläessään asetti. Korealaiset kamppailevat nyt kovasti vahvistaakseen kansantalouttaan ja aikaansaadakseen uuden käänteen sosialistisen Korean historiassa Presidentti Kim Il Sungin 100.vuotissyntymän vuosipäivään mennessä 2012. Puheenvuorossaan Ri myös kiitti kovasti suomalaisia siitä työstä, jota he ovat viimeisten vuosikymmenten aikana maiden välisten hyvien ja lämpimien suhteiden hyväksi tehneet. Suomalaisen valtuuskunnan puolesta puheenvuoron piti Suomi-Korea - Seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho.

KÄ/AS

Venäjän talous: kriisistä katastrofiin

NKP:n pääsihteeri Sergei Skvorsov ja hänen vaimosnsa Jelena Skvortsova vierailivat tammikuussa 2007 Tampereen Lenin museossa museon johtajan Aimo Minkkisen vieraina.

Viime aikoina eräät venäläiset virkamiehet ovat alkaneet puhua siitä, että Venäjän talous on muka alkanut uudestaan kasvaa. Tämän vahvistukseksi esitetään Venäjän Tilastolaitoksen (Rosstatin) tietoja BKT:n kehitysdynamiikasta. Se on muka kasvanut sekä kesä- että heinäkuussa ja tuolloin heinäkuussa BKT kasvoi jopa kokonaista 0,5 % ! Toisaalta tarkempi tutustuminen asiaan osoittaa, että kyseiset puoliprosenttia löydetään vain silloin, jos luvuista poistetaan eräänlainen kausitekijä.

Mutta jos tätä myyttistä kausitekijää ei luvuista poisteta, niin silloin osoittautuu, että taloudellinen taantuma Venäjällä jatkuu jopa Rosstatin tietojen perusteella.

Yhteenvetona Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF:n) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD:n) esittämästä versiosta (jossa samoin nojaudutaan Rosstatin antamiin tietoihin) seuraa, että Venäjän BKT:n taantuma on suurin 11 johtavan ja taloudellisesti kehittyneimmän maan joukossa ï vuoden 2009 toisella puoliskolla se saavutti 10,9 % tason. Huvittavaa, mutta edelleenkin Venäjän TV väittää tähän asti, että muka Venäjä on kärsinyt pulasta paljon vähemmän, kuin esimerkiksi USA, missä taantuma oli vain 3,9 % !

Tosiasiassa myös nämäkin viralliset luvut ovat hyvin kaukana todellisuudesta. Miten esimerkiksi työttömyysluvut Venäjällä voivat olla alhaisemmat, kuin esimerkiksi Suomessa, jos yhä vielä hengissä pysyneet tehtaat on joko pysäytetty kokonaan tai toimivat vain muutaman päivän viikossa? Tarkastelkaamme esimerkkinä Volzhskin autotehdasta, joka valmistaa Lada-autoja. Ensi syyskuusta lähtien tämän tehtaan työviikko tulee olemaan vain 20 tuntia, minkä tuloksena tehtaan työntekijöiden palkat laskevat puolella ja useiden palkat tulevat olemaan vajaat 100 euroa kuukaudessa ! Kaikkein hullunkurisinta on se, että tämä taso on vielä alempi, kuin elokuussa, jolloin töitä ei ole lainkaan ja seisokista maksetaan kaksi kolmasosaa työpalkasta, kun taas syyskuussa, kuten tuli jo todettua, maksu on vain puolet palkasta.

Tilanteesta kärsivät sekä duunarit että toimihenkilöt. Käytännöllisesti katsoen kaikissa toimistoissa on tapahtunut irtisanomisia, peruspalkkaa on laskettu 20-30 % ja bonukset, jotka muodostivat suurimman osan tuloista, lakkautettiin tyystin. Poikkeuksen muodostavat vain korkeimmat johtajat ï esimerkiksi vuoden 2008 tulosten perusteella Gazpromin tavallisille hallintoneuvoston jäsenille maksettiin 15 miljoonaa ruplaa jokaiselle, mikä on noin 330 000 euroa (virallinen keskipalkka Venäjällä on hieman yli 300 euroa kuukaudessa).

Työpalkan suoranaisen alenemisen lisäksi väestön tuloja verottaa korkea inflaatio, joka virallisten tietojen mukaan on 12 % vuodessa ja tosiasiallisesti noin 30 %. Niinpä Rosstatin väitteet siitä, että väestön reaalitulot supistuivat vain 3 % pysykööt niiden henkilöiden omallatunnolla, jotka ovat keksineet tämän sadun ja johon saattaa vielä ehkä uskoa vain herra Putin. Riippumattomien taloustieteilijöiden tekemien laskelmien mukaan todellisuudessa väestön tulot ovat supistuneet pulan alkamisesta lähtien noin 40 %, BKT ï 20-30%. Mutta tämäkään ei ole vielä allonpohja.

Tänään eräät viranomaisetkin puhuvat pulan toisen aallon nopeasta lähestymisestä (aivan kuin ensimmäinen aalto olisi jo ohitettu). Siitä, että pula tulee syvenemään entisestään, minulla ei henkilökohtaisesti ole mitään erikoisempia epäilyksiä. Muuten ei voi yksinkertaisesti olla ï onhan valmistetut tuotteet johonkin myytävä. Toistaiseksi ostajia ei ole ï ulkomaita koettelee oma lama ja sisäinen kysyntä on supistunut väestön tulojen alenemisen myötä. Tämän lisäksi hallituksen kaikista loitsuista huolimatta pankit ovat käytännöllisesti lopettaneet yritysten luototuksen jopa niissäkin tuotteissa, joita vielä toistaiseksi ostetaan. Rahakurimusta yritetään hoitaa vaihtokaupan avulla ï yritykset ovat siirtymässä luontaiskauppaan eli tuottamiensa tavaroiden vaihtoon. Tietysti tämäkään konsti ei onnistu aina ja silloin tuloksena on liikatuotanto. Eräissä paikoissa palkka maksetaan tavarana. Tilanne kehittyy absurdiksi, kun rahan asemesta.... tarjotaan vodkaa ï tarpeen mukaan sen voi joko juoda itse tai asettaa myyntiin. Siten tuotanto tulee supistumaan entisestään.

Tuolloin on merkille pantavaa, että erotuksena vuoden 1998 kriisistä tämänkertaisesta pulasta on tulossa pitkäaikainen. Ensinnäkin vientiteollisuus tulee itse ajamaan tuotantoaan alas ï onhan pula yleimaailmallinen ja tuotteiden kysyntä laskee (se koskettelee jopa öljytuotantoa). Maan sisäisestä kysynnästä olemme jo maininneet ï yleisenä huolena on saada myydyksi jo tuotetut tavarat, kun taas tuotannon laajentaminen ei voi tulla edes puheeksi. Toiseksi, vuonna 1998 oli vielä olemassa neuvostovallan ajoilta säilyneitä ennemän tai vähemmän käyttökelpoisia tuotantolaitoksia ja työvoimaa, mikä auttoi laajentamaan nopeasti tuotantoa. Nykyisessä tilanteessa kaikki joudutaan aloittamaan tyhjän päältä eikä ole tietoa siitä, millä työvoimalla (Bolognen prosessi on iskenyt myös Venäjällä). Todisteena siitä kuinka kulunutta on tuotantokoneisto, on äskeinen onnettomuus Krasnojarskin vesivoimalalla, joka oli Neuvostoliiton voimataloussteollisuuden lippulaiva. Laitoksen voimakoneita ei oltu korjattu vuosikymmeniin ja kaiken muun lisäksi ahneet isännät (voimala yksityistettiin muutama vuosi sitten) pakottivat käyttämään kalustoa ylikuormituksella koko kesän. Kuten eräs lehtimies totesi osuvasti, kun tuotantoa johtavat rahamiehet, ei mitään terroristeja tarvita.

Epäpäteviä henkilöitä istuu myös maan hallituksessa, jonka omaksuman strategian olemuksena on istua pulan yli. Vastoin sitä, mitä suosittelevat melkein kaikki taloustieteilijäkunnat hallitukselle supistuneen kysynnän vaihtamisesta valtion raha-apuun järjestämällä esimerkiksi julkisia töitä, hallitus sitä vastoin vain siirtää rahaa pankien ja suuryritysten tileille. Jälkimmäiset vuorostaan vaihtavat tämän rahan valuutaksi ja vievät ulkomaille, mikä ei selvästi palvele kamppailua taantumaa vastaan ï ainakaan Venäjällä.

Maksukyvyn aleneminen johtaa siihen, että entistä suurempi määrä yrityksiä ja kansalaisia ei suoriudu ennemmin ottamistaan veloista. Analyytikkojen esittämien arvioiden mukaan nk. huonojen lainojen osuus on jo noin 20 % ja kasvaa entisestään. Kohta se saavuttaa sellaisen tason, jonka takana häämöittää pankkien yleinen joutuminen konkurssiin. Valtio jättää jotkut piirit oman onnensa nojaan, pelastaa jotain muita käyttämällä loppuun viimeisetkin varansa. Jos öljyn hinta ei olisi viimeisten kuukausien aikana tuplaantunut, Venäjä olisi joutunut perikatoon, mutta öljyn suhteellisen korkeidenkin hintojen oloissa viennin pääartikkelin suhteen maan finanssivarat jatkavat kuihtumistaan. Virallistenkin tietojen mukaan (jotka ovat aina ylioptimistisia) viime vuosina säästetty Vararahasto tullaan parhaassa tapauksessa kuluttamaan loppuun vuoden 2010 keskivaiheille tultaessa. Ja mitä seuraa sen jälkeen? Silloin hallitukselle jää itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko katteettoman rahan mittava liikkeellelaskeminen, mikä kärjistää muutenkin korkeata inflaatiota entisestään, tai ruplan voimakas devalvaatio, joka itse asiassa samoin vain kiihdyttää inflaatiota entisestään, koska suurin osa tavaroista tuodaan Venäjälle ulkomailta. Tietenkin on olemassa teoreettinen mahdollisuus saada ulkomaalaista lainaa, mutta se ei ole kirkossa kuulutettu, voiko Venäjä sellaista lainaa edes saada.

Joka tapauksessa kaikki tämä johtaa kansan elintason entistä voimakkaampaan alenemiseen. Tuolloin on otettava huomioon se, että nykyinen tilanne poikkeaa huomattavasti siitä tilanteesta, joka vallitsi vuonna 1998. Jos silloin huomattava osa väestöstä saattoi pysyä hengissä viljelemällä vihanneksia kesämökeillään, niin nykyään se ei pelkästään riitä. Putinilaisen hyvinvoinnin kasvun perustana eivät ole kasvavat työpalkat (joita on korotettun vaan paperilla ja joita inflaatio syö jatkuvasti, vaan väestön ottamat lainat kodinkoneiden, henkilöautojen yms. ostoihin, joita lainoja ei enää voida mitenkään palauttaa.) Toisaalta äskettäin hyväksytyn uuden lain mukaan, joka suojelee intohimoisesti pankkien etuja. Joka hetki lainanottajan luokse voivat tulla ulosmittaajat, joilla jopa isäntien poissaollessa on oikeus murtautua asuntoihin ja ulosmitata omaisuus.

Kaikki tämä herättää Venäjän yhteiskunnassa kasvavaa tyytymättömyyttä, eikä ainoastaan laajoissa joukoissa, vaan myös eliitin keskuudessa. Herra Putinin korkeat kannatusluvut, joihin niin uskovat ulkomaalaiset lehtimiehet, ovat itse asiassa samanlaista fiktiota kuin myös tiedot Venäjän talouden alkaneesta kasvusta. Entistä suurempi osa eliittiä muuttaa linjaansa herra Medvedevin suuntaan, sitä mukaan kun Medevedevin ja Putinin ristiriidat tulevat ilmi. Medvedev arvostelee entistä kovasanaisemmin hallituksen työskentelyä ja Putinilla ei ole eväitä vastata tähän arvosteluun ï tuskinpa tässä auttaa lihaksilla leikkiminen. Voidaan rohkeasti todeta, että maa on joutunut laajamittaisen järjestelmäkriisin tilanteeseen. Sen kehitys ja tulokset ovat riippuvaisia lukuisista tekijöitä - nykyisen ja tulevan opposition kykenevyydestä, herra Medvedevin kyvystä sanoutua irti nykyisen kriisin todellisestä isästä ï herra Putinista jne, mutta itse kriisin alkamista ei voida enää epäillä.

Sergei Skvortsov,
NKP:n Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Onko Suomessa yhtään tervejärkistä päätoimittajaa

Amerikkalainen professori Dovid Katz pitää Baltian maiden yrityksiä rinnastaa Stalinin ja Hitlerin rikokset vaarallisena yrityksenä kirjoittaa holokausti ulos eurooppalaisesta historiasta. Katz pitää velvollisuutenaan sanoa ääneen toinen mielipide, se tärkeä ñsecond opinionò.

Missä se Suomessa esitetään? Aloitin Hesarista, koska se on suurin ja mahtavin. Ulkomaan uutispäällikkö Heikki Aittokoski ilmoitti, ettei hän ole kiinnostunut tekemästäni Katzin haastattelusta, koska hänen täytyy turvata HS:n Baltian oman avustajan, Kaja Kunnaksen toimeentulo. Kaja on virolaisessa naistenlehdessä kertonut parhaina kuukausina saavansa 60 juttua läpi, joten eiköhän hänen toimeentulonsa ole turvattu. Aittokoski loukkaantui, kun sanoin, ettei niihin juttuihin koskaan mahdu tämä toinen mielipide. Kulttuuritoimituksen esimies Saska Saarikoski katsoi, etten ole sopiva kirjoittamaan aiheesta, koska olen itse siitä kiinnostunut, kirjoittanut pamfletin ja politikoinut aiheella. Se ei tee minusta asiantuntijaa vaan puolueellisen. Pystyn hyväksymään tämän vastauksen.

Käännyin vasemmistolehtien puolueen, koska heitä luulisi kiinnostavan fasismin ja kommunismin rinnastusyritykset. Kansan Uutisten päätoimittaja Jouko Joentausta valitti, että KU:ssa joudutaan poliittisen korrektiuden nimissä rypemään Stalinin rikoksissa, joten hän ei voi juttua ostaa. Demarin päätoimittaja Juha Peltonen oli kauhuissaan ajatuksestakin, että hänen pitäisi puolustaa kommunismia saati Neuvostoliittoa. Hänen mielestään Neuvostoliitto pitää julistaa Natsi-Saksan tapaan rikollisvaltioksi. Sosiaalidemokraattisen puolueen pääänenkannattaja sanoi myös, ettei Neuvostoliitolla ole ollut mitään tekemistä työväenliikkeen historian kanssa!

Ymmärsin, etteivät Suomessa oikea ja vasen eroa toisistaan. Keväällä Suomen Kuvalehden päätoimittaja Tapani Ruokanen luonnehti minua ñnatsinilkiksiò, kun puolustin venäläisten oikeuksia Virossa, siis Neuvostoliittoa ja kommunismia. Aamulehden päätoimittaja Matti Apunen teki minusta maanpetturin, kun syytin Suomea Viron apartheidin tukemisesta ja olin puhunut venäläisen diplomaatin kanssa. Tämä tapahtui jo vuonna 2003. Hän onnistui rikkomaan suhteeni Turun Sanomiin. Apuselle terveisiä: kun ryhtyy teloittamaan toimittajaa, siinä puuhassa ei saa epäonnistua.

Onko Suomen sanomalehdistössä yhtään tervejärkistä päätoimittajaa? Löytyykö juutalaista päätoimittajaa, joka ymmärtää, mitä tässä jutussa sanotaan?

Leena Hietanen

Luokattomasta yhteiskunnasta ja sen teoreettisesta perustelusta

Kansan äänen palstoilla sekä sähköpostin välityksellä olemme keskustelleet yhteiskunnan paikasta maailmassa. Olemme puolustaneet johtopäätöstä, jonka mukaan tajunta (yhteiskunta) on materian tähänastisen kehityksen korkein tuote. Filosofian tehtävänä on kuitenkin muuttaa maailmaa eikä pelkästään ymmärtää sitä. Siksi olemme käsitelleet kysymystä millainen on yhteiskunnan kehitys lähitulevaisuudessa ja millaisen vastauksen se kykenee antamaan nykypäivän keskeisiin globaaleihin ongelmiin.

Kasvava tavarantuotanto ihmisten aineellista kulutusta varten on nykyisen markkinatalouden elinehto. Koska tämä alati lisääntyvä aineellinen kulutus on kuitenkin myös yhteiskunnallisten globaalien ristiriitojen lähde, joudumme käsittelemään kysymystä, onko yhteiskunta olemassa vain yksilöiden aineellisen hyvinvoinnin vuoksi vai löytyykö yhteiskunnalliselle olemiselle muitakin funktioita? Tästä päädymme kysymykseen, millainen on sosiaalinen organisaatio-kommunismi- joka toteuttaa yhteiskunnallisen kehityksen sitä vaihetta, joka vastaa näihin kysymyksiin. Aluksi selvitämme kysymystä miten teoria kommunistisesta yhteiskunnasta on kehittynyt ihmiskunnan ajatuksissa ja käytännössä.

Kommunismin paikka yhteiskuntakehityksessä

Maapallolla yhteiskunnallinen kehitys alkoi, kun eläinkunnasta erottautui kädellisten ryhmä, joilla työ muuttui biologista valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Myös nykyihminen eli tätä yhteiskunnallista vaihetta tuhansia vuosia. Tämän ensimmäisen alkuyhteiskunnallisen vaiheen jälkeen seuraa orjanomistuksellisen, feodalistisen ja kapitalistisen luokkayhteiskuntakehityksen vaihe. Luokkayhteiskunnassa kehitystä ohjaavat luokkien väliseen luokkataisteluun perustuvat taloudelliset ja sosiaaliset lainalaisuudet. Marxilainen yhteiskuntatiede perustelee kuitenkin ajatuksen, että yhteiskuntakehityksen ristiriidat kykenee lopullisesti ratkaisemaan vasta **kommunistinen yhteiskunta**, joka seuraa yhteiskuntakehityksessä kapitalismin jälkeen. Kommunismissa yhteiskuntakehitys ei perustu enää luokkataisteluun, eikä yhteiskuntajärjestelmien muutoksiin, vaan kehitys tapahtuu yhteiskunnan rakenteellisena dialektisena kehityksenä. Kommunistisen yhteiskunnan tehtäväksi asettuvat yhä enenevässä määrin ihmiskuntaa koskevien yhteisten ongelmien ratkaiseminen.

Ajatukset kommunismista olivat jo antiikissa

Ajatus kommunistisesta yhteiskunnasta on elänyt hypoteettisessa asussa ihmisten mielissä aivan antiikin ajoilta saakka. Muinaisessa Kreikassa tapaamme sen mm. taruna ñihmiskunnan kulta-ajastaò. ñVjatseslav Volgininò mukaan (Esseitä Sosialismin Historiasta) se syntyi vastapainoksi sille aristokraattiselle riistoyhteiskunnalle, joka muotoutui mm. Kreikassa alkukantaisen yhteiskunnan hajottua luokkiin, kun haluttiin nähdä tilanne, jossa ei ole riistoa ja sortoa (katso myös; http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/sos-aatteet.html). Tällaiset kansantarut lienevät periytyneet kaukaiselta alkuyhteisölliseltä ajalta. Volginin mukaan näihin taruihin toivat teoreettista vivahdetta uuden riistoyhteiskunnan oloissa köyhtyneet intellektuellit ñnarodnikitò, jotka suhtautuivat myötämielisesti kansan asemaan. Näiden kertomusten pohjalta ei syntynyt joukkoliikettä ja ne saattoivat siksi levitä hyvin laajalle. Kreikan tunnemme hyvin, mutta on todennäköistä, että kaikissa antiikin korkeakulttuureissa eli samanlainen tarusto. Antiikin ajoilta saakka mm. uskonnollisissa yhteisöissä ja luostarilaitoksissa toteutettiin kulutuskommunismia ja toteutettiin monissa muodoissa kommunistiseen yhteiskuntaan liittyviä periaatteita.

Kommunismin airueet

Kirjassaan ñSosialismin kehitys utopiasta tieteeksiò Engels toteaa miten jo siinä vaiheessa, kun porvaristo taisteli aatelistoa vastaan 1500-1600 luvuilla, esiintyi itsenäistä liikehtimistä myös sen luokan taholta, joka oli nykyaikaisen proletariaatin edeltäjä. Tällaista liikehdintää edustivat uskonpuhdistuksen aikana mm**. anabaptistit**, jotka kannattivat yhteisomistuksen voimaansaattamista ja perustivat v. 1534 Münsterin kommuunin. Engels mainitsee myös **Thomas Münzerin**, Ranskan suuren vallankumouksen aikana vaikuttaneen **Babeufôn** (1760-1796), sekä Englannin suuren vallankumouksen aikana vaikuttaneet **Levellerit**, jotka myös kannattivat yksityisomistuksen lakkauttamista ja alkukantaisen yhdenvertaisuuskommunismin aatteita. Näiden työväenluokkaa edeltävien kumouksellisten liikkeiden piirissä kehittyivät kypsymättömät teoriat, ihanteellisen yhteiskunnan utooppiset kuvaukset. Ne olivat yrityksiä ratkaista yhteiskunnallisia epäkohtia siinä vaiheessa, kun feodalistisen yhteiskunnan sisälle alkoivat ilmaantua porvarillisten luokkasuhteiden mukanaan tuomat sosiaaliset ongelmat ja uudet orastavat valistusajan aatteet.

Utopistisosialistit

Ranskan vallankumous edisti tavattomasti kommunistista yhteiskuntaa koskevaa ajattelua. Heti vallankumouksen jälkeen 1700-1800- lukujen vaihteessa ilmestyivät utopistisosialistit kuten ranskalaiset **Claude Henri Saint-Simon** (1760-1825), **Charles Fourier** (1772-1837) ja englantilainen **Robert Owen** (1771-1858) sekä monet muut, jotka puuttuivat näihin kysymyksiin. Näiden utopistisosialistien historialliseksi ansioksi voidaan katsoa se, että he - kylläkin vääristä idealistisista asenteista lähtien - yrittivät todistaa mahdolliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi siirtymisen kapitalismista sellaiseen yhteiskuntaan, joka pohjautuu yhteiskunnalliseen omaisuuteen ja kollektiiviseen työhön ja jonka ansiosta päästään kurjuudesta ja kaikki voivat tyydyttää järkevät tarpeensa.

Marx ja Engels nostivat ajatuksen kommunismista tieteelliselle perustalle

Ranskan vallankumouksen yhteydessä syntynyt ajatus kommunistisesta yhteiskunnasta oli 1800- luvulle tultaessa levinnyt hyvin laajalle. Tieteelliselle perustalle sen siirsivät Marx ja Engels. He kumpikin siirtyivät vuosina 1842-43 materialismin ja kommunismin kannalle. Vuodesta 1844 alkoi heidän yhteistyönsä ja vuosina 1844-1846 he kirjoittivat kaksi teosta: **Pyhä perhe** ja **Saksalainen ideologia**, joissa he esittivät idealismin vastapainoksi uuden **dialektis- materialistisen** maailmankatsomuksen. Kommunistien Liitolle Marx ja Engels kirjoittivat ohjelman, joka julkaistiin ñ**Kommunistisen Puolueen Manifesti**ò nimellä tammikuussa 1948. Siinä esitettiin selväpiirteisesti ensimmäisen kerran johdonmukainen dialektinen materialismi ja työväenluokan maailmanhistoriallinen tehtävä kommunistisen yhteiskunnan rakentamisesta.

Marx ja Engels kommunistisesta yhteiskunnasta

Vuonna 1875 kirjoittamassaan kirjoituksessa ñ**Gothan ohjelman arvostelua**ò Marx osoitti kommunistisen yhteiskunnan kehityksen jakaantuvan kahteen vaiheeseen. Ensimmäisellä asteellaan kommunismi ei voi olla taloudellisesti täysin kypsä kapitalismin perinteistä ja jäljistä Kommunismin korkeammasta vaiheesta Marx toteaa, että ñ*sen jälkeen kun on tullut loppu yksilön orjuuttavasta alistamisesta työnjakoon ja samalla myös henkisen ja ruumiillisen työn vastakohtaisuudesta; kun työ ei ole enää vain toimeentulokeino, vaan siitä on tullut ensimmäinen elämäntarve; sen jälkeen kun rinnan yksilöiden kaikinpuolisen kehityksen kanssa ovat kasvaneet myös tuotantovoimat ja kun yhteiskunnallisen rikkauden kaikki lähteet pulppuavat täydellä voimallavasta silloin voidaan astua lopullisesti ahtaan porvarillisen oikeuspiirin ulkopuolelle ja yhteiskunta voi kirjata lippuunsa: Jokainen kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeittensa mukaan*ò. **On kuitenkin nähtävä, että tässä yhteydessä Marx ja Engels eivät puuttuneet kommunistisen yhteiskunnan sisäiseen rakenteeseen ja lainalaisuuksiin.**

Lenin Kommunistisesta yhteiskunnasta

Lenin hyväksyi Marxin ja Engelsin näkemykset kommunismista. Neuvostovallan rakentaminen vei valtaosan hänen huomiostaan. Kommunismista puhuessaan hän yleensä käsitteli kommunistisen yhteiskunnan alemman vaiheen tehtäviä. Niinpä alkusyksystä 1917 kirjoittamassaan kirjassa ñ**Valtio ja vallankumous**ò Lenin toteaa: ñPoliittisesti ero kommunismin ensimmäisen eli alemman ja korkeamman vaiheen välillä tulee ajan oloon todennäköisesti valtavan suureksi, mutta nyt kapitalismin aikana olisi sen julistaminen naurettavaa ja etualalle sen saattaisivat työntää korkeintaan vain jotkut anarkistitò. Mutta tavoite Leninillä oli asetettu täydelliseen kommunismiin. Artikkelissaan ñ**proletariaatin tehtävät vallankumouksessamme**ò hän toteaa: ñòIhmiskunta voi siirtyä kapitalismista välittömästi vain sosialismiin, so. tuotantovälineiden yhteiseen omistukseen ja tuotteiden jakamiseen kunkin suorittaman työn mukaan. Puolueemme katsoo pidemmälle: sosialismi tulee kiertämättömästi kasvamaan vähitellen kommunismiksi, jonka lippuun on kirjoitettu: ñjokaiselta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaanòò. **Leninkään ei kuitenkaan puuttunut kysymykseen kommunistisen yhteiskunnan sisäisestä rakenteesta ja lainalaisuuksista.**

Kommunistisen yhteiskunnan ensimmäisen vaiheen kokemukset

Lokakuun vallankumouksen voiton jälkeen Neuvostoliitossa kehitettiin menestyksellisesti kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta, sosialismia (katso Kansan äänen numerot 1-5/2005). Neuvostoliitosta kehittyi tieteen, teollisuuden ja maatalouden suurvalta, josta kaikilla mittareilla mitattuna muodostui USA:n jälkeen toinen suurvalta maailmassa. Samaten sosialismia kehitettiin menestyksellisesti toisen maailmansodan jälkeen sosialismin tielle lähteneissä Euroopan ja Aasian valtioissa sekä Kuubassa. Neuvostoliitossa kuin muissakin sosialismia rakentaneissa valtioissa toteutettiin ilmainen koulutus- ja terveydenhoitojärjestelmä, laaja asuntojen rakennusohjelma, kulttuurista tehtiin koko kansan omaisuutta, työttömyys poistettiin ja ihmisten laajaa hyvinvointia kehitettiin. Kolmasosa maailman kansoista rakensi silloin kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta aina 1980- luvun loppupuolelle saakka.

Käsitykset kommunistisesta yhteiskunnasta 1960-1980- luvuilla

Neuvostoliitossa ilmestyneistä filosofian oppikirjoista käännettiin suomen kielelle mm. ñ**Marxismin leninismin perusteet**ò (1960), ñ**Marxilaisen filosofian perusteet**ò (1964) ja ñ**Marxilais-leniniläisen filosofian perusteet**ò (1970- luvulla). Näissä kaikissa kommunismista esitettiin samansisältöinen ajatus, kuin v. 1976 ilmestyneessä **Viktor Afanasjevin** teoksessa ñ**Filosofian alkeet**ò, joka sanoo kommunistisesta yhteiskunnasta: ñKommunistiselle yhteiskunnalle ovat ennen muuta ominaiset jatkuvasti kehittyvän tuotannon erittäin korkea taso ja ennen näkemättömän korkea työn tuottavuus, jotka nopea tieteellistekninen edistys saa aikaan. Kommunismissa saavutetaan taloudenn suunnitelmallisen järjestämisen korkein vaihe sekä turvataan aineellisten ja luonnonvarojen mahdollisimman tarkoituksenmukainen ja järkevä käyttö. Varustamalla ihmiset mitä täydellisimmällä ja tehokkaimmalla tekniikalla kommunismi lisää tavattomasti ihmisten valtaa luontoon nähden ja suo hänelle mahdollisuuden hallita yhä laajemmin luonnon alkuvoimia ja käyttää niitä etujensa mukaisestiò. Sitten vielä vuonna 1982 kirjoitettiin esim: Filosofian Historia- teoksessa: ñKommunismiin siirtyminen on luonnonhistoriallinen prosessi, joka edellyttää määräasteisia aineellisia olojaò ja ñSiirtyminen sosialismista kommunismiin tapahtuu vähitellen sitä mukaa, kuin kypsyvät aineelliset ja henkiset edellytyksetò

Miten näitä 60-80 lukujen näkemyksiä tulisi arvioida?

Näistä kirjoituksista saa käsityksen, että kommunismin tavoitteena ja sisältönä on ihmisen taloudellisen hyvinvoinnin määrätön kehittäminen. Näissä kirjoituksissa ei juuri ollenkaan paneuduttu marxismi- leninismin perustalta kommunismin kehittyneen vaiheen filosofiseen, taloudelliseen ja rakenteelliseen tutkimiseen. Ajateltiin, että siirtyminen sosialismista kommunismiin tapahtuu vähitellen, jonka yhteydessä kasvatetaan kommunistinen ihminen. Ei kuitenkaan käyty käsiksi esim: seuraaviin kysymyksiin: **1**) Mikä tulee kommunistisen yhteiskunnan korkeammassa vaiheessa olemaan yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima, kun se luokkayhteiskunnasta poiketen ei ole enää luokkataistelu ja taloudellisen hyödyn tavoittelu. **2**) Onko ihminen olemassa vain itseään varten, vai olisiko sillä joitain muitakin funktioita. **3**) Kun käytetään Marxin ja Engelsin teesiä, että ñtyö muodostuu ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksiò, niin kuinka perustellaan miksi ja miten näin tapahtuu. **4)** Kommunismin tavoite tulee olla konkreettinen. Tämän vuoksi olisi voitava määritellä milloin täyttyvät kommunistisen yhteiskunnan aineelliset ja henkiset edellytykset. **5)** Millainen ja miksi Kommunistisen yhteiskunnan tulisi rakenteellisesti olla?

Vastaukset näihin kysymyksiin näyttävät suuntaa miten ratkaisemme ihmiskunnan kehityksen ongelmia jo lähitulevaisuudessa. Siksi etsimme vastauksia ja paneudumme näihin kysymyksiin seuraavissa kirjoituksissa.

Heikki Männikkö

Avoin kirje Ylen uutis- ja ajakohtaistoimitukselle

Olemme huolestuneina ja yhä uudelleen järkyttyneinä seuranneet Ylen uutisointia koskien Venezuelaa ja muita Latinalaisen Amerikan kehittyviä demokratioita. Toisaalta samaan aikaan meitä ällistyttää Ylen kanavilla vallitseva täydellinen hiljaisuus Hondurasin vallankaappauksen aikana tapahtuneiden törkeitten ihmisoikeusrikkomusten ja sortotoimien uutisoinnissa.

Jos valtiollinen Yleisradio esittää koko kansalle pakollista mediamaksua, sen uutisoinnin tulisi perustua totuudellisuuteen. Ylen tehtävänä on välittää objektiivinen kuva maailman tapahtumista koskien myös Venezuelaa ja muuta Latinalaista Amerikkaa. Näin ei ole suinkaan tapahtunut. Kuinka tällainen viestintätoiminta tukee sitä, että ñ*julkisen palvelun ohjelmatoiminnan tulee erityisesti: tukea toimivaa kansanvaltaa ja jokaisen osallistumismahdollisuuksia tarjoamalla monipuolisia tietoja, mielipiteitä ja keskusteluja sekä vuorovaikutusmahdollisuuksia?*ò *(*Laki Yleisradio Oy:stä; **7 §** (635/2005) Julkinen palvelu *)*

Ylen Venezuela-uutisointi perustuu Venezuelan poliittisen opposition välittämiin toisen käden tietoihin. Presidentti **Hugo Chávezin** vastaisen opposition viestintä on tunnetusti ja todistetusti propagandistista ja valheellista. Oppositio mellastaa maassa täysin rajoittamattomasti hiiskumatta sanaakaan maan huimasta kehityksestä osallistuvan demokratian, köyhyyden rajun supistamisen ja kaikkinaisen yhteiskunnallisen edistyksen tiellä Me emme ymmärrä, keitä tällainen virheellinen uutisointi palvelee. Mielestämme se antaa Ylen kuuntelija- ja katsojakunnalle täysin ï määrätietoisesti ï vääristetyn kuvan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksista ja presidentti Chávezin persoonasta. Tällainen viestintä on ristiriidassa Ylen ohjelmatoiminnan ja tiedonvälityksen ehdottoman arvon ï **luotettavuuden** ja Ylen **poliittisen riippumattomuuden** kanssa.

Luotettavia tietolähteitä Venezuelan kymmenvuotisen vallankumousprosessin tiimoilta löytyy runsaasti. Telesur ï Tv-kanava tuottaa päivittäin kiinnostavaa ja asiantuntevaa materiaalia Latinalaisen Amerikan tapahtumista. Oletamme, että toimituksestanne löytyy edes yksi espanjankieltä hallitseva toimittaja. Viittaamme tässä erityisesti viime viikonvaihteen **Tapani Hannikaisen** reportaasiin, joka törkeydessään ylitti kaikki rajat.

Venezuelan media on edelleen suurimmalta osin (n. 64 %) yksityisessä omistuksessa. Maassa toimii yli 900 radio- ja tv-asemaa. Tapani Hannikaisen mainitsemat 34 itsenäistä radioasemaa joutuivat lisenssiepäselvyyksien vuoksi lopettamaan ja luovuttamaan lähetystaajuutensa yhteisömedian käyttöön. Niille oli suotu lähetyslupansa todentamiseen aikaa puoli vuotta. Venezuelan ilmaisuvapaus ei ole bolivaarisen vallankumouksen aikana kaventunut, vaan päinvastoin se on **laventunut.** Surkeimmillaan vaivaiset kahdeksan mahtiperhettä hallitsi 35 % kansallisesta mediasta. Nykyisin muutkin kansanosat pääsevät tasa-arvoisemmin eetteriin ilmaisemaan näkemyksiään.

Karibialaisen ñasiantuntijanò **Sir Ronald Sandersin** ontto kommentti Hugo Chávezin valtiollisen öljy-yhtiön varojen käytöstä oli vihjailussaan keltaisen lehdistön tasoa. Todisteeksi tästä on selvitys siitä, mihin bolivaarisen Venezuelan varat nykyisin käytetään. Valtion varojen käyttämistä sosiaali- ja terveysohjelmiin, koulutukseen ja kansalaisten enemmistön hyvinvoinnin kohentamiseen ei voine kukaan demokraattinen, ihmisarvoa kunnioittava henkilö pitää yhteiskunnan varojen väärinkäytöksenä?

Tänään tuli kuluneeksi kaksi kuukautta Hondurasin vallankaappauksesta ja presidentti **Manuel Zelayan** maastakarkoituksesta, jonka Yle uutisoi jo alkuunsa virheellisesti. Ylen tiedonvälitys perustui jälleen toisenkäden kansainvälisiin tietolähteisiin ja kaapparipresidentti Michelettin lehdistölle julkistamaan härskiin valheeseen. Yle ei ole tietojemme mukaan vaivautunut korjaamaan virheitään.

Koko kahdeksan viikon ajan Hondurasissa on toiminut rauhanomainen vastarinta lakkoineen ja massamielenosoituksineen demokraattisesti valitun presidentin palauttamiseksi valtaan. Vallankaappaajat ovat tukahduttaneet ankarasti oikeutettua vastarintaa sotilas- ja poliisivoimin. Amnesty International ja useat muut ihmisoikeusjärjestöt ovat raportoineet näistä vakavista ihmisoikeusrikkomuksista. Yle ei ole maininnut sanallakaan, ei sen enempää vastarinnasta kuin sorrosta (useita murhia, satoja laittomia pidätyksiä, poliittisia vankeja, mielenosoittajien hakkaamista jne.). Miksi Yle vaikenee? Suomi, kuten kaikki muutkin maailman valtiot, äänestivät YK:ssa Zelayan välittömän ja ehdottoman valtaanpalauttamisen puolesta. Ilmeisesti Ylen uutistoimituksen väki on asiasta aivan toista mieltä?

Latinalaisen Amerikan tämän päivän suurin kriisipiste Hondurasin ohella on jatkuvaa sisällissotaa käyvä Kolumbia, joka aikoo sallia USAlle mahdollisuuden rakentaa maahan seitsemän sotilastukikohtaa. Koko muu Latinalainen Amerikka pitää tätä temppua suoranaisena maanpetturuutena. **Noam Chomskyn** mukaan ï tukikohtapäätös tulee horjuttamaan alueen tasapainoa vaarallisesti. Latinalaisen Amerikan presidenttien yhteistyöelin UNASUR (Etelä-Amerikan kansojen liitto), kokoontuu parhaillaan Argentiinan Barilochessa neuvottelemaan tilanteesta. Järjestön yhtenä keskeisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden voimistaminen. Lienee yltiöoptimistista odottaa Yleltä tasapuolista ja ymmärtävää raporttia tästä merkittävästä tapahtumasta ja siellä esitetyistä näkemyksistä?

Kun Suomi aikoinaan anoi itsenäisyyttä suhteessa meitä hallitsevaan suurvaltaan, me kaipasimme solidaarisuutta kaikilta maailman kansakunnilta. Samaa toivovat tänä päivänä Latinalaisen Amerikan maat. Ne kaipaavat solidaarisuutta ja rauhaa saadakseen kehittyä itsevalitsemallaan yhteiskunnallisella tiellä riippumattomina alueen suurvallan Yhdysvaltojen häikäilemättömästä holhouksesta. Mikä on Ylen kanta tässä asiassa?

Venezuela pyrkii medialainsäädännöllään, Telesurin ja valtion kanaviensa sekä yhteisömedian avulla muuttamaan maailman tapahtumien ja taustavaikutteiden tietovirtaa monipuoliseen ja totuudelliseen suuntaan. Suomalaisena Ylen katsojina toivoisimme samanlaisten periaatteiden ohjaavan myös valtiollisen Yleisradion uutis- ja ajankohtaistoimintaa. Propagandasta ei kukaan halua maksaa mitään, ja valheen jäljet ovat paitsi lyhyet myös surulliset.

Hondurasin laillisen presidentin **Manuel Zelayan** ja Hondurasin vastarintaliikkeen kunniaksi ï voittoon asti, Qué Viva!

Latinalaisen Amerikan itsenäisyyden ja vapauden puolesta ï Viva!

Hands Off Venezuela - Finland ry.

Paavo Junttila miehen iässä

Paavo Junttila syntyi pienviljelijäperheeseen 80 vuotta sitten Pohjois-pohjanmaalla Temmeksen pitäjässä 20.6.1929. Silloin suuri enemmistö suomalaisista sai elantonsa maata viljelemällä. Varhaisesta lapsuudesta mieleen ovat jääneet peltotyöt isän kanssa. Mielessä on talvisodan syttyminen ja etuajassa alkanut jouluIoma Paavon ollessa10-vuotias. Isäntien painostuksesta huolimatta Paavon ja hänen kaverinsa Veikon vanhemmat eivät laskeneet poikia suojeluskunnan nappuloihin.

Riistamiesten ollessa ñSuur-Suomeaò tekemässä oppi Paavo ensimmäisen ammattinsa, metsäkanalintujen pyytämisen hevosenhäntäjouhista tehdyillä ansoilla. Paavo muistaa, miten sodan aikana työväestön kannattajat kuuntelivat Neuvostoliiton radiota ja tiesivät alusta saakka, miten ñSuur-Suomenò tekijöiden tulee käymään. Paavon isä ei ollut tiettävästi maanalaisen puolueen jäsen, mutta auttoi metsäkaartilaisia. Sitten kerran ojan kaivuu-hommissa Paavo mietiskeli Marxin lisäarvoteoriaa ja teki päätöksen, että parempi lähteä tekemään töitä vieraalle, kuin jatkaa pienviljelijän poikana. Pian Paavo suunnistikin Ouluun ja aloitti työt puuseppänä. Syksyllä 1948 aloittamansa puuseppäkoulun Paavo rahoitti kaivuu-töissä Kankaanpään kanavalla, iltaisin tehdyillä puusepäntöillä sekä lastaamalla tukkeja rautatievaunuihin. Työ-väenliike tuli Paavolle tutuksi. Heti sodan jälkeen Paavo toimi Ala-Temmeksen Demokraattisten nuorten näytelmäpiirissä useita vuosia. Sodan jälkeen rakennettiin Ala-Temmekselle työväentaloa. Mieleen muistuu naulanhakureissut. Nauloja oli vaikea saada ja siksi käytettiin oiottuja nauloja. Silloin toverit tiesivät Leninin sanoneen, että on käytettävä kaikki keinot työväenliikkeen hyväksi. Talo oli saatava valmiiksi. Paavon äiti kirnusi voita, jolla Paavo kävi Oulussa ñmustasta pörssistäò vaihtamassa nauloja. Paavon mielestä tänään olisi satojen tuhansien työttömien ja koko työväenliikkeen muistettava 50- luvun alun työttömien toimintaa, kun työttömien suuria kokouksia pidettiin mm. kaikkialla Pohjois-Suomessa. Silloin Oulun ympäristössä pidettyjen työttömien kokousten tuloksena SKDL:n kansanedustajat tekivät aloitteen työttömyysvakuutuksesta ja - rahastosta. Vuonna 1955 26:n Oulun seudun kunnan työttömien lähetystö vei eduskuntaan esityksen tämän aloitteen kehittämisestä.

Vuonna 1953 Paavo osallistui 2400 muun suomalaisen nuoren kanssa Bukarestin festivaaleille. Sodanjälkeisessä ilmapiirissä tämä festivaali, johon osallistui yli 30 000 ulkomaista vierasta, oli merkittävä tapahtuma ja jätti kaikkien osallistujien mieleen unohtumattoman jäljen. Sitten oli vuorossa vielä Moskovan festivaali v. 1957. Yhdeksi harrastukseksi Paavolle tuli toimia oikeusavustajana. Niihin aikoihin Paavo oli hommissa Oulun Osuuskaupassa, jossa hän ystävystyi erään tuomarin kanssa. Omassa kolarijutussaan Paavo pyysi tuomari-ystäväänsä asianajajakseen. Poliisipöytäkirjat luettuaan tuomari-ystävä pyysi Paavoa itse hoitamaan jutun. Ystävänsä neuvojen mukaan Paavo hoiti oikeudessa juttunsa ja pärjäsi hyvin. Tästä alkaneen oikeusavustaja-uransa aikana Paavo auttoi monia oikeusapua tarvinneita tovereita. SKDL:n edustajana verolautakunnassa Oulun kaupungissa ja Oulujoen kunnassa Paavo toimi 20 vuotta. Se oli aikaa, josta Paavolle jäi mieleen monia sekä huvittavia, että murheellisiakin tarinoita. Paavo toteaa, että aikaisemmin SKDL ajoi työkansan asiaa, mutta jo v. 1977 eläkeläiset maksoivat osakeyhtiöitä enemmän tulo- ja omaisuusveroja. Mikäli SKDL/Vasemmistoliitto olisi pysynyt aikaisemmin omaksumassa verolinjassaan, eivät porvarit olisi kyenneet viemään läpi hirvittäviä veropoliittisia muutoksia. Vuonna 1965 siirtyi Paavo Kansan tahdon palvelukseen ilmoitushankkijaksi. Tätä työtä Paavo piti hauskana ja mielekkäänä ja myös tuloksia syntyi.

Mutta varjot ilmestyivät taivaalle. Vuonna 1966 pidetyn SKP:n 14. edustajakokouksen alla toimituksessa alettiin kuiskutella, että ñHelsingissä pitää puhdistaa ilmapiiriäò. Kokouksen jälkeen ilmeni, että eräs Paavon toveri oli vastoin tahtoaan joutunut valiokunnassa hyväksymään hänelle vastenmielisiä päätöksiä. Kun Paavo kieltäytyi vakoilemasta työtovereitaan, oli seurauksena irtisanominen Kansan tahdon palveluksesta 15.2.1968. Paavo toteaakin olleensa SKP:n 14. edustajakokouksen uhri. Muutaman kuukauden työttömyysjakson jälkeen Paavo pääsi rakennushommiin, jonka jälkeen alettiin urakoida omakotitaloja. Tätä edellinen työt-tö-myysjakso oli vähän pidempi. Oulun Osuuskaupan puusepäntehtaalta Paavo joutui jäämään pois toiminnan supistumisen vuoksi joulukuussa 1957. Vuosi 1958 oli pisin työttömyyskausi. Silloin oli eduskuntavaalit ja Paavoa pyydettiin Muhoksen ja Utajärven alueelle SKDL:n vaalijärjestelijäksi, jota hommaa hän hoiteli 3 kuukautta järjestellen puhe- ja elokuvatilai-suuksia mm. Irma Torvelle ja Paavo Kihlströmille. Voittoisien vaalien jälkeen Paavo siirtyi Kansa-yhtiölle vakuutusmieheksi kenttätyöhön lokakuussa 1958.

Kaikkien näiden vaiheiden jälkeen oli luonnollista, että Paavo teki työtä Oulun Tiedonantajan levikkijaostossa, jossa hän toimi taloudenhoitajana. Kun sitten puolue lopullisesti hajosi ja myös Tiedonantajaliike tuli ñhampaattomaksiò oli Paavo perustamassa Kommunistista Työväenpuoluetta keväällä 1988. Aktiivista toimintaa siellä kesti runsaat 10 vuotta, jonka aikana Paavo ehti olla ehdokkaana sekä eduskunta- että kunnallisvaaleissa. Monista isoista hommista Paavolla muistuu mieleen presidentinvaalit, jolloin yhdessä kerättiin Pekka Tiaiselle 25000 kannattajakorttia.

Viimeisen 10 vuoden aikana Paavo on omistautunut kirjoitustyölle. Hänen kynästään on syntynyt kolme kirjaa, joissa hän käsittelee pohjoispohjalaisen työkansan näkökulmasta 80 vuoden ajanjaksoa, jossa siirryimme maanviljelyskulttuurista tietokoneaikaan. Kirjoittamisen ohella Paavo on vaikuttanut mm. eläkeläisjärjestöissä, EU:n vastaisessa liikkeessä sekä Suomi-Korea seurassa. Kansan äänen järjestöt ja ystävät onnittelevat Paavoa eletyn johdosta ja toivottavat edelleen menestystä hänen tulevassa toiminnassaan.

Haastatteli Heikki Männikkö

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Nord Stream-hankkeen estäminen revanssipelleilyä

Nord Stream kaasuputken ñestäminenò kaivoslakiin vetoamalla on jatkumoa Pro Karelian revanssihenkiselle toiminnalle. Karelia-klubin puheenjohtaja Veikko Saksi esiintyy pääpäsmärinä mm. blogeissa ja Saksin materiaalia välitetään levitettäväksi ñmaakuntamiestenò kautta mm. yleisönosastoihin.

Puhemiehenä kaivosvaltauspelleilyssä toimii helsinkiläinen lakimies Kari Silvennoinen, joka on aiemminkin kunnostautunut Pro Karelian projekteissa. Putken vastustamista perustellaan kaikenlaisella hölynpölyllä, mm. väittäen putken luovan lähtöalustan venäläisten maihinnousulle ja Suomen valloittamiselle.

Vaatimus putken rakentamisesta Baltian ja Puolan kautta taitaa olla ketunhäntä eräiden tahojen kainalossa. Venäläisillä ja saksalaisilla on kuitenkin riittävästi kokemuksia ulkopuolisten sotkeutumisesta kaasukauppoihin Ukrainassa. Siksi he eivät halua puolalaisia tai baltteja päsmäröimään kaasuputkensa varteen, vaan haluavat kuljettaa sen Venäjältä Saksaan venäläis-saksalaisella ratkaisulla. Merenpohjassa olevasta putkesta eivät rantavaltiot voi varastaa kaasua, kuten esimerkiksi Ukraina on tehnyt sen läpikulkevasta putkesta. Ymmärrän hyvin epäilyksen, että Puola ja Baltian maat tekisivät samaa sopivan tilaisuuden tullen. Venäjän kaasuntoimitusten vaarantaminenhan olisi mitä loogisin jatkumo niiden nykyiselle ulkopolitiikalle.

Kaasua Euroopan markkinoille johtava uusi putki on edennyt aikataulussa. 600 kilometriä on valmiina, ja viimeinen 300 kilometrin osuuden rakentaminen Karjalan kannaksen läpi Suomen rajalle on alkanut. Kaasuputkia hitsattiin yhteen Pähkinälinnassa Pietarin itäpuolella vedettäväksi lähes kilometrin pituisena putkena Nevan ali kulkevaan mikrotunneliin. Venäjällä ei ole aiemmin rakennettu vesistön alle tunnelia, joka suojaa kaasuputkea.

Jos kiellämme vapaan maakaasun jakelun ja käytön, sahaamme tulevaisuuden oksaa jalkojemme alta. Maakaasu on vaaraton ja saasteeton energiamuoto verrattuna kaikkiin muihin fossiilisiin polttoaineisiin. Maakaasua käytettäessä syntyy vain vesihöyryä ja minimimäärä typen oksideja.

Saksa ja Venäjä ovat meidän tärkeimmät kauppakumppanimme. Kaasuputken vastustaminen on kuin riemuitsisi siitä, että työttömyys ja lama pahenisivat edelleen. Saksan ja Venäjän talouden kasvu on myös meille suoranainen elinehto. Samalla taloudellinen yhteistyö lisää turvallisuutta ja rauhaa Itämeren alueella.

Kalevi Wahrman

En finne igen

Jokin aika sitten tiedotusvälineet alkoivat muistella 40 vuotta sitten ollutta kaivoslakkoa Ruotsissa. Minulle kävi kuin Runebergille: ñLuin rivin, luin kaks, vereni tunsin kuumemmaksò. Olen ruotsinsuomalainen asuttuani ñSatumaassaò 36 vuotta yhteensä.

Jo 40-ja 50-luvuilla morkattiin suomalaisia Ruotsissa otsikossa olevalla nimikkeellä. Mitä minulle siellä kerrottiin, niin huomattava osa tapoista oli sotaveteraanien tekemiä, kun ñmiesten miehetò olivat yrittäneet hipelöidä. Olen itsekin joutunut näiden tyyppien kiusaamaksi, mutta kun en ole ollut sodassa mukana, niin en ole käyttänyt työkaluja.

Jos puhutaan suomalaisten lakoista Ruotsissa, niin ei pitäisi unohtaa Trollhättanin autotehtaan lakkoa 60-luvulla. 3.000 suomalaista marssi ulos. Työnantaja sanoi, että ketä ei huvita tehdä töitä heidän palkoillaan, niin voi lähteä. Kuitenkin kun 3.000 suomalaista marssi ulos, niin tuli hätä käteen. Myöskin siellä höpistiin, että kyseessä olisi kielitaidon puute. Ei ole mahdollista, että 3.000 suomalaisesta ei joku olisi osannut ruotsia riittävästi. Olen itse usein kokenut saman asenteen ruotsalaisten työnantajien taholta. He lähtevät siitä, että kun he ovat maksaneet ammattijärjestöjen mafialle, niin heidän tulee myös taata työrauha (edustuksellinen demokratia). Tapasin erään kaverin, joka oli ollut mukana ulosmarssissa ja hän kertoi nimenomaan spontaanisuudesta ja työnantajan törkeydestä. Hän ei maininnut ketään kiihottajaa, vaan hän yhtyi suomalaisten yleiseen näkemykseen heidän asemastaan työpaikalla.

Mitä sitten tulee kaivoslakkoon, niin sillä on esihistoriansa. 60-luvun alussa SAF, TCO ja LO tekivät ratinalisointisopimuksen ja sossuilla oli tunnuksena vaaleissa: ñUusia rohkeita tavoitteita kohtiò. Työläiset saivat sen katkerasti kokea. Työläissamariitti-järjestö lakkautettiin ja arkisto julistettiin salaiseksi. Tarkoituksena oli, ettei työsuojelua pääsisi uudestaan syntymään. Kun perustimme ASBESTKAMP- 85 potilasyhdistyksen, niin emme saaneet mitään apua.

Kaivoslakossa oli kysymys uusista työmenetelmistä, joita oli ulkomailla jo kokeiltu. Se herätti levottomuutta ja kun ammattijärjestömafia ei reagoinut, niin lakko oli ainoa tie. Ne jotka pyrkivät työläisten kustannuksella kohti uusia rohkeita tavoitteita soluttautuivat lakkokomiteaan, kuten Tuure Rantatalo. He hajottivat lakkorintaman ja lakko päättyi tappioon.

Jalmari Rantanen oli jo kunnostautunut Turussa sotaaikana. Hän petti puoluekaverinsa, joista lähes kolmekymmentä vangittiin ja neljä teloitettiin, Sodan jälkeen, kun Valposta tuli luotettavia tietoja, niin Jalmari lähti Finbodan telakalle Tukholman liepeille. Hän ei kuitenkaan viihtynyt haalareissa ja hänestä tuli vasikka ammattiyhdistysliikkeessä. Olen tavannut hänet kaksi kertaa, kun hän on ollut vasikoimassa. Ensimmäisen kerran vuonna 1964 Liljeholmin kaapelitehtaalla. Olin siellä perustanut opintokerhon auttamaan suomalaisia pitämään puoliaan röyhkeitä työnantajia vastaan. Jalmari tuli meitä parjaamaan ammattiosaston kokoukseen. Toisen kerran tapasin hänet 80-luvulla. Hän oli tilannut kommunistien suomenkielisen lehden ñSiirtotyöläisenò. Arvasin väärin hänen toimeksiantonsa. Luulin, että hän kirjoittaa läsnäolijoiden nimiä ja puheenvuoroja, mutta toisin kävi. Kun oli kahvitauko, niin hän meni esitelmöitsijän luokse ja kysyi jotakin venäjäksi. Siis hän tarkisti, että oliko luennoitsija käynyt Moskovan koulut, kuten kokouskutsussa mainittiin.

Nyt kun hän radiohaastattelussa kertoi, että kaivoslakko ei ollut Sirola-opiston käyneiden masinoima, niin tulee huomioida, että hän on vasikka edelleenkin, tekee ohjeiden mukaisesti ja nauttii muiden vakoojien tavoin eläkkeestään Gnestassa.

Mitä taas tulee maaherra Lassinanttiin, niin hän on entinen poliisi ja jatkaa siirtomaavallan lujittamista korkeammasta asemasta. Olof Palme ei pitänyt suomalaisista työläisistä ja hänen väitetään organisoineen eri kansallisuuksien massamuuton Ruotsiin. Monet vanhat ruotsalaiset katsovat hänen pilanneen ruotsalaisen yhteiskunnan. Ruotsinsuomalaisena sanoudun irti näistä arvioista. En ole niitä tutkinut, enkä tule tutkimaan. Katson, että minun pöydälleni kuuluu sosiaaliset kysymykset. Maahanmuutto, kuningashuone ja sotilaalliset kysymykset Ruotsin osalta eivät ole ole minun alaani.

Haluaisin lopuksi todeta, että me suomalaiset olemme todistettavasti prosentuaalisesti eniten rakentaneet Ruotsia ja palkaksi on saatu raihnainen kroppa.

Wäinö Pietikäinen
Tukholman savolaisia

Steinerin antroposofia

Antroposofia on Rudolf Steinerin (1861ï 1925) kehittämä oppi. Steinerin antroposofinen hengentiede sai alkunsa jo lapsuudessa, hän muun muassa näki kuolleen sukulaisen henki-ilmestyksen. Nuoruudessaan Steiner perehtyi kasvien mystiikkaan sekä okkultismiin. Vuonna 1902 hänet valittiin Saksan teosofisen seuran johtoon. Vuonna 1913 Steiner perusti oman Antroposofisen seuransa, joka vuonna 1920 muutettiin Antroposofiseksi liitoksi.

Antroposofiassa sekoittuvat astraali- ja eetterikehot, selvänäkeminen, henkimaailmat, jälleensyntyminen, kristinusko sekä maahiset. Gnoomit eli maahiset ovat ñMaailman Järjen valaisemia viisaita. Niillä on ihmisen kaltainen tietoisuus. Oikeastaan niillä on enemmän järkeä kuin ihmisellä. Niiden ei tarvitse ajatella, ne tietävät.ò Steiner väittää keskustelleensa gnoomien kanssa muun muassa logiikasta, jolloin gnoomit sanoivat, että ihmiset ovat tyhmiä: miksi opetella logiikkaa ajattelemalla, kun voi työntää nenänsä maahan ja antaa kosmisten fluidumien virrata sisään.

Steinerin antroposofiseen hengentieteeseen yhdistyy niin antroposofinen lääketiede, steinerpedagogiikka kuin biodynaaminen viljelykin.

Steinerpedagogiikka on mystisvivahteiseenò kehityspsykologiaanò pohjautuvaa opetusta. Steinerin pseudotieteelliseen kasvatusajatteluun liittyy ainesta, jonka suotuisuutta tai mielekkyyttä ei ole tieteen eikä myöskään kasvatuskäytäntöjen keinoin voitu todentaa. Sellaisia ovat lapsen kasvun hitauden korostaminen, tiukka ikäkausispesifisyys ja käsitteellisen ajattelun viivyttäminen. Myös oppilaita jakavaan antroposofinen temperamenttijaottelu perustuu pelkästään Steinerin auktoriteettiin eikä minkäänlaiseen tieteelliseen näyttöön. Steinerkoulun päivärutiineissa on monia omituisuuksia. Oppiaineista merkillisin lienee eurytmia, joka esitellään ulkopuolisille jonkinlaisena taideliikuntalajina. Steiner itse sen sijaan kertoi, että eurytmian avulla pyritään lisäämään selvänäköisyyttä.

Antroposofinen lääketiede on mielikuvitukseen perustuvaa uskomuslääkintää. Antroposofinen lääketiede on 1920-luvulla syntynyt hoitomuoto, jonka kehittivät Steiner ja hollantilainen lääkäri Ita Wegman. Antroposofisessa lääketieteessä nähdään ihmisellä olevan neljä olemuspuolta, mikä tarkoittaa sitä, että ihmisellä katsotaan olevan fyysinen, elämäntoimintoihin liittyvä, sielullinen ja henkinen puoli. Antroposofisen lääketieteen hoitomuotoja ovat muun muassa hoitoeurytmia. Antroposofiset lääkkeet muistuttavat homeopaattisia lääkkeitä. Lasten rokotuksia ei suosita. Antroposofisen lääketieteen huolestuttavia piirteitä on katsottu olevan vakavien sairauksien hoitaminen antroposofisilla lääkkeillä ja se, että Steiner-koulua käyvät lapset jäävät joskus lääketieteellisen hoidon ulkopuolelle.

Biodynaaminen viljely on astrologiaan perustuvaa viljelyä. Biodynaamista viljelyä ei tule sekoittaa tavanomaiseen luomuviljelyyn. Kasvien elinvoimaa tuetaan biodynaamisten preparaattien avulla. Viljelyssä noudatetaan planeettojen ja kuun liikkeisiin, vuodenaikojen vaihteluun ja vuorokausirytmiin perustuvaa ajoitusta ja toimenpiteitä kasvustolle.

Antroposofialle ei löydy tieteellistä eikä sitä tukevaa tutkimusta. Se on Steinerin kehittämä uskomusoppi.

Lähteitä mm: Tarja Ehnqvist väitöskirja, http://ethesis.helsinki.fi/julkaisut/kay/kasva/vk/ehnqvist/,

Kalevi Wahrman,Porvoo

Perustuslakimuutos òjäähylleò

ILTALEHTI (24.08.09) kirjoittaa: òPresidentti pois EU-pöydistä.Presidentin osallistuminen EU:n huippukokouksiin ei perustu suoraan perustuslain tekstiin, katsoo Antero Jyränki.ò òJyränki pitää huonona ñkahden lautasen politiikkaaò eli tasavallan presidentin osallistumista EU-huippukokouksiin.ò

Lienee tietysti totta, ettei perustuslaki määrittele missä pöydissä presidentti saa istua. Pitäisin kuitenkin vain hyvänä mikäli Suomen presidentti osallistuu Ranskan presidentin kanssa EU ï huippukokouksiin. Sen sijaan paheksun sitä miten pääministeri, jolle sitä presidentin valtaa haluttaisiin siirtää, neuvottelee ja kutsuu virka-asunnolleen konkurssirikoksista tuomittuja monitoimimiehiä.

Mielestäni kysymys perustuslain muuttamisesta tulisi ainakin toistaiseksi siirtää òjäähylleò.

Sen sijaan olisi mietittävä miten vastaisuudessa voitaisiin estää, etteivät taustalla toimivat sohvakauppiaat ja kiinteistöjobbarit suorita puolestamme ehdokasasettelua.

Yrjö Saraste

Paavo Junttilaa onnittelevat merkkipäivänsä johdosta

Juhani Tanski
Pekka Tiainen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Reijo Katajaranta
Kalevi Wahrman
Esko Koivisto
Mai-Britt Valo
Rosa-Maria Keskivaara
Paavo Heikkinen
Antero Nummiranta
Antti Siika-aho
Juha Kieksi
Jaakko Muilu
Esko Auervuolle
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Matti Laitinen
Jouko Nevalainen
Janne Rahikainen
Liisa Paakkolanvaara
Heikki Typpö
Juhani Valo
EU:n Vastainen Kansanrintama
Suomen Työväenpuolue
Kommunistien Liitto

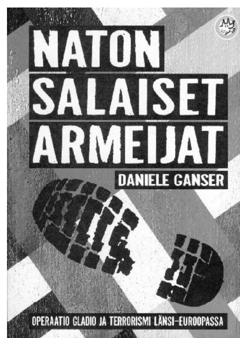
Tukea Kansan äänelle

Heikki Männikkö 84,00 e, Reijo Katajaranta 100,30 e, Hannu Kautto 80,00 e, Paavo Junttila ja Saara Lehtomaa 60,00 e, Tarja Männikkö 34,00 e, Larmo Lehtola 30,00 e, Eira Kärki 30,00 e, Hannu Rainesto 15,00 e, Kalevi Wahrman 10 e, Veijo Saarelainen 15 e.

OKO 554114-227966

Naton salaiset armeijat:

Daniele Ganser, Like-kustantamo

Daniele Ganser on kirjoittanut erinomaisen kirjan, Naton salaiset armeijat: Operaatio Gladio ja terrorismi Länsi-Euroopassa. Tämä kirja pyrkii, hyvinkin ansiokkaasti, tuomaan julki Länsi-Euroopassa tapahtuneen poliittisen manipulaation ja terrorismin, jota toteutettiin ñlänsimaisen sivistyksen ja demokratian puolustamiseksiò.

Eräs olennainen asia, joka tulee esille Ganserin tutkimuksissa on, että USA:n tiedustelupalvelut CIA ja DIA sekä Ison-Britannian MI6 (SIS) ovat sekä suoraan että epäsuoraan vastuussa Länsi-Euroopan puolivirallisten salaisten turvallisuusjärjestöjen ja niiden yhteydessä toimivien terrorististen militanttijärjestöjen organisoimisesta, rahoittamisesta, varustamisesta, huollosta, koulutuksesta sekä toiminnasta. Toki tämä aihe on kahtia jakautunut jossa toisena aiheena on tulevaksi oletetun III-maailmansodan kuvitteellinen tilanne, jossa rintamalinjojen (Neuvostoliiton hyökättyä Länsi-Eurooppaan) taakse oli tarkoitus aktivoida, jo valmiiksi organisoitu, vastarintaverkosto. Olennaisempaa onkin havaita kuinka nuo Länsi-Euroopan puoliviralliset salaiset turvallisuuspalvelut ja vastarintaverkostot, stay behind (S/B), muodostuivat terroristisiksi militanttiryhmiksi. Nämä puolisotilaalliset terroristijärjestöt ja niiden peitebulvaanit sekä epäviralliset salaiset turvallisuuspalvelut toteuttivat laajaa epäsuoraa sodankäyntiä. Eräs tämän epälineaarisen sodankäynnin muoto oli poliittinen terrorismi, jota tosinaan pyrittiin lavastaman poliittisen vastustajan vastuulle, eli kommunisteille. Toinen poliittisen terrorin muoto, joka tulee esille, on sotilasvallankaappaukset, joita USA ja Iso-Britannia epävirallisesti ja suoraan tukivat mm. Italiassa, Kreikassa ja Turkissa.

Toinen olennainen asia on se, että länsimaisenkin demokratian erään keskeisimmän toimen, edustuksellisen parlamentarismin, tulee tietää, säädellä ja ottaa vastuu yhteiskunnan kaikkien valtiollisten instituutioiden toimista. Länsi-Euroopan Nato-maissa kansalliset parlamentit eivät tienneet, eivät säädelleet, eivätkä tähän päivään asti ole edes ottaneet vastuuta omaan maansa epävirallisten salaisten turvallisuuspalveluiden ja niihin yhteyksissä olleiden terrorististen militanttien toimista. Hallituksessakin tieto on ollut harvojen valittujen etuoikeus. Sen sijaan, että demokraattinen instituutio olisi valvonut kyseisten puolivirallisten turvallisuuspalveluiden toimia, niitä hallinnoi ja organisoi Nato (ACC ja CPC), USA (CIA) sekä Iso-Britannia (MI6). Tätä voi hyvällä syyllä väittää kansallisvaltion suvereniteetin loukkaukseksi. On jokseenkin ironista, että vaikka tämä loukkaus jossain määrin tiedettiin, se koettiin niissä pienissä piireissä oman turvan takeena.

Ganser toteaakin että: ñNaton salaiset armeijat olivat kuitenkin myös terrorismin lähde, kuten nyt on todistettu. Juuri tämä salaisen sodan toinen puoli on kuluneen vuosikymmenen aikana herättänyt eniten huomiota ja arvostelua, ja sitä on edelleen tukittava. Tällä hetkellä todisteiden valossa näyttää siltä, että Yhdysvaltain ja Britannian hallitukset pelkäsivät toisen maailmansodan jälkeen paitsi Neuvostoliiton hyökkäystä, myös Länsi-Euroopan kommunistisia puolueita ja vähäisemmässä määrin sosiaalidemokraatteja. Valkoisessa talossa ja Downing Streetillä pelättiin, että useissa Länsi-Euroopan maissa, ennen muita Italiassa, Ranskassa, Belgiassa, Suomessa ja Kreikassa, kommunistit voisivat päästä kiinni hallitusvaltaan ja tuhota sotilasliito Naton sisältä käsin kavaltamalla sotilassalaisuuksia Neuvostoliitolle. Juuri tämän vuoksi Pentagon, CIA, MI6 ja Nato aloittivat salaisen sodan, jossa ne salaisten armeijoidensa avulla manipuloivat ja ohjailivat Länsi-Euroopan demokratioita sisältäpäin salassa kansalaisilta ja parlamenteilta. Tämä strategia synnytti terrorismia ja pelkoa ja johti ñdemokraattisten instituutioiden nöyryyttämiseen ja kaltoin kohteluunò, kuten lehdistö oikein totesi.ò

II-maailmansodan jälkeen USA:n ja Iso-Britannian toinen suurimmista peloista niiden etupiirialueella Länsi-Euroopassa oli siis kansan tahto, joka olisi nostanut kommunistit hallituksiin useissa maissa. Ne siis vastustivat kansanvaltaa kansanvallan nimissä. Nato ja sen jäsenmaiden kapitalistiset etupiirit kävivät salaista poliittista sotaa, myös omalla etupiirialueellaan, sosialismia ja kommunisteja vastaan. Tuo sota kattoi psykologisesta sodankäynnistä (poliittinen ja taloudellinen manipulointi) väkivaltaterrorismiin ja sotilasvallankaappauksiin. USA:n ja Britannian organisoima ja hallitsema poliittinen sotatoimi riisti Länsi-Euroopan kansallisvaltioilta itsemääräämisoikeuden ja kyseenalaistaa oikeusvaltion perustan.

Janne Rahikainen

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 27.09. 2009. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 10.30. Ilmoittautuminen 16.9. mennessä Esko Auervuolteelle puh. (040-707 3576)

SFT:n hallitus kokoontuu tiistaina 6.10. klo 17.00 Kirveskerholla, Mäkelänkatu 8.

Tervetuloa

Tapahtumia

Kommunistien Liitto ry:n sääntömääräinen vuosikokous

torstaina 17.9.2009
klo 18.00
Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki
Tervetuloa hallitus, jäsenet, asiasta kiinnostuneet

EU:n Vastastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään maanantaina 5.10.09 Hermannin kerholla klo 18.00. Käsitellään syksyn toimintaa, yhdistyksen tehtäviä STP:n järjestörakenteen kehittämisen osalta.

Ilmastofestivaali ilmastolain puolesta ï tule mukaan!

Suomen suurin ilmastotapahtuma Ihmistulva täyttää Helsingin Rautatientorin 100 päivää ennen Kööpenhaminan ilmastokokouksen ratkaisun hetkiä, lauantaina 5.9.2009 klo 12.00 alkaen. Muista olla mukana. Levitä sanaa

Tule kukistamaan pandemiaa "Hullun pankin tauti"

Kansalaisten pankkivalvontaryhmä järjestää mielenosoituksen - "pankkiretken "- Helsingissä keskiviikkona 16.9.2009.

Pekka Tiainen tutustuttaa meidät Aleksanterinkadun pankkeihin ja niiden tekemisiin globaalissa maailmantaloudessa.

- Kokoontuminen 16.9. klo 15.00 Kolmen sepän patsaalla, jossa Pekka esittelee retken tarkoitusta.
- Lähtö Aleksanterinkadulle vapaamuotoisena joukkona ja jalkakäytäviä pitkin klo 15.30. Pekka esittelee kadun varrella olevat pankit.
- Retki päättyy n. klo 16.30 Senaatintorille Valtioneuvoston eteen, jossa pidämme vielä pienet puheet ja päätämme tilaisuuden n. kello 17.00.

Tervetuloa kaikki Suomen talouselämän hämäräpuuhista kiinnostuneet

Arirang-ilta

Suomi-Korea-Seura ja Juche-opintoyhdistys järjestävät yhteistyössä *Arirang-illan* Korean DKT:n 61-vuotisitsenäisyyspäivän kunniaksi to.10.09.2009 klo. 17.30 alk. Helsingissä, Hermannin kerholla (os. Hämeentie 67). Illanvietossa mm. buffetti, videoesitys Arirang-voimistelushowsta, arvontaa, musiikkia ja myyntipöytä.

Tervetuloa!

Ilmoittautumiset tilaisuuteen viimeistään 2.9.
p.040-833 53 60 tai
antti.siikaaho@gmail.com

Suosittelemme kotisivuja...

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/

...ja blogeja

http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- 16.9.2009
- 14.10.2009

Klo 19.00 -19.30

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Budjettivääryydet oikaistava. Miljardi euroa työllisyyteen

Kuvassa mikrofonin varressa STP:n varapuheenjohtaja Antti Siika-aho, joka mm. totesi, että kasvavasta työttömyydestä ja verotulojen vähenemisestä tulevan laskun hallitus aikoo siirtää kunnille ja sitä kautta tavallisille kansalaisille

Budjettiriihen yhteydessä (26.8.09) järjestettiin Helsingin Työttömät ry:n koordinoimana mielenosoitus, jossa kansalaisjärjestöt vaativat mm. erilaisten budjettivääryyksien oikaisemista. mielenosoituskutsussaan HTY vaati mm. työllisyyden elvyttämistä mm. sijoituksilla julkiselle sektorille.

Jori Porspakka Tuusulasta ilmaisi miten laman laskut siirretään kuntien maksettaviksi: ñTuusulassa puhaltaa oikeistopuhuri. Kunnan toimintamenoja leikataan 1,5 %. Tämä tarkoittaa terveys- ja sosiaalipuolen sekä koulutuksen supistumista 2 milj. euroa. Kun oikeistolaishallitus supistaa kunnille kuuluvaa rahamäärää on tilanne Tuusulassakin käynyt kestämättömäksi. Lisäksi kunnan päättäjät ovat tehneet valtion kanssa kaupan varuskunta-alueesta, jossa lahjoitettiin rakennusoikeuksia valtiolle, ilman että niistä olisi saatu varoja ko. alueen infraan. Tähän joudutaan ottamaan erikseen kallista lainaaò.

Opiskelija **Antti Siika-aho** (STP:n varapuheenjohtaja) : ñKasvavasta työttömyydestä ja verotulojen vähenemisestä tulevan laskun hallitus aikoo siirtää kunnille ja sitä kautta tavallisille kansalaisille. Tällaiseen harvalla kunnalla on mitään mahdollisuuksia. Käytännössä tämä pakottaa kunnissa veroäyrien nostoon ja palveluiden heikentämiseen. Samalla se kutistaa niitä hyvinvointipalveluiden rippeitä, jotka ovat oleellisia juuri työttömien ja pienituloisten toimeentulolle. Kuin viimeisenä naulana arkkuun, hallitus kaavailee arvonlisäveroprosentin korottamista, joka nostaa palveluiden ja tavaroiden hintoja.

Taloutta ei elvytetä kansalaisia kuppaamalla. Työllisyyskehitys on kääntynyt jyrkästi huonompaan suuntaan ja maassamme on kansallinen hätätila. Työttömyys on kipuamassa 400 000:een. Perheenjäsenet mukaan lukien työttömyys kohdistuu miljoonaan suomalaiseen. Hallituksen on osoitettava tarvittavat varat mm. nuorten työttömyyden alentamiseksi, työttömyyden nousun katkaisemiseksi, pitkäaikaistyöttömyyden nujertamiseksi ja irtisanomisten estämiseksi. Tähän Suomen Työväenpuolue vaatii miljardin euron pakettia hätätoimenpiteenä ja näkee tämän ensimmäisenä realistisena keinona nykyisen tilanteen purkamiseksi. Työllisyystoimia tulee suunnata siten, että niillä on myönteisiä ympäristö- ja tulonjakovaikutuksia. Koulutusta tarvitaan, mutta työttömien työllistämistä ei voida jättää hoitamatta.

Tällä miljardilla valtion tulee maksaa osuutensa työllistämisestä ja työnantajien tulee maksaa oma osuutensa. Tehon aikaansaamiseksi vaadimme hätätilatoimenpiteinä: **(1)** Vuoden kestävää irtisanomiskieltoa, **(2)** Yritysten pelastamista konkursseilta rahoitusjärjestelyin, **(3)** Kaikkien ulosottojen kieltämistä vuoden määräajaksi ja riidanalaisten velkomisten ottamista uudelleenkäsittelyyn, **(4)** Työttömyysturvan maksamista ilman viivytyksiä ja työttömyysturvan maksatusten viivästymisen hyvittämistä työttömille lisätyöttömyysturvana, **(5)** Välittömänä opiskelijoiden asemaa kohentavana toimena opintotuet tulee nostaa samalla tasolle kuin työttömyysturvan työmarkkinatuki ja pieniin eläkkeisiin tulee maksaa erityiskorotus.

Näillä välittömillä toimenpiteillä turvataan talouden taantuman varjossa elävien kansalaisten selviämistä tilanteessa, jossa uusliberalistinen politiikka kansainvälisesti määrää tahdin. Korkea työllisyys on keskeinen tasa-arvoisen tulonjaon kannalta ja turvaa sen, että hyvinvointimenot kyetään rahoittamaanò.

Asukasliiton järjestösihteeri **Tiina Sandberg** vaati panostamaan asuntotuotantoon: ñViime laman aikana asuntotuotantoa käytettiin työllisyyden kohentamiseen ja rakennusbuumin ongelmista huolimatta saatiin paljon uusia vuokra-asuntoja niitä kipeästi kaivanneille. Nyt tarve edulliselle asumiselle on viime lamaakin pahempi. Jatkuvat lomautukset ja irtisanomiset paisuttavat köyhien joukkoa hälyttävää tahtia. Nykyisellä tasollaan Valtion tukema asuntotuotanto ei tule merkittävästi vaikuttamaan uusien edullisten vuokra-asuntojen tarjontaan. Asukasliitto esittääkin, että ne 228 miljoonaa euroa, jotka ARA:n varoista aiotaan budjettiluonnoksen mukaisesti käyttää budjetin tilkitsemiseen, osoitettaisiin valtion vuokra-asuntotuotantoon. Budjettiluonnos on karua luettavaa myös asumistuen saajille. Asumistukimenot kasvoivat jo tänä vuonna niin, että lisäbudjetti huomioon ottaen korotusta vuoteen 2008 kertyi 59 miljoonaa euroa. Nyt valtiovarainministeriö esittää asumistukimenoihin vain 41 miljoonan korotusta. Lienee selvä, ettei se tässä talouden tilanteessa tule riittämään. Asukasliitto toivoo, että lisääntyneeseen tarpeeseen reagoitaisiin jo nyt, eikä vasta lisäbudjettia laadittaessa. Tulee myös ottaa vakavaan harkintaan asumistuen taso, joka ei pysy kohoavien asuinkustannusten perässäò.

Kooste Heikki Männikkö

Sosiaali- ja terveysministeri Liisa Hyssälä koetti löytää parhaansa mukaan hyviä puolia budjettiesityksestä. Se ei kuitenkaan kuulijoita vakuuttanut.

Moldova: uudet keisarit vanhoissa vaatteissa

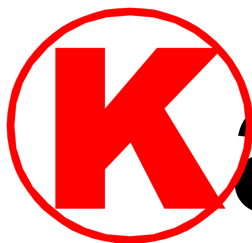
Koko alkuvuoden sisäpoliittiinen tilanne Moldovassa on ollut epävakaa. Huhtikuussa pidetyt parlamenttivaalit johtivat oikeisto-opposition ja Romania-myönteisten kiihkoilijoiden mielenosoituksiin ja mellakoihin maan pääkaupungissa Chisinaussa. Moldovaa koko 2000-luvun hallinnut, EU,- ja Nato - myönteinen Moldovan tasavallan kommunistien puolue (MTKP) voitti tuolloin niukasti parlamenttivaalit ja sai vastaansa ryöpyn syytöksiä vaalivilpistä. Tuolloin ETYJ:n tarkkailijat totesivat vaalit rehellisiksi, mutta MTKP otti riskin ja suostui vaalien uusimiseen. Syynä tähän oli, että MTKP ei kyennyt saavuttamaan tarpeeksi suurta enemmistöä parlamentissa voidakseen turvata maan seuraavan presidentin edustavan puoluetta. MTKP:n johtaja Vladimir Voronin on toiminut maan presidenttinä perustuslain sallimat kaksi kautta ja uuden parlamentin oli tarkoitus valita hänelle seuraaja. Uusintavaalien avulla MKTP odotti saavansa oikeiston mellakoista tuohtuneet kansalaiset aktiivisemmin liikkelle ja siten keräävänsä tarvittavat lisäpaikat.

29.heinäkuuta pidetyt uusintavaalit päätyivät kuitenkin MTKP:n tappioon. Oppositio heräsi ja tehokkaan vaalikampanjan ansiosta onnistui kahmaisemaan 50,9% äänistä MKTP:n kannatuksen jäädessä n. 45%:iin. Tämän hetken tietojen mukaan oikeistopuolueiden johtajat neuvottelevat nyt hallituksen muodostamisesta, mutta kysymys laajat valtaoikeudet omaavan presidentin viran täyttämisestä polttelee pahasti moldovalaispoliitikkojen näppejä: uuden presidentin valinta edellyttää 3/5 parlamentin jäsenien äänistä ja tätä äänimäärää oppositio yksin ei ilmeisesti pysty kasaamaan. Siksi voi olla mahdollista, että Voronin jatkaa virassaa presidenttinä aina heinäkuulle 2010 saakka.

Heinäkuisten uusintavaalien tulos tuo tullessaan sisä,- ja ulkopoliittisia muutoksia. Voroninin johtamia ja kansan elinoloja kurjistaneita yksityistämisohjelmia tultaneen tehostamaan. Samoin ulkopolitiikassa maa tulee todennäköisesti hakemaan tiiviimpää suhdetta länteen. Voroninin kaudella Moldova haki kumppanutta niin Venäjän kuin EU:n ja NATO:nkin kanssa ja tämä on taannut Moldovan hallinnon ñkoskemattomuudenò USA:n ja EU:n masinoimilta ñvärivallankumouksiltaò. Oikeiston noustessa hallitusvastuuseen suhteet Venäjään ovat vaakalaudalla, mutta uskollisuutta lännelle on jo lupailtu. On kuitenkin uumoiltu, että oikeiston sisällä toimivat kiihkomieliset ajavat entistä tiivimpää valtiollista liittoutumista maata 1. maailmasodan jälkeen miehittäneeseen Romaniaan. Tämä osaltaan on herättänyt huolta mm. EU:ssa alueen mahdollisista tulevista maantieteellisistä konflikteista.

Moldovan vaaleja ja sisäpoliittista tilannetta on aiemmin käsitelty Kansan Äänen numerossa 3/09.

KÄ/AS

Kansan ääni

Nro 5/09
Marraskuu

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

“HANSKAT ON TALLELLA”

Uutiset irtisanomisista ja väen vähennyksistä ovat jokapäiväisiä uutisia. Viimeisin oli, kuinka UPM irtisanoo 900 työntekijää. Valtion laitoksissa tämä irtisanomisohjelma on naamioitu ns. ñtuottavuusohjelmanò suojiin. Mitan täyttyminen sai THL:n väen (8.10.) ja ammattiliitto Pardian väen (21.10) jalkautumaan Eduskuntatalolle. Puheenvuoroissa muistutettiin kansanedustajille, että ñHanskat ovat edelleen tallellaò.

Sivut 2, 4 ja 5

KDKT:ssä usko tulevaisuuteen luja

Suomi-Korea Seura teki 17.-24.10.2009 onnistuneen matkan Korean Demokraalliseen Kansantasavaltaan. Matkalla seuran edustajat saattoivat todeta maassa tapahtuneen edistyksen. Valtuuskunta sai vierailla maatiloilla ja tehtaissa. Teollisuustuotantoa on voitu kehittää energiaongelmien onnistuneiden ratkaisujen johdosta.

sivut 12 ja 13

Ilmastokokoukselta vaaditaan tuloksia

Kansalaisjärjestöt organisoivat Helsingin keskustassa 5.9.09 ilmastotapahtuman, johon otti osaa 4000 ilmastoaktivistia. Kööpenhaminassa joulukuussa pidettävältä ilmastokokoukselta vaaditaan tuloksia. Kokous onkin suurten haasteiden edessä, sillä ilmaston lämpenemisen hidastaminen ja pysähdyttäminen on yksi ihmiskunnan keskeisimpiä haasteita.

Sivu 8

Pekka Tiaisen pankkiretki uusitaan 12.11. klo 16.00. Retki alkaa Kolmelta Sepältä ja jatkuu Aleksanterinkatua pitkin Senaatintorille. Tulkaa mukaan!

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki marraskuu 2009

Miten lamasta ulos?

Viime aikoina eräät taloustieteilijät ovat olleet jo näkevinään ñvaloa tunnelin päässäò, että lamasta oltaisiin vihdoinkin pääsemässä ulos. USA:ssa on nousun merkkejä jo ollut näkyvissä. Suomessakin ennustellaan samaa. Tosin nytkin ennustelijat varaavat itselleen kunniallisen pakotien sanomalla, että elpyminen on alussa hyvin hidasta, jos elpyy sittenkään. Laman aiheuttamiin katastrofeihin ei vaan kukaan vastaa juuri mitenkään. Miten saadaan menetetyt työpaikat takaisin tai miten ne korvataan? Miten saadaan työttömiksi jääneiden elämä turvattua ja estettyä pitkäaikaistyöttömien määrän kasvaminen, joka jo alkaa lähennellä 1990-luvun lukemia.

Tässä tulee hallituksen talouspolitiikka esiin ï kuinka elvytetään ja millä euroilla elvytetään. Työttömyyden hoitaminen edellyttäisi hallitukselta täsmärahoitusta, rahaa olisi pumpattava juuri tiettyihin ennalta päätettyihin kohteisiin kuten esim. asuntotuotannon lisäämiseen ja julkisen sektorin investointeihin.

Jos elvytystä jatketaan velkarahalla, ja velkaa on jo otettu 13 miljardia, niin tuo velka pitää jossain vaiheessa maksaa pois. Kaikki tietävät, kenen rahoista tuo velanmaksu tapahtuu. Eiköhän jälleen käydä kaapimassa kaikkein köyhimmän kansanosan kukkaroa. Uhkana on myös, että otetaan jälleen leikkauslistat käyttöön, leikataan siis julkista sektoria vanhaan malliin kuten 1990-luvulla. Sauli Niinistö on mm. jo useaan kertaan varoitellut, että ennen pitkää leikkauslinjalle on lähdettävä.

Yksi portti ulos lamasta on verojen kiristäminen. Hallituksen mieleenkään ei tule, että omaisuusverot ja muut veronhelpotukset firmoille ja suurituloisille pitäisi perua. Raimo Sailas esitteli TV:n ajankohtaisohjelman haastattelussa, että kunnat nostavat veroäyriään, eli ratkaisu on tasaveroon liittyvä ja taaskin suhteellisesti suurimpia maksajia ovat pienituloiset. Pientuloiset siis maksakoon menonsa, eli julkisen sektorin toimimisen.

Mielenkiintoinent apaus kokonaistyöllisyyden kannalta ovat tulevat työehto- ja palkkasopimukset. Työllisyyden ylläpitämiseksi tarvitaan palkansaajien ostovoiman säilyttämistä. Kysyä sopii, säilyttääkö tuo Metallin päänavaus 0,5 prosentillaan markkinoiden ostovoimaa. Tuskinpa vaan. Muutamat muutkin liitot ovat seuranneet Metallin esimerkkiä, mutta ainakin julkisella sektorilla on paineita selvästi parempiin palkkaratkaisuihin. Palkansaajien ostovoiman säilyttäminen edellyttäisi ilman muuta normaaleja, useamman prosentin korotuksia. Kun EK varoittelee tällaisista korotuksista, niin varoitusten takana on vain EK:n itsekkyys, ettei pääoman eduksi kääntynyt kansantuotteen tulonjako kääntyisi piiruakaan palkansaajien hyväksi. Tässä onkin SAK:n johdon tehtävänkuva tämän päivän Suomessa ï pääomapiirien eduista huolehtiminen.

Ratkaisun yhtenä avaimena on pankkivalvonnan saaminen kuriin ja ajan tasalle. Nyt pankkivalvonta on jäänyt aivan retuperälle. Pankit ovat saaneet tehdä aivan mitä haluavat. Kriisi lähti yllätyksenä ja puskan takaa USA:sta, jossa asustelee ja vaikuttaa lähes 50 taloustieteen nobelistia. Jotkut heistä kyllä varoittelivat, mutta heitä ei kuunneltu. Pankit ovat meilläkin aiheuttaneet koko finanssikriisin. Kaikki tietävät sen. On aivan ilmeistä, että pankit yrittävät kaataa luomansa sotkun asiakkaittensa, rehellisten firmojen ja tallettajien maksettavaksi ja porskuttaa sen jälkeen taas eteenpäin kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Tässä onkin koko kriisin ydin. Kaikki ovat nähneet miten tässä hässäkässä kävi. Koko finanssisektori on saatava kuriin, pääomilla keinottelu on saatava kuriin. Todelliset syylliset on saatava vastuuseen. Tässä on se työmaa, joka on saatettava järjestykseen. Ilman sitä olemme taas piankin samassa pisteessä kuin nyt ja v.1929 laman yhteydessä. Olemme nähneet, ettei kapitalismi korjaa itseään. Työtätekevien on tehtävä se itse.

Valehtelijat joukossamme ï Finanssialan Keskusliitto

Työväenlaulussa todetaan: ñMinä myös olen työläinenò. Toisessa laulussa kysytään: ñKenen joukossa seisot?ò Kolmas laulu, ñUnited Fruitò tulee mieleen, kun pankkialan työläisenä luen aidosti hämmästyneenä, vailla minkäänlaista taktikointia tai uskottelua tietämättömyydestäni Finanssialan Keskusliiton suoranaista kehotusta valehdella asiakkaillemme, palkkamme maksajille.

Tämä merkitsee työnantajapiirien moraalin ja etiikan avointa näkymistä niille, jotka eivät ole totuudelle sokeita, vaan osaavat lukea ja ymmärtävät lukemansa.

Perjantaina, 30.10.2009 julkaisi Helsingin Sanomat ainakin itseni yllättäen varsin avoimesti artikkelin, jossa pankkialalla nyt vallitsevaa sopimuksetonta tilaa käytetään työnantajien keskusjärjestön puolelta härskisti hyväksi. Tämän tarkoitus lienee se, että FK luottaa lehden lukijoiden tietoisuuden madaltuneen pysyvästi ja maassamme vallitsevan oikeistolaistumisaallon temmanneen tavallisen kansan mukaansa.

Meno maassamme alkaa olla kuin vertahyytävän kuuluisalla, omaisuuksien uusjaon toteuttaneella 1930 ï luvulla, jolloin luotiin pohjaa Kahdenkymmenen perheen varallisuudelle ulosmittaamalla armotta laman johdosta maksuvaikeuksiin joutuneiden kansalaisten kiinteä omaisuus.

Vaalirahoituskähmintä tuntuu olevan osa oikeistopiirien hallinnoimaa ja suunnittelemaa kokonaisuutta, toinen osa on Finanssialan Keskusliiton käsittämätön ja moraaliton toiminta.

Helsingin Sanomien artikkelissa, jonka on laatinut toimittaja Olli Pohjanpalo, mainitaan selvästi mm., ettäñ Pankki- ja finanssialan työnantajia edustava Finanssialan keskusliitto (FK) valmistautuu työsulkuun, jos rahoitusalan työehtosopimusneuvottelut katkeavat. **Työsulun toteutuessa pankki estäisi työntekijöitään tulemasta töihin.**

Työsulun rajauksia on jo pitkälle pohdittu. Esimerkiksi ulkomaisten pankkien konttorit jäisivät työsulun ulkopuolelle, koska niissä ei ole paljon ammattiliittojen jäseniä. Samoin turvallisuuteen ja kansainvälisiin sitoumuksiin liittyvät työt jäisivät sulun ulkopuolelle.

ñEräs vaihtoehto on rajata työsulku siten, että pyritään pitämään verkkopankit, automaatit, rahahuolto ja järjestelmien ylläpito ja varmistaminen mahdollisimman laajasti käynnissäò, FK:n pankkijohtokunnan suunnitelmassa lukee.

Työnantaja olettaa ammattiliittojen vastaavan työsulkuun lakolla. **ñTällöin voidaan asiakkaalle kertoa, että heidän palvelunsa estyminen johtuu lakosta, ei työnantajan työsulustaò, pankkijohtokunnan kokouksen asialista toteaa**.

Omaan tietooni ei 30.10.2009 mennessä ole tullut pankkialan työntekijöitä edustavan ammattiliiton, Suoran, taholta ainoatakaan työtaisteluun liittyvää kannanottoa tai suunnitelmaa. En ole kuullut ennakkovalmisteluista työtaistelutoimenpiteisiin liittyen, en ole kuullut edes huhuja aiheesta. Ainoa, mitä olen kuullut, on toteamus sopimuksettomasta tilasta ja siitä, että neuvotteluja käydään sopimukseen päästämiseksi.

Toimittaja Pohjanpalon artikkelissa mainitaan lisäksi, että ***ñ FK on jo pyytänyt Elinkeinoelämän keskusliitolta luvan työsulun järjestämiseksi. Neuvottelujen katkeamisen ja työsulun julistamisen kannalta ratkaiseva päivä on maanantai, 2.11.2009ò***

Helsingin Sanomien artikkelissa samalta päivältä haastateltu ammattiliitto Suoran puheenjohtaja puolestaan toteaa, että ñ***Tarja Lankila sekä YTN:n puheenjohtaja Sture Fjäder luonnehtivat jo yhdeksän kuukautta kestäneitä työehtosopimusneuvotteluita poikkeuksellisen vaikeiksi.*** ñEmme halua, että rahoitusalalla ajaudutaan avoimeen selkkaukseen. Jos niin käy, on syynä työnantajan valitsema linja, valmistautuminen työsulkuun ja hirttäytyminen kiinni Teknologiateollisuuden muille toimialoille syöttämään palkankorotustasoon.ò

Työnantajan toimintamenetelmät ovat varsin härskejä, sillä pankkien, kuten Nordean tulos oli todella hyvä. Toisaalta uusliberalistiseen talousjärjestelmään kuuluu se, että EI palkankorotuksia ja yhtiöiden voitot mahdollisimman suuriksi sekä henkilöstökulut kaikkinensa pieniksi ja työolosuhteet epävarmoiksi. Tällöin oletetaan henkilöstön tekevän nöyrästi työtään sivuilleen vilkuilematta, so. uskoen vain työnantajaleirien keskusjärjestöjen mantroihin. Useat uskovatkin ja asettuvat herrojen kanssa pellon laidalle poimiakseen kuviteltuja yhteisiä marjoja. Työnantajien satuiluihin uskominen on johtanut vain YLEn myös 30.10. julkaisemaan tutkimukseen, että ñSuomalaisten viihtyvyys työssä on vähentynyt merkittävästi tämän vuosituhannen aikana. Kyse ei ole ainoastaan tämän hetken taloustaantumasta, vaan työhyvinvointi on ollut alhaisella tasolla jo ennen finanssikriisiä. Pääsyynä lienee TTL:n työpsykologin mukaan yritysten epävarma ilmapiiri, kuten pätkätöiden yleistyminen.ò

Työnantajan härskiä taktiikkaa harrastettaneen myös Finnairilla. Lentäjät ajetaan lakkoon pääjohtajan itsekin tunnustaen, ettei kysymys ei ole rahasta, vaan periaatteesta. Peli on mennyt todella härskiksi. Ja yleisö hurraa kun leijonat käyvät uhriensa kimppuun unohtaen, että huomenna he itse ovat uhreja.

Tässä maailmassa ei moraalilla ole enää mitään tekemistä, sillä rahalla ei ole isänmaata, eikä näin muodoin moraalia. Yritysten johtajat unohtavat sen, että elämä ei etene kvartaaleittain ja että minkä he taakseen jättävät, sen he edestään löytävät. Pankkiala on ñneuvotteltuò eduistaan vapaaksi ja toimihenkilöt ovat aikoinaan isänmaallisuudentunnossaan sen hyväksyneet. Meitä on huijattu jo edellisen laman aikaan, kyse on siitä, myönnämmekö sen itsellemme ja myönnämmekö kuuluvamme työläisiin, työntekijöihin? Annammeko taas tietämättömän kansan uskoa ahneiden työnantajien valheet, jolloin edessämme on vaalirahasotkuun verrattavissa oleva valehtelu ï tällä kerralla me, pankkien työntekijät ja asuntovelalliset maksamme itse Finanssialan Keskusliiton itselleen ja taustavaikuttajilleen kaavailemat tuotot, toisin sanoen ensi eduskuntavaalien vaalirahaosuudet?

Juhani Valo

Työnantajapuoli ja EK pelaavat härskiä peliä ay-liikkeen kanssa. Miljoonia euroja tienaavat pomot vaativat ay-liikkeeltä palkkamalttia. Alentaisivat ensin itse omia palkkojaan ja etujaan.

Finanssialan perkaus alkoi kolmelta sepältä

Kansalaisten pankkivalvontaryhmä järjesti 16.9.09 tutustumisretken Helsingin Aleksanterinkadulle, meidän omalle Wall Streetille, tarkoituksena tutustuttaa ihmiset finanssimaailman mätäpesäkkeisiin. Lähtölaukaus ammuttiin Kolmen Sepän patsaalla yleiskatsauksella, jonka jälkeen siirryttiin ñAleksilleò, jossa rasti rastilta Pekka Tiaisen ohjauksella käytiin läpi finanssimaailman lonkerot. Alla Pekka Tiaisen pankkiretkeä alustava lämmittelypuheenvuoro Kolmen sepän patsaalla.

Monet ay-liikkeen mielenosoitukset kumpuavat finanssikriisistä ja siitä syntyneistä irtisanomisista. Työläiset eivät ole tilanteeseen syyllisiä, vaan vastuuton rahavalta.

Finanssimaailma aiheutti maailmantalouden romahduksen

Aleksanterinkatu lähiympäristöineen on Suomen finanssimaailman keskuskatu. Pankkien touhuissa on tänään niin paljon kielteisiä piirteitä, että finanssimaailma pitää puhdistaa. Wall Streetillä oli mielenosoitus, jossa aiheena oli, että Wall Street on häpeän katu, joka romahdutti maailmantalouden. Finanssimaailma aiheutti ongelmat, jotka johtivat maailmantalouden romahdukseen. On kulunut vuosi 15. 9. 2008 tapahtuneesta Lehman Brothersin romahduksesta. Tähän yhteyteen, josta suuri pörssiromahdus alkoi, ajoittui usean muunkin pankkiryhmän romahdus, sillä rahamaailmassa oli jo tapahtunut paljon kielteisiä asioita. Meillä Rahoitusvalvonta, nykyiseltä nimeltään Finanssivalvonta, nukkui autuaasti ja antoi kaiken pahan tapahtua.

Kansa maksaa pankkien rötökset

Eläkerahastot menettivät tässä romahduksessa 27 miljardia euroa eläkerahojamme. Työeläkemaksut tulevat olemaan korkeammat seuraavat 10 vuotta. Ne tullaan kattamaan valtion kassasta, eli leikataan kunnilta, jotka ajautuvat säästötoimenpiteisiin, jotka katetaan mm. veronkorotuksilla. Arvonlisäveron korotus ei jää 23 %:iin, vaan vaalien jälkeen oltaneen 25 %:ssa. Ja monet muutkin verot ja maksut tulevat nousemaan. Näin kansa maksaa finanssijärjestelmän aiheuttamat vaikeudet.

Ulkomainen raha hallitsee Suomen talouselämää

Kun pian kävelemme Aleksanterinkatua suomalaisen finanssimaailman ihmemaassa rasti rastilta kerromme mistä kussakin paikassa on kysymys. Aloitamme ensimmäisestä rastista ñEvliò, joka saadaan sanasta evil-paholainen. Kerromme mitä siellä sekä Aleksandergroupissa on tapahtunut, joka on majailee samassa korttelissa, kuten Osuuspankkiryhmäkin yhdellä konttorillaan.

Jatkaessamme eteenpäin siellä tulevat vastaan sitten Suomen pankkijärjestelmän rauniot: romahtanut SKOP, romahtanut KOP, romahtanut Conventum, romahtanut SYP, romahtanut Postipankki ja hävinnyt HEX Suomen arvopaperipörssi. Raunioita tällaisella arkeologisella retkellä riittää. Suomen 80-luvun rahamaailma on romahtanut.

Käydessämme läpi Aleksanterinkadun finanssilaitoksia, on merkille pantavaa, että käytännössä ulkomainen rahapääoma on vallannut Aleksanterinkadun ja kotimaiset pankit. Osuuspankkiryhmän keskushan on siellä Teollisuuskadulla ja Lapinmäentiellä. Rahavallan ytimen Suomessa on ottanut haltuunsa ulkomainen pääoma, joka on päässyt omistajaksi peukaloimaan suomalaisen yrityselämän asioita. Sieltä löytyy mm. Solidium, valtion omistajayhteisö, joka vielä on esimerkiksi Stora Enson omistajia, kunnes valtio mahdollisesti myy Stora Enson jämätkin Suomesta. Tätä vartenhan Solidium on olemassa valtion omistuksessa ja valtion yhtiöiden omistajayhtiö. Vastuullinen ministeri on Jyrki Häkämies. Emme lainkaan tiedä omistammeko seuraavien eduskuntavaalien aikana yhtään mitään vai onko kaikki myyty pois.

Tällaisissa käsissä on rahamaailma Suomessa ja vahingoittaa tällä hetkellä kansantalouttamme, elinkeinoelämäämme ja aiheuttaa työttömyyttä. eläkeläiset, opiskelijat ja työttömät maksavat laskun. Finanssimaailma on saatava kuriin.

Finanssimaailma saatava kuriin, sairaus yhteiskunnasta on poistettava

Miksi finanssijärjestelmän annettiin jälleen hoitaa asiat tavalla, että kansa joutuu maksumieheksi? Tänä kesänä saimme kokea jyrkästi kasvaneen nuorisotyöttömyyden alkuvuoden suurlomautusten jälkeen ja ensi talvena meillä on korkea työttömyys. Finanssimaailman toimintatavat ovat muuttuneet sellaisiksi, että ne on saatava tavalla tai toisella kuriin. Myöskin Barak Obama sanoo, että finanssimaailma on saatava kuriin, mutta riittävätkö hänelläkään keinot?

Kansalaisten pankkivalvonta, joka järjestää tämän tilaisuuden tarvitaan nyt sen takia, että meillä Suomessa ei varsinaisesti ole finanssivalvontaa, koska sekin toimii pankki- ja finanssimaailman käsikassarana. Kun finanssimaailmaa tuetaan verovaroin, niin samaan aikaan esimerkiksi viime vuonna oikeuslaitos teki 200.000 velkomuspäätöstä. Ja tänä vuonna uusia hakemuksia tullee 300.000. Eli tuomioistuin laitoskaan ei enää kerkiä tekemään juuri muuta kuin nuijimaan pankeille velkomuspäätöksiä. Ihmiset ovat perinnässä ja ulosotossa. Työttömät eivät voi ottaa vastaan työtä, koska ulosotto vie. Finanssijärjestelmästä on tullut yhteiskuntamme erittäin paha sairaus, joka mädättää talouselämäämme ja yhteiskuntaamme. Tämä sairaus on tästä yhteiskunnasta poistettava.

Pekka Tiaisen pankkiretki jatkuu sivulla 10

Skandaalia, skandaaliaé

Sanottakoon taas kerran, että kyllä maailmankirjat ovat sekaisin. Sotaisat herrat saavat rauhanpalkintoja ja moni pääministeri on puheidensa ja tekojensa vuoksi lirissä. Suomessa pääministeri Matti Vanhanen on antanut aihetta moneen viralliseen ja vähemmän viralliseen tutkimukseen. Jopa oikeuskansleri ja poliisi tutkivat Vanhasen edesottamuksia. Tuloksista riippumatta ne ovat ennennäkemättömiä skandaaleja ja viittaavat päätöksien tekijöiden mädännäisyyteen.

Palkkatyöläiset, lapset ja vanhukset ovat yhä ahtaamalla. Elämää pahentaa lama, jonka pohja väärien todistajien ja propagandanikkareiden mukaan on jo saavutettu. Kuitenkin työ vähenee ja työttömiä tulee lisää.

Skandaalien sävyttämällä päivän politiikalla näyttää olevan muutama muiden yli käyvä ulottuvuus; uusi nousukausi, työllisyysprosentti ja väärä väestökehitys. Kaikilla on omat omituisuutensa, joilla hyväuskoisia sumutetaan raaĉasti ja ihan viimeisenpäälle. Eteläranta kymppi ja Arkadianmäki pelkäävät yhteiskuntarauhan puolesta. Siksi pahoinvoivia rauhoitellaan ja luodaan perusteetonta uskoa paremmasta huomisesta.

❑ ❑ ❑

1990-luvun puolivälin jälkeen EU:n määräyksestä muutettiin työttömyysprosentin laskemistapaa. Vanha korvattiin uudella pienellä kyselyllä, ñtutkimuksellaò, josta lasketaan työpaikat. Uusi tapa pudotti työttömyysprosentin alas riippumatta siitä, montako palkallista työtuntia kukin työpaikassaan teki.

Vuoden 2008 virallinen työttömyysaste oli 6,4 prosenttia. Se on keinotekoisesti alaspainettu työttömyysprosentti. Se synnyttää harhakuvaa, että töitä tehdään ja palkkaa saadaan enemmän kuin todella saadaan.

Työpaikoista noin puolet on erilaisia lyhytkestoisia (työtuntia päivä/kuukausi/vuosi) pätkätöitä. Sen vuoksi työvoiman työtunneista puuttuu lähes viidennes, 19 prosenttia, joka on todellinen työttömyysaste. Työtuntien puuttumisen vuoksi ja keskiansion mukaan työläisten palkan menetys oli yli 17 miljardia euroa!

❑ ❑ ❑

Väestöennustajat ovat poliittisesti porvarillisesti orientoitunutta porukkaa, joka parhaansa mukaan ja valveutuneesti palvelee nyky-yhteiskunnan, kapitalistien etuja. Myös he ovat luoneet harhoja. Heidän tekemiensä väestöennusteiden mukaan työvoima loppuu lähitulevaisuudessa ja huoltosuhde (työikäisten suhde muihin) muuttuu kestämättömäksi. Sitä propagandanikkarit toistelevat kuin parasta mantraa.

Ensimmäisen Tilastokeskuksen pitkän aikavälin, 50 vuotta, ennusteen mukaan väestön kasvun piti loppua 1970 luvun alkupuolella. Toisen 2007 tehdyn ennusteen mukaan kasvu pysähtyy vasta 2020-luvun jälkipuoliskolla, siis 50 vuotta myöhemmin. Tänä vuonna julkaistun ennusteen mukaan kasvu ei päätykään. Vuonna 2050 väestön määrä on jo yli 6 miljoonaa ja kasvaa edelleen!

Tämän ennusteen mukaan vuosina 2000ï 2050 yli 64 vuotiaita olisi 1 680 637 henkeä, 27,6 % koko väestöstä. Sillä annetaan aineksia vääriin päätelmiin ja päätöksiin. Esimerkiksi Hesarin pääkirjoitustoimittaja Marjut Lindberg vaati (HS 4.10) rajusti lisää (kymmenessä vuodessa 800 000) työikäistä maahanmuuttajaa ja Elinkeinoelämän keskusliiton toimitusjohtaja Leif Fagernäs (HS 23.10) vaatii eläkeikää 67 vuoteen.

Ennuste on tempaistu turkin hihasta. Suomessa kaudella 1961ï 85 syntyi 1 716 891 henkeä. Heistä kuoli 398 923 joten henkiin jäi yhteensä 1 317 968 henkeä. Vuonna 2050 heistä ensin syntyneet olisivat 90 ja viimeksi syntyneet 65 vuotiaita. Tämä olisi enintään eläkeläisten määrä vuonna 2050, jos he kaikki pysyvät tolpillaan, mutta niinhän ei tapahdu.

❑ ❑ ❑

Viimeisimmän väestöennusteen mukaan vuoteen 2050 työikäisten määrä pysyy nykytasolla. Työvoimaa on jatkosakin 2,7ï 2,8 miljoonaa henkeä. Työkäsiä riittää. Siinä suhteessa ei ole eikä tule ongelmaa.

Kaikki pitkän aikavälin ongelmat syntyvät tuotannosta, jonka Työministeriö arvioi BKT:n kehityksen vuoteen 2050 saakka erittäin alhaiseksi keskimäärin 2,1 prosentiksi ja työn tuottavuuden 2,4 prosentiksi. Tämän mukaan v.2050 työtunteja tehtäisiin 3697 miljoonaa tuntia. Viime vuonna virallisen tiedon mukaan tehtiin 4321 miljoonaa tuntia. Siitä työllisyys heikkenee rajusti, 624 miljoonaa tuntia (14,4 %), vaikka työvoima säilyy entisen suuruisena.

Näin siis virallisesti. Todellisuus tulee olemaan sitä paljon karmeampi. Kuten kaikki tietävät, työn tuottavuus on yrityksille kaikki kaikessa. 80-luvulla kokonaistuotannossa laskettava todellinen tuottavuus oli keskimäärin 5,1 ja 90-luvulla 4,1 prosenttia. Kun kokonaistuotanto kasvaa vuoteen 2050 mennessä saman kuin BKT, keskimäärin 2,1, mutta tuottavuus 4,4 prosenttia, niin silloin töitä tehdään 2403 miljoonaa tuntia. Se on 1381 miljoonaa tuntia (34,2 %!) vähemmän kuin todelliset vuoden 2008 tunnit. Tulevaisuudessa työvoimaa on riittämiin. Vain työn puute kasvaa siinä määrin, että yhteiskunta väistämättä natisee liitoksissaan.

❑ ❑ ❑

Kaiken kurjuuden ja politiikan skandaalien keskellä meitä rauhoitellaan ja luodaan perusteetonta uskoa paremmasta huomisesta. Puheet edessä olevasta nousukaudesta on poliitikkojen höpinää. Tuleva nousukausi jää lyhyeksi, eikä se tuo palkkatyöläisille kuin korkeintaan hentoja lillukan varsia. Kapitalismin maailmassa parempaa huomista ei ole eikä tule!

Palkkatyöläiset luokkana, työväenluokkana, on lyöty matalaksi. Vähästä tuotannon kasvusta huolimatta lisäarvon määrä kasvaa. Nyt se menee kapitalistien taskuihin ja tulonjako vääristyy entisestään.

Työläisillä ei ole muuta tosi keinoa kuin liittyä yhteen!

Kai Kontturi

Pardian väki jalkautui kadulle

Pardian väki vastustaa valtion tuottavuusohjelmaa. Tällä ohjelmalla ei ole mitään tekemistä tuottavuuden nostamisen kanssa. Se on yksinomaan valtion työntekijöihin kohdistuva irtisanomisohjelma.

Ammattiliito Pardia piti edustajakokouksensa 20.-21.10.09. Syksyn mittaan kuullut yhä huolestuttavammat uutiset valtion työnantajapolitiikasta saivat Pardian edustajakokousväen jalkautumaan mielenosoitukseen valtion työnantajapolitiikkaa vastaan Eduskuntatalon rappusille 21.10.2009.

Huolestuttavia uutisia olivat mm. hallituksen ensi vuodelle esittämät 2417 henkilötyövuoden vähennykset, toimintamenojen 56 miljoonan leikkaukset sekä työvoimakustannusten budjetoimatta jättäminen jo sovittuihin kohteisiin 40 miljoonan euron edestä. Tilaisuuteen oli pyydetty puheenvuorot eduskuntapuolueiden edustajilta. Pardian omien jäsenliittojen edustajat esittivät myös puheenvuorojaan.

Valtion väellä kamala vuosi

Tilaisuuden juontaja toi esiin millainen vuosi on valtion väelle ollut: Sitä paljastavat seuraavat julkisuudessa olleet otsikot. Tulli vähentää rahapulassaan 120 työntekijää. Destia lomauttaa, päätyy myyntilistalle ja 250 työntekijää uhkaa irtisanominen. Luotseja irtisanotaan. Valtio antaa potkut 500 määräaikaiselle työntekijälle aluehallinnossaan. Terveyden ja hyvinvointilaitoksen henkilöstö joutuu valtion maksumieheksi. Miten on? Tuolla huomasin yhden kyltin, jossa lukee: ñKun tuli pelko ja huoli, työmotivaatio kuoliò. Työmotivaatio on todella koetuksella.

Väen vähentämisohjelman kurimuksessa

Avaussanoissaan Pardian puheenjohtaja **Antti Palola** totesi, että pardialaiset eivät ole usein tulleet eduskuntatalolle osoittamaan mieltään. Tämä on merkki siitä, että meillä on painavaa asiaa kerrottavanamme. Haluamme sanoa mitä ajattelemme valtion ensi vuoden talousarvioesityksessä olevista henkilöstön leikkauksista. Olemme tulleet kertomaan mitä ajattelemme siitä, että **Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen** rahoista puuttuu merkittävä määrä, mikä on johtanut YT-neuvotteluihin. Myös **Tullista** puuttuu merkittävä määrä rahaa. Hyvä esimerkki valtion omistajaohjauksesta oli, että kun tässä talossa vähän yli viikko sitten annettiin lisävaltuudet **Destian** myymiselle, niin eipä aikaakaan kun Destian uusi toimitusjohtaja tuli julkisuuteen ja ilmoitti, että 250 työntekijää on pistettävä tielle. Tämä tarkoittanee sitä, että Destiaa viilataan myyntikuntoon. Olemme tuottavuusohjelman t. väen vähentämisohjelman kurimuksessa. Ensi vuoden budjettikirjassa lukee, että valtion väkeä on vähennettävä 2500 henkilötyövuotta. Haluamme kertoa miltä meistä tuntuu aluehallinnon uudistamisen osalta. Aluehallinnon uudistamispaketti on eduskuntatalossa käsiteltävänä. Tämä tarkoittaa sitä, että nykyisissä virastoissa työskentelevistä noin 6000 ihmisestä vuoteen 2015 mennessä saa lähtöpassit yli 1000 työntekijää. Se on 20 % niiden virastojen henkilöistä, jotka aloittavat juuri toimintansa. Tämä merkitsee, että jos vuoden alussa tämä aluehallinto astuu voimaan, niin laskujemme mukaan yli 500 määräaikaista työntekijää saa lähtöpassit. Siellä on jo nyt noin 1000 määräaikaista työntekijää, johtuen siitä, että vakituiseen työ- ja virkasuhteeseen ei olla voitu rekrytoida henkilöstöä, vaan vakinaisia töitä ollaan rekrytoity hoitamaan määräaikaisia työntekijöitä. Kannamme huolta siitä, että laadukkaat palvelut voidaan tuottaa koko maassa tasapuolisesti, mutta emme ymmärrä sitä, että tuottavuutta parannetaan pelkästään henkilöstöä vähentämällä. On täysin käsittämätöntä, että maan hallitus omilla toimillaan tänään lisää työttömyyttä. Sitten viimeisenä kukkasena sanoisin sen, että kun meillä on käynnissä tämä upea yliopistouudistus, niin hoitakaa hyvät kansanedustajat sinne se puuttuva 40 miljoonaa, josta on sovittu."

ñTuottavuusohjelman juustohöyläò poliisien kukkarolla

Mika Nygord Poliisien liitosta totesi: "Olemme tyytymättömiä lyhytjänteiseen työnantajapolitiikkaan, joka uuvuttaa ja turhauttaa sisäisen turvallisuuden ammattilaisia. On noussut esille monia akuutteja ongelmia, joihin tarjotaan ratkaisuksi työryhmiä, joille ei anneta eväitä ratkaista näitä ongelmia. Valtion tuottavuusohjelman juustohöylä on käynyt myös poliisin kukkarolla. Kansliahenkilöstön vähennysten vuoksi poliiseja on joutunut lupatiskin taakse, mikä ei lisää turvallisuutta kadulla. Nyt sanotaan, että henkilökuntaa ei leikata, mutta uusiakaan ei palkata. Tulevien vuosien eläköityminen vähentää kansliahenkilökunnan määrää. Tilanne näkyy nyt työuupumuksena ja pian sairaspoissaoloina. Valtiotyönantajan viimeisin villitys on yritys leikata poliisin olosuhde-, pääkaupunki- ja kokemuslisiä. Tuottavuusohjelman nimissä on vähennetty myös ylikonstaapelien määrää, joka vaikeuttaa yksittäisen poliisin uralla etenemistä. Sillä on vaikutusta myös työturvallisuuteen, poliisin ja asiakkaiden oikeusturvaan. Tänään ylikonstaapelin alaisena voi olla jopa 20 konstaapelia, mikä ei lisää turvallisuutta. Kummallista on, että hyvinä vuosina rahaa jaetaan juuri sen verran, että toimintaa kyetään pyörittämään. Nyt kuitenkin julkista sektoria huudetaan ensimmäisenä säästötalkoisiin."

Kansanedustajilta laihoja lupauksia

Arto Satonen kokoomuksesta puhui pelkkiä latteuksia todeten lopuksi olevan valitettavaa, että valtio ei näytä parasta mahdollista esimerkkiä. Satonen halusi korostaa tässä tilanteessa erityisesti sitä, että työhyvinvoinnissa on tärkeää, että jokainen pitää huolta kaveristaan. Olemme nyt tilanteessa, jossa valtion taloustilanne ei ole sotien jälkeen ollut. Se pakottaa meidät kiusallisiin ratkaisuihin. Meidän tulee tehdä voitavamme asioissa, joita täällä tuotte esille. **Eli ei ollut Satosella paljoa konkreettista sanottavaa**.

Timo Juurikkala Vihreistä totesi, "että ristiriitaista on se, että valtio vähentää henkilöstöään. Vihreiden puolesta Juurikkala totesi,että budjetin eduskuntakäsittelyn yhteydssä näihin viittaamiinne asioihin syvennytään ja sanoi uskovansa, että pahimmat ylilyönnit kyetään budjettikäsittelyn aikana korjaamaan. **Ei ollut siis Vihreillekään latteuksia enempää sanottavanaan."**

SDP:n Jouko Skinnari puhui mahtipontisesti ilmoittaen, että sosialidemokraatit eivät hyväksy esitystä Destian, Raskoneen ja Labtiumin valtionomistuksesta luopumisesta. Vastoin meidän eduskunnan talousvaliokunnassa, valtiovarainvaliokunnassa ja eduskunnan täysistunnossa tekemiämme esityksiä porvarivalta vei eduskunnassa lävitse esityksensä näiden yhtiöiden omistajuudesta luopumisesta. Ja kuten näette tulokset alkavat juuri konkretisoitua juuri sellaisiksi, jota me epäilimme. Tullin toiminta maakunnissa sekä palveluiden toimiminen tulee taata. **Tämä tuottavuusohjelman giljotiini ei saa purra sillä tavoin kuin porvarihallitus aikoo viedä sen eteenpäin.** Lopuksi Skinnari vakuutti demarien olevan pardialaisten puolella, vaikka edellisessä lauseessa hän myöntääkin, että jossain muodossa ñtuottavuusohjelmaò tarvitaan.

Takki oli tyhjä **RKP:n edustajalla**, joka valitteli valtiovallan vastuuta ja vetosi valtion velanottoon. Samaten hän valitteli pardialaisten esille tuomien kysymysten olevan hyvin vaikeita ratkaista.

ñLopetetaan tuottavuudesta höpöttäminenò

Tullivirkamiesliiton puheenjohtaja Mikko Grönberg sanoi, että tulli on todella syvässä rahoituskriisissä. Näköpiirissä olevat määrärahat eivät riitä lähellekään jo tämän tuottavuusohjelmaksi kutsutun saneerausohjelman mukaisesti leikatun henkilöstön palkkaukseen, eivätkä ne riitä paljon muuhunkaan. Voidaan suosiolla lopettaa tästä tuottavuudesta höpöttäminen ja todeta, että ainakin tullin kohdalla on selkeästi menossa henkilöstön saneeraaminen ja toimintojen alasajo. Tämä on ankaraa toimipaikkaverkoston supistamista ja palvelussuhteiden päättämistä. Grönberg muistutti paikalla olevia kansanedustajia siitä, että tullilaitos tienaa vuosittain veroja ja maksuja valtiolle noin 10,8 miljardia euroa. Tästä verokertymästä ja kerääjistä myös kannattaisi pitää hyvää huolta. Tullimiesliiton viesti kansanedustajille on, että määrärahat tulee mitoittaa henkilöstön palkkakustannuksia vastaaviksi ja samalla tulee huolehtia toimipaikkaverkoston säilymisestä sekä toimintaedellytyksistä.

ñEi ennen näin arvotonta kohteluaò

ñValtio alas, julkinen alas, se on ollut linjana tässäkin maassa toistakymmentä vuottaò. **Näin aloitti Vasemmistoliiton Esko Juhani Tennilä.** Tämä amerikkalaisperäinen uusliberalismi meni konkurssiin, kuten me nyt meillä. Destia myytiin. **Labtium** myytiin. **Raskone** myytiin. Mitä yliopistolle tehdään? En voi pitää hyvänä linjana sitä, että liike-elämä tulee ja ottaa yliopistot käsiinsä. Järjetöntä vähentää valtion väkeä vaikka työttömiä on näin paljon. Väkeä on liian vähän. Poliisiapua ei riitä tarvittaessa syrjäseuduille jne. Valtion tuottavuusohjelmasta äänestetään syksyn aikana ja haluamme katkaista koko prosessin. Pari vuotta sitten TEHY oli näillä portailla ja tulosta tuli. Kun poliisit ja tullivirkamiehet nousevat barrikadeille niin jotain tulosta on pakko tulla.

Kristillisten Tarja Tallqvist sanoi, ettei ole elämänsä aikana nähnyt näin arvotonta kohtelua, joka kohdistuu köyhiin ja sairaisiin. Hallitus ilmoittaa tärkeimmiksi tavoitteikseen työurien pidentämisen ja työssä jaksamisen. Meillä on edellisen laman jäljiltä uhreja edelliseltä lamalta eikä siitä opittu mitään. Työttömyyttä, syrjäytyneisyyttä ja yksinäisyyttä on tulossa lisää. Kokoomus vaati, että kaveria ei saa jättää, mutta ei kaveri sinulle palkkaa maksa. **On valtion asia hoitaa nämä kuntoon.**

ñHanskat on tallellaò

Työ- ja elinkeinohallinnon henkilöstöliiton puheenjohtaja Eija Tuutti sanoi että viime vuosina valtion työnantajapolitiikan arvomaailma on jalostunut kovan luokan yritysmaailman suuntaan. Työ- ja elinkeinotoimistoissa jäsenemme ovat nähneet miten valtio on ottanut käyttöönsä samoja keinoja, joita aiemmin on yritysmaailman toteuttamina arvosteltu. Tuottavuusohjelman henkilöstövähennyksistä ei anneta periksi. Samalla kun työ- ja elinkeinotoimistoilta vähennetään virkoja eikä uusia vakituisia palkata tuottavuusohjelman nimissä, sekä vajaina budjetoitujen toimintamenojen riittämättömyyden vuoksi, ollaan TE.toimistoille myöntämässä työttömyyden hoitamiseksi lisää määräaikaisia ja työllistettyjä työntekijöitä. Onko tässä mitään järkeä kyseli Eija Tuutti?. Mistä löytyvät resurssit perehdyttää nämä uudet määräaikaiset TE-toimistojen tehtäviin? Juuri kun saadaan ihminen oppimaan itsenäistä työskentelyä, määräaikaisuus loppuu ja työntekijän kulku käy tiskin toiselle puolelle TE-toimiston työnhakijaksi. Eija pyysi 1981 virkamieslakkoon viitaten kertomaan päättäjille, että ñHanskat on tallellaò.

Kiitos valtion tuottavuusohjelman

Tilaisuuden lopussa juontaja pyysi katsomaan pikkuparlamentin suuntaan tasanteen päälle sijoitettuja kynttilöitä. Ne tarkoittavat sitä, että valtion työpaikat vähenevät 9600 :lla henkilötyövuodella v. 2011 loppuun mennessä. Tämä ei vielä näytä riittävän. Sen lisäksi vielä 5000 työpaikkaa menee vuoteen 2015 mennessä. Kiitos valtion tuottavuusohjelman.

toimitti Heikki Männikkö

... Samoin THL:n väki

Sama mikä edellisellä sivulla päti Pardian suhteen pätee myös THL:n suhteen.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen THL:n henkilöstö marssi Helsingissä ulos työpaikoiltaan tänään torstaina 8.10. puolen päivän aikaan. Henkilöstö suuntasi eduskuntatalon portaille ilmaisemaan huolensa kansanedustajille ja eduskuntaryhmille: työpaikkojen on säilyttävä ja vasta vajaan vuoden ikäisen laitoksen toimintaan on löydyttävä rahaa. THL:läiset vaativat eduskunnalta ensi vuoden budjettiin sitä puuttuvaa 2,4 miljoonaa euroa sekä fuusiokustannuksia.

Eduskuntaryhmät liikuttavan yksimielisiä

Eduskuntaryhmät olivat puheenvuoroissaan liikuttavan yksimielisiä siitä, että rahat laitokselle on löydyttävä ja henkilöstön irtisanomisista luovuttava. Niin RKP:n kuin Kokoomuksenkin edustajat ilmaisivat sympatiansa THL:läisille ja lupasivat ryhmiensä puolesta tahdä parhaansa, että fuusion yhteydessä annetut lupaukset pidetään. Raikuvat aplodit sai kokoomuksen **Sirpa Asko- Seljavaara**, kun hän lupasi, että budjettivaje korjataan ja että THL:läiset saavat pitää työnsä.Samoilla linjoilla olivat myös oppositiopuolueiden SDP:n, kristillisten sekä vasemmistoliiton edustajat, jotka kuin yhdestä suusta vakuuttivat, että jos rahaa ei löydy, on aikaisemmin laadittuja lakeja rikottu, ja että työpaikkojen on THL:sssä säilyttävä.

Eduskunnan portaille kaivattiin kokoomuksen ja RKP:n lisäksi myös kahta muuta hallituspuoluetta sekä ministereitä, mutta niin vihreät kuin keskusta sekä ministerit pysyivät näkymättömissä.

Ammattiliitot THL:läisten takana

Eduskunnan portaille olivat saapuneet myös JHL:n puheenjohtaja **Tuire Santamäki-Vuori** että Pardian puheenjohtaja **Antti Palola**. Santamäki-Vuori muistutti THL:läisiä, että liitto tukee voimakkaasti laitoksen henkilöstöä je sen toimia. JHL:n puheenjohtaja sanoi että nyt ollaan testaamasssa sitä, lähteekö valtio oman henkilöstönsä irtisanomisiin, vaikka töitä olisi yllin kyllin.

- Valtion ñtilauskirjatò ovat täynnä, silti henkilötöä halutaan vähentää. Jos valtio nyt ryhtyy sanomaan irti, ei sillä ole minkäänlaista kanttia ryhtyä vaatimaan muilta maltillista henkilöstöpolitiikka, kun se itse on sanomassa irti, Santamäki-Vuori muistutti.

THL:ssä henki korkealla

JHL:n pääluottamusmies **Raija Rantamäki** sanoi kuuntelevansa oikein hyvällä mielellä eduskuntaryhmien lupauksia. Tosin pientä varausta Rantamäkikin myönsi tuntevansa kaikkein auliimpia lupauksia kohtaan.- Tässä tuli ryhmiltä kyllä hyvin vahva viesti siitä, että ne haluavat työpaikkojemme säilyvän ja rahoituksen löytyvän. Ne jopa lupasivat, että rahaa löytyisi. Jos nämä sanat nyt syödään, en kyllä tiedä, mitä enää ajattelisin eduskunnasta, hän sanoo.Rantamäki sanoo, että THL:ssä oltiin kautta linjan, niin henkilöstö kuin johto järkyttynyt siitä, että laitoksen pitää aloittaa yt-neuvottelut väen vähentämiseksi.- Meillä on tällä hetkellä vahva yhteishenki päällä ja valmius katsoa tämä juttu loppuun saakka, hän sanoi.Mitä loppun saakka meneminen sitten tarkoittaa, sitä Raija Rantamäki ei vielä halunnut määritellä.

THL:n henkilöstöjärjestöt Pardia, JUKO ja JHL vaativat hallitusta ja eduskuntaa palauttamaan THL:n budjettiin siitä leikatut 2,4 milj. euroa sekä fuusion kulut. Vaatimuksensa tueksi THL:n henkilöstö marssii ulos työpaikalta torstaina 8.10. klo 12.00 sekä esittää vaatimuksensa eduskuntatalon edessä klo 13.00, soppaa tarjolla klo 12.30 alkaen.Vuoden 2009 alussa syntynyt Terveyden ja hyvinvoinnin laitos on ajautunut rahoituskriisiin ja aloittaa YT-neuvottelut jopa 110 työntekijän vähentämisestä. Tämä on yli kymmenen prosenttia budjettihenkilöstöstä ja on valtiolla tähän asti laajin irtisanomistoimi. Henkilöstö on tyrmistynyt tilanteesta. Miten on mahdollista, että käynnistettiin monta miljoonaa euroa maksava fuusio ilman tietoa, onko siihen varaa? Ja miksi ministeri Risikko lupasi, että ketään ei fuusiossa irtisanota ja nyt omilla toimillaan ajaa laitoksen YT-neuvotteluihin alle vuoden kuluttua fuusiosta? THL:n henkilöstö vaatii, että ministeri pitää kiinni lupauksistaan ja palauttaa THL:n talouden kuntoon. Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) päätti käynnistää Stakesin ja Kansanterveyslaitoksen fuusion talvella 2008 osana koko hallinnonalan uudelleenjärjestelyjä. Positiivisesta asenteesta huolimatta henkilöstöllä oli epäilyksiä fuusion hyödyistä suhteessa sen kustannuksiin. Epäilykset näyttävät osuneen oikeaan. Näyttää siltä, että hallitus on käynnistänyt niin perusteellisen valtionhallinnon remontin, ettei oikea käsi enää tiedä, mitä vasen tekee. Valtion talousarvioesityksessä THL:ltä on leikattu lähes miljoona euroa FIMEA:lle. Maksaako THL:n henkilöstö nyt Lääkelaitoksen alueellistamisen kuluja, jota ei aikanaan osattu laskea. Valviralle on siirretty 580000ú. Yhteensä budjetista on leikattu 2,4 milj. euroa. Samaan aikaan laitoksen maksullinen toiminta on vähentynyt, osin fuusion seurauksena. Fuusion suorista kustannuksista on katettu vain yksi kolmasosa. Lisäksi laitos on joutunut investoimaan niihin tehtäviin, joita STM on vaatinut vahvistettavaksi ja THL:ään on siirretty uusia tehtäviä, mutta niiden budjeteista vain osa on siirretty THL:lle. **Vastuutonta valtion varojen käyttöä**Sosiaali- ja terveyspalveluita uudistetaan laajasti. STM on asettanut THL:lle runsaasti tehtäviä tämän uudistuksen tukemiseksi. Oliko järkevä käynnistää fuusiota ja rampauttaa organisaatio silloin, kun laitoksilta vaaditaan aiempaa enemmän? Organisaatiot eivät ole tehokkaimmillaan keskellä fuusiota ja kestää vähintäänkin kaksi vuotta että onnistuneessakin fuusiossa organisaatio palaa normaalille suoritustasolle. Kun fuusio kuitenkin käynnistettiin, olisi se pitänyt viedä kunnialla loppuun saakka. Ei ole mitään järkeä jättää fuusio puolitiehen heikentämällä talous nykyiselle tasolle. Suurten organisaatioiden fuusio on valtava investointi. Nyt tämän investoinnin hyödyt ajetaan alas. Fuusion mahdollinen hyöty olisi voinut olla rinnakkain toimivien laitosten osaamisen yhdistäminen. THL oli fuusion jälkeen vasta palaamassa normaalityöhön ja toivottua yhteistyötä oltaisi voitu alkaa rakentaa. YT-neuvottelut siirtävät laitoksen takaisin lähtökuoppiin tai siitäkin taaksepäin. Työyhteisön ilmapiiri heikkenee väistämättä ja henkilöstön jaksaminen romahtaa.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen THL:n henkilöstö marssi tänään Helsingissä ulos työpaikoiltaan puolilta päivin. Henkilöstö kokoontui eduskuntatalon edustalle ilmaisemaan huolensa kansanedustajille ja eduskuntaryhmille. Viestinä oli, että vasta ensimmäistä vuottaan toimivan laitoksen toimintamäärärahat on turvattava ja työpaikkojen on säilyttävä. THL:läiset vaativat eduskunnalta tulevan vuoden budjettiin sieltä puuttuvaa 2,4 miljoonaa euroa sekä Stakesin ja Kansanterveyslaitoksen yhdistymisestä aiheutuneita fuusiokustannuksia.

Eduskuntaryhmät olivat luottavaisia, että rahat laitokselle löytyvät ja henkilöstön irtisanomisista luovutaan. Kokoomuksen **Sirpa Asko-Seljavaara** lupasi, että budjettivaje kyllä korjataan ja että THL:läiset saavat pitää työnsä. Samoilla linjoilla olivat myös oppositiopuolueiden edustajat.

Valitettavasti ministerit eivät portailla näyttäytyneet, eivätkä myöskään vihreät ja keskusta ilmaantuneet paikalle.

Paikalla oli myös Pardian puheenjohtaja **Antti Palola** sekä JHL:n puheenjohtaja **Tuire Santamäki-Vuori,** jotka ilmaisivat tukensa henkilöstölle.

Nykyisessä taantumassa ei ole tarkoituksenmukaista, että valtio omilla toimenpiteillään vähentää työpaikkoja. Valtion toiminta sotii sitä hallituksen periaatetta vastaan, että työuria pitää pidentää molemmista päistä, Palola muistuttaa. Mielenilmaus on tärkeää ilmaus siitä, että kaikkea ei ihan purematta niellä valtion työntekijöidenkään joukossa, Palola totesi.

Pardia, JHL ja JUKO edustavat THL:n henkilöstöä. Järjestöt tukevat voimakkaasti henkilöstön vaatimusta, jonka mukaan eduskunnan on budjettikäsittelyssä palautettava hallituksen THL:ltä leikkaamat rahat. Myös fuusion kustannukset on katettava. Tällöin voidaan perua nyt kaavailtut jopa 110 työntekijän irtisanomiset ja turvata THL:n edistyminen tuoreesta fuusiosta hyvin toimivaksi, yhteiskuntaa tarkoitetulla tavalla palvelevaksi laitokseksi. Samalla pitäisi ministeri Risikon lupaus siitä, ettei ketään irtisanota fuusion vuoksi.

Stakesin ja Kansanterveyslaitoksen yhdistyminen THL:ksi on ollut vaativa uudistus, joka on vietävä kunnialla loppuun. Hallitus on määritellyt yhdeksi tärkeimmistä tavoitteistaan pidentää työuria, parantaa ihmisen työssä jaksamista ja edistää kansalaisten terveyttä.. THL tekee erittäin keskeistä tutkimusta juuri näissä asioissa. Laitoksen kurjistaminen vaikeuttaisi merkittävästi hallituksen omien tavoitteiden toteutumista.

Toimitti
Antero Nummiranta

Palola vastasi Kansan äänen esittämiin kysymyksiin

Mikä sai Pardian tulemaan tänään eduskuntatalolle?
Pardia tuli tänne sen vuoksi, että nämä viestit valtionhallinnon työpaikoilta ja jäsenistömme keskuudesta olivat huolestuttavia ja minun mielestä ammattijärjestön tehtävä on tehdä sen normaalivaikuttamistyön lisäksi myöskin tämmöisiä joukkotempauksia. Tämä tuli nyt sopivasti edustajakokouksemme yhteyteen.

Näkyykö tämä tilanne nyt jo valtionalan sekä Pardiaan järjestäytyneen väen työllisyydessä?
Tämä näkyy sillä tavalla, että mikäli tämä talousarvioesitys toteutuu suunnitellulla tavalla, niin nämä toimintamäärärahaleikkaukset vaikuttavat siihen, että henkilöstöä tullaan lomauttamaan ja pahimmassa tapauksessa irtisanomaan valtionhallinnon palveluksesta.

Mitä mieltä te olette tästä ns. valtion tuottavuusohjelmasta?
Se ei ole mikään tuottavuusohjelma. Se on väen vähennysohjelma ja se pitäisi lyödä jäihin välittömästi.

Onko jotain sellaista olennaista mitä vielä haluaisitte tämän kaiken ohella sanoa?
Kaikkein olennaisinta tässä yhteydessä on se, että me emme vastusta aitoa tuottavuuden parannusta. Mutta tapa, jolla valtio nyt toimii, että tuottavuus on yhtä kuin henkilöstön vähentäminen, niin on täysin ala-arvoista toimintaa, varsinkin tässä taloudellisessa tilanteessa, kun työttömyys kasvaa ja valtio näin omalla toiminnallaan lisää sitä työttömyyttä.

Joitakin ajatuksia vuoden 1949 lakkotaisteluihin

Timo Kangasmaa

Kemin veritorstai oli sodan jälkeisen ajan väkivaltaisin yhteenotto porvariston ja työväenliikkeen välillä. Erona vain oli, että työläisten mielenosoitus oli alusta loppuun rauhanomainen. Samaa ei voi sanoa sisäministeriön käskyttämästä poliisista. Työläisiä jopa haastettiin oikeuteen tapahtuman jälkee. Työläisten periksiantamattomuus ja ylpeys omasta toiminnastaan säteilee tästäkin kuvasta.

Edellisessä Kansan äänen numerossa oli kirjoitukseni lakkotaistelusta Kemissä 1949, koska tämän vuoden elokuun 18. päivänä tuli kuluneeksi 60 vuotta Kemin veritorstaita, päivästä jolloin poliisi avasi tulen rauhallisia ï aseistamattomia - lakkolaisia vastaan hajottaakseen rauhallisesti sujuneen lakkolaisten tilaisuuden. Veritorstain lakkolaisten kokoukseen osallistui noin 5 000 ihmistä. Poliisien, väkijoukkoon ampumista luodeista sai surmansa Anni Kontiokangas ja Felix Pietilä. Lisäksi poliisi pidätti lakon johdosta 116 henkeä. Joukossa oli myös henkilöitä jotka eivät olleet edes paikalla.

Mielestäni tuolloisia tapahtumia on syytä muistella hieman enemmänkin. Kemin tapahtumat olivat suomalaisessa mittapuussa erikoinen ja suuri merkityksellinen tapahtuma. Maamme oikeistolaiset kehittelivät mielikuvituksessaan Kemin lakosta oikein työläisten kapinan. Erkki Salomaa kirjoitti Rakentaja lehden numerossa 48 vuonna 1949 asiasta muun muassa seuraavaa:

ñLienee ensimmäinen kerta suomalaisen yhteiskunnan historiassa kun lakkomielenosoituksesta tehdään valtiovaltaa vastaan suunnattu kapina ja lakkolaisista saman terminologiaa käyttäen ñnoin kaksituhantinen kapinallinen väkijoukkoò.

Ns. vapaassa Amerikassakaan, mistä saapuneet uutiskuvat jatkuvasti kertovat poliisien hyökkäyksistä lakkolaisia vastaan, ei tiettävästi tällaisia selkkauksia eikä niiden mahdollisia jälkiselvittelyjä käsitellä kapinana vaan lähinnä järjestyshäiriöinä. Kemin lakkolaisten kulkuetta ja sen yhteydessä sattuneita tapauksia on päivälehdissä käsitelty jo niin tyhjentävästi, että tässä yhteydessä niihin ei ole syytä laajemmin puuttua. Sanottakoon kuitenkin, että vaaditaan todella joko äärimmäisen vilkasta mielikuvitusta tai mitä hiotumpaa asianajajaoveluutta, jotta Kemin lakkolaisten esiintyminen saataisiin näyttämään kapinalta.ò

Hieman myöhemmin kirjoittaa Erkki Salomaa samaisessa Rakentaja lehden artikkelissa:

ñTyöläisten kannalta Kemin tapauksiin ei voi asennoitua muulla kuin yhdellä tavalla. Ovathan vastakkain työläiset ja se suomalainen yhteiskunta, joka 1930-luvulla lapuanliikkeen hengessä kävi taistelua ammattiyhdistysliikettä vastaan ja lopulta saikin yliotteen, mikä johti ammattijärjestöjen lakkauttamiseen tuomioistuinten päätöksillä. Välirauhan jälkeisellä ajalla on siltä taholta, joka menetti selustatukensa fasismin luhistuessa, puhuttu jatkuvasti palaamisesta ñnormaaleihin oloihinò. Tähän vanhaan normaaliin olotilaan kuului Suomessa vakinaisena ilmiönä ammattiyhdistysliikkeen ja ammatillisesti järjestyneiden työläisten vainoaminen. Kemin syytteet ovat mitä havainnollisimpia todisteita näistä pyrkimyksistä ja ne osoittavat, että taantumus on menestynyt suunnitelmiensa toteuttamisessa. Tuleeko tämä eteneminen jatkumaan, se riippuu maamme työväenluokasta. Ammattiyhdistysliikkeen vapautta ja sen yhtä perustekijää ï työläisten lakko-oikeutta ï on puolustettava kaikin käytännössä olevin keinoin.ò

Näihin syvällisiin mietteisiin Erkki Salomaa päätti tuon Rakentaja lehdessä ilmestyneen kirjoituksensa. Tänään me tiedämme, että lakko-oikeutta maassamme ei vielä ole murennettu loppuun asti. Vaikkakin, työläisten lakko-oikeuden käyttämiselle on kehitetty vuosien saatossa, kaikenlaisia esteitä. Kuten esimerkiksi lakko sakot, jotka aina lankeavat vain ammattiyhdistyksille ja työläisille. En muista tapausta jolloin isäntä puoli olisi joutunut lakkosakkojen maksajaksi, vaikka se on aina enemmän tai vähemmän lakon todellinen aiheuttaja. Ei taida maamme työväenliikkeen historiassa olla yhtään lakkoa jonka työläiset olisivat huvin vuokseen julistaneet.

Mutta palataanpa takaisin tuonne Kemin lakon aikoihin. Meidän on syytä muistuttaa mieliimme muutama muukin sitä ennen ja tuona aikana tapahtunut asia.

Suomi irrottautui toisesta maailmansodasta syyskuussa 1944 tekemällä välirauhan sopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Toinen maailmansota päättyi Euroopan osalta, fasistisen Saksan ehdottomaan antautumiseen, 8. toukokuuta 1945. Euroopan kansat, myös Suomessa, juhlivat 9. toukokuuta suurin joukoin toisen maailmansodan päättymistä. Helsingin Rautatientorilla oli tuolloin suuri sodanpäättymisen ja rauhan voittamisen juhla. Edellä mainittua juhlaa pidetään vieläkin, todennäköisesti suurimpana joukkokokouksena Suomen itsenäisyyden aikana. Ihmiset olivat innostuneita ja mielissä oli ajatus: ei koskaan enää sotaa.

On syytä muistuttaa mieliin, että ns. Lapin sota jatkui Suomessa vielä keväälle 1945 ja toinen maailmansota päättyi Japanin osalta vasta 1945 elokuussa Yhdysvaltojen, Hiroshiman ja Nagasakin kaupunkeihin pudottamiin atomipommeihin.

Välirauhan sopimus takasi edellytykset maamme demokratisoitumiselle. Siinä oli määritelty fasistisluontoisten ja sotaisten järjestöjen lakkauttaminen. Välirauhan sopimus antoi toiminta vapauden demokraattisille voimille kuten ammattiyhdistysliikkeelle. Oli aivan luonnollista, että pitkän sodan ja kotimaisen pääoman harjoittaman diktatuurin päättyminen antoi ihmisille intoa ja tarmoa kulkiessaan kohti tulevaisuutta. Muun muassa ammattiyhdistysliikkeen voima kasvoi. Ihmiset tahtoivat parempaan ja turvattuun elämään eli pois taloudellisesta kurimuksesta.

Sodan jälkeen työläisten palkat olivat pieniä. Ja kaiken lisäksi palkkoja heikensi jatkuva voimakas inflaatio, joka heikensi koko ajan palkkaa. Oli luonnollista, että tuolloin esiintyi eri puolilla maatamme palkkataisteluja jotka useimmiten johti lakkotaisteluun. Oli myös tavallista, että isäntäpuoli nosti hintoja sitä mukaan kuin työläiset saivat taisteltua suuremman palkan itselleen. Tällä kertaa työläiset pystyivät kuitenkin jatkuvalla taistelulla nostamaan palkkatasoaan eli ansiotaso parani herrojen pyörittämästä hintojen nostamisesta huolimatta.

Sodan jälkeisten ensimmäisten eduskuntavaalien tuloksena maahamme muodostettiin Pekkalan hallitus. Pekkalan hallitus istui vuoden 1948 eduskuntavaaleihin asti. Mitä maassamme tapahtui sellaista josta niin sanottu virallinen historia ei yleensä kerro?

Käyttäkäämme Erkki Salomaata oppaanamme tuon ajan historiallisiin hetkiin. Hän kirjoittaa kirjassaan, Suuriraha & Isänmaa Co., sodan jälkeisistä vuosista ja vuona 1948 tapahtuneesta hallituksen vaihdoksesta. Salomaa toteaa, että työväenluokan nousu II maailmansodan jälkeen oli kansainvälinen ilmiö. Samoin oli suurkapitalistien maailmanlaajuinen ryhmittyminen hyökkäykseen työläisten laajentuneita oikeuksia ja vaikutusvaltaa vastaan. Niinpä Suomenkin suurtyönantajat tekivät tilannearvion. Tilannearvio päätyi arvioon, että hyökkäyksen otollisin aika on vuoden 1948 eduskuntavaalien jälkeinen aika. Vaalien jälkeen Pekkalan hallitus joutui eroamaan. Muodostettiin Fagerholmin hallitus. Fagerholmin johtama hallitus tuli hyvin nopeasti tunnetuksi hallituksena joka teki työläisten keskuudessa kaikkea muuta kuin myönteistä. Fagerholmin hallitus nojautui ensisijaisesti äärimmäisen oikeiston tukeen.

Erkki Salomaa kirjoittaa kirjassaan seuraavaa:

ñKansallisen Kokoomuksen 16.6.1949 päivätyssä eduskuntakirjeessä tuotiin selvästi esiin, miksi suurporvaristo oli siinä vaiheessa Fagerholmin hallituksen kannalla. Sen mukaan sosialidemokraattien ja kommunistien joutuminen yhdessä oppositioon lähentäisi näitä molempia ryhmiä toisiinsa ja heikentäisi sosiaalidemokraattien ammattiyhdistysliikkeessä käymää taistelua. ñEdellisestä johtuen olisi viimeistään syksyllä odotettavissa vakavia työlevottomuuksia, joiden hillitseminen samoin kuin muutenkin kommunistien toiminnan vastustamiseen ei porvarillisella hallituksella tai sellaisella, jossa sosialistit ovat mukana.ò

Jo ennen hallituksen vaihdosta amerikkalaiset asiantuntijat olivat laskeskelleet, että normaali työttömyys Suomessa pitäisi olla vähintään 5 % palkkatyöväen kokonaisluvusta. Silloin loppuisi ñylityöllisyyden turmiollisuusò ja työvoiman tarjonnan ollessa kysyntää suuremman, palkat painuisivat alas. Työläisille oli vuodesta toiseen selitetty, että vasta sitten voidaan elinehtoja tuntuvasti parantaa, kun suurimmista sodan aiheuttamista taloudellisista pulmista on selvitty. Siksi tämäntapainen työ- ja palkkaehtojen huononnusohjelma oli monelle yllätys.

Rivit tiivistyivät kuitenkin pian tiukkaan vastarintaan. Siitä ensimmäisiä laajempaa huomiota herättäneitä osoituksia oli Arabian tehtaiden pyöreästi 2000:n työläisen lakkotaistelu syksyllä 1948. Siinä vaiheessa myös SAK:n enemmistö, joka oli poliittisesti kytketty Fagerholmin hallitukseen, asennoitui avoimesti palkkaliikkeitä vastaan. Talouselämä-lehti, mikä tunnetaan johtavan suurpääoman käsitysten tulkkina, ei aiheetta todennut SAK:n vetäytyneen eteentyönnetystä asemistaan hallituksen linjojen taakse. ñSe luopui vaatimasta yleistä palkankorotusta, mitä ratkaisua on tietenkin pidettävä järjen voittonaò, selitti lehti. Työläisten järkeen ei sellainen voitto mahtunut ja niin lähikuukausina ilmeni eri työpaikoilla kautta maan lukuisasti liikehtimisiä. Kesällä 1949 ne huipentuivat useiden ammattiliittojen johdolla käydyksi suurtaisteluksi. Silloin noin 60 000 työläistä oli samanaikaisesti lakossa kukin ryhmä omien vaatimustensa puolesta.ò

Kansan on torjuttava Natoon liittyminen

Kansa ei koe Natoa miksikään rauhanjärjestöksi vaan pikemminkin suureksi uhaksi maallemme. Se veisi suomalaisia sotiin ympäri maailmaa ja sen jälkeen myös Suomen ja Venäjän luottamukselliset välit olisivat mennyttä.

Pohjois-Atlantin sopimus astui voimaan 24.8.1949. Sotilasliitto Naton peruskirja alkaa seuraavin sanoin: *ñTämän sopimuksen sopimuspuolet vahvistavat uskovansa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjanpäämääriin ja periaatteisiin ja haluavansa elää rauhassa kaikkien kansojen ja kaikkien hallitusten kanssa.ò*

Nato on sotilasliitto

Sotilasliitto Naton jäsenvaltioiden usko YK:n päätöksiin ja päämääriin on horjunut toistamiseen viimeisen 15 vuoden aikana. Sotilasliitto on syyllistynyt USA:n johdolla lukuisia kertoa edustamiensa valtioiden vapauden, yhteisen perinnön, kulttuurin ja sivistyksen suojelun nimissä kulloisessakin kohdemaassa tapahtuvaan demokratian loukkaamiseen, henkilökohtaisen vapauden riistoon ja oikeusvaltion periaatteiden tietoiseen karttamiseen. Nato valitsee itse vihollisensa. Se ei edistä maailman rauhaa. Kuka kaipaa maahamme Naton sotilastukikohtia tai sotilaittemme osallistumista Naton kohdemaiden siviilikohteiden aktiiviseen tuhoamiseen?

Valtiosopimus sitoo

Nato-sopimus on valtiosopimus. Jäsenvaltion on toteutettava Naton määräykset omien perustuslaillisten menettelyittensä mukaisesti. Jos Suomi liittyy sotilasliitto Naton, on syytä miettiä tarkasti, mitä siitä seuraa. **Naton 8. artiklan mukaan** kukin sopimuspuoli julistaa, etteivät mitkään nyt voimassa olevat kansainväliset sitoumukset sen ja minkään muun sopimuspuolen tai minkään kolmannen valtion välillä ole ristiriidassa Nato-sopimuksen määräysten kanssa ja sitoutuu olemaan tekemättä kansainvälisiä sitoumuksia, jotka ovat ristiriidassa tämän sopimuksen kanssa.

Suomen perustuslain mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia taikka vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan hyväksymisen.

Natosta on vaikea erota

Naton 13. artiklan mukaan Nato-sopimuksen oltua voimassa 20 vuotta sopimuspuoli voi lakata olemasta sopimuspuoli vuoden kuluttua siitä, kun se on antanut irtisanomisilmoituksensa Amerikan Yhdysvaltojen hallitukselle, joka ilmoittaa muiden sopimuspuolten hallituksille kunkin irtisanomisilmoituksen talletuksesta.

Nato pyrkii korvaamaan YK:n

Naton 1. artiklan mukaan Sopimuspuolet sitoutuvat, kuten YK:n peruskirjassa määrätään, sopimaan kansainväliset erimielisyydet, joissa ne saattavat olla osallisina, rauhanomaisin keinoin sillä tavoin, etteivät kansainvälinen rauha, turvallisuus ja oikeus vaarannu, ja pidättäytymään kansainvälisissä suhteissaan kaikesta voimankäytöllä uhkailusta tai voiman käytöstä, joka voisi jollain tavoin olla ristiriidassa Yhdistyneiden Kansakuntien päämäärien kanssa. Miksi näin ei menetelty Balkanilla tai Afganistanissa? Nato on syrjäyttänyt sodankäyntiin perustuvalla kriisinhallinnalla Yhdistyneet Kansakunnat.

Keskinäinen turvatakuu

Naton 5. artiklan mukaan sopimuspuolet sopivat siitä, että aseellista hyökkäystä yhtä tai useampaa sopimuspuolta vastaan Euroopassa tai Pohjois-Amerikassa on pidettävä hyökkäyksenä niitä kaikkia vastaan. Jos tällainen sotilaallinen hyökkäys tapahtuu, kukin niistä voi YK:n peruskirjan 51 artiklassa tunnustettuun puolustautumisoikeuteen vedoten auttaa hyökkäyksen kohteeksi joutunutta sopimuspuolta tai -puolia yksin tai kollektiivisesti tarvittavassa aseellisesti, kun tarkoituksena on palauttaa Pohjois-Atlantin alueen turvallisuus ja ylläpitää sitä.

Nato on velvollinen ilmoittamaan jokaisesta aseellisesta hyökkäyksestään ja niihin liittyvistä toimenpiteistä YK:n turvallisuusneuvostolle. Sotatoimien pitäisi loppua, kun turvallisuusneuvosto on ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden palauttamiseksi ja ylläpitämiseksi. Kuinka monessa Naton hyökkäyssodassa turvallisuusneuvoston on suotu toimia rauhanprosessin aloittajana?

Naton sotalaivasto Itämerellä olisi uhka maailman rauhalle

Naton 6. artiklan mukaan aseelliseksi hyökkäykseksi yhtä tai useampaa sopimuspuolta vastaan katsotaan aseellinen hyökkäys mm. sopimuspuolen asevoimia, aluksia tai ilma-aluksia vastaan näiden alueiden sisä- tai yläpuolella tai minkä tahansa Euroopan alueen sisä- tai yläpuolella, jolla sopimuspuolen miehitysjoukkoja oli asemissa sopimuksen voimaantulopäivänä tai Välimerellä tai sen yläpuolella tai Pohjois-Atlantin alueella tai sen yläpuolella Ravun kääntöpiiristä pohjoiseen.

Matti Laitinen

Lisätietoja: Mission of Finland to NATO, NATO HQ,
http://www.finlandnato.org
Matti Laitinen
http://masanlaari.blogspot.com
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com
http://hanskatirti.blogspot.com

Suomen ei tule liittyä Natoon

Kansalaisjärjestöjen yhteinen tilaisuus Kiasman aukiolla itsenäisyyspäivänä 6.12. klo 12 - 14. Tule mukaan osoittamaan mieltäsi.
Suomen valtaapitävät ovat myyneet Suomen EU:lle ja painostus Naton jäsenyyteen on kova.

Emmehän halua, että joudumme sotiin ympäri maailmaa ja että suhteidemme perusta Venäjään järkkyy pysyvästi

Yhdessä eteenpäin

Lukijani, olipa teitä sitten yksi tai useampia, voit tai voitte pelotta lukea tämän. Tässä ei nimittäin tarvitse pelätä, että miljoonat ja miljardit menisivät sekaisin. Jos Sinulle, lukijani, tulee nyt jo tässä kotaa mieleen hallituksen tuore budjettiesitys, lupaan, että en hämää Sinua epämääräisiä lukuja keskenään sekoittamalla ja pakottamalla Sinut lopussa itseksesi arvailemaan, kuinka itsellesi loppupeleissä kävi tai tulee mahdollisesti käymään. Siis jos jumala suo jne. Tämä elämä on ilman noita jättipottiarvontojakin aivan tarpeeksi jännää. Ja vielä, kun näissä arvonnoissa ei oikein tasapelejä tunneta.

Siis irrottautukaamme edes hetkeksi vähän muihin maailmoihin. Onhan nyt sitä paitsi kekrin aika. Se oli ennen vanhaan iso juhla. Jouluakin merkittävämpi. Olihan sato korjattu, ja riihi puitu. Jyvät oli eroteltu akanoista. Sille on kirjoitettu oikein runojakin. Mm. Eino Leino: ñÄlkää te rikkahat ylvästellä, kun köyhän lapsi laulaa. Kerran on vuodessa köyhän juhla ja kekrinä köyhä laulaa.ò Äläkä nyt taas, lukijani, rupea liikoja assosioimaan, minä en nyt takaa-ajattele ensi vuoden tulo- ja menoarviota. Ajatelkoon sitä vaikka kruunun hevoset. Ne kun ovat niin suuripäisiä, eikä niillä ole muutakaan tekemistä. Ei, toverit, en minä laske leikkiä vakavalla asialla. Olen vain viime aikoina joutunut tuon tuosta jonkinlaiseen sekavuustilaan. Ikään kuin se olisi jotakin fobiaa. Siis jokin uuden tyyppinen pelkotila. Oman diagnoosini mukaan olen viimeaikoina lukenut aivan liikaa jotakin kaikkien valtalehtien suoltamaa hevon paskaa. Ei oikein voi edes televisiota, saatikka radiota avata siellä kun koko ajan luetellaan niitä lottotuloksia. Niitä uusia miljonäärejä. Minä en ole koskaan harrastanut uhkapelejä.

Valtakunnan päälehteä (kuka tämän luokituksen on keksinyt?) en voi varmaankaan vähään aikaan lukea yhtään. Sielläkin vain yritetään hämätä näillä samaisilla numeroilla. Ja, lukijani, usko tai älä, mutta kaikki tämä miljoonien ja triljoonien, vai mitä ne ovat, siis tämä sotku, on tuotettu juuri sitä varten, ettet Sinä vain lukemasi ja kuulemasi jälkeen ajattelisi mitään muuta, kuin sitä iankaikkista puutettasi ja kurjuuttasi. Ymmärtäisit sen tilan pysyvyyden. Ja muistaisit aina viisauden: ñKärsi, kurja kirkkaamman kruunun saatò. Niihin viime aikojen lehtikirjoituksiin on sitä paitsi piilotettu sellaisia viruksia, että niitä juttuja lukiessasi toivoisit koko ajan olevasi painajaisunessa, ja herättyäsi hirveissä kuumekouristuksissa, voisit helpottuneena todeta, että tämähän onkin vain sitä tavallista sikainfluenssaa. Ja sitten uudelleen unenpäästä kiinni saadaksesi voit ihan vaan ajatella sitä, lähtisitkö vaikkapa pakolaiseksi sanokaamme Zimbabeen. Josko sieltä löytyisi se loputtoman hunajan lähde. Vai jatkaisitko täällä kotomaassa nykyistä kivuliasta ja tuskaista elämääsi.

Sen verran ujutan tähän kuitenkin reaaliaikaista asiaa, että jos ette, toverit, ole yleisurheilun MM-kisojen ja muun tärkeämmän seurattavan seasta tulleet huomanneeksi seuraavaa: meidän kaikkien rakastama, vain yhteistä hyvää ainiaan ja väsymättä ajatteleva hallitus on vaivihkaa laajentanut vanhaa lakia jokamiehenoikeuksista. Siihen on tehty merkittävä lisäys. Se kuuluu sanatarkasti: ñTäälò on suorana seistä, ja kaatua joka miehellä oikeus? Että siitä vaan vapaasti soveltamaan. Sovellusvihje: jos näet tiellä/kadulla kaatuneen lähimmäisesi, älä puutu asiaan. Se on hänen oikeutensa. Ja kyllä ulkoistettu ja kilpailutettu puhtaanapitolaitos hoitaa homman. Ne ovat tuolla rapakon takana muuten tehneet omaan vastaavaan lakiinsa samanlaisen lisäyksen jo aiemmin. Tämä on siis kopioitu itse Setä Samulin aikojen alussa kehittelemistä viisauksien kirjasta. (Minulle tuli kyllä tuosta mieleen Sillanpään Marssilaulu, jostakin itsenäisyytemme pimeiltä alkuajoilta. Mutta tämä johtuu varmaan niistä viruksista). Älä, lukijani, tuosta huomautuksesta ollenkaan masennu. Tässä lopuksi vähän lohduttavia kaunolauseita meille kaikille tähän ankeuteen: ñMe olemme nyt kaikki laivalla ja kynnämme suurta merta. Me synnymme tänne vaivalla ja vaivalla kuolemme kerta. Mutta se mitä siinä on välillä, se olkohon lämpöä, lempeä.Kas, yössä kun yhtehen sattuvi kaks, käy kulkukin helpommaks.ò(E. Leino) Niin, että yhdessä tästä eteenpäin. Kohtahan talousviisaat alkavatkin ennustella taas seuraavan laman syvyyttä ja pohjakosketuksen rajuutta. Että kyllä tässä elämässä mielenkiintoa riittää.

Unto Nikula
Vantaa

Kööpenhaminan ilmastokokous pohtii ilmaston lämpenemisen estämistä

Kööpenhaminassa pidetään maailmanlaajuinen ilmastokokous joulukuussa. Kokous on suurten haasteiden edessä, sillä ilmaston lämpenemisen hidastaminen on yksi ihmiskunnan keskeisimpiä haasteita. Päätöksenteko ei kuitenkaan ole helppoa, kun länsimaat yrittävät varmistaa samalla suurpääoman taloudelliset edut. Yhtälö on mahdoton.

Ilmaston lämpenemisen nopeutuminen ihmisen toiminnan seurauksena on maailman keskeisin ympäristöongelma. Ilmaston muuttumisen myötä suureksi ongelmaksi on muodostumassa kuivuuden aiheuttama pula makeasta vedestä, mikä uhkaa elämisen edellytyksiä niin Afrikassa kuin Aasiassakin.

Ilmastonmuutoksen kiihtyminen on seurausta maatalouden, teollisuuden ja liikenteen aiheuttamista ns. kasvuhuonekaasupäästöistä (mm. hiilidioksidi, metaani). Ilmastonmuutoksen kiihtyminen viimeisen sadan vuoden aikana on yleisesti tunnustettu tieteellinen tosiasia, vaikka sora-ääniäkin on kuulunut aina 1990-luvun lopulle saakka, erityisesti USA:n oikeiston ja sitä tukevan ylikansallisen öljyteollisuuden piiristä.

Tämän hetkinen käsitys on, että maapallon keskilämpötilan kohoaminen pitäisi voida rajoittaa kahteen asteeseen, jolloin vakavimmat riskit vielä olisivat vältettävissä. Tähän mennessä lämpötilan nousu on ollut noin 0,8 astetta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien maailman maiden pitäisi rajoittaa päästöjään maasta riippuen 15-40 %. Jos kehitysmaita ei saada hankkeeseen mukaan, tavoitteeseen ei päästä.

Suomessakin kansa vaatii toimia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Kuvan banderollissa korostetaan, että vaikutukset eivät koske vain ympäristöä. Kysymys on myös ympäristöpakolaisten tulvasta, joka välttämättä seuraa, jos suuret alueet maapallolla muuttuvat asumiskelvottomiksi.

Kioton sopimus

Ilmaston muutoksen hidastamiseksi on solmittu YK:n ilmastonmuutosta koskeva puitesopimus vuonna 1992. Sopimuksen tarkoituksena oli vakiinnuttaa päästöt vaarattomalle tasolle. Tähän liittyen vuonna 2005 astui voimaan ns. Kioton sopimus, jossa hyväksyttiin kehittyneille maille sitovat päästövähennystavoitteet. USA jäi tuolloin kuitenkin sopimuksen ulkopuolelle paljolti Bushin hallinnon ja öljyteollisuuden läheisten kytkösten vuoksi ja tämä vesitti sopimuksen tavoitteet ja antoi kilpailuetua USA:n teollisuudelle. Ulkopuolella ovat myös suuret päästöjen tuottajat Kiina, Intia, Brasilia, Meksiko ja Etelä-Korea.

Joulukuun puolivälissä pidettävässä Kööpenhaminan ilmastokokouksessa on tarkoitus sopia miten ilmastonmuutosta hillitään maailmanlaajuisesti ja miten siihen sopeudutaan. Tarkoitus on, että sopimukseen saataisiin mukaan kaikki maat ja että voitaisiin sopia merkittävistä päästöjen vähennyksistä.

Kaikki maat mukaan päästöjen vähentämiseen

Keskeinen kysymys on siitä, miten kehitysmaat saadaan sitoutumaan päästöjen vähentämiseen. Kehitysmaiden kannalta kyse on oikeudenmukaisuudesta. Teollisuusmaat ovat aikanaan rikastuneet kehitysmaiden luonnonvarojen riistolla ja kehittäneet teollisuuttaan ilman mitään päästörajoituksia, eli riistämällä ympäristöä. Nyt kehitysmaat eivät saisi lisätä hyvinvointia samalla tavalla ympäristöä turmellen. Tilanne vaatisikin rahoitusmekanismeja, joilla kehittyneet maat rahoittaisivat päästöjen vähentämiseen tähtäävät investoinnit kehitysmaissa. Samaan hengenvetoon on kuitenkin todettava, että kehitysmaiden päästöistä vastaavat suurelta osin eurooppalaiset ja amerikkalaiset suuryhtiöt. Näin ollen on olemassa hyvin suuri vaara, että kansainväliset rahoitusmekanismit hyödyttävät lopulta suurpääomaa.

Päästökauppa ei toiminut toivotulla tavalla

Kioton sopimuksessa sovittiin joustomekanismeista, joiden tarkoituksena oli, että kehittyneet maat voivat vähentää päästöjään noustavasti ja kustannustehokkaasti. Koska kasvihuonekaasupäästöt eivät ole paikallisia tai alueellisia ympäristöhaittoja, on järkevintä, että päästöjä vähennetään siellä, missä se on kaikkein edullisinta, eli sijoitetulla rahalla saadaan vähennettyä päästöjä mahdollisimman paljon. Yksi näistä joustomekanismeista oli kansainvälinen päästökauppa.

Päästökauppajärjestelmä on järjestelmä, jossa haitallisia päästöjä tuottavat laitokset ovat velvollisia omistamaan päästöjään vastaavan määrän päästöoikeuksia. Päästöoikeudet jakaa viranomainen ja niitä on vähemmän kuin alueen päästöt ovat. Näin ollen päästöjä täytyy vähentää ja vähennys tapahtuu periaatteessa siellä, missä se on halvinta, koska yritykset voivat myydä päästöoikeuksia toisilleen. Koska Euroopassa ei ole tarjolla riittävästi saastuttamatonta energian tuotantoa, joudutaan energiaa tuottamaan saastuttavalla tavalla (kivihiilellä ja kaasulla), jolloin energian hinta on noussut. Valtiot ovat jakaneet päästöoikeudet ilmaiseksi, mutta yritykset lisäävät päästöoikeuksien asiakkailta perittävään hintaan. Päästömaksuja laskutetaan myös hiilineutraaleiden energiamuotojen tuottaman sähkön hinnasta, joten energiayhtiöt käärivät sataan miljardiin yltävät ns. Windfall-voitot vuoteen 2012 mennessä. Maailman luonnonsäätiön (WWF) mukaan järjestelmä on johtanut siihen, että yritysten kannalta niille maksetaan saastuttamisesta. EU:n päästöt eivät olekaan laskeneet ensimmäisten päästökauppavuosien aikana, vaan päinvastoin nousseet. Kööpenhaminan kokouksen yksi tavoite onkin uusien joustomekanismien kehittäminen.

Muutos

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen on välttämätöntä. Eri asia kuitenkin on, voidaanko riittävän nopeita ratkaisuita tehdä nykyisellä politiikalla, jossa suurpääoman etuihin ei olla valmiita puuttumaan. Päästöjen vähentämisestä aiheutuvat kustannukset on ensisijaisesti saatava suurpääoman maksettavaksi. Tärkeää on myös, että kaikki maat saataisiin mukaan sopimukseen, jolloin teollisuuden ei kannattaisi hakeutua niihin maihin, missä rajoituksia ei ole.

KÄ/ Juha Kieksi

Vihdin kuntavaalien uusinta

Jaakko Muilu, ehdokkaamme Vihdin uusintavaaleissa.

V**iime vuoden kuntavaalien yhteydessä järjestettiin Kauniaisissa, Karkkilassa ja Vihdissä sähköinen äänestyskokeilu. Se epäonnistui: yhteensä 232 ääntä ei kirjautunut sähköiseen vaaliuurnaan puutteellisten ohjeiden ja äänestyskoneen takkuilun takia. Hukkuneita ääniä oli niin paljon, että korkein hallinto-oikeus määräsi vaalit uusittaviksi 6.9.**

Suomen Työväenpuolue asetti ensimmäisen kerran ehdokaslistan Vihdissä v. 2008 vaaleihin Ehdokkaamme oli puolueen varapuheenjohtaja, pääluottamusmies Jaakko Muilu.

Ministerien ja puheenjohtajien voimallisesta kampanjoinnista huolimatta vaalitaistelu oli vaisu. Suurten puolueiden ï varsinkin kokoomuksen edustajat ï arvostelivat KHO:n päätöstä vaalien uusimisesta. Vihti-päivillä ja markkinoilla sekä viimeisellä viikolla ennen vaalipäivää oli hieman säpinää. Jaska kävi upean kampanjan tunnuksella ñRämettymätön voimaò. Nummelan vaalipaneelissa hän muun muassa korosti työllisyyden ja lähipalvelujen merkitystä ja toi esiin Ideaparkin haittavaikutuksia. Sosiaali- ja terveyslaitosten sijoittelu ja ja Vihtiin kaavailtu Ideapark-Aivonarikka olivat tunteita herättäviä kysymyksiä. Vaalirahakohu Toivo Sukarin, Matti Vanhasen ja Merikukka Forsiuksen ympärillä muhi pinnan alla: Forsiuksen siirryttyä kokoomuksen puisto-osastosta pääkonttorin puolelle. vihreät eivät enää kannattaneet Sukarin Ideaparkia.

Äänestysaktiivisuus romahti Vihdissä 41 prosentin tienoille. Vaaleissa suurin mielenkiinto kohdistui demareihin:. edellissyksynä Vihdissä perinteisesti vahva SDP oli menettänyt peräti 4 valtuustopaikkaa, mutta sen tilanne ei vaalissa muuttunut. Keskusta voitti Vihdin Puolesta ï ryhmän ainoan paikan, mikä oli ainoa muutos. Suuri osa kuntalaisista protestoi uusintavaaleja. Äänestäjien jäätyä kotiin tai mökille kaikki kahdeksan eduskuntapuoluetta ja ViPu-yhteislista menettivät roimasti ääniä edellissyksyn vaaliin verraten. STP oli ainoa puolue, joka lisäsi äänisaalistaan (n. 50 %).. STP:n suhteellinen kannatus lähes kolminkertaistui. Silti STP jäi vielä kauaksi valtuustosta. Vaalit käytiin viimevuotisilla ehdokaslistoilla, joten ehdokasmäärää ei ollut mahdollista lisätä. Vihti on neljän aluekeskuksen kunta ja ehdokkaita olisi tarvittu kirkonkylän lisäksi myös Nummelassa, Ojakkalassa ja Otalammella. Vaali oli vain edellisen lokakuun äänestyksen uusinta; ihmiset äänestivät entistä suosikkiaan - liikkuvia äänestäjiä oli vähän. Jos nyt olisi ollut ñoikeatò vaalit, olisimme ehkä saaneet lisäehdokkaita tai liittolaisia muistakin uusliberalismin vastaisista puolueista. Maalaiskunnissa usein äänestetään puoluetta, jonka perinteet on jo äidinmaidosta imetty eikä nähdä muutosta, minkä esimerkiksi maalaisliitto/keskusta, demarit tahi SKDL/vasemmistoliitto on kokenut uusliberalismin aikakautena. Vaalien ajoittuminen loma-, mökki- ja puintikauteen lisäsi keskustelun laimeutta. Kun Vihti oli kesällä suljettu, vaalikorruptiokeskustelu ei Merikukka Forsiuksen valtakuntaan voimaperäisesti yltänyt. Jos vaalit olisi pidetty poliittisen syksyn alettua, kokoomus, kepu ja demarit olisivat menettäneet ääniä, joista osa olisi satanut STP:n laariin .

Kaiken kaikkiaan Vihdin vaalit osoittivat samaa suuntaa kuin viime eduskuntavaalit ja EU-vaalit: STP on pieni pippurinen puolue, mutta menee voimallisesti eteenpäin. Vuonna 2007 asetimme eduskuntavaaleissa ehdokkaat kaikkiin vaalipiireihin ja tulos oli kohtuullinen. Kevään eurovaaleissa olimme suhteellisesti suurin voittaja verrattuna eduskuntavaaleihin. Tänään olemme valmiimpia seuraaviin eduskuntavaaleihin ï ovatpa ne vaalikorruption takia ennenaikaiset hajotusvaalit tai sitten normaalivaalit maaliskuussa 2011.

Juhani Tanski
STP:n puheenjohtaja

PS: Sähköisen äänestyskokeilun epäonnistumisesta huolimatta kannatan äänestyskoneen käyttöä jo v 2015 eduskuntavaaleissa. Ongelmat ehditään ratkaista ja pelko äänestäjien painostuksesta on voitettu kanta siihen mennessä.

Irlanti hyväksyi EU:n perustuslain

Irlantilaiset antoivat kansanäänestyksessä 2.10.selvällä enemmistöllä tukensa EU:n perustuslaille eli ñperussopimukselleò eli Lissabonin sopimukselle, joka siirtää kansallista päätösvaltaa EU:n elimille. Toteutuessaan lakiluonnos olisi merkittävin hyppäys kohti liittovaltiota sitten vuoden1993 Maastrichtin sopimuksen. Viime vuoden kesäkuussa irlantilaiset panivat sopimuksen jäihin, kun 54 % heistä äänesti sitä vastaan.

Vuosi sitten EU-byrokraatit selittivät vastustuksen johtuneen mm. siitä, että irlantilaiset pelkäsivät Lissabonin sopimuksen vaikuttavan maansa verotukseen, puolueettomuuteen ja aborttilainsäädäntöön. Esitettiin jopa, että kansa kaikkivaltias ei tiennyt mistä äänestettiin vaan protestoi epäsuosittua hallitustaan vastaan. Jostain syystä unohtui puolalainen putkimies, joka ratkaisi Ranskan kansanäänestyksen tuloksen 2005.

Tosiasiassa Irlanti äänesti EU:n militarisointia ja markkinatalouden ylivaltaa vastaan. EU-liittovaltiolakiesitys korostaa militarismia ja kaupan vapautta sosiaaliturvan kustannuksella.. Irish Times -lehden viimevuotisen tutkimuksen mukaan EU:n militarisointi oli ylivoimaisesti merkittävin Ei-äänen voiton syy. Myös Irlannin ay-liike puolustaa kansalaisten perusturvaa ja pyrkii torjumaan EU:n uusliberalistisia toimintamalleja.

Ensimmäinen kansanäänestys mitätöitiin, koska tulos oli väärä

Heti v. 2008 äänestyksen jälkeen Irlannin pääministeri **Brian Cowen**. Ranskan presidentti **Nicholas Sarkozy,** Saksan liittokansleri **Angela Merkel,** Luxemburgin pääministeri **Jean-Claude Juncker** ja EU komission **José Manuel Barroso** aloittivat junonittelut äänestyksen mitätöimiseksi. Ja Suomen nilkit **Vanhanen**, **Stubb** ja laajentumiskomissaari **Rehn** hyppien kiljuen perässä. Vain Tshekin EU-kriittinen presidentti **Vaclav Klaus** oli valmis lopettamaan ilveilyn. Barroso vaati ñEU-maiden on jatkettava Lissabonin sopimuksen ratifiointia Irlannin kansanäänestystuloksesta huolimattaò. Rehn totesi: ñEU:n jäsenmailla on yhteinen vastuu punnita, mitä Irlannin kansanäänestyksen tulos merkitsee sopimuksen kannaltaò. Brysselissä 11.-12.12.08 pidetyssä EU-huippukokouksessa Irlannin kansanäänestyksen tulos mitätöitiin ja Cowen ilmoitti Irlannin järjestävän uuden äänestyksen. Irlannille annettiin ômyönnytysõ: jokaisella EU-maalla on jatkossakin oma komissaari! Perustuslain ratifioineet maat vain katsoivat päältä - lakitekstiin oli kaukaa viisaasti kirjoitettu, että lain sisältöä voi vapaasti muuttaa ilman parlamenttikäsittelyjä!

Valheita ja huijausta

EU-kelmien kerho lähti valheiden poluille: irlantilaisille selitettiin, että heidän itsenäinen päätösvaltansa ja puolueettomuutensa säilyy sopimuksen hyväksymisestä huolimatta. Kun tätä propagandaa oli hallituksen joka tuutista paukutettu toista vuotta, joku kansalainen saattoi moista puppua uskoakin. Suurempi tekijä oli kuitenkin vaikea taloustilanne. Irlannin talouskasvu oli 1990-luvun alusta viime vuoteen OECD-maiden nopeimpia. Suuret EU-tuet ja euroalueen alhainen korkotaso vaikuttivat nousukaudella myönteisesti tuotannon ja kaupan kehitykseen. Irlannin talouden syöksy taantumassa oli rajua. Maan pankkijärjestelmä on pelastettu kuilun partaalta Euroopan keskuspankin tuella. Irlantilaisia valistettiin, että pienen, ulkomaankaupasta ja ulkomaisista investoinneista riippuvaisen maan ei kannata katkoa suhteita unioniin. Kansalta salattiin, että merkittävä osa talousongelmista johtuu kalliin euron politiikasta, mikä on useassa euromaassa aiheuttanut suurtyöttömyyden.

Irlannissa EU:n kannatus on luultavasti laajempaa kuin missään muussa EU:n jäsenmaassa; olosuhteet olivat otolliset politiikan helppoheikkien selityksille, että Irlannin käy huonosti, jos se jää syrjään EU:n kehityksestä tai maa erotetaan jäsenyydestä. Ratkaiseva tekijä oli toivo laman selättämisestä, jolloin oljenkorteenkin tartutaan.

EU:n perustuslakiäänestys kuin Afganistanin ñpresidentinvaaliò

Vuonna 2005 neljässä maassa perustuslaista järjestettiin kansanäänestys - tarkoituksena oli äänestää vain niissä maissa, joissa läpimeno on pomminvarmaa ja lisäksi Englannissa, Tanskassa sekä mahdollisesti Ruotsissa, joissa kansallinen lainsäädäntö sitä vaati ja äänestys oli kansalle luvattu. Sopimus hyväksyttiin Espanjan ja Luxemburgin, mutta hylättiin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Oli ilmeistä, että myös Irlannin, Puolan, Tanskan, Portugalin, Tĝekin tasavallan ja Britannian kansanäänestyksissä Ei-äänet voittaisivat. EU-komissio otti aikalisän. Petteri Tuohiniemi kuvaa EU:n demokratia-käsitystä: ñKansanäänestykset tyrannisoivat EU:taò (HS 15.6.08). Ranskan ja Hollannin äänestystulos mitätöitiin, koska tulos oli väärä. EU perinteen mukaan asioista äänestetään aina niin kauan, että saadaan haluttu lopputulos.

Lokakuussa 2007 EU-johtajat lähettivät lukukelvottomaksi sotketun perustuslain kopion jäsenvaltiolle. Irlanti uhmasi EU:n kansanäänestyskieltoa, koska maan perustuslaki vaati sitä ja hallitus oli luvannut sen kansalle. ñSopimusò oli sisällöltään sama kuin Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä vuonna 2005 kaatunut perustuslakiehdotus.

Suomessa EU:n edessä matelevat sanomalehdet riekkuivat lokakuun alussa: ñToinen kerta toden sanoiò. Yksikään lehti ei tohtinut edes mainita, että toinen kerta olisi ainakin Ranskassa tuonut vielä murskaavamman tuomion vehkeilylle. Keskipohjanmaa otsikoi pääkirjoituksensa 1.10. ñEU odottaa óoikeaâ tulostaò. Kaleva totesi pääkirjoituksessaan 4.10.09:

ñKolmatta kertaa ei enää äänestetäò.

Afganistanin presidentinvaalissa toimittiin EU:n tapaan: ensin päätettiin, että huumekaupan ja korruption edusmies nukkepresidentti **Karzai** valitaan, äänestysmahdollisuus annetaan vain luotetuille, USA:n nukkehallinto äänestää Karzaita kansan puolesta siten, että paikoin äänestysaktiivisuus nousi satoihin prosentteihin ja varmuudeksi väärin äänestäneiden äänet hylätään tai hävitetään.

Suomen TV-uutisissa todettiin, että länsimaat päättivät vaaleista, jotta länsimieliselle presidentille saataisiin lisää edustavuutta. Kerrottiin myös, että ehdokkaana ollut presidentti Karzai päätti hyväksyä äänestyksen tuloksen. EU-demokratiaa sovelletaan jo Aasiassakin!

Juhani Tanski

Irlanti tunnetaan monesta asiasta, kansanmusiikistaan, kirjailijoistaan ja Guinnesportteristaan. 1800-luvun puolivälissä maahan iski perunarutto, joka aiheutti suuren nälänhädän ja ajoi pari miljoonaa irlantilaista siirtolaisiksi Amerikkaan.

Nyt irlantilaiset on toistuvilla kansanäänestyksillä lypsetty Lissabonin sopimuksen puolelle.

Tule mukaan!

Pekka Tiaisen pankkiretki pitkin Aleksanterinkatua Kolmelta Sepältä Senaatintorille uusitaan

torstaina 12. 11. klo 16.00 lähtien jälleen Kolmelta Sepältä.

Pekalta on jo tekstiä tältä ensimmäiseltä 16.9. tehdyltä pankkiretkeltä tässä lehdessä sivuilla 3 ja keskiaukeamalla.

Kaikkea Pekka ei ole vielä sanonut. Lähdetään antoisalle kierrokselle!

Pistetään finanssipiirit kansalaisvoimin kuriin!

Valtapuolueet eivät edusta kansaa

Antti Pesonen

Suomessa sanotaan olevan edustuksellinen demokratia. Perustuslakimme mukaan ylin valta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta. Eduskunnan siis tulisi toteuttaa kansan ï kansalaisten ï enemmistön tahtoa.

Nyt on käynyt niin, että ns. edustuksellinen demokratia ei enää edusta kansaa, vaan on tullut kansanvallan tilalle. Vaikka valtapuolueet saavat kymmenien miljoonien eurojen vuotuisen puoluetuen kansan taskuista, ne toimivat silti enemmän muiden rahoittajiensa etujen ja tahdon mukaan.

Se tosiasia, että valtapuolueet eivät edusta kansaa vaan muita intressipiirejä, näkyy ainakin kolmessa suuressa asiakokonaisuudessa: Valtaa on siirretty ja siirretään yhä pois Suomesta ilman kansanäänestyksiä, vaikka suuri enemmistö suomalaisista haluaa, että tärkeimmät asiat päätetään Suomessa.

Suomea viedään hitaasti mutta varmasti sotilasliittoihin. EU:n sotilasliittokehitykseen Suomi on jo sidottu ja Nato-jäsenyys on valtapuolueiden johdon tavoitteena, vaikka sotilaallista liittoutumista kannattaa vain pieni vähemmistö suomalaisista.

Yhteiskuntakehityksen suunta on yhä suurempaan eriarvoisuuteen, vaikka kansalaisten suuren enemmistön tahto on eriarvoisuuden vähentäminen.

Vallassa olevat puolueet edustavat politiikan suunnan osalta vain vähemmistöä suomalaisista. Aika toimii niitä vastaan. Kansalaisten herääminen vaatimaan muutosta tapahtuu hitaasti, mutta varmasti.

Olisi lopulta kaikkien etu, että tulevat suuret yhteiskunnalliset muutokset tapahtuvat mahdollisimman hallitusti ja vaalien kautta. Demokratia eli kansanvalta voi aidosti toteutua vain kun avoin julkinen keskustelu on mahdollista myös vallassa oleville kiusallisista asioista. Siihen olisi nyt korkea aika pyrkiä.

Antti Pesonen
Kirjoittaja on Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja

Poliittinen järjestelmämme vaatii täysremonttia

Viime päivinä on eräillä tahoilla vaadittu eduskunnan hajottamista ja uusia vaaleja. Näistä toimenpiteistä ei ole kuitenkaan mitään hyötyä, ellei samalla remontoida poliittista järjestelmäämme perusteellisesti.

Pitäisi lakkauttaa nykymuotoinen puoluetuki. Pitäisi kieltää ankaranrangaistuksen uhalla kaikkinainen ulkopuolinen rahallinen tuki puolueille vaaleissa ja muutenkin.

Jokaiselle puolueelle, niin eduskuntapuolueille kuin muillekin, pitäisitaata valtiolta esim. 100 000 euroa käytettäväksi vaalikampanjassa. Summa olisi täsmälleen sama kaikille, riippumatta puolueen koosta tms. Muuten puolueiden pitäisi tukeutua demokraattisiin viestintävälineisiin, esim. internetiin, blogeihin etc.

Yleisradio pitäisi julkisen ja tasapuolisen palvelun yhtiönä velvoittaa päästämään vaaliohjelmissaan kaikki puolueet, niin eduskuntapuolueet kuinmuutkin, ääneen sekunnilleen saman ajan.

Nykyisenlainen järjestelmä ei ole demokratiaa. Se on rahan- ja harvainvaltaa, plutokratiaa. Äärimerkkinä plutokratiasta on Yhdysvallat,jossa presidentiksi tai muuksi ei käytännössä voi päästä, ellei ole miljonääri. Myös Suomessa raha ratkaisee, kuten nyt on nähty.

Tommi Lievemaa
Toimii aktiivisesti SKP:ssa
Muusikko ja musiikinopettaja

Löytöretki Helsingin "Wall Streetiltä" alkoi

Pekka Tiaisen pankkiretki jatkui Kolmelta sepältä edelleen (Katso sivu 3)

1. Tässä ovat pankkiiriliike Evli (Evil englanniksi paholainen), Osuuspankki ja myös **Aleksandergroup**.

Evli on pankkiiriliike tai pankki, johon asiakas laittoi 90.000 euroa ja sai sieltä 10.000 euroa takaisin, kun Evli vaati väärin perustein vakuuksia. Miksi rahoitustarkastus ei ole puuttunut Evlin toimintaan tässä asiassa? Yksi mahdollinen selitys on, että Evlin johdossa istuu **Kai Blomster**, joka oli aikaisemmin rahoitusvalvonnan keskeinen johtaja ja siirtyi sieltä Evlin palvelukseen. Ja hänellä on varmasti hyviä ystäviä rahoitustarkastuksessa mikä selittää, että Evlin asioihin ei puututa. Hiljakkoin Evli osti **Carnegien** toimintoja. Carnegie romahti Ruotsissa väärinkäytöksiin. Siellä manipuloitiin hintoja ja tehtiin sisäpiirikauppoja ja Ruotsin rahoitusvalvonta puuttui asiaan.

Tässä on toinenkin mielenkiintoinen ryhmä Aleksandergroup, jolla on myös pankkiiriliike Etelä-Esplanadilla. Aleksandergroupissa on sellainen keskeinen henkilö kuin **Kopra**, joka järjesteli **Fortumin Liliuksen optiot**, joiden johdosta Lilius joutui eroamaan. Aleksandergroupin ja Liliuksen optioita järjestelleen Kopran päämaja on tässä.

Tähän liittyy Fortumin hallituksen puheenjohtaja **Peter Fagernäs**. Fagernäs oli aikaisemmin **Kansallis-Osake-Pankin** johdossa, teki siellä ison tappion, ja joutui lähtemään. Hän sai myös tuomioistuimessa tuomion väärinkäytöksestä, mutta lähti kuitenkin perustamaan uutta firmaa nimeltä **Conventum**. Conventumin kohdalla tapahtui niin (käymme myöhemmin tarkemmin läpi) että Conventum romahti ja on lakkautettu. Conventum vastaa meillä Lehman Brothersia, joka romahti vuosi sitten. Conventum romahti Suomessa jo aikaisemmin. Mutta Fagernäs ja kumppanit saivat myytyä Conventumin Pohjolalle, kun sen tappiokierre oli jo alkanut. Ja kun se paljastui, niin Fagernäs joutui lähtemään Pohjolasta. Conventum oli kuitenkin avustanut Fortumia ja kuinka ollakaan, Fagernäs päätyi Fortumin johtoon. Fagernäs yhdessä Aleksandergroupin Kopran kanssa on ilmeisesti se henkilö, joka oli junailemassa Liliukselle Fortumin optioita. Liliushan tuli Ruotsista **Wallenbergien finanssiryhmän** pääpankista **Skandinaviska Enskilda Bankenista (SEB)**, joka teki yhteistyötä Conventumin kanssa. Siihen palaamme myöhemmin. Eli SEB pyrki ilmeisestikin Conventumin ja Pohjolan avulla ñtekemään maihinnousunò Suomeen, mutta Skandinaviska Enskilda Banken epäonnistui tässä, kun Conventum ja Pohjola romahtivat. [Nyt sitten on selvillä, että kun Liliuksen optiot järjesteltiin, keitä siinä oli takana ja tämä ovi tässä on erittäin tärkeä siinä. Ja varmasti nuo Evliläisetkin tuntevat tämän Conventumin taustan ja Aleksandergroupin.]

Evli liputtaa tässä ja myös lentokentällä. Voidaan sanoa, että Evliin on tarttunut Hullun Pankin Tauti. Suosittelemme siksi, että Evli julistetaan karanteeniin vaarallisena taudin levittäjänä. Ja jos jollakulla on asiointia Evlin suuntaan, niin kehottaisimme lopettamaan asiakassuhteen. Koska emme voi puhdistaa koko finanssimaailmaa kerralla, niin puhdistetaan nyt ensin tämä Evli. Kun se on korvannut aiheuttamansa vahingot, voidaan harkita, mitä sitten tehdään.

Mainittakoon tässä Osuuspankkiryhmästä sen verran, että Osuuspankkiryhmähän osti **Pohjolan** sen jälkeen, kun se oli ajautunut vaikeuksiin mm. Conventumin takia. Nyt Osuuspankkiryhmällä on ongelmana, että tämän Conventumin saastetautipesä on nyt siellä Pohjola-pankin hoteissa. **Pohjolapankkihan** on entisen OKO-pankin, osuuspankkiryhmäpankin uusi nimi.

2. Aleksanterinkatu 44, SKOP:n ja KOP:n raunioilla

Aleksanterinkadun ja Mikonkadun kulmauksessa sijaitseva graniittilinna on romahtaneen KOP:n entinen pääkonttori. Sitä vastapäätä Mikonkadun puolella on romahtaneen SKOP:in entinen pääkonttori. Tänään KOP:n pääkonttorin rapussa majailevat **Öhman** sekä **JP Morgan**, joka on romahduksen kärsinyt amerikkalainen investointipankki ja sai jättimäiset yhteiskunnan tuet. Öhman on taasen pohjoismainen pankki, joka osti täältä Suomesta **Quorum**-nimisen omaisuudenhoitoyhtiön, jonka taas perusti osaltaan **Kristian Warras**, joka oli Conventum Pankkiiriliikkeen entinen toimitusjohtaja. Tällä tavalla Conventumin yksi lonkero jatkaa elämäänsä tässä Öhmanissa. Mutta myöskin tapahtui niin, että Peter Fagernäs ennen kuin perustu sittemmin romahtaneen Conventumin, oli johtajana Kansallis-Osake-Pankissa.

Olemme siis paikassa, joka on 1990-luvun pankkikriisin kannalta keskeinen. Tässä edessä on siis Kansallis-Osake-Pankin pääkonttori ja siinä lukee komeasti Pohjola. Pohjolahan oli Kansallis-Osake-Pankkia lähellä oleva vakuutusyhtiö.

Conventum-seikkailut

Käymme nyt lyhyesti läpi Conventumin asian. Peter Fagernäs oli yhtenä johtajana Kansallis-Osake-Pankissa ja kärsi tappioita 90-luvun pankkikriisissä saaden oikeuden tuomionkin. Hän lähti perustamaan 1990-luvun lopulla Conventumia ja sai siihen mukaansa **Timo Jouhkin**. Vuoden 2000 aikoihin Conventumia pidettiin oikein hyvänä esimerkkinä hyvin toimivasta finanssialan ryhmittymästä, mutta todellisuudessa alamäki oli jo alkanut. Fagernäs halusi kaupitella Conventumin Osuuspankkiryhmälle. Siellä **Antti Tanskanen**, Osuuspankkiryhmän silloinen johtaja torjui sen viisaasti. Mutta Pohjola osti Conventumin. Kävi niin, että OKO-pankin silloinen toimitusjohtaja **Mikael Silvennoinen** istui silloin Pohjolan hallituksessa ja jätti Conventumkauppaan eriävän mielipiteensä ja vastalauseena erosi hallituksesta. Myöhemmin hän on Pohjola Pankin johtajana jättänyt puuttumatta entiseen Conventumin velkomuksiin sen jälkeen, kun OKO osti Pohjolan ja sen myötä sen, mitä Conventumista oli jäljellä. Tämä merkitsee hänen osaltaan asettumista Conventumin puolelle, eli erottautuminen Conventumin asioista ei olekaan täysin totta.

Conventum-kaupan takana oli KOP-ryhmän romahtaminen. Silloin vakuutusyhtiö- Pohjola jäi yksikseen ja siksi he pyrkivät perustamaan Pohjolasta niin sanotun finanssitavaratalon. Yksi keskeinen askel operaatiossa oli, että entinen valtiovarainministeri **Iiro Viinanen** tuli Pohjolan johtoon. He ostivat **vakuutusyhtiö If**:istä Ruotsista osuuden tarkoituksenaan levittäytyä sitä kautta Pohjoismaihin. Sitten he ostivat Conventumin ja aikoivat käyttää vakuutusyhtiö Suomen rahat tämän operaation rahoittamiseen. Mutta kaikki ñmeni kivilleò. If meni kiville, kun sen toinen omistaja **Skandia** veikin osuuden **Wahlroosin** hallitsemalle **Sampo konserneille**. Pohjola joutui luopumaan If-osuudestaan, koska jäi if:ssä heikoille ja myös Conventum romahti. Lisäksi vakuutusyhtiö Suomen omistajat sanoivat, että heidän rahaansa ei tämmöiseen käytetä. Siitä seurasivat Pohjolan vaikeudet, joiden seurauksena Osuuspankkiryhmän OKO-pankki osti Pohjolan ja on uudelta nimeltään Pohjola Pankki. Osuuspankkiryhmä halusi, että Conventum on lopetettava ennen kuin kajoavat moiseen saastapaikkaan. Ja Conventum lopetettiin. Conventum teki tappiota siten, että Pohjola maksoi Conventumista Fagernäsille ja kumppaneille 270 miljoonaa euroa osakkeina, 20 miljoonaa euroa jäi jäljelle. Asia järjestettiin niin, että Conventumin lakkauttamisen yhteydessä Pohjola sai veronpalautuksia noin 50 miljoonaa euroa. Näin meidän veronmaksajien kukkarosta jonkin verran paikattiin tätä järjettömyyttä. (Tässä tapahtui myös niin, että keskeinen rahoittaja oli Timo Jouhki ja Jouhkien eri yhtiöt. Jouhki joutui sisäpiirikaupasta sitten syytteeseen, että oli ostanut Pohjolan ja Conventumin osakkeita ennen Pohjola-kauppaa sisäpiiriaikana ja sai siitä tuomion. Jouhkien suku on tullut tunnetuksi siitä, että he omistivat mm. Finlineslaivanvarustamoyhtiön, joka myytiin italialaiselle omistajalle. Tämä tapahtui siten sen jälkeen kun Conventumin tilanne paljastui ja Fagernäs joutui sieltä lähtemään ja siirtyi sitten Fortumiin, jossa oli järjestämässä osaltaan näitä Liliusoptioita, joidenka tuloksena nyt sitten Lilius joutui lähtemään.)

Carnegien tarina

Loikataan vielä korttelin vastakkaiselle puolelle. Siellä vastapäätä Etelä-Esplanadin puolella lukee eräässä ovessa Carnegie. Carnegie on ruotsalainen pankkiryhmä, jonka meklarit jäivät kiinni sisäpiiririkkomuksista ja optiohintojen vääristelystä. Sijoitusjohtaja ja kaksi meklaria saivat lähteä. Sen jälkeen Ruotsin rahoitusvalvonta sanoi, että jos toimitusjohtaja ei lähde niin toimilupa lähtee. Ruotsissa toimitaan näin, mutta Suomessa ei tehdä mitään. Carnegie oli myös johtava yritys t. pankkiiriliike, joka Ruotsissa hoiti Ruotsin valtion yksityistämisiä. Mutta väärinkäytösten paljastuttua Ruotsin valtio irtisanoi yhteistyönsä Carnegien kanssa. Sen jälkeen ryhmä, joka Carnegiessa hoiti näitä asioita, sai lähteä. Ja Carnegie romahti.

Tässä kansanedustajia Eduskuntatalon portailla kuuntelemassa ay-liikkeen miel kansanedustajilta on jo aikoja sitten karannut maan hallinta käsistään. Sen Pekka Tia pitkin Senaatintorille. Pankkikierros uusitaan torstaina 12.11. klo 16.00 alkaen myös

FIM islantilaiset ja eQ

Korttelin takana Pohjois-Esplanadin puolella on myös FIM ja lähistöllä on semmoinen kuin Sofia Pankki. Sitä johtaa Sairanen, joka johti aikaisemmin FIMiä. Hän joutui lähtemään FIMistä sen takia, että häntä syytettiin Kari Uotin rahojen kätkennästä. Hän perusti uuden pankin, Sofian. FIMin ovat nyttemmin ostaneet FIMin johtavat henkilöt, sillä välillä islantilaispankki Glitnir kävi ostamassa FIMin. Mutta kun Islanti romahti, islantilaiset joutuivat tästä ja muista suomalaispankeista luopumaan. Islantilaispankki Straumur-Burdaras osti Suomesta myöskin eQ Pankin, jonka pääpaikka on Mannerheimintien ja Kaivokadun kulmassa pääpostitalossa lähellä rautatieasemaa, mutta islantilaiset joutuivat siitäkin luopumaan vastapäätä entistä Conventumia. Ruotsalainen finanssialan välitysyhtiö Nordnet osti eQ Pankin toukokuussa 2009. Islantilaispankki sai siitä vain 15 % mitä oli maksanut.

eQ- Pankki oli välillä islantilaisomistuksessa ja on nyt ruotsalaisen Nordnetin omistuksessa. eQ osti lopetetun Conventum Pankkiiriliikkeen liiketoiminnan Conventumin romahdettua. Conventum Pankkiiriliike on nyt pelkkä postilaatikkoyritys ilman henkilökuntaa peitenimellä Kaivokadun PL-hallinto Oy Pohjola Pankin omistuksessa.

Wikipedia kertoo

Timo Jouhki on suomalainen sijoittaja, liikemies ja tunnettu autourheiluvaikuttaja ralliautoilumaailmassa. Hän on toiminut mm. Juha Kankkusen, Tommi Mäkisen, Toni Gardemeisterin , Mikko Hirvosen sekä Jari-Matti Latvalan managerina.

Jouhkin maineen rasitteeksi ovat tulleet talousrikosepäilyt. Helsingin käräjäoikeudessa on tuominnut hänet sisäpiiritiedon väärinkäytöstä 30 000 euron sakkoihin 18. lokakuuta 2006. Jouhkin omistamien sijoitusyhtiöiden Thominvest Oy:n ja Inter-Mastersin ostettua sijoitusyhtiö Conventumin osakkeita syyte nostettiin keväällä 2001. Langenneet sakot 140 000 euroa olivat Suomen talousrikoshistoriassa toistaiseksi suurimmat.

Timo Jouhkin veli oli Suomen liike-elämän tunnettu salaperäinen hahmo L.J. Jouhki (1944ï 2003), joka ei paljastanut oikeita etunimiään (*Lauri Juhani*) julkisuudessa. Myös L.J. Jouhki joutui syyteharkintaan talousrikoksista, jotka koskivat juuri Timo Jouhkin tekemiä optiokauppoja. Pitkän tutkintaprosessin jälkeen syytettä ei kuitenkaan lopulta nostettu, kun lakia muutettiin Jouhkien toiveiden mukaisesti siten, että heidän operaationsa voitiin katsoa takautuvasti laillisiksi.

3. Aleksi 11, Kluuvikadun kulmatalo: Baltian valtaajat, Taaleritehdas, UBS ja AIG

Pankkiretki on pysähtynyt Aleksanterinkadun ja Kluuvikadun kulmaukseen. Aleksanterinkadun pankit on annettu ulkomaisen finanssipääoman käsiin. Keskeisinä ovat ruotsalaispankit Nordea, Handelsbanken ja myös Skandinaviska Enskilda Banken (SEB). Kaikki nuo pankit jotka olivat valtaamassa Baltiaa ja kärsivät siellä

lkoi Paholaisen rastilta, Aleksanterinkatu 19

sa ay-liikkeen mielenosoittajia ja vastailemassa heidän kysymyksiinsä. Valitettavasti tään. Sen Pekka Tiainen osoitti pankkikierroksellaan Kolmelta sepältä Aleksanterinkatua o 16.00 alkaen myös Kolmelta sepältä. Kiinnostuneet, tulkaa mukaan!

isot tappiot. Handelsbankenin vieressä Kluuvikadun varrella on if, joka Pohjolan epäonnistuneen if-operaation jälkeen jäi Suomessa Wahlroosin Sampo ryhmän käsiin

AIG:n ja USB:n kiemurat

Nyt katsomme miten Handelsbanken toimi yhteistyössä sveitsiläisen UBS-pankin kanssa. Katsoessamme Etelä-Espan toiselle puolelle näemme Etelä-Esplanadin ja Kasarminkadun kulmassa myös Handelsbankenin konttorin. Kasarminkadulla toisella puolella katua ovat kyltit AIG ja Bonlife. Bonlife on yksi niitä yhtiöitä, missä Fagernäs jatkaa toimintaansa sen jälkeen kun hän irtautui Conventumista. Entäpä AIG ja UBS? AIG on se vakuutusjätti Yhdysvalloissa, joka romahti vuosi sitten ja jota pönkitettiin Yhdysvaltain veronmaksajien rahoilla. Suomessa mm. ammattiliitto AKAVA käyttää AIG:tä vakuutusyhtiönään. Romahduksensa seurauksena AIG sai miljarditolkulla rahaa Yhdysvaltain valtiolta. Sitten tuli ilmi, että he jakoivat yli 200 miljoonaa dollaria bonuksia johdolleen, vaikka saivat miljarditolkulla yhteiskunnan rahaa. Tästä heräsi iso suuttumus Yhdysvalloissa. Sitten kysyttiin myös kenelle tämä AIG.lle maksettu raha meni? Kenelle AIG oli velkaa? Osoittautui, että AIG oli velkaa monille eurooppalaisille pankeille, mm. Sveitsin UBS:lle, joka toimii yhteistyössä tämän Handelsbankenin kanssa. Sveitsin UBS tuli tunnetuksi aikaisemmin siitä, että se romahti spiraalikierteellä. UBS antoi lopputilin v. 2007 toimitusjohtajalleen, joka varoitteli tilanteesta. Vuotta myöhemmin UBS oli kärsinyt tappioita yli 40 miljardia Euroa. Sveitsiläiselle pankille tuli täydellinen romahdus, kun he olivat menneet takaamaan yhdysvaltalaisia ongelmaluottoja.

Paljastus toisensa jälkeen.

Paljastui, että AIG:n Yhdysvaltain valtiolta saamat miljardit menivät mm. tälle UBS:lle. Eli AIG oli takaamassa UBS:ää ja UBS oli takaamassa amerikkalaisia tappiopankkeja. Mutta ei siinä kaikki. Paljastui veronkierto. Sveitsiä käytettiin veroparatiisina ja amerikkalaiset rikkaat siirsivät sveitsiläisille salaisille tileille rahojaan mm. juuri UBS:n tileille. Yhdysvaltain liittovaltion poliisi FBI vaati näitä tilejä nähtäväkseen. Mutta Sveitsi kieltäytyi ja UBS kieltäytyi. Veronkierron paljastamiseksi Yhdysvallat vaati yli 50.000 tiliä nähtäväkseen. UBS:n johto kehotti keskeisiä johtajiaan olemaan matkustamatta Yhdysvaltoihin perustellen, että ñjos Yhdysvallat vangitsee teidät, niin pankki ei tule teitä puolustamaanò. Tilanne oli näin kärjistynyt. Hiljakkoin tuli sitten esille se, että UBS luovuttaa noin 4.500 pankkitilin tiedot Yhdysvaltain viranomaisille auttaakseen veronkiertorötösten selvittämisessä.

Häpeän katu.

Mutta skandaali oli täysin valmis. AIG:lle maksettiin miljarditolkulla veronmaksajien rahaa ja AIG:n rahat menivät UBS:lle, joka pönkitti Amerikkalaisten rikkaiden veronkiertoa ja AIG maksoi 200 miljoonaa dollaria bonuksia. Suuttumus oli Amerikoissa täydellinen. Ihmiset ryntäsivät Wall Streetille ja sanoivat, että ñHäpeän katu. Pankkijärjestelmä kuriinò. Voi hyvinkin olla, että ilman finanssikriisiä USA:n presidentin vaalin tulos olisi voinut olla toinen, koska Busch ei laittanut pankkeja kuriin. Mutta pystyykö Obama?. Obama on vaikeuksissa Afganistanin sodassa ja voi olla liian heikko mies näille pankkijäteille. Sama porskutus uhkaa jatkua. Kuvatulla tavalla se liittyy tähän meidän Helsingin finanssimaailman likapesään.

Kannattaa vielä kurkistaa Aleksanterinkadulta Kluuvikadun kulman ympäri Esplanadien suuntaan. Siellä on Taaleritehdas. Se on Fagernäsin perustama uusi pankkiiriliike Conventumin romahdettua.

Tässä risteyksessä ja sen läheisyydessä ovat siten Handelsbanken, jonka selvitysvälittäjä osakeoptioissa ja yhteistyötaho on UBS, AIG ja Bonlife. Fagernäsin Bonlife majailee siellä samassa paikassa missä on AIG. Fagernäsin Conventum romahti ja tilalla on Taaleritehdas. Fagernäs on siellä Fortumin johdossa ja oli junailemassa Liliukselle optioita. Conventumin entinen pankkiiriliike toimii hämäränimen ñ**Kaivokadun PL-hallinto**ò suojassa. Nimi tule siitä, että sen tilat olivat Mannerheimintien ja Kaivokadun kulmaporttikongissa vieressään Nordean konttori. Nyt tämä Kaivokadun PL-hallinto Oy on postilaatikkoyritys, jonka omistaa entinen OKO, nykyiseltä nimeltään Pohjola Pankki. Henkilökuntaa siinä ei ole ollut pitkään aikaan. Conventumin kohdalta löytyy kaupparekisteristä merkintä, että kotipaikka ulkomailla ja osoite on tuntematon.

4. Aleksin ja Fabianinkadun kulma, kansallisten lippulaivojen raunioita ja nurkanvaltaajia

Nyt olemme Aleksanterinkadun ja Fabianinkadun kulmauksessa, jossa Kansalaisten pankkivaltatoimintaryhmä selvittelee finanssimaailman likaisuuksia ja erikoisuuksia. Olemme tärkeällä paikalla. Tuossa on tuo kortteli, missä lukee kaikille tuttu **Nordea**. Se on entisen **Suomen Yhdyspankin** yhden kotimaisen finanssijätin entinen pääpaikka, joka on romahtanut. Katsoessamme Fabianinkatua Esplanadin toiselle puolelle, niin siellä oli entisen myös romahtaneen **Postipankin** keskeinen paikka. Se on **Danske Bankin** käsissä. Kun edelleen katsotaan Espan suuntaan Fabianinkatua, siinä oikealla puolella liehuvat **Pörssitalon** liput ja vieressä lukee **Nasdaq Omx**. Mikä on Omx ja mikä on Nasdaq? Kyseessä on hävinnyt Suomen entinen **arvopaperipörssi HEX**. Fabianinkadun ja Pohjois-Esplanadin kulmassa Fabianinkadun puolella on rappu, jossa ovessa lukee **Sampo Group**. Siellä on Björn Wahlroos.

Nordea-korttelin tuolla Senaatintorin puoleisessa kulmassa lukee SEB, joka tarkoittaa **Skandinaviska Enskilda Banken (SEB)**. Se on Ruotsin Wallenbergien finanssiryhmän jättipankki, joka on yrittänyt maihinnousua Suomeen, mutta ei ole vielä kunnolla onnistunut.

Nordea finanssiryhmän juuret

Menkäämme tämän korttelin ihmeellisyyksiin. Sen jälkeen kun SYP oli romahtanut perustettiin **Merita**, johon tulivat KOP ja SYP ja sitten tuli Nordea, kuten tiedämme. Se muistetaan harvemmin., että Nordea luotiin yhdistämällä ruotsalainen vaikeuksissa ollut **Nordeabanken** (johon oli liitetty vaikeuksissa olleen **Gotabankenin** osia) ja Suomen Merita 1997 **Merita-Nordbankeniksi**. Merita-Nordbankeniin liitettiin vuonna 1998 tanskalainen **Unibank** ja vuonna 2000 siihen liitettiin norjalainen **Christiania Bank og Kreditkasse**. Heinäkuussa 2001 Merita-Nordbanken osti ruotsalaisen **Postgirot Bankin**. Vuonna 2001 joulukuussa otettiin käyttöön Nordea-nimi. Edellä sanottu Nordbanken oli aiemmalta nimeltään **PK Banken** sanoista **Post och Kredit Banken**. Nordea siten perustettiin romahtaneiden pankkien raunioille ja sai suuret yhteiskunnan tuet.

Entinen STS-pankki nyt osa Nordeaa

Ja tällä tavalla luotiin tämä Nordea finanssiryhmä. Ja kuinka ollakaan, kun entinen **Suomen Työväen Säästöpankki**, vuodesta 1989 **STS liikepankki**, romahti konkurssitilaan, eivät sen rahat minnekään kadonneet, vaan STS myytiin osaksi KOP:ia lopullisesti 3.12.1992 vahvistetulla päätöksellä ja varat siirrettiin sinne ja ovat nyt Nordeassa. Myyjät saivat euroiksi muutettuna sievoisen summan eli 12,6 milj. euroa ja velat putsattiin pois. Eli Nordean sisällä ovat STS-pankin jäänteet, josta käsin pyöritetään sitä varallisuutta. Hakaniemessä Nordean eli entisen STS:n pääkonttorin korttelin kulmassa luki pitkään järjestöpankki. Siinä olivat ammattiyhdistysliikkeen rahat ja ovat jossain vieläkin. Ei niitä konkurssissa hukattu, vaan ne pelastettiin. Velat pantiin konkurssiin ja rahat pantiin talteen.

E-liikkeen kohtalo

Samassa yhteydessä myöskin **EKA-osuusliike** ja **Elanto-osuusliike** pantiin polvilleen. Elanto oli KOP:n asiakasosuuskunta ja KOP oli luvannut rahoittaa Elantoa, mutta kun KOP romahti, SYP ei sitä rahoittanutkaan ja Elannolta otettiin matto alta. Elanto joutui myymään omaisuutensa ja vihdoin sitten yhdistettiin S-ryhmään, vaikka oli jo päässyt uudelleen jaloilleen.

[Mutta Nordea Pankin osalta on siis käymässä siten], Käydessämme läpi tätä **Fagernäsiä** ja hänen perustamaansa **Conventumia** sivusimme jo **Wahlroosia**, joka oli SYP-ryhmän miehiä ja teki myös tappioita. Hän lähti perustamaan **Mandatumia**, joka perustettiin **Interbankin** raunioille, joista ovat peräisin nämä **Kari Uotin** ongelmat. Mandatum-pankki toimi 90-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa. Mutta sitten kun valtio muutti **Postipankin Leoniaksi**, niin valtio osti postipankille Mandatumin Wahlroosilta. Wahlroos siirtyi tämän Leonian, sittemmin nimeltään **Sampo Pankki**, ja Sampo ryhmän johtoon. Sampo -ryhmään yhdistettiin **Sampo-vakuutusyhtiö**, joka oli aikaisempaan SYP-ryhmään kuuluva vakuutusyhtiö.

Nurkanvaltauksia puoleen ja toiseen

Palataan ajassa sen verran taaksepäin että mennään Kouri-kauppoihin. Meillähän olivat KOP-ryhmä ja sen kanssa samassa finanssiryhmässä Pohjola sekä SYP-ryhmä, jonka osa oli Sampo. Siitä asiat etenivät siten, että SYP- ryhmä lähti nurkkaamaan eli valtaamaan KOP-ryhmän **Rauma-Repolan telakoita** ja yhdistämään niitä SYP-läisen **Wärtsilän telakan** kanssa yhteen. Valtio oli jo yhdistänyt **Vuosaaren telakat** Wärtsilän telakoihin ja Vuosaaren telakka lopetettiin. Wärtsilän telakkahan meni sitten konkurssiin ja siitä tuli **Wärtsilän meriteollisuus**. Vastaliikkeenä tästä telakkavaltausyrityksestä KOP lähti nurkkaamaan SYP:iä. Ja siinä käytettiin bulvaanina **Kulvikia, Kouria ja Fryckmania**. Fryckmanhan on veloissa edelleenkin ja elää kertomansa mukaan työttömyyspäivärahalla. Lehtitietojen mukaan verohallitus on vapauttamassa häntä näistä veroveloista. Tähän oikeuskansleri Jonkka sanoo, että jos vapautetaan, niin hän selvittää, mistä on sitten kysymys. Nämä ovat näitä rönsyjä Fryckmanin osalta. Mutta tämä on siis taustaa tälle asialle.

Wahlroosin omaisuuden tausta

Mennään sitten eteenpäin ajassa. Valtio siis osti Mandatumin Sampo-yhtiölle ja Mandatumin osakekurssi oli 5 euroa. Valtio maksoi Mandatumista sen omistajille yli 10 Euroa. Kun Björn Wahlroos tänä päivänä on tällainen guru, niin tämän gurun varallisuus pohjautuu osaltaan siihen, että valtio maksoi Wahlroosille Mandatumista yli kaksinkertaisesti ylihinnan, mistä hän sai lisävoittoa monta kymmentä miljoonaa. Muita omistajia ja johtavia henkilöitä jäi Mandatumiin, mutta heitä lähti iso ryhmä vuoden 2003 lopussa sieltä pois, ja he perustivat semmoisen kuin **Aventum Partners**, joka majailee tuolla Etelä-Esplanadilla samassa paikassa, missä aikaisemmin majaili myöskin yksi entisen Conventum yhtiöitä. Conventumin kyltti on sieltä poistettu.

Valtion lippulaiva tanskalaisomistukseen

Mutta Wahlroosin tarina on sitten se, että hän ei pitänytkään Postipankkia, joka oli muutettu Leoniaksi ja sitten Sampo Pankiksi, vaan myi entisen valtion pankkimme tanskalaisyhtiölle **Danske Bankille**. Sen takia tanskalaispankki on saanut haltuunsa tämän Suomen entisen Postipankin. Eli kun meillä oli aikaisemmin **Posti-Tele**, niin **Tele** on yksityistetty ja on nykyisin osa **Tele-Soneraa**, eikä ole enää suomalaisissa käsissä muuta kuin osittain. Myöskin Postipankki on myyty tanskalaisille. Eli tällä tavalla Suomen valtion yksi lippulaiva, yksi keskeinen osa kansallisomaisuuttamme, Posti-Tele on myyty ulkomaisiin käsiin. Sampo Pankin nimi vielä on, sillä Danske Bank aikoi muuttaa sen, mutta on pidättynyt siitä toistaiseksi, muttei ole luopunut nimenmuutoksesta.

Kun Wahlroos myi tämän Sampo Pankin Danske Bankille, niin siellähän jatkaa semmoinen **Danske Markets** pörssitoimintaa nimellä **Danske Markets Equities**. Danske Market jatkaa tässä Danske Bankille myydyn Mandatum Pankkiiriliikkeen toimintaa. Mandatum nimen varasi Wahlroos ja pyörittää vakuutusyhtiötä mm. **Mandatum Life**- nimellä, muttei voi kuitenkaan Mandatumin nimellä aloittaa pankkiiriliiketoimintaa, koska oikeudet siihen on myyty pois.

Suomi-Korea ï Seuran valtuuskunta KDKT:ssa

Korealaisten usko tulevaisuuteen on luja

Suomi-Korea ï Seuran kahdeksanhenkinen valtuuskunta toteutti 17.-24.10.2009 matkan Korean Demokraattiseen Kansantasavaltaan. Valtuuskunnan maahan oli kutsunut paikallinen Korea-Suomi ï Seura ja matkan tarkoituksena oli seurojen välisen ystävyyden lujittamisen lisäksi tutstua KDKT:n tämänhetkiseen tilanteeseen.

Valtuuskunnan jäsenistä 4 oli aiemminkin vieraillut Koreassa. Jo ensisilmäyksellä saattoi todeta, että vaikeimmat vuodet maassa oli ohitettu ja selvää edistymistä tapahtunut. Jokapuolelta kuului rakentamisen ääniä, energiaongelmat tuntuivat helpottaneen, lukuisat tehtaat olivat jälleen käynnistäneet tuotantonsa, liikenteen määrä oli kasvanut ja mikä tärkeintä ï kansalaisten kasvoista saattoi nähdä selvän varmuuden tulevaisuudesta niin kaupungeissa kuin maaseudullakin.

Tämän, konkreettisiin näyttöihin perustuvan varmuuden valtuuskunta havaitsi selkeästi vierailumme isäntien, KDKT:n korkeimman kansankokouksen varapuhemiehen rva. **Hong Song Okin** ja Korea-Suomi ï Seuran edustajan **Ryu Sung Rimin** alustuksista. Molemmat totesivat korealaisten vihdoin päässeen yli 90-luvun pahimmista vuosista ja että nimenomaan kansalaisten peruselämänlaatu on lähtenyt nopeaan nousuun. Valtuuskunta saapui maahan juuri, kun korealaiset ovat käynnistäneet ns. 100 päivän kampanjan, joka on jatkoa aiemmin tänä vuonna toteutetulle 150 päivän vauhtiliikkeelle. Näiden kampanjoiden tavoitteena on tehostaa työtä kaikkien kansantalouden alojen vahvistamiseksi Korean työväenpuolueen 65-vuotisjuhlallisuuksia silmälläpitäen.

Suomi-Korea-seuran valtuuskunta KDKT:n parlamentin varapuheenjohtajan rouva Hong Song Okin vieraana. Eturivissa keskellä matkanjohtajamme Antti Siika-aho vierellään rouva varapuheenjohtaja.

Maataloutta vahvistetaan ï tämän vuoden sato onnistunut

Valtuuskuntaa kiinnosti erityisesti tämän vuoden satonäkymät ja isännät mainitsivatkin riisin ja esimerkiksi perunasadon onnistuneen hyvin tänä vuonna. Maissin osalta tilanne ei ole niin hyvä ja tämän huomasikin paikoittain pystyyn kuivuneina maissinvarsina. Maatalouden suurin ongelma KDKT:ssa on lannoitteiden puute, mutta maassa ollaan jo hyvän aikaan siirrytty öljypohjaisista lannoitteista mm.hiilipohjaisiin ja näin säästetään kalliin öljyn tuomiselta ulkomailta.

Vierailunsa aikana valtuuskunta vieraili kahdella osuuskuntatilalla, joista toisessa n.1000 taloutta käsittävässä ja 1770 viljelijän voimin pyörivässä Migokin kylässä suomalaiset saivat tarkan selostuksen korealaisesta osuustoimintajärjestelmästä. Migokin tila on nk. esimerkkitila muille korealaisille tiloille jo 1970-luvulta lähtien ja itse johtaja Kim Jong Il olikin vieraillut tilalla viikkoa ennen Korea-seuran valtuuskuntaa. Esimerkiksi riisinistutus ja sadonkorjuu hoidetaan koneellisesti, vaikkakin käsityövoimaa tarvitaan vielä paljon. Maatilalla kerrottiin vaikeiden vuosien aikanaan vaikuttaneen hieman heidän elämäänsä, mutta tänäkin vuonna sato on kokonaisuudessaan ollut merkittävästi edellisvuotta suurempi. Riisin- ja maissinviljelyn lisäksi tilalla kasvaa aprikoosipuita. Tänä vuonna tilalle oli valmistunut useita uusia taloja, joista yhdessä valtuuskunta vierailikin ja rupatteli talon nuoren isännän, sotilas Ri Yong Junin kanssa.

Suomi-Korea ï Seuran valtuuskunta vieraili niin ikään Pohjoisen Hwanghaen maakunnassa sijaitsevalla Pomanin osuuskuntatilalla. Tila on erikoistunut kalanviljelyyn ja on kuuluisa laadukkaista tuotteistaan. Tämän 120 talouden pikkukylän sähkönsaannista vastaa oma vesivoimala, jonka ansiosta energiaongelmia ei kylässä ole koskaan esiintynyt. Tilalla kasvatetaan lohta ja taimenia ja nyt on ryhdytty kokeilemaan jopa hainpoikasten jalostusta. Kala-altaat saavat vetensä läheiseltä vuorelta tulevasta lähteestä, joka pulppuaa makeaa vettä tilalle n. 650 litraa sekunnissa. Oppaanamme toiminut paikallisen puolueosaston johtajatar totesikin tilan olevan omavaraisuudessaan ja luovuudessaan malliesimerkki Juche-aikakauden korealaiselle maataloudelle. Eräs kylän asukas kuvaili valtuuskunnalle kyläänsä paratiisiksi ja tähän käsitykseen saattoi helposti yhtyä katsellessa auringon laskeutumista peltojen taakse ja kuunnellessa lasten iloisia ääniä heidän rynnätessään koulupäivän jälkeen leikkeihinsä.

Energiantuotannon haasteisiin on vastattu

Puheissaan isännät samoin korostivat energiansaantiongelmien helpottuneen, jonka ansiosta teollisuuden nousu on saatu täyteen vauhtiin. Esimerkiksi Huichonin alueelle on valmistumassa jättimäinen voimala, jonka pitäisi ratkaista maan energiaongelmat lähes kokonaan. Energian osalta myös lukemattomia vesivoimaloita on viime vuosina rakennettu helpottamaan juuri maaseudun sähkönsaantia. Aiempina vuosina mm. suuremmissa kaupungeissa esiintyi laajoja sähkökatkoksia, mutta nyt kaupungit näyttivät paljon paremmin valaistuilta samoin kuin maaseutualuiden läpi ajaessa kykeni havaitsemaan sähkönsaannin helpottuneen.

Teollisuudelle energiaongelmien ratkaisu on ollut pelastus. Vaikeiden vuosien aikana useat tehtaat toimivat vajaateholla tai eivät ollenkaan, mutta nyt tehtaat jyskyttivät entiseen tapaansa. Korea ï seuran valtuuskunta vieraili mm. Pyongyangilaisessa 326-kaapelitehtaassa, joka on erikoistunut sähkö,- ja valokaapeleiden tuotantoon. Tehdas tuottaa kaapelia n. 3000 tn vuodessa, mutta kasvaneen kysynnän myötä luvut ovat kovassa kasvussa.

Kaapelitehtaalla suomalaiset saivat kuulla tarkan selostuksen työntekijöiden asemasta: valtio ja tehdas esimerkiksi turvaavat kaikille työntekijöilleen ilmaiset asunnot, ilmaisen ruoan, maksuttomat sosiaali,- ja terveyspalvelut sekä virkistäytymismahdollisuudet. Tehtaan edustajat ylpeilivät erityisesti sillä, ettei edes 90-luvulla nk. Ankaran marssin aikana näistä eduista heidän tarvinnut tinkiä.

Tietoa ja taitoa ei voi rahassa mitata

KDKT:ssa on aina panostettu hyvin koulutukseen ja kasvatukseen. Vierailun isännillä olikin ylpeyttä rinnassa heidän esitellessään muutama vuosi sitten toimintansa aloittanutta KimChaekin teknillisen yliopiston e-kirjastoa. 105 000 opiskelijan tarpeisiin tämä korkeakoulu on kehittänyt laajan e-kirjastojärjestelmän, jonka avulla kuka tahansa voi kätevästi opiskella, tutkia tai vain sivistää itseään omalta näyttöpäätteeltään. E-kirjasto mahdollistaa myös tehokkaan etäopiskelupalvelun niille, joilla ei ole mahdollisuus muuttaa pääkaupunkiin opiskelemaan. - Järjestelmä on kallis, mutta pitkällä tähtäimellä sen tuloksia ei voi rahalla mitata, totesivat yliopiston edustajat. Suomalaisia miellytti myös kuulla, että yliopiston atk-järjestelmä on Linux-pohjainen.

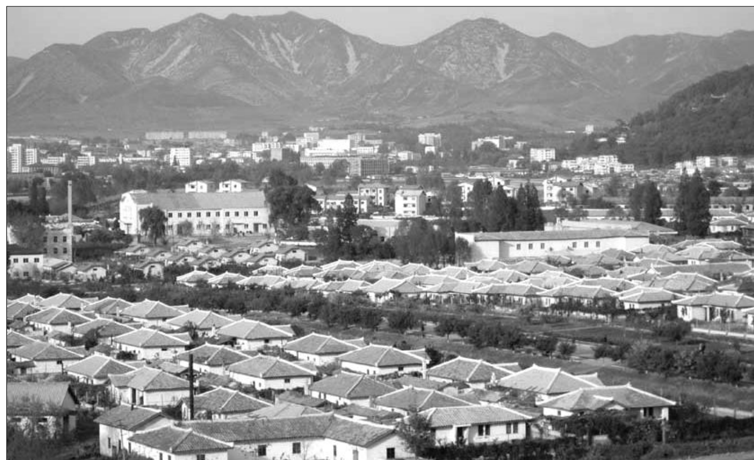
Kasvatuksen tärkeyttä korostettiin niinikään Pyongyangin keskikoulussa, jossa seura tutustui peruskoululaisten päivärutiineihin oppilaiden haitarinsoiton ja aplodien säestyksellä. Kouluvierailun yhteydessä valtuuskunta luovutti koululle sähkökäyttöisen ompelukoneen, jonka olivat alunperin lahjoittaneet porukan iiläinen jäsen Paavo A. Junttila ja hänen puolisonsa Saara Lehtomaa. Kiitospuheessaan koulun naisrehtori totesi Junttiloiden lahjoituksen olevan vilpitön esimerkki solidaarisuudesta ja sanoi ompelukoneen muistuttavan koulua ikuisesti suomalaisten ja korealaisten ystävyydestä.

Kamppailu voimakkaan, riippumattoman ja sosialistisen Korean puolesta

Korean niemimaan poliittisesta tilanteesta vierailun isännät tekivät kattavan selvityksen. USA:n sotilaallinen uhka on edelleen vahva, mutta KDKT:n noudattaman Songun (armeija ensin) ï taktiikan myötä korealaiset ovat kyenneet osoittamaan tahtonsa elää riippumattomasti ja ilman jenkkien jatkuvaa painostusta. KDKT:n viime toukokuussa toteuttama toinen ydinkoe luonnollisesti kiinnosti ja huoletti suomalaisia, mutta isännät totesivat kuitenkin maansa tavoittelevan ydinaseetonta Korean niemimaata ja maailmaa. Samalla he kuitenkin muistuttivat, että mikäli tahdotaan turvata maan riippumattomuus ja sosialismin rakentaminen maailman mahtavimman supervallan jatkuvassa puristuksessa, ydinaseen omistaminen on tehokkain puolustuksellinen pelote ja totesivat koko kansan olevan valmis puolustamaan itseään vaikka viimeiseen hengenvetoon asti. Obaman presidenttiydelle korealaiset eivät pistä liikaa toiveita, sillä viimeisen 60 vuoden aikana poliittiset valtamuutokset eivät ole muuttaneet jenkkien vihamielistä suhtautumista KDKT:aan. - Konkreettiset teot, eivät kauniit puheet, ovat ratkaisevia, tuumasi varapuhemies Hong.

Korealaisten toive on riippumaton ja yhtenäinen Korea

Koreoiden suhteet ovat jonkin aikaa olleet kireät. Työ koreoiden riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen hyväksi jatkuu vaikeuksista huolimatta edelleen, todettiin kaikissa isäntien puheenvuoroissa ja tälle työlle valtuuskunta ilmaisi täyden tukensa. Jokin aika sitten pidetyt erotettujen perheiden tapaamiset Kumgang-

Tässä Migokin kylän osuuskunnan työläisten asuntoja. Asunnot ovat uusia. Jokaiselle perheelle on oma pientalo, joissa oli riittävästi tilaa kunnolliseen asumiseen.

Pohjois-Suomesta on ollut tapana tulla erilaisia karvalakkilähetystöjä. Iiläinen Paavo Junttila teki vaikutuksen korealaistyttöihin vaikuttavassa karvalakissaan.

vuoristossa sekä KDKT:n johdon ja eteläkorealaisen Hyundai-teollisuuspomon tapaamiset ovat antaneet lisää toivoa, vaikkakin Etelä-Koreassa nykyinen USA-mielinen konservatiivihallinto ei ole tehnyt juuri mitään tulehtuneiden suhteiden parantamiseksi.

Pakotteet ja provokaatiot hidastavat kehitystä

Suurimpana esteenä maan täysipainoiselle eteenpäinmenolle kaikki valtuuskunnan tapaamat korealaiset sanoivat ykskantaan jenkkien ja eräiden muiden valtioiden pakotteet ja tahalliset provokaatiot. Tähän oli helppo yhtyä, sillä vaikeuksienkin alla korealaiset ovat saaneet ihmeitä aikaan ja voi vain arvailla, kuinka suuriin tuloksiin he pääsisivät ilman jatkuvaa ulkopuolista härnäystä ja ahdistelua. Isännät muistuttivat, että vaikka he ovat vuosikymmeniä eläneet jatkuvan taloussaarron ja painostuksen kohteena, ei tämä ole kuitenkaan lannistanut korealaisten tahtoa rakentaa sosialismia ja riippumatonta Koreaa. Tätä ahkeruutta ja uskoa valtuuskunta näkikin kaikkialla, missä kävi.

Mielenkiintoinen piirre Suomi-Korea ï Seuran valtuuskuntamatkalla oli useat mahdollisuudet tutustua korealaisten tavalliseen arkielämään. Viikon aikana mm.

Valtuuskuntamme tutustumassa Migokin mallitilaan. Tila toimii mallitilana kaikille muille Pohjois-Korean maatiloille.

käytiin maan ensimmäisessä pikaruokalassa, käytiin korkeatasoisessa olutpanimossa, tutustuttiin korealaisiin vuoristopiknikillä ja pidettiin hauskaa ihan vain kuppia kallistamalla tai ihmisten kanssa turisemalla. Muutamissa yhteyksissä valtuuskunta joutui esimerkiksi siltaremonttien vuoksi kiertämään kauempaa pääteistä. Joillain alueilla näki vaikeiden vuosien jättämän jäljen, mutta ihmiset eivät kulkeneet rääsyissä tai asuneet tunkioissa, kuten tietyt piirit väittävät. Sensijaan valtuuskunta näki suoraselkäisiä ihmisiä työssään, hyvinhoidettuja pikkukaupunkeja, vireätä maaseutua ja ennenkaikkea optimismia ja luottavaisuutta maan rakennustyöhön ja tulevaisuuteen.

Antti Siika-aho
Suomi-Korea ï Seuran valtuuskunnan johtaja

Rakentaminen ja asuntotuotanto kasvaa KDKT:ssa

Tässä KDKT:n uusinta rakennustuotantoa. Töitä on tehty ja tulos on mallikelpoista.

1990-luvulla Korean Demokraattista Kansantasavaltaa koetelleet toistuvat luonnonkatastrofit, USA:n ja sen kumppaneiden pakotteet sekä sosialististen maiden välisen kaupan romahtaminen johtivat vakaviin taloudellisiin vaikeuksiin. Näiden ongelmien seurauksena esimerkiksi yleinen infrastruktuuri ja rakennuskanta pääsivät paikoittain pahasti repsahtamaan.

Energiapulan ja muiden suurempien ongelmien vuoksi KDKT:lla ei vielä 2000-luvun alussakkaan ollut mahdollisuutta tuottaa rakennusmateriaaleja vanhan rakennuskannan restaurointeihin tai uusien rakentamiseen. Talouspakotteiden ja kovan valuutan puutteen vuoksi materiaalien hankinta ulkomailta ei tullut kysymykseenkään.

2000-luvun puolivälissä, kun korealaiset olivat jo saaneet kansantalouden jälleen raiteilleen, Korean Työväenpuolue peräänkuulutti entistä parempaa keskittymistä kansalaisten peruselämän ja elinolosuhteiden parantamiseen. Tuolloin puolueen pääsihteeri **Kim Jong Il** kehoitti maan hallitusta ja alueellisia puolueorganisaatioita kiinnittämään erityistä huomiota varsinkin kansalaisten asumisolosuhteisiin. Nämä haasteet otettiinkin innolla vastaan ja vuoteen 2009 mennessä ympäri maata on kunnostettu satojatuhansia asuintaloja- ja huoneistoja samoin kuin rakennettu satojatuhansia lisää silmällä pitäen 23-miljoonaisen väestön tarpeita. KDKT:n lait takaavat kaikille kansalaisille täysin maksuttoman asumisen.

Maaseudulla on rakennettu kymmeniä uusia kyliä sekä kunnostettu vanhoja talous- ja maatilarakennuksia. Samalla juuri maaseudulla on panostettu myös uusien maatilojen, navetoiden, kasvatus- ja jalostustilojen sekä eläinsuojien automatisoimiseen ja nykyaikaistamiseen. Tämä on osaltaan ollut vauhdittamassa tuotannon kasvua ja näin talouden vahvistumista.

Tämän vuoden huhtikuusta syyskuuhun asti KDKT:ssa käydyn nk. 150-päivän vauhtikampanjan myötä ympäri maata on saatu valmiiksi tuhansia uusia rakennusprojekteja ja esimerkiksi pääkaupungissa Pyongyangissa on aloitettu 100 000 uuden asunnon rakentaminen. Näiden uusien asuinalueiden ympärille rakennetaan myös tilat lähipalveluille kuten kaupoille, lastenkodeille, vapaa-ajanviettopaikoille ja pienemmille terveysasemille.

Tiistaina 20. lokakuuta Korean työväenpuolueen pääsihteeri **Kim Jong Il** ja Korean Työväenpuolueen virkailijat vierailivat Pyongyangissa Mansudae-kadulla valmistuneissa uusissa asuintaloissa. Vierailullaan he perehtyivt rakentamisessa käytettyihin uusiin teknisiin menetelmiin, kunnallistekniikan sovelluksiin ja rakennusmateriaaleihin sekä asukkaiden viihtyvyyttä lisäävään arkkitehtuuritekniikkaan. Näissä uusissa asuintaloissa on kiinnitetty erityistä huomiota mm. lastenhuoneisiin ja lapsille ja aikuisille tarkoitettuihin yhteistiloihin. Näiden asuintalojen rakennustyöt on saatu päätökseen aiemmin mainitun 150-päivän vauhtikampanjan aikana ja niiden toivotaan antavan innoittavan esimerkin myös maan muulle asuinrakentamiselle.

Kä/KCNA/KOMINFORM

Arirang-ilta kokosi yhteen Korean ystäviä

Hymy oli herkässä ja tunnelma katossa, kun suomalaiset Korean ystävät torstaina 10. syyskuuta kokoontuivat Helsingissä Hermannin kerhotalolla Arirang-iltaan.

Korealaisesta tarustosta nimensä saanut illanvietto järjestettiin Korean demokraattisen kansantasavallan 61-vuotisitsenäisyyspäivän kunniaksi ja paikalle tätä vuosijuhlaa olikin saapunut viettämään lähes 40 suomalaista Korean ystävää. Illanvietosta muodostui myös eräänlainen tutustumistapaaminen, sillä illan aikana monilla uusilla ja vanhoilla Korean ystävillä oli mahdollisuus esittäytyä toisilleen ja vaihtaa ajatuksia ja näkemyksiä.

Tilaisuudessa alustivat Suomi-Korea-seuran puheenjohtaja **Antti Siika-aho** ja seuran pääsihteeri ja Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja **Juha Kieksi.**

Tilaisuudessa muistutettiin myös, että Suomi-Korea -seura täyttää ensi vuonna 40 vuotta ja toivottavasti Arirang-ilta tulee olemaan lähtölaukaus tämän merkkivuoden vietolle. Vuonna 2010 tullaan näkemään paljon toimintaa ja näin voimme parhaiten antaa tukemme Korean kansan kamppailulle vauraan, voimakkaan ja menestyvän maan hyväksi.

Suomi-Korea -seura

Kun kapitalismi astui Neuvostoliittoon

NKP:n 27. edustajakokous esitti v. 1986 kulutuksen kasvua ja tuottavuuden tuplaamista vastaukseksi sosialistisen yhteiskunnan kehittämiselle ja sen ongelmille: ñPuolueen taloudellisen strategian ylin tavoite on ollut ja on edelleen kansan aineellisen ja sivistyksellisen elintason vakaa kohottaminen. Tämän tavoitteen toteutuminen edessä olevana aikana vaatii sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen nopeuttamista ja tuotannon kaikkinaista voimaperäistämistä ja tehokkuuden lisäämistä tieteellis-teknisen edistyksen pohjalta.ò

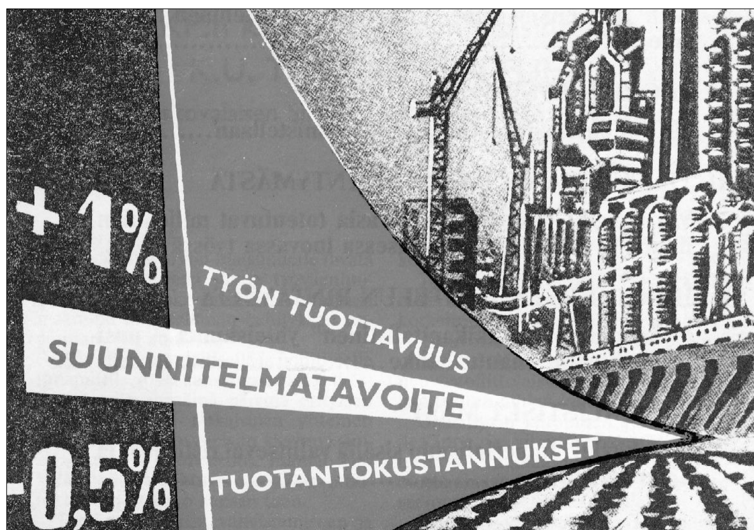
Neuvostoliiton ministerineuvoston puheenjohtaja **N.I. Ryģkov** hehkutti edustajakokouksessa omassa selostuksessaan edistymisen mahdollisuuksia: *ñTarkoitus on kaksinkertaistaa kansantulo ja teollisuuden tuotto. Maan talouskoneisto kasvaa tuntuvasti ja uudistuu perin pohjin. Näin luodaan 15 vuoden aikana osapuilleen yhtä suuret taloudelliset potentiaalit kuin on saatu luotua kaikkina edellisinä neuvostovallan vuosina, ja otetaan mittava edistysaskel kommunismin aineellis-teknisen perustan rakentamisessa.ò*

Miksi näin ei tapahtunut, vaan kävi aivan päinvastoin? Kommunismin aineellisen perustan rakentamisen sijaan koko Neuvostoliitto lakkautettiin v. 1991. Neuvostoliiton aikaista kansantuloa ja teollisuustuotantoa ei ole saavutettu Venäjällä vieläkään.

Miksi Neuvostoliiton talous pysähtyi?

Presidentti **Mihail Gorbatsovin** talouspoliittinen neuvonantaja **Leonid Abalkin** esitti v. 1987 NL:n yhteiskunnallista ongelmia koskien itselleen seuraavan kysymyksen: *ñMiksi 70- ja 80-luvun vaihteessa Neuvostoliiton talouden kasvuvauhti hidastui huomattavasti, siinä olevat epäsuhdat kärjistyivät ja ilmeni muita kielteisiä tekijöitä, vaikka tuotanto laajeni?ò*

Abalkin vastasi esittämäänsä kysymykseen: *ñTärkein syy on siinä, ettemme ajoissa arvioineet poliittisesti taloudellisen tilanteen muuttumista emmekä tajunneet loppuun asti, kuinka ehdottomasti ja kiireellisesti talouselämässä on siirryttävä tehokkuuteen perustuvaan kasvuun ja käytettävä aktiivisesti hyväksi tieteellis-teknisen kehityksen saavutuksia.ò*

Tämä kuva on Sosialismin teoria ja käytäntö - lehden kannesta nro 19 vuodelta 1984. Kuva osoittaa todeksi artikkelin kirjoittajan näkemyksen, että taloudelliset asiat alkoivat mennä ohi politiikan ja ideologian. Sosialismin ja kapitalismin ero hämärtyi tuhoisin seurauksin.

Uusliberalistinen talouspolitiikka sukelsi Neuvostoliittoon

Abalkin ehdotti Neuvostoliiton modernisoimisen ratkaisuksi jatkuvan talouskasvun harhaa ja tuotannon jakosuhteiden uudelleen järjestelyä. Samaa reseptiä oli sovellettu ja sovelletaan edelleenkin kapitalistisissa maissa välittämättä maailman rajallisten luonnonvarojen tuhlaamisesta. Abalkinin mielestä tieteellis-teknisen kehityksen, investointi- ja rakennemuutoksen nopeuttaminen vaati muutoksia NL:n rahoituspolitiikassa. Hän koki maansa tulojen tasauskäytännön ongelmalliseksi, koska tappiollisten tuotantolaitosten, ministeriöiden ja alueiden menojen kattaminen tuottavien kustannuksella oli laajalle levinnyt, virheellinen käytäntö. Hänen mielestään investoinnit tuli kohdistaa teollisuuden tekniseen uudistamaan, sen tehokkuuden kasvuun ja taloudellisen toiminnan parantamiseen. Tällainen priorisointi johti työttömyyden kasvuun ja työläisten sosiaalietuuksien kaventumiseen.

Talousuudistuksen keskiöön Abalkin asetti jakosuhteiden kehittämisen. Hänen selvityksensä mukaan ensinnäkin työn ja siitä saatavan palkkion oli oltava suorassa yhteydessä keskenään. Toiseksi tulosvastuuta täytyi syventää ja kolmanneksi oli turvattava kulutustavaroiden kysynnän ja tarjonnan vastaavuus.

Perestroikan asiantuntija **Natalia Rimaģevskaja** täydensi vielä Abalkinin ajatuksia selvittämällä, että *ñyksi näkökohta, jota voisimme nimittää yltiöoikeudenmukaisuuden näkökannaksi, on se, että sosialismin vallitessa ei palkkauksessa, tuloissa eikä kulutuksessa tulisi olla huomattavia eroja. Erot loukkaavat sosiaalista oikeudenmukaisuutta, haittaavat yhteiskunnan kiinteyttä ja sen sosiaalirakenteen yhtenäisyyttä.ò*

Natalia Rimaģevskaja kehotti hylkäämään tällaisen kulutuksen tasa-arvon. Hän perusteli kantansa työtehtävien laadullisilla eroilla ja työn tulosten eroavuudella, jonka vuoksi ei pitäisi olla myöskään tasa-arvoa kulutuksessa. Hänen mielestään lisäksi ihmisten kulutustottumukset niiden suuntautuminen ja arvomaailma olivat huomattavan erilaisia. Rimaģevskaja hyväksyi luonnollisina ihmisten yhteiskunnallisesta asemasta johtuvat kulutustottumusten eroavuudet. Hänen perustelunsa suosi yhteiskunnan etuoikeutettuja.

Perestroika kehotti palkkaerojen kasvattamiseen

Rimaģevskaja kehotti kapitalismin palkkapolitiikan ja kulutuskulttuurin tuomista sosialismiin. *ñJotta palkka täyttäisi sille asetetut kannustamisvaatimukset, on määrältään, laadultaan, tuottavuudeltaan ja tehokkuudeltaan erilaisten työn palkkauksessa oltava huomattavia eroja.ò* Samainen taloustieteilijä kehtasi vielä väittää, että *ñtaloustieteellisessä kirjallisuudessa on ruvettu puhumaan siitä, että palkkaus on kadottamassa kannustavaa merkitystään. Merkitsevämmäksi ovat nousemassa ammatin arvostus, työolosuhteet, elinolosuhteet, ympäristön laatu ja ilmastolliset olot. Mielestäni asia ei ole lainkaan niin.ò*

Maatalous ja kestävä kehitys

Leonid Abalkin ehdotti maatalouden voimakasta teollistamista, tieteellisesti perusteltuja viljely- ja karjankasvatusmenetelmiä sekä tehokasta teknologiaa, jotta elintarvikkeiden kysyntä voidaan tyydyttää. NKP:n 27. edustakokous velvoitti maatalouden siirtämistä teolliselle pohjalle kokonaisvaltaisen koneellistamisen, kemiallisten lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön, sähköistämisen, maanparannuksen ja voimaperäisen teknologian laajan käytön avulla. Kasvinviljelyssä ja karjataloudessa puolue suositteli siirtymistä voimaperäisiin teknologioihin ja laajaa bioteknologian ja geenimanipulaation hyväksikäyttöä.

Nyky-ymmärryksen valossa rappeutuvassa NL:ssa otettiin 80-luvun lopussa iso harha-askel kestävän kehityksen periaatteissa.

Mihin hallinnasta luisuneet uudistukset johtivat?

Mihail Gorbatsovin neuvonantajien esittämät uudistukset myös toteutettiin Neuvostoliitossa. Maan teollisuustuotanto itsenäistyi valtion ja puolueen hallinnasta niin ikävin seurauksin, että se johti lopulta kapitalismin palautumiseen Venäjällä. Palkkaerojen tietoinen kasvattaminen aiheutti eriarvoisuuden kasvua yhteiskunnassa ja ihmisten vieraantumista sekä omasta työstään että sosialistisesta yhteiskunnasta. Uusi kapitalistiluokka syntyi hyvin palkatuista ja tulosvastuullisista teollisuuslaitosten johtajista. Tämä kapitalismin etujoukko harjoitti niin hyvin itsehallintoa, että se katsoi 1990-luvun alussa sosialistisen yhteiskunnan tarpeettomaksi omille liiketoimilleen.

Sosialistisen yhteiskunnan ei pidä koskaan kilpailla kapitalismin kanssa kulutuksen volyymista, koska se johtaa viime kädessä kapitalististen elementtien tunkeutumiseen sosialistiseen yhteiskuntaan. Insinööri- ja taloustieteen ottaessa ylivallan suhteessa filosofiaan ja yhteiskuntatieteisiin tapahtuu yhteiskunnallinen katastrofi.

Matti Laitinen

Lähteet: Perestroika, naapurin talouden uudet tuulet, 1987 SN-kirjat Oy; Neuvostoliiton taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen perussuunnat v. 1986ï 1990 ja vuoteen 2000, Sosialismin teoria ja käytäntö 14/1986; NKP:n ohjelma (uusi laitos) ST&K 13/1986.

Vielä toisesta internationaalista

Edellisessä lehtemme numerossa kirjoitimme työväenluokan toisen internationaalin perustamisesta ja sen vararikosta. Tällä jälkimmäisellä tarkoitamme sitä petosta, minkä keskusta- ja oikeistososialidemokraatit suorittivat kääntämällä ensimmäisen maailmansodan alettua selkänsä toisen internationaalin Stutgartin ja Baselin päätöksille. Näissä asiakirjoissa sovittiin, että sodan vaaran kärjistyessä kaikki internationaalin puolueet vastustavat hallitustensa sotapolitiikkaa ja äänestävät sotamäärärahojen korottamista vastaan.

Samaten oli sovittu, että sodan syttyessä kaikki internationaalin puolueet taistelevat omia hallituksiaan vastaan ja pyrkivät muuttamaan sodan työväenluokan vallankumoukseksi.

Ultraimperialismista

Mielenkiintoista on sitten nähdä miten nämä sosialidemokraatit tätä takinkäännöstään perustelivat. He kehittelivät ns. ultraimperialismin teorian, jolla tarkoitetaan finanssipääoman suorittamaa ns. maailman yleistä riistämistä. Aiemmista päätöksistään huolimatta he eivät uskoneet sosialismin toteutumiseen, vaan odottivat kapitalismin uutta pidempiaikaista rauhanomaista ñultraimperialisminò kautta. Tämän ehtona he olettivat olevan, että alkanut imperialistinen sota käydään loppuun. Sitten sodan jälkeen olisi mahdollista käydä taistelua koko maailman riistäjää vastaan. Esimerkiksi Kaytsky selitti, että sodan jälkeen saattaa tulla tällainen ultraimperialismin kausi, jossa maailmalla on yhteinen riistäjä. Tämän kauden oloissa jopa sotaa aiheuttavat tekijät saattavat hävitä. Kaytsky siirtyi tämän vuoksi jopa kannattamaan sotaa, joka johtaisi ñultraimperialismin heikkojen itujen voimistumiseenò.

Irti kapitalisminvastaisesta taistelusta

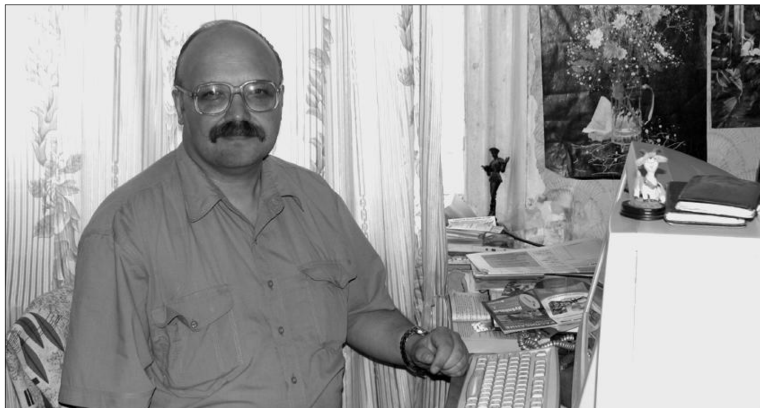
Tämä ajatus oli verhottu muoto puolustaa sotaa. Tällaisen teorian olemus oli siinä, että tilanteessa, jossa ihmiset olisi voitu organisoida vallankumoukselliseen taisteluun kapitalisteja vastaan, ihmiset vedettiin pois vallankumouksellisesta työstä. Tällainen ei ole outoa sosialidemokraattien politiikalle. Hyvänä esimerkkinä meillä Suomessa vastaavanlaisesta löytyy v. 1940 Tannerin kehotus työläisille liittyä porvarillisiin suojeluskuntiin tai soisalidemokraattien tuki Saksan sotapolitiikalle.

Oikeistopolitiikka kaataa SDP.n

Sodanjälkeisinä vuosina myös sosialidemokraatit saattoivat nojautua sosialistisen maailmanjärjestelmän voimaan, jonka tuloksena työväenliike kykeni kehittämään hyvinvointia taistelussa työnantajien kanssa ja myös SDP saattoi lisätä kannatustaan. Tänään, kun sosialidemokraateilla tätä selkänojaa ei ole ja heistä on tullut uusliberalistisen EU-politiikan vetureita, ei kukaan enää luota heihin. Tämän osoittavat vaalitulokset niin meillä Suomessa, kuin muuallakin Euroopassa. Ei heillä ole kapitalismia kummempaa visiota ja perinteiset työväen äänestäjän jättävät äänestämättä ja ellei minkäänlaista muutosta demarien politiikassa tapahdu edessä on lopullinen kuihtuminen.

Toimitus

Kuka on Venäjän päämies?

Sergey Skvortsov, NKP:n pääsihteeri työpöytändä ääressä.

Niistä ajoista lähtien, kun Dmitri Medvedev asettui Venäjän Presidentin virkaan ja Vladimir Putinista tuli maan pääministeri, sekä itse Venäjällä että myös ulkomailla on käyty taukoamatta keskustelua siitä, kenellä heistä on todellisuudessa korkein valta. Ulkomaisten asiantuntijoiden enemmistö (joka on muuten jo ennemminkin useita kertoja osoittanut täydellisen ymmärtämättömyytensä Venäjän olosuhteista) olettaa Putinin pysyvän ñkansallisena johtajanaò, Medvedevin näytellessä parhaassa tapauksessa toissijaista osaa ï tai jopa esiintyessä marionettina.

Asiaa koskevat keskustelut voimistuivat sen jälkeen, kun viime kuussa taloudesta mitään ymmärtämätön herra Putin päätti, että kriisi on muka ohitettu ja alkoi puhua mahdollisuuksistaan ñtulla valituksi presidentiksiò vuonna 2012.

Itse asiassa monet ihmiset ulkomailla että myös useat ihmiset Venäjällä ja entisissä neuvostotasavalloissa ajattelevat samalla tavalla. Räikeimpänä esimerkkinä tästä on Georgian presidentti Mihail Saakashvili, joka oletti päässeensä sopimukseen Putinin kanssa Venäjän puuttumattomuudesta ja antoi viime vuonna käskyn hyökkäyksestä Etelä-Ossetiaan. Saakashvili erehtyi pahemman kerran, mutta tämä ei horjuttanut lainkaan ñasiantuntijoidenò mielipidettä. Se tosiasia, että päätöksen venäläisjoukkojen osallistumisesta sotatoimiin teki - ei Putin, vaan Medvedev, ei hämmentänyt asiantuntijoita lainkaan. Itsepäisimmät jopa tulkitsivat Venäjän pääministerin pikavierailun Vladikavkazissa ñPutinin toteuttamaksi sotatoimien johtamiseksiò, vaikka vierailulla ei tämän asian kanssa ollut yhtään mitään tekemistä (!).

Mutta mitä tapahtui todellisuudessa? Vastaukseksi tähän kysymykseen käsitelkäämme ennen kaikkea sitä, miten toimii Venäjän nykyinen poliittinen järjestelmä. Voimassa olevan perustuslain mukaan (joka on muuten laiton, koska se hyväksyttiin v. 1993 hyvin vakavien rikkomusten oloissa) Venäjän presidentillä on itse asiassa tsaarin valtuudet. Hän määrää hallituksen, jonka parlamentti voi vain hyväksyä tai olla hyväksymättä (muuten parlamentin alahuone eli Valtionduuma hyväksyy vain pääministerin ehdokkuuden eikä ministerien, jotka presidentti nimittää virkaan jo ilman mitään hyväksymisiä; jos tuolloin Duuma torjuu kolmesti presidentin esittämän ehdokkaan, niin presidentti yksinkertaisesti hajoittaa parlamentin). Tämän lisäksi sisäasioiden, ulkoasioiden ja puolustusasioiden ministerit eivät yleensä ole alistettuja pääministerille, vaan alistuvat vain presidentille. Presidentti nimittää virkaan myös Venäjän aluejohtajat eli kuvernöörit. Venäjän parlamentti ei itse asiassa voi syrjäyttää presidenttiä vallasta ï päätöksen tekee äänten kahden kolmasosan enemmistöllä Federaation (Liittovaltion) neuvosto, jonka jäsenistä puolet ovat kuvernöörien nimittämiä! Ottamalla taas huomioon sen, että kuvernöörit nimittää virkaan presidentti, käytännössä presidentin voivat erottaa virasta vain ne ihmiset, jotka presidentti on itse virkaan asettanut! Mitä tulee taas presidentin ja pääministerin suhteisiin, niin presidentti voi erottaa pääministerin yhdellä nimikirjoituksellaan, sen kummemmin syitä selittämättä. Presidentin päätöstä ei tarvitse enää hyväksyttää missään.

Niinpä voimasuhteet ovat nykyään seuraavanlaiset. Putin, vaikkakin muodollisesti, on Medvedevin käskyläisenä ja tässä yhteydessä kysymys siitä, pysyykö pääministeri virassaan, on riippuvainen vain presidentin tahdosta. Väkivaltarakenteet (kuten armija ja poliisi) ovat samoin presidentin eikä pääministerin käskyvallassa. Toisaalta kyseisten ministeriöiden johdossa ovat Putinin nimittämät henkilöt, mutta viime aikoina sisäministeri Nurgalijevin ministerituoli on alkanut merkittävästi huojua eikä suotta ï hänen käskyläistensä mielivaltaisuudet herättävät suuttumusta koko Venäjän yhteiskunnassa ja on koittanut aika aloittaa läpeensä korruptoituneen ministeriön puhdistukset. Puolustusministeri herra Serdjukov näyttää toistaiseksi istuvan vankasti tuolillaan (Georgian kanssa käydyn voitokkaan sodan jälkeen ei muuta voida odottaakaan), mutta äskeinen tapaus, jonka mukaan tämän ministerin suojatti, maihinlaskujoukkojen komentaja kenraali Shamanov lähetti joukko-osaston hänen vävynsä pimeitä liiketoimia tutkivan tutkintatuomarin kidnappaamiseksi, ei ole sattumalta ilmestynyt lehtien palstoille. Kaiken tämän lisäksi armeijaa tuhonneiden kaikkien ñuudistustenò jälkeen Putinin arvovalta sotajoukoissa on muutenkin äärimmäisen alhainen.

Mutta ehkä Putin nauttii kansan valtavasta tuesta ï sosiologisten tutkimusten tuloksista päätellen häneen luottaa 70% tai jopa 80 % väestöstä? Ulkomaiset kirjeenvaihtajat ja asiantuntijat uskovat jostain syystä kyseisiin tietoihin, mutta näillä tiedoilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa, sama koskee myös Venäjän taloustilastoja. Muuten taloustilastoista voisi mainita äskeisen pienen skandaalin talousministeriön julkistettua selonteon, jonka eri osioissa esitettiin erilaisia lukuja bruttokansantuotteesta ja tuolloin ero oli 23 miljardia ruplaa eli noin 500 miljoonaa euroa! Samalla tavalla vääristeltyjä ovat myös Venäjän sosiologisten tutkimus- keskusten tiedot, jotka ovat jo pitkään olleet valtiovallan valvonnassa. Herra Putin ei ole koskaan ollut mikään ñkansallinenò johtaja.

Mitä tulee taas Putinin johtamaan Yhtenäinen Venäjä-puolueeseen (muuten hän ei ole kyseisen puolueen jäsen ï ilmeisesti se on historian ensimmäinen sellainen tapaus), jolla on Duumassa valvontavalta, niin selkkauksen tapauksessa Medvedevin kanssa ei ole selviö, että puolue asettuu Putinin puolelle. Eikä se ole sattuma, että tätä puoluerakennetta, jolla ei ole selvää ideologiaa, nimitetään valtapuolueeksi. Jos kuitenkin Yhtenäinen Venäjä jostain kummasta syystä lähtee kuitenkin vastustamaan Medvedevia, niin muistatte, että Duuma, joka kolme kertaa ei hyväksy pääministeriä, yksinkertaisesti hajoitetaan. Äänestäjien antama tuki valtapuolueelle, siinä tapauksessa, jos se esiintyy valtaa vastaan, tulee luonnollisesti olemaan nykyistä huomattavasti alhaisempi, erityisesti jos huomioidaan, että puolet sen puolesta muka annetuista äänistä ovat vilppiääniä.

Nämä ovat objektiiviset voimasuhteet. Mistä ihmeellisestä syystä ihminen, jonka käsissä on täydellinen valta, ryhtyy kiistattomasti toteuttamaan vierasta tahtoa? Ehkä hän tekisi sen alemmuuskompleksin vaikutuksesta, mutta Dmitri Medvedev ei ainakaan näytä sellaiselta potilaalta.

Kun muutama vuosi sitten Medvedevin nimittäminen Putinin seuraajaksi oli vielä auki, en voinut uskoa viimeiseen asti, että Putin valitsee itselleen pääministerin viran ï se oli hänelle niin epäedullinen. Venäjällä hallituksen puheenjohtaja hoitaa perinteisesti vain talousasioita ja Putinilla ei siihen aikaan ollut minkäänlaista talouskokemusta ja talouden reaalisen tilanteen hän ymmärsi heikosti (nytkään hän ei ymmärrä sitä lainkaan). ñKoska vastuun sosiaalitaloudellisesta tilanteesta kantaa perinteisesti juuri pääministeri, vakavampien taloudellisten vastoinkäymisten tapauksessa hänen arvovaltansa vahingoittuu ikuisesti sekä kansalaispiirien että johdon silmissä. Muutenkin olemattomat näköalat paluusta koskaan huipulle haihtuvat hetkessäò, - näin kirjoitti tämän artikkelin tekijä muutama vuosi sitten.

Ja edelleen: ñToisaalta lojaalisuudella entistä johtajaa kohtaan (eli kuten Kremlissä sanotaan, ñrehellisyydellä ja kunniallisuudellaò) on omat rajansa. Yksi asia on kysymys ihmisestä, joka ei ole puuttunut erityisemmin mihinkään asioihin eikä hänellä ole mitään erityisiä harmeja ja aivan toinen asia ï kuunnella sen ihmisen ohjeita, joka on itse asiassa sinun käskyläisesi. Siinäkin tapauksessa, jos näitä ohjeita esitetäään riittävän tahdikkaassa muodossa (mikä ei läheskään aina ole näin), ärtyneisyys tulee kasautumaan. Vilpillisissä vaaleissa hankittu käsittämätön ñkansallisen johtajanò titteli ei tässä tapauksessa auta ja ñteknillisenò presidentin osaan herra Medvedev tuskinpa suostuu. Tällainen epävakaa rakennelma, eräänlainen kaksipäinen kotka, ei voi olla kauan olemassa ja ennemmin tai myöhemmin kaksoisvalta päättyy.

Nämä ennusteet ovat konaisuudessaan toteutuneet. Ennen kaikkea Putinin arvovalta kansan keskuudessa on romahtanut. Kuten tuli jo todettua, valitettavasti sosiologisten kyselyjen kautta tätä tosiasiaa on mahdotonta todistaa, mutta Putinin reaalisen kannatuksen romahduksen vahvistavat sekä meidän omakohtaiset havainnot että myös joukko välillisiä tunnusmerkkejä. Miten tilanne voisikaan olla toinen, jos väestön enemmistön reaalitulot putosivat noin 40 %? Esitän vain kaksi käytännön esimerkkiä. Ensinnäkin, viime vuosina valmistetut Putinin lukuisat patsaat ja muotokuvat eivät mene kaupaksi ja pölyyntyvät varastotiloissa. Toiseksi, kymmenestä kirjailijasta, jotka viime lokakuussa kutsuttiin tapaamiseen Putinin syntymäpäivän johdosta, kolme kieltäytyi saapumasta eli häntä ei enää pelätä. Vielä vuosi sitten sellainen oli sula mahdottomuus.

Mitä taas tulee Putinin ja Medvedevin keskinäissuhteisiin, niin kuten olemme jo ennakoineetkin, viime aikoina ne ovat ilmeisesti huonontuneet ja asia on tullut myös julkisuuteen. Jos ennemmin mielipide-erot ilmenivät vivahteina, joita oli etsittävä melkeinpä mikroskoopin avulla, niin nykyään kyseessä on jo huonosti suojattu polemiikki. Riitti, kun Putin oli päässyt sopimukseen Ukrainan pääministerin Julia Timoshenkon kanssa maksun korottamisesta venäläisen maakaasun kauttakuljetuksesta, kun Medvedev kutsui välittömästi puheilleen Gazpromin hallituksen puheenjohtajan ja vaati häneltä, ettei mitään korotuksia toteuteta. Putin vain antoi ymmärtää presidenttiytensä mahdollisuudesta vuonna 2012 sanomalla, että me sovitaan Medvedevin kanssa, mehän ollaan ñsamaa sukuaò, kun Medvedev ilmoitti puolittain pilkallisesti, että on vielä otettava verikoe ja katsottava, mikä ryhmä on kenelläkin. Ja niin edelleen, ja niin pois päin. Tilanne kehittyi niinkin pitkälle, että amerikkalaiselle CNN-TV-yhtiölle myöntämässään haastattelussa Medvedev hieman ärhäkkäästi palautti kaikkien (ja mm. Putinin) mieliin, että ñkaikki lopulliset päätökset tekee presidenttiò.

Tosiasiassa kaikki ei ole ihan näin. Toistaiseksi Medvedevin on ollut pakko sopia useista päätöksistään Putinin kanssa, mutta asteittain hän on tulossa entistä itsenäisemmäksi. Medvedevin ongelmana on se, että hän ei ole loppuun asti muodostanut ñjoukkuettaanò ï ryhmää uskollisia kannattajiaan, joihin voisi täydellisesti luottaa. Hänen seurueessaan on edelleenkin Putinin miehiä. Toisaalta eräitä heistä ei voida enää pitää sellaisina. Esimerkkinä mainittakoon tunnettu politeknologi Gleb Pavlovski, jota pidetäänYhtenäisen Venäjän perustajana. Toisaalta nimenomaan Pavlovski nimitti ensimmäisen kerran Putinia ñkansalliseksi johtajaksiò. Nyt Pavlovski ei enää muistele ñkansallista johtajaaò puhuessaan siitä, että Medvedev ñkerää nopeasti pisteitäò ja antaa läpinäkyvästi ymmärtää, että vuoden kuluttua Putinilla ei enää ole mahdollisuuksia tulla presidentiksi.

Ja niin kauan kun Medvedevilla ei ole omaa ñjoukkuettaanò, hän ei Putinin eroa tarvitse. Kysymyksessä saattavat olla muutkin näkökohdat. Huhutaan, että vielä viime vuoden marraskuussa, kun Putinillekin yhtäkkiä valkeni, että Venäjällä kukkii taloudellinen kriisi, pääministeri yritti erota, mutta Medvedev ei sitä hyväksynyt. Mitä varten hän tarvitsi, että hänen selkäänsä hengitti Putin, joka ei vielä ollut saattanut itseään huonoon valoon tuloksettomalla taistelullaan kriisiä vastaan? Syynä on se, että kun koittaa taloudellinen perikato, niin silloin myös Putin voidaan erottaa asettamalla hänet vastuuseen kaikesta.

Joka tapauksessa tavalla tai toisella nykyisen pääministerin ura on selvästi lähestymässä loppuaan. En tahdo ennakoida, koska nimenomaan pääministeri eroaa, mutta kuten vanha venäläinen sananlasku oikeudenmukaisesti toteaa, ñVenäjällä ei voi olla kahta tsaariaò. Mitä tulee Putinin luomaan korruptoituneeseen poliisi- ja keinottelijavaltakuntaan, niin tuskinpa sekään elää kauan perustajansa kuoleman jälkeen.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Luokattomasta yhteiskunnasta ja sen teoreettisesta perustelusta 2.

Neuvostoliitossa teoreettisessa kirjallisuudessa kommunistinen yhteiskunta nähtiin hyvin usein pelkästään tavaroiden, hyvinvoinnin, palveluiden yms. runsautena. Tämä on ymmärrettävää tilanteessa, jossa köyhä viljelijäväestö ja äärimmilleen riistetty tehdastyöväestö taistelivat välittömän fyysisen toimeentulon puolesta.

Tämä oli myös ymmärrettävää neuvostovallan alussa ja sosialismin rakentamisen ensimmäisinä vuosikymmeninä, jolloin keskeinen tehtävä oli väestön perustoimeentulon turvaaminen. Mutta teollistuneiden yhteiskuntien määrällinen kehitys, kulutuksen ja hyvinvoinnin kasvu synnyttivät ongelmia, jotka eivät enää sisältyneetkään pelkästään kategorian ñtavaroiden, hyvinvoinnin ja palveluiden runsausò- piiriin. Syntyi toisenlaisia ristiriitoja, jotka muuta kautta vaikuttavat ihmisten hyvinvointiin. Tänään aletaan olla tilanteessa, että samanaikaisesti kun tulee turvata ihmisten aineellinen toimeentulo ja esim. ns. kehitysmaiden talouksien kehittyminen vanhojen teollisuusmaiden tasolle, tulee voida torjua ekologiset ympäristökatastrofit, nälänhädät ja globaali elintarvikekriisi, pandemiat yms. Tarvitaan yhteiskunta, joka kykenee puuttumaan tähän ongelmakenttään kokonaisvaltaisesti. Tarkastelemme tässä osassa kommunistisen yhteiskunnan kysymyksiä puuttumatta kysymykseen miten ihmiskunta siirtyy luokkayhteiskunnasta kommunistiseen yhteiskuntaan.

Luokattoman yhteiskunnan yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima

Kehitys luokkayhteiskunnassa tapahtuu siten, että siellä yhteiskunnan perusta, tuotantovoimat, kehittyy jatkuvasti. Sitä vastoin yhteiskunnan päällysrakenne (esim. yhteiskuntajärjestelmä) saavuttaa aina vakiintuneemman olotilan. Tuotantovoimien kehitys johtaa tilanteeseen, jossa, pysyvä päällysrakenne alkaa jarruttaa tuotantovoimien kehitystä kärjistäen yhteiskunnan sisäisiä ristiriitoja, jotka ratkeavat yhteiskunnallisen ja vallankumouksellisen muutoksen kautta. Tästä seuraa luokkataistelun kautta yhteiskuntarakenteen ja vakiintuneiden yhteiskuntasuhteiden muutos ja kehitys. Kun luokkataistelu luokkayhteiskunnassa on yhteiskuntakehityksen liikkeellepaneva voima, niin miten tämä yhteiskuntakehitys tapahtuu sosialistisessa ja kommunistisessa yhteiskunnassa? Filosofian historia, (Progress 1982) toteaa seuraavati: *ñSiirryttäessä sosialismista kommunismiin vähittäismuutokset ja harppaus toteutuvat dialektisesti yhtenäisinä, mikä on samanaikaisten määrällisten ja laadullisten muutosten seurausò* sekä *ñKommunistisen yhteiskunnan rakentamisen jälkeen ei tule enää yhteiskuntamuodostumien vaihdoksia, vaan tuo laki ilmenee toisiaan seuraavien jaksojen vaihteluna yhden alati kehittyvän muodostuman puitteissaò*. Nämä arviot ovat varmasti oikean suuntaisia. Näissä kuitenkin pidetään lähtökohtana sitä, että sosialismista kommunismiin siirtyminen tapahtuisi vähittäisesti ilman siihen pakottavia yhteiskunnallisia ristiriitoja ja sen sisältönä olisi pelkästään siirtyminen ñjokaiselle kykyjensä mukaanò tapahtuvasta tuotteiden jaosta ñjokaiselle tarpeidensa mukaanò tapahtuvaan jakoon. Tällaista vaihetta ei esim. neuvostoyhteiskunnassa ollut näköpiirissä. Monestakin syystä voimme tänään päätellä, että myös kommunistiseen yhteiskuntaan siirtyminen tapahtuu yhteiskunnallisten ristiriitojen pakottamana. Neuvostoyhteiskunnassa ei huomioitu yhteiskuntakehityksen mukanaan tuomia uusia ristiriitoja, eikä mietitty yhteiskunnallisia keinoja niiden ratkaisemiseksi. Muutoin ne olisivat ilmenneet em. teeseissä. Ihmiskunnan siirryttyä luokattomaan yhteiskuntaan luokkataistelu ei ole enää yhteiskuntakehityksen perusta. Yhteiskunnan kehitys kyllä jatkuu jopa kiihtyvällä voimalla. Silloin kehityksen liikkeellepanevana voimana on maapallon ihmisten aineellisten perusongelmien ratkaisu sekä niiden ñuusienò kehityksen mukanaan tuomien ongelmien ratkaiseminen, jotka turvaavat ihmiskunnan ja sille välttämättömän ekosysteemin elinmahdollisuudet pitkälle tulevaisuuteen.Tämä kehitys tulee muuttamaan dialektisen kehityksen kautta yhteiskunnan rakennetta, ulkoista muotoa ja organisaatiota tavalla, jota meidän on tänään vaikea ennakoida.

Työllä keskeinen merkitys marxilaisuudessa

Marx ja Engels näkivät viisaasti, miten ihmiskunnan ja sivilisaation oleminen perustui työhön. He oikeastaan asettivat yhtäläisyysmerkin ihmisen ja työn välille ja päättelivät, kun tähän saakka ensimmäinen elämäntarve on ollut työvoiman uusintamiseen liittyen ravinto, pukeutuminen, asuminen yms. niin näiden sijaan työ muuttuu ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi. Tätä teesiä marxilaisessa käytännössä ja kirjallisuudessa on toistettu ilman, että sille välttämättä olisi löydetty mielekästä sisältöä. Miten tämä teesi voidaan sitten ymmärtää?. Jos tutkimme vaikkapa esim. Viktor Afanasjevin teosta ñMarxilaisen filosofian alkeetò (Progres 76) kohdassa ñKommunistinen yhteiskuntataloudellinen muodostumaò (sivu 205), niin ei tämä kysymys aukea. Tästä ja muista vastaavista kirjoituksista voimme koota seuraavan päätelmän: Kommunistisessa yhteiskunnassa kaikkien ihmisten suhde tuotantovälineisiin tulee olemaan samanlainen. Tästä johtuen ihmiset tietoisesti työskentelevät yhteiskunnan hyväksi hyödykkeiden tuotannossa. Tietoisuus tästä sekä siitä, että he tulevat saamaan osuutensa yhteiskunnallisesta tuotannosta liitettynä kommunistiseen kasvatukseen synnyttää tilanteen, jossa työstä muodostuu ihmiselle tärkein elämänarvo. Tällaisessa päättelyssä on varmasti paljon oikeansuuntaista, mutta silti se ei tunnu vakuuttavalta. Keskiössä on ajatus siitä, että yhteiskunnan tarvitsee toimia vain ihmisen aineellista kulutusta ja hyvinvointia silmälläpitäen. Mutta eihän tällaiselle kulutukselle voida esittää takarajaa eikä se tavoitteena poikkea paljoakaan siitä, mikä on kapitalististen markkinoiden tavoite. Tässä päättelyssä ei myöskään esitetä selkeää syytä tai ristiriitaa, mikä vaatii vaihtamaan sosialistiset tuotantosuhteet kommunistisiksi.

Työ muuttuu ensimmäiseksi elämäntarpeeksi

Tänään tiedämme, että itse kulutuksen kasvu synnyttää ristiriidan, jossa tuotannosta syntyvät teollisuuden ja muun infrastruktuurin päästöt uhkaavat planeettamme olemassaoloa. Emme voi ajatellakaan tavoitetta tulevaisuuteen, ellemme huomioi tämän kysymyksen ratkaisua. Mutta ihmisten ja kulutuksen määrällinen kasvu, markkinoihin perustuva kulutuskulttuuri, synnyttävät uusia ristiriitoja esim. em. globaalin elintarvikeongelman, pandemian, vesiongelman yms. muodossa. Pidemmällä aikavälillä itse maapallon ja lähiavaruuden muutokset synnyttävät olemassaolollemme uhkatekijöitä (luonnolliset ilmastomuutokset, maanjäristykset, asteroiditörmäys), jotka tulee kyetä torjumaan. Eli jo lähitulevaisuudessa yhä suurempi osa ihmisistä tekee työtä näiden ongelmien parissa. Nämä ovat luonteeltaan tehtäviä, jotka eivät tuota voittoa ja joiden suhteen tavaratuotannon arvolaki ei välttämättä toimi. Mutta niiden ratkaisemiseen tulee suunnata jatkuvaa työtä. Nekin, jotka tekevät työtä yhteiskunnallisten hyödykkeiden tuotannossa joutuvat palvelemaan näitä globaaleja tavoitteita tuottamalla niiden toteuttamiseksi tarvittavat laitteet sekä ylläpitämällä niiden piirissä työskentelevät ihmiset. Yhteiskunta mukautuu tilanteeseen, jossa joudutaan säätelemään turhaa aineellista kulutusta ja suunnittelemaan se alusta alkaen palvelemaan yksilön hyvinvointia ja yhteiskunnan kokonaisvaltaisia tavoitteita. Tällaisessa tilanteessa, jossa yhteiskunnallinen välttämättömyys (ristiriidan ratkaisu) sanelee välttämättömyyden siirtyä luokattomaan kommunistiseen yhteiskuntaan, työ tulee myös muuttamaan luonnettaan ja tulee ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi. Perusongelma on nyt olosuhteiden turvaaminen sille, että ihmiskunta voi jatkaa kehitystään ja että myös aineellisen hyödykkeen tuotto varmistetaan pitkälle tulevaisuuteen. Työ saa ongelmien ratkaisemisessa luovan luonteen, eikä muodostu tekijälleen taakaksi.

Alkukommunismi, ñsotakommunismiò ja ñekokommunismiò

Ihmiset elivät ennen siirtymistään orjanomistukselliseen luokkayhteisöön ns. alkuyhteisöllistä vaihetta, jota on myös nimitetty ñalkukommunismiksiò. Silloin ñtuotantovoimatò (keräily) kykenivät tuottamaan vain sen, mitä ihminen suoraan kulutti. Silloin olosuhteiden välttämättömyys saneli, että yhteisön kaikki jäsenet tekivät työtä koko yhteisön hyväksi. Näin varmistettiin se, mikä koko yhteisön olemassaolon kannalta oli välttämätöntä, että mahdollisimman moni yhteisön jäsen pysyi hengissä. Tämä yhteisö toimi kymmenien tuhansien vuosien ajan. Historiassa tunnetaan paljon esimerkkejä tilanteista, jolloin ihmisten keskinäiset suhteet ovat verrattavissa kommunistisiin suhteisiin. Sodan oloissa ihmiset ovat joutuneet useinkin yhteisen vastuun selviämisestä ja mukaudutaan ñtyö- ja kulutuskommunismiinò. Tänään näköpiirissämme häämöttää tilanne, jolloin esim. ilmastomuutos saattaa ajaa ihmiskunnan katastrofin partaalle. Mikäli tämän torjumiseen ei uhrata ajoissa työtä ja voimavaroja, mahdollisuus muuttuu todellisuudeksi. Silloin ehkä joudumme tilanteeseen, jossa pakon edessä on mukauduttava nopeasti ñsotakommunisminò tai alkuyhteisöllisen kommunismin kaltaiseen tilaan. Nimittäkäämme tätä vaikkapa ñekokommunismiksiò. Silloin syntyy tilanne, jossa joudumme yhteiskunnallisesti lyhyessä ajassa orientoitumaan kommunistisiin yhteiskuntasuhteisiin. Kyllä yhteiskunnallinen muutos kommunismiin voi näinkin tapahtua ja sitäkin kautta työ muuttuu ensimmäiseksi elämäntarpeeksi.

Luokkayhteiskunnan ja luokkataistelun funktio

Yhteiskuntien kehitys on edennyt viimeiset n. 5000 vuotta ratkottaessa yhteiskuntaluokkien välisiä taloudellisia ristiriitoja. Yhteiskuntakehitys on samalla edennyt orjayhteisöstä kapitalistiseen yhteisöön ja tänään elämme vaihetta, jossa edessämme on siirtyminen sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan. Tässä yhteydessä on nähtävä, mikä merkitys luokkayhteiskunnalla on kehitykselle. Valtion muodostumisesta Marx selvitti, että alkuyhteisössä tuotantovoimien kehittyminen vaiheeseen, jossa syntyi lisätuote synnytti myös luokkajaon. Samalla uudet tuotantovoimat edellyttivät laajaa ihmisten keskinäistä yhteistyötä. Ilman valtion muodostumista ihmiset eivät olisi tässä tilanteessa kyenneet käyttämään hyödykseen syntyneitä tuotantovoimia. Valtio toi mukanaan luokkajaon ja riistoon perustuvan yhteiskuntajärjestelmän. Mutta kansalaisia riistämällä yläluokka keräämällä itselleen rikkauksia organisoi valtiovallan avulla tuotantovoimien kehittämiseen välttämätöntä infrastruktuuria (tiet, pellot, kasteluverkosto, kaupungit). Luokkayhteiskunnan ansiosta tuotantovoimien kehitys nopeutui valtavasti. Yhteiskunnallisen luokkataistelun välityksellä tuotantovoimat ovat nopeasti edenneet kapitalistiseen vaiheeseen, ja saavuttaneet tason, että kaikkien maapallon ihmisten aineellinen elämä voidaan turvata siirtymällä sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään. Mutta mitä muuta tämä on merkinnyt? Jos tämä siirtymä-aika alkuyhteisöstä kommunistisen yhteiskuntajärjestelmän kynnykselle olisikin ollut 5000 vuoden sijaan 100000 vuotta, olisi tämän 100000 vuoden kuluessa mahdollista ihmiskunnasta riippumatta ilmetä ilmastollisia, geologisia ja astronomisia katastrofeja, jotka nopeasti katkaisevat tai ratkaisevasti vaikeuttavat sivilisaation kehitystä maapallolla. Luokkayhteiskunnan ja luokkataistelun kautta ihmiskunnan tämä kehitysvaihe on lyhentynyt ja meillä on tänään mahdollisuus tuottaa kaikille maapallon asukkaille aineellisesti turvatut olot ja aivan lähitulevaisuudessa meillä on reaaliset mahdollisuudet torjua luonnonkatastrofien vaikutusta. Tämä edellyttää kuitenkin että valitsemme sen yhteiskunnallisen kehitystien, joka vie kommunistiseen yhteiskuntajärjestelmään.

Voidaanko kommunismi toteuttaa yhdessä valtiossa?

Monet marxilaiset arvioivat tunnettujen historian esimerkkien perusteella, että kommunistista yhteiskuntaa ei voitaisi toteuttaa yhdessä valtiossa. On monia perusteita väittää asian olevan päinvastoin. Ajatelkaamme Neuvostoliiton kokemusta. Siellä sosialismia kehitettiin hyvin pitkälle. Neuvostoliitto oli tilanteessa, jossa olisi tullut valita kommunismin johtava yhteiskuntakehitys. Se olisi merkinnyt, että suuntaudutaan kehittämään politiikkaa, jossa valitaan ñpehmeämmät tuotantoprosessitò. Rakennetaan vähemmän mutta parempaa. Suuntaudutaan voimallisesti puhtaampaan energian- ja tavaroiden tuotantoon silläkin uhalla, että materiaalinen elintaso alenee. Suuntaudutaan ympäristön hoitoon, metsien ja vesistöjen hoitoon ja kehitetään tulevaisuuden teollisuusprosesseja. Tehdään Neuvostoliitosta tässä suhteessa esimerkkimaa. Jos näin olisi menetelty ja asia olisi perusteltu väestölle, ihmiset olisivat varmasti hyväksyneet tämän. Viime kädessä tämä olisi kehittänyt maan aineellista ja tieteellistä hyvinvointia ja tehnyt Neuvostoliitosta esimerkkivaltion. Oli poliittisia yms. syitä, että näin ei tapahtunut. Vastoin yleisiä käsityksiä, ei sosialismi ole kuollut. Lokakuun vallankumouksen seurauksena tänäänkin maailmassa on sosialismia kehittäviä valtioita ja sosialismiin suuntautuvia liikkeitä. Kommunismiin suuntautuva kehitys on tänään tie, jolla ratkaistaan tulevaisuuden haasteita. Kuten lokakuun vallankumouksen alla, tänäänkään imperialistiset valtiot eivät ole täysin yksimielisiä. Kyllä kommunismiin suuntautuva valtio voi tänään muodostua esimerkiksi muille ja kykenee oikealla politiikalla säilyttämään itsenäisyytensä. V

Kommunistinen tavoite valtaa joukot

Marxilaisuuden perustanlaskijat eivät esittäneet teoriaa siitä, miten kommunistinen yhteiskunta toimii ja sen ihminen toimivat. Meidän aikanamme yhteiskunta on kehittynyt siihen vaiheeseen, jossa voimme alkaa keskustella niistä kysymyksistä, joita kommunistisen yhteiskunnan tulee ratkaista, miten kommunistisen yhteiskunnan alempi ja korkeampi vaihe todella poikkeavat toisistaan jne.

On hyvin tarpeellista, että keskustelemme kommunistisen yhteiskunnan teoriasta. Jos kykenemme määrittelemään perustellun vision tulevaisuudelle, se myös näyttää miten sen toteuttamiseksi tänään tulee toimia. Ja oikea vaihtoehto kapitalismille myös organisoi joukot liikkeelle.

Heikki Männikkö

Virossa kuntavaaleissa käänne vasemmalle

Viron kuntavaaleissa lokakuun puolessa välissä venäläiset lopullisesti kostivat Pronssisotilaan siirron pääministeri Andrus Ansipille. Odotetun voiton vei venäläisten äänet kerännyt, vasemmistolaisena pidettävä oppositiopuolue keskusta. Talouskriisin kanssa painelevat hallituspuolueet oikeistopuolueet, reformistit ja Isänmaa ja Respublican liitto (IRL) kärsivät tappion. Keskusta keräsi koko maassa 31,5 prosenttia äänistä, kun reformipuolue sai äänistä 16,7 prosenttia.

Tallinnassa keskustan voitto oli vielä murskaavampi. Se keräsi äänistä yli puolet, 53,5 prosenttia ja voi hallita kaupunkia yksin. Keskustan voittoa selittää erityisesti se, että Viron kuntavaaleissa myös Virossa asuvat Venäjän kansalaiset ja ei-kansalaiset saavat äänestää. He merkitsevät yhteensä noin 200 000 lisä-ääntä verrattuna parlamenttivaaleihin, joissa heiltä puuttuu äänioikeus. Vaalien ääniharava oli keskustan puheenjohtaja Edgar Savisaar. Savisaar avasi hetki ennen vaaleja Moskovan edelliselle patriarkka Aleksille aukion Tallinnassa ja kävi ennen vaaleja tapaamassa Venäjän johtoa. Keskusteluissa tuomittiin historian vääräntäjät. Tosin Savisaar lievensi lausuntojaan virolaisessa mediassa. Hän sai 39 000 ääntä pääsääntöisesti venäläisiltä.

Kuntavaaleissa virolaiset ensimmäistä kertaa ymmärsivät, mitä tarkoittaa, kun venäläiset saavat äänestää. Heiltä oli ensimmäisen kerran poistettu kaikki esteet. Venäläisten ei tarvitse enää rekisteröityä vaalikelpoiseksi ja todistaa asuneensa paikkakunnalla vähintään viisi vuotta. Äänestysaktiivisuus nousi korkeaksi, 60,3 prosenttia.

Kuntavaaleissa kärsivät tappion myös Vihreät ja venäläisten omat vaalilistat. Kuntavaalit näyttivät Viron poliittisen kentän luonnottomuutta ja sementoitumista. Venäläisten päätyminen ryhmänä keskustan taakse ei voi heijastaa ainoastaan poliittisia mielipiteitä vaan kertoo myös etnisistä jännitteistä. Keskusta edustaa virolaisia, jotka tulevat toimeen venäläistensä ja neuvostomenneisyytensä kanssa. Vastapuolella ovat puhtaasti virolaisten puolueet, nationalistiset reformistit ja IRL, jotka kiivaasti vastustavat venäläisten kansalaisuuden saannin helpottamista ja äänioikeutta parlamenttivaaleissa. Ne hallitsevat parlamentissa Toompealla, kun keskusta tulee jatkossa pitämään valtaa Tallinnassa.

Keskusta on vaalien jälkeen lähtenyt rakentamaan vasemmistorintamaa vuoden 2011 parlamenttivaaleja varten. Keskusta hakee yhteistyötä Tallinnassa sosiaalidemokraattien kanssa ja teki liittymistarjouksen Kansanliitto-nimiselle puolueelle. Kansanliitto on perinteisesti maalla edustanut niin sanottua ñkolhoosiväkeäò, ja on sijoitettu poliittisella kartalla keskustavasemmistoon.

Leena Hietanen

Tallinna on miehitetty

Tallinnan pronssisoturi

Virossa on alkanut maansuru, kun kuntavaaleissa venäläiset pääsivät jo toistamiseen hallitsemaan Tallinnaa. ñTallinnan miehityksestä on tullut pysyvä ilmiö, johon virolaisten on aika sopeutua kuten Viron sosialistiseen neuvostotasavaltaanò, pakinoitsija Andrus Kivirähk toteaa Eesti Päevalehdessä. (http://www.epl.ee/artikkel/480958)

Tallinnan kaupunginvaltuustoon pääsi 33 venäläistä, jotka puhuvat murtaen viroa, jos ollenkaan. Valtuustossa on 79 paikkaa. Keskusta sai yksinvallan kaupunginvaltuustossa 44 edustajalla. Puolue on tarjonnut yhteistyötä kahdeksan valtuutettua kaupunginvaltuustoon saaneille sosiaalidemokraateille, jotta Tallinnan hallintaan saadaan edes vähän virolaista verta.

Virolaisten järkytys venäläisten menestymisestä Tallinnassa kertoo siitä, miten vieraantuneita virolaiset ovat omasta todellisuudestaan. Pakinoitsija Kivirähk muistuttaa, miten hän jo neljä vuotta sitten ensimmäisen kerran varoitti Tallinnan joutuneen miehityksen kohteeksi keskustan päästessä yksin valtaan. Kivirähk pitää pelottavana sitä, että sosiaalidemokraatit ryhtyvät yhteistyöhön miehittäjähallinnon kanssa, koska vaarana on, että seuraavissa parlamenttivaaleissa 2011 keskusta pääsee valtaan sosiaalidemokraattien avulla. Virolaisten pitää siis varoa äänestämästä sosiaalidemokraatteja.

Heti tiistaina kuntavaalien jälkeen ñKansalaisetò-televisio-ohjelmassa Eesti Ekspress-lehden päätoimittaja Priit Hõbemägi arvosteli sitä, että Virossa oikeistopuolueet, reformisti ja IRL (Isänmaa ja Res.) ovat laskeneet, että virolaisen ääni on kaksi kertaa arvokkaampi kuin venäläisen ääni. Nyt paljastui, että asia ei ole niin. Samassa ohjelmassa toimittaja Rein Veidemann totesi, että Virossa on koko ajan luultu, että 250000 venäläistä muuttaa maasta Venäjälle eikä kenellekään tullut mieleen, että he saavat myös äänestää. Ohjelman vetäjän, toimittaja Aarre Rannamäen ainoa lohdutus läsnäolijoille oli, että venäläiset eivät sentään saa vielä äänestää parlamenttivaaleissa.

Kuku-radiossa mentiin vielä pitemmälle. Siellä toimittaja kysyi, voitaisiinko Virossa peruuttaa venäläisten äänioikeus kuntavaaleissa? Sosiologi Juhan Kivirähk, pakinoitsija Kivirähkin veli, mietiskeli, että annettujen oikeuksien poisottaminen on aina vaikeaa. Tosin Eurooppa ei näe mitään valittamista venäläisten kohtelussa Virossa. Sen sijaan Euroopassa on keksitty, että virolaiset ovat fasisteja. Tästä leimasta on Kivirähkin mielestä vaikea päästä eroon, joten Virossa on vain totuttava siihen, että venäläiset saavat äänestää kuntavaaleissa.

Oikeiston avuttomuus venäläisten suhteen on täydellinen. Reformipuolueen puheenjohtaja Andrus Ansip, Natsi-Ansip, on venäläisille seuraava Hitleristä hänen siirrettyään Pronssipatsaan. IRL:n Mart Laar on puolestaan kansalaisuus- ja kielilakien toteuttaja, venäläisten ykkössortaja. Natsi-Ansipin ja Natsi-Laarin takana on 200 000 virolaista mamukriittistä ñhalla-ahoaò, jotka hyväksyvät vain etnisesti puhtaan Viron. Nämä ñhalla-ahotò ovat pahempi turvallisuusuhka Virolle kuin koskaan ne 200 000 venäläistä, joilta puuttuu Viron kansalaisuus.

Suomesta on koko ajan tuettu oikeistopuolueita jo Andrus Ansipin edeltäjän, Siim Kallasin ajoista. Eräs tunnetuimpia tämän Kallas-Ansip-Laarlinjan kannattajia on arvon professori Jarmo Virmavirta. Hän on ollut uskovinaan kolmikon tarinaa siitä, että he takaavat markkinatalouden Virossa. Taloutta keppihevosenaan käyttäen he loivat taustalleen tämän ñhallaaholaistenò armeijan. Kun Viron apartheidia puretaan, Jarmo Virmavirta joutuu vastuuseen siitä, että hän on ollut takuumiehenä selittämässä Ansip-Laar-linjan ñhalla-aholaisuuttaò demokratiana.

P.S. Virossa on yksi rehellinen toimittaja. Se löytyi Eesti Ekspressistä, kun lehti julkaisi Petri Krohnin ja allekirjoittaneen jutun ñViron miehitysmyytistäò. Toimittaja otsikoi jutun ñVirolla on fasistinen apartheidhallitusò. Juttu löytyy suomenkielisenä virolaisen version alta.

(http://www.ekspress.ee/2008/06.divalitsus)

Leena Hietanen

Ovatko sotasyylliset sittenkin sotasyyllisiä?

Jo useamman vuoden ajan olen seurannut, kuinka eräät piirit ovat pyrkineet ajamaan omia Karjalan kannakseen liittyviä intressejään mm vaatimalla sotasyyllisten tuomioiden purkamiseta. Joukkoon on kuitenkin viimeaikoina alkanut liittymään myös valtiovallanedustajia. 20. 10. 2008 KKO antoi ymmärtää kuinka tuomiot olisivat hallitusmuotomme vastaisia, vaikkakin KKO ei omaakaan oikeuksia tuomioiden purkamiseen. Heti perään prof. Jyrki Virolainen &prof Kauko Sipponen alkoivat jakamaan mahdollisia tapoja tuomioiden purkamiseksi.Eikä siitä kestänyt kauankaan kun oikeusministeri Tuija Brax asetti Lindstedt & Löytömäen tutkimaan sotasyyllisyysasiaa. Tässä on huomattava että näissä tapahtumissa mellastetaan ennen kaikkea sillä, kuinka tuomiot olivat perustuslainvastaisia. Ja juuri se tekeekin tilanteesta uhkaavan sillä, ensinnäkin, tuomioiden perustuslain vastaisuudella luodaan poliittisessa johdossa tuomioiden purkamiseen tarvittavaa sopivaa ilmapiiriä ja toiseksi, sillä pystytään peittämään Rytin & kumppaneiden rikollisuuden luonne & laatu. Ja kuin tilauksesta pyöräytti Loviisan sanomat 16.10. 2009 tutkimuksen jonka mukaan 57% suomalaisista tukisi sotasyyllisten tuomioiden purkamista.

Sotasyyllisten tuomioiden purkaminen, vedoten tuomioiden jälkijättöisyyteen, sisältää seuraavanlaisen ongelman: nimittäin samalla tavallahan tuomittiin myös fasistisen saksan johtajat, siis ñvoittajan oikeudellaò. Jos nyt purettaisiin fasistien suomalaisten perässäjuoksioiden tuomiot, niin eikö Braxin pitäisi silloin vaatia myös Nürnbergin tuomioiden purkamista samoin perustein ? On myös muistettava että lakia on Suomessa ennekin rikottu. Ryömä / Viikit tuomittiin todisteilla jotka olivat täysin riittämättömät, mutta en ole kuullut rytistien huutavan heidän perään. Ero Rytin & kumpp. sekä Ryömä / Viikkien välillä oli siinä että ensimmäiset tuomittiin jälkijättöisellä lailla rikoksesta jonka he tekivät ja jälkimmäiset tuomittiin rikoksesta jota he eivät tehneet. Toinen hyvä esimerkki siitä kuinka Suomessa osataan kyllä pykäliä viilata tarpeen mukaan on 7. joulukuuta 1918 annettu asetus, jonka viidennessä pykälässä annetaan syytesuoja niille valkolahtarien komentajille, jotka luokkasodan aikana olivat harrastaneet kansanmurhaa. Eipä rytistit tuonkaan vääryyden perään ole paljonkaan meteliä pitänyt? Neuvostoliitto ei vaatinut Suomen sotasyyllisiä lähetettäväksi Nürnbergiin tai Moskovaan tuomittavaksi tekemistään rikoksista, vaan antoi Suomelle mahdollisuuden itse tuomita syyllisensä (silläkin seurauksella että Ryti & kumpp. selvisivät huomattavasti helpommalla kuin fasistisen Saksan poliittiset & sotilaalliset johtajat, ja muistettava on kuinka eräs ruotsia mongertanut entinen Venäjän virkaheitto upseeri onnistui luikertelemaan vastuustaan kuin koira veräjästä isä aurinkoisen luvalla.

Yksi kummallinen ajatus jota Pro-karelia viljelee on se, kuinka Ryti & kumpp. tultua tuomituksi myös Suomen kansa olisi tullut syyllistetyksi (kun se kerran oli valinnut Rydin). Ensinnäkin on muistettava, ettei tuolloin Suomen kansalle juuri muutakaan mahdollisuutta annettu valittavakseen. SKP oli maan alla ja mikä tahansa, joka päättäjistä haiskahti ñkommunistiseltaò kiellettiin. Lisäksi Paasikivi heitti pyyhkeen kehään ennen kuin ottelu presidentin virasta edes kunnolla alkoi. Toisekseen Ryti, vaikka kansan valitsemanakin, edusti valtiovaltaa eikä kansaa, jota taas puolestaan edusti eduskunta, eikä sillä ollut mitään mahdollisuutta vaikuttaa Rytin sisäpiirin sotaanlähtökaavailuihin. Jotta kansa (tai oikeammin kansanedustuslaitos) olisi syyllistynyt sodanaloittamiseen niin kuin Ryti siihen syyllistyi, olisi sotilaiden neuvottelutulokset fasistien kanssa pitänyt tuoda eduskunnan päätettäväksi.

Yhdessä asiassa Rytin verisen kilvenkiillottajat ovat oikeassa vaatiessaan tuomioiden purkamista. Rytin väitetään huokaisseen helpotuksesta kun hän sai kuulla, että häntä syytetään vain sodan aloittamisesta eikä suinkaan sotarikolisuudesta. Uola Silvennoisen tutkimuksen Gestapon ja Suomen Gestapon (Valpo, mutta ei se punainen) välisestä yhteistyöstä (kuten myös 18 000 neuvostovangin kuolemasta) nostattaa kysymyksen, pitäisikö Braxilta vaatia pikemminkin Rytin & kumppaneiden julistamista sotarikollisiksi.

Ville Rahikainen

Työväenliikkeen yhteistyöstä

SKP:n ja SKDL:n hajotusajan historiasta on yhtä monta käsitystä kuin on vasemmistolaisia järjestöjen sirpaleita. Ryhdyttäisiin katsomaan eteenpäin. 2011 on tulossa eduskuntavaalit, jos ei jo ennen. Jos entisiltä pohjilta lähdemme jokainen omine listoineen vaaleihin, tuloksen tiedämme jo etukäteen. Ennestäänkin tulee isot ongelmat ehdokkaiden saamisessa. ñ2011 mennessä meidän on voimamme yhdistettävä ja se ei tapahdu hetkessä vaan siihen suuntaan meidän tulee aloittaa askeleet keskustelemalla yhteisistä tavoitteista ja toiminnasta. Yhteisiä opintokerhoja pystyyn ja esimerkiksi voisimme aloittaa yhdessä NATO-vastaisen seminaarin järjestelyt. Vapuksi on saatava yhteiset vappumarssit, laajennetuin joukoin. Näissä saisimme kokemusta yhteistoimintaan, ettemme toisiamme pelkäisi omine erinomaisuuksinemme.

Keskustelun ja yhteisen toiminnan kautta sitten selviää, minkälaista yhteistyöjärjestöä me tarvitsemme. Ei sitä kukaan voi valmiiksi toisille tehdä.

Terveisin Teuvo Taskinen, Siilinjärvi.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Hunajaa ja pellonlaidalla

Mennyt kesä ei tuonut hyvää satoa mehiläishoitajille. Kotimaassa kesät ovat olleet erilaisia ennenkin, mutta nykyisin kesät tuppaavat olemaan hunajan kannalta liian kuivia. Satokautena, sopivaan aikaan ei tule sadetta.

Eipä hätää, EU on tullut hätiin. Kun on hyvä satovuosi, niin meille tuodaan enenevässä määrin tuontitavaraa. Säästyy kotimainen hunaja pahanpäivän varalle seurauksella, että hoitajien määrä on jyrkässä laskussa. Tulee työttömiä lisää, tai lisäansio jää saamatta.Raha siirtyy ties minne, kun meille tulee sellaista hunajaa, joka ei ole edes EU:sta kotoisin, kun se on kerätty kahvin kukista ja on elintarvikkeeksi kelpaamatonta. Se on harmillista, kun tiedämme, että hunajaa arvokkaampi on se pölytystyö minkä mehiläiset tekevät luonnossa. Luontomme olisi monimuotoisempi. Tuotu ylijäämähunaja voi olla hyvinkin vanhaa. Hunajan parhaat ominaisuudet säilyvät vähän yli kahden vuoden. Kaupan porras kuuluttaa, että he suosivat kotimaista tuotantoa. Panin merkille, että oli mikä tuote tahansa, jos tuotteita oli ulkolaista, niin kotimainen ei missään tapauksessa ollut hyllyssä silmän ja hyvällä ottokorkeudella. Ja milläs pätkätyöläinen tai työtön ostaa huomattavasti kalliimman kotimaisen tuotteen, hyvä kun saa jotain hampaan koloon sillä rahalla, mitä me jokainen maksamme EU:n pohjattomaan kassaan. Päinvastoin olisi tuettava moninkertaisesti omaa maataloutta. Nyt kun kotimaisen hunajan kauppa ei käy hyvin, ammattihoitajat haluavat harrastaja tarhaajat pois alalta. Riita on karmea, mutta ammattihoitajat eivät näe, että puussa on myös oksia. Syy on omistavassa luokassa, kun propaganda suositteli rahanvallan liitoa EU:ta. Nyt on menty sitten ojasta allikkoon koko maamme maataloudessa. Ennen haukuttiin naapurimaan suurten yksikköjen maataloutta, nyt se on arkipäivää.

Takana päin on aika, kun meidän maamme pystyi loistavasti ylläpitämään 200 000 perheviljelmää. Silloin saimme syödä 70%:sti omaa tuotantoa. Nyt syömme EU:n ylijäämävarastoja - tai mitä tuotuja? Kuinka on käynyt lähiruoan? Onko niin, että se kaukaa tuotu ei saastuta yhteistä maapalloa ollenkaan? Pienviljelmät eivät kannata ollenkaan. Suurtaloudet vain pysyvät jotenkin hengissä.Pohjoisen olosuhteissa tuotantokustannukset ovat huomattavasti korkeammat kuin tuonti elintarvikkeet ovat.EU:n ollessa rajasuoja on poistunut. Tuotteiden hinnat ovat viljelijöille tuotantokustannusten tasolla, jolloin pienviljelmillä ei ole mitään mahdollisuuksia, joten meillä on käynyt niin, että tilojen määrä on tipahtanut noin kolmannekseen. Viljelijäväestökin on pantu omalta osaltaan maksumiehiksi uusliberalistisen voittojen saalistukseen ja rahaa on viety maailman tuulin ennätysmäärä.

Viljelijän on kaikessa laskettava kustannuksista. Esimerkiksi peltoja kynnetään hyvin vähän vaan maahan isketään vahvoja myrkkyjä rikkakasveille ja tuholaisille, jotka saastuttavat pohjavedetkin. Saadaksemme hyviä elintarvikkeita tulee saattaa rajasuoja. Vähän enemmän työtä ja vähemmän myrkkyjä. Lähiruoka on paras vaihtoehto, saadaan lisää työpaikkoja ja omavaraisuus nousee , nyt se on hävyttömän pieni.

Tämän kesän hunajan laatu on hyvää. Ei kun tekemään hunajaisia ruokia tai laittamaan lasilliseen vettä reilu teelusikallinen hunajaa ja sekoitus illalla jääkaappiin ja se aamulla tyhjään vatsaan, niin entsyymit alkavat toimia aamusta alkaen mielukkaasti.

Esko Koivisto

Armeijasta uusi Pihkalan kaarti?

Julkisten ja hyvinvointialojen liiton, JHL:n 11.09 pitämän työnseisauksen aikana puolustusvoimat käski neljällä lentokentällä omat pelastuspalveluryhmänsä tekemään ilmailulaitos Finavialle kuuluvia lakonalaisia töitä.Tapahtuma on mielestäni vaarallinen ennakkotapaus ja on jäänyt liianvähälle huomiolle julkisuudessa.

Nyt on pää avattu, onko talvella mahdollisesti alkavan AKT:n lakon aikana odotettavissa armeijan yrittävän lakon murtamista? Olen odottanut SAK:n uuden johdon reagoivan tapahtuneeseen rikkurointiin jyrkästi. Ilmeisesti siellä kuitenkin on jo menetetty usko vaikuttamiseen ja odotellaan vaan ministerin nimitystä. Olisiko aiheellista suorittaa opintomatkoja Etelä- ja Keski-Eurooppaan. Siellä on työläisten etuja puolustettu tuloksiakin tuottamalla lähtemällä kaduille ja pistämällä valtakunta muutamaksi päiväksi yleislakkoon.

Suomen työtätekevät on saatu harvinaisen apaattisiksi ja alistuneiksi. Suomalainen kapitalisti on aina valmiina käyttämään myös väkivaltaa etujensa ajamisessa. Kuukausi sitten vietimme Kemin veritorstain 60-vuotismuistoa. Kun 1956 yleislakon jälkeen eduskunnassa käytiin yleiskeskustelua lakosta maalaisliiton kansanedustaja Matti Miikki tunnusti harkitun myös armeijan käyttämistä lakkolaisia vastaan. Asia on todennettavissa eduskunnan vanhoista pöytäkirjoista.

Yleislakko on pahin kirosana monelle ay-johtajalle. Kuitenkin nykyoloissa vain yleislakolla olisi mahdollisuutta puolustaa edes niitä vähäisiä oikeuksia mitä työkansalla vielä on olemassa. Työkalupuolue kokoomuksen työläisyys onneksi paljastunee seuraavissa vaaleissa. Huuhaa uppoaa kansaan aikansa mutta nälkä esimerkiksi on hyvä silmien aukaisija.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Onnistuneet vaalit Afganistanissa?

Aina sanavalmis ja ajatusten jättiläinen eli ulkoministerimme A. Stubb on todennut Afganistanin vaalien sujuneen hyvin. Kyseisen huomion Aleksanteri teki heti vaaliuurnien sulkeuduttua. Myöhemmin A on hieman joutunut peruttelemaan sanomisiaan mutta eihän se ole ensimmäinen eikä viimeinen kerta. Miksiköhän Stubb oli niin luottavainen vaalien sujumisesta? Eiköhän länsi laittanut aika paljon likoon rahaa ja sotilaitten henkiä tarkoituksella saada miehitykselle jonkinlainen legitimiteetti eli laillisuuden kaapu.

Vaaleista tuli kuitenkin farssi, pahemmanlaatuinen ilveilytilaisuus. Vaalitietojen alettua tulla tipoittain paljastui kummankin pääehdokkaan voittaneen, Karzai yli 50%, Abdullah 60% ,sehän tekee vain 110%. Äänestysprosentista ei ole kuulunut mitään, vain eräällä alueella kerrottiin päästyn 140 %, joka lienee maailman huippua. Samoin äänestystulosten laskeminen, uurnia ei oltu suljettukaan kun jo ilmoitettiin Karzain saaneen yli 50% äänistä. Tosin alkuspurtti oli liian nopea, menivät maitohapoille. Nyt kolmenkaan viikon kuluttua lopullisia tuloksia ei ole voitu ilmoittaa. Sivupoikkeamana kannattaisi Suomenkin ottaa opiksi Afganistanin vaaleista. Kun tarpeeksi kauan laskee vaalituloksia niin kyllä se oikeakin tulos sieltä löytyy.

Ulkoministerimme puolustelut Afganistanin sodalle ovat kuin Yhdysvaltain ulkoministerin esittämiä. Nykyisen kokoomusjohtoisen hallituksen aikana Yhdysvaltain ja muun lännen nuoleskelu ja nöyristely saa jo tragikoomisia piirteitä, ei olla enää länteen rähmällään vaan ollaan jo saappaannuolemisasennossa. Muutenkin eletään kuin -30 luvulla. Armeijaa käytetään jo lakkojen murtajina, vihankylvö naapuria kohtaan kiihtyy jne. Toivottavasti lopputulos ei ole yhtä karmea kuin -30 luvun uhoamisen jälkeen.

Reino Welling,
Jämsänkoski

USA käyttää reppufirmoja sodissa ja kidutuksissa

Unsere Zeit julkaisi 28/8-2009 artikkelin otsikolla USA yksityistää sodat ja kidutukset. Palkkasoturien käyttöä on ollut ilmeisesti aina. Monet ñkriisinhallitsijatò vaativat kovempia otteita ja esimerkiksi muukalaislegioonalaisten käyttöä kuten Ahtisaari ehdotti Kosovossa.

Tapasin Ruotsin lautalla erään ñkriisinhallitsijanò, joka oli ollut Irakissa juuri jenkkien reppufirmassa. Hän oli suomalaisen liikemiehen poika Ruotsista. Hän kertoi nykyisin opiskelevansa kriisinhallintaa Tampereen yliopistolla. Hänen hermonsa oli loppuunpalaneet.

UZ siteerasi Newsweek-lehteä, joka kertoi virallisista lähteistä saaneensa tietää, että CIA on käyttänyt reppufirmoja Irakissa ja Afganistanissa kidutuksissa ja muissa likaisissa töissä. Kidutuksissa on käytetty erilaisia menetelmiä, kuten sähköshokkeja ja valeteloituksia. Kyse oli Bushin aikaisesta käytännöstä, joka näyttää jatkuvan.

Kyseinen firma on ñkunnostautunutò kidutuksissa. CIA-pomo Leon Panetta kertoi USA kongressin kuulustelussa, että Blackwater sai 2004 tehtäväksi likvidoida Al-Qaida epäiltyjä, kun murhilla ei saavutettu toivottuja tuloksia, niin toimet keskeytettiin. Kongressissa oli kuitenkin kerrottu vain parille ñluotettavalleò edustajalle operaatiosta.

Panettan kertomus valaisee hiukan salaisten järjestöjen toimintaa. ñ Der Spiegelò haastatteli paria entistä palkkasoturia, jotka olivat olleet Pakistanissa vankien käsittelyssä, jotka sittemmin joutuivat Guantanamoon. Blackwater operoi useissa maissa, kuten Uzbekistanissa. Nämä operaatiot ajoittuvat siihen kauteen, kun nykyinen sotaministeri Robert Gates oli CIA:n johtaja.

Näkyvimmät Blackwaterin tehtävät miehityksen aikana ovat olleet USA:n lähetystön ñVihreän vyöhykkeenò ja öljyputkien vartiointi. Blackwater ohjailee Afganistanista käsin Pakistanin pommituksia, jossa oletetaan talibaanien piileskelevän.

Blackwater operoi jo 90-luvun alussa Bosniassa ja ñhoiti hommatò Georgian ñRuusujen vallankumouksessaò 2003.Blackwater hoitelee öljy bisneksiä myöskin Azerbeitshanissa ja Kasakstanissa.

Blackwaterin johtaja on kiihkouskovainen Erik Prince. Hän hankkii henkilökuntansa pääasiassa Latinalaisen Amerikan kuoleman prikaateista. Heillähän on jo aikaisemmin saatu CIA-koulutus julmuuksiin. Alalla USA:ssa operoi myös Triple Canopu ja DynCorp. Veronmaksajat saavat maksaa näistä palveluksista noin miljardi dollaria vuosittain. Lehtitietojen mukaan näitä ñvartijoitaò on Irakissa 60.000 eli saman verran kuin sotilaita.

Bernd Redlich
Käännös Wäinö Pietikäinen

August Dickmann teloitettiin 70 vuotta sitten

Ensimmäinen omantunnonsyistä aseista kieltäytynyt August Dickman teloitettiin 70-vuotta sitten. Saksassa tehtiin sotarikoksia määrällisesti eniten ja siksi siellä vietetään tiuhaan sotarikosten vuosipäiviä. On merkillepantavaa, että lähinnä vain kommunistit tajuavat edelleenkin fasismin vaaran, joka on hyvin talvehtinut. August Dickmann oli kuollessaan 29-vuotias Jehovan todistaja, kun hänet teloitettiin 15 syyskuuta 1939 Sachsenhausenin keskitysleirissä hän selitti, että hänestä ei koskaan tule sotilasta, eikä hän koskaan tule ketään tappamaan. Jehova kieltää sotimisen ja ei ole tunnustanut Hitleriä Saksan kansan johtajaksi. Hitler on pahuuden perikuva ja Saatanan työkalu. Dickmann sanoi, että hän kantaa vastuunsa tekemistään. Sachsenhausenin komendantti Baranowski pyysi Heinrich Himmleriltä luvan, että teloitus tapahtuisi kaikkien vankien läsnäollessa. Himmler antoi välittömästi luvan. Leirillä oli silloin noin 380 Jehovan todistajia ja heidän joukossaan Dickmannin veli Heinrich.

15 syyskuuta 1939 leirillä oli 8500 vankia ja teloituksen aikana Jehovan todistajat sijoitettiin eturiviin. Teloitusplutoonaa johti Rudolf Höss, joka sittemmin toimi Auschwitzin komendanttina ja sodan jälkeen hirtettiin Puolassa. Höss ampui henkilökohtaisesti teloituksen jälkeen Dickmannia päähän. Saksan yleisradio kertoi teloituksesta useita kertoja. Saksan lehdistö tiedotti, että teloitus oli suoritettu Himmlerin käskystä. Muutama päivä myöhemmin New York Times kirjoitti, että August Dickmann oli ensimmäinen aseistakieltäytyjä, joka teloitettiin omantunnon syistä toisessa maailmansodassa. Noin 10 vuotta sitten laitettiin Dickmannin muistotaulu teksteineen Sachsenhauseniin.

Wäinö Pietikäinen käänsi yllä olevan tekstin UZ 11/9-2009 numerosta On surkuhupaisaa, kun keskustelin erään Jehovan todistajan kanssa, niin hän totesi, että natsismi on poissa samoin kuin kommunismi. Ei pienintäkään ajatusta siitä, että neuvostokansa maksoi vainajina puolet koko toisen maailmansodan uhreista tuhotakseen natsismin. Olen useissa maissa keskustellut natsismista ja valitettavasti useimmat toteavan, että natsimin vaara on ohi.

Wäinö Pietikäinen

Tukea Kansan äänelle

Heikki Männikkö 84,00 e, Reijo Katajaranta 60,00 e, Hannu Kautto 40,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Larmo Lehtola 20,00 e, Eira Kärki 25,00 e, Timo Kangasmaa 20,00 e, Kalevi Wahrman 30,00 e ja Kaija Siippainen-Wahrman 14,00 e.

OKO 554114-227966

Kuka sotii ja miksi?

Afganistania oli aikoinaan nujertamassa Neuvostoliitto. Samaan tapaan kuin hieman myöhemmin USA Irakin avulla Irania. Turpiin tuli. Nyt Afganistania miehittää USA liittolaisineen. He ovat mukana sodassa kuten Saksa Suomen kansalaissodassa toisen heille ñsopivammanò osapuolen rinnalla. Välillä Afganistanissa oli oma hallintonsa, jossa Taleban oli näkyvästi mukana. Huumekauppa ja terrorismi olivat paremmin hallinnassa kuin milloinkaan viime vuosikymmenien aikana. suomalaisetkin poliitikot, Stubb, Häkämies ja nyt Vanhanenkin, puhuvat YK:n mandaatista aivan kuin 1950-luvulla Koreassa, jolloin Koreaa syytettiin ñhyökkääjäksiò. Tuolloin homma torjuttiin Kiinan tuella. Kuten tuolloin niin nytkin imperialistit ovat kutsumassa vapautta ja itsenäisyyttä haluavia kansoja aina hyökkääjiksi. Algeriasta, Kuubasta, Palestiinasta, Koreasta, Kiinasta, Vietnamista Iraniin ja Afganistaniin. Albania taisi olla harvoja poikkeuksia, jonka fasismin vastainen taistelu hyväksyttiin, varsinkin kun se varhain irrottautui Neuvostoliiton johtamasta ñtoisesta ñ maailmasta. ñHistorian kulkua ei taakse päin voi tuupata, ja tyrannit saa aina palkkansaò. Näin uskon käyvän myös Palestiinassa ja Afganistanissa. Unikot ovat kukkina kauniita. Näkee vaikka mökillämme Kukkolammilla, kiinaksi Gongji Hu.

Ex-puolustusvoimain komentaja Hägglundkin on jo eri mieltä natolaisten kanssa: ñSuomesta on tullut osapuoli sisällissodassa, johon sen ei pitäisi osallistua.. Mitä se meille kuuluu, onko siellä Taleban johdossa tai ei... Amerikkalaisilla on omat motivaationsa, mutta mitä me eurooppalaiset siellä teemme.ò

Hupaisaa, että nytkin ratkaisun voi ehkä tarjota vain Kiina, ja jopa ilman sotilaita ja täsmäaseita. Kuunnelkaapa vaikka Bob Dylanin laulua Masters of War. Tai katsokaa Stanley Kubrickin elokuvaa Paths of Glory. Niistä on yli neljäkymmentä vuotta. Emmekö voi oppia mitään?

Ari Kukkonen

Uudenvuoden tervehdys Kansan *äänelle*

Tervehdykset palautetaan 16.12. 2009 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki tai Kansan äänelle os PL 780, 00101 Helsinki
Henkilötervehdys 2e ja järjestötervehdys 10 e.

Paikkakunta / kaupunginosa / kylä

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille lauantaina7.11. 2009. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 10.30 Ilmoittautumiset Esko Auervuolteelle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

SFT suorittaa muistomerkkikäynnin Eläintarhan kansalliselle punaisten muistomerkille sunnuntaina 6.12.2009 klo 11.00. Puhuu Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

Tapahtumia

Suomi-Korea-seuran syyskokous pidetään torstaina 12.11. 2009 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Toimikunta kokoontuu samassa paikassa klo 17.00.

Kokouksessa käsitellään mm. Suomi-Korea-seuran 40-vuotisjuhlien valmisteluja sekä keskustellaan seuran valtuuskunnan äskeisestä matkasta Korean Demokraattiseen Kansantasavaltaan.

Tervetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman kokous torstaina 19.11. 2009 klo 18.00 Hermannin kerholla Hämeentie 67. Käsitellään loppuvuoden toimintaa, Kansan äänen numeroa 6/09 sekä lehden toimitustyön kehittämistä. Johtokunnan ohella myös kaikki Kansan äänen toimitustyöhön osallistuneet tervetuloa

VALTTERILLE

Kirppputori on viikonloppuna 5 - 6.12.2009. Pöydän numero on 924 pääovesta tultaessa vasemmalla reunapaikka. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Jos on jouluaiheista tavaraa, otamme mielellämme, koska joulu on lähellä. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.
Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blockspot.com/
http://korpikommari.blockspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Keskiviikkona
- 11.11.2009
- 09.12.2009
klo 19.00 -19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastaisen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Suomen Työväenpuolue järjesti jokavuotusen syysseminaarinsa Hauhon Vähäjärvellä 26.9. Seminaarissa keskusteltiin laajasti politiikan nykytilasta ja STP:n kehittämisen näköaloista. Seminaari hyväksyi kaksi kannanottoa, joista Natoa koskeva kannanotto on tällä sivulla. Toisen, laajan työllisyyttä koskevan kannanoton julkaisemme seuraavassa lehdessämme. Kuvassa seminaarilaiset yhteiskuvassa.

Nato ei ole rauhanjärjestö

Sotilasliitto NATO pyrkii alistamaan aseellisen ylivaltansa alle kaikki ne Euroopan sitoutumattomat valtiot, jotka vastustavat Yhdysvaltojen suosimaa yksinapaista valloitus- ja alistuspolitiikkaa. Suomessa on tarkoitus järjestää tammikuun lopulla v. 2010 sotilasliitto Naton seminaari, jossa käsitellään ñNATOn lähivuosien toimintalinjauksiaò. Paikalle on tarkoitus kutsua myös NATOn pääsihteeri Anders Fogh Rasmussen. Kyseessä on hyvin suunniteltu NATO-tuote-esittely, jonka tarkoituksena on valaa intoa maamme liittämiseksi NATOon. Suomi ei ole kuitenkaan NATOn jäsenmaa, eikä kansanäänestystä sotilasliiton jäseneksi liittymisestä ole edes suunnitteilla.

NATO ei ole rauhaa turvaava liittouma. Sotilaallisen voimankäytön hyväksyntä on muuttunut NATOssa jo toiminnaksi ja käyttäytymiskoodiksi. NATOn tehtävänä on toteuttaa käytännössä sotilaallisin keinoin kansainvälisen kapitalismin arvomaailman ja etujen turvaamista. Nato on edelleen sotilasliitto, joka käy hyökkäyssotaa eri maailmankolkissa. Naton luonnehtiminen laaja-alaiseksi turvallisuuspoliittiseksi ja kriisinhallintaa harjoittavaksi monenkeskiseksi järjestöksi ajaa vain militaristien asiaa ja on puhdasta mielipiteen muokkausta. USA:n johtamalla Natolla ei ole turvallisuutta ja vakautta ylläpitävää ja edistävää vaikutusta Afganistanissa ja Irakissa eikä missään muuallakaan maailmassa. Naton suorituskykyperusteinen puolustussuunnittelumalli todentuu käytännössä kuumana hyökkäyssotana ja satoina tuhansina siviiliuhreina.

On esitetty kiistattomia faktoja, jotka tuovat esille Naton, USAn sekä Iso-Britannian organisoineen, rahoittaneen, varustaneen ja kouluttaneen maailmassa syntyneiden äärioikeistomilitanttien sekä epävirallisten turvallisuuspalveluiden toimintaa. On myös esitetty todisteita siitä, että myös Länsi-Euroopan puolueettomilla mailla on ollut omia puolivirallisia turvallisuuspalveluita, jotka ovat osa Naton vastaavien organisaatioiden verkostoa sekä tiiviissä yhteydessä USA:n ja Iso-Britannian tiedustelupalveluihin. Monet Naton jäsenmaat ovat vastuussa Euroopan liäksi Väli-Amerikan, Aasian ja Afrikan maissa tapahtuneisiin raakoihin poliittisiin terroritekoihin sekä sotilasvallankaappauksiin viimeisimpänä esimerkkinä vallankaappaus Hondurasissa.

Kuinka moni suomalainen tiedostaa ratifioidun NATO-sopimuksen olevan valtiosopimus, jota voi tarkistaa vasta 10 vuotta siihen liittymisen jälkeen, mikäli toiset jäsenmaat suostuvat siihen. Lisäksi maamme voisi irtisanoutua sotilasliitosta aikaisintaan 21 vuotta siihen liittymisen jälkeen. Kaikille lienee selvää, että mitkään Suomen aikaisemmin tai tulevaisuudessa solmimat kansainväliset sitoumukset eivät saa olla ristiriidassa NATO:n määräysten kanssa.

Maamme ulkoministerin esittämä väite Itämeren alueen vakauden lisääntymisestä, jos NATOn aseistetut laivueet risteilevät Itämerellä, on kestämätön. Toimenpide järkyttäisi Itämeren alueen vakautta ja vahingoittaisi maamme pyrkimyksiä pysytellä suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella. Itämeren NATO-laivueet voidaan todeta uhkaksi maailmanrauhalle sekä suoranaiseksi loukkaukseksi ja uhkailuksi Venäjää vastaan. Tässä asiassa Suomen ei ole mitään syytä tukea NATOa. Baltian valtioiden NATO-jäsenyys tarkoittaa jo nykyisin Venäjälle ja Suomelle aseellisen uhkan moninkertaistumista.

Suomi on edelleen puolueeton maa, jonka kansa haluaa vaalia rauhaa sekä hyviä naapuruussuhteita Venäjän kanssa. Maamme puolueettomuudesta luopumista ei ole syytä edes harkita. Vain puolueettomuudella ja pysyttelemällä suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella maamme turvallisuus säilyy vakaana ja kansallinen riippumattomuutemme toteutuu.

Suomen Työväenpuolue pitää virheellisenä Suomen valtiojohdon edustajien osoittamaa suurta kiinnostusta sotilasliitto NATOa kohtaan. Suomen Työväenpuolue ei hyväksy Suomen valtion osallistumista NATOn ja USAn valta- ja hegemoniapyrkimyksiä edistäviin ja palveleviin tehtäviin tai niitä puoltaviin kannanottoihin. STP ei hyväksy Suomen puolustusvoimien käyttöä mihinkään NATOn johtamiin sotatoimiin eikä myöskään NATO-aseiden hankkimista maahamme.

Maamme demokraattisen vasemmiston on aika ryhtyä yhteistyöhön varmistaakseen sen, että maatamme ei luovuteta aggressiivisen ja turvallisuusuhkia luovan sotilasliiton alaisuuteen. Meidän on koottava voimamme saman ja yhteisen tavoitteen alle. Meidän on yhteisvoimin sanottava - EI NATOlle!

Suomen Työväenpuolue toivoo, että maamme rauhanï ja työväenliike kokoaa tässä asiassa yksimielisenä kaikki voimavaransa yhteen ja toimii yhteistyössä sotilasliitto NATOon liittymistä vastaan. Mielestämme on tärkeää, että tuomme yhdessä kielteisen kantamme selvästi esiin, jotta sekä NATO että oman maamme NATO-intoilijat saavat oikean kuvan Suomen valtaväestön kielteisestä suhtautumisesta sotilasliitto NATOon liittymisestä ja sen seurauksista.

Suomen Työväenpuolue rp.
26.9.2009 Hauho

Asekauppa-akseli ñJushtshenko ï Saakashviliò toimii

Moskova, 8.10. (Radioyhtiö Venäjän Ääni) ð Viktor Jushtshenkon ja Mihail Saakashvilin asekauppoihin liittyvä bisnes kukoistaa. Ukraina jatkaa aseiden ja sotilastekniikan toimittamista Georgialle. Tästä kertoi lehdistötapaamisessa Ukrainan parlamentin edustaja Valeri Konovaljuk.

Hän on johtanut parlamentin komiteaa, joka perustettiin sen jälkeen, kun Tbilisi hyökkäsi viime vuonna Etelä-Ossetiaan. Kansanedustajat tutkivat ukrainalaisten aseiden Georgian armeijalle myyntiin liittyviä kysymyksiä. Konovaljukin mukaan vielä nytkin uudenaikaisia ilmatorjuntalaitteistoja, joita poistetaan taisteluvalmiudesta, puretaan ja annetaan ilmaiseksi Georgialle.

Tässä kuussa Tbilisiin lähetetään lisäksi 12 uutta T-84 Oplot ja 10 T-72 panssarivaunua, siirrettäviä ilmatorjuntatykkejä ja suuri määrä ammuksia. Parlamentin edustajan mukaan lueteltujen aseiden arvo on noin 6 miljoonaa dollaria. Neljän vuoden aikana aseiden myynnistä satujen tulojen määrä Konovaljukin mukaan on ollut 2,5 miljardia dollaria, mutta Ukrainan budjettiin summasta on tullut ainoastaan 200 miljoonaa. Jos kansanedustajan antamat tiedot pitävät paikkansa, niin voidaan puhua Ukrainan nykyisen johdon toiminnan mielettömyydestä on todennut Venäjän duuman turvallisuuskomitean varapuheenjohtaja Gennadi Gudkov.

Jos Ukraina aikoo myydä hyökkäysvaunuja, jotka ovat hyökkäysaseita, Georgialle, hetkellä kun sodan myrskyt ovat hiljentyneet, niin kyseessä on puhdas mielettömyys. Ei USA, Nato, tai mikään itseään kunnioittava maa myy aseita sinne, missä on konflikti. Sen voi tehdä ainoastaan jokin ryhmittymä, jolla ei ole mitään menetettävää. Lisäksi, jokaisessa maassa päätöksen aseiden myynnistä tekee hallitus eikä yhtiö, joka niitä tuottaa. Siksi yhtiö, vaikka se olisi valtion omistuksessa, ei voi toimia liiketaloudellisten intressien pohjalta. Tämä käytäntö vastaa kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä suhteita. Mutta, jos joku ryhtyy kauppoihin, hänen on ymmärrettävä myös mahdolliset seuraamukset.

Nyt entisen parlamentin komitean johtajan Konovaljukin on piiloteltava omassa maassaan. Tutkimusten aikana häntä uhkailtiin. Konovaljukin mukaan tosiasioiden paljastamista vastustaa maan huippujohto.

Kominform/ Radioyhtiö Venäjän Ääni

Perusoikeudet alkavat toteutua Suomessa lähiaikoina?

Korkeimman oikeuden päätös Kari Uotin vankeustuomion purkamisesta oli ihmisoikeuksien voitto. Näin kirjoitti Helsingin yliopiston valtiosääntöoikeuden professori Tuomas Ojanen Helsingin Sanomien Vieraskynä-palstalla. Ihmisoikeuksien lisäksi voittajaksi ovat maassamme viime aikoina nousseet myös perusoikeudet.

Näin voinee päätellä, kun jopa kokoomuksen Kimmo Sasi äskettäin intoutui perusoikeuksien puolustajaksi. Kyse oli Tarastin vaalirahatyöryhmän esityksestä, jolla haluttiin rajoittaa ihmisten oikeutta maksaa poliitikoille korruptiorahaa. Sasin mukaan tähän oikeuteen puuttuminen loukkaisi kansalaisten perusoikeuksia.

Nyt, kun kansalaisten perus- ja ihmisoikeuksille on löytynyt näin korkean tason puolustajia, on lupa odottaa huomattavaa edistystä näiden oikeuksien toteutumisessa. Nyt voi uskoa, että jokaisen ihmisen perustuslaillinen oikeus työhön ja säälliseen toimeentuloon toteutuu jo lähiaikoina.

Jokaisen ihmisen oikeus ihmisarvoiseen vanhuuteen toteutunee niin ikään tässä kohtapuoliin. Peruspalveluita ei enää pureta, vaan ne palautetaan sille tasolle, jolla ne sivistysvaltiossa kuuluvat olla.

Mahtavaa! Kiitos KHO, Kiitos Kimmo Sasi!

Tommi Lievemaa

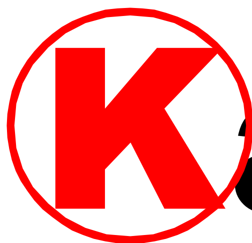
Nyt on esitetty miten tietokatkos osoitti, että Suomen perustuslakia tulee muuttaa.

Afganistan joukkojen kotiuttamisesta tienneet puolustusministeri ja ulkoministeri eivät pitäneet tarpeellisena ilmoittaa asiasta tasavallan presidentille. Hehän toimivat aivan kuin maassamme olisi jo pelkkä vallaton presidentti. Lienee selviö, ettei kyseessä ole pelkästään jokin tekninen tiedotuskatkos vaan jo maan tavaksi muuttunut presidentin huomioimatta jättäminen.

Sopivasti on jo kiirehditty esittämään, että ñjotta näitä harmillisia sekaannuksia ei enää tulisi, olisi Suomen perustuslaissa presidentin valtaoikeuksia muutettava selvästi.ò Edelleen toistellaan miten korkeimman hallinto-oikeuden presidentti Pekka Hallberg onkin jo esittänyt, että presidentille jätettäisiin

ñVain nimitysoikeusò - halutaanko häneltä nyt siis viedä myös oikeus avata maatalousnäyttelyjä ja muita tärkeitä tilaisuuksia ?

Yrjö Saraste
Sotaveteraani

Kansan ääni

Nro 6/09
Joulukuu 2009 - Tammikuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
8. vuosikerta

Minkä taakseen jättää, sen edestään löytää!

Vaadimme miljardia työttömien palkkaamiseen

Hallituksen tulee osoittaa miljardi euroa 100 000 työttömän palkkaamiseen.
Å Nuorten työttömyyden alentamiseksi ja työttömyyden nousun katkaisemiseksi.
Å Pitkäaikaistyöttömyyden uudelleen nousun estämiseksi.
Å Irtisanomisten estämiseksi.

Jokaisen elämä on liian arvokas sodassa uhrattavaksi - Ei Natolle.

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2009

Sikamainen suunnitelma

Vanhasen hallituksessa on väännetty kättä siitä, että pitäisikö nykyisessä maailmantalouden tilassa ja valtion ottaessa velkaa aloittaa jälleen sosiaaliturvan, terveydenhoidon, koulutuksen ym. leikkaukset 1990-luvun malliin. Tätä on esittänyt mm. eduskunnan puhemies Sauli Niinistö. Leikkaukset ovat myös vilahdelleet valtiovarainministeri Kataisen puheissa. Sen sijaan Keskusta on pääministeri Vanhasen kannanottojen mukaan leikkauksia vastustanut.

Mutta kuinkas on käynyt? Jyrki Katainen on johdonmukaisesti ollut sillä kannalla, ettei kunnille saa antaa yhtään lisää rahaa mm. valtionosuuksina. Perusteluna hänellä on ollut, ettei valtiolla ole varaa. Kysyä sopii, onko Katainen ymmärtänyt ollenkaan tehtäväänsä valtiovarainministerinä. Eikö Katainen ymmärrä, että hänen tehtävänsä edellyttää, että hän hankkii valtion kassaan lisää rahaa välttämättömien kulujen rahoittamiseksi. Verotuloja on lisättävä ja se tapahtuu parhaiten perumalla aikaisemmin tehtyjä ja omaisuuden ja varallisuuden verohelpotuksia sekä nostamalla pääomatulojen verotusta huomattavasti ja tekemällä ne progressiiviseksi. Lisäksi kunnille pitäisi antaa yhä uusien velvoitteiden sijaan oikeuksia ottaa itselleen monia niistä veroista, jotka valtio riistää kunnilta omaan kassaansa. Kaiken takana on siis valtiovarainministeri Jyrki Katainen ja hänen täydellinen kyvyttömyytensä hoitaa tehtäväänsä oikein kaikkien eduksi eikä vain hyvätuloisimpien eduksi.

Tilanne sai 1.12.2009 uuden käänteen, kun paljastui, että vaikkei valtio eduskunnassa päätäkään leikkauksista niin nyt kunnat aikovat alkaa omatoimisesti tehdä niitä itse. Tuo Helsingin kaupunginjohtaja Pajusen johdolla tehty kaupungin virkamiesten suunnitelma lakkauttaa kaupungissa peräti n. 80 erilaista kohdetta on täysin katastrofaalinen. Lakkautettaviin kohteisiin lukeutuu useita kouluja, päiväkoteja, kirjastoja, vanhusten tiloja, terveysasemia, nuorisotaloja, mielenterveyspalveluja ja liikuntapaikkoja. Lisäksi on paljastunut, että kymmenissä muissakin kunnissa on samanlaisia listoja tekeillä. Samoin toistasataa kuntaa on nostamassa veroäyriään.

Helsingissä lakkautuspäätökset kohdistuvat korostetusti Kaupungin pohjois- ja itäosiin ï siis köyhemmille alueille. Ihmiset muuttavat eri kaupunginosiin ja paikkakunnille yleensä palvelujen perään. Kun jossain syrjäkylällä lopetetaan koulu ja kylän ainoa kauppa, kylä kuolee. Nyt tätä samaa meininkiä aietaan soveltaa jopa Helsingin kaupunginrajojen sisällä. Logiikka on sama kuin anorektikolla, joka on päättänyt säästää ruokamenoista. Eli tällainen hanke tulee johtamaan alueiden, kaupunginosien ja ihmisten kurjistumiskierteeseen.

Onneksi järki sentään pääsi vallalle, kun lopulta hankkeen taakse jäi vain Kokoomus Vihreidenkin livetessä siitä huomatesssaan kuinka yhtenäisesti kansa lakkautuksia vastusti. Nyt asia menee uudelleen valmisteluun. Mitä taas tuo uudelleenvalmistelu tuo tullessaan, sitä ei vielä tiedä kukaan. Mahdollisesti sieltä tulee uusi ñleikattu leikkauslistaò, kun liikkeellä ovat ahneuden apostolit. Tällaisen hankkeen vastustamiseen tarvitaan kaikki mahdolliset voimat ja toimintatavat. Mitä jos veronmaksajakansalaiset nimeäisivät Helsingin kaupungin 80 tympeintä virkamiestä sekä muutaman valtiosihteerin, jonka perusteella näiden työsuhde lopetettaisiin?

Radikaalianarkisti rätisee

Helsingin kaupunki aikoo karsia palveluitaan, säästää seinissä, yksityistää.

Tämä merkitsisi yhä suurempaa yksityisen bisneksen kasvua, yhä suuremman kansalaisten joukon itsensä joutumista kapitalismin lannoitteeksi, paskaksi mutta myös ekologisesti ajatellen kaupunginvaltuutettujemme taholta yhä suurempaa omaehtoista halua itse hukkua paskaan. Yksityistäminen syö ekologista pohjaa enemmän, kuin kunnalliset palvelut, sillä yksityinen liikelaitos pyrkii vain kasvun ideologiaan, tavaroiden markkinaan.

Ei silti, paska toimii hyvänä lannoitteena silloin, kun maaperä on sopivaa ja lannoitteen itsensä laatu oivallista kasvun aikaansaamiseksi.

Kokoomus, Vihreät, Vasemmistoliitto siunaavat nämä òseiniensäästötavoitteetò innoissaan, ovathan ne itse olleet ajamassa näitä epäinhimillisiä karsimisia.

Taktinen vetohan tässä lienee poliitikoilla kyseessä, ilmoittamalla 80 säästökohdetta nyt, päästään òankarissa ja sitkeissä neuvotteluissaò siihen, että säästökohteita onkin lopulta vain 45 kappaletta ja puolueet voivat ilmoittaa voittaneensa òjulmat virkamiehetò.

Loput säästökohteet ovat sitten vuorossa seuraavana vuonna.

Pohjoinen ja itäinen Helsinki laitettaisiin pörssikeinottelijoiden velkojen maksumiehiksi ï jälleen kerran?

Ei. Ei yhtään kirjastoa, ei yhtään muutakaan tilaa, ei yhtä ainoata sosiaalista toimintaa saa lakkauttaa. Ei, sanomme me. Ei lakkautuksia, ei leikkauksia, vaan käykäämme suoraan vastarintataisteluun. Ei terveysasemien yhdistämisiä, lisää terveysasemia on rakennettava ottaen niiden rakentamisessa huomioon ekologiset lähtökohdat! Katseet on ripeästi käännettävä kohden luonnonvarojen säästämistä, mutta samalla on turvattava nykyisen väestömme elämisen peruspuitteet. Meidän, jokaisen meistä, on jätettävä tuleville sukupolville muutakin kuin jätteitä ja hengityskelvotonta ilmaa.

Neuvotteluiden aika on ohi, suoran kansalaistoiminnan aika on oleva tiemme!

Valtuusto on kumileimasin, kapitalistien sätkynukke, kansan tahdon vihollinen.

Kansalta vaaditaan paljon, siltä vaaditaan ekologisen tilamme ymmärtämistä, kansan on luovuttava itse jatkuvan kasvun ideologiastaan.

Tämä onnistuu vain sitkeällä valistustyöllä, tämä onnistuu suoralla kansalaistoiminnalla, jonka ituna toimivat tiedostavat ihmiset, mutta joka valistuksen avulla laajentaa kansan tietoisuutta pois halvoista ja luontoa hajottavista huvituksistaan. Tämä kaikki onnistuu vain, mikäli jokaiselle kansamme jäsenelle annetaan ihmisarvo, tunnustetaan jokainen meistä toistemme lähimmäiseksi.

Muistettakoon ja painotettakoon, että jokaisella meillä on paitsi oikeuksia, myös velvollisuuksia. Mitä enemmän meillä on oikeuksia, sitä enemmän meillä on velvollisuuksia.

Kukaan meistä suomalaisista ei saa toteuttaa vain omia tarpeitaan toisten suomalaisten kustannuksella. Näin ollen mikään poliittinen taho ei saa toteuttaa omia tarpeitaan kansamme vähävaraisten kustannuksella.

Ahneutta vastaan on taisteltava kaikin keinoin.

Lainaan uuden Vihreän Puolueen ohjelman luonnosta. Olen samaa mieltä heidän kanssaan seuraavasta:

òTalouden on pohjattava ekologisiin lähtökohtiin, kaikessa on otettava huomioon ekologian neljä lakia. Nykyisen talousmaailman helvetinkone on valettu jatkuvan kasvun maaniselle, patologisen sairaalle pohjalle, vaikka koko jatkuvan talouskasvun konsepti on mieletön: Rajallisessa maailmassamme kasvulla on rajansa ja ne ovat pitkälti tulleet vastaan jo aikapäiviä sitten. Vaan yhä jauhaa esteettä markkinoiden saatanallinen mylly, yhä kaadetaan markkinoiden moolokin kitaan silmissä hupenevia resurssejamme.ò

òEi ole olemassa sellaista kuin ókestävä kehitysó, mikäli sanalla kehitys tarkoitetaan talouden kasvua. On vain nopea tai nopeampi totaalinen tuho.ò

Meidän on herättävä etujoukkona havaitsemaan ne tosiasiat, että nykyinen tapa tehdä politiikkaa on kestämätön tapa kaikelle kehitykselle.

Kompromissit ovat luonnollemme ja biologiallemme suurimpia vihollisia, sillä kompromissit tähtäävät vain kasvuun.

Julkinen terveydenhoito, sosiaaliset peruspalvelut, kirjastot, ns. pehmeät arvot eivät tähtää voittojen maksimointeihin, vaan ne voidaan ohjastaa palvelemaan paitsi ihmistä, niin myös elonkehää.

Tarvitsemme anarkiaa, aloitteellisuutta kääntää maapalloa sijoilleen sen sijaan, että maapallo painuisi avaruuden tyhjiöön suurena paskakasapallona.

Jokaisen elävän olennon elämä on pyhää, ilman vuorovaikutusta ympäröivän luonnon kanssa me ihmiset tuhoudumme, mutta elämä jää muodossa tai toisessa olemaan.

Lainopillisuus, sen takaamat oikeudet eivät ylitä moraalisia oikeuksia, jokaisen oikeuksia elämään ihmisarvoisella tai luonnonmukaisella tavalla.

Vaikka sitten tarvittaisiin kaiken olevan materialismin rikkomista, jotta voitaisiin rakentaa uutta ja luonnon ehdoilla kestävää kehitystä.

Jotta päästään rakentamaan uutta Suomea, meidän tulee toimia yhteistyössä kaikkien niiden ekososialismiin pyrkivien tahojen kanssa, jotka ovat valmiita uhrauksiin samojen arvojen kanssa, kuin mekin. Kukaan ei ole itsestään selvä johtaja, vaan jokainen on kykenevä kulkemaan yhteiseen tavoitteeseen johtavaa, uudenlaista polkua pitkin.

Antikapitalismi olkoon eräs kriteeri yhteistyölle!

Juhani Valo

Sadat Tapulikaupungin ja Puistolan asukkaat vastustivat alueen kirjaston lakkauttamista

Suomen itsenäisyyspäivänä 6.12.2009

Pekka Viljasen mukaan (HeSa 4.12.2009) perustuslaki rajoittaa presidentin yleistä toimivaltaa ulkopoliittisissa asioissa, kun se rajaa EU-asiat valtioneuvoston toimivaltaan. Jaakko Husa viittaa epämääräisemmin valtioneuvoston alaisuuteen kuuluvien asioiden laajentumiseen. HS:n kirjoituksen mukaan asia tuli Antero Jyrängin mukaan oikeusoppineille selväksi.

Kuitenkin perustuslain mukaan òvaltioneuvosto vastaa Euroopan unionissa tehtävien päätösten kansallisesta valmistelusta ja päättää niihin liittyvistä Suomen toimenpiteistä, jollei päätös vaadi eduskunnan hyväksymistäò. Tämä perustuslain kohta rajaa valtioneuvostolle EU:ssa päätettävät asiat, mutta se ei siirrä valtioneuvostolle ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita, koska EU ei niitä päätä, koska ne ovat yhteistyöasioita.

Päätösvalta ulkopolitiikassa kuuluu edelleen Suomelle ja perustuslain mukaan Suomen ulkopolitiikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa. Siksi perustuslain mukaista on, että silloin kun ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita käsitellään EU:ssa, asia kuuluu presidentin toimivaltaan. Siksi on perustuslain mukaista, että presidentti osallistuu niiden käsittelyyn EU:ssa katsoessaan sen tarpeelliseksi.

18.7.1917 eduskunnan äänin 136-55 hyväksymässä valtalaissa ulko- ja turvallisuusasiat jäivät Venäjälle, mutta maan sisäiset asiat siirtyivät Suomelle kunnes marraskuun päätöksessä myös ulko- ja turvallisuuspolitiikan asiat siirtyivät Suomelle. Nyt asetelmat ovat kääntyneet siten, että sisäasiat ovat merkittäviltä osin siirretty EU:n ratkaistaviin ja ulko- ja turvallisuuspolitiikka on vielä Suomen reviiriä. Käytäntö, jossa ulko- ja turvallisuuspolitiikka EU-yhteistyössä käsiteltäisiin samoin kuin EU:n päätettäviin siirretyt asiat ei ole Suomen nykyisen perustuslain mukainen.

Ulko- ja turvallisuuspolitiikan pilkkominen siten, että tasavallan presidentti ei voisi olla käsittelemässä näitä asioita EU:n kokouksissa, kun ne kuuluvat hänen toimialaansa, merkitsee voimassa olevan perustuslain mukaan, että EU:n elimissä ei voida käsitellä Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita. Näiden asioiden käsittely tapahtuu tällöin siten, että EU:n edustajat käyvät tapaamassa presidenttiä Suomessa tai hän tapaa näitä erikseen EU:ssa, kuten presidentti hoitaa suhteet myös Yhdysvaltoihin, Venäjään, Kiinaan ja muihin maailman maihin sekä YK:ssa. Eduskunnan aseman vahvistaminen kävisi esimerkiksi siten, että presidentti johtaa ulkopolitiikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston ja eduskunnan kanssa ja maininta eduskunnasta lisättäisiin perustuslakiin.

Nämä eivät ole asioita, että pitäisi olla juristi voidakseen sanoa, mitä laki sisältää. Lain tulee olla kirjoitettu niin, että sitä lukemalla kansalainen ymmärtää, mitä oikeuksia ja velvoitteita meillä on.

Arja Alho puolusti A-Talkissa 3.12. eduskunnan aseman vahvistamista EU-asioissa vedoten työväenliikkeen kantaan 100 vuotta sitten. Tuolloin kuitenkin työväenliike ajoi valtalakia vallan siirtämiseksi Venäjältä Suomelle, kun taas nyt puhutaan siitä, kuinka suuri osa vallasta siirretään Suomen eduskunnalta EU:lle. Parhaimmankin pääministerin kohdalla ongelma on, että hän edustaa yhtäältä hallitusta oppositiota vastaan ja toisaalta hänen pitäisi edustaa EU:ssa hallitusta ja oppositiota. Presidentin asema ulko- ja turvallisuuspolitiikassa tukee identiteettiämme itsenäisenä maana ja toimii kun presidentit, myös tulevat, muistavat tehtävänsä koko kansan edustajina kansaa kuunnellen. Sujuva yhteistyö pääministerin ja presidentin välillä liiallisen vallan keskittämisen sijaan jommallekummalle sekä eduskunnan aseman vahvistaminen, ovat keskeisiä edellytyksiä kansanvallan vahvistamiselle maassamme.

Talvisota on edelleen kansallemme kipeä kysymys. Meille on tärkeä muistaa sodissa kaatuneita, rintamamiehiä, sodissa invalidisoituneita ja omaisensa menettäneitä. Meidän on tärkeä muistaa tyttöjen ja naisten uhraukset sodissa.

Näkemykseni on, että talvisota olisi voitu välttää ja sen myötä myös jatkosota. **Juho Kusti Paasikivi** perusteli samaa asiaa käsittelemällä sotia edeltäneitä tapahtumia. Hän ei käsitellyt sitä, miten asiat olisivat kehittyneet, jos yhteiskunnalliset ongelmat maassamme olisi kyetty ratkaisemaan ilman ajautumista v. 1918 kansalaissotaan. Kansalaissota jakoi kansaamme sotien välisenä aikana ja sillä ja v. 1918 tapahtumilla oli vaikutusta myös ulkoisiin suhteisiimme. Asetan kysymyksen konkreettisesti seuraavasti. Tiedämme, että **Santeri Alkio** edusti maalaisliitossa maaseudun köyhää kansaa siinä kuin työväenliikekin kaupungeissa ja maaseudulla. Olisiko ollut mahdollista, että välttämättömät uudistukset, kuten torpparien vapautus, pientilojen perustaminen maaseudun tilattomille, kahdeksan tunnin työaikalaki ja työväen aseman parantaminen, kunnallinen yleinen ja yhtäläinen äänioikeus sekä maamme itsenäisyys olisi voitu toteuttaa maalaisliiton alkiolaisten ja työväenliikkeen yhteistyöllä kansalaissota välttäen? Eikö tämä olisi muodostanut pohjan kansakuntamme sisäiselle eheydelle ja perustan sille että suhteemme Neuvostoliittoon olisi voitu rakentaa sellaisiksi, että olemme itsenäinen maa ja samalla ulkopolitiikkamme on tae sille, että Suomen aluetta käyttäen mikään ulkovalta ei voi uhata Leningradin, nykyisen Pietarin, turvallisuutta, ja tällä on yhtenäisen Suomen kansan vankka tuki.

Yleinen johtopäätös tästä on, että sotien ja väkivaltaisuuksien taustalla ovat hyvin usein vaikeat yhteiskunnalliset ongelmat. Me kaikki haluaisimme maailmalle tulevaisuuden, jossa ei enää olisi sotia. Jotta tämä olisi mahdollista, keskeistä on ratkaista tämän päivän vaikeat sosiaaliset kysymykset. Siinä Suomi voi olla aloitteellinen toimija. Oman maamme sisällä on välttämätöntä ratkaista finanssikriisin seuraukset ja työttömyys niin, ettei ihmisiä suljeta työelämän ulkopuolelle työttömyyteen. Tämä on keskeinen edellytys sille, että kykenemme ratkaisemaan köyhyyden ja pienituloisuuden sekä syrjäytymisen ongelmat samalla kun korotamme pienituloisten toimeentuloturvaa.

Venäjän bolsevikkeja edustanut **Aleksandra Kollontai** keräsi sosialidemokraattisen puoleen puoluekokouksessa kesäkuussa 1917 raikuvat suosionosoitukset julistaessaan oppia, jonka takana oli Leninin sana, että Suomella oli oikeus itsenäisyyteen aina Venäjästä eroamista myöten. Tämä bolsevikkien kansallisuuspolitiikan periaate oli heidän välineensä väliaikaista hallitusta vastaan niin kuin se oli ollut väline tsaarin hallitusta ja sen kansallisuuspolitiikkaa vastaan.

Pekka Tiainen
valtiotieteen tohtori

Olisiko jo aika?

Julkisuudessa valehdellaan härskisti joutumatta vastuuseen. Kokonainen valheiden verkko, törkeydestä huolimatta, hyväksytään totuudeksi. Näiden valheiden määrää ei tiedä kukaan. Kapitalistinen maailma rakentuu valheelle ja valheille.

❑ ❑ ❑

Tänään puhutaan suorastaan hurmoksella, talvisodan hengestä ja itsenäisyyden säilyttämisestä. Talvisodan henkeen kuitenkin kuului miesten pakkootto, määrääminen sotaan. Vain ani harva lähti sotaan vapaaehtoisesti. Koko 30-luvun sodan vastustajat ajettiin maan alle, suljettiin vankiloihin ja keskitysleireihin.

Sodassa saavutettu torjuntavoitto ja itsenäisyyden säilyminen ovat pelkkää legendaa.

Suomi olisi välttynyt sodalta, jos se olisi hyväksynyt Stalinin ehdotuksen, jonka mukaan Leningradin suojaksi olisi annettu Kannakselta 25 000 km^2. Sen korvaukseksi olisi saatu 50 000 km^2 Laatokan pohjoispuolelta. Kun ehdotus ei kelvannut, Neuvostoliitto otti 45 000 km^2 korvauksetta. Siten herrojen jääräpäisyys vei paitsi maata ja Viipurin myös kymmenientuhansien suomalaisten miesten hengen ja terveyden.

Talvisota tuli todella kalliiksi. Sankaritarinat eivät sitä muuksi muuta. Se ei tee Mannerheimista osaavaa ja ansiokasta sotapäällikköä. Marski osasi vain jatkaa 1918 aloitetun suomalaisten työmiesten ja talonpoikien tapattamista.

On julmaa pilaa puhua itsenäisyyden pelastamisesta. Sillä ei ole mitään merkitystä kapitalisteille. Vuonna 1994 korkein lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta sekä rahapolitiikka, sanalla sanoen itsenäisyys, annettiin pois eikä sen puolustamiseksi armeija liikahtanut senttiäkään.

Talvisodan henki on myytti, jonka vain harva näyttää tietävän valheeksi. Sitä tukevat Suur-Suomi ja Nato-haihattelijat, Karjalaan tähyävät älyttömät sapelinkalistelijat ja Venäjä-fobiat.

Emävalheeksi kansa tuntee tilastot. Nyt Tilastokeskukselta vähennetään väkeä. Tahallisiin tilastovalheisiin tulee myös lisääntyvän kiireen aiheuttamia tahattomia virheitä. Kansalliset tilastot ovat tosia vain jos niistä on hyötyä kapitalisteille. Se on kuitenkin peräti harvinaista.

Kapitalistinen järjestelmän valheiden ytimen muodostaa bruttokansantuote, BKT, joka on noin puolet kokonaistuotannosta. Kun tuotannosta puolet jätetään pois, kaikki luvut muuttuvat mielettömiksi. Esimerkiksi palkkojen osuus tuotannosta kasvaa kaksinkertaiseksi. Tähän mielettömyyteen liittyy paradoksi. Työtuntitilastoja paisutellaan ja mulkataan, että työllisyys ja työttömyysaste näyttäisivät paremmalta. Samalla tuottavuus ja tuntipalkka pienenevät.

Tähän valheiden vyyhtiin liittyy monenlaista mielikuvatehtailua. Todellisuus näyttää paremmalta. Tulevaisuuden hokemiin kuuluvat siirtyminen palveluyhteiskuntaan, passaamme toinen toistamme, kun enää ei kannata tehdä tavaroita. Muualla tehdään halvemmalla.

❑ ❑ ❑

Sanovat, että laman jälkeen kaikki järjestyy ja töitä riittää. Herrat kuitenkin tietävät, että se on valhe. 1990-luvun ñlamanò jälkeen yhtenäkään vuotena ei ole tehty yhtä paljon työtunteja kuin ennen sitä, vaikka työvoiman määrä kasvoi sadallatuhannella. Lama tuli jäädäkseen. Se jätti jälkeensä valtavan pienipalkkaisten pätkätyöläisten joukon.

Tänään tämän uuden laman kourissa voivotellaan, että suuret ikäluokat jäävät eläkkeelle ja työntekijät loppuvat. Sekin on valhe. Tilastokeskus on tarkistanut väestöennusteensa. Eläkeikäisten määrä kasvaa, itse asiassa liian reippaasti, mutta työikäisten määrän kasvu hidastuu. Vuonna 2050 työvoimaa on vähintään 2 680 000 henkeä ja sen käytössä olisi 4,7 miljoonaa työtuntia!

Työministeriön virallisen arvion mukaan tuotanto kasvaa kaudella 2000ï 2050 keskimäärin 1,5 % työn tuottavuus 1,6 % joten työtunnit vähenevät 0,1 %. Siksi kauden lopussa tehdään 4,0 miljardia tuntia. Kun pätkätyöt lisääntyvät ja työvuodet lyhenevät, viralliseksi työttömyysasteeksi tulee 4,2 %, vaikka työtunneista työttömyyteen haaskataan 0,7 miljardia tuntia, 14,9 %.

Virallisen arvion mukaan tulevaisuus olisi kohtuullinen. Arvioissa on kuitenkin vakavia ongelmia. Ne johtavat harhaan. Ennusteen tunnit perustuvat v. 2000 lähtötasoon joka sisältää haamutunnit. Kun ne poistetaan ja otetaan (varovasti) huomioon nykyisen laman vaikutukset tehtäviin tunteihin, tilanne muuttuu merkittävästi.

Siitä tilanne vielä pahenee. Kapitalisteille työn tuottavuus on kaikki kaikessa. 1980- ja 90-luvuilla tuottavuus oli keskimäärin 4,3 %. Jos työn tuottavuus, syystä tai toisesta, jää älyttömän heikoksi esimerkiksi keskimäärin 2,6 %, silloin syntyy kauhuskenaario ï v. 2050 töitä riittää 2,7 miljardia tuntia ja työttömyyteen haaskaantuu 2,0 miljardia tuntia, 42,6 %!

❑ ❑ ❑

Ennusteiden mukaan, riippumatta siitä kumpaan näköalaan luottaa, tulevaisuus näyttää todella karmealta. Työtä riittää harvoille, ei kaikille. Se on luonnollinen seuraus kapitalistisesta järjestelmästä, joka on joutunut umpikujaan. On ymmärrettävää, että synkkien näköalojen syyt ja seuraukset halutaan kaikin keinoin salata. Salaamisessa valehdellaan ja puhutaan pelkkää paskaa ï totuus on vaarallista!

Julkisuudessa muunnellaan totuutta, valehdellaan härskisti, eikä kukaan ole joutunut poliittiseen vastuuseen. Olisiko joaika?

Kai Kontturi

Rahoitusalan työtaistelusta

Yleistä neuvotteluilmapiiristä

Kymmenen kuukauden ajan sopimusratkaisuun pyrittiin pankkitoimihenkilöiden taholta tuloksetta. Työnantajapuolen omiin tavoitteisiinsa lukkiutunut ja muuttumaton, joustamaton kanta, sekä valtakunnansovittelijan pankkien hyvästä tuloksesta piittaamaton sovintoehdotus ei tyydyttänyt pankkitoimihenkilöitä. Finanssialan keskusliitto aloitti neuvottelut helmikuussa 2009 rakentavassa hengessä, mutta jumittui Eteläranan EK:n määräämään palkka-ankkuriin.

Nämä neuvottelut katkesivat perjantaina, 27.11.2009. Rahoitusala on ollut sopimuksettomassa tilassa lokakuun 2009 alusta lähtien.

Vuoden 2009 aikana rahoitusalalla ei ole ollut palkankorotuksia huolimatta pankkien mainioista vuosituloksista, vaan edellinen sopimuskorotus saatiin alalla lokakuussa 2008.

Mitä haluttiin ja mitä työnantaja tarjosi

Ammattiliitto Suoran palkankorotusvaatimukset olivat maltilliset huomioiden pankkien hyvät tulokset jotka ovat seurausta myös pankkien edellisen laman jälkeen suorittamista toimialarationalisoinneista, joihin maksumiehiksi joutuivat pankkien kriisin vuoksi pankkitoimihenkilöt: Alalta poistui joka toinen työpaikka konttoriverkoston karsiuduttua puoleen.

Pankkien vuoden 2008 yhteenlaskettu liikevoitto oli 2 484 miljoonaa euroa ja niiden henkilöstökulut samana vuonna olivat 1 271 miljoonaa euroa. Yhtä prosenttia suuremmat palkkakulut olisivat pienentäneet pankkien liikevoiton 2 471 miljoonaan euroon.

Ammattiliitto Suora vaati tällä perusteella vuosille 2009 ja 2010 kummallekin 3,5 % palkankorotusta.

Vuonna 2009 2,1 % olisi ollut yleiskorotuksen suuruus ja 1,4 % palkkakeskusteluerää ja vuonna 2010 yleiskorotus olisi ollut 1,75 % ja palkkakeskusteluerä samoin 1,75 %.

Työnantajan lukkiutunut ja lopullinen tarjous palkankorotukseksi merkitsi heidän jo aiemmin tarjoamaa òainoaa vaihtoehtoaò 0,5 % yleiskorotusta 1.12.2009 alkaen ja 0,5 % palkkakeskusteluerää 1.6.2010. Jälkimmäinen òkorotusò ei koske jokaista, kuten termistä òpalkkakeskustelueräò voidaan päätellä.

Työnantajan asennelukko

Pankit tekivät hyvää tulosta, joten siihen verrattuna työnantajan tarjous merkitsi rahoitusalan toimihenkilöiden työn ja ammattitaidon selkeää aliarvioimista.

Työnantajan asenteesta neuvotteluja kohtaan antaa oman kuvansa perjantaina, 30.10.2009 Helsingin Sanomissa ollut, liki sellaisenaan siteeraamani uutispätkä:

ò**Helsingin Sanomat kertoo, että Finanssialan Keskusliiton pankkijohtokunta on varautunut pankkilakkoon, jossa syy kaadettaisiin työntekijöiden niskoille. Lehden siteeraaman FK:n suunnitelman mukaan keskusliitto julistaisi ensi kädessä työsulun, jos nyt käynnissä olevat rahoitusalan työehtosopimusneuvottelut katkeavat. Työnantajat ñolettavatò ammattiliittojen vastaavan sulkuun lakolla, joka sulkisi pankkien konttoreita.**

- Tällöin voidaan asiakkaalle kertoa, että heidän palvelunsa estyminen johtuu lakosta, ei työnantajan työsulusta, lehden siteeraama pankkijohtokunnan kokouksen asialista kertoo.ò

Samanpäiväisessä Helsingin Sanomissa mainittiin myös toimihenkilöiden näkemys tästä työnantajan menettelytavasta:

ñ**Pankkien työntekijöitä edustavat ammattiliitto Suora ja neuvottelujärjestö YTN pitävät ñtyönantajaliiton käynnistämää työsulkupelotteluaò vastuuttomana. Järjestöt toivovat, että pankkien työntekijät saisivat keskittyä rauhassa vaativaan työhönsä. ñMolemmilla osapuolilla, sekä työnantajaliitolla että ammattiliitoilla on vastuu neuvottelujen edistymisestäò, työntekijäliitot muistuttavat tiedotteessaan. ò**

Neuvottelut siis katkesivat.

Työtaistelutoimenpiteet alkavat

Ennen kuin valtakunnansovittelija sai toimeksiannon, pankkialan ammattiliitto Suora antoi työtaisteluvaroituksen 29.11.2009 valtakunnansovittelijalle ja määräsi ylityökiellon alkamaan alalle. Tämä tarkoittaa rahoitusalalla sitä, että

Åsäännöllistä työaikaa noudatetaan, työaikaa ei porrasteta tai järjestellä muulla tavalla ylityökiellon johdosta.

Åylitöitä ei tehdä

Ånoudatetaan normaalia, aikaisemmin sovittua työaikajärjes- telmää ja työaikaa

Å vuorotyöntekijät tekevät vain säännönmukaiset vuoronsa

Å osa-aikaiset noudattavat etukäteen tehtyä työtuntijärjestystä, lisätyötä ei tehdä

Åylityökielto on ehdoton ja koskee kaikkia työajan ulkopuolisia tilaisuuksia, myös koulutustilaisuuksia ja työnantajan järjestämiä virkistystilaisuuksia.

Åomalla ajalla työasioissa ei matkusteta

Valtakunnansovittelijan sovintoesitys

Valtakunnansovittelija jätti sovintoehdotuksen järjestöjen hyväksyttäväksi keskiviikkona, 9.12.2009.

Sovintoehdotus sisälsi 0,69 % yleiskorotuksen joulukuun 2009 alusta ja prosentin suuruisen palkkakeskusteluerän kesäkuussa 2010.

Ammattiliitto Suora, Ylempien toimihenkilöiden neuvottelukunta YTN ja RahoitusLeijonat eivät hyväksyneet esitystä, joten kolmipäiväinen pankkilakko alkaa maanantaina 14.12.2009.

Lopuksi

Suoran puheenjohtaja **Tarja Lankila** totesi Suoran hylkäämästä valtakunnansovittelija **Esa Longan** sovintoesityksestä, että rahoitusala halusi käydä normaalit, alakohtaiset työehtosopimusneuvottelut alan omien tarpeiden ja palkanmaksuvaran mukaan, jotta pankkien hyvistä tuloksista saataisiin myös tulokset käytännössä tehneille työntekijöille kuuluva oikeudenmukainen ja kannustava palkankorotus.

Oma näkemykseni on, että käydyn neuvottelun kulku ja menettelytavat paljastavat työnantajan todellisen syyn irrottautua TUPO:sta ja vaatimuksista alakohtaisiin ja yrityskohtaisiin sopimuksiin. Näin tehtävät sopimukset eivät ainakaan paranna työntekijän asemaa.

Onkin ollut palsamia haavoille saada kuulla maamme hallituksen uudesta halukkuudesta TUPO:n kaltaiseen yleissopimukseen, sehän lienee vapaasti tulkittuna epäluottamuslause Eteläranan suuntaan.

Juhani Valo

Harjun nuorisotalon toiminnan mahdollista lakkauttamista koskien

Harjun nuorisotalo on pitkään tehnyt ansiokasta työtä niin lähialueemme kuin sen ulkopuoleltakin saapuvien nuorten hyväksi. Se ei palvele ainoastaan lähialueen nuoria, vaan mahdollistaa loistavien kulkuyhteyksiensä ansiosta myös muiden kaupunginosien nuorten osallistumista. Ainutlaatuisessa ympäristössä tarkoituksenmukaisine tiloineen ja varusteineen on toteutettu monilmeistä, erityisesti musiikkiin liittyvää nuorisotyötä, jonka lopullista arvoa tulee mitata aivan muuten kuin rahassa.

Harjussa on todentunut ns. matalan kynnyksen osallistuminen. Arankin nuoren on ollut luontevaa lähteä mukaan toimintaan, löytää mielenkiintojen mukaista toimintaa ja uusia mielenkiinnon kohteita sekä rakentaa sosiaalista verkostoa. Harjun tapa kohdata nuori on vastavuoroinen, lämmin ja innostava.

Harjun toimintaa on jälleen ehdotettu lakkautettavaksi. Ajatus on jo lähtökohtaisesti erittäin arveluttava ja äärimmäistä piittaamattomuutta osoittava. Hyväksyttäviä perusteita toimivan ja hedelmällisen yhteistyön lopettamiseksi on mahdoton löytää.

Mihin katosi se kuuluisa huoli nuorista? Missä on pitemmän aikavälin näkemys? Kuka ottaa vastuun lyhytnäköisistä päätöksistä? Nuorisotyö on aina myös ennaltaehkäisevää mielenterveystyötä. Joskus akuuttiakin.

Keväällä 2009 meille luotiin käsitys, että Harjussa tehdyn työn arvo oivallettiin myös päättäjien keskuudessa. Toimintaa jatkettiin. Kuten nyt huomaamme, lupaus on vain lupaus, eikä siihen siis olisi pitänyt luottaa.

Harjun nuorisotalon toiminta tulee säilyttää ennallaan.

Laura Kiukas
Alppiharju

Edustuksellista demokratiaa, teknokratiaa ja diktatuuria

Suomessa sanotaan olevan edustuksellinen demokratia. Kansa äänestää joka neljäs vuosi edustajansa parlamenttiin. Edustajat edustavat ja käyttävät sitten neljä vuotta kansalta saamaansa valtuutusta ï ja valtaa. Samoin kunnan valtuustoihin valitaan vaaleilla kuntalaisten puolesta valtaa käyttävät. Vaaleja pidetään myös järjestöissä, puolueissa ja ammattiliitoissa. Ehdokkaat käyttävät vaaleissa mainostamiseen suuria summia rahaa. Mitä rikkaampi ehdokas, sitä suurempia ovat summat. Summat ovat suuria jos ehdokkaan edustamalla puolueella on paljon rahaa. Suuriksi vaalibudjetit kasvavat silloinkin kun rahamiehet ryhtyvät ehdokkaita rahoittamaan. Tästä seuraa, että meillä on parhaat kansanedustajat, ministerit ja kunnanvaltuutetut mitä rahalla saa.

Miten nämä suurella rahalla vaaleissa valitut sitten valtaa käyttävät? ï Päätöksenteko on Suomessa annettu virkamiehille, jotka tuovat vaaleilla valituille asiat valmiina ja vaihtoehtoina on ota tai jätä.

Eduskunta päättää nykyään yhä enenevässä määrin EU:n virkamiesten päistä tullutta ainoaa oikeaa vaihtoehtoa.

Suomalaiset pikku nilkit myötäilevät kapitalististen tasavaltojen euroopan neuvostoliiton isopalkkaisten kansoista vieraantuneiden salkkumiesten ï ja naisten tahtoa.

Kunnissa on sama kaiku askelten. Byrokraatit valmistelevat asioita ja valtuutetut saavat tietää niistä vasta kun ne tuodaan valtuustokäsittelyyn, eivätkä saa niihin mitään muutoksia. Kansanedustajat ja kunnanvaltuutetut eivät juuri mitään esityksiä itse tee. Heidän aikansa kuluu niiden valtavien paperikasojen lukemiseen joita palkolliset suoltavat. Joskus syntyy näyttäviä riitoja tästä tai tuosta asiasta. Kunnissa òriidelläänò siitä, leikataanko päivähoidosta vai vanhustenhoidosta ja lopulta päädytään leikkaamaan molemmista. Ja niin suuren summan kuin òasiantuntijatò olivat alun perin päättäneet. Eduskunnassa kiivastellaan lautatapuleista ja muista hyvin tärkeistä jutuista.

AY ï liike on ajautunut samaan jamaan. Toimitsijat tekevät käytännössä kaikki päätökset. Ne tuodaan liittojen hallintoon muka päätettäviksi. Todellisuudessa jäsenten valitsemat edustajat ovat pellen asemassa. Ei heillä mitään valtaa ole. Liitoissa tehdään sellaisia päätöksiä kuin porvarit SDP:n välityksellä niiden haluavat tekevän.

Sama virkamiesten ja asiantuntijoiden valta näyttää ulottaneen lonkeronsa läpi koko yhteiskunnan.Puhutaan yhteiskunnan insinöörinnistä. Minkälaisia päätöksiä nämä insinöröijät sitten òpäättäjämmeò pistävät päättämään? ï Hyvinvointiyhteiskuntaa ollaan ajamassa alas kovalla vauhdilla ja päätökset ovat suoraan kapitalistien toivelistalta repäistyjä höyläämisineen ja leikkauslistoineen.

Näyttää siltä, että todellista valtaa käyttävätkin kapitalistit virkamiesten välityksellä. Joka neljäs vuosi leikitään demokratiaa järjestämällä vaalit joiden merkityksestä voidaan kiistellä yhtä kiivaasti kuin makuasioista yleensä kiistellään. Demokratia tästä leikistä on kaukana.

Me elämme kapitalistisessa diktatuurissa, jota ylläpidetään teknokraattien avulla järjestetyssä demokratia näytelmässä. Kaikki loppuu aikanaan, niin tämäkin teatteri. Uudet käsikirjoitukset ovat valmiina. Ne odottavat vain työväenluokkaa toteuttajakseen.

Terveisin Puskajussi

PROJEKTI SUOMI - TEKNOLOGIATEOLLISUUDEN TULEVAISUUSHANKE

Yritysten ja työelämän kehittämishankkeita on varmasti yhtä monta kuin on yrityksiä ja kehittäjiä. Yksi kehityshanke, joka luottamusmiesten ja työntekijöiden on syytä ottaa vakavasti, on òprojekti Suomi ï teknologiateollisuuden kehityshanke.ò ï Se on syytä ottaa vakavasti, koska se nimensä mukaisesti on työnantajaliiton virallinen ohjelmajulistus ja luottamusmiehet joutuvat sen kanssa työpaikoilla painimaan, halusivat tai eivät. Tämän artikkelin tarkoituksena on pohtia hanketta työläisten näkövinkkelistä katsottuna. Työnantajan edustajien mielipidettä hankkeesta en ole tähän kysellyt. Ne eivät luullakseni työantajaliiton linjauksista juurikaan poikkea. Keskivertotyöntekijän mielipidettä ja suhtautumista sen sijaan yritän kuvailla. Omaa näkemystäni asiaan en ole peitellyt.

Työpaikoilla kyllä tiedetään mitä merkitsee se, että työehdoista sovittaisiin työpaikkakohtaisesti. Miten saisimme Ay-johdon ymmärtämään tämän?

Teknologiateollisuus ry:n neljä tavoitetta

Työnantajaliitto on esittänyt neljän kohdan listan tulevaisuuden tavoitteikseen. Näitä tavoitteita tarkastellessa ei voi välttyä siltä olettamukselta, että edessämme ovat kovat ajat. **Ensimmäinen tavoite** työnantajilla on, että työehdoista sovittaisiin työpaikalla. Perusteluna teknologiateollisuus ry (TT) esittää, että työehdoista on sovittava siellä, missä työkin parhaiten tunnetaan. TT vaatii työpaikkakohtaista sopimista vakiintuneeksi toimintatavaksi ja uutta ajattelua ja käytäntöjä johdolle ja henkilöstölle. Liittojen tehtävä on edistää yhteistoimintaa ja sopimisen valmiuksia yrityksissä.

Toisena vaatimuksena on òkannustava palkkaus.ò TT vaatii, että Suomessa palkat ja kustannuskehitys sovitaan avoimen talouden ehdoin ja että palkkojen yleiskorotuksista irrottaudutaan. Sen sijaan palkoista neuvoteltaisiin ja sovittaisiin työpaikoilla. Palkkaperusteiksi TT esittää vaativuutta, pätevyyttä ja tulosta ja että palkka maksettaisiin tehdyn työn mukaan.

Kolmantena TT:n asialistalla on järjestää työajat òtarpeen mukaan.ò Työajan tehokkaat järjestelyt ovat TT:n mielestä kilpailuetu. Nykyiset työajan joustomahdollisuudet tulisi ottaa käyttöön ï ja uusiakin tarvittaisiin. Työajasta ja ylityökorvauksista sopiminen pitäisi TT:n mielestä luonnollisesti siirtää työpaikoille.

Neljäntenä vaatimuksena TT:llä on työrauha. òVerkostoituneessa taloudessa ja yritysten tuotantoketjuissa työrauhan merkitys korostuu. Toimintatavat ï ja periaatteet on uudistettava markkinoiden muutosta vastaavasti. ï Sekä omat että muiden työtaistelut vaarantavat työpaikkamme. Laittomien työtaistelujen ennaltaehkäisyä on tehostettava ja vastuuta jaettava myös luottamusmiehille ja työntekijöille.ò

Mitä tämä kaikki tarkoittaisi työpaikoilla?

Oletetaanpa, että Metallityöväen Liitto suostuu edellä luetelluista asioista Teknologiateollisuus ry:n kanssa sopimaan. Ensimmäisenä työnantajien listalla oli työehtojen työpaikkakohtainen sopiminen. Ei ole käynyt ilmi, onko tavoitteena, että ehdot sovittaisiin pääluottamusmiehen ja työnantajan vai työntekijän ja työnantajan kesken. On kuitenkin oletettava, että TT:n pitkän tähtäyksen tavoitteena on sopia asiat työntekijän kanssa kahdestaan. Ei ole käynyt ilmi sekään, mistä kaikesta työpaikalla sovittaisiin. Olettaa kuitenkin voi, että kaikesta.

Mietitäänpä

Parhaassa tapauksessa pääluottamusmies saa työnantajalta kutsun neuvotteluihin uusien työpaikkakohtaisten työehtojen solmimiseksi. Kokemukseen perustuen väitän, että näissä neuvotteluissa tultaisiin esittämään työnantajan puolelta vain ja ainoastaan heikennyksiä työehtoihin. Ensimmäisenä listalla olisi kahvitaukojen ï ja yleensä taukojen kieltäminen. Ja siitä onkin hyvä jatkaa siihen, että työnantajalla olisi ylipäänsä valta määrätä kaikesta, mitä sen mieleen juolahtaa. Pääluottamusmiehillä yleensä on jonkinlaiset valmiudet työehdoista sopimiseen. Siitä ovat erilaiset kurssit ja työpaikan käytännön òyliopistoò pitäneet huolen. Työntekijöillä on yleensä tapana yhdessä keskustella ja päättää siitä, miten ja mistä työnantajan kanssa suostutaan sopimaan ja mitä he itse tahtovat. Päätökset annetaan työnantajan tietoon silloin, kun tarve vaatii. Esitettyihin asioihin työnantajat yleensä suhtautuvat vakavasti. Mutta entäpä jos ei enää olisikaan yleissitovaa työehtosopimusta? Sitähän työpaikkakohtainen sopiminen käytännössä tarkoittaa.

Miten sitten onnistuisi yksittäisen työntekijän sopia työehdoistaan? ï Voi olla, että joku saisi parannettua omia ehtojaan esimerkiksi hyvän ammattitaitonsa vuoksi. Suurimmalla osalla olisi kuitenkin vaikeuksia saada nykyiset ehdot säilytettyä, vaikka työ- ja suhdannetilanne olisi kuinka hyvä. Monet ovat yksinkertaisesti niin arkoja, että menevät lukkoon, jos pomo heitä puhuttelee.

On myös maahanmuuttajataustaisia henkilöitä. Epäillä sopii, etteivät he pysty pitämään puoliaan, jos he joutuvat työehdoista kahden kesken pomonsa kanssa sopimaan.

Voi hyvin kuvitella, minkälaiseen työntekijöiden keskinäiseen kyräilyyn, kyttäilyyn ja kateuteen tällainen yksilöllinen työehdoista sopiminen työpaikoilla johtaisi. Onko tämä TT:n tarkoituskin, että työntekijät taistelevat keskenään, eivätkä yhtenäisinä esitä yhteisiä vaatimuksia työnantajalle?

Palkkaus kannustavaksi?

Toisena TT:n listalla oli palkkojen työpaikkakohtainen sopiminen. Lähdetään taas siitä, että työnantaja esittää neuvottelukutsun palkkaneuvotteluun. Kutsun saatuaan ammattiosasto pitäisi kokouksen, jossa päätettäisiin, ettei mihinkään heikennyksiin suostuta ï vaan päätetään esittää palkan korotuksia! Työnantaja tietenkin esittäisi neuvotteluissa heikennyksiä nykyisiin palkkaperusteisiin - ja näin syntyisi pattitilanne. Tilanteesta seuraisi kova vääntö ja veivaus.

Lopulta jonkinlainen molempia osapuolia tyydyttävä ratkaisu kuitenkin saataisiin aikaiseksi. Todennäköisesti siinä olisi myönnytyksiä molempiin suuntiin.

Työntekijän mahdollisuudet sopia palkastaan

Ihmisiä on monenlaisia. On niitä joilla on hyvä ammattitaito, laaja kokemus, osaaminen ja ehkä juuri siitä syystä myös hyvä itsetunto. He tuntevat myös oman työmarkkina-arvonsa, tietävät sen olevan hyvällä tolalla ï ja pystyvät neuvottelemaan oman työvoimansa hinnan. Heitä on alle 10 % porukasta. Sitten on niitä ihmisiä, joilla näitä edellä mainittuja avuja ei ole ja kaikkia muita siltä väliltä. Jos siihen todella joudutaan, että palkat neuvotellaan òyksilöllisestiò työnantajan ja työntekijän kesken, niin silloin kyllä ollaan suossa kaulaa myöten. Oman alani tuntien väitän, että yhdessä ja yhteistuumin työntekijät pystyvät työnantajan kanssa palkoista neuvottelemaan ja sopimaan, mutta jos niistä neuvottelee kahden kesken pomonsa kanssa niin saneluksi menee ï ja pomo on se joka sanelee. Sekö sitten on kannustavaa?

Työajat tarpeen mukaan

TT:n yhtenä vaatimuksena oli, että ylityökorvauksista sovittaisiin työpaikalla. Näin työpaikoilla on usein tehty. Aina siinä kaupassa ovat työntekijät voittaneet. Ylityöprosentteja on saatu tuplattua, joskus jopa triplattua. En tiedä, onko TT:n tavoitteena, ettei òvihreässäò kirjassa tulevaisuudessa lue muuta, kuin että asiat sovitaan työpaikalla. Jos valtakunnallisessa työehtosopimuksessa ei ole ylityökorvauksista sovittu, on turha kuvitella että nykyiset prosentit tulisivat pidemmän päälle säilymään. Ei ainakaan, jos niistä sovitaan jokaisen kanssa erikseen.

Työajoista on työnantajien kanssa väännetty aina. TT haluaisi järjestää ne òtehokkaastiò siten että ne olisivat òkilpailuetuò. Nykyisessä teknologiateollisuuden työehtosopimuksessa on ollut ns. joustomahdollisuus jo parikymmentä vuotta. On mahdollista paikallisesti sopia, että työaika tasoittuu määräajan sisällä 8 tuntiin päivässä ja 40 tuntiin viikossa. Työntekijät tällaista joustoa vastustavat, eikä sitä kovin monessa yrityksessä ole otettu käyttöön. Tarkoittaako TT:n vaatimus, että nykyiset joustomahdollisuudet on otettava käyttöön sitä, että työnantajalla olisi valta sanella työajat ilman sopimista? Lisäksi TT vaatii uusia työaikajoustoja. Mitä ne olisivat? Sitä, että työntekijä sopii òyksilöllisestiò omat työaikansa pomon kanssa, ei enempää eikä vähempää. ï Hyvästi kahdeksan tunnin työaikalaki!

Toimintavarmuus edellyttää työrauhaa

Lakko-oikeus on työläisille ollut keskeinen väline uusien etujen saavuttamiseksi ja vanhojen puolustamiseksi. Työnantajat puolestaan lakko-oikeutta mielellään rajoittaisivat, se haittaa heidän mielestään liiaksi vapaata kilpailua. Työnantajien tuskaa on kuultu, eikä lakko-oikeutta ole työehtosopimusten voimassa ollessa. Tämä on johtanut siihen, että lähes kaikki lakot ovat laittomia!

Näin siitä huolimatta, että lakot pääsääntöisesti syntyvät, kun työnantaja rikkoo sopimusta tai lakia. TT haluaisi òtehostaa laittomien työtaistelujen ennaltaehkäisyä ja jakaa vastuuta myös luottamusmiehille ja työntekijöille.ò Tarkoittaako tämä TT:n linjaus sitä, että työehdoista, palkoista ja työajoista sovittaisiin työpaikalla, mutta työrauhasta liittotasolla? Tarkoittaako lakkojen òennaltaehkäisyò sitä, että niistä tuomittavien sakkojen määrä kymmenkertaistettaisiin ja niihin osallistuneiden luottamusmiesten ja työntekijöiden olisi korvattava lakon vuoksi menetetty tuotanto? - Jos tämä toteutuu, niin uppoamme lopullisesti suohon.

Yksi asia tässä hankkeessa kiinnittää huomiota: TT:n mielestä paikallinen sopiminen todella tarkoittaa työpaikkakohtaista, ei konserni tai yrityskohtaista. Saman yrityksen eri yksiköissä voisi siis olla monenlaisia sopimuksia ja käytäntöjä samassa maassa tai samassa pitäjässä!

Missä tällä hetkellä mennään?

Mihin asti TT on näissä tavoitteissaan sitten päässyt? Vastaus löytyy teknologiateollisuuden työehtosopimuksesta, ns vihreästä kirjasta. Sitä lukiessa selviää, että projekti Suomi on edennyt pitkälle. TT on saanut Metallityöväenliiton kanssa käydyissä neuvotteluissa asiat liikahtamaan haluamaansa suuntaan kaikissa neljässä sen vaatimassa asiassa. Metallin sosiaalidemokraattinen johto ei ole millään tavalla yrittänyt estää tätä työläisille vaarallista kehitystä. Sadan vuoden takaiseen aikaan johtavasta òkehityshankkeestaò ei ole liiton johdon kuultu hiiskuvan sanaakaan!

Mitä on tämän kaiken takana?

Suomen teknologiateollisuus työllistää suoraan 266 000 ihmistä ja välillisesti lisäksi yhteensä lähes 700 000, joka on neljäsosa Suomen työvoimasta. Koko toimialan yhteenlaskettu liikevaihto on 78 miljardia euroa. Teknologiateollisuuden osuus Suomen viennistä 60 % ja investoinneista 75%. Alan Suomessa tuotetusta tuotannosta 70 % menee vientiin.

(tiedot: www.teknologiateollisuus.fi/Projekti Suomi -keskustelu aineisto)

Näiden lukujen valossa näyttää siltä, että suomalaiset yritykset ovat hyvin kansainvälisiä. Hintakilpailu kansainvälisillä markkinoilla on kovaa ja yhä kovemmaksi käy. Maailman talouden kasvun painopiste on siirtynyt pois perinteisistä teollisuusmaista. Bruttokansantuotteen arvioidaan kuluvana vuonna kasvavan Kiinassa ja Intiassa, sekä Lähi-idässä ja Afrikassa. Kaikkialla muualla se pienenee. Suomalainenkin teknologiateollisuus on siirtänyt tuotantoaan muualle, halvemman työvoiman toivossa ja työllistää ulkomaisissa tytäryrityksissään jo enemmän väkeä kuin kotimaassa. Henkilöstön määrä ulkomaisissa tytäryrityksissä ylitti kotimaisen määrän v. 2007.

Mutta mitä on TT:n neljän tavoitteen takana? Onko siellä mitään muuta kuin se, että globaalissa taloudessa käydään raakaa hintakilpailua ï ja kilpailua käydään myös palkkakustannuksissa? Onko niin, että kun kilpailu pakottaa yritykset pudottamaan tuotteiden hintoja lähemmäs tuotantokustannuksia, syntyy väistämättä paineita myös palkkojen pudottamiseen ja muiden työehtojen heikentämiseen?

Lähteet: www.teknologiateollisuus.fi/ työmarkkinat Projekti Suomi ï teknologiateollisuuden tulevaisuushanke.

Teknologiateollisuuden työehtosopimus 2009ï 2011.

Markku Nieminen

Esitys ja aloite yhteiskunnalliseen keskusteluun sekä toimintaa varten uuden suunnan puolesta kansalaistemme hyväksi

Vaadimme miljardia työttömien palkkaamiseen

Kansalaisjärjestöt muistuttavat hallitusta jatkuvasti siitä, että kasvavalle työttömyyden hoitoon tulle ohjata varoja

Hallituksen tulee osoittaa miljardi euroa 100 000 työttömän palkkaamiseen

ÅNuorten työttömyyden alentamiseksi ja työttömyyden nousun katkaisemiseksi

ÅPitkäaikaistyöttömyyden uudelleen nousun estämiseksi

ÅIrtisanomisten estämiseksi

100 000 työttömän työllistäminen on hätätoimenpide, jolla estetään työttömyyden kasvu ja käännetään se laskuun. Se on ensimmäinen askel tavoitteena huononevan kehityksen katkaisu ja kehityksen kääntäminen kohden täystyöllisyyttä. Työttömyys on jo useina kuukausina ollut ryhmälomautukset mukaan lukien yli 300 000 työtöntä. 50 000 työttömyyseläkeläistä ja nykyiset toimet mukaan lukien luku oli lähes 450 000. Perheen jäsenet mukaan lukien työttömyys kohdistuu miljoonaan suomalaiseen ja epävarmuus ja huoli tulevaisuudesta on joka päiväistä suurimmalla osalla työssäkäyviä, yrittäjiä ja nuoria. Vuonna 2010 työttömyys on nousemassa koko vuodeksi pitkälti yli 300 000. Suuri vaara on, että massatyöttömyys jättää taas kerran pahat jäljet pitkäksi aikaa.

Syntynyt tilanne on pitkäaikaisen kehityksen ja monien virheiden seurausta. Tässä tilanteessa on tehtävä välttämättömät välittömät toimet tilanteen pahenemisen estämiseksi sekä tehtävä johtopäätökset talous- ja yhteiskuntapolitiikan kurssin muuttamisesta, jotta vaurioilta ja uusilta virheiltä vältyttäisiin.

Välittömät toimet työttömyyden alentamiseksi

Valtion tulee varata viivyttelemättä miljardi euroa maksaakseen osuutensa työllistämisestä, jolloin työnantajien tulee maksaa oma osuutensa. Tehon aikaansaamiseksi toimenpiteille vaadimme hätätilatoimenpiteinä:

ÅMiljardista eurosta puolet tulee ohjata kuntien vanhus- ja terveyspalveluihin kuntatalouden tukemiseksi tällä tavoin.

ÅLisämäärärahoista tulee ohjata riittävä määrä siihen, että kaikille yli puoli vuotta työttömänä olleille ja nuorille neljän kuukauden työttömyyden jälkeen järjestetään työtä käyttäen siihen suoraa palkkaamista sekä palkkatukea. Koulutusta tulee käyttää vaihtoehtona työttömyydelle silloin kun se on mielekästä koulutettavan kannalta.

ÅKolmannelle sektorille suunnitellut omavastuut ehtona työllisyystukien saamiselle pitää hylätä. Päinvastoin mm. työttömien yhdistyksille tulee maksaa korotettua työllisyystukea, etteivät arvokasta työtä tekevät yhdistykset joutuisi vaikeuksiin.

ÅTyöharjoittelussa työnantajille koituu hyötyä harjoittelussa olevien työstä enemmän kuin harjoittelun järjestäminen vaatii resurssointia. On aikaansaatava käytäntö, että työnantaja maksavat tästä lisähyödystä työntekijöille sen päälle, mitä harjoittelussa olevat saavat työmarkkinatukea tai muuta korvausta. Osa korvauksesta voidaan periä työnantajamaksuna, jolla voidaan anomuksesta myöntää tukea harjoittelun järjestämisestä niille yrityksille, joiden taloudellinen tilanne muuten estää harjoittelijoiden ottamisen. Maksusta vapautetaan työnantajat, jotka itse maksavat harjoittelussa oleville korvausta.

ÅKuntien tulee työllistää kaksi vuotta yhtäjaksoisesti työmarkkinatuella olleet tai huolehtia, että he työllistyvät muulla tavoin. Kuntien tulee tässä ottaa huomioon säästöt, joita ne saavat valtion perimistä työttömyyssakoista ja kunnille työttömyydestä tulevista menoista sekä hyödyt työllisyystuista.

ÅIrtisanomiset ilman erillistä lupaa tulee kieltää toistaiseksi. Erillinen lupa voidaan myöntää, jos yritystä uhkaa konkurssi. Irtisanotuille tulee tällöinkin järjestää työtä. Vaikeuksiin ajautuneita pienyrittäjiä tulee tukea. Yritysten tulee korvata irtisanomiset työaikajärjestelyillä pitkäaikaisten lomautusten sijasta, jos niillä on taloudellisia ongelmia. Työajan lyhentämistä tulee tukea korvaamalla ansionmenetyskorvausta valtion varoista ja lyhennykset tulee sopia työntekijöiden järjestöjen kanssa. Soviteltua työttömyyspäivärahaa ei saa lakkauttaa edes tilapäisesti, vaan lyhennyskorvaukset on katettava muulla tavoin.

ÅYritykset tulee pelastaa konkursseilta rahoitusjärjestelyin.

ÅKaikki ulosotot kielletään toistaiseksi ja riidanalaiset velkomiset tulee ottaa uudelleen käsittelyyn velkomuksen kohteen hakemuksesta. Käsittelyn ajaksi velkomukset keskeytetään. Velkomusperusteet tulee muuttaa siten, että pankkeja ei enää suosita niin kuin nykyisin. Yksityiset perintäyhtiöt ja luottotietoyhtiöt tulee asettaa vastuullisiksi toimiensa vahinkoseurauksista.

ÅTyöttömyysturva tulee maksaa ilman viivytyksiä ja viivästykset työttömyysturvan maksatuksessa tulee hyvittää työttömille lisätyöttömyysturvana. Työmarkkinatuki tulee nostaa 800 euroon kuukaudessa ensimmäisenä askeleena perusturvan parantamiseksi.

ÅSe merkitsee 200 euron korotusta kuukaudessa. Vastaava korotus tulee saada pieniin eläkkeisiin ja opintotukiin.

ÅOpiskelijoiden asemaa kohentavana toimena opintotuet tulee nostaa samalla tasolla kuin työttömyysturvan työmarkkinatuki ja pieniin eläkkeisiin tulee maksaa erityiskorotus.

Työllisyystoimien ja perusturvan rahoittaminen

Parempi työllisyys lisää yhteiskunnan verotuloja ja tuo säästöjä työttömyydestä yhteiskunnalle aiheutuviin kustannuksiin. Siten toimenpiteitä ei ole tarpeen rahoittaa kokonaisuudessaan erillisellä rahoituksella.

Siltä osin kuin erillistä rahoitusta tarvitaan, talouslaman aikana on perusteltua käyttää velkarahaa. Lisärahoitusta saadaan seuraavasti:

ÅVähennetään armeijan kalustohankintoja

ÅPalautetaan varallisuusvero suuriin omaisuuksiin

ÅNostetaan yhtiö- ja pääomaveroprosentti ensi vaiheessa 30 %:iin. Palautetaan palkka- ja pääomatulojen yhteisverotus ja saatetaan pääomatulojen verotus tällä tavoin progressiivisen verotuksen piiriin. Poistetaan verovapaus osalta osinkoja.

ÅPalautetaan perintövero suuriin perintöihin.

ÅTyönantajan kansaneläkevakuusmaksun poistaminen on peruttava.

Toimet ensivaiheen hätätoimien jatkoksi

Suomessa tulee toteuttaa laajamittainen tulonjaon uudistus, jolla turvataan yhteiskunnallinen tasaarvoisuus. Uudistus tulee kytkeä täystyöllisyyden toteuttamiseen. Täystyöllisyys on keskeinen osa kaikkien kansalaisryhmien toimeentulon turvaamista ja samalla keino turvata yhteiskunnallisten palveluiden ja sosiaaliturvan rahoitus.

Tulojen uudelleenjaon toteuttamisessa on kelvoton tie pienituloisiin ankarimmin kohdistuvien välttämättömyyshyödykkeiden kulutusverojen nostaminen. Siten yleisen arvonlisäverotuksen nostaminen mahdollisesti jopa 25 %:iin on torjuttava keinona rahoitustarpeiden kattamiseen. Verouudistus on toteutettava siten, että verotuksella tasoitetaan tuloeroja ja leikataan ylisuuria tuloja ja vähennetään ympäristön kannalta haitallista toimintaa.

Pienten eläkkeiden, sairauspäivärahojen, opintotukien ja vanhempain rahojen sekä muiden tällaisten etuuksien tasokorotuksia tulee jakaa niin, että kaikille kansalaisille turvataan riittävä ihmisarvoisen elämän edellyttämä toimeentulo ja tasavertainen osuus hyvinvoinnista. Tavoitteena tulee olla, että minimietuudet saadaan köyhyysrajan yläpuolelle, joka vastaa nykyisellään suunnilleen 1100 euroa kuukaudessa. Tätä varten on suunniteltava toimet, jotka tekevät tämän mahdolliseksi.

Sosiaali- ja terveydenhuollon peruspalvelut sekä koulutus tulee järjestää sekä tuottaa yhteiskunnan toimesta huolehtien tällä tavoin, että palvelut järjestetään tasaarvoisesti kaikkien saataville.

Liikenteessä rautateiden ja muun joukkoliikenteen asemaa tulee merkittävästi parantaa. Energiataloudessa tulee huolehtia, että kaikissa osissa maata on energiaa saatavissa vastaavilla ehdoilla. Suomessa tarvitaan yhteiskunnan omistama energialaitos, jotta edullinen ja vähäsaasteinen energiantuotanto voidaan turvata.

Keskeistä on turvata työtätekevien yrittäjien ja viljelijäväestön elinkeino ja tulo työstään. Koko maan pitäminen asuttuna on tänä päivänä yhtä ajankohtainen vaatimus kuin aiemminkin ja siihen tarjoutuu uusia mahdollisuuksia, kun hyödynnetään elinkeinotoiminnan kehittämisen ja liikenteelliset ja tietoliikenteen tuomat mahdollisuudet.

Vaalirahoitus ja demokratian palauttaminen

Vaalirahakohu on paljastanut tähän mennessä vasta jäävuoren huipun järjestelmästä, jossa ostetaan poliittista valtaa ja estetään todellista muutosta. Useat asiat ovat jääneet kohinassa vaille huomiota.

Eduskuntapuolueet ovat ottaneet käyttöönsä käytännön, jossa ne jakavat puoluetuet ja lehdistötuet keskenään jättäen eduskunnan ulkopuoliset puolueet osattomiksi, vaikka vaaleissa kaikkien ehdokkaiden pitäisi olla tasavertaisessa asemassa.

Samoin eduskuntapuolueet ovat ottaneet käyttöön käytännön, että Yleisradion hallintoneuvoston kautta huolehtivat, että vaalien edellä suurissa vaalikeskusteluissa on vain eduskuntapuolueiden edustajia. Lisäksi muita keskusteluita on entistä vähemmän tai ei lainkaan. Vaalisyrjintä on ollut tavallista muilla kanavilla, vaikka ne hyödyntävät yhteiskunnan omistamaa televisiota ja radiota ja lisäksi YLE itse syyllistyy syrjintään.

Merkittävä osa koko yhteiskunnan läpäisevää korruptiojärjestelmää liittyy taloudellisiin kytkentöihin ja nimityksiin vaalirahoituksen ja eduskuntapuolueiden soveltaman diskriminoinnin ohella. Siten Suomi ei ole korruptiosta vapaa maa, vaikkei suoranaista lahjontaa juuri olisikaan. Silti peitetympää lahjontaa rinnasteista toimintaa tapahtuu. Päätöksenteossa ei astuta väärille varpaille etteivät esimerkiksi työpaikkamahdollisuudet pankeissa menisi. Ylihinnat, vedätykset, gryndereiden ja pankkien sopimukset ja niitä tukevien saamat hyödyt ovat osa järjestelmää. Siten väärää toimintaa on monilla tasoilla ja se johtaa lait ja oikeuden syrjäyttävään vallankäyttöön, joka hyödyttää harvoja.

Suomessa tarvitaan suurta demokratiaremonttia, jossa kaikenlainen korruptioon ja korruption omaisiin kytköksiin viittaava karsitaan pois ja yhteiskunnasta tehdään avoin ja aito kansanvalta.

Pankkien vallan rajoittaminen Suomen palauttaminen oikeusvaltioksi

Pankkien kaikkialle ulottuva valta ja lonkerot ovat nousseet kansanvaltamme ja oikeusvaltion suurimmaksi uhkatekijäksi. 1990-luvulla pankit saivat jättimäiset tuet, joita ei palautettu. Globaalia finanssikriisiä on nyt hoidettu suorittamalla pankeille maailmanhistorian suurimmat tuet ja valtiot ovat velkaantuneet. Velat katetaan veronkorotuksin ja kansalaisille tarpeellisten menojen leikkauksin sekä kiihdyttämällä inflaatiota ja nostamalla korkoja talouslaman jälkeen tai jopa aikana. Pankkien valta ollaan pönkittämässä.

Pankkien toiminta yli rajojen tekee vaikeaksi puuttua niiden toimintaan kansallisissa puitteissa. Suomessa ongelmaa kärjistää se, että keskeinen osa rahajärjestelmää luovutettiin 1990-luvun kriisin tuloksena ulkomaisille pankeille. Sen lisäksi kotimaisessa omistuksessa olevissa pankeissa ilmenee vääriä menettelytapoja. Siten koko finanssijärjestelmä on syvästi sairas ja saastunut ja tarvitsee puhdistamista. Vaara on siinä, että edes suurten maiden johtohenkilöt ja 90 % maailman tuotannosta edustavat G20-valtiot eivät tähän kykene tai eivät ole halukkaita tarvittaviin toimiin.

Suomessa erityisen huolestuttavaa on, että keskeisellä finans-

siryhmälle, Nordealle ja Sammolle on annettu ylisuuri valta ja lisäksi Sammon valta ulottuu henkilösuhteiden kautta Suomen valtion yhtiöitä ja omistuksia hoitavaan Solidiumiin. Meneillään on finanssivallankaappaus, jonka avulla keskeinen osa Suomen yrityksiä tulee riippuvaksi yhdestä finanssiryhmästä ja sen hallintaan ja sitä ohjaillaan suuressa määrin ulkomailta. Samalla toisen keskeisen finanssiryhmän Pohjola Pankki on jo pitkälti irtautunut osuustoiminnan hallinnasta ja on vaara, että sidos osuustoimintaan katkaistaan lopullisesti. Maan poliittinen johto ei tässä tilanteessa ole kykenevä turvaamaan kansamme etuja. Maailmanmittaisesti tapahtuu samanlaista kehitystä. Finanssipääomasta on tullut pullosta päästetty hirviö, joka on saatava takaisin paikalleen. Se on kansalaisten ja terveen elinkeinotoiminnan sekä yhteiskunnan toimintojen kannalta välttämätöntä.

Suomi ei ole nykyisellään oikeusvaltio kun tuomioistuin laitos ja yhteiskunnan laitokset ovat rähmällään pankkien edessä ja pankkien lonkerot ja lobbausjärjestelmät ulottuvat kaikkialle. Pankkien vallasta on tullut uhka demokratialle ja kansalaisoikeuksille. Pankkien etujen mukaisia tuomioita antaneilla tuomareille tulee antaa vähintään huomautukset tai jos he ovat osoittaneet erityistä piittaamattomuutta tuomioita jakaessaan, rangaistukset. Yksityisten perintätoimistojen velkomusten lainmukaisuus tulee asettaa erityistutkintaan.

Suomeen tulee perustaa yhteiskunnan omistama pankki, jossa kansalaisten varat ovat turvassa. Osoittamalla sille nyt yksityisille pankeille osoitettavat miljardit saadaan perusrahoitus.

Uusi suunta

Korkea työllisyys on keskeinen tasa-arvoisen tulonjaon kannalta ja turvaa sen, että hyvinvointimenot kyetään rahoittamaan. Kansantaloudellemme tarjoaa myönteisiä kehitysnäköaloja hyvin taloudelliset ja ulkopoliittisen suhteiden rakentaminen lähinaapuriemme kanssa. Se edellyttää, että maamme pysyy erossa sotilaallliseen vastakkainasetteluun perustuvasta NATO:sta. Maamme itsenäisyys on tärkeä hyvän kehityksen kulmakivi ja se edellyttää, että kansan valitsemalta eduskunnalta ei luovuteta valtaa EU:lle sen perustuslailla, vaan kansainvälisyyden tulee nojata kansojen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen ja tälle perustalle rakennettuun yhteistyöhön.

200 vuoden jälkeen ï parempi tulevaisuus mahdolliseksi

Ensimmäiset aloitteet Suomen itsenäisyydestä ja kansamme itsemääräämisoikeuden palauttamisesta vuosisataisen alistuksen jälkeen nostettiin yli 200 vuotta sitten 1780-luvulla. 200 vuotta sitten Suomi saavutti autonomian, jonka tuloksena meille perustettiin keskeiset kansalliset instituutiomme. Tällä ja taloudellisella vahvistumisella luotiin perusta itsenäisyydelle vuonna 1917.

Tarvittiin työväenliike hyvinvoinnin aikaansaamiseksi koko kansalle

Nyt tehtävämme on turvata hyvinvointi ja oikeudenmukaisuus sekä itsemääräämisoikeutemme 2000-luvulla ja samalla huolehtia ympäristöstä, että ihmisten toiminta on taloudellisesti, kulttuurisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestävää ja huolehdimme myös tulevien sukupolvien elinmahdollisuuksista. Tavoitteemme on, että sodat saadaan maailmasta lopullisesti ja pysyvästi poistettua ja se poistaa myös aseistautumisen tarpeen ja kilpavarustelun.

Työväenliike on tässä edelleen ratkaiseva muutosvoima. Samalla muutoksen ja uuden suunnan puolesta on tarpeen koota kaikki kansanvaltaa puolustavat ihmiset ja yhteiskunnan toimijat.

Suomen Työväenpuolue STP osallistuu Tradekan vaaleihin

Edustajiston vaalit maaliskuussa 2010

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään 5.- 25. maaliskuuta 2010. Vaalit järjestetään aikaisempien vaalien tapaan postivaalina. Äänestysaineisto postitetaan jäsenille maaliskuun alussa siten, että se on äänioikeutettujen käytössä viimeistään äänestysajan alkaessa 5. päivä maaliskuuta 2010.

Osuuskunnan vaaleissa edustajiston valitaan 110 jäsentä ja näille henkilökohtaiset varajäsenet. Vaalit järjestetään vaalipiireittäin, jotka noudattavat pääsääntöisesti eduskuntavaalien vaalipiirijakoa

Ehdolle vaaleissa voi asettua jokainen 18-vuotta täyttänyt Osuuskunnan jäsen, joka on liittynyt Osuuskunnan jäseneksi tämän vuoden lokakuun loppuun mennessä.

Äänioikeutettuja Osuuskunnan vaaleissa ovat kaikki Osuuskunnan jäsenet tammikuun lopun jäsenrekisterin mukaan.

Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä: Kalevi Wahrman puh. 040 5523099, kalevi.wahrman@pp.inet.fi

ñTärkeintä on nyt demokraattisen liikkeen kehittäminenò

Kalevi on vakaasti sitä mieltä, että tämä toiminta työväenliikkeessä vaatii kalastuksen tavoin kärsivällisyyttä. Joskus saaliit ovat pienempiä ja joskus käy parempi "kalaonni".

Kunnallisverotus on muutettava progressiviiseksi, pääomaverotusta on kiristettävä, Kelan tuki yksityiselle terveydenhuollolle on lakkautettava ja eläkevakuutukset on saatava yhteiskunnan hallintaan.

Kommunistien Liiton puheenjohtajalla Kalevi Wahrmanilla on esittää monia ensikäden toimenpiteitä hyvinvointivaltion alasajon estämiseksi. Porvoolainen Wahrman pitää törkeänä Vanhasen-Kataisen porvarihallituksen julkisiin palveluihin kohdistamia leikkauksia ja heikennyksiä. Hyvinvointivaltiota on toki ajettu alas jo pitkään, mutta hallitus käyttää nyt lamaa hyväkseen edistääkseen palveluiden yksityistämistä eli niiden huonontamista. Tämä on törkeää ja vaikuttaa jokaiseen tavalliseen kansalaiseen, Wahrman pamauttaa.

Suomen pysyttävä erossa imperialistien sodista

Laman ohella loppuvuoden toinen kuuma peruna on ollut Suomen osallistuminen Afganistanin sotaan. Suomen hallituksen suunnitelmat lähettää lisäjoukkoja Afganistaniin vartioimaan suurvaltojen intressejä saavat Wahrmanilta jyrkän tuomion ja hän vaatiikin suomalaisten joukkojen välitöntä vetämistä alueelta: - Suomen sitoutumiset imperialistien sotatoimiin ovat askeleita lähemmäs Nato-jäsenyyttä. Kommunistien Liitto on jatkuvasti vaatinut Suomen pysymistä Naton ulkopuolella ja poissa sen sotilasoperaatioista. Suomen on harjoitettava aktiivista rauhanpolitiikkaa ja säilytettävä riippumattomuutensa, hän summaa.

Pikkumoskova kasvatti työväenliikkeeseen

Kalevi Wahrmanin yhteiskunnallisia näkemyksiä pohjustaa pitkäaikainen mukanaolo suomalaisessa työväenliikkeessä. Porvoon Tolkkisten ñpikkumoskovassaò kasvaneena vahva vasemmistolainen arvomaailma tuli hänelle kuin luonnostaan. 17-vuotiaana teleasentajaksi valmistuneena hän on elämänsä aikana nähnyt läheltä tekniikan kehityksen ja sen mukanaan tuomat yhteiskunnallisetkin haasteet. Oikeistopoliitikoiden ja demareiden tukemana myöhemmin hävitetty yhteiskunnan omistama tietoliikenneorganisaatio yksityistämällä oli viime vuosisadan pahimpia toimenpiteitä, jossa tärveltiin voittoatavoittelematon yhteiskunnallinen palvelu, Wahrman näpäyttää.

1960-70 ï lukujen taitteesta eteenpäin Wahrman on toiminut niin Porvoon Sosialistisissa Nuorissa, puolueosastossa, piirijärjestössä, kansalaisliikkeissä, ammattiosastoissa kuin kunnallispolitiikassakin. - Nämä vuodet ovat olleet todellinen ñyliopistoò ja monipuoliset luottamustoimet ovat mahdollistaneet asioiden tarkastelun merkittäviltä yhteiskunnallisilta näköalapaikoilta, Wahrman tuumaa. Pitkä pesti kihlakunnan lautamiehenä ja toimi rikossovittelijana on avartanut vuonna 1985 herastuomarin arvon saaneen Wahrmanin näkemystä ihmisten arkipäivän ongelmien koko kirjosta ja yhteiskunnan epäkohdista.

Tammikuussa 60 vuotta täyttävä Wahrman katsoo oppineensa elämänsä aikana, ettei kaikkea voi eikä ehdi oppia. - Siksi onkin tärkeää olla mukana kollektiiveissä joihin tietoa ja osaamista kerääntyy laajemmin.

Yhteistyöllä eteenpäin

Kommunistien Liiton perustamisesta eli vuodesta 2002 järjestöä johtanut Wahrman kertoo viimeisten vuosien olleen kiireistä aikaa. Kommunistinen- ja työväenliike on tänään hajallaan, vaikka maassa harjoitettu politiikka melkein huutaa työväenliikkeen yhteistyötä päivänpolttavissa kysymyksissä. Kommunistien Liitto oli vuonna 2006 mukana muodostamassa Suomen Työväenpuoluetta ja näkee sen pääfoorumikseen omienkin tavoitteidensa edistämiseksi. Wahrmanin mukaan tärkeintä on nyt demokraattisen liikkeen kehittäminen, joka korostuu nimenomaan kamppailussa työn ja toimeentulon puolesta. - yksi akuutti kysymys on vaalilain muutos, joka suorastaan pakottaa edistykselliset voimat yhteistyöhön, hän pohtii.

Kommunistien Liiton järjestöllisesti tärkeimmäksi tehtäväksi Wahrman katsoo marxilais-leniniläisen ideologian kehittämisen ja tieteellisen analyysin tekemisen tämän päivän ja huomisen haasteista. - nykyisessäkään vaikeassa tilanteessa kommunistien ei tule unohtaa päätavoitettaan sosialistisen yhteiskunnan kautta rakennettavasta, luokattomasta kommunistisesta yhteiskunnasta. Ideologinen työ ja opiskelu on nyt ensiarvoisen olennaista, sanoo Wahrman viestiksi muille kommunisteille.

Haastatteli: Antti Siika-aho

Kalevi Wahrmania hänen 60-vuotispäivänään onnittelevat seuraavat toverit ja järjestöt.

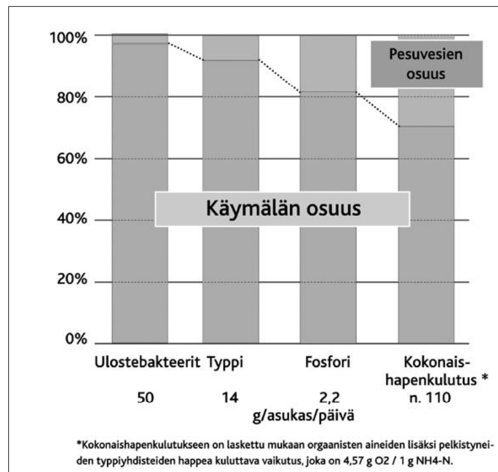
Heikki Männikkö
Paavo Heikkinen
Esko Koivisto
Juho Haavisto
Timo Nieminen
Matti Laitinen
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Wäinö Pietikäinen
Juha Kieksi
Reijo Katajaranta
Antero Nummiranta
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Tarja Männikkö
Antti Siika-Aho
Risto Koivula
Juhani Tanski
Hannele Salava

EU:n Vastainen kansanrintama ry.
Kommunistien Hernanni-Vallilan osasto ry.
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry.

Käymälä- ja pesuvedet erottelemalla täytät asetuksen tavoitteet

Asetuksessa on keskitytty epäolennaiseen

òHaja-asutusalueiden jätevesiasetuksenò tavoitteena on estää pinta- ja pohjavesien pilaaminen. Asetuksessa määritellään kotitalouksista muodostuvien käymälä- ja pesuvesien koostumus sekä puhdistusvaatimukset. Fosforin ja vesistöissä happea kuluttavien orgaanisten aineiden osalta vaatimukset ovat tiukat. Typen puhdistusvaatimus on vain 40 %, vaikka mm. nitraatille on talousvedessä asetettu raja-arvo. Lisäksi asetuksessa käytetty määritysmenetelmä vesistössä happea kuluttavien aineiden osalta on väärä; analyysissä estetään pelkistyneiden typpiyhdisteiden hapenkulutus. Valtaosa näistä typpiyhdisteistä on virtsassa. Näiden yhdisteiden happea kuluttava vaikutus on lähes yhtä suurta kuin orgaanisten aineiden aiheuttama. Vesiliukoisina typpiyhdisteet kulkeutuvat herkästi vesistöihin. Asetuksessa ei esitetä ulosteperäisten bakteerien määriä eikä edellytetä niille puhdistusvaatimuksia.

Asetuksessa on siis keskitytty vääriin kotitalouksista muodostuvien jätevesien ainesosiin; hitaasti aktiiviseen pintamaahan johdettaessa orgaaninen aines ei aiheuta suurta vaaraa vesistöjen hapenkulutukselle, ja fosfori sitoutuu herkästi maaperään. Asetuksessa on unohdettu keskeisimmät ihmisten terveyttä ja lähiympäristöä pilaavat ainesosat, ulosteperäiset bakteerit ja typpiyhdisteet.

Yhteiskäsittelyllä rasitat lähiympäristöä

Sekoittamalla suhteellisen òpuhtaatò pesuvedet ja toisaalta runsaasti ravinteita sekä ulosteperäisiä bakteereja sisältävät käymälävedet keskenään ja yrittämällä sitten puhdistaa ne, on mahdotonta täyttää asetuksen tavoitteet. Täten sallit terveydelle vaarallisten ulosteperäisten bakteerien ja pelkistyneiden typpiyhdisteiden pääsyn lähiympäristöön.

Suomen ympäristökeskus vieläpä myöntää panospuhdistamoille CE-merkintöjä varmistaakseen niiden markkinaedun, vaikka niistä luontoon päästettävät òpuhdistetutò jätevedet johdetaan satojen litrojen pulsseina ojaan. Lukuisin tutkimuksin on voitu osoittaa, etteivät nämä laitteet käytännön olosuhteissa usein toimi ja ne edellyttävät viikoittaista hoitoa ja seurantaa sekä ovat alttiita häiriöille.

Maasuodatuskentät vaativat suuren tilan, ovat alttiita tukkeutumaan, mikäli saostuskaivoja ei tyhjennetä säännöllisesti. Ajoittain myös piha on kaivettava auki ja uusittava suodatushiekka ja/tai fosforinerotuskaivo tai -kerros.

Käymälä- ja pesuvesien erilliskäsittely on paras vaihtoehto

Käymäläjäteveden erottelu muusta talousvedestä on kiistattomasti paras keino minimoida lähiympäristön terveydelliset riskit sekä pintavesiä rehevöittävät vaikutukset. Pesuvesien keskimääräinen kulutus on noin 50 - 70 l/as/vrk.

Mielestäni asetuksessa vedenkulutus on suuresti yliarvioitu. Nämä ns. harmaat vedet sisältävät vähän ravinteita ja orgaanisia aineita sekä ulosteperäisiä bakteereja. Näiden vesien käsittelyksi riittää saostuskaivojen jälkeen yksinkertainen suodin tai johtaminen biologisesti aktiiviseen maahan. Saostuskaivojen, johon johdetaan pelkät pesuvedet, tyhjennysväliksi riittää viisi vuotta. Siirtyminen fosfaatittomiin pesuaineisiin vähentää vielä oleellisesti näiden vesien ympäristöä kuormittavaa riskiä.

Johtamalla käymälävedet umpikaivoon kunnalliseen jätevesilaitokseen kuljetettavaksi ja käsiteltäviksi, aiheutetaan suuria välillisiä ympäristövaikutuksia sekä suuria kustannuksia kiinteistön omistajalle. Jätevedenpuhdistamojen kapasiteetti ei edes riitä ottamaan vastaan asetuksen toimeenpanon ja Elintarviketurvallisuusviraston lanseeraaman lannoitevalmistelain myötä kertyviä hajalietteitä.

Erillisviemäröidyillä kiinteistöillä pelkästään vaihtamalla perinteinen WC -istuin (5ï 10 litraa/huuhtelu) vähän vettä käyttävään (0,5 litraa/huuhtelu) WC -istuimeen (esim. Sealand Traveler, alipainekäymälät) voidaan käymälävesien määrää vähentää alle kymmenesosaan. Kiinteistön omistajalle tämä tarkoittaa huomattavaa säästöä harventuneiden umpisäiliön tyhjennysten myötä. Järjestelmä on huoleton ja ympäristöystävällinen. Sealand Traveler ï WC-istuimessa käytön rajoitteena on viemärilinjan pituus, enintään 10 metriä. Markkinoilta löytyy nykyään matalia umpisäiliöitä, jotka voidaan sijoittaa lähelle talon perustuksia.

Ympäristön kannalta paras ratkaisu on siirtyä kuiva- tai kompostikäymälän käyttöön; ongelmaa ei siirretä muualle vaan käytetään ulosteen ja virtsan kallisarvoiset ravinteet hallitusti hyväksi lähellä niiden syntypaikkaa. Mökkiolosuhteisiin perinteistä vesikäymälää ei tulisi edes sallia.

Suunnitelmalta vaadittava laatua

Asetus edellyttää ammattitaitoista suunnittelijaa. Valitettavan usein panospuhdistamo on tavallinen rutiiniratkaisu. Edellä esittämääni viitaten panospuhdistamon valitseminen kiinteistön jäteveden käsittelyjärjestelmäksi vaatisi aina erillisen perustelun. Suunnittelijalla tulisi olla valmiudet esitellä kaikki käytössä olevat mahdollisuudet varmatoimiseen ja ympäristöystävälliseen jäteveden käsittelyyn. Jokaisessa suunnitelmassa tulisi olla selvitys siitä, millaiset edellytykset kiinteistöllä on siirtyä erillisviemäröintiin ja niistä aiheutuvat kustannukset.

Erillisviemäröinnin järjestäminen vanhoissakin kiinteistöissä saattaa olla teknisesti mahdollinen, halvin ja ennen kaikkea ympäristöystävällisin vaihtoehto. Uusien haja-asutusalueelle rakennettavien asuinrakennusten osalta kuntien rakennusjärjestyksiin tulisi kirjata erillisviemäröintivaatimus.

Mielestäni kiinteistöissä, jotka eivät sijaitse pohjavesialueella ja joissa lähin vesimuodostuma on kaukana ja naapuriin on satoja metrejä, asetuksen velvoitteet voitaisiin täysin unohtaa. Asetus jopa syyllistää haja-asutusalueella asuvia ihmisiä väittämällä, että heidän vesistökuormituksensa on 6-8 kertaa suurempaa kuin kaupungissa asuvan kansalaisen. Väite on laskennallinen hämäys.

Muistathan, että oli valitsemasi jäteveden käsittelyjärjestelmä sitten mikä tahansa, ota huomioon oma ja naapurisi talousvesikaivon sijainti.

Limnologi Asko Särkelä

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry

Mielenosoitusmarssi Helsingin Puistolan ja Tapulikaupungin kirjastojen puolesta

N. 300-400 hengen kulkue marssi Puistolan kirjastolta Tapulikaupungin kirjastolle la 12.12. Marssijat etenivät reippaasti ja iskulauseita huutaen (ñNäpit irti palveluista, Pajunen takaisin Alepaanò jne). Rummut pärisivät, torvia toitotettiin, tunnelma oli toiveikas. Ohi ajaneiden bussien matkustajat kannustivat. .Puistola-seuran ja Tapulikaupunki-seuran järjestämä marssi kirjastojen ja muiden peruspalveluiden puolesta kokosi suuren ja innostuneen osanottajakunnan.

Pajusen palvelujen lahtauslista tuomittiin päättävästi

Kaupunginjohtaja Pajusen toimeksiannosta tehty palveluverkon karsimisohjelma esitti Puistolan alueen palveluista lakkautettaviksi mm. Nurkkatien ala-astetta, Puistolan kirjastoa, Puistolan terveysasemaa, jne. Edellisellä viikolla Pajusen työryhmän puheenjohtaja **Laura Räty** (kok ja varapuheenjohtaja **Elina Moisio** (vihr) vakuuttivat lahtauslistan pitävän (HS 2.12.09).

Lahtauslistan laatijat unohtivat mm. Puistolan ja Heikinlaakson rakenteilla olevien alueiden ja lähivuosina rakennettavan Tattarisuon alueen 2000 lisäasukkaan tarpeet.

Marssilla olivat mukana Puistolassa asuvat **Marjatta Kemppainen-Mäkelä** ja **Kalevi Toosi** (kuvassa) lapsineen. He kertoivat, että Puistolasta on hävitetty monia palveluja: posti, pankki, nuorisotalo jne. samaan aikaan kun alueelle on rakennettu uusia asuntoja ja asukkaita on tullut lisää.

Asukkaiden erävoitto

Asukkaiden vastarinta sai aikaan sen, että poliitikot hautasivat lakkautuslistan ja alkavat valmistella uusia juonia tammikuussa. Räty ja Moisiokin totesivat, että asukkaat pitää ottaa mukaan miettimään ratkaisuja.

Juhani Tanski

Kööpenhamina oli suuri pettymys

Eduskuntatalolla 5.9.09 sadat ihmiset vaativat Kööpenhaminasta tuloksia

Kööpenhaminan ilmastokokous on päättynyt. Kokouksen päätteeksi osanottajat merkitsivät tiedoksi sopimuksen, jonka mukaan ilmaston lämpeneminen pysäytetään kahteen asteeseen. Sopimus ei kuitenkaan saanut yksimielistä hyväksyntää.

Tekstiluonnos oli vaatimattomuudessaan surullista luettavaa. Siinä puhuttiin kahden asteen perusurasta täsmentämättä mihin ilmastotoimiin maat ryhtyvät. Lyhyen aikavälin rahoitusta luvattiin kyllä lisätä 30 miljardiin dollariin. Sen sijaan päästöleikkauksista ei ollut selviä sitoumuksia.

Nyt voidaan varmaksi sanoa vain sen verran, että kehitysmaat ovat pyrkineet puolustamaan demokraattisuutta, jatkuvuutta ja avoimmuutta prosessissa sekä osoittaneet keskinäisen solidaarisuutensa voiman. Tanskan puheenjohtajuus taas on ollut kaikkea muuta.

Ero juhlapuheiden ja sopimustekstin välillä oli räikeä. Tilanne oli nopeasti muodostumassa kestämättömäksi. YK:n pääsihteeri Ban Ki-Moon vetosikin valtioiden johtajiin, jotta historiallista tilaisuutta ï 120 presidentin ja pääministerin läsnäoloa ï ei jätettäisi käyttämättä.

Aikaa ei ole kuitenkaan hukattavana: Climate Action Networkin edustaja julkaisi tuoreet tutkimustiedot, joiden mukaan ilmasto lämpenee 3,9 astetta vuosisadan loppuun mennessä. Se merkitsisi kuutta astetta Suomessa.

Guardianin otsikko kertoo kaiken: ñObama ulos ilmastoneuvotteluista hintelän sopimuksen kanssa ja ruhjottunaò. Presidentti Obama tavoitteli Kööpenhaminassa messiaan roolia neuvottelemalla sisällyksettömän julistuksen Yhdysvaltain, Kiinan, Intian, Brasilian ja Etelä-Afrikan välille. Tällä kertaa presidentin puheenlahjat eivät riittäneet peittämään sitä, että mies tuli Kööpenhaminaan taskut tyhjinä: nopeasti teollistuville maille ei ollut mitään tarjottavaa eikä vastalahjojakaan siten herunut. 3 prosentin päästövähennyksellä vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasosta ei olisi pitänyt päästä tullista läpi.

Obaman julistuksen lähtökohta on, että jokainen maa ilmoittaa ilmastosopimuksen sihteeristölle, paljonko haluaa vähentää päästöjään. Jos maiden hyvää hyvyyttään tekemät lupaukset eivät riitä ilmaston lämpenemisen merkittävään rajoittamiseen, niin sitä huonompi ilmastolle ja niille sadoille miljoonille ihmisille joiden selviytymistä ilmastonmuutos uhkaa.

Presidentti Obama, historiassa on hetkiä, jolloin ei kysytä, mikä on saavutettavissa helposti. Kuuhun ei mennä puoleenväliin, Natsi-Saksaa ei kukisteta melkein, mustille ei anneta äänioikeutta vain joka toisena vuonna. Poliitikot tekevät sen minkä viitsivät, johtajat tekevät sen mikä täytyy tehdä.

Sen verran vakuuttava Obaman ulostulo oli, että moni tiedotusväline ehti jo raportoida sen kokouksen lopputuloksena. Pahimmassa tapauksessa se jääkin lopputulokseksi. Karmaisevin viesti oli se, että EU hyväksyi sisäisten neuvottelujen jälkeen Obaman ehdotuksen. Ilmastojohtajaksi yrittänyt EU poimii muruja Obaman pöydältä. Onneksi Tuvalu, Venezuela, Bolivia, Nicaragua ja Kuuba ovat tähän mennessä ehtineet estää julistuksen hyväksymisen kokouksen lopputulokseksi.

Tällä hetkellä paras mahdollinen lopputulos Kööpenhaminasta vaikuttaisi olevan se, että teollisuusmaat vahvistavat 25-40 % päästövähennystarpeen vuoteen 2020 mennessä sekä päättävät viedä neuvottelut päätökseen ensi kesäkuun loppuun mennessä. Huonoin olisi Obaman vähintään 3 asteen lämpötilannousuun johtava julistus.

ñOngelma on tämä: Kaikkien maiden delegaatiot haluavat vähentää fossiilisten polttoaineiden käyttöä, mutta samalla he haluavat varmistaa, että niitä riittää mahdollisimman paljon heille itselleen.ò

Näillä eväillä, joita nyt on olemassa, lämmönnousua ei saada pysäytettyä alle kahteen asteeseen, saati puoleentoista, jota monet kehitysmaat vaativat.

ñKukaan ei puhu oikeista asioista eli hiilen pitämisestä maan alla. Kun hiilidioksidi on kerran ilmassa, se pysyy siellä pitkään.

ñOn vain yksi hiilen varastointikeino, johon voi luottaa täysin. Se on ekologinen eikä maksa mitään. Se on öljyn, kivihiilen ja maakaasun jättäminen maahan.ò

Ympäristökysymysten historia näyttää vahvasti siltä, että nykyisin tuotetaan myös kaikenlaisia ympäristöongelmia, joiden olemassaolosta ei kukaan vielä tiedä tai hahmota. Voi hyvinkin olla, että uusien ongelmien virta on paljon suurempi kuin vanhojen probleemien ratkaisuyritykset. Yritykset, jotka eivät useinkaan johda mihinkään. Niin kuin nyt esimerkiksi tämä päästöoikeuksien kauppaaminen, joka ei ole pysäyttänyt maailmanlaajuista ilmakehän lämpenemistä.

On toimittava ympäristön kannalta kestävän kehityksen puolesta sekä paikallisesti, että globaalisti. Sen ajatuksen kanssa jatkuvan kasvun politiikka johtaa syvään ristiriitaan. Vaikka ihminen on kekseliäs ja sopeutuvainen niin pää tulee vetävän käteen ennemmin tai myöhemmin joka tapauksessa.

Maapallon voimavarat ovat rajoitetut ja ruoan ja raaka-aineiden oikeudenmukainen jakautuminen voidaan turvata vain kerskakulutusta pienentämällä ja lopettamalla tarpeeton tavaratuotanto.

Antero Nummiranta

Mutta satojen kansalaisjärjestöjen vaatimuksista ja miljardien ihmisten tulevaisuudesta piittaamatta kööpenhaminan kokous ei kyennyt tekemään päätöstä ilmaston lämpenemisen estämiseksi

MAAILMAN PÄÄTTÄJÄT PETTIVÄT ODOTUKSET ILMASTOKATASTROFIN EHKÄISEMISESTÄ

Juuri päättynyt Kööpenhaminan ilmastokokous on vuosisadan pettymys. Lopputulos on viemässä maailmaa katastrofaalisen ilmastonmuutoksen polulle. Kansallisten etujen puolustaminen ja teollisuusmaiden kyvyttömyys sitoutua oikeudenmukaisiin ilmastotoimiin on epäonnistuneen lopputuloksen perimmäinen syy.

Kööpenhaminan kokouksen epäonnistuminen tekee ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta alle kahteen asteeseen erittäin haastavaa. Kahden asteen tavoitteen saavuttamiseksi on globaalit päästöt saatava laskuun vuoteen 2015 mennessä.

EU:n ja muiden teollisuusmaiden on sitouduttava välittömästi vähintään 40 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Todellista ilmastojohtajuutta Kööpenhaminan kokouksen aikana osoittivat tavalliset kansalaiset ja kansalaisjärjestöt ympäri maailmaa. Sadat miljoonat ihmiset vaativat Kööpenhaminasta oikeudenmukaista, kunnianhimoista ja laillisesti sitovaa sopimusta. Valitettavasti päättäjillä ei ollut kanttia vastata asetettuun haasteeseen.

Kokouksen kolme keskeistä tavoitetta jäivät saavuttamatta. Ensinnäkin johtajat eivät kyenneet sopimaan riittävistä päästövähennystavoitteista. Toisekseen riittävästä ja ennakoitavasta julkisesta rahoituksesta kehitysmaille ei saatu pitävää päätöstä. Kolmanneksi, lopputulokseksi ei saatu laillisesti sitovaa sopimusta, jolla olisi varmistettu päästövähennys- ja rahoitustoimien toteutuminen. Päättäjät tullaan muistamaan tästä Kööpenhaminan epäonnistumisesta pitkään. EU olisi voinut näyttää neuvotteluissa todellista sitoutumista ja edistää sovun syntymistä siirtymällä ajoissa 30 prosentin korkeampaan päästövähennystarjoukseensa. Suomen olisi puolestaan pitänyt toimia avoimemmin metsien hiilinieluja koskevissa neuvotteluissa ja tukea ilmaston kannalta parasta nielujen laskentatapaa, joka perustuu historialliseen vertailujaksoon. Tilanne on korjattava viipymättä. Maiden tulee sitoutua ilmastotoimiin historiallisen päästötaakkansa ja taloudellisten resurssiensa mukaan. Päästövähennykset tulee tehdä ilman kuuman ilman ja nielujen laskentasääntöjen sallimia porsaanreikiä sekä puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) kautta hankittuja epätodellisia päästövähennyksiä. Ilmastokokouksen epäonnistuminen ja päästövähennysten viivästyminen aiheuttaa joka vuosi 300 000 ihmisen kuoleman [1] sekä tekee vääjäämättömästä yhteiskunnallisesta muutoksesta ja ilmastonmuutokseen sopeutumisesta huomattavasti kalliimpaa ja vaikeampaa.

Järjestöt vaativat Suomelta ilmastolakia vuosittaisista viiden prosentin päästövähennyksistä, jotka johtaisivat vähintään 40 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Näin Suomi osoittaa halunsa osallistua Kööpenhaminan katastrofiasetelman purkamiseen mahdollisimman nopeasti.

Greenpeace, Kehitysyhteistyön palvelukeskus, Kehys ry, Kirkon ulkomaanapu, Luonto-Liitto, Maan ystävät, Suomen luonnonsuojeluliitto, Suomen YK-liiton koordinoima Kansalaisten maailmannäyttämö -hanke ja WWF

Yhteisen maapallon puolesta - STP

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Antero Nummiranta
Tauno Pirttilä
Mämmiveikot
Juhani Valo
Pipsa Valo
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Reijo Katajaranta
Harri Jalo
E.P
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Simo Heikkinen
Marja + perhe
Eino Lindroos
K. Vinski
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Hannele Salava
Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Riitta Väisänen
Veikko Väisänen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Tuntematon
Ari ja Irja Kukkonen
Larmo Lehtonen
Antti Hynynen
Jorma Vuoristo

Espoo

Hannu Kautto

Espoo, Otaniemi

Pertti Leino
Heikki Männikkö
Pertti Salmi
Punapaita
Jaana Nurmi
Arto Nyholm
Melli K
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Elina Kämppi
Mishka
Paavo & Elvis
Katariina Nurminen
Pekka Sievänen
Ilpo Saarinen

Lentoperämies
Jaakko Laurikainen
Haagan flikka

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki

Salla Kivivirta
Saana Kivivirta
Lola Kivivirta

Hyvinkää

Marju Manninen
Pekka Laitinen

Porvoo

Matti Wahrman
Kaija Siippainen
Hannu Henttonen
Keijo Aaltonen
Pertti Pitkänen
Kalevi Wahrman
Pirkko Nokkala
Pekka Kokkinen
Teresia Ollas
Aune Manelius
Yrjö Nieminen
Tommi Wahrman
Hannu Ikonen
Tuukka Wahrman

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Mauri Rintala
Galina Rintala
Ines Mäkilä
Reino Intovuori
Silja Mölkänen
Veera Eloranta
Marja-Terttu Artiola
Teuvo Turunen
Risto Lajunen
Timo Turunen
Anna-Liisa Karpov
Zorro

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Olga Grigorieva
Nadja Järvinen

Juha Kärki
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Anna Nevalainen
Beda Lampila
Jorma
Mari
Mette
Vili
Temppa

Tuusula

Markku Nieminen
Iida Koivisto
Esa Koivisto
J. Koivisto
Jaakko
Esko Koivisto

Mäntsälä

Merja Kivivirta

Raasepori

Peter Björklöf

Hämeenlinna

Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki

Turenki

Jorma Talikka

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Juha Forss

Loimaa

Juha Kieksi

Pertteli

Heikki Typpö

Tampere

Martti Satri
Matti Linna
Ville Mäkinen
Olli Nordling
Antti Siika-aho
Risto Koivula
Vejas Koivula
Zhemyna Koivula

Nokia

Erno O. A. Laitinen

Kyröskoski

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi

Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman

Vaasa

Lauri Rintala

Kuopio

Juhani Tanski

Joensuu

Hilja Saarelainen
Veijo Saarelainen

Haapajärvi

Elvi ja Heikki Siika-Aho
Riitta Nybacka

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Tyrnävä

Niina Mustanoja

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Mary Andersson
Anita Salven
Heikki Häkkinen
Aune Jakola
Seppo Keränen
Arvo Keiskander
Taina Tarvonen
Johan Wiman
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mikko Anttila
Pentti Katainen
Rainer Andersson
Mats Nordlund
Riitta Vainionpää
Toivo Hakkarainen
Mauno Harjunpää
Reijo Karttunen
Jorma Talikka
Eija Tolonen
Timo Rantala
Eero Saareinen
Merja Andersson
Kjell Bygden
Matti Sanjalahti
Esa Salomaa

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Isänmaaton pääoma kerää voittoja kellon ympäri

Edellisessä numerossa Pekka Tiaisen opastuksella alkanut finanssimaailman katsastusreissu on poikennut Esplanadin eteläpuolelle, Etelä-Esplanadin, Fabianinkadun, Pohjoisen Makasiinikadun ja Unioninkadun rajoittamaan kortteliin. Täällä meille alkaa hyvin selvitä se, että suurissa finanssioperaatioissa tuskin on merkitystä kansalaisella edulla. Vain yksien ja harvojen voitoilla on merkitystä, muu ei merkitse mitään. Suomalainen pankkitoiminta on joutunut ulkomaisiin käsiin. Pääomalla ei ole isänmaata. Pankit pelaavat ja kansa maksaa. Alkaa myös näyttää siltä, että köyhät ihmiset houkutellaan tietoisesti velkaantumaan, jonka jälkeen perään laitetaan luottotietofirmat ja perintätoimistot.

5. Danske Bankin linnakkeessa

Unioninkadun, Fabianinkadun, Etelä-Esplanadin ja Pohjoisen Makasiininkadun rajoittaman korttelin Kasarmintorin kulmauksen puoleisessa päädyssä oli ensin **Postipankin**, sitten **Leonian** ja sen jälkeen **Sampo Pankin pääpaikka**. Nyt siinä sijaitsee **Danske Bank**, joka osti Sampo Pankin ja Mandatumin. Unioninkadun puoleisesta isosta tilasta on tehty **Bank-ravintola**. Muutoinkin Danske Bank lienee vähän vetäytynyt alueelta. Ilmeisesti Danske Bankille tuli vaikeuksia siinä Sampo Pankki ï kaupassa ja myös Tanskassa on pankkikriisi.

ñKouri-kaupat jatkuvatò

Wahlroos lähti Sampo Pankin eli entisen Postipankin ja Mandatumin myynnistä Danske Bankilta saamillaan rahoilla valtaamaan **Nordeaa**, eli hankkimaan sitä hallitsemansa **Sampo Groupin** haltuun. Sampo Group on siis eri asia kuin Sampo Pankki, joka on nyt osa Danske Bankia, sen Suomen haaraa. Eli Wahlroos jatkoi Kouri-kauppoja, jossa nurkanvaltauksen kohteena oli SYP. Nyt se on Nordea. Sampo Pankin myynnistä saamillaan varoilla hän on hankkinut omistukseensa 19,5 % Nordeasta. Hän yrittää saada luvan ostaakseen 20 % Nordeasta, mutta siihen hän tarvitsee suostumuksen Ruotsin valtiolta. Sen Ruotsi tiettävästi joutuukin antamaan. Mutta kyllä Nallella on muitakin omistuksia ja kytkentöjä Nordeassa. Valtion osakeomistuksia hallinnoivan **Solidiumin** kautta valtiolla on omistuksia näissä yhtiöissä ja niillä mm. Nordeassa. Wahlroosilla on tähän liittyviä henkilökytköksiä.

Pääomalla ei ole isänmaata

On selvää, että **Wallenbergien Skandinaviska Enskilda Banken (SEB)** pyrkii myös valtaamaan Nordeaa. Sen ympärillä käy tällä hetkellä aikamoinen valtausoperaatio. Eli tässä on kysymys suomalaisen finanssimaailman tämän hetken pääjärjestelyistä. Ruotsin valtio on Nordean toinen suuromistaja eikä se varmasti halua antaa SEB:lle valtaa Nordeassa. Jos Wahlroos kasvattaa otetaan Nordeassa, ei ole mitään estettä sille, ettei hän lopulta rahasta omistustaan myymällä sen SEB:lle tai tekee sitten jotain muuta. Mitään luottamista häneen ei ole.

..ja miten käy Pohjola Pankin?

Meillä on nykyisin Suomen finanssimaailmassa kaksi pääkeskusta. Ensinnä on tämä ulkomainen Nordea ja sitten osuuspankkiryhmän aiempi **OKO,** joka on nykyisin **Pohjola Pankki**. Pohjola Pankin pääomistaja on tänä päivänä vielä **Osuuspankkiryhmä**, mutta ei ole poissuljettua, että tällä menolla se myyt Pohjola Pankin vaikka ulkomaisiin käsiin.

ñKasinotoimintaaò kellon ympäri

Olemme käyneet näitä asioita läpi eri puolilta. Mutta on tässä vielä yksi olennainen pankkiryhmä. Se on tuo **Nasdaq Omx**, joka on entinen **Helsingin Pörssi HEX**. Suomen HEX osti **Baltian pörssit**. Tämän jälkeen **Tukholman pörssi Omx** taas osti HEX:n. Sitten Tukholman pörssi Omx pyrki kauppaamaan **Lontoon pörssin**, mutta kävikin niin, että **Yhdysvaltain teknologiapörssi Nasdaq** osti Tukholman pörssin yhdessä **Dubaista** olevan yhtiön kanssa. Eli tänä päivänä Tukholman, Suomen ja Baltian pörssit ovat tämän amerikkalaisen Nasdaqin ja dubailaisen yhtiön omistuksessa. Nasdaqin idea on tehdä ympärivuorokautista pörssikauppaa. Heillä on nyt toimipiste täällä, Japanissa ja New Yorkissa, jolloin aina jossain paikassa on päiväaika, jolloin pörssikauppa ñkasinoò voi pyöriä yötä päivää. Las Vegasin kasinonpyörittäjät ovat tästä kyllä aivan varmasti kateellisia.

Nasdaqin Madoffôn jäljet eivät pelota finanssivalvontaa

Tässä on syytä muistuttaa vielä, että Nasdaqin entinen johtaja **Madoff**, joka oli Nasdaqin, juuri tämän saman pörssin johtaja, pyöritti 25 vuotta pyramidibisnestä. Häneen luotettiin, ja hän aiheutti asiakkaille jättitappiot ja itselleen moninkertaisen elinkautisen vankeustuomion. Madoffin toiminnasta julkaistiin juuri syyskuun alussa liki 500-sivuinen virallinen raportti. Siinä tuli ilmi, miten Yhdysvaltain rahoitusvalvojalle **SECille** oli useita kertoja selvitetty näitä asioita, mutta tutkintaa ei ollut sittenkään käynnistetty. Yhdysvaltain rahoitusvalvojan SECin johtajakin on saanut lähteä ja sinne on valittu uusi johtaja.

Näitä tämäntyyppisiä huijauksia, mitä **Madoff-huijaus** oli, on nyt pilvin pimein ja myös Suomessa erittäin runsaasti. Mutta meillä on se ongelma, että meillä on nimellisesti toimiva **finanssivalvonta**, **entinen rahoitustarkastus**, sitä ennen **pankkitarkastus**, mutta meillä ei harjoiteta finanssivalvontaa siten kuin pitäisi. Sen takia me kansalaiset joudumme käynnistämään tätä pankkivalvontaa, jotta Suomessa saataisiin tämä pankki- ja finanssimaailman likapesä puhdistettua. Eli onko annettava ohje, että pitäkää Aleksanterinkadulla taskut kiinni, koska ei ole lainkaan varmuutta, että rahat ovat turvassa. Ennen rahat vietiin pankkiin turvaan. Nordeasta mainittakoon, että sehän on se pankki, jonne köyhän kansan ei kannata mennä, koska sinne tulee kuulemma soraa pankkisaliin.

6. Yhteenvetoa Senaatintorilla

Ollaan viimeisessä pisteessä tässä kansalaisten pankkivalvontatapahtumassa Senaatintorilla. Katsoessamme valtioneuvoston linnaa voimme vain toivoa, että päättäjät tekisivät asioille jotain. Suurkirkon takana tuolla Snelmannin kadulla Snelmannin aukion puoleisessa kulmassa on rahoitustarkastus, nykynimeltään Finanssivalvonta. Meillä oli aikaisemmin pankkitarkastus, joka epäonnistui tehtävässään. Sen sijalle perustettiin Rahoitustarkastus 90-luvun epäonnistumisten jälkeen ja nyt tämän vuoden alusta se muuttui Finanssivalvonnaksi, joka ei ole korjausta olennaisiin asioihin saanut.

Raha on vieraissa käsissä

Tässä hahmottuu nyt kaiken kaikkiaan se, että nämä Aleksanterinkadun ympärillä sijaitsevat finanssikeskukset ovat melkein kaikki ulkomaisissa käsissä. Keskeisiä omistajia ovat ruotsalaispankit. Niiden rinnalla on jonkin verran tanskalaispankkia ja sitten vielä se amerikkalainen **JP Morgan**. Suomessa on muitakin amerikkalaisia toimijoita mm. konkurssin partaalla olevan **City Bankin** Suomen haara, joka on osa konkurssitilaan ajautuneen **Merill Lynchin** toimintaa ja oli romahtaneen vakuutusjätti **AIG**:n toimintaa. Eli Suomessa ovat toimineet amerikkalaispankit, pankkiryhmät ja vakuutusjätit, jotka ovat kaikki romahtaneet ja lakkautettu tai pelastettu amerikkalaisten veronmaksajien rahoilla. On myös rahoituslaitoksia, joilla on kotimaana Saksa, Espanja, Ranska tai jokin muu maa.

Kansalaisten turvaksi tarvitaan yhteiskunnan omistama Kansan Pankki

Eli hahmottuu kuva, että tämän suomalainen finanssimaailman ydin on joutunut ulkomaisiin käsiin. Sen takia ja kansalaisten turvaksi erittäin tärkeä olisi perustaa yhteiskunnan omistama kotimainen pankki. Kutsuttakoon sitä kansan pankiksi, jossa ihmiset voisivat pitää rahojaan turvassa. Tästä rahakriisistä seuraa monia ikäviä asioita. Jatkossa joudumme kampanjoimaan paitsi finanssimaailman puhdistamiseksi ja virheiden vääristymien korjaamiseksi, myöskin sellaisissa asioissa miten eläkkeitten rahoitus turvataan kaiken tämän jälkeen, sillä työeläkerahoja menetettiin jättimäiset summat. Kunnat ovat rahapulassa, ne leikkaavat palveluita ja myyvät omaisuutta. Veronkorotuksia on tiedossa. Voidaan nähdä sekin, että arvonlisävero nousee aikanaan 25 %:ttiin ja monet muut verot ja maksut nousevat. **Eli pankit pelaa, kansa maksaa. Näin on käynyt ja käymässä maailmantaloudessa ja näin on käymässä myös meillä Suomessa. Työttömyys kasvaa.**

Luottotietofirmat ja perintäyhtiöt huolehtivat finanssipiiirien oikeuksista

Erittäin iso epäkohta on se, kun finanssimaailmassa tapahtuu tätä Madoffin tyyppistä- ja muuta huijaamista sekä erilaisia rötöksiä niin on syntynyt sellainen lieveilmiö, kuin vakuudettomat luotot ja vippiluottoyhtiöt, joiden kynsiin nuoremme ovat joutuneet. Heidän luottotietonsa joutuvat luottotietoyhtiöön ja pankkien tietoon. Vaaditaan jopa, että vuokrasuhdetta solmittaessa luottotiedot tulevat vuokranantajan tietoon, jolloin he eivät saa asuntoakaan. Tai kuten Nordea-pankki eräässä tapauksessa teki. Se ei aikonut suostua avaamaan ihmiselle edes pankkitiliä.

Aivan niin ei Suomessa sentään toimita, niin kuin Nordea toimii Latviassa, missä se syytti yritystä laskujen maksamattomuudesta. Nordean miehet menivät yritykseen, joka oli polkupyöräyritys ja ottivat yrityksen kaikki polkupyörät omine lupineen haltuunsa. Näin pankit toimivat turvatakseen saataviaan. Meillähän tämä järjestelmä on luotu aukottomaksi sillä tavalla, että meillä oikeusjärjestelmä kirjaa velkojien hyväksi näitä päätöksiä. Meillä on luottotietofirmoja, jotka levittävät näitä tietoja. Meillä on perintäyhtiöitä. Iintrum Justitialla on mm. Hertoniemessä toimipaikka. Lindorff - perintäyhtiötä käyttää mm. Nordea. Ne huolehtivat ihmisten rahojen perinnästä. Molemmat yhtiöt ovat taustaltaan ulkomaisia. Meille on syntynyt tilanne, missä kymmenet tuhannet ihmiset eivät voi ottaa esimerkiksi työtä vastaan, koska saadessaan vähän palkkaa, sen vievät ulosotto- ja perintäyhtiö rahat.

Suomestako veroparatiisi?

Veroparatiisit ovat oma lukunsa. Amerikkalaisten veroparatiisirahat UBS-pankissa Sveitsissä tulivat jo esille ja saksalaiset veronkiertäjät käyttivät mm. Lichtensteinia. Nyt ilmeisesti eräs keino ratkaista tämä veroparatiisiongelma on tehdä koko Suomesta veroparatiisi. Tällaisia ajatuksia herää kun kuulee esityksestä, että ei pelkästään eläkesäästöistä voisi tehdä verovähennyksiä, vaan kaikennäköinen pääomasijoittaminen ja siihen käytetty raha voitaisiin vähentää verotuksessa. Vähennettävä rahasumma olisi kyllä ensi alkuun rajattu 3 000 euroon, joka on sekin paljon, mutta tämä olisi päänavaus. Suurin hyöty koituu suuriin tuloihin. Eli rikkaalle tehtäisiin uusi verotusporsaanreikä samaan aikaan kun kulutusveroa nostetaan.

Tarvitsemme muutoksia, jotka palauttavat oikeudenmukaisuuden.

Onhan se varsin erikoista, että kun esimerkiksi Björn Wahlroos sai Mandatum-pankista kaksinkertaisen hinnan ja rikastui tällä tavoin ja hänen varallisuusveronsa on lakkautettu ja tuloverotuksesta on irrotettu pääomaverotus, jossa on alhaisempi veroprosentti. Hän on voinut nostaa tulonsa pääomatulona ja alentaa näin veronsa ja nostaa samalla palkkaansa. Hänen verotustaan on kevennetty pääomaverotuksen kautta ja hänen tulonsa ovat nousseet tuolla pankissa valtaisasti pienellä verolla ilman varallisuusveroa. Kaikki tämä on valtion kassasta pois. Vastaavia etuja on maksettu lisäity niin, että suurimmat hyötyjät ovat ehkä promille suomalaisia, noin 5000 henkilöä. Kyse ei ole mitättömistä rahasummista. Sellainen voi olla oikeusvaltion järjestelmä, jossa samaan aikaan pienituloisia ihmisiä rokottavat ja jahtaavat perintäyhtiöt ja velkojat ja valtion ulosottovirasto heitä ulosmittaa. Tarvitsemme muutoksia, jotka palauttavat oikeudenmukaisuuden.

Pekka Tiaisen puheesta toimitti Heikki Männikkö

Maailmanhistorian raukkamaisin ja surkein sota

Presidentti Barack Obama on merkillinen rauhan mies. Hän aikoo sammuttaa sodan liekit tehostamalla sotimista. Toistaiseksi tällainen operaatio ei ole koskaan johtanut Afganistanin maaperällä toivottuun lopputulokseen.

USA:n johtamien Nato-joukkojen vahvuus kasvaa tästäkin huolimatta puolen vuoden sisällä 100 000 sotilaaseen. 30 000 sotilaan suuruisten lisäjoukkojen arvioidaan kasvattavan sotilasmenoja 30 miljardilla dollarilla. CIA:n tietolähteiden mukaan köyhän Afganistanin bruttokansantuote jäi viime vuonna 22,3 miljardiin dollariin (bkt/kansalainen 800 euroa/vuosi). Euroopan Nato-liittolaiset ymmärtävät pohjoisamerikkalaisten turhautumista tuomalla omana kortenaan yhteiseen tuhonpesään vielä 5 000 sotilasta lisää. Kuoleman olympialaisiin osallistuu ï Suomi mukaan lukien ï yhteensä 43 valtiota.

Kyse Afganistanissa ei ole koko maailman turvallisuudesta ja USA:n elintärkeästä kansallisesta edusta, vaan kansainvälisen aseteollisuuden taloudellisista eduista ja Yhdysvaltojen sotilaallisesta mahdin uskottavuudesta maailmassa. USA on käyttänyt Afganistanin sotaan v. 2001ï 2009 jo 1 000 miljardia dollaria. Tästä summasta valtaosa on kulunut asehankintoihin eikä suinkaan ihmisoikeuksien puolustamiseen, Afganistanin tuhotun infrastruktuurin jälleenrakentamiseen ja väestön perusturvan kohentamiseen. Mitä amerikkalaiset mahtavat tarkoittaa sillä, että he aikovat ñtehdä työn loppuunò Afganistanissa? Maahan on jo täysin tuhottu. Lisäksi jenkkien sotaretkiin perinteisesti liittyvä kansanmurha on jo toteutettu ja maanpakolaisuuteen on ajettu miljoonia ihmisiä.

On toiveajattelua, että Yhdysvallat alkaisi vähittäin vetäytyä Afganistanista heinäkuussa 2011, mikäli se ei saa sytytettyä jossain maailman kolkassa uutta taloudellisesti ja poliittisesti vielä kannattavampaa hyökkäyssotaa. Itsepuolustuksen nimissä Washington voi sytyttää sodan missä tahansa maailman kolkassa.

USA:n johdon outoa huumorintajua osoittaa se, että he asettavat Afganistanin kehittämisessä etusijalle maanviljelyksen, vaikka maa sattuu olemaan yksi maailman miinoitetuimmista maista. Afganistan on lisäksi maailman suurin unikonkasvatusmaa. Siellä tuotetaan 87 % maailman oopiumista. Laittoman huumekaupan arvo nousee 30 miljardiin dollariin. USA:n tukeman nukkehallituksen jäsenet ja paikalliset sotalordit ylläpitävät oopiumunikon sallivaa maanviljelyä.

Pahuuden voimakaksikko ï ase- ja huumeteollisuus ï ovat Afganistanin sodan ainoat voittajat. Miksi Nato-nobelistimme Ahtisaari ei vingu tästä asiasta mitään? Suomen poliittisen johdon olisi korkea aika tajuta, mihin Naton kanssa seurustelu johtaa. Suomalaiset sotilaat on vedettävä välittömästi pois Afganistaniin sodasta.

Ei Natolle!

Matti Laitinen

v. 2001-2009

Vuosi	USA	UK	Muut	Yhteensä
2001	12	0	0	12
2002	49	3	17	69
2003	48	0	9	57
2004	52	1	7	60
2005	99	1	31	131
2006	98	39	54	191
2007	117	42	73	232
2008	155	51	89	295
2009	299	99	87	485
Yhteensä	**929**	**236**	**367**	**1532**

Tilastoissa ei ole huomioitu usalaisten yksityisten sotilasfirmojen miestappioita.

Totta ja tarua Natosta

Presidentti Mihail Gorbatshov teki häkellyttävän myönnytyksen lännelle Neuvostoliiton viimeisimpinä aikoina. Gorbatshov suostui siihen, että yhdistynyt Saksa liittyy Neuvostoliitolle vihamieliseen sotilasliitto Natoon.

Myöntyväisyyden taustalla oli Yhdysvaltojen Gorbatshoville antama lupaus, että Nato ei laajenisi tämän jälkeen ñtuumaakaan enempääò itään päin. Yhdysvallat, Nato ja läntinen media ylistivät Gorbatshovin myönnytystä ñosoitukseksi valtiomiesmäisyydestäò, ja sen väitettiin koituvan ñkaikkien hyödyksi, myös Neuvostoliitonò.

Yhdysvaltojen Naton itälaajentumista koskeva lupaus rikottiin jo **Bill Clintonin** presidenttikauden alkumetreillä, ja Nato on sen jälkeen haalinut suojiinsa entisiä neuvostotasavaltoja ja entisiä Varsovan liiton jäsenmaita yksi toisensa jälkeen. Nato torjui myös Venäjän ehdotuksen ydinaseettomasta vyöhykkeestä, joka ulottuisi arktisilta alueilta aina Mustallemerelle saakka ï se kun olisi häirinnyt sotilasliiton suunnitelmia itälaajentumisesta.

Miksi EU ja Nato laajenevat itään?

Yhdysvallat tarvitsee yhdistyvää ja laajentuvaa Euroopan unionia sekä laajentuvaa Natoa astinlaudaksi Euraasiaan. Alueen entiset neuvostotasavallat näyttelevät merkittävää roolia, kun kamppaillaan muun muassa alueen energiavarannoista ja -reiteistä. EU:n ja ennen kaikkea Naton tehtävänä on palvella Yhdysvaltojen pyrkimyksiä eristämällä ja pidättelemällä Venäjää. Yhdysvaltojen katsannossa EU:n ja Naton ei voida myöskään sallia noudattaa itsenäistä ulkopolitiikkaa, etenkään suhteessa Venäjään ja Lähi-itään. Yhtenäinen ja laaja Euroopan unioni palvelee siis Yhdysvaltojen intressejä, mutta vielä tärkeämpää on Naton laajeneminen entisiin neuvostotasavaltoihin, joita pyritään vetämään samalla irti Venäjän vaikutuspiiristä. Muun muassa nämä seikat käyvät ilmi presidentti **Jimmy Carterin** turvallisuuspoliittisena neuvonantajana uransa aloittaneen **Zbigniew Brzezinskin** tärkeästä Yhdysvaltojen strategiaa käsittelevästä kirjasta ñThe Grand Chessboard: American Primacy And Itõs Geostrategic Imperativesò (1997). Brzezinskin hahmottelemaan ñsuuren shakkilaudanò tärkeimpiä alueita Yhdysvaltojen kannalta ovat nimenomaan Euraasia ja Lähi-itä.

Brzezinskin opit ohjaavat tänäkin päivänä monin tavoin Yhdysvaltojen ja Naton politiikkaa. Yhdysvaltojen tukema Georgian hyökkäys Etelä-Ossetiaan elokuussa 2008 on tästä hyvä esimerkki. Georgia on eräs avainvaltioista Yhdysvaltojen Euraasian politiikassa, ja Yhdysvallat aseistaa sitä yhä tänä päivänä huolimatta vuoden 2008 sodan aiheuttamista ristipaineista.

Yhdysvaltojen ja Naton hyökkäys Afganistaniin vuonna 2001 noudatti myös Brzezinskin oppeja. Taustalla on Yhdysvaltojen pelko Brzezinskin hahmotteleman ñvaarallisimman skenaarionò toteutumisesta, eli Venäjän, Kiinan ja Iranin suurliittoutumasta. Tästä on jo olemassa esimakua SCO:n (Shanghai Cooperation Organization) muodossa.

Kosovon ñhumanitaarinen sotaò

Kosovon sotaa (1999) on ylistetty malliesimerkkinä uuden, kylmän sodan jälkeisen Naton ñhumanitaarisesta politiikastaò. Kosovon albaanien ahdinkoa on itsepintaisesti esitetty Naton Serbian pommittamisen motiiviksi. Presidentti **Slobodan Milosevicia** mustamaalattiin ja demonisoitiin lännessä tarkoitushakuisesti ennen sotaa. Todellisuudessa Kosovon albaaneilla ei ollut juuri mitään tekemistä Naton Serbian pommittamisen kanssa.

Sotaa edeltäviä neuvotteluja Milosevicin kanssa johtanut entinen Yhdysvaltojen varaulkoministeri **Strobe Talbott** toteaa esipuheessaan kolleegansa **John Norrisin** Kosovon sotaa käsittelevään kirjaan: ñJos haluat tietää miltä tapahtumat näyttivät ja tuntuivat meistä, jotka olimme asianosaisia, kannattaa lukea tämä Norrisin kirjaò.

Norrisin johtopäätös on, että Naton sodan motiivina oli ennen muuta Serbian vastahakoisuus Bill Clintonin hallinnon ja sen liittolaisten ajamille poliittisille ja taloudellisille uudistuksille ï ei Kosovon albaanien ahdinko.

Pommitusten seuraukset olivat sen sijaan dramaattisia. Todellinen humanitaarinen kriisi, kuten valtava pakolaisaalto, syntyikin Naton Serbian pommitusten *seurauksena*, vaikka suurelle yleisölle on uskoteltu, että sodan motiivina olivat humanitaariset syyt.

Yhdysvaltojen maailmanlaajuinen aktivoituminen

Samaan aikaan kun Yhdysvallat ja Nato pyrkivät tunkeutumaan Euraasian entisiin neuvostotasavaltoihin, voidaan nähdä myös Yhdysvaltojen maailmanlaajuista sotilaallista aktivoitumista. Afrikassa operoi vuonna 2007 perustettu USA:n Afrikan alueen sotilaallinen komentokeskus AFRICOM, jonka suojissa Yhdysvallat kasvattaa sotilaallista läsnäoloaan alueella. Kolumbiaan suunnitteilla olevilla uusilla sotilastukikohdilla Yhdysvallat pyrkii tunkeutumaan entistä enemmän Latinalaisen Amerikan alueelle ja parantamaan kykyään sotilaallisiin interventioihin alueella. Korean demokraattinen kansantasavalta on niin ikään saanut tuntea nahoissaan kasvavaa painetta Yhdysvaltojen suunnalta.

Naton jäsenmaat kytkeytyvät vähintään epäsuorasti Yhdysvaltojen maailmanlaajuisiin suunnitelmiin ja strategioihin, koska Nato on Yhdysvaltojen voimankäytön työrukkanen. Jo pelkästään tästä syystä Suomen ei pitäisi edes harkita liittymistä sotilasliitto Natoon.

Tommi Lievemaa

Jutun lähteinä on käytetty Michel Chossudovskyn, Rick Rozoffin ja Noam Chomskyn artikkeleita globalresearch.ca ja zcommunications.org/znet ï internet-sivustoilla.

Ruskeiden kielisuudelmien maa

Voimakas enemmistö suomalaisista vastustaa edelleen Nato-jäsenyyttä

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin mielestä Suomen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät ovat Suomen itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja perusarvojen turvaaminen, väestön turvallisuuden ja hyvinvoinnin edistäminen sekä yhteiskunnan toimivuuden ylläpitäminen.

Mitä he mahtavat tarkoittaa tällä tehtävämäärittelyllä? Suomen valtio on rihmaton kuin loppiaiskuusi. Siitä on riisuttu itsenäisen valtion tunnusmerkit ï oma valuutta, itsellinen lainsäädäntövalta ja itsenäinen ulkopolitiikka. Heidän Suomensa turvaa huonosti alueellista koskemattomuuttaan sallimalla kansainvälisten kaivosyritysten hääriä vapaasti maaperällään. Se kohentaa väestönsä turvallisuutta ja hyvinvointia heikentämällä vuodesta toiseen kansan enemmistön perusturvaa ja samanaikaisesti se keventää heidän kapitalistiensa verotusta. Kuinka yhteiskunnan toimivuutta voidaan ylläpitää hävittämällä ravinnon ja kauppamerenkulun omavaraisuus, on salaisuus. Heidän maansa perusarvoja ovat ahneus, itsekkyys ja ylimielisyys.

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin mielestä Euroopan unionin jäsenyys on Suomelle perustavanlaatuinen turvallisuuspoliittinen valinta. Unionin jäsenenä heidän Suomensa on osa tiivistä poliittista liittoa, jonka jäseniä yhdistää vahva yhteenkuuluvuus ja tahto toimia yhdessä. Kokevatko Suomen kansalaiset kuuluvansa tähän poliittiseen liittoon ja tahtovatko he todella toimia sen puolesta? Vaikuttaa paremminkin siltä, että tämän valtioliiton ainoita suomalaisia jäseniä ovat sitä rakastavat suomalaiset EU-huippuvirkamiehet, europarlamentin jäsenet ja kotimaiset kansanedustajat. Heille uskolliset suomalaiset päättäjät toteuttavat EU:n jokaisen määräyksen Suomessa pilkulleen ja vielä mieluummin kahta kertaa hurjemmin. Puuttuu enää vain se, että Suomen hallitus alkaisi soveltaa Irlannissa kehitettyä toistuvaa kansanäänestystä demokratian nimissä hehkulamppujen poistomenettelyyn ja Natoon liittymiseen.

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin johdossa on useita ruskeiden kielisuudelmien taitajia. Tämä osaaminen ilmenee selkeästi siinä, että heidän käsityksensä mukaan Suomen pitäisi tukea Euroopan unionin ja Naton yhteistyön tiivistämistä. Perustelunaan he kehtaavat väittää sotilasliitto Naton olevan ensisijaisesti kriisinhallintaorganisaatio. He haluavat Suomen käyvän säännöllistä poliittista vuoropuhelua Naton kanssa ja osallistuvan Nato-johtoisiin sotilaallisiin kriisinhallintatehtäviin, joita kutsutaan useimmissa sivistysmaissa sodiksi. He katsovat Naton tavoitteiden olevan kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden suhteen yhteensopivia Suomen ja EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa.

Maamme poliittinen ja taloudellinen eliitti on tosissaan. Jotta tämä ei jäisi epäselväksi kenellekään, he julkituovat, että heidän Suomensa varautuu terrorismin torjuntaan ja väkivaltaisen radikalisoitumisen ennaltaehkäisyyn.

Räkäosterijojot vievät Suomea Natoon!

Matti Laitinen

Naton kannatus Suomessa

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) tuore kysely kertoo, että kansalaisista 62 % on sitä mieltä, että Suomen ei tulisi pyrkiä Naton jäseneksi. Miehistä näin ajattelee 65 % ja naisista 60 %. Ikäryhmistä kielteisimmin suhtautuvat nuoremmat, 15 ï 24-vuotiaat, 68 %. Vasurien kannattajista tätä mieltä on 92 %, SDP:n 74 %, vihreiden 69 %, keskustan 68 % ja kokoomuksen kannattajista 40 %. Ainoastaan 28 % kansalaisista on sitä mieltä, että Suomen tulisi pyrkiä sotilasliitto Naton jäseneksi.

Sotilasliitto Naton laajentumisen historia

òTämän sopimuksen sopimuspuolet vahvistavat uskovansa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjanpäämääriin ja periaatteisiin ja haluavansa elää rauhassa kaikkien kansojen ja kaikkien hallitusten kanssa.ò (Naton peruskirja)

v. 1949 Belgia, Kanada, Tanska, Ranska, Iso-Britannia, Islanti, Italia, Luxemburg, Hollanti, Norja, Portugali ja USA allekirjoittivat Pohjois- Atlantin sopimuksen (NATO) Washingtonissa. Presidentti Truman myönsi sotilasliitolle yli miljardi dollaria taloudellista tukea.

v. 1952 Kreikka ja Turkki liittyivät Natoon.

v. 1954 NL ehdotti liittymistään Natoon sillä ehdolla, että Nato-valtiot liittyvät Varsovan liittoon.

v. 1955 Länsi-Saksa liittyi Natoon. Varsovan sopimusjärjestö perustettiin vastavoimaksi Natolle.

v. 1959 Ranska veti Välimeren laivastonsa Naton komennosta ja De Gaulle määräsi ulkomaiset atomiaseet pois Ranskan maaperältä.

v. 1963 Nato-operaatio òBig Liftò esitteli kykyä nopeaan joukkojen vahvistamiseen Euroopassa, kun 14 500 miestä lennätettiin USA:sta Saksan liittotasavaltaan

v. 1966 De Gaulle veti Ranskan pois Naton sotilaallisesta toiminnasta protestina USA:n johtoasemalle sotilasliitossa. Nato ilmoitti pitävänsä oikeuden käyttää ydinaseita ensimmäisenä, jos se olisi tarpeellista jäsenmaiden puolustamiseksi.

v. 1967 Naton uusi päämaja Brysselissä avattiin.

v. 1979 Nato päätti Brysselissä ryhtyä sijoittamaan Eurooppaan amerikkalaisia ohjusjärjestelmiä.

v. 1982 Espanja liittyi Natoon. Usalla oli käytössään 1 500 sotilastukikohtaa 32 eri valtion alueella.

v. 1983 Varsovan sopimusjärjestö antoi Prahan julistuksen, jossa se ehdotti: ydinkokeiden täydellistä ja yleistä kieltämistä; sopimusta kemiallisten aseiden kieltämisestä ja hävittämisestä; neutroniaseet kieltävää sopimusta; avaruuteen sijoitettavien aseiden kieltämistä; säteilyaseiden kieltämistä ja ydinaseettomille valtioille annettavaa turvatakuuta.

v. 1983ï84 Naton ministerit hyväksyivät ns. euro-ohjusten sijoituksen Eurooppaan. Varsovan liiton sijoitettua SS-20 ohjuksia Eurooppaan, Nato vastasi sijoittamalla sinne Pershing II -ohjuksia, jotka saavuttaisivat Moskovan muutamissa minuuteissa. Päätös synnytti euro-ohjusten vastaisen kansanliikkeen.

v. 1990 Nato ja Varsovan liitto solmivat sopimuksen konventionaalisten aseiden käytöstä Euroopassa ja julkistivat selvityksen väkivallattomasta yhteistyöstä. Kylmän sodan aikana Nato ylläpiti ja koulutti CIA:n ja MI6:n tuella salaisia vastarinta-armeijoita Euroopassa NL:n miehityksen varalta. Niiden olemassaolo pysyi salassa v. 1990 asti, jolloin Italian pääministeri Giulio Andreotti tunnusti operaatio Gladion olemassaolon.

v. 1991 NL romahti ja Varsovan liitto lakkautettiin. Naton ja Varsovan liiton aseidenriisuntasopimukset menettivät merkityksensä. Nato perusti yhteistyöneuvoston omia jäsenvaltioita, entisiä kansandemokratioita ja neuvostotasavaltoja varten voidakseen laajentua. USA:n johtama liittoutuma hyökkäsi YK:n siunauksella Irakiin.

v. 1993 Entisen Varsovan liiton maat otettiin mukaan Naton rauhankumppanuusohjelmaan. Ranska palasi Nato-yhteistyöhön v. 1993.

v. 1995 Nato suoritti ensimmäisen avoimen sotilasoperaationsa pommittamalla Bosnian serbejä ja lähettämällä IFOR-joukkonsa miehittämään Bosnia Hertzegovinaa. Nato jäi pysyvästi entiseen Jugoslaviaan.

v. 1997 Naton IFOR-joukot korvattiin SFOR-joukoilla.

v. 1999 Tģekin tasavalta, Puola ja Unkari liittyivät Natoon. Samana vuonna Nato aloitti ilmaiskut ilman YK:n hyväksyntää Jugoslaviassa.

v. 2001 Nato riisui aseista Makedonian. WTC-tornien tuhoutumisen jälkeen sotilasliitto vetosi peruskirjansa 5 §:n kollektiiviseen puolustuspolitiikkaan. USA ja Britannia hyökkäsivät Afganistaniin.

v. 2002 Naton pääsihteeri Robertson vieraili Ukrainassa sopimassa maan liittymisehdoista Natoon.

v. 2003 USA:n johtama liittouma aloitti 2. Persianlahden sodan. Nato-valtiot Ranska, Saksa, Belgia ja Turkki kieltäytyivät osallistumasta USA:n johdolla Irakin sotaan. Naton ISAF- ja Nopean toiminnan joukot liittyivät Afganistanin sisällissotaan.

v. 2004 Latvia, Liettua, Viro, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia hyväksyttiin Naton jäseniksi.

v. 2005 Naton ulkoministerit päättivät laajentaa maidensa sotilaallista roolia Afganistanissa.

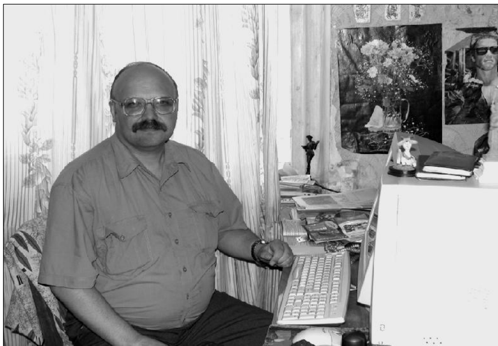
v. 2006 ISAF:in vastuualue laajeni koko Afganistaniin ja se siirrettiin Naton johtamaksi ja siihen liitettiin myös USA:n terrorismin vastaiset joukot.

v. 2008 USA varoitti Naton olevan jakautumassa kahteen leiriin, elleivät eurooppalaiset ota enemmän vastuuta Afganistanin operaatiosta. Nato tuki Georgian Etelä-Ossetian offensiivia.

v. 2009 Kuuman sodan aikakautena sotilasliitto Nato sotii aktiivisesti maailmalla ja pyrkii korvaamaan itsellään YK:n. Suomi osallistuu Naton johdolla Afganistanin sisällissotaan. Naton uusi pääsihteeri Anders Fogh Rasmussen kutsuttiin Nato-seminaariin Suomeen. Albania ja Kroatia hyväksyttiin sotilasliiton jäseniksi.

KÄ / Toimitus

POLITIIKKA PALAA VENÄJÄLLE

Sergei Skvortsov työpöytänsä ääressä

Totesin jo vuoden 2009 alussa, että politiikka on asteittain palaamassa Venäjälle ja nyt me saim-me äskettäin vahvistuksen tälle väittämälle. Putinin hallinnon ummehtunut ilmapiiri alkaa hiljalleen haihtua ï syynä tähän ovat kylläkin nimenomaan Putinin perustaman poliittisen järjestelmän epämiellyttävimpien erikoispiirteiden aiheuttamat skandaalit. Esimerkkinä tästä on 14. lokakuuta tapahtunut välikohtaus.

Sen jälkeen, kun parlamentin opposiota kiellettiin jatkamasta kysymyksen käsittelyä joukkomittaisista vilpeistä 11. lokakuuta pidetyissä paikallisvaaleissa, kaikki kolme oppositioparlamenttiryhmää poistui kokoussalista lupaamalla palata vain siinä tapauksessa, että saa tavata herra **Medvedevin**. Lisäksi parlamentin oppositio vaati Venäjän parlamentin (Valtionduuman) puhemiehen herra **Gryzlovin** (joka ilmoitti aikoinaan, että Valtionduuma ei ole sopiva keskustelujen paikka) ja vaalit järjestäneen Keskusvaalilautakunnan puheenjohtajan herra **Churovin** (joka väittää vakavissaan, että Putin on aina oikeassa) eroamista. Todettakoon, että Venäjällä oppositio on òkesyò ja sopii tavallisesti toimistaan valtiovallan kanssa, mutta tällä kertaa se osoitti epätavallista niskottelua ja, kuten huomaamme edelleen, syitä Duuman oppositiolla ulosmarssiin kiistattakin oli.

Yhtenäinen Venäjä vääristeleevaalituloksia

Presidentin administraation viisaat neuvot (joka tahtoi antaa valitsijoille mahdollisuuden päästää ulos liikaa painetta ja viralliselle oppositiolle ï mahdollisuuden jakaa vastuun syntyneestä kriisistä) olla sulkematta pois epätoivottuja ehdokkaita ja olla harrastamatta vaalivilppiä paikalliset valtaelimet (ts. samainen Yhtenäinen Venäjä) ohittivat kokonaan. Korkeat poliittiset ajatukset ovat sinänsä hyvä asia, mutta òleipäpaikkojaò ei kukaan tahtoisi luovuttaa kenellekään (leipäpaikkoja siinä mielessä, että ne avaavat laajoja mahdollisuuksia lahjuksille, edustajien ostamiselle jne.). Itse Yhtenäisen Venäjän antamien tietojen mukaan se sai näissä vaaleissa 80 % äänistä, parantamalla siten merkittävästi kriisiä edeltäneitä tuloksiaan. Jokaiselle objektiiviselle tarkkailijalle on selvää, että kriisin oloissa, kun väestön valtaosan reaalitulot supistuivat puolella, hallitseva puolue ei pysty mitenkään saavuttamaan sellaisia tuloksia ï jopa aivopesemällä valitsijat perusteellisesti.

Vaalivilppiä

Paperilla taas tulokset saavutettiin vanhalla koetulla konstilla: poistettiin epätoivottuja ehdokkaita listoilta, lisättiin äänestyslomakkeita, suoritettiin joukkomittainen irtoäänestys vierailla paikkakunnilla yms. Olemme jo useaan kertaan kuvailleet vilppimetodiikkaa enkä tahdo toistaa jo esitettyjä asioita, mutta tuon vain kaksi täysin anekdoottista tapausta tämänkertaisesta vilpistä. Kun epävirallisen Solidaarisuusliikkeen eräs johtajista esitteli keräämänsä allekirjoitukset hänen rekisteröimiseksi Moskovan kaupungin Duuman vaalien ehdokkaaksi, kaikki (korostan ï kaikki!) kerätyt 4500 nimeä todettiin väärennetyiksi. Toisaalta Yhtenäisen Venäjän Moskovan keskusta-alueella 26 vaalipiirin paikalta poliisi poisti ... ei tarkkailijat, vaan vaalilautakuntien jäsenet!. Miten sen jälkeen tapahtui äänien laskenta oli jo enemmän retorinen kysymys.

Muuten opposition vaatimuksia tuki aivan yllättäen siihen asti valtiovallalle täysin lojaali Yhteiskunnallisen mielipiteen Yleisvenäläinen tutkimuskeskus, joka julkaisi Moskovassa suoritettujen ovensuukyselyjen tulokset (kun valitsijoilta kysytään heidän poistuessa äänestyspaikalta, ketä ehdokasta he äänestivät). Kyseisten tietojen mukaan Moskovassa Yhtenäinen Venäjä sai tosiasiassa 45 % äänistä (virallisesti ï 66 %), VFKP ï noin 18 % (virallisesti 13 %), Liberaalidemokraattinen puolue ï noin 9 % (virallisesti hieman yli 6 %) jne.

Kansalaispiirien tyytymättömyyttä lisäsi entisestään herra Churovin hätkähdyttävä lausunto, jossa hän nimitti hävinneen osapuolen valituksia òmoraaliseksi terrorismiksiò: òSe ei ole niinkään hysteriaa kuin yritys osoittaa laitonta moraalista painostusta äänien laskennan aikanaò. Kun sellaisia lausuntoja esitetään, on selvää, että kukaan ei aio edes tutkia esitettyjä valituksia ja kaikki keskustelut siitä, että ongelmat on pyrittävä ratkaisemaan òlain edellyttämällä tavallaò, tuntuvat turhamaiselta jaarittelulta.

Kokonaisuudessaan asia sai todella skandaalimaisen käänteen ja Duuman oppositiolle, jos se halusi säilyttää edes jotenkin kasvonsa, ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin uskaltautua johonkin päättäväiseen toimenpiteeseen. Minkä se sitten myös teki. Mutta tämä useissa maissa täysin normaali ja melko tavallinen toimenpide herätti òvaltapuolueessaò epävastikkeellisen reaktion. Herra Gryzlov meni jopa niin pitkälle, että itse asiassa syytti oppositiota valtion kavaltamisesta sanomalla, että opposition toimet palvelevat ulkoisia voimia, jotka tahtovat saattaa Venäjän polvilleen.

Venäjän säysseä oppositio

Mainittujen toimien tulokset pysyivät kuitenkin melko vaatimattomina. Muuten kapinalliset palasivat heti kohta istuntosaliin (kauimmin piti puoliaan kommunistinen parlamenttiryhmä, joka palasi jo viikon kuluttua saatuaan lupauksen tavata presidentin virkaa hoitavan henkilön). Tässä tapaamisessaan herra Medvedev ei kuitenkaan luvannut mitään konkreettista oppositiolle rajoittumalla vain keskusteluihin siitä, että äänestysprosessia on kehitettävä. Mitään muuta ei itse asiassa olisi voinut tapahtuakaan, koska pari päivää ennen skandaalia Medvedev onnitteli Yhtenäistä Venäjää òvakuuttavan voitonò johdosta (!). Siitä huolimatta jotain muutoksia kuitenkin tapahtui. Selostukseensa Tilanteesta maassa Medvedev liitti joukon asettamuksia tästä mainitusta òkehittämisestäò, aloitettiin rikostutkimus Moskovan läänin erään kaupungin kaupunginjohtajan vaalivilppiä vastaan, pidätettiin virastaan presidentin varaedustaja Uralilla, joka liian suorasanaisesti vaati paikallisilta valtaelimiltä vaalitulosten muuttamista jne. Tietenkin kaikki nämä jäivät tietysti yksityistapauksiksi. Mutta toisaalta ulosmarssin poliittiset seuraukset osoittautuivat valtaviksi.

Venäjän johdon rivit rakoilevat

Ensinnäkin väitteet vaalien tulosten joukkomittaisista väärennyksistä lakkasivat olemasta vain marginaalien ja ekstremistien asiana. Tästä puhuvat nykyään arvovaltaiset ja tähän asti valtiovallalle lojaalit ihmiset ï aina Venäjän parlamentin ylähuoneen (Liittoneuvoston) puhemiestä **Sergei Mironovia** myöten, joka on valtion hierarkiassa kolmas henkilö maassa. Joukkovilppien väite on muuttunut olettamuksesta yhteiskuntaelämän kiistattomaksi tosiasiaksi - sekä venäläisten enemmistölle että myös erityisesti Lännelle, mistä Venäjän valtiovalta etsii uusia ystäviään. Tämä on Kremlille äärimmäisen epämiellyttävä uutinen, jonka merkitystä politiikasta ja yleensä todellisuudesta kaukana olevat Yhtenäisen Venäjän jäsenet eivät ole tähän asti vielä täysin tajunneet.

Toiseksi, tämänkertaisen äänestyksen tuloksien perusteella (kieli ei oikein käänny nimittämään tätä tapahtumaa vaaleiksi) Yhtenäinen Venäjä otti kriisin keskellä itselleen koko vastuun asioiden tilasta maassa, asettumalla siten syntipukin osan eriomaiseksi ehdokkaaksi. Nyt tämä valepuolue ei näe itselleen minkäänlaista uhkaa ï ilmeisesti johtajansa herra Putinin tavoin se on vakuuttunut vilpittömästi alkaneesta òvakautumisestaò. Valitettavasti näiden ihmisten katsomuksille joulukuussa alkoi öljyn hintojen nopea pudotus. Öljy on Venäjän nykyisen talouden perusta. Ja öljyn hintojen putoaminen johtaa vääistämättömästi siihen, että Venäjän yli pyyhkäisee surullisen kuuluisa niin sanottu òkriisin toinen aaltoò. On paljon mahdollista, että se saattaa viedä mukanaan myös Yhtenäisen Venäjän.

Sergei Skvortsov,
NKPn Keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri

Mediamaksu-mielenosoitus

Kaksi päivää viettivät mielenosoittajat eduskuntatalolla vastustamassa uutta mediamaksulakia

Eduskuntatalon edessä järjestettiin 10.-11.12.2009 parin päivän mielenilmaus Mika Lintilän (kesk) johdolla valmisteltua Ylen uutta rahoitusmallia vastaan. Alkutalven koleana päivänä kävin esittämässä Työväenpuolueen kannan moiseen järjettömyyteen. Ennen minua **Veltto Virtanen** (PS) esitti mediamaksulaulunsa ja mainitsi esityksen olevan hallituksen ñhanuristaò. Useaan kertaan hän tuomitsi ñtasaveroksiò kaavaillun mallin. Huomautin, että haikailtu Yle-vero ei suinkaan olisi tasavero vaan regressiivinen vero, koska pienituloiset maksavat suhteessa tuloihinsa enemmän kuin äkkirikkaat. Veltto väitti kivenkovaan, että eduskunnassa tasavero tarkoittaa sitä, että euromääräisesti kaikki maksavat saman summan. Kysyin asiaa kansanedustaja **Pentti Oinoselta**, joka samaa mieltä kuin ryhmätoverinsa. Vänkäsin asiasta, että tasavero on käytössä esimerkiksi Virossa, jossa kaikki maksavat veroja saman prosentin mukaan. Ilmeisesti Oinosen avustaja ilmeisesti kuiskasi jotain edustajien korvaan, koskapa Veltto pyysi uuden puheenvuoron ja totesi (minua osoittaen) ñveroasiantuntijanò huomauttaneen, että mediamaksu olisi euromääräisesti sama ï ei siis tasavero.

Puheenvuorossani korostin mielettömyyttä, että opiskelijat, työttömät, köyhät eläkeläiset ja sairaat joilla ei ole varaa hankkia televisiota, maksaisivat saman veron kuin isopalkkaiset yritysjohtajat. Esimerkiksi lestadiolainen opiskelija tai työtön, jolla ei ole halua eikä varaa katsoa televisiota, joutuisi maksamaan noin puolet kuukauden tuloistaan. Tasaverotusta soveltaen myös Erkko ja Ollila maksaisivat noin puolet kuukausituloistaan. Lintilän mallissa pienituloiset maksaisivat suhteellisesti monisatakertaisesti enemmän kuin Erkko ja Ollila.

Ihmettelin myös, että toista kautta eduskunnassa mm. verolakeja säätävä Veltto ei tunne edes peruskäsitteitä: progressiivinen ja tasavero. Kerroin uskovani väitettä, että uusliberalismin huumassa muutkin kansanedustajat haluavat sotkea termejä. Tilanne on tällä hetkellä se, että valtionveroja on vähennetty viimeisen 15 vuoden aikana ja kunnallisveroa korotettu. Samaten euromääräisesti kiinteitä terveyskeskus- ym. palvelumaksuja on säädetty, kulutusveroja lisätty. Suomessa käytännössä vallitsee jo tasaverotus.

Sosiaalitupossa sovittu kulutusverojen lisäys merkitsee uutta ñverot köyhien maksettavaksiò ï periaatteen toteutusta. Lintilän vero ei ole edes kulutusmaksu, koska se ole sidottu television katselumahdollisuuteen, vaan se edustaa uudenlaista regressiivisen verotuksen muotoa. Talouskohtainen mediamaksu kohtelee ankarasti yksinhuoltajia. Omituista on, että pienessä murjussa yksin asuva opiskelija maksaisi tuplasti tai kolminkertaisesti verrattuna opiskelijaan, jolla on 1-2 kämppäkaveria.

Minun jälkeeni puhui vihreiden kansanedustaja **Heli Järvinen**, joka puolusti Lintilän mallia, kertoi sen olevan kaikkien eduskuntapuolueiden yksimielinen esitys ja väitti, että Hollannissa on saatu huonoja kokemuksia budjettirahoitusmallista. Syntyneessä väittelyssä sanoin Helille, että älä usko kaikkea, mitä kuulet ï ole joskus kriittinen. Mediamaksu- ja budjettiveromallissa eduskunnan rooli on sama: se päättää Yleisradion rahoitussummasta. Loppu on Elon laskuopin mukaista matematiikkaa ï päätetty summa jaetaan kotitalouksien ja yritysten lukumäärällä. Budjettimallissa ei tätä jakolaskua tarvita ï veronkanto tapahtuu muun valtionverotuksen ohessa.

Järvinen arvosteli näkemystäni uudenlaisesta verotuskulttuurista toteamalla, että esim. jätemaksu on mediamaksuun rinnastettava menettely, joka ei ole sidottu jätteiden tuottamiseen. Tähän totesin, että jokainen tuottaa jätettä jonkin määrän ja jätemaksun sivutavoite on estää turhien jätteiden syntyä. Yleverolla ei tavoitella television katselun minimoimista. Valtionverolakimme eivät tunne tasaveroa ï paitsi pääomaverotuksessa! ï puhumattakaan regressiivisestä verotuksesta. Uusliberalismin asiapojat ja ï tytöt haluavat ilmeisesti luoda käytännön ennakkotapauksen, johon vedota sitten kun progressiivinen verotus halutaan romuttaa.

Juhani Tanski
STPn puheenjohtaja

MAAILMAN VASEMMISTOPUOLUEIDEN KONFERENSSI

Caracasissa järjestettiin 19.ï 21.11.2009 laaja kansainvälinen maailman vasemmistopuolueiden konferenssi, johon osallistui yli 50 vasemmistolaista järjestöä, jotka edustivat 31eri valtiota kattaen Aasian, Afrikan, Euroopan, Karibian alueen ja Oseanian.

Paikalla oli Latinalaisesta Amerikasta mm. Bolivian MAS (Liike kohti sosialismia), Brasilian Työväenpuolue, Kuuban kommunistinen puolue, El Salvadorin FMNL, Nicaraguan Sandinistinen kansallinen vapautusrintama ja Ecuadorin Allianza Pais. Euroopasta paikalle oli saapunut mm. Linke Saksasta, Portugalin Vasemmistoblokki, Kreikan kommunistinen puolue ja Ranskan Partido Gauche. Australiaa edusti kokouksessa Sosialistiliitto. Tapaamisessa ei ollut paikalla USA:n vasemmiston edustajia.

Uusi vallankumouksellinen Internationaali

Venezuelan presidentti **Hugo Chávez** ehdotti konferenssissa vasemmistovoimia kokoavan Viidennen Internationaalin perustamista vastavoimaksi globaalille kapitalismille. òTällainen sosialistinen kohtaaminen edustaisi vasemmiston alkuperäistä tahtoa taistella imperialismia ja kapitalismia vastaa.ò Chávezin mukaan uuden internationaalin pitäisi toimia ilman määräyksiä ja sen olisi kunnioitettava mielipiteiden moniarvoisuutta.

Sandinistien ja Farabundo Martin edustajat kannattivat 5. Internationaalin perustamista. Useat kommunistiset puolueet ï mm. Brasilian ja Kreikan puolueet ï vastustivat Chávezin tekemää ehdotusta. Venezuelan kommunistinen puolue halusi keskustella asiasta mutta suurin varauksin. Kuuban edustaja piti ehdotusta erinomaisena, mutta hänen puolueensa ei ollut tehnyt asiasta vielä omaa päätöstään. Eurooppalaiset vasemmistopuolueet Linke, Portugalin Vasemmistoblokki ja Partido Gauche olivat kiinnostuneita asiasta, mutta niiden täytyy ensin konsultoida asiasta puolueitaan. Brasilian työväenpuolueen mielestä v. 1990 perustettu Sao Paulon foorumi on vasemmistovoimien ensisijainen keskustelufoorumi.

Kokous päätti

Kansainvälinen vasemmistopuolueiden konferenssi kelpuutti Hugo Chávezin tekemän ehdotuksen kutsua koolle Viides Internationaali sosialistisesti suuntautuneiden puolueiden, kansanliikkeiden ja aatevirtausten yhteisenä tilana, jossa voidaan harmonisoida yhteinen strategia imperialismin vastaiselle taistelulle, kapitalismin korvaamiseksi sosialismilla ja uuden tyyppiselle solidaarisuuteen perustuvalle talousintegraatiolle. Tavoitteena on perustaa uuden internationalismin hengessä työryhmä, joka käsittää ne sosialistisen puolueet, yhteiskunnalliset liikkeet ja virtaukset, jotka hyväksyvät aloitteen maailmanlaajuisen vallankumouksen tavoitteet, sisällön ja toimintamekanismit luonnehtivan ohjelman laatimiseksi. Caracasissa järjestetään huhtikuussa 2010 Viidennen Internationaalin perustamiseen liittyvä kansainvälinen kokous.

Caracasin sitoumus

Konferenssi julkaisi yhteisen vasemmistovoimien sitoumuksen, jonka ydinkohtina olivat:

ÅMaailmanlaajuisen kampanjan organisoiminen 12.ï 17.12. 2009 USA:n sotilastukikohtien perustamisen torjumiseksi Kolumbiassa, Panamassa ja kaikkialla maailmassa.

ÅKampanja **George W. Bushin** saattamiseksi kansainväliseen oikeuteen syytettynä rikoksista ihmisyyttä vastaan henkilönä, joka on periaatteessa vastuussa kansanmurhista Irakissa ja Afganistanissa.

ÅKunnioittaa **Clara Zetkinin** 100 vuotta sitten tekemää aloitetta Kansainvälisen naisten päivän vietosta maaliskuun 8. päivänä erilaisin tapahtumin niissä maissa, joissa päivää vietetään.

ÅOrganisoida maailmanlaajuista solidaarisuutta bolivaariselle vallankumoukselle imperialismin jatkuvia hyökkäyksiä vastaan.

ÅJärjestää maailmanlaajuista solidaarisuutta Hondurasin kansalle, joka vastustaa USA:n tukemaa sotilasvallankaappausta palauttaakseen maan demokraattisesti valitun presidentin **Manuel Zelayan** takaisin valtaan. Organisoida maailmanlaajuiset valvojaiset vaalipäivänä, jolla kaapparit aikovat laillistaa kaappauksensa.

ÅVaatia Kuuban kauppasaarron välitöntä ja ehdotonta purkamista sekä Miamin viisikon pikaista vapauttamista.

ÅOsallistua Haitin kansan kamppailuun Pohjois-Amerikan imperialismin kidnappaaman ja virastaan syrjäyttämän presidentti **Jean Bertrand Aristiden** valtaan palauttamiseksi

Matti Laitinen

Lähde: www.venezuelanalysis.com

EU-kansalaiset joilta vaaditaan EU:ssa työlupa

Rakennusliitto suoritti Porvoossa työmaille tarkastuksia. Tarkastuksilla pyritään estämään epämääräisiä ñharmaitaò työnantajia käyttämästä mm. alipalkattua ulkomaista työvoimaa. Rakennusliitto tekee hyvää työtä, vaikka tarkastukset kuuluisivatkin viranomaisten työnkuvaan. Porvoosta löytyi esimerkiksi neljä työntekijää, joilla oli ns. muukalaispassi ja joilla olisi pitänyt olla työlupa. EU-kansalaiset eivät tarvitse työlupaa. Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että kyseiset henkilöt olivat Virossa pysyvästi asuvia EU-kansalaisia.

Virossa elää 105 000 ei-kansalaista, joilla on muukalaispassi. Heillä ei ole minkään maan kansalaisuutta. Virossa on myös lähes 100 000 Venäjän kansalaista, jotka ovat saman kansallisuuspolitiikan uhreja kuin ei-kansalaiset. He ovat edelleenkin maassa vailla poliittisia oikeuksia.

Viron kansalaisuuslaista johtuen Virossa elänyt venäjänkielinen väestö jäi Viron itsenäistyessä vaille kansalaisuutta. Viron kansalaisuuslaki lähtee siitä, että kansalaisuus myönnetään vain niiden jälkeläisille, jotka olivat Viron kansalaisia v. 1938. Viro on laatinut kieli- ja kansalaisuuslait sellaisiksi, että ne määrittävät Viron yksikieliseksi kansallisvaltioksi.

Virossa oli v. 1989 väestönlaskennan perusteella 1,5 miljoonaa asukasta, joista noin 600 000 oli venäläisiä. Heidän prosentuaalinen osuutensa Viron väestöstä oli 40 %. Heistä sata tuhatta muutti heti Viron itsenäistyessä Venäjälle. Puolesta miljoonasta venäjänkielisestä noin 50 000 on ottanut joko Ukrainan, Valko-Venäjän tai jonkin muun entisen Neuvostoliiton alueen kansalaisuuden.

Venäläiset saavat Viron kansalaisuuden, jos he suorittavat kielikokeen ja perustuslakitestin, jonka vaatimuksia voi hyvinkin kritisoida. Venäläisten motivaatiota hankkia Viron kansalaisuus heikentää se, että vaikka 150 000 venäläistä on saanut jo Viron kansalaisuuden kielikokeen suorittamisen kautta, heitä ei näy politiikassa, virkamiehinä eikä talouselämän johdossa. Maan kansalaisinakin venäläiset ovat toisen luokan kansalaisia.

Virossa asuvat Venäjän kansalaiset ja ei-kansalaiset ovat saaneet pysyvän oleskeluluvan Viroon ja v. 2006 jälkeen Viro ei ole enää voinut karkottaa venäläisiä maasta. Schengen-sopimukseen liittyminen pakotti Viron v. 2006 hyväksymään kaikki maassa asuvat venäläiset maan asukkaiksi.

Ei-kansalaisten lapset eivät saa Virossa automaattisesti Viron kansalaisuutta, vaan Viro jakaa heille muukalaispassin. Virossa on tällaisia siellä syntyneitä ei-kansalaisia yli 2 000 henkilöä. Venäläiset ovat Virossa syrjittyjä myös työelämässä. Työttömiä oli lokakuussa yhteensä 102 000. Heistä 90 % arvellaan olevan venäläisiä.

Ei-kansalaiset ja Venäjän kansalaiset saavat äänestää paikallisvaaleissa, mutta parlamenttivaaleissa heiltä puuttuu äänioikeus. He eivät saa asettua ehdolle paikallisvaaleissakaan, vaikka Viro jo v. 1993 Euroopan Neuvostoon liittyessään lupasi taata ei-kansalaisilleen myös ehdokkuusoikeuden.

Kysymys ei siis ole maahanmuuttajista, vaan Virossa syntyneistä ja pysyvästi asuneista kansallisuudeltaan venäläisistä ym. ihmisistä, joita ei haluta ottaa Viron kansalaisiksi ja heitä syrjitään. Viron lisäksi syrjintää tapahtuu myös Suomessa, kun tältä samalta kansalaisryhmältä vaaditaan EU-kansalaisuudesta huolimatta työlupa.

Kalevi Wahrman

Lähde: Leena Hietanen

Aallon mantra

Om, om, om... kuuluu humina ja mumina Teknillisestä korkeakoulusta TKK ja Aalto-yliopistosta A? (visuaalinen ilme). Pyhä om-tavu on Katoamaton Tavu. Koska sanskritissa a+u sulautuvat o:ksi, om-tavun katsotaan koostuvan kolmesta äänteestä a+u+m. Se on muinaisen Veda-uskonnon kolminaisuusoppia. Om, om, om...

TKKn rehtori sinitaivasmies pitää olennaisena henkistä muutosta. A? tarjoaa mahdollisuuden kurottaa korkealle, mikä vapauttaa luomisvoimaa ja energiaa (!). Pilvetön taivas sanoo, että TKK tähtää korkealle, ihmisten menestykseen panostetaan ja siitä palkitaan. Tämä muistuttaa koirakoulua. Reksi jättää mainitsematta, että menestymättömyydestä rangaistaan, sillä palkankorotus jää saamatta.

Mantra jatkuu: on vaikea nousta huipulle olemalla samanlainen kuin muut huipulla. A? on omaleimainen ja erilainen. Korkea taso syntyy uusista toimintatavoista ja yhteisön ainutlaatuisen osaamisen ydistelmästä. Tiedetäänkö se etukäteen? TKK on valmis oppimaan uutta ja tekemään yhdessä työtä A?n ja Suomen hyväksi (lue: suuryritysten). Yhdessä tehdään menestystarina A?, jatkuu mantra. Syntyykö menestys puhumalla?

Kolmen koulun Helsingin kauppakorkeakoulun HSE, Taideteollisen korkeakoulun TaiK ja TKKn yhteiset lukuvuoden avajaiset pidettiin 1.9. Finlandiatalossa. Reksien puheissa korostui yhteinen arvopohja, yhteisöllisyys (ei kollektiivisuus) ja erilaisuuden arvostaminen (sillä lailla).

Rehtorien mantra: **huippuosaamiseen panostaminen on tie ihmiskunnan hyvinvointiin.** Vihdoin tämä ongelma eiku haaste on ratkaistu! Eläköön kaksi viisasta naista ja kaksi viisasta miestä!

On korostunut kolmen koulun vahva yhteisöllisyys, yhdessä tekeminen ja toisten mielipiteiden sekä näkemysten kunnioittaminen. Nämä ovat uuden innovaatiojärjestelmän ominaisuuksia, om, om, om... Koulutuksen ja tutkimuksen ohella on kyse suomalaisen elinkeinoelämän kansainvälisen kilpailukyvyn edellytyksien turvaamisesta. Mihin jäi ihmiskunnan hyvinvointi?

Säätiöyliopistona A? on etuoikeutettu (mihin?). Ulkopuolinen hallitus on mahdollisuus (mihin?). Om-humina kiihtyy: professoreilla on oikeus jatkossakin asemaansa vaarantamatta ilmaista julkisesti mielipiteitään. Kuinka käy marxilaisten mielipiteiden esittäjän? Potkut ovat lähellä, sillä yksityisestä yliopistosta on helppo irtisanoa työntekijä.

A?-rehtori toteaa: *ñOsaamiseen perustuvan talouskehityksen, ympäristönmuutoksen, globalisaation ja tekniikan nopean kehityksen ansiosta yliopistojen rooli keskeisinä uuden tiedon tuottajina on korostunut Suomessa ja koko maailmassaò*. Muoti-iskusanat vilahtelevat. Yliopiston kilpailukykyyn vaikuttaa sen kyky houkutella opiskelijoiden ja tutkijoiden parhaimmistoa (aivotuontia!) unohtamatta akateemisen johtajuuden ja uudenlaisen johtamiskulttuurin merkitystä. Elinvoima ja kollektiivinen kilpailu unohtuvat A?-huumassa.

Maailman arviointiluettelossa TKK on sijalla 210 ja viime vuonna 211. A? joutuu kiiruhtamaan. Jos sen tuleva sija on sama ja paranee TKKn vauhdilla, kuluu parisataa vuotta ennen kuin A? on kymmenen parhaan joukossa. A?-reksin mantra on, että A? nousee kymmenessä vuodessa maailmanluokkaan (mitä se tarkoittaa?). Jälleen tulee mieleen koirakoulu: kannustava tutkijan urajärjestelmä. Jenkkiyliopiston tenure track -järjestelmä on professorin urapolku, jonka tavoitteena on kasvattaa nuoresta tutkijasta maailmanluokan professori, om, om, om...

A? haluaa profiloitua huippuluokan opinahjoksi, joka tulee kouluttamaan tulevaisuuden yhteiskunnan huippuammattilaisia ja suunnannäyttäjiä. Opettajia kannustetaan hakeutumaan pedagogisiin valmennusohjelmiin ja hyvästä opetuksesta myös palkitaan. Miten? Kuinka huonosta rangaistaan? Tuleeko potkut vai palkanalennus? Lisääntyvästi mennään kohti englanninkielistä opetusta ja kansainvälisyyttä. Hyvästi suomi ja pakkoruotsi, tilalle pakkoenglanti.

Yllätys on, että A? muodostuu kolmesta akateemisesti itsehallinnollisesta koulusta HSE, TaiK ja TKK. Syntyvätkö kuitenkin bunkkerit tai poterot? Mistä johtuu mahtava mantran mumina? A?: korkeatasoinen kansainvälisesti houkutteleva oppimis- ja tutkimisympäristö, kannustavia akateemisia urapolkuja. A? keskittyy merkittäviin globaaleihin kysymyksiin. A? on mukana kaikissa kansallisissa strategisen huippuosaamisen keskittymissä SHOKeissa. Om, om, om... HSEllä on kaikki merkittävimmät alan laatuakkreditoinnit, TKKlla toista kymmentä tutkimuksen huippuyksikköä ja TaiK on kansainvälisesti arvostettu taideyliopisto.

A? on kolminaisuusopin ilmentymä. Onko TKK isä, HSE poika ja TaiK pyhä henki? Onko A? kuin kolmiapila, jonka kolme lehdykkää muodostavat yhden lehden? Entä neliapila? Vai onko A? kuin housut, joissa on kolme aukkoa, mutta silti ne ovat yhdet housut? Paidassa on neljä aukkoa! Hedelmöittääkö TaiK tahrattomasti ja saastattomasti A?n kuten pyhä henki Marian? Suomessa kyseeseen tullee katolisen EU-Marian sijasta kalevalainen Marjatta puolukoineen. Mantran hokeminen on niin mystistä ja voimallista, että on tapahduttava maailmanluokan ihme kuten neitseellinen sikiäminen, jollainen tapahtui tiettävästi ensi kerran Egyptissä yli 5000 vuotta sitten.

Lopuksi pilvetön sinitaivas ryhtyy kerjäämään. Mieleen tulee lehtiotsikko: romanialaiset kerjäläiset entistä hyökkäävämpiä. **Heinrich Böllin** mukaan mainokset ovat vain rikkaiden tapa kerjätä. TKKn reksin mukaan TKK tarvitsee koko yliopisto- ja alumniyhteisönsä tuen. Alumneja eli entisiä oppilaita on noin 40 000. A?n tavoitteena on olla maailmanluokan yliopisto tekniikan, kaupan ja taideteollisuuden alalla v. 2020 mennessä. Kovassa globaalissa kilpailussa tämä edellyttää hyviä resursseja. Reksi koettaa laulaa kilpailijat suohon kuten Väinämöinen.

Kutakin alumnin lahjoittamaa euroa kohti Suomen valtio sijoittaa 2,5 euroa. Säätiöpohjaisen A?n 700 miljoonan euron peruspääoma muodostuu valtion sijoittamasta 500 miljoonasta sekä yritysten, säätiöiden, yhteisöjen ja yksityishenkilöiden lahjoittamasta 200 miljoonasta, jota summaa vielä kerätään ensi vuonna.

TKK haluaa rekrytoida ja kouluttaa hyviä opiskelijoita ja kannustaa heitä ahkeruuteen, uutta luovaan ajatteluun sekä loistaviin suorituksiin. TKK haluaa tavoittaa opetusalansa parhaat tutkijat ja opettajat vuosisadan suurimman yliopistolaitosta koskevan muutoksen toteuttajiksi. Rehtori kutsuu kaikki TKKn kasvatit luomaan vahvaa A?a ja entistä kilpailukykyisempää Suomea (ihmiskunnan hyvinvointi?) om, om, om... A? aloittaa 1.1.2010, jolloin sen jännittynyt seuraaminen alkaa. Näyttääkö mantra auttavan? Muuttuvatko sanat teoiksi? Toteutuvatko puheet? Vai käykö kuin eduskunnassa, jossa puheesta ei tule loppua? Selviää saippuaoopperan seuraavassa jaksossa.

Hannu Kautto

Lähde: Polysteekki 3-4/2009, joka on lehden viimeinen numero. A?-verkkosivut löytyvät: www.aaltoyliopisto.info ja www.aalto.fi ensi vuoden alusta.

Hallitus syyti rahaa Aalto-yliopistolle ja jätti muut ruikuttamaan rannalle

Hallitus myönsi marraskuussa ensi vuoden alussa toimintansa aloittavalle Aalto-yliopistolle yli 57 miljoonan euron tukipaketin. Samalla hallitus myönsi kaikille muille Suomen yliopistoille jaettavaksi vaivaiset 17 miljoonaa. Huippuyliopistoksi rummutettu ja elinkeinoelämän lempilapseksi epäilty Aalto aloittaa toimintansa tilanteessa, jonka seuraukset ovat monisäikeiset.

Yliopistot säästökuurille

Hallituksen 05.11. tekemä päätös valtiontuista on saanut tyrmistyneen vastaanoton muissa yliopistoissa ja akateemisessa maailmassa. Porvarihallituksen päätös pakottaa yliopistot käytännössä erittäin tiukalle säästökuurille, sillä valtionalaisuudesta itsenäiseksi muuttuneet yliopistot joutuvat nyt itse hankkimaan rahoituksensa ja päälle on lisäksi kaatumassa kymmenien miljoonien vakuutusmaksut. Pienille yliopistoille tilanne tuo suunnattomia ongelmia.

òMe saamme laskelmien mukaan vajaa 500 000 euroa noista rahoista. Se on hyvin vähän jos vertaa, että tämän vuoden budjettimme on noin 50 miljoonaa euroaò, totesi mm. Lapin yliopiston rehtori Mauri Ylä-Kotola Ylen verkkouutisten haastattelussa 05.11.

Tieteen ja rahan allianssi

Miljoonien eurojen vakuutusmaksujen lisäksi yliopistojen òitsenäistyminenò tuo niille lisää muitakin velvollisuuksia, kuten työttömyysvakuutusmaksut ja arvonlisäverot. Määrärahojen vähyys pakottaa yliopistot hakemaan yhteistyötä liike-elämän kanssa ja luo näin riskin, jossa itsenäinen akateeminen tutkimus altistuu ulkopuolisten tahojen vaikutukselle. Samalla on epäilty ulkopuolisen rahoituksen kurittavan sellaisia tutkimusaloja, joista ei saada maksimaalista hyötyä rahoittajille. Toinen tie ovat säästöt ja leikkaukset, jotka käytännössä johtaisivat tutkimuksen kovaan karsimiseen, irtisanomisiin ja jopa joidenkin yksiköiden lakkautuksiin.

Määrärahojen jakoa pidetäänkin yleisesti hallituksen temppuna pakottaa yliopistot liike-elämän morsiamiksi. Näin ajetaan hiljalleen alas itsenäistä ja kaikille ilmaista suomalaista korkeakoulujärjestelmää ja hallituksen piireissä onkin haaveiltu jo lukukausimaksuperusteisesta opiskelusta sekä tieteen ja talouden kiinteästä liitosta.

Rahoitusvaikeudet lisäävät alueellista epäjakoa

Yliopistojen hankkeisiin myönnettäviä erityismäärärahoja jakaessaan hallitus myös sivuutti täysin yliopistojen laadulliset näkökohdat. Esimerkiksi Oulun yliopisto on nk. Shanghain vertailun mukaan paljon korkeammalla tasolla, kuin Aalto, mutta joutui silti tyytymään rahanjaossa pelkkiin murusiin. Onkin arveltu hallituksen näin tahtovan osaltaan keskittää tutkimusta pääkaupunkiseudulle, lähelle talouden ja liike-elämän kovaa ydintä.

Aalto-yliopiston suosiminen alueellisten yliopistojen kustannuksella on osa hallituksen harjoittamaa aluepolitiikkaa. Alueellisten yliopistojen joutuessa vasaran alle yliopistokaupunkien vetovoima heikkenee ja karkottaa opiskelijoita, jotka esimerkiksi Oulussa ja Rovaniemellä ovat tärkeä taloudellinen tekijä. Yliopistojen vetovoiman heiketessä myös kaupunkien ja alueen vetovoima heikkenee ja vauhdittaa näin tietovuotoa alueilta kehä-kolmosen sisäpuolelle.

Antti Siika-aho

KULTTUURIA

Itsenäisyyspäivä

Oli taas itsenäisyyspäivä. Tuo nationalistisen ähkyn pullistuma. Oikein varsinainen kupla. Tämä kupla vaan ei tunnu, pörssikuplien lailla, puhkeavan koskaan. Hyvin suuren osan suomalaisista itsenäisyyspäivän riiteistä kuuluu Presidentinlinnan vastaanoton seuraaminen televisiosta ja vuodesta toiseen myös jatkosodasta kertova, anteeksi vaan, mielestäni korkeintaan keskinkertainen elokuva Tuntematon sotilas. Kun tänä vuonna tuli vielä tasavuosia ns. talvisodan, tuon Suomen toisen ñvapaussodanò syttymisestä, kaiken tämän hehkutus oli käydä lähes sietämättömäksi.

On tietenkin hyvä tuntea historiaa, mutta asian harrastajalle tämä ñErkon sotaò, ne 105 kunnian päivää, kuten tuota ajanjaksoa myös kutsutaan, on ajallisesti liian suppea pätkä Suomen historiaa. Tuohon onnettomaan kärsimysnäytelmään osallistuneet, nämä ñpyhitetytò, ansaitsevat kai muistelunsa, mutta juuri minkäänlaiseksi kansallisen identiteetin rakennusaineeksi tämä ei, näin oletan, meille kaikille riitä.

On myös ymmärrettävä tuota ajankohtaa edeltävien, kahden vuosikymmenen ajalta Suomen ulkopolitiikkaa. Sen keskeisenä sisältönä oli käsite ñryssävihaò, ja ainakin osan kansasta hyvinkin avoin saksalaisen fasismin, natsismin, ihailu, tai ainakin ymmärtäminen ja sopivassa määrin myötäily. Piti olla koko ajan valmis iskemään ja kansa piti pelottelemalla pitää varuillaan idästä tulevaa ñperivihollisenò iskua varten.

Aivopesu oli niin tehokasta, että tuo uhkakuva konkretisoitui syksyn 1939 Suomen ulkopoliittisen johdon jääräpäisyyteen Neuvostoliiton ymmärrettävien vaatimusten edessä. Noihin vaatimuksiin rajan siirtämisestä Karjalan kannaksella Leningradin suojaamiseksi, olisi myöhemmin jopa presidentti **Urho Kekkosen** mielestä voitu suostua, ja näin talvisota oltaisiin ehkä voitu välttää.

Tuo talvinen yhteenotto tulehdutti mielet Suomen poliittisesta johdosta alkaen alimman tason ñkorpisoturiinò, niin että, ns. kesäsota, jatkosota ei ollut mitenkään vältettävissä. Siinähän Saksan johto oli ñsaatte korkojen kanssa takaisinò-vihjailulla jo hyvissä ajoin luvannut olla ikuisen ystävän tukena antamassa lopullista kuoliniskua ikuiselle, yhteiselle viholliselle.

Seuraavassa arvioin lyhyesti ja hyvin subjektiivisesti tuosta jälkimmäisestä katastrofista kertovaa kahta elokuvaversiota. Julistaudun heti alkuun tässä asiassa ñMollen mieheksiò. Vuonna 1955 valmistunut **Edvin Laineen** filmatisointi **Väinö Linnan** romaanista, nyt jo jotenkin puhki eestaas kelattu filmi oli varmaankin valmistumisaikanaan vielä sankalle elossa olleelle sotaveteraanijoukolle, siis siellä jossakin mukana olleille jonkinlaista terapiaa. Sen dramatisointi, **Juha Nevalaisen** käsikirjoitus, ei pääpiirteissään eroa noin juonen kannalta, myöhemmästä, **Rauli Mollbergin** versiosta. Mutta kriittisessä katsannossa Laineen versio on useissa kohdin asiaan nähden, sanoisin jopa liian ñhauskaò, komediallinen. Siitä voi saada ï ja en sano tätä kenenkään muun, vaan ainoastaan itseni puolesta ï kuvan, ettei sellainen sota niin kauheata olekaan, vaan isolta osaltaan se on sellaista hurtilla huumorilla siivitettyä miehistä yhdessäoloa. Raakaa ryminää on tietysti siinäkin mukana. Tekniseltä toteutukseltaan näkyvin ero on se, että Laineen roolituksessa näyttelijät ovat aivan liian vanhoja. Siihenhän on kasattu silloinen Suomen paras näyttelijäkaarti. Vai olisikohan ollut näin?

Oliko siis Mollella omassa teoksessaan, vuonna 1984, käytettävissä paremmin iältään ko. rooleihin sopivia näyttelijöitä? Mollehan valitsi rohkeasti mukaan myös useampia amatööriä, eivätkä muutkaan mukana olleet näyttelijät olleet vielä siinä vaiheessa kovinkaan ñkuluneitaò. Tämäkin on osaltaan antamassa noista onnettomista tapahtumista tavallaan uskottavamman kuvan. Siinä voi jotenkin kuvitella kenen tahansa nuoren miehen joutuvan sellaiseen kauheuteen mukaan. Molle on onnistunut ohjauksellaan virittämään koko kiväärikomppanian emootion tasolla jotenkin todentuntuiseksi. Ei yli-, ei ali-, eikä ohi näyttelemistä. Tuskainen tarina kulkee tuskaisena ja kestävänä koko ajan kohti vääjäämätöntä, kaoottista loppuaan.

Kuvausteknisesti Mollberg ja hänen kuvaajansa **Esa Vuorinen** tekivät mielestäni oivallisen ratkaisun; oli ehkä teknisestikin 80-luvulla paremmin mahdollista toteuttaa kuvausta niin, että kamera on hyvin paljon kuvaaja Vuorisen olalla, ja hän marssii, syöksyy ja ryömii miesten mukana, siellä seassa. Siinäkin on ollut idea saada katsoja mahdollisimman lähelle tapahtumia ja tuntemaan tuonlainen kauheus jopa omissa nahoissaan. Televisio tietenkin jonkin verran latistaa näitä kuvallisia ja myös äänellisiä efektejä, tehokeinoja.

Katsottuani Laineen version n. 20 kertaa ja Mollbergin version n.10 kertaa, minä ainakin tunnen enemmän tuskaa, ahdistusta ja tuon kärsimyksen kokemaan joutuneita kohtaan myötäelämisen tuntemuksia uudemman, siis Mollbergin tulkinnan katsottuani. Ajattelen sotaelokuvien teon motiiviksi ainoastaan opetuksen: Tuo on hirveää, ei enää koskaan!

Toivoisikin Yleisradion tekevän tässä asiassa ñpäivityksenò, siirtymään tähän aikaan paremmin sopivaan, realistisempaan, versioon. Siis Laineesta Mollbergiin. Ja onhan Ylellä tallenteena vieläkin tuoreempi ja rajumpi versio, nimittäin **Kristian Smedsin** Kansallisteatteriin sovittama, kaikki ñpyhätò arvot alas ampuva, ja meidät kaikki oikeutetusti syyllistävä teatteriesitys. Sen auki repimiseen ei nyt tila riitä.

Unto Nikula, Vantaa

Suomen kulttuurimaisemaa; Aleksis Kivi ja Kansallisteatteri Helsingin Rautatientorilla

Donizettia Kansallisooppera Estoniassa

Kapellimestari: *Arvo Volmer*
Solistit: *Otoniel Gonzaga (Volksoper Wien), Marina Shaguch (Mariinski-teatteri), Aare Saal, Mart Madiste, Priit Volmer, Oliver Kuusik ja Andres Köster*
Musiikki: *Kansallisooppera Estonian kuoro ja orkesteri*

Domenico Gaetano Maria Donizetti (v.1797ï 1848) oli Italian Pergamossa, köyhissä oloissa syntynyt oopperasäveltäjä. Hän sävelsi kaikkiaan 65 oopperaa. Hänen kynästään syntyi myös muuta musiikkia, kuten kirkkomusiikkia, muutama jousikvartetti sekä joitakin orkesteriteoksia. Hän oli yhdessä **Gioacchino Rossinin** ja **Vincenzo Bellinin** kanssa yksi kolmesta suuresta bel canto ï säveltäjästä. Bel canto ï termi (kaunista laulua) kuvailee italialaisessa oopperassa 1800-luvulla kukoistanutta laulutyyliä, joka korostaa mahdollisimman kaunista äänensävyä ja vokaalista virtuositeettia. Donizetti nousi 1830-luvun lopussa Italian ykkössäveltäjäksi. Hänen kuuluisimpia teoksiaan ovat klassikot: *Lucrezia Borgian, Maria Stuardan, Lucia di Lammermoorin* ja *Roberto Devereux.*

Vuonna 1838 hänen oopperansa Poliuton jouduttua italialaisten sensorien raateleviin kynsiin hän alkoi miettiä maastamuuttoa Ranskaan, jossa hän jatkoi lyhyeksi jäänyttä uraansa. Säveltäjä kuoli 51-vuotiaana mielisairaalassa Pariisin lähistöllä.

Muutettuaan Pariisiin Donizetti työsti Poliuton uudelleen v. 1839, mutta jätti suurelta osin entiselleen. Uusi versio nimellä ñLes martyrsò sai kantaesityksensä Pariisissa jo seuraavana vuonna. **Salvadore Cammaranon** libretto pohjautuu **Pierre Corneilleôn** tragediaan ñPolyeucteò.

Teoksen pääteemoina ovat toteutunut ja toteutumaton rakkaus, moraali ja valta. Teemat ilmenevät Poliuton tarinassa uskonnon käyttönä vallan välineenä, uhrautumisena oman maailmankatsomuksen puolesta ja vallitsevana suvaitsemattomuutena.

Ooppera kertoo roomalaisten valloittamasta kolmannen vuosisadan Armeniasta. Poliuto on roomalainen virkamies. Hänen appiukkonsa, Mitilenen kuvernööri Felice, on langettanut kuolemantuomion jokaiselle kristinuskoon kääntyneelle kansalaiselle. Poliuto uhmaa appeaan ja hän antaa kastaa itsensä kristityksi, minkä vuoksi hänet pannaan vankilaan. Hän joutuu toisinajattelunsa vuoksi Jupiterin ylipappi Callistenen raivon kohteeksi. Ylipappia kaivelee yhä se, että hän sai aikoinaan rukkaset Poliuton vaimolta Paolinalta. Vaimo rukoilee miehelleen armahdusta isältään ja ylipapilta. Hän ei saa miestään luopumaan maailmankatsomuksestaan. Paolinan entinen rakastaja ilmestyy työmatkalle Armeniaan. Paolina joutuu valinnan eteen. Poliuto on periaatteen mies. Hän kuolee mielummin kuin kieltää maailmankatsomuksensa. Hänen vaimonsa ymmärtää vihdoinkin löytäneensä rakastamansa miehen ja seuraa tätä kuolemaan. Rakkaus on väkevämpi voima kuin viha.

Kansallisooppera Estonian konserttisalissa on loistava akustiikka. Sen toiselta parvelta näki ja kuuli selkeästi kaiken, mitä näyttämöllä oli annettavanaan yleisölle. Italiaksi laulettu sävelteos oli tekstitetty englanniksi ja viroksi. Orkesteri pauhasi välillä räiskyvästi ja ajoittain se vaipui kaihoisaan tunnelmointiin. Kaunis ja jännitteinen musiikki yhdistää ihmisiä jo olemassaolollaan ja luo suvaitsevaisuuden ilmapiiriä. Se jalostaa ihmismieltä oikeudenmukaisuuden ymmärtämiseen. Osaavat solistit ja upeaääninen kuoro kantoivat uskottavasti tragediaa. Poliuto oli vaikuttava kokonaisuus.

Oopperassa käynti Tallinnassa ei ole suomalaiselle palkkatyöläiselle elitismiä. Lippujen hinnat ovat kohtuulliset. Toiselle parvelle pääsee 10ï 15 eurolla kokemaan ja aistimaan eurooppalaista huippputaidetta. Hyvästä taiteesta nauttiminen ei edellytä asiantuntijuutta - paremminkin avointa mieltä.

Viides viulukonsertto

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Lissabonin sopimus

Lissabonin sopimus merkitsee mahdollisuutta kuolemanrangaistuksen käyttöön mellakoista, kansannoususta, sodanvaarasta ja sodan aikana.

Irlannin KYLLÄ Lissabonin sopimukselle mahdollistaa myös kuolemanrangaistuksen. Lissabonin sopimus tekee EU:sta enenevässä määrin ylhäältä johdettavan demokratian. Irlannin jälkeen oli sopimuksen allekirjoittaminen vielä kesken Puolassa ja Tşekissä, mutta nyt nekin on saatu ruotuun, jotta EU-perustuslaki astuu voimaan. Sopimuksen sisältö on hämärä. Tuskin kukaan tietää tarkasti sen merkitystä. Tämän jälkeen sotilaalliset operaatiot eivät tarvitse ulkomailla enää kansallisten parlamenttien hyväksymistä. Esimerkkeinä voidaan mainita, että Afganistanissa, Irakissa ja Balkanilla tarvittiin muodollisesti parlamentaarinen hyväksyntä siellä sotiville joukoille.

Lissabonin sopimus on perusoikeuksien kohdalla sitova. Periaatteessa **artikla 2** takaa suojan kuolemanrangaistusta vastaan, mutta sitten tulee pienellä painettuna ñtärkeät poikkeukset selkokielelläò. Tappamisen ei katsota loukkaavan artikla 2., jos se on tarpeen mellakan tai kansannousun pistämiseksi kuriin. Toinen poikkeus on sota-aika tai välitön sodanvaara.

Sveitsi poisti kuolemanrangaistuksen 1942 rauhan aikana ja sota-aikana 1992. Sveitsissä aloitteen teki Vapaiden Demokraattien Puolueen edustaja Massimo Pini. Sveitsin lainsäädäntöä on siis korjattu niin, että kun vielä toisen maailmansodan aikana voitiin teloittaa, niin tänä päivänä ei enää, mutta nyt Lissabonin sopimuksen mukaan kuolemanrangaistus on mahdollinen yllämainituissa tapauksissa.

Unsere Zeit julkaisi tämän Züricistä kotoisin olevan **Heinrich Frein** kirjoituksen yleisönosastopalstalla 16.10.2009.

Jutun suomentaja **Wäinö Pietikäinen** toteaa, että Suomessa teloitettiin viimeksi v. 1946 ja kuolemanrangaistus poistettiin v. 1947. Ruotsissa viimeinen teloitus tapahtui v. 1910 ja kuolemanrangaistus poistettiin rauhan aikana v. 1921. Lisäksi Pietikäinen mainitsee, että hänellä olevassa EU:n perustuslaissa ei ole toimeenpanopykälää, joten muutkin laissa mainitut asiat ovat riippuvaisia mielivallasta.

Entistä oudompi Nobel-päätös

Nobelin rauhanpalkinnolla muistettu presidentti **Obama** toimii hieman oudolla tavalla ja samalla pilkkaa **Alfred Nobeli**n testamentissaan määrittelemiä palkinnon kriteerejä.

Alfred Nobel määräsi testamentissaan, että rauhanpalkinto myönnetään parhaasta työstä kansojen veljeyden edistämiseksi, armeijoiden supistamiseksi tai lakkauttamiseksi sekä rauhankokousten järjestämiseksi ja laajentamiseksi.

Obaman Afganistanin sodan laajentaminen Pakistanin puolellekin ja kymmenien tuhansien lisäjoukkojen lähettäminen Afganistanin sotaan ei ole yhteneväinen Nobelin testamentin kanssa edes vilkasta mielikuvitusta käyttäen.

Tosin Obama ei ole ensimmäinen Norjan Nobel-komitean virhepäätös. Rauhanpalkinto on myönnetty 119 ihmiselle tai järjestölle, joista vain 70 täyttää Nobelin testamentin ehdot.

Johan Galtung, norjalainen sosiologi ja rauhan ja konfliktintutkimuksen perustaja on todennut osuvasti - Yhdysvallat on nykyhistorian väkivaltaisin maa, mutta neljä sen presidenttiä ja viisi ulkoministeriä on saanut rauhanpalkinnon.

Norja on Yhdysvaltain uskollinen liittolainen ja Norjan eduskunta valitsee Nobel-komitean. Nato-Norjan ulkopolitiikkaan ei kuulu armeijoiden lakkauttaminen.

Rauhanpalkinto olisi arvokas oikein kriteerein myönnettynä. Viime vuosina se on myönnetty pelkästään poliittisin perustein ja samalla se on menettänyt arvostuksensa.

Edellämainittu Galtung on todennut myös - bushilaisen politiikan lopettaminen kiittely on kuin antaisi Nobelin vaimonhakkaamisen lopettamisesta.

Uskon Obaman saavan laajoja mielenosoituksia vastaansa Oslossa palkintoa hakiessaan.

Reino Welling, Jämsänkoski

Bushista ï Obamaan

Maailman taloutta tiukassa otteessaan pitävät ñJenkkiòmiljardööörit kyllästyivät oman maansa edellisen pressan saamaan maineeseen ja keksivät lopettaa valkoisen älykääpiön valtakauden, kylläkin kaksi kautta liian myöhään. Joku keksi, että otetaan niin musta pressa, ettei sitä voi mustemmaksi maalata. Kyllä voi, yritti joku pessimisti rauhoitella. Miten muka? Ne voi antaa sille ñrauhan Nobelinò niin kuin sille ylipainoiselle Suomen pressalle, joka junaili ne Jugoslavian pommitukset. Ei kai ne sitä ilkeäisi tehdä? Kyllä vain. Se on ollut meidän hallinnassa jo pitemmän aikaa. ñSe rauhan Nobelò Niin kuin muuten sekin Obama. Pyöritetään sitä nyt oikein viimeisen päälle. Miten muka? Pannaan se perumaan kaikki, mitä se kerkesi luvata. Mutta sehän menettää maineensa koko maailman silmissä. Aivan. Se tässä on tärkeintä. Muistavat pitkään, etteivät ala hamuta sitä virkaa. Onko meillä käytettävissä joku erikoisen hyvä hypnotisoija? Vai? Dollari se on. Se on hyväksi havaittu. Mutta sehän on kupla. Tietenkin on, mutta sitä suuremmalla syyllä pitää valehdella entistä hurjemmin, niin kuin suomalaiset talvisodastaan. Mutta entäs jos Kiina alkaa vaatia velkojaan? Ei ne uskalla, sillä jos kansalaiset siellä saavat tietää meidän olevan suoritustilassa, ne pistävät pois meihin uskoneet ñkommaritò. Eivät ne voi, meillä on kuitenkin ohjukset ja pommarit. Kansainväliset tietotoimistot, ñvapaa lehdistöò ne ovat meidän hallussa ja Eurooppa kokonaisuudessaan. Ai niin se Lissabonin sopimus. Sepä se ja sitä paitsi nouseva fasismi. Ettei ne vain nouse kapinaan? Siis ketkä? Lukeneisto ja työväenluokka? Viljelijät? Ei ne pysty. EU pystyy mitätöimään, vaikka minkä maan pyrkimykset ylikansallisten etujen nimissä. No mutta, onhan olemassa niita puolueita, joilla on työväenluokkainen tausta Suomessakin ainakin 5. SDP ñhylkäsi työväenaatteenò osin jo -18 ja lopullisesti -39 Saksaan sitoutuessaan. Vasemmistoliitto siirtyi pysyvästi Siimekseen eikä ole tuleva yhtymään kolmeen lähemmäksi laskettavien SKP:n, KTP:n ja STP:n joukkoihin. Ilman yhteistä säveltä joku populisti korjaa kansanvastaisen politiikan hedelmät. Löytyisi nyt edes näiltä pienimmiltä yhteistyön itu, siis ñvilpittömästi yhteistyöhönò.

Ei muuten joulurauhaa
Veijo Saarelainen, Joensuu

Suurkuntahankkeet huijausta ja aivopesua!

Medioissa on usein puhuttu suurkuntahankkeista tai ainakin niiden selvityksistä. Suurkuntien väitetään olevan hyviä ratkaisuja ja ne toisivat mukanaan säästöjä. Totuus taitaa kuitenkin olla päinvastainen eli saattaa tulla kalliimmaksi ja palvelut saattavat lähteä kymmenien kilometrien päähän, jos palvelut aiotaan keskittää. Tätä mieltä oli eräs kunnanjohtajakin. Hän kertoi mielipiteitään jossakin radio-ohjelmassa muistaakseni pari vuotta sitten.

Tämän vuoden alussa aloitti toimintansa ainakin kolme (Hämeenlinna, Kouvola, Salo) suurkuntaa: Näitä saattaa tulla tässä suuruudenhulluuspolitiikassa vielä lisääkin.

Kuten edellä sanoin, ei näistä suurkunnista välttämättä ole paljoakaan hyötyä. Parempi ratkaisu olisi tehdä aitoa ja hyvää yhteistyötä kuntien itsenäisyys säilyttäen ja palvelut turvaten. Lisäksi suurkunnasta pitäisi voida erota, jos niin halutaan.

Suurkuntaintoilu juontanee juurensa EU:sta. Siten se ei voi ollakaan muuta kuin huijausta ja aivopesua!

Juha Forss
Lahti

EU: kuolemanrangaistus mellakoista ja kansannoususta sodan aikana.

Irlannin Kyllä Lissabonin sopimukseen mahdollistaa myös kuolemanrangaistuksen. Lissabonin sopimus tekee EU:sta enenevässä määrin ylhäältä johdettavan demokratian. Irlannin lisäksi oli asia vielä kesken Puolassa ja Tşekissä, mutta nyt lienee asiat ratkaistu, jotta EU-perustuslaki tulee voimaan. Sen merkitys on hämärä. Tuskin kukaan tietää tarkasti sen merkitystä. Esimerkkinä voi mainita, että sotilaalliset operaatiot eivät sen jälkeen ulkomailla tarvitse kansallisten parlamenttien hyväksymistä. Samoin voidaan mainita, että Afganistanissa, Irakissa ja Balkanilla tarvittiin muodollisesti parlamentaarinen hyväksyntä, siellä sotiville joukoille. Lissabonin sopimus on perusoikeuksien kohdalla sitova. Periaatteessa artikla 2 takaa suojan kuolemanrangaistusta vastaan, mutta sitten tulee pienellä painettuna ne tärkeät poikkeukset ñselkokielelläò. Tappamisen ei katsota loukkaavan artikla 2:ta, jos se on tarpeen mellakan tai kansannousun pistämiseksi matalaksi. Toinen poikkeus on sota-aika tai välitön sodanvaara. Sveitsi poisti kuolemanrangaistuksen 1942 rauhan aikana ja sota-aikana 1992. Sveitsissä aloitteen teki Vapaiden Demokraattien Puolueen edustaja Massimo Pini. Nyt siis on Sveitsin lainsäädäntöä korjattu niin ,että kun vielä toisen maailmansodan aikana voitiin teloittaa, niin tänä päivänä ei enää. Mutta nyt siis Lissabonin sopimuksen mukaan kuolemanrangaistus on mahdollinen yllämainituissa tapauksissa.

Unsere Zeit julkaisi tämän kirjoituksen yleisönosastopalstalla 16. lokakuuta 2009. Allekirjoitus oli Heinrich Frei Zürich.

Kääntäjä **Wäinö Pietikäinen toteaa**, että Suomessa viimeksi teloitettiin 1946 ja kuolemanrangaistus poistettiin 1947. Ruotsissa viimeinen teloitus oli 1910 ja kuolemanrangaistus poistettiin rauhan aikana 1921.

Lisäksi voin mainita, että minulla olevassa EU:n perustuslaissa ei ole toimeenpanopykälää, joten muutkin laissa mainitut asiat ovat riippuvaisia mielivallasta.

Sosialistinen järjestelmä ei ole vielä luokaton

Kaataessan vanhan kapitalistisen vallan työväenluokka pystyttää oman luokkavaltansa proletariaatin diktatuurin sosialismia rakentaessaan-ei suinkaan vielä luokatonta järjestelmää.

Sosialismiakin rakentava valtio on luokkayhteiskunta, mutta toisin kuin kapitalismissa poliittinen valta kuuluu proletariaatille ja tuotantovälineet koko yhteiskunnalle, siis kansalle.

Jos sosialismia voitaisiin sanoa luokattomaksi yhteiskunnaksi kuoleutuisi valtio ja siis myös proletariaatin diktatuuri. Eihän tarvita valtiota, väkivaltaista hallintakoneistoa ellei ole hallitsevaa eikä hallittavaa luokkaa. Sen aika tulee kuitenkin vasta kommunismin korkeammassa vaiheessa, nykykielellä kommunismissa-ei vielä sosialismissa.

Varoittavana esimerkkinä kokemus Neuvostoliitosta, jota alettiin historiansa jossain vaiheessa nimittää ñkoko kansan valtioksiò. Se ei varsinaisessa merkityksessään muka ollut valtio kun ñvihamielisiä yhteiskuntaluokkia ei ollutò.

Emmehän enää mene tähän vipuun? Proletariaatin diktatuurin ja luokattoman kommunistisen yhteiskunnan välissä ei ole muita järjestelmiä.

Heikki Heliö
Siilinjärvi

Tukea Kansan äänelle

Saara Lehtomaa 25,00 e, Paavo Junttila 25,00 e, Kai Kontturi 50,00 e, Raika Kontturi 50,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Hannu Kautto 28,00 e, Ismo Hallapuro 15,00 e, Jouko Nevalainen 22,00 e, Ari ja Irja Kukkonen 6,00 e, Eira Kärki 25,00 e, Marju Manninen 24,00 e, Matti Laitinen 30,00 e, Anja Saarikko 11,00 e, Reijo Katajaranta 41,10 e, Heikki Männikkö 28,00 e, Kalevi Wahrman 40,00 e, Merja Putkonen 25,00 e, Alpo Johansson 25,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Esko Auervuolle 10,00 e, Juha Forss 20,00 e, Juhani Valo 3,00 e, Pipsa Valo 3,00 e ja Tarja Männikkö 17,00 e.

OKO 554114-227966

Ilkka Hakalehto on poissa

Filosofian tohtori **Ilkka Hakalehto** menehtyi 24.11.2009 vaikeaan sairauteen kotonaan. Hänen väitöskirjansa aiheena vuonna 1966 oli ñSuomen kommunistinen puolue ja sen vaikutus poliittiseen ja ammatilliseen työväenliikkeeseen 1918ï 1928ò. Hän toimi Helsingin yliopiston poliittisen historian dosenttina ja teki merkittävän työuran vapaana historiantutkijana. Presidentti Kekkonen arvioi häntä päiväkirjoissaan erittäin myönteisesti.

Hakalehto toimi Helsingin kaupunginvaltuutettuna 1973-2004 sekä kaupunginhallituksen jäsenenä 1979-1980 ja 1983-1984. Hakalehto rohkeni tarttua epäkohtiin. Hän toi esille mm. metron rakentamiseen ja kaavoitukseen liittyneitä väärinkäytöksiä ja korruptiota. Hakalehto ajoi kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä mm. Asukasliiton ja Asukasyhdistysten valtakunnallisen keskusjärjestön puheenjohtajana vuosina 1974-1990. Hakalehto oli keskeinen henkilö Suomen EU-jäsenyyttä vastustaneessa kansanliikkeessä. Hakalehto oli Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja vuosina 1994-2004 ja varapuheenjohtaja vuoteen 2008. Presidenttiehdokas hän oli v. 2000 teemanaan kansanvallan ja maamme itsenäisyyden palauttaminen. Hakalehto oli Muutosvoimat Suomi -yhteistyöpuolueen hallituksen puheenjohtaja vuosina 2002ï 2006. Hän oli myös HOK-Elannon edustajiston jäsen.

Hakalehto toimi alkiolaisuuden hengessä vallan ja pääomien hajauttamisen puolesta, eriarvoisuuteen johtavaa ahneutta vastaan. Hänen mukaansa ylin valta Suomessa pitää säilyttää kansalla ja lainsäädäntövalta eduskunnalla, jolloin maa voi olla aidosti itsenäinen. Hakalehto oli Paasikiven ja Kekkosen viitoittaman puolueettomuuspolitiikan vankkumaton kannattaja. Hakalehdon mielestä Suomessa on käynnissä kolmas itsenäisyystaistelu, kansanvallan puolesta harvainvaltaa vastaan. Hänen laajasta kirjallisesta tuotannostaan mainittakoon Maalaisliitto-keskustapuolueen historia 1, Paasikiven ja Tannerin elämäkerrat sekä neljä teosta EU:sta.

Pari Ilkan persoonaa kuvaavaa tarinaa: Helsingin metrolahjusjutun aikoihin Hakalehto arvosteli kaupunginjohtaja Ilaskiveä ñsuojelusyndikaatin johtamisestaò, jolloin Ilaskivi teki rikosilmoituksen Hakalehdosta ñviranomaisen halventamisestaò. Syytettä ei nostettu, mutta kostoksi kaupunki haastoi hänet oikeuteen perusteettomien ansionmenetyskorvausten nostamisesta ja petoksesta. Hovioikeus kumosi syytteet ja Ilaskivi hieroi sopua. ñVoisitko vetää viivan menneisyyden ylle?ò Hakalehto vastasi: ñHistoriantutkija tutkii menneisyyttäò.

Rakennus-Ruola halusi Naurissaareen toimistoja ja lahjoi valtuutettuja. Hakalehto otti rahanipun ja nauhoitti salaa keskustelun, marssi nauhan ja rahojen kanssa poliisin luokse ja paljasti jutun. Hakalehto piti valtuuston historian pisimmän puheen 1973. Hakalehdon aloite, että kaupunkisuunnittelulautakuntaan ei saa valita rakennusliikkeiden edustajia, oli asetettu vihoviimeiseksi asiaksi listalle. Lehdistö oli jo häipynyt, mutta Hakalehto halusi asialle julkisuutta ja esitti asian siirtoa seuraavaan kokoukseen. Puheenjohtaja Pentti Poukka (kok) ei suostunut tähän. Hakalehto puhui 4 tuntia 45 minuuttia nurmikenttien hoidosta. Jos kolmasosa valtuutetuista olisi lähtenyt, kokous olisi keskeytetty. Poukka käski vahtimestarien lukita ovet, eivätkä valtuutetut päässeet kotiin. ñOperaatio ei onnistunutò, totesi Ilkka.

Ilkka jaksoi taistella loppuun saakka. Tästä esimerkkinä hänen kirjoituksensa 21.10.09 Forssan Lehdessä, Iisalmen Sanomissa, Ilkassa ja Pohjalaisessa:

ñÄly alkaa palata ja täyttää tyhjiötä Suomen kansan enemmistö vaatii tuoreen mielipidetutkimuksen mukaan suomalaisten sotilaiden palauttamista Afganistanista takaiin kotimaahan. Tämä osoittaa terveen järjen vahvistumista kansalaisten keskuudessa. Vähemmistön mielestä Afganistanissa on pysyttävä, koska sinne kerran on menty. Siis kun tyhmyys on tehty, siitä on pidettävä kiinni kynsin hampain. J.K. Paasikivi sanoi aikoinaan mainitunlaisen ajattelun kuvastavan älyn puutetta ja poliittista vähälahjaisuutta. ñMuistamme totuudenetsijän, huumorintajuisen ja lämminhenkisen ihmisen ystävällisen tervehdyksen ñHyvää vointia!

Juhani Tanski

SFT toimii

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkille, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkillä Malmin hautausmaalla. Kokoonnumme hautausmaan pääportilla keskiviikkona 27.01.2010 klo 11.00. Puhuu Juho Haavisto. Järjestöliput mukaan.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkille Eläintarhassa keskiviikkona 27.01-.09 klo 17.00. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

EU:n Vastaisen kansanrintaman johtokunnan kokous (laajennettu) torstaina 21.1.2010 klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään alkuvuoden tehtäviä: Tradekan vaaleihin valmistautumista, Kansan äänen toimitustyön kehittämistä ja KÄ:n numeron 1/2010 toimittamista sekä vuosikokousvalmisteluja. **Tervetuloa**

EU:n Vastaisen kansanrintaman vuosikokouksen alustava päivämäärä torstai 18.3.2010

Tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin naisten puurojuhla

Perinteinen työkansan puurojuhla järjestetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67. maanantaina 28.12.09 alk. klo 18.00.
Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Timo Kangasmaa**. Puuronsyönnin, kahvin sekä glögijuoman lomassa puuropuheen pitää **Juhani Valo**. Muusta ohjelmasta vastaavat **Pipsa, Bertta ja Konnakööri**, sekä **Heikki Typpö kitaransa kanssa** ja **Juhani Tanski** yllätysohjelmallaan.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa kaikki paikalle.

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään keväällä 2010. Tarkempi ajankohta ei ole vielä tiedossa. Toivomme tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on tavaraa, jota et itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina.Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Keskiviikkona
- 6.1.2010
- 3.2.2010

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Itsenäisyys on ei Natolle ja EU:lle

Tilaisuudessa käytettiin runsaat 10 puheenvuoroa. Puhumassa "Naiset Rauhan Puolesta"-verkostosta Hannele Salava

Itsenäisyyspäivänä kansalaisjärjestöt järjestivät Kiasman aukiolla Helsingin keskustassa tilaisuuden, jossa arvioitiin mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutusta Maallemme. Hyde-park luonteisessa tilaisuudessa käytettiin 14 puheenvuoroa, joiden kaikkien sanoma oli selkeä: ñTärkein isänmaallinen teko tänään on torjua maamme Nato jäsenyysò

Naiset Rauhan Puolesta-verkostosta puheenvuoron käytti Hannele Salava: ñMinisterien Stubbin ja Häkämiehen toimikaudella on avoimemmin liputettu Suomen jäsenyydestä Natoon. Häkämies tapasi sekä USAn puolustusministeri Robert Gatesin että Obaman turvallisuusneuvonantajan James Jonesin ja kertoi luvanneensa, että Suomi on enemmän kuin kiinnostunut lisäämään esimerkiksi poliisien kouluttamista Afganistanissa. Ulkoministeri Stubb teki kesäkuun lopulla 2008 neitsytmatkan Naton päämajaan. Nyt hän teki uuden vierailun uuden Nato-isännän Anders Fogh Rasmussenin luo. Stubbinkin keskustelulistalla olivat muun muassa Afganistan operaatio sekä Naton Strategian uudistaminen.

Kuinka lähellä Suomi on Natoa? Suomi uusii aseistustaan, muun muassa ilmatorjuntajärjestelmäänsä Nato-yhteensopivaksi. Suomi on vedetty mukaan Naton sotaharjoituksiin sekä Naton hankkeisiin Itämeren- ja arktisen alueen valvomiseksi. Lokakuussa pidettiin Pohjois-Ruotsissa sotaharjoitukset, johon Suomi osallistui. Näin Suomi on saatu yhä tiiviimmin mukaan Naton toimintaan. Tänä päivänä yhä useammat YK:n rauhanoperaatiot suoritetaan Nato-joukkojen alaisuudessa.

EU:n perustuslaillisen sopimuksen hyväksymisestä seuraa unionin maiden puolustusulottuvuuden tiivistyminen. Ulkopolitiikka kuuluu EU:lle. Tammikuussa Suomessa järjestetään Naton seminaari, jossa käsitellään mm. sotaliiton tulevaa strategiaa. On röyhkeätä järjestää Nato-seminaari sotaliittoon kuulumattomassa maassa. Rauhanjärjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen on ilmaistava mielipiteemme suurin joukoin. **Torjukaamme Nato!!!ò**

Isänmaallisuus on yhtä kui EI NATO:lle sanoi puheenvuorossaan Juhani Valo: ñPorvaristomme lipunkantajat julistavat juhlapuheissaan edustavansa isänmaallisia arvoja. Palkkaratkaisujen yhteydessä he vetoavat työntekijöiden isänmaallisuuteen palkanalennusten puolesta selittäen sen olevan isänmaallista. Herrahenkiset vetosivat, ñkyyneleetò silmissään vuosina 1918 - 1922 kansalaisiin kalevalaisen heimoaatteen nimissä, joka vain vaivoin peitti metsäherrojen tavoitteet, rajantakaisen Karjalan ikimetsät.

Maamme työväenliike kannatti tsaarin sortovallan alaisena täyttä itsenäisyyttä, kun porvaristomme olisi tyytynyt autonomiaan. Missä on suurempaa asevoimaa palveltavana, siellä matelevat johtajamme ja sortajamme. Näin oli vuonna 1917, kun Saksan prinssin oli määrä alkaa kuninkaaksemme. Näin on vuonna 2010, kun NATO-seminaari järjestetään maassamme NATO ï jäsenyytemme esileikkinä. Samasta oli kyse, kun herraskansa isänmaallisuuteen vedoten sai tahtonsa lävitse ja maamme menetti itsenäisyytensä vuonna 1995. Liityimme Euroopan Unioniin, valmiina toimimaan NATOn pikkuveljen, EU:n yhteydessä. EU määrää, vie ja me vain vikisemme.

Kuitenkin ainakin osa kansasta ymmärtää, että Euroopan Unioniin liittymisessä ja nyt tapahtuvassa NATO ï intoilussa on kyse vain saman asian etu ï ja takapuolesta, julkisuudessa esitetystä valoisammasta puolesta, EU:sta ja pimeämmästä yöpuolesta, NATO:sta. **Sanoessamme ñEI NATO:lleò, me teemme aidosti isänmaallisen sankariteon**, josta teosta meitä jälkipolvemme aidosti kiittää ja aidosti onnitteleeò.

Hyvät äidit, tarvitsemmeko me Natoa? Näin kysyi puheessaan Pipsa Valo: ñVastaus on Ei, emme tarvitse. On kulunut 70 vuotta talvisodasta. Minusta tilanne oli silloin erilainen. Miehet ja pojat lähtivät puolustamaan Suomen itsenäisyyttä sen hetkisen parhaan tietämyksensä perusteella. Nyt on tilanne toinen. Hyvät äidit haluatteko että poikanne taistelee kaukana Suomesta jossain, missä ei puolusteta omaa maatamme. Minä en ainakaan halua, että lapseni taistelee Afganistanissa tai jossain muualla kaukana omasta maastamme. Jos Suomi liittyy Natoon, niin esivallalta tulee käsky osallistua mihin maailmankolkkaan vaan, missä on konfliktitilanne.

Monet pojat ja tytöt, jotka astuvat maamme armeijan palvelukseen, eivät halua lähteä ulkomaille taistelemaan, samasta syystä, kuin isämme eivät halunneet Hitlerin liittolaisina ylittää Suomen vanhaa rajaa niin kutsutussa jatkosodassa. Maamme rajojen ulkopuolella oleva alue ei ole isänmaatamme. Jos kuulumme NATOON, ei tarvita muuta, kuin että USA:n presidentti tai johtava kenraali painaa karttapallon nappia, toteaa saaneensa Bingon ja kas, Suomen poikien ja tyttärien tie vie puolustamaan USA:n riistovallan kohteita jonnekin kaukaiseen maailmankolkkaanò.

Siis hyvät äidit vielä kerran, vastustetaan yhdessä ja yksimielisesti sotilasliitto Natoa.

Aloite Fidel Castron asettamiseksi ehdolle vuoden 2010 Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi

Argentiinasta käsin on käynnistetty kampanja, jossa kerätään nimiä Fidel Castron asettamiseksi ehdolle vuoden 2010 Nobelin rauhan-palkintoa jaettaessa. Fidel Castro on Kuuban entinen presidentti ja maan kommunistisen puolueen nykyinen pääsihteeri.

Castron ansioksi luetaan tässä ehdotuksessa hänen työnsä yhteisöllisyyden, mielekkään työn, terveydenhuollon ja todellisten ihmisoikeuksien, kulttuurin, opetuksen ja korkeamman opetuksen, tieteen, taiteen ja rauhaan tähtäävien yhteiskunnallisten liikkeiden tukemisessa.

Kampanjan järjestäjät katsovat, että ainoa tie kestävään rauhaan on juuri sellainen oikeudenmukaisuutta ja ihmisten taloudelliseen ja sivistykselliseen yhdenvertaisuuteen tähtäävä politiikka, jota Fidel Castro on toteuttanut.

Vakavien vastakkainasetteluiden ja sotien taustalla ovat käytännöllisesti katsoen aina epäoikeudenmukaisuus ja joidenkin tahojen pyrkimys alistaa muita valtioita ja kansoja. Järjestäjät toteavat, että kansoja johdetaan harhaan tietämättömyyttä ja lukutaidottomuutta hyväksi käyttäen.

Ehdotus allekirjoituksineen on tarkoitus toimittaa Nobel-säätiölle.

KOMINFORM

Jimmy Carter antoi ylistävän lausunnon presidentti Kim Il Sungista

Pjongjang, 6.12. (KCNA) ð Yhdysvaltain entinen presidentti Jimmy Carter antoi Reutersille ja Kambodzhan Apsara Broadcasting -radiokanavalle 24.11.2009 lausunnon, jossa hän sanoi arvostavansa suuresti Korean demokraattisen kansantasavallan edesmennyttä presidenttiä Kim Il Sungia.

Jimmy Carterin samansisältöinen haastattelu julkaistiin myös thaimaalaisessa The Nation -päivälehdessä 23.11.2009. Carter sanoi Kim Il Sungin olleen suuri persoonallisuus, jonka ymmärtämys kattoi sekä hänen oman maansa asiat että koko maailman dynaamisen todellisuuden. Lisäksi häneltä riitti aikaa, tahtoa ja kykyä paneutua myös yksittäisiin käytännön ongelmiin, sanoi Carter.

Carter painotti, että Kim Il Sung teki johdonmukaista ja ansiokasta työtä Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan välisten suhteiden parantamiseksi aina elämänsä päättymiseen saakka. Jimmy Carter ja Kim Il Sung tapasivat Pjongjangissa vuonna 1994, juuri ennen Kim Il Sungin kuolemaa.

Carter sanoi nyt julkistettujen lausuntojensa ja näkemystensä yhteydessä, että Washingtonin ja Pjongjangin välille olisi pikaisesti saatava aikaan suora neuvotteluyhteys.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

TV2:n Silminnäkijä-ohjelma aiheuttaa erimielisyyttä

Julkisen sanan neuvoston puheenjohtaja Pekka Hyvärinen erosi kun neuvoston enemmistö uskalsi olla hänen kanssaan eri mieltä. ñHän sanoi - jätän paikkani heti, pisti takin päälleen ja poistui sanaakaan sanomatta ovesta ulos.ò Myöhemmin hän antoi tiedotteen, jossa hän ilmoitti, että ñSyntynyt ratkaisu, vapauttava päätös, on niin voimakkaasti journalististen näkemyksieni vastainen, että tulkitsen mahdottomaksi jatkaa neuvoston puheenjohtajan tehtävässä.ò

Aluksi herää ajatus siitä, onko yleensä lainkaan tarpeen asettaa mitään neuvostoja, mikäli puheenjohtajan mielipide kuitenkin ratkaisee. Tilanne muistutti uhmaikäisen pojan kiukuttelua hiekkalaatikolla. Toisaalta ei voida olla erimieltä siitä, etteikö tämä nimenomainen tapaus, jossa YLE vihjaa Vanhasen ottaneen lahjuksia ole todella rankka syyte. Vanhasen asemaa vaikeuttaa se miten olemme jo useasti joutuneet toteamaan miten hänen muistinsa pätkii.

Lopullinen totuus lautakasasta selviäisi parhaiten oikeussalissa, jossa näyttöä voitaisiin arvioida valan velvoittamana.

On luonnollista, että toimittajien tulee jatkuvasti voida käyttää myös nimettömiä lähteitä, mutta heidän tulee noudattaa suurta varovaisuutta.

Tilanteessa, jossa valta pyritään entistä enennän keskittämään pääministerille olisi todella tärkeätä selvittää tämä asia perinpohjin. Eikö lähde voisi ryhdistäytyä ja astua esiin? Vaihtoehtoisesti jokin erikoinen ratkaisu. Esimerkiksi, että hän esittäisi todisteet vaikka arkkipiispalle ja oikeuskanslerille jotka sitten vahvistaisivat todisteiden olemassaolon.

Yrjö Saraste